

Ερμηνεία
του Τελευταίου
Δεκάτου του
Ιερού Κορανίου

Ακολουθούμενη
από κρίσιμα ζητήματα που
αφορούν κάθε Μουσουλμάνο

Περιεχόμενα

Η αρετή της απαγγελίας του Κορανίου	2
Μια εξήγηση των τελευταίων δέκα κεφαλαίων του Ιερού Κορανίου	4
Κρίσιμα Ερωτήματα και Απαντήσεις στη Ζωή ενός Μουσουλμάνου	69
Τα Ονόματα του Αλλάχ είναι τα εξής:	71
Πράξεις της Καρδιάς	91
Ένας Ήρεμος Διάλογος	102
Η Μαρτυρία της Πίστεως «λα ιλλάχα ίλλα Αλλάχ»	119
Η Μαρτυρία ότι ο Μωχάμμαντ ^{(Σάλα Αλλάχου} _(‘Αλλάχι ουά Σάλαμ) είναι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ	121
Εξαγνισμός (Ταχάρα)	123
Κανόνες για τις Γυναίκες	129
Οι Γυναίκες στο Ισλάμ	132
Η Προσευχή (Σαλά)	137
Η Ελεημοσύνη (Ζακά)	147
Η Νηστεία του Ραμαντάν (Σάουμ)	151
Μεγάλο Προσκύνημα (Χατζ) και Μικρό Προσκύνημα (‘Ούμρα)	155
Διάφορα Οφέλη και Κανονισμοί	162
Ισλαμικές Επικλήσεις που Διώχουν το Κακό, τη Μαγεία, το Κακό Μάτι (Αρ-Ρούκγια Ασ-Σαρ‘ίγια)	169
Η Ικεσία (Αντ-Ντου‘ά’)	178
Σημαντικότερες Ικεσίες που Πρέπει να Απομνημονεύονται.	181
Η πιο Επικερδής Πράξη Λατρείας	187
Καθημερινές Μνημονεύσεις του Αλλάχ, το πρωί και το απόγευμα	189
Λόγια και Πράξεις που Κατέχουν Αμοιβή στο Ισλάμ	192
Μερικές Απαγορεύσεις στο Ισλάμ	200
Ταξίδι στην Αιωνιότητα	205
Νίγη (Ουντού’)	
Προσευχή (Σαλά)	
Ενέργεια Σύμφωνα με τη Γνώση	

Οι αρετές της απαγγελίας του Ιερού Κορανίου

Το Ιερό Κοράνιο είναι ο Λόγος του Αλλάχ. Η ανωτερότητα του Κορανίου έναντι των λόγων των δημιουργημάτων είναι όμοια με την ανωτερότητα του Αλλάχ έναντι των δημιουργημάτων. Η κίνηση της γλώσσας κατά την απαγγελία του Κορανίου είναι η καλύτερη πράξη που μπορεί να εκτελέσει η γλώσσα.

Πολλές αρετές έγκεινται στη διδασκαλία και την απαγγελία του Ιερού Κορανίου, μερικές από τις οποίες είναι οι εξής:

Η αμοιβή της διδασκαλίας: Ο Προφήτης ^{(Σάλα Αλλάχου}
^{‘Αλλάχου σού Σάλαμ)} είπε: **«Οι καλύτεροι ανάμεσά σας είναι εκείνοι που μαθαίνουν το Κοράνιο και το διδάσκουν»** (Αλ-Μπουχάρι).

Η αμοιβή της απαγγελίας: Ο Προφήτης ^{(Σάλα Αλλάχου}
^{‘Αλλάχου σού Σάλαμ)} είπε: **«Όποιος διαβάσει ένα γράμμα από το Βιβλίο του Αλλάχ θα αμειφθεί γι’ αυτό με Χάσσανα (πόντοι αμοιβής των καλών πράξεων) και η Χάσσανα αυξάνεται δέκα φορές.»** (Ατ-Τίρμιδζι).

Η αμοιβή της μάθησης του Κορανίου, της απομνημόνευσής του και της επιδέξιας απαγγελίας του: Ο Προφήτης ^{(Σάλα Αλλάχου}
^{‘Αλλάχου σού Σάλαμ)} είπε: **«Εκείνος που απαγγέλλει το Κοράνιο, ενώ πρώτα το έχει απομνημονεύσει, βρίσκεται με τους τιμημένους ευσεβείς αγγέλους, κι εκείνος που το απαγγέλλει αν και δυσκολεύεται, θα λάβει δύο αμοιβές.»** (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ). Επίσης είπε: **«Θα ειπωθεί (στον Παράδεισο) σ’ εκείνον που απαγγέλλει το Κοράνιο και έδρασε με βάση τα διδάγματά του: διάβασε, ανυψώσου (στα επίπεδα του Παραδείσου) και απάγγελνε με ωραία απαγγελία χωρίς βιασύνη, όπως έκανες στην εγκόσμια ζωή σου, γιατί πράγματι, το επίπεδό σου είναι ισάξιο με αυτό του τελευταίου εδαφίου σου.»** (Ατ-Τίρμιδζι).

Ο Αλ-Χαττάμπι είπε: έχει αναφερθεί σε μια αφήγηση ότι ο αριθμός των επιπέδων στον Παράδεισο είναι ίδιος με τον αριθμό των εδαφίων του Κορανίου, κι έτσι θα ειπωθεί στον αφηγητή: “ανέβα τόσο επίπεδα, όσος είναι ο αριθμός των εδαφίων του Κορανίου που απάγγελνες”. Εκείνοι που απάγγελναν ολόκληρο τα Κοράνιο θα ανέβουν στο ύψιστο επίπεδο του Παραδείσου στη Μέλλουσα Ζωή, κι εκείνοι που απάγγελναν μέρος του, θα ανέβουν αναλόγως. Η αμοιβή τους θα είναι ισάξια με το τελευταίο εδάφιο που είχαν απαγγείλει.

Η αμοιβή κάποιου που το παιδί του έμαθε το Κοράνιο: Ο Προφήτης ^{(Σάλα Αλλάχου}
^{‘Αλλάχου σού Σάλαμ)} είπε: **«Κάποιος που διαβάζει το Κοράνιο, το μαθαίνει, και δρα σύμφωνα μ’ αυτό, στους γονείς του κατά την Ημέρα της Κρίσεως θα φορεθεί ένα στέμμα φωτός, το φως του οποίου (θα είναι τόσο λαμπρό) όσο το φως του ήλιου. Επίσης, θα τους φορεθούν μανδύες πιο πολύτιμοι από ολόκληρο αυτόν τον κόσμο. Θα ρωτήσουν: “Γιατί φοράμε αυτό το [τιμημένο] ένδυμα;” Θα ειπωθεί σ’ αυτούς: “Λόγω της σημασίας που έδωσε το παιδί σας στο Κοράνιο”»** (Αλ-Χάκιμ).

Η διαμεσολάβηση του Κορανίου γι’ αυτόν που το απαγγέλλει στη Μέλλουσα Ζωή: Ο Προφήτης ^{(Σάλα Αλλάχου}
^{‘Αλλάχου σού Σάλαμ)} είπε: **«Απαγγέλλετε το Κοράνιο, επειδή θα έρθει την Ημέρα της Ανάστασης ως μεσολαβητής για τους συντρόφους του (τους αφηγητές).»** (Μόσλεμ).

Επίσης, είπε: **«Η νηστεία και η απαγγελία του Κορανίου θα μεσολαβήσουν για έναν δούλο (τον άνθρωπο που θα τα διατηρήσει) την Ημέρα της Ανάστασης.»** (Αχμαντ και Αλ-Χάκιμ)

Η αμοιβή γι’ αυτούς που συναθροίζονται για την απαγγελία και τη μελέτη του Κορανίου: Ο Προφήτης ^{(Σάλα Αλλάχου}
^{‘Αλλάχου σού Σάλαμ)} είπε: **«Όσοι άνθρωποι συγκεντρώνονται σε έναν οίκο από τους οίκους του Αλλάχ [τζαμιά], και απαγγέλλουν το Κοράνιο και το μελετούν μεταξύ τους, θα κατέβει πάνω τους η ηρεμία, θα τους καλύψει το έλεος, θα τους περικυκλώσουν οι άγγελοι, και θα τους αναφέρει ο Αλλάχ σε αυτούς που βρίσκονται κοντά Του.»** (Αμπου Νταούντ).

Οι Κανόνες της Απαγγελίας του Κορανίου

Η δεοντολογία της απαγγελίας του Κορανίου: Ο Ιμπν Καθίρ ανέφερε μερικά από αυτά τα πρότυπα δεοντολογίας, και ανάμεσα σ' αυτά βρίσκονται τα εξής: **1)** Να μην απαγγέλει κανείς ούτε να αγγίζει το Κοράνιο, παρά μόνο αφού έχει εξαγνιστεί (δηλ. να έχει εκτελέσει Ουντού'). **2)** Να χρησιμοποιεί το Σιωάκ για να καθαρίσει τα δόντια του πριν την απαγγελία. **3)** Να φορά τα καλύτερά του ρούχα. **4)** Να στρέφεται προς την κατεύθυνση της προσευχής (Κέμπλα). **5)** Να διακόπτει την απαγγελία του ενώ χασιμουριέται. **6)** Να μην διακόπτει την απαγγελία του και να μιλά, εκτός κι αν είναι απαραίτητο. **7)** Να είναι συγκεντρωμένος στην απαγγελία του. **8)** Να σταματά σε όποιο Εδάφιο αναφέρει μια υπόσχεση για αμοιβή, και να ζητά από τον Αλλάχ την αμοιβή αυτή. **9)** Να σταματά σε όποιο Εδάφιο αναφέρει μια απειλή για τιμωρία, και να αναζητά στον Αλλάχ καταφύγιο από την τιμωρία αυτή. **10)** Να μην αφήνει το Κοράνιο ανοιχτό, ούτε να τοποθετεί κάτι πάνω του. **11)** Να μην υψώνει τον τόνο της φωνής του όταν απαγγέλει, σε βαθμό που να μπερδεύει άλλους που απαγγέλουν δίπλα του. **12)** Να μην απαγγέλει σε αγορές και μέρη με θορύβους που αποσπούν την προσοχή.

Ο Τρόπος Απαγγελίας: * Η απαγγελία του Ιερού Κορανίου και το Αδ-Δίκρ (η αναφορά του Ονόματος του Αλλάχ και η εξύμνησή Του) κατά τη διάρκεια της προσευχής και σε άλλες περιπτώσεις γενικά, πρέπει να γίνεται προφορικά, αλλά χαμηλόφωνα, ώστε ο αφηγητής να ακούει τον ήχο του, χωρίς όμως να αποσπά την προσοχή των άλλων ή να τους κάνει να μπερδευτούν στην προσευχή τους ή στην απαγγελία τους. * Ο αφηγητής θα πρέπει να απαγγείλει αργά και όχι γρήγορα. Όταν ο Άνας ^(η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτού) ρωτήθηκε σχετικά με την απαγγελία του Προφήτη ^{Σάλα Αλλάχου} ('Αλλάχ σου Σάλαμ'), είπε: «Συνεπώς επιμήκυνε την απαγγελία του, (για παράδειγμα) όταν απάγγελνε 'Μπίσμι Ελλάχι Ερ-Ραχμάνι Ερ-Ραχέιμ' τότε επιμήκυνε το 'Μπίσμι Ελλάχ', επιμήκυνε 'Αρ-Ραχμάν' και επιμήκυνε και το 'Αρ-Ραχέιμ'». (Αλ-Μπουχάρι).

Καθημερινή απαγγελία: Οι Σύντροφοι του Προφήτη ^{Σάλα Αλλάχου} ('Αλλάχ σου Σάλαμ') απάγγελναν το Κοράνιο καθημερινά, και κανείς τους δεν συνήθιζε να απαγγέλει ολόκληρο το Κοράνιο σε λιγότερο από μία εβδομάδα, ώστε να το απαγγείλει με κατανόηση. Μάλιστα, απαγορευόταν να το απαγγέλουν εξ' ολοκλήρου σε λιγότερο από τρεις ημέρες.

Η απαγγελία από μνήμης: Αν ο αφηγητής, όταν διαβάζει από μνήμης, κατανοεί και συλλογίζεται καλύτερα από το να διαβάσει από το Μούσχαφ (το Βιβλίο του Κορανίου), τότε το να διαβάσει από μνήμης θεωρείται καλύτερο, αλλά αν η κατανόησή του είναι ισάξια με το να διαβάσει από μνήμης ή από το Βιβλίο του Κορανίου, τότε θεωρείται καλύτερο το να διαβάσει από το Βιβλίο.

Συμβουλή: Έτσι, αγαπητοί αδελφοί και αδελφές μου, ξοδέψτε το χρόνο σας για την απαγγελία του Κορανίου. Ορίστε για σας μία καθορισμένη ποσότητα για να απαγγέλετε καθημερινά, και μην το παραλείψετε, ότι κι αν συμβεί, καθώς η απαγγελία μιας μικρής ποσότητας τακτικά, είναι καλύτερη από την απαγγελία μιας μεγάλης ποσότητας περιστασιακά. Αν το ξεχάσετε ή αποκοιμηθείτε, αναπληρώστε αυτήν την απαγγελία την επόμενη μέρα, καθώς ο Προφήτης (^{Σάλα Αλλάχου} 'Αλλάχ σου Σάλαμ') είπε: «**Όποιος αποκοιμείται και δεν απαγγέλει τη μερίδα του από το Κοράνιο, ή κάποιο μέρος αυτής, και στη συνέχεια το απαγγέλει ανάμεσα στις προσευχές Αλ-Φάτζρ και Αλ-Λούχρ της επόμενης ημέρας, θα καταγραφεί γι' αυτόν σαν να το διάβασε τη νύχτα.**» (Μόσλεμ)

Μη γίνετε από αυτούς που εγκαταλείπουν το Κοράνιο, ή το ξεχνούν με οποιονδήποτε τρόπο, όπως την εγκατάλειψη του διαβάσματός του ή της απαγγελίας του, τον μη αναλογισμό των νοημάτων του, τη μη εφαρμογή των διδαγμάτων του, ή τη μη αναζήτηση μέσω αυτού της θεραπείας από τις ασθένειες.

Σούρα 1 Αλ-Φάτιχα

[Το Εναρκτήριο]^{1,2}

﴿ Στ' Όνομα του Αλλάχ (του Μοναδικού, Αληθινού και Αδιαίρετου Θεού), του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα, του Οποίου το Έλεος περικλείει όλα τα δημιουργήματά Του), του Αρ-Ραχίμ (Πολνεύσπλαχνου) (Αυτά τα τελευταία δύο Ονόματα του Αλλάχ δείχνουν και επιβεβαιώνουν το απέραντο Έλεός Του). ﴾

﴿ Όλες οι ευχαριστίες (και οι δοξασίες και οι έπαινοι) ανήκουν στον Αλλάχ (και μόνο, αφού είναι ο Μόνος που μας παρέχει αγαθά και ο Μόνος που δημιούργησε όλο το σύμπαν, χωρίς κανέναν εταίρο), τον Κύριο όλων των κόσμων (της ανθρωπότητας, των τζινν και όλων όσων υπάρχουν). ﴾

﴿ Τον Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), τον Αρ-Ραχίμ (Πολνεύσπλαχνο). ﴾

﴿ Τον Ηγεμόνα και Ιδιοκτήτη της Ημέρας της Κρίσεως (κατά την οποία, κάθε πλάσμα θα λάβει την αμοιβή ή την τιμωρία που αξίζει). ﴾

﴿ Εσένα μόνο λατρεύουμε (απευθύνοντας προς Εσένα και μόνο, όλες τις λατρείες, προσευχές, θυσίες, επικλήσεις κτλ.) και από Εσένα μόνο ζητάμε να μας παρέχεις τη βοήθεια και την υποστήριξή Σου (αφού Εσύ και μόνο διευθετείς όλες τις υποθέσεις, και Εσύ και μόνο ξέρεις τα ορατά και τα αόρατα και σιδήποτε συμβαίνει στον κόσμο). ﴾

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

﴿ Καθοδήγησέ μας στον Ασ-Σιράτα Αλ-Μουστακίμ (ορθό δρόμο, το Ισλάμ). ﴾

﴿ Τον δρόμο εκείνων, που τους χάρισε την Εύνοιά Σου (όπως στους προφήτες, στους μάρτυρες, στους ευσεβείς και στους ενάρετους ανθρώπους), και όχι εκείνων που περιέπεσαν στην οργή Σου (Εβραίοι), ούτε εκείνων που παραστράτησαν (Χριστιανοί). ﴾

¹ Αυτή η Σούρα έχει το όνομα «Αλ-Φάτιχα» που σημαίνει “το Εναρκτήριο” επειδή το Ιερό Κοράνιο ξεκινά με αυτήν τη Σούρα, αλλά δεν ήταν η πρώτη Σούρα που εμπνεύστηκε στο Μωχάμμαντ.

² Έχει διάφορα ονόματα όπως (Φάτιχατ Αλ-Κιτάμπ / Ούμ Αλ-Κιτάμπ / Ασ-Σάμπ' Αλ-Μαθάνι / Σούρατ Αλ-Χάμντ / Σούρατ Ασ-Σαλά / Αλ-Ουακεία). Πολλά Αχαντίθ (τα λόγια του Προφήτη) ανέφεραν κάποια από τα προνόμια της απαγγελίας της.

Σούρα 58 Αλ-Μουτζάνταλα

[Η Γυναίκα που Συζητά]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεὐσπλαχνου)
 ﴿١﴾ Πράγματι, ο Αλλάχ, έχει ακούσει τα λόγια εκείνης (της Χάουλα, κόρης του Θά'λαμπα), που συζητά μαζί σου, (ω, Μωχάμμαντ!) σχετικά με το σύζυγό της (τον Άους, γιο του Ασ-Σάμιτ που της είπε: «Είσαι για μένα σαν την πλάτη της μητέρας μου». Δηλαδή είναι απαγορευμένο για μένα να σε πλησιάσω. Αυτό ήταν ένα είδος διαζυγίου που λεγόταν Αδ-Διχάρ και επικρατούσε ανάμεσα στους Άραβες πριν να σταλεί ο Μωχάμμαντ ως Προφήτης. Οι γυναίκες όμως δεν ήταν ελεύθερες μετά από αυτό το «διαζύγιο», δεν μπορούσαν δηλαδή να παντρευτούν κάποιον άλλο.), και απευθύνει το πρόβλημά της (προσευχόμενη) στον Αλλάχ (για να τη βοηθήσει να επιλύσει το πρόβλημά της). Και ο Αλλάχ ακούει τη συζήτηση (και τα επιχειρήματα και των δυο) σας. Πράγματι, ο Αλλάχ είναι Σαμεί' (αυτός που Ακούει τα πάντα), Μπασεΐρ (Βλέπει τα Πάντα).﴾

﴿٢﴾ Εκείνοι ανάμεσά σας που χωρίζουν τις γυναίκες τους με το Αδ-Διχάρ (καθιστούν τις γυναίκες τους απαγορευμένες γι' αυτούς αποκαλώντας τις «μητέρες τους»), όμως αυτές (οι γυναίκες τους) δεν είναι οι μητέρες τους. Στην πραγματικότητα μητέρες τους δεν είναι παρά μόνο εκείνες που τους γέννησαν (και καμία άλλη δεν μπορεί να τις αντικαταστήσει). Και πράγματι, ξεστομίζουν άσχημα και απαγορευμένα λόγια και ένα ψέμα. Και πράγματι, ο Αλλάχ είναι 'Αφδού (δίνει άφεση για τα πάντα) και Γαφούρ (συγχωρεί τα πάντα και πάντα) (ο Αλλάχ συγχωρεί όλα τα σφάλματα και τις αμαρτίες κάποιου, εφ' όσον εκείνος μετανοήσει ειλικρινά).﴾
 ﴿٣﴾ Και εκείνοι ανάμεσά σας που χωρίζουν τις γυναίκες τους με το Αδ-Διχάρ (καθιστούν τις συζύγους τους απαγορευμένες γι' αυτούς) και έπειτα θελήσουν να αναιρέσουν ό,τι είπαν (δηλ. να πλησιάσουν ξανά τις γυναίκες τους) τότε (η ποινή "Αραβικά: Καφφάρα" σε αυτήν την περίπτωση είναι) η ελευθέρωση ενός σκλάβου πριν να αγγίξουν ο ένας τον άλλο. Με αυτό (αυτή την ποινή) σας διατάζουμε (νουθετούμε) (έτσι ώστε να σας

يَسْمِعُ اللَّهُ أَلْفًا مِّنَ الْمُجْتَنَاتِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنكُم مِّن سَائِبِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمَّهُتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ عَفُوٌّ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِن سَائِبِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِن قَبْلِ أَن يَتَمَاسَا ذَلِكَ نَوَاحِشٌ يُعْظَمُونَ فِيهَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾ فَمَنْ أَمْرٌ بِحَدِّ فَصِيَامٍ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِن قَبْلِ أَن يَتَمَاسَا فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِيُتَّقُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ وَرُسُلَهُ ثُمَّ يَكْفُرُونَ كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنزَلْنَا آيَاتٍ يَبَيِّنُ لِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَسُوءَ مَا لَهُمْ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَشَيْدٌ ﴿٦﴾

γίνει μάθημα και να μην επαναλάβετε τόσο άσχημη πράξη). Και ο Αλλάχ με ό,τι κάνετε είναι Χαμπεΐρ (έχει απεριόριστη γνώση).﴾

﴿٤﴾ Και όποιος δεν βρίσκει (σκλάβο για να τον ελευθερώσει ή χρήματα για να ελευθερώσει έναν σκλάβο), τότε πρέπει να νηστεύει για δύο συνεχόμενους μήνες πριν να αγγίξουν ο ένας τον άλλο. Και εκείνος που δε μπορεί να το κάνει (να νηστεύει), τότε θα πρέπει να ταΐσει εξήντα Μισκίν (ενδεείς ανθρώπους). Αυτό για να πιστέψετε (τελειοποιήσετε την Πίστη σας) στον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του (να κάνετε ό,τι έχει διατάξει ο Αλλάχ και να ακολουθήσετε τον Απόστολό Του και να μην ξανακάνετε αυτή την αμαρτία). Αυτά είναι τα όρια που τέθηκαν από τον Αλλάχ. Και για τους άπιστους (που αρνήθηκαν αυτά που έχει διατάξει ο Αλλάχ), θα υπάρξει ένα επώδυνο βασανιστήριο.﴾

﴿٦﴾ (Στ' αλήθεια), εκείνοι που αντιτίθενται στον Αλλάχ (παραβιάζουν τις εντολές και τους νόμους Του, ακολουθώντας άλλους νόμους, και δίδουν εχθρότητα εναντίον Του)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ
 مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ سَادُّهُمْ
 وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ
 بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
 نَهَوْا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْإِنْمِرِ
 وَالْعُدُونِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذْ أَلْجَأُوا وَكَ حَوَاكِمَ لِمَا كُرِّهْتُمْ
 بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُكُمْ
 جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا أَفْيَسَ الْمَصِيدِ ﴿٨﴾ يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا
 تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَلْتَجُوا بِالْإِنْمِرِ وَالْعُدُونِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا
 بِالرَّيِّ وَالنَّفْوَى وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوَى
 مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا
 إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ فَفَسِّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ
 اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ افْشَرُوا فَافْشَرُوا يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْوَحْيَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

και στον Αγγελιαφόρο Του, θα ατιμαστούν (και θα ταπεινωθούν), όπως εκείνοι πριν από αυτούς (από τα έθνη του παρελθόντος) ατιμάστηκαν (και ταπεινώθηκαν). Και έχουμε στείλει κάτω ξεκάθαρα Αγιάτ (αποδείξεις, ενδείξεις, εδάφια, μαθήματα, Σημεία, αποκαλύψεις κλπ. που αποδεικνύουν ότι ο νόμος του Αλλάχ είναι αλήθεια). Και για τους άπιστους (σε αυτά τα Αγιάτ) θα υπάρξει ένα εξευτελιστικό βασανιστήριο. »

﴿٧﴾ Την Ημέρα που ο Αλλάχ θα τους αναστήσει όλους μαζί (δηλ. την Ημέρα της Ανάστασης) και θα τους πει για αυτά που έκαναν (τις καλές και τις κακές πράξεις). Ο Αλλάχ τα έχει καταγράψει (στα βιβλία των καλών και των κακών πράξεών τους), ενώ αυτοί τα έχουν ξεχάσει. Και ο Αλλάχ είναι Μάρτυρας για όλα τα πράγματα (δεν υπάρχει κάτι κρυφό από Αυτόν). »

﴿٨﴾ Δεν έχεις δει ότι ο Αλλάχ γνωρίζει οτιδήποτε βρίσκεται στους ουρανούς και στη γη; Δεν υπάρχει Νάτζουα (κρυφή, μυστική ή ιδιωτική συνομιλία) των τριών (ατόμων), που Αυτός (ο Αλλάχ) να μην είναι

ο Τέταρτός τους (με τη Γνώση Του), ούτε (Νάτζουα) των πέντε, που Αυτός να μην είναι ο Έκτος τους (με τη Γνώση Του), ούτε (Νατζουά) λιγότερων ή περισσότερων, που Αυτός να μην είναι μαζί τους (δηλ. να τους Ακούει), όπου κι αν βρίσκονται. Και έπειτα, την Ημέρα της Ανάστασης Αυτός θα τους πει για αυτά που έκαναν (τις καλές και τις κακές πράξεις). Πράγματι, ο Αλλάχ είναι για όλα τα πράγματα Παντογνώστης. »

﴿٩﴾ Δεν έχεις δει (ω! Προφήτη) εκείνους (τους Εβραίους) στους οποίους απαγορεύτηκε η Αν-Νάτζουα (η κρυφή συνομιλία, δηλ. μια πράξη που συνήθιζαν να κάνουν οι Εβραίοι: ενώ έβλεπαν κάποιον Μουσουλμάνο να περνά μπροστά τους, άρχιζαν να συνομιλούν κρυφά και ταυτόχρονα να κοιτούν τον Μουσουλμάνο κλείνοντας το μάτι ο ένας στον άλλον, σαν να τον κακολογούσαν, κάτι που έκανε τον Μουσουλμάνο να αισθανθεί άσχημα ή να νομίζει ότι κάποιο κακό έπαθε κάποιος Μουσουλμάνος και δεν του το λένε. Οι Μουσουλμάνοι πήγαν και παραπονέθηκαν στον Προφήτη, ο οποίος προειδοποίησε τους Εβραίους και τους απαγόρευσε να το ξανακάνουν). και έπειτα επέστρεψαν σε εκείνο που τούς είχε απαγορευτεί (και έχουν προειδοποιηθεί), και συνομιλούν κρυφά (Αν-Νάτζουα) στην αμαρτία και την έχθρα και την ανυπακοή στον Αγγελιαφόρο (τον Μωχάμμαντ, αφού τους είχε προειδοποιήσει). Και όταν έρχονται σε σένα, σε χαιρετούν με έναν χαιρετισμό με τον οποίο ο Αλλάχ δεν σε χαιρετά (όταν οι Εβραίοι πήγαιναν στον Προφήτη για κάποιο θέμα, τον χαιρετούσαν λέγοντας Ασ-Σαμ 'Αλάικομ που σημαίνει "ο θάνατος σε εσένα" αντί του ισλαμικού χαιρετισμού Ασ-Σαλάμ 'Αλάικομ που σημαίνει "ειρήνη σε εσένα"), και λένε μεταξύ τους (ή στον εαυτό τους): "Γιατί δεν μας τιμωρεί ο Αλλάχ γι' αυτό που λέμε (αν είναι ο Μωχάμμαντ αλήθεια Προφήτης);" (Αλλά ο Αλλάχ τους απάντησε:) Αρκεί γι' αυτούς η Κόλαση, να καούν σ' αυτήν. Και πράγματι αυτό είναι ο χειρότερος προσορισμός! »

﴿١٠﴾ Ω, εσείς που πιστεύετε! Αν συνομιλείτε ιδιωτικά, μη συνομιλείτε ιδιωτικά στην αμαρτία και την έχθρα και την ανυπακοή στον Αγγελιαφόρο, και να συνομιλείτε ιδιωτικά (μόνο) στο Αλ-Μπιρρ (την καλοσύνη και την υπακοή στον Αλλάχ)

και την Ατ-Τάκουα (το φόβο για Τον Αλλάχ μέσω της εκτέλεσης των εντολών Του και της αποφυγής των Απαγορεύσεών Του) και να φοβάστε Τον Αλλάχ, στον Οποίο θα συγκεντρωθείτε (την Ημέρα της Ανάστασης).»

«10 Στην πραγματικότητα η Αν-Νάτζουα (η κρυφή συνομιλία [με την κακή έννοια, δηλ. στην αμαρτία κτλ.]) προέρχεται μόνο από το Σαϊτάν (Σατανά) (δηλ. από τους ψιθύρους του Σατανά), ώστε να προκαλέσει θλίψη στους πιστούς. Μα (αυτό) δεν θα τους βλάψει σε τίποτε, παρά μόνο με την Άδεια του Αλλάχ. Και στον Αλλάχ ας βασίζονται οι πιστοί.»

«11 Ω, εσείς που πιστεύετε! Όταν ειπωθεί σε σας να κάνετε χώρο στις καθιστικές συγκεντρώσεις, (ανοιχτείτε και) κάνετε χώρο. Ο Αλλάχ θα διευρύνει (το Έλεός Του, τον Παράδεισο ή οτιδήποτε καλό) για σας. Και όταν ειπωθεί σε σας «Σηκωθείτε» (για οποιοδήποτε θέμα καλό για σας), σηκωθείτε. Ο Αλλάχ θα εξυψώσει σε βαθμό αμοιβής και ευαρέστησης όσους από εσάς πιστεύουν, και εκείνους στους οποίους έχει δοθεί γνώση (επιστήμη). Και ο Αλλάχ για ό,τι κάνετε έχει απεριόριστη γνώση.»

«12 Ω, εσείς που πιστεύετε! Όταν (θέλετε να) συνομιλήσετε ιδιωτικά με τον Αγγελιαφόρο (τον Μωχάμμαντ, για να τον συμβουλευτείτε για κάποιο θέμα), παρουσιάστε μια ελεημοσύνη (στους φτωχούς) πριν από την ιδιαίτερη συνομιλία (διαβούλευσή) σας. Αυτό θα είναι καλύτερο (έχει καλά και αμοιβή για σας) και πιο αγνό για σας (εξαγνίζει τις καρδιές σας από τις αμαρτίες). Μα αν δε βρείτε (τα μέσα για τη φιλανθρωπία), τότε στ' αλήθεια ο Αλλάχ είναι Γαφούρ (Συγχωρεί τα πάντα για τους σκλάβους Του, τους πιστούς), Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνος).»

«13 Φοβάσθε (από τη φτώχεια) να παρουσιάσετε μια ελεημοσύνη πριν από την ιδιαίτερη συνομιλία (διαβούλευσή) σας (με τον Προφήτη); Αν όμως δεν το κάνετε, και ο Αλλάχ σας συγχωρέσει, τότε (τουλάχιστον) εκτελέστε τη Σαλά (Προσευχή) και δώστε τη Ζακά (ετήσια υποχρεωτική ελεημοσύνη) και υπακούστε τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του (δηλ. κάντε όλα όσα ο Αλλάχ και ο Αγγελιαφόρος Του σας διατάζουν). Και ο Αλλάχ έχει απεριόριστη γνώση για ό,τι κάνετε.»

«14 Δεν έχεις δει (ω! Μωχάμμαντ) αυτούς (τους υποκριτές) που παίρνουν ως Αουλιά»

يَتَأْتِي الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرُّسُولَ فَتَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ ءَأَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِكُمْ صَدَقَةٌ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَأَبَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ ءَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ ءَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ ءَتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٦﴾ لَنْ تَغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنْطَلِفُونَ لَهْمًا كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ ءَلَا ءَانَهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ ءَسْتَحْوَذُ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ وَذَرَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٩﴾ ءَلَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ وَرَسُولُهُ ءَوَّلَٰئِكَ فِي الْآدَاءِ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَيْنَا أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

(φίλους, κηδεμόνες κλπ.) ένα λαό (δηλ. τους Εβραίους) πάνω στον οποίο βρίσκεται η Οργή του Αλλάχ; (απευθύνεται σε μια ομάδα υποκριτών που ισχυρίζονταν ότι είναι Μουσουλμάνοι ενώ μετέφεραν τα μυστικά των πιστών στους Εβραίους). Αυτοί δεν είναι ούτε από εσάς (Μουσουλμάνοι), ούτε από αυτούς (Εβραίοι), και ορκίζονται πάνω στο ψέμα (ότι είναι Μουσουλμάνοι και πιστεύουν σε σένα ως Προφήτη), ενώ γνωρίζουν (ότι είναι ψεύτες σε αυτά που ορκίστηκαν).»

«15 Ο Αλλάχ έχει ετοιμάσει γι' αυτούς ένα σκληρό βασανιστήριο. Πράγματι κακό είναι αυτό που έκαναν (η υποκρισία, η εξαπάτησή τους προς τους μουσουλμάνους, η βοήθεια και οι συμβουλές τους προς τους εβραίους κατά των μουσουλμάνων και οι ψεύτικοι όρκοι τους).»

«16 Έκαναν τους (ψεύτικους) όρκους τους προπέτασμα (για τις κακές πράξεις τους). Έτσι εμπόδισαν (τους ανθρώπους) από το Δρόμο του Αλλάχ (το Ισλάμ): έτσι, θα λάβουν ένα ταπεινωτικό βασανιστήριο.»

«17 Ο πλούτος τους και τα παιδιά τους δεν θα τους προστατέψουν από τον Αλλάχ (από

لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ
حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ
أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الْحَجَرِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿١﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنْهُمْ مَانِعَتُهُمْ
حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنزَلَهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ
فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرَجُونَ بِيُوتِهِمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
فَاغْتَبَرُوا يَنْبَؤُهُ الْأَبْصَارُ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

τη τιμωρία του Αλλάχ) καθόλου. Εκείνοι θα είναι οι κάτοικοι του Πυρός, θα κατοικούν εκεί μέσα για πάντα. »

﴿١٨﴾ Την Ημέρα που ο Αλλάχ θα τους αναστήσει όλους μαζί (για να κριθούν)· τότε θα ορκιστούν σε Αυτόν (ότι ήταν πιστοί) όπως ορκίζονται σε σας (ω, Μουσουλμάνοι!). Και νομίζουν ότι στέκονται σε κάτι (υποθέτουν ότι τα ψέματά τους θα γίνουν πιστευτά και ότι θα καταφέρουν να αποκρύψουν τις αδικίες τους, όπως έκαναν στην εγκόσμια ζωή). Αλλά στ' αλήθεια, αυτοί είναι οι ψεύτες! »

﴿١٩﴾ Ο Σαϊτάν (Σατανάς) τους έχει κυριεύσει. Έτσι τους έκανε να ξεχάσουν τη μνημόνευση του Αλλάχ. Εκείνοι είναι το Κόμμα του Σαϊτάν (Σατανά). Στ' αλήθεια το Κόμμα του Σαϊτάν (Σατανά) (αυτοί που ακολουθούν τον Σατανά) είναι οι ηττημένοι! »

﴿٢٠﴾ Αυτοί που αντιτίθενται στον Αλλάχ (παραβιάζουν τις εντολές και τους νόμους Του, ακολουθώντας άλλους νόμους, και δείχνουν εχθρότητα εναντίον Του) και στον Αγγελιαφόρο Του (τον Μωχάμμαντ)

βρίσκονται ανάμεσα στους ευτελέστερους (τους πιο ταπεινωμένους) (και στην εγκόσμια και στη μέλλουσα ζωή). »

﴿٢١﴾ Ο Αλλάχ έγραψε (έχει θεσπίσει) (στο Αλ-Λάουχ Αλ-Μαχφούδ): “Στ’ αλήθεια, είμαι Εγώ και οι Αγγελιαφόροι Μου που θα νικήσουμε.” Πράγματι ο Αλλάχ είναι Καουέι (Πανίσχυρος), ‘Αζίζ (Παντοδύναμος, Ανίκητος). »

﴿٢٢﴾ Δεν θα βρεις (ω, Μωχάμμαντ) κανένα λαό που να πιστεύει στον Αλλάχ και στην Έσχατη Ημέρα, να αγαπά αυτούς που αντιτίθενται και δείχνουν εχθρότητα στον Αλλάχ και στον Αγγελιαφόρο Του (και παραβιάζουν τις εντολές και τους νόμους Του), ακόμα κι αν είναι πατέρες τους, ή γιοι τους, ή αδελφοί τους, ή συγγενείς τους (από το λαό τους). Γι’ αυτούς (ο Αλλάχ) έχει γράψει (σταθεροποιήσει) την Πίστη στις καρδιές τους, και τους έχει υποστηρίξει με πνεύμα από τον Εαυτό Του (νίκη έναντι των αντιπάλων τους στην εγκόσμια ζωή), και (στη μέλλουσα ζωή ο Αλλάχ) θα τους εισάγει σε Κήπους (τον Παράδεισο), κάτω από τους οποίους ρέουν ποτάμια, και θα κατοικήσουν εκεί μέσα για πάντα. Ο Αλλάχ είναι ευχαριστημένος (ικανοποιημένος) με αυτούς (δηλ. τους αγαπά, τους συγχωρεί και δέχεται τα καλά έργα τους, και ποτέ δε θα οργιστεί με αυτούς), και εκείνοι ευχαριστημένοι από Αυτόν (από όλα αυτά που τους έχει δώσει). Εκείνοι είναι το Κόμμα του Αλλάχ. Στ’ αλήθεια το Κόμμα του Αλλάχ είναι οι επιτυχημένοι (οι κερδισμένοι με την εντοχία στη εγκόσμια ζωή και στη Μέλλουσα ζωή). »

Σούρα 59 Αλ-Χασρ

[Η Συγκέντρωση]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυευσπλαχνου)

﴿١﴾ Οτιδήποτε βρίσκεται στους ουρανούς και οτιδήποτε βρίσκεται στη γη δοξάζει τον Αλλάχ (εξυμνούν το όνομα του Αλλάχ με λόγια που αρνούνται κάθε απέλεια σ’ Αυτόν). Και Αυτός είναι ο Αλ-‘Αζίζ (Παντοδύναμος, Ανίκητος), ο Αλ-Χακείμ (Πάνσοφος στη κρίση Του, στο νόμο Του, στη διαχείριση Του ... κλπ.). »

﴿٢﴾ Αυτός είναι που έδωξε, εκείνους που απίστησαν από τους λαούς της Βίβλου, από τα σπίτια τους κατά την πρώτη συγκέντρωση (Αναφέρεται στους Εβραίους της φυλής των Μπάνι Αν-Ναντερ, οι οποίοι έσπασαν τη συμφωνία

ειρήνης τους με τον Προφήτη, προσπαθώντας να τον σκοτώσουν κάνοντας συμμαχία με τους ειδωλολάτρες εναντίον των Μουσουλμάνων). Δεν πιστεύατε (ω, Μουσουλμάνοι) ότι θα έβγαιναν έξω (από τα σπίτια τους λόγω της δύναμής τους). Και εκείνοι νόμιζαν ότι τα οχυρά τους θα τους προστάτευαν από τον Αλλάχ. Αλλά η Οργή του Αλλάχ έφτασε πάνω τους από εκεί που δεν την περίμεναν, και Αυτός σκόρπισε τον τρόπο στις καρδιές τους, και έτσι αυτοί κατέστρεψαν τις ίδιες τους τις κατοικίες με τα ίδια τους τα χέρια (επειδή ο Προφήτης τους επέτρεψε να πάρει ο καθένας ό,τι μπορεί να κουβαλήσει η καμήλα του) και τα χέρια των πιστών. Λάβετε λοιπόν μάθημα (προειδοποίηση), ω, εσείς που έχετε μάτια (για να δείτε). »

❶ Και αν δεν έγραφε (έκρινε) ο Αλλάχ την εξορία γι' αυτούς, θα τους τιμωρούσε σίγουρα σε αυτόν τον κόσμο· και στη Μέλλουσα Ζωή θα είναι γι' αυτούς τα βασανιστήρια του Πυρός. »

❷ Αυτό γιατί αντιτέθηκαν (με εχθρότητα) στον Αλλάχ και στον Αγγελιαφόρο Του (παραβιάσαν τις εντολές και τους νόμους Του πολεμώντας τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του). Και όποιος αντιτίθεται στον Αλλάχ, τότε στ' αλήθεια, ο Αλλάχ είναι Αυστηρός στην τιμωρία Του. »

❸ Δεν κόψατε (ω, Μουσουλμάνοι) ένα φοινικόδεντρο (του εχθρού), ούτε το αφήσατε να στέκεται στις ρίζες του (επειδή οι Εβραίοι έριχναν βέλη και πέτρες από πάνω από τα οχυρά τους, και τα φοινικόδεντρα και οι κήποι τους τους βοηθούσαν σε αυτό), παρά μόνο με την Άδεια του Αλλάχ, και με σκοπό Εκείνος να ατιμάσει τους Φασικείν (αυτούς που παρέκκλιναν από το δρόμο του Αλλάχ, τους παραβάτες, που εμμένουν στην αμαρτία τους). »

❹ Και ό,τι ο Αλλάχ παραχώρησε ως λάφυρα (Αλ-Φάι' που σημαίνει λάφυρα χωρίς μάχη) στον Αγγελιαφόρο Του (τον Μωχάμμαντ) από αυτούς (δηλ. ό,τι άφησαν και δεν τα πήραν μαζί τους οι Εβραίοι των Μπάνι Αν-Ναντεϊρ χωρίς μάχη μετά από την πολιορκία τους από τους μουσουλμάνους) – αυτά δεν τα αποκτήσατε καβαλώντας κανένα άλογο, ούτε καμία καμήλα (δεν κάνατε καμία εκστρατεία, δηλ. τα αποκτήσατε χωρίς μάχη). Μα ο Αλλάχ στέλνει τους Αγγελιαφόρους Του πάνω σε όποιον Αυτός θέλει (δίνοντάς

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ. وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ❶ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ نَرَكْتُمْ هَا فَاقِمْهُ عَلَىٰ أَصُولِهَا فَإِذْنُ اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ الْفَاسِقِينَ ❷ وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رَسُولَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ❸ مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَآلِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا أَنْتُمْ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خُذْتُمْهُ وَمَا نَهَكُمُ عَنْهُ فَأَنْتَهُمْ وَأَنْفَعُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ❹ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ❺ وَالَّذِينَ بَوَّءُوا الدَّارَ وَالْآيَمَةَ مِنْ قَبْلِهِمْ لِيُجِئُوا مِنْ هَاجِرٍ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُوا فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنًا نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ❻

τους δύναμη, ώστε να τον νικήσουν). Και ο Αλλάχ είναι Ικανός να κάνει τα πάντα. »

❶ Αυτά που ο Αλλάχ παραχώρησε ως λάφυρα (Αλ-Φάι') στον Αγγελιαφόρο Του από τους λαούς των κομποπόλεων, αυτά είναι (προορίζονται) για τον Αλλάχ, τον Αγγελιαφόρο Του (δηλ. να ξοδεύονται προς το συμφέρον των Μουσουλμάνων), τους συγγενείς (του Αγγελιαφόρου, από τους Μπάνι Χάσιμ και τους Μπάνι Αλ-Μουτάλιμπ, στους οποίους ο Προφήτης είχε απαγορεύσει να δέχονται τη Ζακά), τα ορφανά, τους Αλ-Μασακίν (τους ενδεείς), και τον οδοιπόρο (που είναι ξένος και τα χρήματά του έχουν εξαντληθεί), έτσι ώστε να μη γίνουν περιουσία που θα κυκλοφορεί (αποκλειστικά) στα χέρια των πλουσίων ανάμεσα σας. Και ό,τι σας δίνει ο Αγγελιαφόρος (ό,τι σας διατάζει) να το λάβετε (να το κάνετε)· και οτιδήποτε σας απαγορεύει, να σταματήσετε (να μην το κάνετε)· και να φοβάστε τον Αλλάχ· πράγματι, ο Αλλάχ είναι Αυστηρός στην τιμωρία Του. »

❷ (Και επίσης υπάρχει ένα μερίδιο σε αυτά τα λάφυρα) για τους φτωχούς

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَرَوْا إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولَيَنَّ الْأَدْبَرُ ثُمَّ اللَّهُ يُنْصِرُ مَنْ يُشَاءُ ﴿١٢﴾ لَنُفَقِّهُهُنَّ أَوْ يَنْفَقِهِنَّ فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يَقُولُونَ كُلُّكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرْدٍ مُجْدٍ بِأَسْهُمٍ يَنْتَهِمُ سَدِيدٌ مُحَسَّنُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَذَلِكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُ أَوْبَالٍ أَمْرُهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَذَلِكَ الشَّيْطَانُ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

μετανάστες (που μετανάστευσαν από τη Μέκκα προς τη Μεντίνα), οι οποίοι εξορίστηκαν από τα σπίτια τους και την ιδιοκτησία τους (από τους άπιστους της Μέκκα), επιδιώκοντας Χάρη από τον Αλλάχ και την Ευαρέσθησή (Του), και υποστηρίζουν για τη νίκη τον Αλλάχ (δηλ. υποστηρίζουν για τη νίκη της θρησκείας Του) και τον Αγγελιαφόρο Του. Αυτοί είναι, πράγματι, οι ειλικρινείς (δηλ. κάνουν αυτά που λένε). ﴿9﴾

﴿9﴾ Και αυτοί (οι Αλ-Ανσάρ - οι Υποστηρικτές - οι κάτοικοι της Μεντίνα) που, πριν από αυτούς (τους Μετανάστες - Μουχατζιρίν), είχαν τα σπίτια τους (στη Μεντίνα) και είχαν δεχτεί την Πίστη (πριν από τη μετανάστευση των Μουχατζιρίν), αγαπούν εκείνους που μεταναστεύουν προς αυτούς και δεν έχουν καθόλου ανάγκη (ή ζήλια) στα στήθη τους για ό,τι έχει δοθεί (στους Μουχατζιρίν από τα λάφυρα των Μπάνι Αν-Ναντίρ), και προτιμούν αυτούς (τους Μετανάστες) από τους εαυτούς τους ακόμα κι αν τα έχουν ανάγκη. Και όποιος σώζεται από τη δικιά του απληστία, αυτοί

είναι που θα επιτύχουν. ﴿10﴾

﴿10﴾ Και αυτοί που ήρθαν (στο Ισλάμ) μετά από αυτούς (τους Ανσάρ και τους Μουχατζιρίν), λένε: «Κύριέ μας! Συγχώρεσε εμάς και τα αδέρφια μας που προηγήθηκαν από εμάς στην Πίστη και μη βάλεις στις καρδιές μας κανένα μίσος ενάντια στους πιστούς. Κύριέ μας! Είσαι πράγματι Ρα'ούφ (Πολυεπιεικής), Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνος). ﴿11﴾

﴿11﴾ Μα δεν είδες (ω, Μωχάμμαντ) αυτούς που υποκρίνονται (τους άπιστους της Μέκκα) που λένε στ' αδέρφια τους (στην απιστία) εκείνους που απίστησαν απ' το λαό της Βίβλου (δηλ. τους Εβραίους των Μπανί Αν-Ναντίρ): «(Μα τον Αλλάχ) αν εξοριστείτε (από τους Μουσουλμάνους), (τότε και) εμείς πράγματι θα φύγουμε μαζί σας και δεν θα υπακούσουμε ποτέ κανέναν (που θα μας πει να μη σας υποστηρίζουμε και να μη φύγουμε μαζί σας)· και αν σας πολεμήσουν, εμείς πράγματι θα σας υποστηρίζουμε για τη νίκη.» Μα ο Αλλάχ μαρτυρεί ότι στ' αλήθεια αυτοί είναι ψεύτες (σε αυτά που υποσχέθηκαν στους Εβραίους των Μπανί Αν-Ναντίρ). ﴿12﴾

﴿12﴾ Αν εκείνοι (οι Εβραίοι των Μπανί Αν-Ναντίρ) εξοριστούν, (σίγουρα), ποτέ αυτοί (οι υποκριτές) δε θα φύγουν μαζί τους (όπως τους υποσχέθηκαν)· και αν πολεμηθούν, ποτέ δεν θα τους υποστηρίξουν για τη νίκη. Και (ακόμα και) αν τους υποστηρίζουν, (οι υποκριτές) θα τους γυρίσουν την πλάτη (θα τραπούν σε φυγή ηττημένοι), και έπειτα αυτοί δεν θα νικήσουν. ﴿13﴾

﴿13﴾ Πράγματι, εσείς (ω, μουσουλμάνοι) εμπνέετε μεγαλύτερο φόβο στα στήθη τους (των υποκριτών) απ' ό,τι ο Αλλάχ (από τη θεοφοβία τους). Αυτό γιατί είναι ένας λαός που δεν κατανοεί (τη Μεγαλειότητα και τη Δύναμη του Αλλάχ, και δεν φοβούνται την τιμωρία Του). ﴿14﴾

﴿14﴾ Δεν (θα) σας πολεμούν ούτε καν όλοι μαζί (ενωμένοι), εκτός σε οχυρωμένες κωμοπόλεις, ή πίσω από τείχη. Η εχθρότητα ανάμεσά τους είναι πολύ μεγάλη. Τους νομίζεις ενωμένους, αλλά (στ' αλήθεια) οι καρδιές τους είναι διχασμένες. Αυτό γιατί είναι ένας λαός που δεν συλλογίζεται. ﴿15﴾

﴿15﴾ (Οι Εβραίοι των Μπανί Αν-Ναντίρ) Μοιάζουν (σε ό,τι έπαθαν από την τιμωρία του Αλλάχ) μ' εκείνους που μόλις πριν λίγο προηγήθηκαν απ' αυτούς (δηλ. τους

άπιστους της Μέκκα και τους Εβραίους των Μπανού Καϊνούκ'). γεύτηκαν τα κακά αποτελέσματα της συμπεριφοράς τους (της εχθρότητάς τους εναντίον του Αλλάχ και του Προφήτη), και (στη Μέλλουσα ζωή) θα έχουν οδυνηρά βασανιστήρια. »

16 Το παράδειγμα (των υποκριτών, των απίστων της Μέκκας που δέλεασαν τους Εβραίους των μπανί Αν-Ναντίρ ώστε να πολεμήσουν τον Προφήτη και τους υποσχέθηκαν ότι θα τους υποστηρίξουν) Μοιάζει με τον Σαϊτάν (Σατανά), όταν λέει στον άνθρωπο (για να τον δελέασει): «Απίστησε.» Μα όταν (ο άνθρωπος) απιστεί, τότε ο Σαϊτάν (Σατανάς) λέει: «Είμαι αθώος από τις πράξεις σου, στ' αλήθεια φοβάμαι τον Αλλάχ, τον Κύριο των κόσμων (της ανθρωπότητας, των τζιν και όλων όσα υπάρχουν)! »

17 Και έτσι, το τέλος και των δύο ότι θα βρεθούν στο Πυρ (θα κατοικήσουν μέσα του) για πάντα. Και αυτή είναι η ποινή για τους Αδ-Δαλιμείν (δηλ. τους άδικους, τους πολυθεϊστές, όσους δεν πιστεύουν στον Αλλάχ και στη Μοναδικότητά Του). »

18 Ω, εσείς που πιστεύετε! Να φοβάστε τον Αλλάχ (να τηρείτε τις εντολές Του και να απέχετε από τις απαγορεύσεις Του). Και ας βλέπει κάθε άνθρωπος τι έχει κάνει (στη εγκόσμια ζωή από καλές και κακές πράξεις) για το αύριο (όταν θα τις παρουσιάσει στη Μέλλουσα Ζωή), και να φοβάστε τον Αλλάχ. Στ' αλήθεια, ο Αλλάχ έχει απεριόριστη γνώση για (όλα) όσα κάνετε. »

19 Και να μην είστε σαν εκείνους που ξέχασαν τον Αλλάχ (δηλ. δεν υπάκουσαν τον Αλλάχ), και Εκείνος (ο Αλλάχ) τους έκανε να ξεχάσουν τον εαυτό τους (τους έκανε να ξεχάσουν να κάνουν ενάρετες πράξεις που θα τους σώσουν από την τιμωρία του Πυρός). Εκείνοι είναι οι Αλ-Φασίκούν (που παρέκκλιναν από το δρόμο του Αλλάχ, οι παραβάτες, που παραμένουν στην αμαρτία τους). »

20 Δεν είναι ισάξιοι (σε ίση μοίρα) οι κάτοικοι του Πυρός (που θα τιμωρηθούν) και οι κάτοικοι του Παραδείσου (που θα λάβουν την ευδαιμονία). Οι κάτοικοι του Παραδείσου είναι οι κερδισμένοι. »

21 Αν είχαμε στείλει αυτό το Κοράνιο σε ένα βουνό (και κατανοούσε αυτά που είναι γραμμένα από την υπόσχεση για τον Παράδεισο και την προειδοποίηση για το Πυρ), σίγουρα

كَانَ عَقِبَهُمَا أَتَمَّا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَتَنظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَحَبُّ النَّارِ وَأَحَبُّ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْقَائِمُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنَّا هَٰذَا الْقُرْءَانُ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خٰشِعًا مُّصَدَّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۚ وَذَٰلِكَ الْأَمَثَلُ نُضَرُّهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ الْغَيْبُ وَالشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلَّاقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

سُورَةُ الْمُمْتَحَنَةِ

θα το έβλεπες (παρά όλη τη δύναμή του, το μέγεθός του και τη σκληρότητά του) ταπεινωμένο και ραγισμένο από φόβο προς τον Αλλάχ. Τέτοιες παραβολές παραθέτουμε στους ανθρώπους, ώστε να αναλογιστούν. »

22 Αυτός είναι ο Αλλάχ, και εκτός από Αυτόν δεν υπάρχει άλλος θεός, ο Παντογνώστης των αοράτων και των ορατών. Είναι ο Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονας), ο Αρ-Ραχίμ (Πολυεόσπλαχνος). »

23 Αυτός είναι ο Αλλάχ, και εκτός από Αυτόν δεν υπάρχει άλλος θεός, ο Αλ-Μάλικ (Βασιλεύς των όλων), ο Αλ-Κουντούς (ο Ιερότατος και Υψιστος), ο Αλ-Σαλάμ (Αυτός που δεν έχει καμία ατέλεια - Η Ειρήνη), ο Αλ-Μού'μεν (Αυτός που επιβεβαιώνει τους Προφήτες Του με θαύματα και σημεία - και παρέχει ασφάλεια), ο Αλ-Μουχάιμεν (Αυτός που παρακολουθεί τα δημιουργήματά Του), ο Αλ-΄Αζεΐζ (ο Ανίκητος, ο Παντοδύναμος), ο Αλ-Τζαμπάρ (Αυτός που η Βούλησή Του πάντα υπερισχύει, και που όλα τα πλάσματα είναι υποταγμένα σ' Αυτόν), ο Αλ-

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ
إِلَيْهِم بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَيَأْتِيَكُمُ أَنْ تَتُومِنُوا بِاللَّهِ رَيْبَكُمْ إِنَّ كُنتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي
وَأَنْتُمْ مَرْضَىٰ فَاسْتَرُوا بِمَالِكُمْ بِالْمُودَةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝١
يَتَقَفَّوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ
بِالسُّوَىٰ وَوَدُّوا أَنْ تُكْفِرُوا ۝٢ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُهُمْ وَلَا وَلَدُهُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝٣
كَانَتْ لَكُمْ أَسْوَأُ حَسَنَةٍ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ
إِنَّا بَرَاءٌ وَأَنْتُمْ مَعَكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كُفْرًا بِكُرْبَىٰ وَإِنَّا
بَيْنَكُمْ وَالْعَدَوَّةَ وَالْبَغْضَاءَ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ ۝٤
قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا تُشْفِقَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝٥
فَتَنَّا لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَأَغْرَيْنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝٦

Μουτακάμπιρ (ο Υπερήφανος για τη Μεγαλοπρέπεια Του). Δοξασμένος και Ανώτερος είναι ο Αλλάχ από όσα Του αποδίδουν ως εταίρους. 》

﴿٢٤﴾ Αυτός είναι ο Αλλάχ, ο Αλ-Χάλικ (Δημιουργός), ο Αλ-Μπάρι' (Αυτός που δημιουργήσε τα δημιουργήματα στην κατάλληλη μορφή ανάλογα με την αποστολή που θα λάβει το καθένα), ο Αλ-Μουσάωιρ (Αυτός που τούς έδωσε μορφή). Σε Αυτόν ανήκουν τα Αλ-Ασμά' Αλ-Χούσνα (τα Ομορφότερα Ονόματα). Και ό,τι βρίσκεται στη γη και στους Ουρανοί Τον δοξάζει (εξυμούν το όνομα του Αλλάχ με λόγια που αρνούνται κάθε ατέλεια σ' Αυτόν). Και Αυτός είναι ο Αλ-Άζεϊζ (ο Ανίκητος, ο Παντοδύναμος), ο Αλ-Χακείμ (Πάνσοφος). 》

Σούρα 60 Αλ-Μουμτάχανα

[Η Εξεταζόμενη Γυναίκα]

Στο Ονομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεσπλαχνου)

﴿١﴾ Ω, εσείς που πιστεύετε! Μην παίρνετε τους εχθρούς Μου και τους εχθρούς σας

(δηλ. τους άπιστους και τους πολυθεϊστές της Μέκκα) ως Αουλιά' (φίλους, προστάτες), προσφέροντάς τους την εγκαρδιότητα (και τους λέτε τα νέα του Προφήτη και των Μουσουλμάνων), ενώ αυτοί αρνήθηκαν την Αλήθεια που έχει έρθει σε σας (δηλ. τον Ισλαμικό Μονοθεϊσμό, το Κοράνιο και τον Μωχάμμαντ), και έχουν εκδιώξει τον Αγγελιαφόρο (τον Μωχάμμαντ) και εσάς τους ίδιους (από τα σπίτια σας στη Μέκκα) επειδή πιστεύετε στον Αλλάχ, τον Κύριό σας. Αν έχετε βγει για να (μεταναστεύσετε και να) πολεμήσετε στο Δρόμο Μου επιδιώκοντας την Ευαρέστησή Μου, (τότε να μην τους παίρνετε ως Αουλιά'). Διατηρείτε μαζί τους μυστικές φιλικές σχέσεις, ενώ Εγώ γνωρίζω πολύ καλά όσα συγκαλύπτετε και όσα φανερώνετε! Και όποιος από εσάς το πράττει, τότε πράγματι έχει παραστρατήσει από τον Ίσιο Δρόμο. 》

﴿٢﴾ Αν ήταν να σας νικήσουν, θα ήταν εχθροί εναντίον σας. Και θα άπλωναν τα χέρια τους και τις γλώσσες τους εναντίον σας με το κακό (δηλ. με το φόνο, την αιχμαλωσία και τις προσβολές), και επιθυμούν ν' απιστήσετε. 》

﴿٣﴾ Ούτε οι συγγενείς σας, ούτε τα παιδιά σας θα σας ωφελήσουν (επειδή ένας μουσουλμάνος μετέφερε τα νέα των μουσουλμάνων στους άπιστους, με αντάλλαγμα να μη βλάψουν οι τελευταίοι τους συγγενείς του στη Μέκκα), και την Ημέρα της Ανάστασης (ο Αλλάχ) θα δικάσει ανάμεσά σας. Κι ο Αλλάχ Βλέπει ό,τι κάνετε. 》

﴿٤﴾ Πράγματι, υπάρχει ένα εξαιρετικό παράδειγμα για σας στον Ιμπραχίμ (Αβραάμ) και σε εκείνους που ήταν μαζί του (τους πιστούς), όταν είπαν στο λαό τους: «Στ' αλήθεια, είμαστε αθώοι από εσάς και από ό,τι λατρεύετε εκτός από τον Αλλάχ: σας έχουμε αρνηθεί, και μεταξύ ημών και υμών έχει εμφανιστεί έχθρα και μίσος για πάντα μέχρι να πιστέψετε στον Αλλάχ και Μόνο» - εκτός (από αυτό το παράδειγμα) τα λόγια του Ιμπραχίμ (Αβραάμ) στον (άπιστο) πατέρα του (επειδή του τα είπε πριν να επιβεβαιώσει ότι είναι εχθρός του Αλλάχ, και όταν το επιβεβαίωσε, τότε τον αρνήθηκε): «Στ' αλήθεια, θα ζητήσω συγχώρεση (από τον Αλλάχ) για σένα, αλλά δεν κατέχω για σένα τίποτα από τον Αλλάχ (δηλ. δε μπορώ ούτε

να σε βοηθήσω, ούτε να σε προστατέψω σε τίποτα απέναντι στον Αλλάχ).» «Κυρίε μας! Σε Σένα (Μόνο) βασιζόμαστε (για όλες τις υποθέσεις μας), και σε Σένα (Μόνο) στρεφόμαστε μετανιωμένοι, και σε Σένα (Μόνο) βρίσκεται ο (τελικός) προορισμός (μας, την Ημέρα της Ανάστασης).»

❦ Κυρίε μας! Μη μας κάνεις Φίτνα (δοκιμασία) για τους απίστους (δηλ. μην τους κάνεις να μας νικήσουν και έτσι να πουν «Αν αυτοί βρίσκονταν στον Αληθινό Δρόμο, δεν θα τους νικούσαμε» και έτσι να αυξηθεί η απιστία τους), και συγχώρεσέ μας, Κυρίε μας! Στ' αλήθεια, Εσύ, Μόνο Εσύ, είσαι ο Αλ-΄Αζειζ (ο Ανίκητος, ο Παντοδύναμος), ο Αλ-Χακείμ (Πάνσοφος).»

❦ Πράγματι, έχετε ένα εξαιρετικό παράδειγμα σε αυτούς (για να το ακολουθείτε στον Ιμπραχίμ και στους πιστούς που ήταν μαζί του), –για όποιον επιθυμεί τον Αλλάχ και την Έσχατη Ημέρα. Και όποιος απομακρυνθεί (δηλ. δεν ακολουθήσει το παράδειγμα του Ιμπραχίμ παίρνοντας τους απίστους ως Αουλιά'), τότε στ' αλήθεια, ο Αλλάχ είναι ο Αλ-Γανεί (Πλούσιος, ελεύθερος από κάθε ανάγκη), ο Αλ-Χαμείντ (ο Υπερ-Αξιέπαινος).»

❦ Ίσως ο Αλλάχ να κάνει φιλία μεταξύ εσάς και εκείνων που έχετε ως εχθρούς (δηλ. να ανοίξει τις καρδιές τους στο Ισλάμ). Και ο Αλλάχ είναι Καντεϊρ (Ικανός) (να επιτύχει αυτό και σιδηρόποτε άλλο), και ο Αλλάχ είναι Γαφούρ (Συγχωρεί τα πάντα), Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνος).»

❦ Ο Αλλάχ δεν σας απαγορεύει να συμπεριφέρεστε με καλοσύνη και δίκαια σε εκείνους (τους άπιστους) που δεν πολέμησαν εναντίον σας εξ' αιτίας της θρησκείας, ούτε σας εκδιώξαν από τα σπίτια σας. Στ' αλήθεια ο Αλλάχ αγαπά τους δίκαιους (όσους συμπεριφέρονται με δικαιοσύνη).»

❦ Σας απαγορεύει όμως ο Αλλάχ σχετικά μ' αυτούς που σας πολέμησαν για τη θρησκεία, και σας έχουν εκδιώξει από τα σπίτια σας, και βοήθησαν στην εκδίωξή σας, να τους παίρνετε ως Αουλιά' για σας (φίλους, προστάτες, κηδεμόνες και να στρέφεστε προς αυτούς με αγάπη και βοήθεια, εναντίον των μουσουλμάνων). Και όποιος τους παίρνει ως Αουλιά' (τους παίρνει ως αγαπητούς και βοηθούς εναντίον των μουσουλμάνων), αυτοί

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
وَمَن يَتَّبِعِ الْفِتْنَةَ ۚ عَسَىٰ أَن يَجْعَلَ
يَسْكُرُونَ ۚ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةَ اللَّهِ وَلِلَّهِ عِزُّهُ
وَالْكَرَمُ ۚ لَا يَنْهَىٰ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم
مِّن دِينِكُمْ أَن يَرْجِعُوا وَيَسْطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
إِنَّمَا يَنْهَىٰ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم
مِّن دِينِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ
فَإُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۚ يَأْتِيَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ
مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۚ إِنَّهُنَّ لَيَكُونُنَّ بِكُم مِّن مَّوَدَّةٍ
فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَنَّهُنَّ كَوْنٌ ۚ وَلَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ
وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاثُوهُنَّ مَّا أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
أَن تَكُونُوا إِذًا لِلَّذِينَ آمَنُوا بِمَا أَنفَقُوا ۚ وَلَا تَنْسِكُوا بِعَصَمِ
الْكُفَّارِ وَتَسْتَلُوا مَّا أَنفَقْتُمْ وَلَسْتَلُوا مَّا أَنفَقُوا
ذَلِكَ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۚ وَإِن فَاتَكُمْ
سُوءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَابْتُمْ فَمَا تَأْوِيلُ الَّذِينَ
ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ يُشَلِّ مَا أَنفَقُوا وَتَقُولُ اللَّهُ الَّذِينَ أَنْتُمْ بِهٖ
مُؤْمِنُونَ ۚ

είναι οι άδικοι (ανυπάκουοι προς τον Αλλάχ).»

❦ Ω, εσείς που πιστεύετε! Όταν οι πιστές γυναίκες έρχονται σε σας ως Μετανάστες, να τις εξετάσετε (δοκιμάσετε για να μάθετε την αλήθεια της πίστης τους): ο Αλλάχ γνωρίζει καλύτερα αναφορικά με την Πίστη τους, κι έπειτα, αν βεβαιωθείτε ότι είναι πραγματικά πιστές, να μην τις στείλετε πίσω στους απίστους (συζύγους). Δεν είναι νόμιμες (σύζυγοι) για τους απίστους (συζύγους), ούτε είναι οι άπιστοι νόμιμοι (σύζυγοι) για αυτές. Και δώστε τους (στους άπιστους συζύγους) αυτά (τις προίκες) που ξόδεψαν (τους έδωσαν). Και δεν θα υπάρξει καμία αμαρτία πάνω σας στο να τις παντρευτείτε, αν όμως τους έχετε δώσει τις προίκες τους. (Παρομοίως), να μην κρατήσετε τις άπιστες γυναίκες ως συζύγους, και να ζητήσετε (την επιστροφή) αυτών που ξοδέψατε (ως προίκα). Και αφήστε εκείνους (τους απίστους) να ζητήσουν πίσω ό,τι ξοδέψαν (ως προίκα για τις γυναίκες που ασπάστηκαν το Ισλάμ). Αυτή είναι η Κρίση του Αλλάχ,

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبِيْعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُنْشِرَنَّ
يَا اللَّهَ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْ لَدَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
بِيْهَتَيْنِ يَفْعَرِيْنَهُ بَيْنَ أَيْدِيْهِنَّ وَأَرْجُلَيْهِنَّ وَلَا يَعْصِيْنَكَ
فِيْ مَعْرُوفٍ فَبَايَعْنَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
فَقَدْ يَسْأَلُونَ الْآخِرَةَ كَمَا يَسْأَلُ الْكَافِرِينَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ۚ

سُورَةُ الزُّمَرِ
آيَاتُهَا ١٤ زُيِّنَتْ ١١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَعْمَلُونَ ۚ
كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتُلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ
بُتَيْنَ مُرْصُومٌ ۚ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقُولُوا لِمَ
تُؤَذِّنُنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا
زَاعُوا أَرْزَاقَ اللَّهِ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۚ

που κρίνει μεταξύ σας (αναφορικά με αυτό το θέμα). Και ο Αλλάχ είναι 'Αλείμ (Παντογνώστης), Χακείμ (Πάνσοφος).

«Και αν κάποιες από τις συζύγους σας σας έχει εγκαταλείψει (και έχει πάει) στους απίστευτους (δηλ. έχει αποστατήσει από το Ισλάμ και οι άπιστοι αρνήθηκαν να σας επιστρέψουν τις προίκες που είχατε δώσει σ' αυτές), και έπειτα νικήσετε (τους άπιστους σε μάχη) τότε δώστε (από τα λάφυρα που πήρατε από τους άπιστους) σε αυτούς οι γυναίκες των οποίων τους έχουν εγκαταλείψει, ένα ποσό ίσο με (την προίκα) που είχαν ξοδέψει. Και να φοβάσθε τον Αλλάχ στον Οποίον πιστεύετε.»

«Ω, Προφήτη! Όταν οι πιστές γυναίκες έρχονται σε σένα να σου δώσουν την Μπά'α (υπόσχεση, όρκο αφοσίωσης), ότι δεν θα προσεταιρισουν τίποτα (στη λατρεία) με τον Αλλάχ, και ούτε θα κλέβουν, ότι δε θα προβούν σε παράνομη συνουσία, και ούτε θα σκοτώσουν τα παιδιά τους, ούτε θα αποδίδουν ψευδώς στους συζύγους τους

παιδιά που δεν είναι δικά τους (είτε υιοθετημένα, είτε προϊόντα μοιχείας), και ούτε θα σε παρακούσουν σε ο,τιδήποτε Μα'ρούφ (καλοσύνη τους διατάξεις). Τότε δέξου την Μπά'α (υπόσχεση, όρκο αφοσίωσης) τους και ζήτα από τον Αλλάχ να τις συγχωρέσει. Στ' αλήθεια, ο Αλλάχ είναι Γαφούρ (συγχωρεί τα πάντα), Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνος).»

«Ω, εσείς που πιστεύετε, μην παίρνετε ως Αουλιά' (φίλους, κηδεμόνες, βοηθούς) έναν λαό πάνω στον οποίο βρίσκεται η Οργή του Αλλάχ, οι οποίοι έχουν απελπιστεί από (το να λάβουν οτιδήποτε καλό κατά) τη Μέλλουσα Ζωή, όπως ακριβώς οι θαμμένοι άπιστοι που έχουν απελπιστεί (από το να λάβουν το Έλεος του Αλλάχ, και να γυρίσουν πίσω στην εγκόσμια ζωή για να έχουν την ευκαιρία να μετανοήσουν και να διορθώσουν την απιστία τους).»

Σούρα 61 Ασ-Σαφφ

[Η Σειρά/ Η Παράταξη]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνος)

«Οτιδήποτε βρίσκεται στους ουρανούς και οτιδήποτε βρίσκεται στη γη έχει δοξάσει τον Αλλάχ (εξυμνούν το όνομα του Αλλάχ με λόγια που Τον αρνούνται κάθε ατέλεια). Και Αυτός είναι ο Αλ-'Αζεΐζ (Παντοδύναμος, Αγίκτης), ο Αλ-Χακείμ (Πάνσοφος).»

«Ω, εσείς που πιστεύετε! Γιατί λέτε αυτά που δεν κάνετε; (εδώ είναι μια προειδοποίηση για όποιον λέει κάτι, και κάνει το αντίθετο όπως η συμβουλή ή δεν το κάνει όπως η υπόσχεση).»

«Πολύ μισητό είναι –για τον Αλλάχ– να λέτε αυτά τα οποία δεν κάνετε.»

«Στ' αλήθεια, ο Αλλάχ αγαπά εκείνους που πολεμούν στο Δρόμο Του σε σειρά (παράταξη) σαν να είναι μια παρατεταγμένη δομή (δηλ. οι στρατιώτες είναι ο ένας δίπλα στον άλλο, σχηματίζοντας μια αδιάσπαστη δομή).»

«Και (θυμήσου), όταν ο Μούσα (Μωυσής) είπε στο λαό του: «Ω, λαέ μου! Γιατί με βλάπτετε (με λόγια και πράξεις) ενώ γνωρίζετε ότι εγώ είμαι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ για σας;» Έτσι, όταν απέκλιναν (από την Αλήθεια ενώ την ξέρουν και επέμεναν σε αυτό), ο Αλλάχ απέκλινε τις καρδιές τους (από το να δέχονται την Καθοδήγηση, ως τιμωρία για την απόκλισή τους από την Αλήθεια). Και ο Αλλάχ δεν καθοδηγεί το λαό που είναι

Φασικείν (που αποκλίνουν από την υπακοή Του, που επιμένουν να διαπράττουν αμαρτίες). »

❖ Και (θυμήσου), όταν ο 'Είσα (Ιησούς), υιός της Μαρίας (Μαρίας), είπε: «Ω, παιδιά του Ισραήλ! Είμαι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ για σας, και επικυρώνω την Ταουρά (την Τορά που ήρθε στον Μωυσή) πριν από μένα, και (σας) αναγγέλλω τα καλά νέα (της έλευσης) ενός Αγγελιαφόρου που θα έλθει μετά από μένα, το όνομα του οποίου θα είναι Άχμαντ (ένα ακόμα όνομα του Προφήτη Μωχάμμαντ)». Μα όταν εκείνος (ο Άχμαντ, δηλ. ο Μωχάμμαντ) ήλθε σ' αυτούς με ξεκάθαρες αποδείξεις, είπαν: «Αυτό είναι ξεκάθαρη μαγεία.» »

❖ Και ποιος είναι πιο άδικος από αυτόν που μηχανεύεται ψεύδη για τον Αλλάχ (αποδίδοντας εταιρους με τον Αλλάχ στη λατρεία), ενώ καλείται στο Ισλάμ; (δηλ. καλείται να αφοσιώσει τη λατρεία του προς τον Αλλάχ και μόνο). Και ο Αλλάχ δεν καθοδηγεί τον άδικο λαό (τους πολυθεϊστές και τους άπιστους). »

❖ Θέλουν να σβήσουν το Φως του Αλλάχ (το Κοράνιο) με τα στόματά τους (με τα ψέματά τους). Μα ο Αλλάχ θα ολοκληρώσει το Φως Του (τη Θρησκεία Του), ακόμα κι αν οι άπιστοι (το) μισούν. »

❖ Αυτός είναι που έχει στείλει τον Αγγελιαφόρο Του (τον Μωχάμμαντ) με την καθοδήγηση (το Κοράνιο) και με τη θρησκεία της Αλήθειας (το Ισλάμ) για να την καταστήσει νικητριά πάνω από όλες τις άλλες θρησκείες, ακόμα κι αν οι ειδωλολάτρες (το) μισούν. »

❖ Ω, εσείς που πιστεύετε! Να σας οδηγήσω σε ένα εμπόριο που θα σας σώσει από ένα επίπονο βασανιστήριο; »

❖ Να πιστέψετε στον Αλλάχ και στον Αγγελιαφόρο Του (τον Μωχάμμαντ) και να αγωνίζεστε στο Δρόμο του Αλλάχ με τον πλούτο σας και με τον εαυτό σας τον ίδιο: Αυτό είναι το καλύτερο για σας (από το κοσμικό εμπόριο), αν το γνωρίζατε! »

❖ (Αν πράξετε έτσι) Θα σας συγχωρήσει τις αμαρτίες σας, και θα σας εισάγει σε κήπους (Παράδεισο) κάτω από τους οποίους ρέουν ποτάμια, και σε καλές κατοικίες στους κήπους (Παράδεισο) της 'Αντν· αυτή είναι πράγματι η σπουδαία νίκη. »

❖ Επίσης και άλλη (ένοια από τον Αλλάχ

وَلَا ذَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِمَا فِي مَنِّ بَعْدِي أَتَاهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَبِالنُّورِ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى بَيْتٍ خَيْرٍ مِنْ هَذَا بَيْتٍ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾ تَوَمَّنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَسَيَسْكُنُونَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَى يُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَّا نَتَّخِذُ عَدُوَّهُمْ قَاتِلِينَ فَإِنَّهُمْ قَاتِلُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

θα λάβετε), την οποία αγαπάτε –τη νίκη από τον Αλλάχ (απέναντι στους εχθρούς σας) και μια επικείμενη επανάκτηση (της Μεκκά). Ανάγγειλε λοιπόν (ω Μωχάμμαντ) τα καλά νέα στους πιστούς (νίκη και βοήθεια στην εγκόσμια ζωή και στη μέλλουσα ζωή τον Παράδεισο). »

❖ Ω, εσείς που πιστεύετε! Να είστε υποστηρικτές (στη Θρησκεία) του Αλλάχ όπως είπε ο 'Είσα (Ιησούς), ο υιός της Μαρίας (Μαρίας), στους μαθητές του: «Ποιοι είναι οι υποστηρικτές μου (στο Δρόμο) του Αλλάχ;» Οι μαθητές του είπαν: «Εμείς είμαστε οι υποστηρικτές (στη Θρησκεία) Του Αλλάχ.» Έπειτα μία ομάδα από τα Παιδιά του Ισραήλ πίστεψαν και μία ομάδα (εξ' αυτών) δεν πίστεψαν (λέγοντας αισχρά λόγια για τον Ιησού και για τη μητέρα του). Έτσι, υποστηρίξαμε (δηλ. ο Αλλάχ) αυτούς που πίστεψαν (στο ότι ο Ιησούς ήταν Απόστολος και σκλάβος του Αλλάχ, με την αποστολή του Μωχάμμαντ) κατά των εχθρών τους (αφού επιβεβαίωσε την πίστη τους στην αποστολή του Ιησού), και έτσι εκείνοι έγιναν νικητές (ανώτεροι). »

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يُسَبِّحُ لِلَّهِ فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلَائِكَةُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ ① هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو
 عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
 مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ② وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْفَحُوا مِنْهُمْ
 وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ③ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
 ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ④ مَثَلُ الَّذِينَ خَسِلُوا الثَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ
 يَحْمِلُوا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ
 الَّذِينَ كَذَبُوا بِعَاثِتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ⑤
 قُلْ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ رَعَيْتُمْ أَوَّلِيَاءَ اللَّهِ لَكُمْ
 دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑥ وَلَا تَمَنَّوْهُ
 أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ⑦ قُلْ إِنْ
 أَلَمْتُ أَلَدَىٰ نَفْسِي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْمَلْفُوفِينَ ⑧ ثُمَّ تَرَدُّونَ
 إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنْشِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑨

Σούρα 62 Αλ-Τζούμου'α

[Η Παρασκευή]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεσπλαχνο)

① «Οτιδήποτε βρίσκεται στους ουρανούς και οτιδήποτε βρίσκεται στη γη δοξάζει τον Αλλάχ (εξυμνούν το Όνομα του Αλλάχ με λόγια που αρνούνται κάθε ατέλεια σ' Αυτόν), τον Αλ-Μάλικ (Βασιλέα των πάντων), τον Αλ-Κουντούς (Ιερότατος, που δεν έχει καμία ατέλεια), τον Αλ-‘Αζεΐζ (Παντοδύναμο, Αγίκτητο), τον Αλ-Χακεΐμ (Πάνσοφο).»

② «Είναι Αυτός που έστειλε ανάμεσα στους αγράμματους (τους Άραβες που ούτε ήξεραν να διαβάζουν ούτε είχαν ένα ουράνιο βιβλίο από τον Αλλάχ) έναν Αγγελιαφόρο (τον Μωχάμμαντ) μέσα από τους ίδιους (και για όλους τους ανθρώπους), για να απαγγείλει σ' αυτούς τα εδάφια Του (δηλ. το Κοράνιο), να τους εξαγνίσει (από τη βρωμία της απιστίας, και τον πολυθεισμό, τις διεφθαρμένες πεποιθήσεις και την

ανηθικότητα), και να τους διδάξει το Βιβλίο (το Κοράνιο, τους Ισλαμικούς νόμους και το Ισλαμικό Δίκαιο) και τη σοφία (δηλ. την Ασ-Σούννα: την Προφητική Παράδοση του Προφήτη Μωχάμμαντ). Και στ' αλήθεια, αυτοί πριν (από την αποστολή του Μωχάμμαντ) βρίσκονταν σε πρόδηλη πλάνη.»

③ «Και (να δώσει επίσης τα παραπάνω οφέλη σε) άλλους από αυτούς (δηλ. τους Μουσουλμάνους, είτε Άραβες είτε μη), που δεν έχουν ακόμη έρθει (γεννηθεί). Και Αυτός (ο Αλλάχ) είναι ο Αλ-‘Αζεΐζ (Παντοδύναμος, Αγίκτητος), ο Αλ-Χακεΐμ (Πάνσοφος).»

④ «Τέτοια είναι η εύνοια του Αλλάχ (η αποστολή του Μωχάμμαντ), την οποία δίνει σε όποιον Αυτός επιθυμεί (από τους σκλάβους Του). Και ο Αλλάχ είναι ο Κύριος της Μεγάλης Εύνοιας (φιλανθρωπείας και γενναιοδορίας).»

⑤ «Η ομοιότητα αυτών που φορτώθηκαν την (υποχρέωση της) Ταουρά (Τορά) (δηλ. να υπακούν τις εντολές της και να εφαρμόζουν τους νόμους της), μα έπειτα δεν την κουβάλησαν (δηλ. δεν εφαρμόζαν τους νόμους της), είναι όπως ενός γαιδάρου που κουβαλά βιβλία (και δεν καταλαβαίνει τι είναι γραμμένο μέσα τους). Πόσο άθλιο είναι το παράδειγμα του λαού που διαψεύδει τα Αγιάτ (εδάφια, αποδείξεις, ενδείξεις, σημεία, αποκαλύψεις) του Αλλάχ (αντί να επωφεληθούν από αυτά). Και ο Αλλάχ δεν καθοδηγεί τον άδικο λαό (πολυθεϊστές, άπιστους).»

⑥ «Πες (Ω, Μωχάμμαντ): «Ω, εσείς οι Εβραίοι! (που κρατάτε ακόμα στη θρησκεία σας την οποία έχετε διαστερβλώσει και ούτε πιστεύετε στον Ιησού, ούτε στον Μωχάμμαντ)! Αν ισχυρίζεστε (ψευδώς) ότι είστε Αουλιά' (το εκλεκτό έθνος, οι αγαπητοί) του Αλλάχ, μόνοι σας, αποκλείοντας (όλη) την (υπόλοιπη) ανθρωπότητα, τότε λαχταρήστε το θάνατο, αν είστε ειλικρινείς (δηλ. επιθυμείτε τη συνάντηση με τον Αλλάχ και τη Μέλλουσα ζωή για να λάβετε την καλή αμοιβή σας όπως ισχυρίζεστε, αντί αυτής της εγκόσμιας ζωής).»

⑦ «Και δε θα τον επιθυμήσουν ποτέ (το θάνατο) (και θα προτιμούσαν την εγκόσμια ζωή παρά τη Μέλλουσα ζωή φοβούμενοι την τιμωρία του Αλλάχ) εξαιτίας αυτών (των πράξεων) που είχαν κάνει τα χέρια τους (απιστία και κακά έργα). Κι ο Αλλάχ γνωρίζει πολύ καλά τους άδικους (πολυθεϊστές,

¶ Κι όταν ειπωθεί σ' αυτούς: «Ελάτε

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّأَوْا بِرُءُوسِهِمْ
وَأَنَّهُمْ يُصَدِّدُونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ
لَا تُنْفِقُوا عَالَمَ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ
خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُسْتَفِيقِينَ لَا يَفْقَهُونَ
﴿٧﴾ يَقُولُونَ لِنَبِيِّنَا أَلَمْ يَأْتِ الْبَلَدَ بِمَا يَكْفِيهِمْ الْأَعْرُ
مَتَنَا الْأَدْلَ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ
الْمُتَّقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ
أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَأَنْفِقُوا مِنْ بَارِقَتِكُمْ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي
إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ
يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

سُورَةُ النَّجْمِ
الْأَنبَاءُ ١٨

(μεταنيωμένοι), ώστε ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ να ζητήσει συγχώρεση (από τον Αλλάχ) για σας», αυτοί στρέφουν τα κεφάλια τους και τους βλέπεις (ω, Προφήτη) να απομακρύνονται από σένα αλαζονικά. »

﴿٥﴾ Είναι το ίδιο γι' αυτούς, είτε εσύ (ω, Μοχάμμαντ) ζητήσεις συγχώρεση γι' αυτούς, είτε δε ζητήσεις συγχώρεση γι' αυτούς, ο Αλλάχ δε θα τους συγχωρέσει ποτέ. Ο Αλλάχ δεν καθοδηγεί τον λαό που είναι Φασικέιν (αποκλίνουν από την υπακοή του Αλλάχ και επιμένουν να διαπράττουν αμαρτίες). »

﴿٦﴾ (Αυτοί οι υποκριτές) Είναι αυτοί που λένε (στον κατοίκου της Μεντίνα, τους Αλ-Ανσάρ): «Μην ξοδεύετε γι' αυτούς που είναι μαζί με τον Αγγελιαφόρο του Αλλάχ (δηλ. για τους Συντρόφους του Προφήτη που μετανάστευσαν από τη Μέκκα για τη Μεντίνα), μέχρι να τον εγκαταλείψουν.» Και στον Αλλάχ ανήκουν τα θησαυροφυλάκια των ουρανών και της γης, μα οι υποκριτές δεν (το) καταλαβαίνουν. »

﴿٧﴾ (Οι υποκριτές) Λένε: «Αν επιστρέψουμε

στη Μεντίνα, θα διώξει ο πιο έντιμος (ο 'Αμπντ Αλλάχ, υιός του Σαλούλ, ο αρχηγός των υποκριτών της Μεντίνα με την ομάδα του) τον ταπεινότερο (κατώτερο) (τον Μοχάμμαντ με την ομάδα του).» Μα η τιμή, (και η δύναμη και η δόξα) ανήκει στον Αλλάχ και στον Αγγελιαφόρο Του, και στους πιστούς, αλλά οι υποκριτές δεν (το) γνωρίζουν. »

﴿٨﴾ Ω, εσείς που πιστεύετε! Μην σας αποσπά ο πλούτος σας και ούτε τα παιδιά σας από το Δίκρ Ελλάχ (τη μνημόνευση του Αλλάχ και τη λατρεία Του). Και όποιος το κάνει, τότε εκείνοι θα είναι οι χαμένοι. »

﴿٩﴾ Και να ξοδεύετε (σε φιλανθρωπία) από αυτά τα οποία σας έχουμε παραχωρήσει πριν να έρθει ο θάνατος σε κάποιον από σας και να πει: «Κυρίε μου! Αν μού ανέβαλλες (το θάνατο) για λίγο καιρό, τότε θα έδινα ελεημοσύνη, και θα ήμουν ανάμεσα στους ενάρετους. »

﴿١٠﴾ Και ο Αλλάχ δε θα αναβάλλει καμία ψυχή όταν φτάσει ο ορισμένος καιρός (θάνατος) της. Και ο Αλλάχ είναι Χαμπίρ (έχει απεριόριστη γνώση) με ό,τι κάνετε. »

Σούρα 64 Ατ-Ταγάμπουν

[Αμοιβαία Απώλεια και Κέρδος]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεσπλαχνου)

﴿١﴾ Οτιδήποτε βρίσκεται στους ουρανούς και οτιδήποτε βρίσκεται στη γη δοξάζει τον Αλλάχ (εξημούν το Όνομα του Αλλάχ με λόγια που Του αρνούνται κάθε ατέλεια). Σ' Αυτόν ανήκει η κυριαρχία, και σ' Αυτόν ανήκουν όλες οι ευχαριστίες (και οι έπαινοι), κι Αυτός είναι Ικανός να κάνει τα πάντα. »

﴿٢﴾ Αυτός είναι που σας έπλασε, και από εσάς υπάρχουν άπιστοι και από σας υπάρχουν πιστοί. Κι ο Αλλάχ με όσα κάνετε είναι Μπασείρ (Βλέπει τα πάντα). »

﴿٣﴾ (Αυτός) έπλασε τους ουρανούς και τη γη με την αλήθεια (με μεγάλη σοφία), και σας έδωσε μορφή, και έκανε τέλεια τη μορφή σας. Και σε Αυτόν βρίσκεται ο (τελικός) Προορισμός (των πιασμάτων, για να ανταμείψει τους ευσεβείς και να τιμωρήσει τους άπιστους). »

﴿٤﴾ (Αυτός) γνωρίζει τι βρίσκεται στους ουρανούς και στη γη, και γνωρίζει τι συγκαλύπτετε και τι κάνετε φανερά. Κι ο Αλλάχ είναι Παντογνώστης για ό,τι βρίσκεται στα στήθη (στις καρδιές των ανθρώπων). »

﴿٥﴾ Δεν έχει φτάσει σε σας η είδηση γι'

αυτούς που αρνήθηκαν την Πίστη παλαιότερα; Και έτσι γεύτηκαν το κακό αποτέλεσμα της απιστίας τους *(στην εγκόσμια ζωή)*, και γι' αυτούς *(προορίζεται στη μέλλουσα ζωή)* ένα επώδυνο βασανιστήριο. »

❶ Αυτό *(έπαθαν)* επειδή ερχόντουσαν σε αυτούς οι Αγγελιαφόροι τους με ξεκάθαρες αποδείξεις *(Σημεία)*, μα εκείνοι είπαν *(αρνούμενοι)*: «*Μα είναι δυνατόν να είναι (απλοί) άνθρωποι (όπως εμείς) (αυτοί που)* θα μας καθοδηγήσουν; Έτσι αρνήθηκαν την πίστη, και στράφηκαν μακριά *(από την αλήθεια)*. Μα ο Αλλάχ δεν χρειάζεται *(τίποτε από αυτούς)*. Και ο Αλλάχ είναι Γανεί *(Ελεύθερος από κάθε ανάγκη, Πλούσιος)*, Χαμείντ *(Άξιος κάθε εξύμνησης)*. »

❷ Εκείνοι που αρνήθηκαν την πίστη ισχυρίστηκαν *(ψευδώς)* ότι δεν θα αναστηθούν *(ποτέ, για να λογοδοτήσουν)*. Πες *(τους)* *(ω, Μωχάμμαντ)*: «*Ναι! Μα τον Κύριό μου, (σίγουρα)* θα αναστηθείτε, και έπειτα θα ενημερωθείτε για ό,τι κάνατε *(στην εγκόσμια ζωή)*· και αυτό είναι εύκολο για τον Αλλάχ. »

❸ Πιστέψτε *(λοιπόν, ω, ειδωλολάτρες)* στον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του *(τον Μωχάμμαντ)* και στο Φως *(στο Κοράνιο)* που στείλαμε κάτω *(στη γη)*. Και ο Αλλάχ είναι Χαμπείρ *(έχει απεριόριστη γνώση)* με ό,τι κάνετε. »

❹ *(Και θυμηθείτε)* την Ημέρα που θα σας συγκεντρώσει όλους, την Ημέρα της Συγκέντρωσης –αυτή θα είναι η Ημέρα της Ατ-Ταγάμπουν *(δηλ. η Ημέρα της απώλειας των απίστων και του κέρδους για τους πιστούς, καθώς οι άπιστοι θα διαχωριστούν από τους πιστούς, πηγαίνοντας στην Κόλαση, ενώ οι πιστοί θα πάνε στον Παράδεισο. Οι άπιστοι θα μετανοήσουν για το ότι έχασαν τον Παράδεισο, και οι πιστοί θα μετανοήσουν για το ότι δεν έκαναν περισσότερες καλές πράξεις.)*. Και όποιος πιστεύει στον Αλλάχ και κάνει ενάρετες πράξεις, *(ο Αλλάχ)* θα τον εξιλεώσει από τις Σαί'άτ *(αμαρτίες)* του, και θα τον εισάγει στους Κήπους *(Παράδεισο)* κάτω από τους οποίους ρέουν ποτάμια, και θα κατοικήσουν εκεί για πάντα· αυτή θα είναι η μεγάλη νίκη. »

❺ Μα αυτοί που αρνήθηκαν την πίστη και διέψευσαν τα Αιγιάτ Μας *(Αποδείξεις, Ενδείξεις, Εδάφια, Σημεία, Αποκαλύψεις κλπ.)*, εκείνοι είναι οι κάτοικοι του Πυρός, θα

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ❶ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَنُفِّسُكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ❷ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ❸ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ❹ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَنَادُوا اقْتُلُوا أَمْ رِئُوسِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ❺ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرًا مِثْلُنَا فَكَفَرُوا وَقُولُوا اسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَمِيدٌ ❻ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُغْنَا قُلُوبُنَا رَبَّنَا لِلْبَاطِلِ إِنَّهُمْ كَانُوا لَمُتَعِنِينَ ❼ ثُمَّ لَنَنْبِتُنَّ يَمَّا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ❽ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنَّوْرَ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ❸ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ الْغُلَاظِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَعَمِلْ صَالِحًا يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ❶

κατοικήσουν εκεί για πάντα. Και ο χειρότερος είναι, πράγματι, αυτός ο προορισμός. »

❶ Καμία συμφορά δε συμβαίνει *(σε κανέναν)*, παρά μόνο με την Άδεια του Αλλάχ *(δηλ. το Θείο Πεπρωμένο)*, και όποιος πιστεύει στον Αλλάχ, *(ο Αλλάχ)* θα καθοδηγεί την καρδιά του *(στο να δεχτεί το Θείο Πεπρωμένο και ότι ό,τι του έχει συμβεί, έχει ήδη γραφτεί γι' αυτόν από τον Αλλάχ)*. Και ο Αλλάχ είναι Παντογνώστης για όλα τα πράγματα. »

❷ Και υπακούστε *(ω, άνθρωποι)* τον Αλλάχ, και υπακούστε τον Αγγελιαφόρο· αν όμως στραφέιτε μακριά *(από το να υπακούσετε τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του)*, τότε το έργο του Αγγελιαφόρου Μας είναι μόνο να διαβιβάσει *(το Μήνυμα)* με σαφήνεια. »

❸ Ο Αλλάχ! Δεν υπάρχει άλλος θεός παρά Αυτός. Και στον Αλλάχ ας βασιζονται οι πιστοί *(γι' όλες τις υποθέσεις τους)*. »

❹ Ω, εσείς που πιστεύετε! Στ' αλήθεια, ανάμεσα στις συζύγους σας και τα παιδιά σας υπάρχουν εχθροί για σας *(που μπορεί να σας αποτρέψουν από την υπακοή προς τον Αλλάχ)*· έτσι, προσέξτε τους *(και μην τους*

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَٰئِكَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾ مَا أَصَابَ مِنْ
مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ، وَاللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنِ
تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَتَأْتِيهَا
الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوَّلَادُكُمْ عَبْدُوا
لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِن تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوَّلَادُكُمْ
فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ
وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ
يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِن تَقَرَّبُوا
إِلَى اللَّهِ قَرَّبًا حَسَنًا يَضَعْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

سُورَةُ الطَّلَاقِ ﴿١٨﴾

υπακούετε)! Μα αν (τους) συγχωρείτε (χωρίς να τους τιμωρείτε για τα λάθη τους), και (τα) παραβλέπετε, και (τους) συγχωρείτε καλύπτοντάς (τα), τότε στ' αλήθεια ο Αλλάχ είναι Γαφούρ (Συγχωρεί τα πάντα), Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνος). ﴿15﴾

﴿15﴾ Στ' αλήθεια ο πλούτος σας και τα παιδιά σας δεν είναι παρά μόνο μια Φτίνα (δοκιμασία για σας). Και ο Αλλάχ έχει σπουδαία αμοιβή (τον Παράδεισο, για όποιον υπακούει στον Αλλάχ αντί σ' οποιονδήποτε άλλον). ﴿16﴾

﴿16﴾ Να φοβάστε, λοιπόν, τον Αλλάχ όσο μπορείτε (ο φόβος εδώ αναφέρεται στη θεοφοβία με σεβασμό προς τον Αλλάχ, εκτελώντας τις Εντολές Του και ελπίζοντας στην αμοιβή Του, απέχοντας από τις αισχρές πράξεις φοβούμενος την τιμωρία Του)· και ακούστε (τον Προφήτη) και υπακούστε (τις εντολές του), και να ξοδεύετε (σε ελεημοσύνη)· είναι καλύτερο για σας. Κι όποιος σώζεται από την απληστία της ψυχής του, αυτοί είναι οι επιτυχημένοι. ﴿17﴾

﴿17﴾ Αν δανείσετε στον Αλλάχ ένα καλό

δάνειο (δηλ. αν ξοδεύετε (σε ελεημοσύνη) στο Δρόμο του Αλλάχ με καλοσύνη και αφοσίωση), (ο Αλλάχ) θα το διπλασιάσει για σας (δηλ. θα διπλασιάσει την αμοιβή), και θα σας συγχωρέσει (για τις αμαρτίες σας). Κι ο Αλλάχ είναι Σακούρ (Ευγνώμων για αυτούς που ξοδεύουν σε φιλανθρωπία και τους ανταμείβει με την καλύτερη αμοιβή για αυτό που ξόδεψαν), και είναι Χαλείμ (Μακρόθυμος). ﴿18﴾

﴿18﴾ (Ο Αλλάχ είναι) Παντογνώστης των αοράτων και των ορατών, ο Αλ-Αζείζ (Παντοδύναμος, Ανίκητος), ο Αλ-Χακείμ (Πάνσοφος). ﴿19﴾

Σούρα 65 Ατ-Ταλάκ

[Το Διαζύγιο]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνου)

﴿1﴾ Ω, Προφήτη: Αν (εσείς οι πιστοί) δώσετε διαζύγιο στις γυναίκες (σας), τότε δώστε τους το διαζύγιο στην (έναρξη της) Έϊντα τους (ορισμένη περίοδος αναμονής, που ξεκινάει από τη στιγμή που ο σύζυγος ανακοινώνει το διαζύγιο προφορικά, με την προϋπόθεση η σύζυγος να μη βρίσκεται σε έμμηνο ρύση ή να είναι έγκυος την στιγμή της ανακοίνωσης και να μην έχει ο σύζυγος σεξουαλική επαφή με τη σύζυγό του από την τελευταία έμμηνο ρύση της, ώστε να είναι σίγουροι αν είναι έγκυος ή όχι), και να μετράτε με ακρίβεια την (περίοδο της) Έϊντα (επειδή κατά την περίοδο αυτή ο σύζυγος μπορεί να ακυρώσει το διαζύγιο και να φέρει πίσω τη γυναίκα του ως σύζυγο ξανά, επίσης η γυναίκα δεν μπορεί να παντρευτεί με άλλον άντρα μέχρι να περάσει αυτή η περίοδος). Και να φοβάστε τον Αλλάχ, τον Κύριό σας (ω, Μουσουλμάνοι). Μην τις διώχνετε από τα σπίτια τους (κατά την Έϊντα η σύζυγος έχει το δικαίωμα διαμονής στο σπίτι του συζύγου της, και ο οποίος δε μπορεί να τη διώξει), ούτε οι ίδιες να βγουν έξω (κατά την Έϊντα), εκτός όταν είναι ένοχες για μια φανερή αισχρή πράξη (παράνομη συνουσία). Αυτά είναι τα όρια (νόμους) που τέθηκαν από τον Αλλάχ, και όποιος παραβεί τα όρια που τέθηκαν από τον Αλλάχ, τότε πράγματι έχει αδικήσει τον εαυτό του. Εσύ (που παίρνεις διαζύγιο από τη γυναίκα σου) δε γνωρίζεις (τι μπορεί να συμβεί), ίσως ο Αλλάχ κάνει έπειτα από αυτό (το διαζύγιο) κάτι (που δεν το περιμένεις, όπως μεταμέλεια ή ανανεωμένη επιθυμία για τη σύζυγο). ﴿2﴾

❖ Και όταν (πρόκειται σύντομα να) συμπληρωθεί ο ορισμένος χρόνος, είτε να τις κρατήσετε (να επιστρέψετε στον έγγαμο βίο) με το καλό (να τους συμπεριφέρεστε *κάλλιστα και να ξοδεύετε για αυτές*), είτε να χωρίσετε μαζί τους με το καλό (να τους δώσετε όλα τα δικαιώματά τους, χωρίς να τις βλάψετε σε τίποτε). Και πάρτε για μάρτυρες δύο δίκαια άτομα από σας (Μουσουλμάνους), και (ω, μάρτυρες) να τηρήσετε τη μαρτυρία για τον Αλλάχ (να πείτε την αλήθεια σαν να είστε μπροστά Του). Με αυτό (που σας διατάζει ο Αλλάχ) ας νουθετηθεί εκείνος που πιστεύει στον Αλλάχ και στην Έσχατη Ημέρα. Και όποιος φοβάται τον Αλλάχ (τηρώντας τις Εντολές Του και αποφεύγοντας τις απαγορεύσεις Του), (Ο Αλλάχ) θα του δώσει διέξοδο (λύση για κάθε δυσκολία). ❖

❖ Και (ο Αλλάχ) θα παράσχει γι' αυτόν (αγαθά) από όπου δεν το περιμένει. Κι όποιος βασίζεται στον Αλλάχ, τότε (ο Αλλάχ) είναι Επαρκής για αυτόν. Στ' αλήθεια, ο Αλλάχ θα εκπληρώσει το θέλημά Του. Πράγματι, ο Αλλάχ όρισε για κάθε πράγμα έναν ορισμένο χρόνο. ❖

❖ Και όσο για τις γυναίκες σας που έχουν περάσει την ηλικία της μηνιαίας ροής (περίόδου), γι' αυτές - αν αμφιβάλλετε - η 'Εϊντα (καθορισμένη περίοδος) τους είναι τρεις μήνες· (το ίδιο) και γι' αυτές που δεν έχουν ακόμη έμμηνο ρύση. Και όσο γι' αυτές που είναι έγκυες, η 'Εϊντα (ορισμένη περίοδος) τους είναι μέχρι να γεννήσουν· και όποιος φοβάται τον Αλλάχ (τηρώντας τις Εντολές Του και αποφεύγει τις απαγορεύσεις Του), (ο Αλλάχ) θα διευκολύνει την κατάσταση του (και στην εγκόσμια και στη Μέλλουσα Ζωή). ❖

❖ Αυτή είναι η εντολή του Αλλάχ (σχετικά με το διαζύγιο και την 'Εϊντα), την οποία έχει στείλει κάτω (στη γη) σε σας· και όποιος φοβάται τον Αλλάχ (τηρώντας τις Εντολές Του και αποφεύγοντας τις απαγορεύσεις Του), (Ο Αλλάχ) θα τον εξιλεώσει από τις αμαρτίες του, και θα μεγαλώσει την αμοιβή του. ❖

❖ Αφήστε τες (τις διαζευγμένες γυναίκες κατά τη διάρκεια της περιόδου αναμονής τους) να κατοικήσουν όπου κατοικείτε, ανάλογα με τα μέσα σας (δηλ. είναι υποχρέωσή σας να ξοδεύετε για αυτές ανάλογα με τη δυνατότητά σας), και να μην τις βλάπτετε (ενοχλείτε),

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبِينَةٍ وَذَلِكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ❶ فَإِذَا بَلَغَ الْأَجَلُ مَا تَمَسَّكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ كُنْ يُوَعِّظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ❷ وَرِزْقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ❸ إِنَّ اللَّهَ بَلِّغَ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ❹ وَاللَّيْلِ يَبْسُتُ مِنَ الْمَحْيِضِ مَنْ نَسِيَ كِتَابًا إِذَا رَتَبَتْهُ فَلَهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّيْلِ لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَئِكَ الْأَحْمَالُ ❺ الْأَجَلُ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ❻ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْنَا وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ❷

ώστε να τις περιορίσετε (ώστε να υποχρεωθούν να φύγουν από το σπίτι σας). Κι αν είναι έγκυες, τότε ξοδέψτε για αυτές μέχρι να γεννήσουν. Και αν (αφού γέννησαν) θήλαζαν τα παιδιά (τους από) σας, δώστε τους την αμοιβή τους, και να συμβουλευτείτε ο ένας τον άλλον με καλοσύνη. Μα αν δυσκολευτείτε μεταξύ σας (δηλ. δε συμφωνήσατε μεταξύ σας, επειδή η μητέρα αρνείται να θηλάσει το μωρό, ή ζητά παράλογο ποσό χρημάτων για να θηλάσει το μωρό της και ο πατέρας δε συμφωνεί με αυτό), τότε ας του (το) θηλάσει κάποια άλλη γυναίκα. ❖

❖ Ας ξοδεύει ο ευκατάστατος άνδρας (για τη χωρισμένη γυναίκα του και για το παιδί του) ανάλογα με τα μέσα που διαθέτει· και αυτός που τα μέσα του είναι περιορισμένα, ας ξοδεύει από ό,τι τού έχει δώσει ο Αλλάχ. Ο Αλλάχ δεν τοποθετεί βάρος σε κανέναν, περισσότερο απ' ό,τι (αγαθά) τού έχει δώσει. Ο Αλλάχ θα φέρει μετά από τη δυσκολία διευκόλυνση. ❖

❖ Και πόσες κωμοπόλεις (πληθυσμοί)

اسْكُنُوهُمْ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تُضَارِزُوهُمْ لِضَعْفِهِمْ
عَلَيْهِمْ وَإِنْ كُنْ أُولَئِكَ حَمَلٍ فَلَا تُفْقُوا عَلَيْهِمْ حَقَّ بَعْضِ حَمَلِهِمْ
فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْحَمُوا أُمَّهَاتَهُمْ وَأَنْتُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ
تَعَاَسَرْتُمْ فَسَرِّضْ لَكُمْ أُخْرَى ﴿٦﴾ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ
وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْفُلُ اللَّهُ نَفْسًا
إِلَّا مَاءً آتَاهَا سَيِّجَعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾ وَكَانَ مِنْ قَرِيبِهِ
عَنْتَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسِبْنَهَا حَسَابًا شَدِيدًا وَعَدَّ بِهَا
عَذَابًا لَكِرًا ﴿٨﴾ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَبُهُ أَمْرًا مُهْلِكًا ﴿٩﴾
أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا
قَدْ أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِ اللَّهِ وَمُيِّنَاتٍ
لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكُمْ رِزْقًا ﴿١١﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

παράκουσαν (αλαζονικά) την Εντολή του Κυρίου τους και των Αγγελιαφόρων Του· γι' αυτό τους λογαριάσαμε με σκληρό λογαριασμό (γι' ό,τι κάνανε στην εγκόσμια ζωή), και τους βασανίσαμε με τρομερό μαρτύριο. »

﴿٦﴾ Και έτσι γεύτηκαν τα κακά αποτελέσματα της διαγωγής (απιστίας) τους, και το αποτέλεσμα της διαγωγής (απιστίας) τους ήταν η απόλεια. »

﴿٧﴾ Ο Αλλάχ έχει προετοιμάσει γι' αυτούς ένα αυστηρό βασανιστήριο. Έτσι, να φοβάστε τον Αλλάχ (τηρώντας τις εντολές Του και αποφεύγοντας τις απαγορεύσεις Του), ω, εσείς που έχετε νου, που έχετε πιστέψει! Πράγματι, ο Αλλάχ έχει, στείλει κάτω (στη γη) σ' εσάς μία Υπενθύμιση. »

﴿٨﴾ (Και αυτή η προαναφερθείσα Υπενθύμιση είναι) έναν Αγγελιαφόρο (τον Μωχάμμαντ, που σας υπενθυμίζει για την πίστη στον Αλλάχ και για την υπακοή προς Αυτόν), που σας απαγγέλλει τα Εδάφια του Αλλάχ (το Κοράνιο), τα οποία διασαφηνίζουν (για σας την αλήθεια από το ψεύδος), ώστε (ο Αλλάχ) να βγάλει όσους πιστεύουν και κάνουν ενάρετες πράξεις από το

σκοτάδι (τον πολυθεϊσμό και της απιστίας), (και να τους οδηγήσει) στο φως (τον Ισλαμικό Μονοθεϊσμό). Και όποιος πιστεύει στον Αλλάχ και κάνει ενάρετες πράξεις, (ο Αλλάχ) θα τον εισάγει στους κήπους (Παράδεισο), κάτω από τους οποίους ρέουν ποτάμια, για να κατοικήσουν εκεί για πάντα. Πράγματι, ο Αλλάχ έχει χορηγήσει γι' αυτόν (τον πιστό) μια εξαιρετική χορηγεία (στον Παράδεισο). »

﴿٩﴾ Ο Αλλάχ είναι που έπλασε επτά ουρανούς, και από τη γη έπλασε το ίδιο (δηλ. τον ίδιο αριθμό, επτά). Η Εντολή Του κατεβαίνει ανάμεσά τους (ανάμεσα στους ουρανούς και τη Γη), ώστε να μάθετε ότι ο Αλλάχ είναι Ικανός για όλα τα πράγματα, και ότι ο Αλλάχ περιβάλλει τα πάντα με τη Γνώση (Του). »

Σούρα 66 Ατ-Ταχρίμ

[Η Απαγόρευση]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεσπλαχνου)

﴿١﴾ Ω, Προφήτη! Γιατί απαγορεύεις (για τον εαυτό σου) αυτό που ο Αλλάχ σου έχει επιτρέψει; Επιζητώντας την ευαρέσταση των συζύγων σου. Και ο Αλλάχ είναι Γαφούρ (Συγγωρεί τα πάντα), Ραχίμ (Πολυεσπλαχνος). »

﴿٢﴾ Ο Αλλάχ έχει θεσπίσει για σας την εξιλέωση για τους (ανεκπληρωτους) όρκους σας (που είναι το να ταΐσει κανείς δέκα φτωχούς, ή το να τους δώσει ρούχα ή να απελευθερώσει έναν σκλάβο, αν όμως δεν έχει τη δυνατότητα να κάνει κάτι από όλα αυτά, τότε να νηστεύει για τρεις μέρες). Και ο Αλλάχ είναι ο Μάουλα (Κύριος, Προστάτης, ή Διαχειριστής των υποθέσεων) σας, και Αυτός είναι ο Αλ-΄Αλείμ (Παντογνώστης), ο Αλ-Χακείμ (Πάνσοφος). »

﴿٣﴾ Και όταν ο Προφήτης εκμυστηρεύτηκε ένα ζήτημα σε μια από τις συζύγους του (τη Χάφσα), και όταν εκείνη το είπε (σε μία άλλη, δηλ. την Αϊσα)· και ο Αλλάχ το φανέρωσε σ' αυτόν· (και τότε ο Προφήτης) είπε (στη Χάφσα) ένα μέρος (από τα λόγια που είπε αυτή στην Αϊσα) και απέφυγε (να της πει) ένα άλλο μέρος (από ευγένεια). Και όταν είπε σ' αυτήν (τη Χάφσα) γι' αυτό (που διέδωσε στην Αϊσα), εκείνη είπε: «Ποιος σου το είπε;» Εκείνος είπε: «Μου το είπε ο Αλ-΄Αλείμ (Παντογνώστης), ο Αλ-Χαμπείρ (έχει απεριόριστη Γνώση).» »

﴿٤﴾ Αν εσείς οι δύο (σύζυγοι του Προφήτη, Αϊσα και Χάφσα), μεταμεληθείτε στον Αλλάχ

(γι' αυτό που κάνατε, αυτό θα είναι καλύτερο για σας), επειδή οι καρδιές σας έκλιναν (προς κάτι που δεν άρεσε στον Προφήτη)· και αν συνεργαστείτε εναντίον του (του Μωχάμμαντ), τότε, στ' αλήθεια ο Αλλάχ είναι ο Μάουλα (Κύριος, Προστάτης) του, και ο Τζιμπρεΐλ (Γαβριήλ), και οι ενάρετοι από τους πιστούς· και, (επιπλέον), οι άγγελοι μετά από αυτό (δηλ. μετά από τη βοήθεια Του Αλλάχ) είναι (επίσης) βοηθοί (του Προφήτη).»

✎ Ίσως, αν (ο Προφήτης) σας δώσει διαζύγιο (σε όλες), Ο Κύριός του θα του δώσει (αντί για σας) συζύγους καλύτερες από εσάς – Μουσουλμάνες (υποταγμένες στον Αλλάχ), πιστές (στον Αλλάχ και τον Προφήτη Του), ευλαβικά υπάκουες (προς τον Αλλάχ), που μετανοούν (ενώπιον του Αλλάχ, και επιστρέφουν πάντα προς την υπακοή Του), λάτρευς (που λατρεύουν τον Αλλάχ ειλικρινά), που νηστεύουν (για χάρη του Αλλάχ), που είτε θα έχουν παντρευτεί προηγουμένως, είτε θα είναι παρθένες. »

✎ Ω, εσείς που πιστεύετε! Προστατεύσετε τον εαυτό σας και τις οικογένειές σας (μέσω της υπακοής προς τον Αλλάχ) από ένα Πυρ του οποίου το καύσιμο είναι άνθρωποι και πέτρες, πάνω από το οποίο θα βρίσκονται άγγελοι αυστηροί και ισχυροί (των οποίων δουλειά είναι να βασανίζουν τους κατοίκους του πυρός), που δε δείχνουν ανυπακοή προς τον Αλλάχ σε ό,τι τους διατάζει, και κάνουν ό,τι διαταζονται. »

✎ (Θα ειπωθεί στους άπιστους στη Μέλλουσα Ζωή, όταν εισάγονται στο Πυρ) Ω, εσείς που αρνείστε την πίστη! Μη δικαιολογείτε αυτήν την Ημέρα! Στ' αλήθεια θα λάβετε μόνο (την αντίστοιχη τιμωρία για) ό,τι κάνατε. »

✎ Ω, εσείς που πιστεύετε! Μετανοήστε στον Αλλάχ με ειλικρινή μετάνοια! Ίσως ο Κύριός σας σας εξιλεώσει από τις αμαρτίες σας, και σας εισάγει σε Κήπους (Παράδεισο), κάτω από τους οποίους ρέουν ποτάμια. Την Ημέρα που ο Αλλάχ δε θα ταπεινώσει τον Προφήτη και όσους πίστευαν μαζί του (αλλά το αντίθετο: ο Αλλάχ θα τιμήσει τον Προφήτη και όσους πίστευαν μαζί του). Το Φως τους θα προπορεύεται μπροστά τους και στα δεξιά τους, ενώ θα λένε: «Κύριέ μας: Κράτησε το Φως μας τέλειο για μας [και μην το σβήσεις μέχρι να περάσουμε τη Σιράτ (μια γέφυρα πάνω

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبَغَّى مَرْضَاتِ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ٢
وَإِذَا أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُمْ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَاكَ هَذَا قَالَ تَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ٣
إِنْ نُبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ٤
عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلِقْتُكَ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَنَاطَتٍ يَنْصُرْنَ عِيدَتِ سَيِّدَتِ سَبَّحَتْ نِيَّاتٍ وَأَبْكَارًا ٥
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اقْوُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غُلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ٦
الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْلَمُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا غُضِّبُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٧

από το Πυρ της Κολάσεως) με ασφάλεια, λένε έτσι επειδή βλέπουν ότι το φως των υποκριτών έσβησε] και συγχώρεσέ μας. Στ' αλήθεια, είσαι Ικανός να κάνεις τα πάντα.». »

✎ Ω, Προφήτη: αγωνίσου ενάντια στους απίστευτους και τους υποκριτές, και να είσαι αυστηρός απέναντί τους. Και η κατοικία τους (στη Μέλλουσα Ζωή) θα είναι η Κόλαση, και χείριστος είναι, πράγματι, αυτός ο προορισμός. »

✎ Ο Αλλάχ έχει προβάλει ένα παράδειγμα για εκείνους που αρνήθηκαν την πίστη (που αποδεικνύει ότι η συγγενική σχέση με τους Προφήτες δεν ωφελεί κανέναν που διαπράττει κακές πράξεις): τη σύζυγο του Νώε και τη σύζυγο του Λωτ. Βρίσκονταν κάτω υπό (την αγγίδα) δύο από τους ενάρετους δούλους μας, μα και οι δυο τούς πρόδωσαν (στη θρησκεία, απορρίπτοντας το δόγμα τους). Μα, αυτοί (ο Νώε και ο Λωτ) δεν τις προστάτεψαν σε τίποτε από (την τιμωρία του) Αλλάχ, και ειπώθηκε (σ' αυτές): «Εισαχθείτε στο Πυρ μαζί με εκείνους που εισάγονται!». »

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ
أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرَى
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزَىٰ اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَنْفُسِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
آتِنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَيْسَ الْمَصِيرِ ﴿٩﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتٍ نُّوحَ وَأَمْرَاتٍ لُّوطَ كَانَ تَاخَتَ
عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿١٠﴾
وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا أَمْرَاتٍ فِرْعَوْنَ إِذْ
قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ
وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوَارِ الْظَالِمِينَ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ
عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُّوحِنَا
وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنَ الْقَائِمِينَ ﴿١٢﴾

﴿١١﴾ Και ο Αλλάχ έχει προβάλει ένα παράδειγμα για εκείνους που πιστεύουν (που αποδεικνύει ότι η συγγενική σχέση με τους άπιστους δεν θα τους βλάψει σε τίποτε): τη σύζυγο του Φαραώ, όταν είπε: «Κυρίέ μου: Χτίσε για μένα ένα σπίτι στον Παράδεισό Σου, και σώσε με από το Φαραώ και τα έργα του, και σώσε με από τον άδικο λαό.»

﴿١٢﴾ Και (επίσης προβάλλει ως καλό παράδειγμα για τους Μουσουλμάνους) τη Μαριάμ (Μαρία, τη μητέρα του Ιησού), την κόρη του Ίμράν, η οποία φύλαξε την αγνότητά της. Κι έτσι Εμείς εμφυσήσαμε μέσα της (μέσα από το ένδυσμά της), από το Ρουχ Μας (δηλ. τον Γαβριήλ) (ο Αλλάχ διέταξε τον Γαβριήλ να εμφυσήσει στο ένδυμα της, και έτσι συνέλαβε τον Ιησού), και εκείνη πίστεψε στα λόγια του Κυρίου της, και στις Γραφές Του, και ήταν από τους ευλαβικά υπάκουους. ﴿١٣﴾

Σούρα 67 Αλ-Μουλκ

[Η Κυριαρχία]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολοεόσπλαχνο)

﴿١﴾ Ευλογημένος είναι Αυτός στου Οποίου το Χέρι βρίσκεται η Κυριαρχία (δηλ. ανήκει σ' Αυτόν η Βασιλεία, Διαταγή, η Απαγόρευση και όλη η Δύναμη) και είναι Ικανός για τα πάντα. ﴿٢﴾

﴿٢﴾ Που δημιουργήσε το θάνατο και τη ζωή ώστε να σας δοκιμάσει, ποιος είναι ο καλύτερος ανάμεσά σας στις πράξεις. Κι Αυτός είναι ο Αλ-΄Αζίζ (ο Παντοδύναμος, ο Ανίκητος), ο Αλ-Γαφούρ (Συγχωρεί τα πάντα). ﴿٣﴾

﴿٣﴾ Που δημιούργησε επτά ουρανούς σε στρώματα (δηλ. πανομοιότυπους, τον ένα πάνω στον άλλον): δε θα δεις στη δημιουργία του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα) καμία ατέλεια. Έπειτα στρέψε το βλέμμα σου για άλλη μια φορά: «Μήπως βλέπεις κανένα σχίσμο;» ﴿٤﴾

﴿٤﴾ Έπειτα στρέψε ξανά το βλέμμα σου δυο φορές (τη μια μετά από την άλλη): η όρασή σου θα επιστρέψει σε σένα, ταπεινωμένη (ανίκανη να βρει καμία ατέλεια) και εξαντλημένη. ﴿٥﴾

﴿٥﴾ Και πράγματι, έχουμε στολίσει τον κοντινότερο ουρανό με λαμπτήρες (αστέρια), και τους κάναμε (τους λαμπτήρες πυρακτωμένους μετεωρίτες) για λιθοβολισμό για τους Σαγιατίν (δαίμονες) (ώστε να τους εμποδίζουν απ' το να κρυφακούν), και γι' αυτούς έχουμε προετοιμάσει το μαρτύριο του φλογερού Πυρός. ﴿٦﴾

﴿٦﴾ Και γι' αυτούς που αρνήθηκαν τον Κύριό τους (δεν πίστεψαν σ' Αυτόν) υπάρχει το μαρτύριο της Κόλασης, και άθλιος, πράγματι, είναι αυτός ο προορισμός. ﴿٧﴾

﴿٧﴾ Όταν θα ρίχνονται εκεί μέσα, θα ακούν από αυτή μια τρομερή ανάσα, ενώ βράζει (μαίνεται). ﴿٨﴾

﴿٨﴾ Παρ' ολίγο (η Φωτιά) να σχιστεί από την οργή (της για τους άπιστους). Κάθε φορά που μια ομάδα ρίχνεται μέσα της, οι φύλακές της τους ρωτούν: «Δεν ήλθε σε σας κανένας προειδοποιητής (για να σας προειδοποιήσει γι' αυτήν την τιμωρία);» ﴿٩﴾

﴿٩﴾ Είταν (λένε): «Μάλιστα, πράγματι ήλθε σε μας ένας προειδοποιητής, μα (τον) διαψεύσαμε και είπαμε: “Ο Αλλάχ δεν έστειλε (κάτω στη γη) τίποτα (καμία αποκάλυψη): στ' αλήθεια, βρίσκεστε σε μεγάλη πλάνη”.» ﴿١٠﴾

10 «Και είπαν: «Αν ακούγαμε ή αντιλαμβανόμασταν (αυτά που μας είπε), δε θα ήμασταν ανάμεσα στους κατοίκους του φλογερού Πυρός.»»

11 «Έπειτα ομολόγησαν την αμαρτία τους. Έτσι, ας απομακρυνθούν οι κάτοικοι του φλογερού Πυρός (από τη Συγχώρεση του Αλλάχ).»

12 «Στ' αλήθεια, αυτοί που φοβούνται τον Κύριό τους αόρατο (δηλ. Τον λατρεύουν χωρίς να Τον έχουν δει, ούτε την τιμωρία που όρισε για τους παραβάτες, και απομακρύνονται από τις απαγορεύσεις Του σ' όλες τις περιπτώσεις, ακόμα και αν δεν τους βλέπουν άλλοι άνθρωποι, δηλ. δεν Τον λατρεύουν για τη δική τους φήμη), θα λάβουν Συγχώρεση (από τον Αλλάχ) και μία μεγάλη αμοιβή (δηλ. τον Παράδεισο).»

13 «Και (είπε) κρατάτε τα λόγια σας μυστικά, είτε τα φανερώσετε, στ' αλήθεια, Αυτός είναι ο Παντογνώστης αυτών που υπάρχουν στα στήθη (των ανθρώπων).»

14 «Μα είναι δυνατόν να μη γνωρίζει (τις υποθέσεις των πλασμάτων) Αυτός που (τα) έπλασε; Κι Αυτός είναι ο Αλ-Λατεΐφ (ο Ευγενής προς τους δούλους Του), ο Αλ-Χαμπεΐρ (έχει απεριόριστη γνώση).»

15 «Αυτός είναι που έκανε τη γη υποταγμένη (στρωμένη) για σας (να περπατάτε εύκολα, να ζείτε σ' αυτήν και να την καλλιεργείτε κτλ.)· έτσι, περπατήστε στα μονοπάτια (τις περιοχές) της και φάτε από τα αγαθά που προμηθεύει (ο Αλλάχ για σας). Και σ' Αυτόν θα είναι η Ανάσταση (σας από τους τάφους σας).»

16 «Μα αισθάνεστε ασφαλείς (ω, άπιστοι της Μέκκας) ότι Αυτός, που βρίσκεται πάνω απ' τον ουρανό (ο Αλλάχ), δε θα κάνει τη γη να σας καταπιεί και έτσι να σείεται;»

17 «Η αισθάνεστε ασφαλείς ότι Αυτός που βρίσκεται πάνω από τον ουρανό δε θα στείλει πάνω σας έναν άνεμο με μικρές πέτρες (που θα πεταχτούν πάνω σας); Τότε θα ξέρετε πώς είναι η Προειδοποίησή Μου (το αποτέλεσμα της).»

18 «Και πράγματι εκείνοι πριν από αυτούς διέψευσαν (την Προειδοποίησή Μου), και έπειτα πώς ήταν (τρομερή) η άρνησή (τιμωρία) Μου!»

19 «Μα δε βλέπουν τα πουλιά από πάνω τους που ανοίγουν τα φτερά τους και μετά τα μαζεύουν; Κανείς δεν τα κρατά ψηλά παρά ο

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَرَكَ الَّذِي يَدِيرُ الْمُلْكَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ ١ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْغَفُورُ ۝ ٢ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا مَا تَرٰى فِي خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفٰوُتٍ فَاَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرٰى مِنْ فُطُوْرٍ ۝ ٣ ثُمَّ اَرْجِعِ الْبَصَرَ كَرْرًا يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ حٰاسَةً وَهُوَ حَسِيْرٌ ۝ ٤ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصٰبِيْحٍ وَجَعَلْنٰهَا رُجُوْمًا لِّلشَّيْطٰنِ وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيْرِ ۝ ٥ وَلِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمَصِيْرُ ۝ ٦ اِذَا الْاَفْقَارُهَا سَمِعُوْا لَهَا شَيْعًا وَهِيَ تَفُوْرُ ۝ ٧ تَكَادُ تَمَيْرُ مِنْ الْغَيْظِ كُلَّمَا اَلْقٰى فِيْهَا فَوْجٌ سَاَلَمٌ خَرْنَهَا الدُّرَيَّا تَكُوْدِيْرٌ ۝ ٨ قَالُوْا بَلْ قَدْ جَاءَنَا نَذِيْرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ كَبِيْرٍ ۝ ٩ وَقَالُوْا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِيْ اَحْصٰبِ السَّعِيْرِ ۝ ١٠ فَاَعْرَفُوْا بِذُنُوبِهِمْ فَحَقًّا لَّا صَحْبَ السَّعِيْرِ ۝ ١١ اِنَّ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝ ١٢

Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονας). Στ' αλήθεια Αυτός είναι που βλέπει τα πάντα. »

20 «Ποιος είναι αυτός, που μπορεί να είναι στρατός (υποστηρικτές και προστάτες) για σας, που θα σας βοηθήσει (όπως ισχυρίζεστε) εκτός απ' τον Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα, Αλλάχ) (αν ήθελε ο Αλλάχ να σας κάνει κακό); Μα στ' αλήθεια οι άπιστοι δεν βρίσκονται παρά σε πλάνη. »

21 «Η ποιος είναι αυτός που μπορεί να παρέχει σε σας (μέσα επιβίωσης και αγαθά), αν Αυτός κρατήσει (εμποδίζοντας) την παροχή Του; Κι όμως επιμένουν (οι άπιστοι) σε ισχυρογνωμοσύνη και αλαζονεία, και αποχή (από την αλήθεια). »

22 «Μήπως είναι αυτός που περπατά με το πρόσωπό του στραμμένο προς τα κάτω (και χωρίς να βλέπει πού πάει), πιο ορθά καθοδηγημένος, ή εκείνος που περπατά καμαρωτός ευθεία στον Ίσιο Δρόμο (δηλ. τον Ισλαμικό Μονοθεϊσμό); »

23 «Πες: «Είναι Αυτός που σας έπλασε (από την ανοπαρξία) και σας έδωσε ακοή

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾ أَمِ آمِنْتُمْ مِّن فِي السَّمَاءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾ أَمْ آمِنْتُمْ مِّن فِي السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَائِدٌ وَيَقْبِضُنَّ مَا يُمِصُّكُمُ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمَنَ هَذَا الَّذِي هُوَ جَدُّ لَكُمْ يَصْرُكُم مِّن دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ أَمَنَ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَن يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

(αυτιά για να ακούτε) και όραση (μάτια για να βλέπετε), και καρδιές (για να αντιλαμβάνεστε). Λίγο όμως (ω, άπιστοι) (Τον) ευχαριστείτε (για όσα σας έδωσε). »

﴿24﴾ Πες: «Αυτός είναι που (σας έπλασε και) σας σκόρπισε στη Γη, και σ' Αυτόν θα συγκεντρωθείτε (στη Μέλλουσα Ζωή).» »

﴿25﴾ Και λένε (οι άπιστοι): «Πότε (θα υλοποιηθεί) αυτή η υπόσχεση (δηλ. η Ημέρα της Ανάστασης), αν είστε (ω, μουσουλμάνοι) ειλικρινείς;» »

﴿26﴾ Πες (ω, Μωχάμμαντ): «Στ' αλήθεια η γνώση (της ακριβούς στιγμής) βρίσκεται με τον Αλλάχ (και Μόνο), εγώ όμως είμαι μόνο ένας προειδοποιητής που προειδοποιώ με σαφήνεια.» »

﴿27﴾ Μα όταν (οι άπιστοι) την είδαν (την τιμωρία από τον Αλλάχ κατά την Ημέρα της Ανάστασης) να πλησιάζει, τότε σκοτείνιασαν (από λύπη και θλίψη) τα πρόσωπα εκείνων που αρνήθηκαν την πίστη και ειπώθηκε (σε αυτούς): «Αυτή είναι (η εκπλήρωση της υπόσχεσης) που ζητούσατε (όταν προκαλούσατε τους προφήτες σας, λέγοντας: «Ας δούμε την

τιμωρία σας, αν είστε ειλικρινείς.»)!» »

﴿28﴾ Πες (ω, Μωχάμμαντ στους άπιστους): «Πείτε μου αν ο Αλλάχ κατέστρεφε (νέκρωνε) εμένα κι εκείνους που βρίσκονται μαζί μου (όπως ελπίζετε) ή αν μας ελεούσε – τότε ποιος μπορεί να σώσει τους άπιστους από επώδυνο βασανιστήριο;» »

﴿29﴾ Πες: «Αυτός είναι ο Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονας), σε Αυτόν πιστεύουμε και σ' Αυτόν βασιζόμαστε (για όλες τις υποθέσεις μας). Και θα μάθετε (ω, άπιστοι, όταν θα δείτε την τιμωρία από τον Αλλάχ) ποιος είναι αυτός που βρίσκεται σε φανερή πλάνη.» »

﴿30﴾ Πες (ω, Μωχάμμαντ στους άπιστους): «Πείτε μου αν (όλο) το νερό σας έμπαινε βαθιά (στη γη και δεν μπορούσατε να το φτάσατε), ποιος τότε θα σας εφοδίαζε με τρεχούμενο (πηγής) νερό (φανερό για τα μάτια σας);» »

Σούρα 68 Αλ-Κάλαμ

[Η Πένα/Γραφίδα]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεσπλαχνού)

﴿1﴾ Νουν (Αραβικό γράμμα). Μα (ορκίζομαι με) την πένα και μα αυτά που γράφουν (οι άγγελοι στο Βιβλίο των Καταγραφών των πράξεων των ανθρώπων, και οι άνθρωποι στις κοσμικές επιστήμες ή γενικά οποιοσδήποτε έχει όφελος). »

﴿2﴾ Δεν είσαι (ω, Μωχάμμαντ), με τη Χάρη (Αποστολή, Μήνυμα) του Κυρίου σου, παράφρων (και εδώ είναι μια απάντηση από τον Αλλάχ στους άπιστους που είπαν για τον Προφήτη ότι είναι παράφρων αφού ξεκίνησε να μεταδίδει το Μήνυμα του Αλλάχ). »

﴿3﴾ Και στ' αλήθεια, για σένα (ω, Μωχάμμαντ) θα υπάρχει μια αδιάκοπη αμοιβή. »

﴿4﴾ Και στ' αλήθεια, είσαι (ω, Μωχάμμαντ) σπουδαίου ηθικού χαρακτήρα. »

﴿5﴾ Και θα δεις, και θα δουν. »

﴿6﴾ Ποιος από εσάς είναι ο παράφρων. »

﴿7﴾ Πράγματι, ο Κύριός σου είναι ο Αριστος Γνώστης εκείνου που έχει παραστρατήσει από το Δρόμο Του, και Αυτός είναι ο Αριστος γνώστης των ορθά καθοδηγημένων. »

﴿8﴾ Έτσι, (ω, Μωχάμμαντ), να μην υπακούσεις αυτούς που διαφενδούν (τα λόγια σου). »

﴿9﴾ Επιθυμούν να ήσουν πιο μαλακός μαζί τους εγκρίνοντας κάποια από αυτά που κάνουν (στη θρησκεία τους): έτσι, κι εκείνοι θα ήταν μαλακοί μαζί σου. »

10 Και (ω, *Μωχάμμιαντ*) να μην υπακούσεις κάθε άνθρωπο που ορκίζεται πολύ και είναι ποταπός (και ψεύτης).

11 Που μιλάει για τα ελαττώματα των ανθρώπων πίσω από την πλάτη τους, που κινείται συνέχεια μεταδίδοντας κουτσομπολιά (κάποιων ανθρώπων σε κάποιους άλλους επιδιώκοντας να χαλάσει τη σχέση τους).

12 Που εμποδίζει κάθε καλό (είναι πολύ φιλάργυρος για να χρησιμοποιήσει τα χρήματά του για καλό), παραβάτη, αμαρτωλό.

13 Ανήθικο, σκληρό στην άρνησή του για την αλήθεια (το *Ισλάμ*), και επιπλέον κουβαλάει επίθετο που δεν είναι του αληθινού πατέρα του.

14 Επειδή είχε πλούτο και παιδιά (έγινε άδικος και αρνήθηκε την αλήθεια αλαζονικά).

15 Όταν τα εδάφιά Μας (του *Κορανίου*) απαγγέλλονται σ' αυτόν, λέει (διαψεύδοντάς τα): «Θρύλοι των αρχαίων!»

16 Θα τον σημαδέψουμε στη μύτη (με ένα σημάδι που θα μένει για πάντα ώστε να αναγνωρίζεται μεταξύ των ανθρώπων για τα κακά έργα που έκανε) (τα παραπάνω εδάφια αναφέρονται στον *Αλ-Ουαλείντ μπιν Αλ-Μουγέιρα*, ο οποίος ήταν πολύ σκληρός εχθρός του *Προφήτη*).

17 Στ' αλήθεια, τους Έχουμε δοκιμάσει (τους πολυθεϊστές της *Μέκκας*), όπως δοκιμάσαμε τους ανθρώπους του κήπου, όταν ορκίστηκαν να κόψουν (μαζέψουν) τους καρπούς του (κήπου) το πρωί, (ώστε να κατέχουν αυτοί αποκλειστικά τους καρπούς και να εμποδίζουν τους φτωχούς από το να φάνε από αυτούς, ενώ ο πατέρας τους, πριν πεθάνει, όρισε ένα μέρος από τους καρπούς για τους φτωχούς).

18 Χωρίς να κάνουν καμία εξαίρεση (στο μερίδιο των φτωχών που όρισε ο πατέρας τους και χωρίς να πουν: «ιν σαα' *Αλλάχ* (Αν το θέλει ο *Αλλάχ*)»).

19 Τότε ήλθε πάνω (στον κήπο), μια επίσκεψη (πυρ) από τον Κύριό σου, (τη νύχτα και τον έκαψε), ενώ κοιμόντουσαν.

20 Έτσι, (ο κήπος) έγινε το πρωί (καμμένος) μαύρος όπως η νύχτα.

21 Επειτα το πρωί φάναξαν ο ένας τον άλλο.

22 (Λέγοντας): «Πηγαίνετε στις καλλιέργειές σας όσο είναι ακόμα πρωί, αν επιμένετε να κόψετε (τους καρπούς).»

23 Έτσι, αναχώρησαν γρήγορα, συζητώντας ψιθυριστά:

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهٖ تَدْعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ إِلَهِمْ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَآءٍ مَّعِينٍ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْقَمَلَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ت وَالْقَالِمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِعِمَّةٍ رَبِّكَ بِمُحْضُونَ ﴿٢﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتُصِيرُ وَهُمْ يُصِيرُونَ ﴿٥﴾ بِأَيِّكُمْ الْمُفْتُونُ ﴿٦﴾ إِنْ رَبُّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِيعُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا أَنْ تُدَّخِنَ فِتْنَتُهُمْ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِيعُ كُلَّ حَلَافٍ مِثْلِهِ ﴿١٠﴾ هَٰذَا زَمْزَمٌ يَبَسٌ ﴿١١﴾ مَنَاجِرَ لِلخَّيْرِ مَعْتَصِمْ ﴿١٢﴾ عَتَلٌ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٌ ﴿١٣﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

24 «Να μην αφήσετε κανέναν Μισκείν (ενδεή άνθρωπο) να μπει σήμερα μέσα σε σας (στον κήπο)».

25 Και πήγαν το πρωί με ισχυρή (και άδικη) πρόθεση (αποφασισμένοι, θυμωμένοι με τους φτωχούς, να τους αποτρέψουν από το να πάρουν καρπούς από τον κήπο) νομίζοντας ότι έχουν τη δύναμη (δηλ. είχαν απόλυτη αυτοπεποίθηση και εμπιστοσύνη στις ικανότητές τους).

26 Μα, όταν τον είδαν (τον κήπο), είπαν: «Στ' αλήθεια, είμαστε παραστρατημένοι (χάσαμε το δρόμο μας και ήρθαμε σε άλλον κήπο, όχι το δικό μας)».

27 (Επειτα, αφού βεβαιώθηκαν ότι είναι ο κήπος τους, είπαν:) «Πράγματι, είμαστε στερημένοι (από τους καρπούς λόγω της κακής άδικης πρόθεσής μας)!»

28 (Τότε) ο πιο δίκαιος ανάμεσά τους είπε: «Μα δεν σας είπα: «Αν δοξάζετε (τον *Αλλάχ* πέρα από την άδικη πρόθεσή σας, και Τον ευχαριστείτε για όσα σας έδωσε και επιδιώκετε την συγχώρησή Του και λέτε: *Ινσά' Αλλάχ* δηλ. 'αν το θέλει ο *Αλλάχ*' κάνοντας το θέλημά σας

سَنَسْأَلُهُ عَلَى الْخَطُورِ ﴿١٦﴾ إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَأْذِنُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتِ كَالْعَصْرِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْقِ كُرْآنِ كُنْتُمْ صَرِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَأَنطَلَقُوا وَهُمْ يَخْشَفُون ﴿٢٣﴾ أَتَنَادِبُنَا الْيَوْمَ عَلَىٰ كُرْسِيِّكُمْ ﴿٢٤﴾ وَعَدُوا عَلَىٰ حَرْقِ قُدْرَيْنَ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَصَالُونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ مَنَعْنَاهُم مَّوْئِدَ الْوَأَقْلَ لِكُلِّ لَوَاثِسِيحُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ضَالِّينَ ﴿٢٨﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَوِّمُونَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا لَوْلَا إِنَّا كُنَّا غَالِبِينَ ﴿٣٠﴾ عَسَىٰ رَبَّنَا أَن يَبْدِلَ أَمْرَنَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣١﴾ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَلَّ الْآخِرَةَ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٣٣﴾ أَفَنَجْعَلُ لِلْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ لَكُمْ فِرْعَوْنَ عَظِيمًا ﴿٣٧﴾ أَمْ لَكُمْ أَيْمَنٌ عَلَيْنَا بَلِغْنَا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَتَحْكُمُونَ ﴿٣٨﴾ سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ رَعِمٌ ﴿٣٩﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ يَكْشَفُ عَن سَاقِي وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤١﴾

σύμφωνα με το Θέλημά Του, τότε δεν θα σας συμβούν όλα αυτά!)).»

﴿٢﴾ Είπαν (μετανιωμένοι): «Δόξα στον Κύριό μας (ό,τι μας συνέβη δεν ήταν άδικο)! Ήμασταν, στ' αλήθεια, άδικοι.»

﴿٣﴾ Έπειτα στράφηκαν ο ένας εναντίον του άλλου, κατηγορώντας. ﴿٤﴾

﴿٥﴾ Είπαν: «Αλίμονο μας; Στ' αλήθεια, ήμασταν παραβάτες (που εμποδίζαμε τους φτωχούς και παρακοούσαμε τον Αλλάχ). ﴿٦﴾

﴿٧﴾ Ελπίζουμε ο Κύριός μας να μας τον αντικαταστήσει με έναν (κήπο) καλύτερο από αυτόν. Στ' αλήθεια, στον Κύριό μας ευχόμαστε (για τη συγχώρεσή Του για τις αμαρτίες μας και για την αμοιβή Του στη Μέλλουσα Ζωή). ﴿٨﴾

﴿٩﴾ Τέτοια είναι η τιμωρία (σ' αυτήν τη ζωή για όποιον παρακούει τον Αλλάχ και δεν δίνει το μερίδιο που όρισε ο Αλλάχ στους φτωχούς από τον πλούτο του), μα, πραγματικά η τιμωρία της Μέλλουσας Ζωής είναι μεγαλύτερη (πιο τρομακτική), αν το γνώριζαν (θα απομακρύνονταν από κάθε αιτία της)! ﴿١٠﴾

﴿١١﴾ Στ' αλήθεια, για τους ευσεβείς υπάρχουν

οι Κήποι της ευδαιμονίας (ο Παράδεισος) με Τον Κύριό τους. ﴿١٢﴾

﴿١٣﴾ (Μα είναι δυνατόν) να μεταχειριστούμε τους Μουσουλμάνους (όσους πιστεύουν στον Ισλαμικό Μονοθεϊσμό και κάνουν ενάρετες πράξεις), όπως (θα μεταχειριστούμε) τους εγκληματίες (πολυθεϊστές και απίστευτους κλπ.); ﴿١٤﴾

﴿١٥﴾ Τι συμβαίνει με σας; Πώς κρίνετε (τέτοια άδικη κρίση, εξισώνοντας τον ενάρετο με τον ανυπάκουο); ﴿١٦﴾

﴿١٧﴾ Ή μήπως έχετε ένα (Ουράνιο) Βιβλίο από το οποίο μαθαίνετε (αυτά που λέτε, ότι ο ευσεβής είναι ίσος με τον ασεβή); ﴿١٨﴾

﴿١٩﴾ Στο οποίο έχετε όλα όσα επιλέγετε (και επιθυμείτε); ﴿٢٠﴾

﴿٢١﴾ Ή μήπως έχετε όρκους από Μας, που ισχύουν μέχρι την Ημέρα της Ανάστασης, ότι θα συμβεί για σας ό,τι κρίνετε (αποφασίζετε); ﴿٢٢﴾

﴿٢٣﴾ Ρώτησέ τους (ω, Προφήτη) (τους ειδωλολάτρες), ποιος από αυτούς θα σταθεί εγγυητής γι' αυτό! ﴿٢٤﴾

﴿٢٥﴾ Ή μήπως έχουν «εταίρους» (ψεύτικους θεούς, που θα σταθούν εγγυητές γι' αυτά που λένε); Τότε ας φέρουν τους «εταίρους» τους, αν είναι ειλικρινείς! ﴿٢٦﴾

﴿٢٧﴾ (Θυμηθείτε) την Ημέρα (της Ανάστασης) που (ο Αλλάχ) θα αποκαλύψει την Κνήμη (Του) (με την Οποία δεν υπάρχει κάτι παρόμοιο) και θα κληθούν να πέσουν πρηγείς (για τον Αλλάχ), μα (αυτοί) (οι υποκριτές, και όσοι προσεύχονται για να κάνουν επίδειξη ή για να αποκτήσουν καλή φήμη) δε θα μπορέσουν (επειδή η πλάση τους θα γίνει ενιαία και αλόγιστη). ﴿٢٨﴾

﴿٢٩﴾ Τα μάτια τους θα είναι χαμηλωμένα, και θα τους καλύψει η ταπείνωση· άλλοτε καλούνταν (στην εγκόσμια ζωή) να πέσουν πρηγείς (για να προσευχηθούν), ενώ ήταν υγιείς (και γεροί) (μα δεν το έκαναν). ﴿٣٠﴾

﴿٣١﴾ Γι' αυτό (ω, Μωχάμμαντ) άφησέ Με (να ασχοληθώ) με όποιον διαψεύσει αυτό το λόγο (το Κοράνιο). Θα τους (παρέχουμε αύξηση αγαθών, πλούτου και παιδιών, για να τους) φέρουμε σταδιακά προς την τιμωρία από κει όπου δεν γνωρίζουν (δηλ. ότι αυτά τα αγαθά είναι ο λόγος της καταστροφής τους). ﴿٣٢﴾

﴿٣٣﴾ Και θα τους παραχωρήσω χρόνο (θα τους αυξήσω το χρόνο ζωής, για να αυξάνουν τις αμαρτίες τους). Στ' αλήθεια, το Σχέδιό Μου είναι ισχυρό. ﴿٣٤﴾

﴿٣٥﴾ Ή μήπως (ω, Μωχάμμαντ) τους ζητάς καμία (εγκόσμια) αμοιβή (επειδή τους

μεταδίδεις το Μήνυμα του Αλλάχ), και για αυτό είναι υπερφορτωμένοι με χρέος; (δηλ. ή μήπως αρνούνται την αλήθεια φοβούμενοι να πληρώσουν κάποια αμοιβή σ' σένα; Αφού δεν τους ζητάς καμία αμοιβή και περιμένεις την αμοιβή σου μόνο από τον Αλλάχ).

﴿ 47 ﴾ « Η μήπως κατέχουν (τη γνώση για) τα Αόρατα, και έτσι γράφουν (σύμφωνα μ' αυτά, ότι είναι καλύτεροι από τους ευσεβείς); »

﴿ 48 ﴾ « Έτσι, περίμενε υπομονετικά την Απόφαση του Κυρίου σου (δηλ. ότι τους έδωσε περισσότερο χρόνο ζωής, αναβάλλοντας, για μικρό χρονικό διάστημα, τη νίκη σου), και μην είσαι σαν τον άνθρωπο της Φάλαινας (τον Ιωνά, ο οποίος δεν ήταν υπομονετικός και χωρίς την Άδεια του Αλλάχ έφυγε από την πόλη του, απογοητευμένος και θυμωμένος που δεν είχαν αποδεχτεί το κήρυγμά του,) – όταν φώναξε (δηλ. Μας επικαλέστηκε για την άμεση τιμωρία του λαού του) ενά βρισκόταν σε μεγάλη θλίψη. »

﴿ 49 ﴾ « Αν δεν είχε φτάσει σ' αυτόν η Εύνοια του Κυρίου του, θα πεταγόταν (από το στομάχι του ψαριού) στη γυμνή ακτή κατηγορημένος (για το ότι έφυγε χωρίς την Άδεια του Αλλάχ, μα, αντίθετα, ο Αλλάχ δέχτηκε τη μεταμέλειά του και παρείχε μέσα για την ανάρρωσή του). »

﴿ 50 ﴾ « Έτσι ο Κύριός του τον επέλεξε (σε υψηλή θέση, επιστρέφοντάς του την αποστολή του) και τον έκανε να βρισκείται ανάμεσα στους ενάρετους »

﴿ 51 ﴾ « Και στ' αλήθεια εκείνοι που αρνήθηκαν την πίστη παραλίγο να σε κάνουν να γλιστρήσεις με τα μάτια τους (από το μίσος) όταν ακούν την Υπενθύμιση (το Κοράνιο), και λένε: «Στ' αλήθεια, αυτός (ο Μωχάμμαντ) είναι παράφρων.» »

﴿ 52 ﴾ « Και δεν είναι, παρά μόνο μια Υπενθύμιση σε όλους τους κόσμους. »

Σούρα 69 Αλ-Χάκκα

[Το Αναπόφευκτο]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεσπλαχνου)

﴿ 1 ﴾ Το Αναπόφευκτο (δηλ. η Ημέρα της Ανάστασης, κατά την οποία θα πραγματοποιηθεί η τιμωρία των απίστων, που στην εγκόσμια ζωή δεν το πίστευαν). »

﴿ 2 ﴾ Ποιο είναι το Αναπόφευκτο (Πώς είναι, αλήθεια, η Ημέρα της Ανάστασης, όσον αφορά τις συνθήκες); »

﴿ 3 ﴾ « Και πώς να ξέρεις (ω, Προφήτη) ποιο είναι το αναπόφευκτο (την τρομερή

Χάσιμα: Αβσνρήμ ρήμνēm ذلةٌ وقد كانوا يدعون إلى الشجرودهم سليون

﴿ 1 ﴾ فذري ومن يكذب بهذا الحديث سنستدرجهم من حيث

لا يعلمون ﴿ 2 ﴾ وأما لهم إن كيدي متين ﴿ 3 ﴾ أم تستأثمهم أجرافهم

من مغرم مثقلون ﴿ 4 ﴾ أم عندهم الغيب فهم يكتبون ﴿ 5 ﴾ فأصبر

لحكم ربك ولا تكن كصاحب الثوت إذ نادى وهو مكطوم ﴿ 6 ﴾ ألا

أن تذكرهم بصفة من ربه لنبد بالعراف وهو مذموم ﴿ 7 ﴾ فأجابه ربه

فجعلهم من الصالحين ﴿ 8 ﴾ وإن يكاد الذين كفروا ليرفونك بأبصارهم

لما سمعوا الذكر ويقولون إنه لمجنون ﴿ 9 ﴾ وما هو إلا ذكر للعالمين ﴿ 10 ﴾

سُورَةُ الْحَاقَّةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَاقَّةُ ﴿ 1 ﴾ مَا الْخَاقَةُ ﴿ 2 ﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْخَاقَةُ ﴿ 3 ﴾ كَذَبَتْ ثَمُودُ

وَعادًا الْقَارِعَةُ ﴿ 4 ﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿ 5 ﴾ وَأَمَّا

عادًا فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿ 6 ﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ

سَبْعَ لَيَالٍ وَفُتْنِيَهُ آيَاتٍ خُسُوفًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى

كَأَنَّهُمْ أَعْجَارٌ نَحْلٌ خَاوِيَةٌ ﴿ 7 ﴾ فَهَلْ رَأَى لَهُمْ مِنْ يَاقِينَةٍ ﴿ 8 ﴾

κατάσταση που θα επικρατήσει τότε); »

﴿ 1 ﴾ Οι (λαοί) Θαμούντ (ο λαός του Προφήτη Σάλιχ) και 'Αντ (ο λαός του Προφήτη Χουντ) διέψευσαν την Αλ-Κάρι'α (την Ημέρα της Ανάστασης). »

﴿ 2 ﴾ Όσο για τους Θαμούντ, εξολοθρεύτηκαν από την τρομερή κραυγή! »

﴿ 3 ﴾ Και όσο για τους 'Αντ, εξολοθρεύτηκαν από έναν κύρο, άγριο άνεμο με δυνατό βουητό! »

﴿ 4 ﴾ Τον οποίο (ο Αλλάχ) επέβαλλε σ' αυτούς για επτά διαδοχικές νύχτες και οχτώ διαδοχικές μέρες, ώστε θα μπορούσες να δεις το λαό νεκρό, σαν να ήταν κόφιδες ρίζες από φοινικόδεντρα! »

﴿ 5 ﴾ Μήπως βλέπεις να έχει μείνει καμία ψυχή απ' αυτούς (χωρίς να εξολοθρευθεί); »

﴿ 6 ﴾ Κι ήρθε ο Φιρ'άουν (Φαραώ), κι αυτοί που προηγούνταν αυτού, κι οι πόλεις (οι πόλεις του λαού του Προφήτη Λωτ) με την αμαρτία. »

﴿ 7 ﴾ Και παράκουσαν τον Αγγελιαφόρο του Κυρίου τους, κι έτσι Εκείνος τους άρπαξε δυνατά (τους επέβαλε μία σκληρή τιμωρία). »

﴿ 8 ﴾

وَجَاءَ قَرَعُونَ مِنْ قَبْلِهِ وَالْمُؤَيَّنَاتُ بِالْخَالِطَةِ ۝٩ فَصَوَّرَ رَسُولُ
رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَأْيَةً ۝١٠ إِنَّا لَمَّا طَعَا أَلَمَاءُ حَمَلَتْكُمْ فِي لَمَّارِيَةِ
۝١١ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعْيِبَهَا أَدْنَىٰ وَغِيَةً ۝١٢ فَلَا تُفْنِخْ فِي الصُّورِ
فَنَقَعَةً وَجِدَةً ۝١٣ وَجَلَّتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَذُكُّنَا ذَكَّةً وَجِدَةً ۝١٤
فَيَوْمِيزُ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝١٥ وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمِيزُ وَاهِيَةٌ
۝١٦ وَالْمَلِكُ عَلَىٰ أَزْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمِيزُ تَمْنِيَةً
۝١٧ يَوْمِيزُ تَعْرِضُونَ لَا تُخَفِّى مَكْرَافِيَةً ۝١٨ فَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ
كَيْبَهُ، يَمِينُهُ، فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُ وَأَكْنِيَّةُ ۝١٩ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ
حَسْبِيَّةُ ۝٢٠ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝٢١ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝٢٢
قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ۝٢٣ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
الْأَلْفَايَةِ ۝٢٤ وَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كَيْبَهُ، بِشِمَالِهِ، فَيَقُولُ بَلَيَّتُنِي لَزَأَتْ كَيْبِيَّةُ
۝٢٥ وَلَزَأَتْ مَا حَسْبِيَّةُ ۝٢٦ بَلَيَّتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَّةُ ۝٢٧ مَا أَغْنَىٰ
عَنِّي مَالِي ۝٢٨ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةُ ۝٢٩ خَذُوهُ فَعُذُوهُ ۝٣٠ قُلْ لِحُجْمِ
مَسْلُومَةٍ ۝٣١ تَرَفِّي سَيْلَسِلَتِهِ ذَرَعَهَا سَبْعُونَ ذَرَاعًا فَلَأْسُكُوهُ ۝٣٢ إِنَّهُ
كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۝٣٣ وَلَا يَحْضُرُ عَلَىٰ طَعَامِ الْيَسْكِينِ ۝٣٤

11 «Στ' αλήθεια, όταν το νερό σηκώθηκε πάνω απ' τα όριά του (ο Κατακλυσμός του Νώε), Εμείς μεταφέραμε εσάς (τους πιστούς προγόνους σας) στην πλεούμενη (κιβωτό του Νώε).»
12 «Ωστε να την κάνουμε (την κιβωτό του Νώε) μια νουθεσία για σας, και να κατανοηθεί και να διατηρηθεί από τα αυτιά που θα την κατανοήσουν και θα τη διατηρήσουν (για τις επόμενες γενιές, μέσα από ιστορίες).»
13 «Κι όταν θα φυσήσει το Κέρας (Σάλπιγγα) (ο Άγγελος) με ένα φύσημα (το πρώτο, το οποίο θα σημάει την καταστροφή του κόσμου).»
14 «Κι η γη και τα βουνά θα αφαιρεθούν από τα μέρη τους και θα συνθλιφθούν με ένα μόνο χτύπημα.»
15 «Τότε, εκείνη τη μέρα θα γίνει το (Μεγάλο) Γεγονός.»
16 «Κι ο ουρανός θα σχιστεί στα δύο, και εκείνη την Ημέρα θα είναι εξασθενημένος (δηλ. αδύναμος, ασταθής).»
17 «Κι οι άγγελοι θα βρίσκονται στις πλευρές του, και θα κρατούν το Θρόνο του Κυρίου σου από πάνω τους, εκείνη την Ημέρα, οχτώ (άγγελοι).»

18 «Εκείνη την Ημέρα θα παρουσιαστείτε (ω, άνθρωποι, μπροστά από τον Κύριο σας, για την Κρίση), δε θα αποκρυφτεί κανένα μυστικό σας.»
19 «Έπειτα, όσο γι' αυτόν που θα του δοθεί το βιβλίο (των Καταγραφών των πράξεών) του στο δεξί του χέρι θα πει (ευτυχημένος): «Ορίστε! Διαβάστε το βιβλίο μου!».»
20 «Στ' αλήθεια, πιστευα (στην εγκόσμια ζωή) ότι θα συναντήσω (την Ημέρα της Κρίσης) το Λογαριασμό μου (θα λάβω την αμοιβή μου).»
21 «Έτσι αυτός θα βρεθεί σε μια ζωή ευχάριστη.»
22 «Σ' έναν υψηλό Παράδεισο.»
23 «Απ' όπου οι καρποί θα βρίσκονται χαμηλά και κοντά (εύκολο να τα φτάσεις).»
24 «Φάτε και πιείτε με άνεση (χωρίς ανησυχία μήπως σας βλάψει το φαγητό, και χωρίς να χρειαστεί να σιγήσετε ή να αφοδεύσετε) γι' αυτά (τα καλά) που κάνατε τις προηγούμενες μέρες (στην εγκόσμια ζωή)!»
25 «Μα όσο γι' αυτόν που θα του δοθεί το βιβλίο του στο αριστερό του χέρι θα πει (μετανωμένος): «Μακάρι να μη μου είχε δοθεί το βιβλίο μου!».»
26 «Ούτε να μάθαινα ποτέ πώς είναι ο λογαριασμός μου.»
27 «Μακάρι να ήταν το τέλος μου (δηλ. να εξαλειφόμουν στην εγκόσμια ζωή και να μην ανασταινόμουν μετά από το θάνατό μου).»
28 «Δε με ωφέλησε ο πλούτος μου (ούτε με προστάτεψε σε τίποτε από την τιμωρία από τον Αλλάχ).»
29 «Με εγκατέλειψε το επιχείρημά μου (για να υπερασπιστώ τον εαυτό μου)!»
30 «(Θα ειπωθεί στους αγγέλους - φύλακες της φωτιάς:) «Πάρτε τον και αλυσοδέστε τον (με τα χέρια του στο λαιμό).»
31 «Έπειτα πετάξτε τον στο Πυρ για να καεί μέσα του.»
32 «Έπειτα βάλτε τον μέσα σε μια αλυσίδα, το μήκος της οποίας είναι εβδομήντα πήχεις!»
33 «Στ' αλήθεια, δεν πίστευε στον Αλλάχ, το Μέγα.»
34 «Και δεν ενθάρρυνε (τους ανθρώπους κατά την εγκόσμια ζωή) για το τάσιμα των φτωχών.»
35 «Έτσι, κανέναν φίλο δεν έχει εδώ, αυτήν την Ημέρα, (για να τον προστατέψει από την Τιμωρία).»
36 «Ούτε καμία τροφή, εκτός από το πύον (από τις πληγές του δέρματος των κατοίκων των Πυρός).»
37 «Το οποίο δεν τρώνε παρά μόνο οι αμαρτωλοί (που επιμένουν στην απιστία τους).»

38 «Και όχι (δεν είναι όπως τα λέτε, ω, άπιστοι), ορκίζομαι σε ό,τι βλέπετε,»

39 «Και σε ό,τι δεν βλέπετε (στα αόρατα),»

40 «Στ' αλήθεια αυτό είναι, ο λόγος ενός έντιμου Αγγελιαφόρου (δηλ. το Κοράνιο είναι τα λόγια του Αλλάχ, που σας απαγγέλλει ένας έντιμος Αγγελιαφόρος, ο Μωχάμμαντ).»

41 «Και δεν είναι τα λόγια ενός ποιητή: λίγα είναι αυτά που πιστεύετε!»

42 «Ούτε είναι ο λόγος ενός μάντη: λίγα είναι αυτά που θυμάστε (δηλ. σκεφτείτε και θυμηθείτε τη διαφορά των λόγων ενός μάντη με τα λόγια του Προφήτη)!»

43 «Είναι η αποκάλυψη που στάλθηκε κάτω (στη γη) από τον Κύριο των κόσμων (ανθρωπότητα, τζίν και όλα όσα υπάρχουν).»

44 «Κι αν αυτός (ο Μωχάμμαντ) έχει αποδώσει (ψευδώς, ακόμη και κάποια) λόγια σε Μας (τον Αλλάχ),»

45 «Θα τον αρπάξαμε (για εκδίκηση) με δύναμη.»

46 «Κι έπειτα θα αποκόπταμε την αρτηρία της καρδιάς (αορτή) του (Προκαλώντας άμεσο θάνατο),»

47 «Και κανείς από σας δε θα του εμποδίζει (την τιμωρία Μας).»

48 «Και στ' αλήθεια, αυτό (το Κοράνιο) είναι μια Υπενθύμιση (νουθεσία) για τους ευσεβείς.»

49 «Και στ' αλήθεια, γνωρίζουμε ότι υπάρχουν από σας μερικοί που διαψεύδουν (το Κοράνιο, παρ' όλη τη σαφήνεια των Σημείων του).»

50 «Και πράγματι αυτή (η διάψευση του Κορανίου) θα είναι μια θλίψη για τους άπιστους (για την απώλεια του Παραδείσου την Ημέρα της Ανάστασης).»

51 «Και στ' αλήθεια, αυτό (το Κοράνιο) είναι η απόλυτη αλήθεια.»

52 «Έτσι, δόξασε (και εξύμνησε) το όνομα του Κυρίου σου, του Αλ-΄Αδείμ (Μέγα).»

Σούρα 70 Αλ-Μα'άριτζ

[Οι Δρόμοι της Ανόδου]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεσπλαχνου)

1 «Κάποιος (άπιστος) επικαλέστηκε (τον Αλλάχ) για το μαρτύριο (να επέλθει σ' αυτόν και στο λαό του, ως πρόκληση στον Μωχάμμαντ, μαρτύριο που σίγουρα) επέρχεται.»

2 «(Επέρχεται) για τους άπιστους, το οποίο κανείς δε μπορεί να εμποδίζει.»

3 «Από τον Αλλάχ, τον Κύριο των Δρόμων της Ανόδου.»

4 «Οι άγγελοι και ο Γαβριήλ ανεβαίνουν σ'

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۚ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسَلِينِ ۚ لَا يَأْكُلُهُ

إِلَّا الْخَطِيطُونَ ۚ فَلَا أَقِيمُ بِمَا تَبْصُرُونَ ۚ وَمَا لَا تَبْصُرُونَ

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۚ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تَأْمِنُونَ

وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ ۚ نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ وَلَوْ

فَقَوْلُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ۚ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۚ ثُمَّ لَقَطَعْنَا

مِنْهُ الْوَتِينَ ۚ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِيزِينَ ۚ وَإِنَّهُ لَلَّذِكْرُ

لِلْمُتَّقِينَ ۚ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ۚ وَإِنَّهُ لَلْحَصْرَةُ عَلَى

الْكَافِرِينَ ۚ وَإِنَّهُ لَمَحْضٌ الْيَقِينِ ۚ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

سُورَةُ الْمَعَارِجِ ۚ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ۚ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ۚ مِنْ

أَلَمِهِ ذِي الْمَعَارِجِ ۚ تَجْرُجُ الْمَكَائِكُ وَالرُّوحُ فِي

يَوْمِ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ۚ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ۚ

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ۚ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ۚ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۚ وَلَا يَنْتَلِ حِمِيٌّ حَمِيمًا ۚ

Αυτόν μια Ημέρα, που η διάρκεια της είναι πενήντα χιλιάδες χρόνια.»

5 «Έτσι, να είσαι υπομονετικός (ω, Μωχάμμαντ, με τους χλευασμούς τους και τη βιασύνη τους για την Τιμωρία), με υπομονή όμορφη (δηλ. χωρίς απογοήτευση, και χωρίς να απευθύνεις τα παράπονά σου σε άλλον εκτός του Αλλάχ).»

6 «Στ' αλήθεια, το βλέπουν (το μαρτύριο), μακριά (νομίζουν ότι δε θα γίνει).»

7 «Μα Εμείς το βλέπουμε κοντά (θα γίνει σ' οποιαδήποτε).»

8 «Την Ημέρα που ο ουρανός θα είναι σαν βρασμένο λάδι.»

9 «Και τα βουνά θα είναι σαν φουσκωμένο μαλλί.»

10 «Και κανένας φίλος δε θα ρωτήσει κάποιον φίλο (για την κατάσταση του, επειδή θα είναι απασχολημένος με τη δική του υπόθεση).»

11 «Τους βλέπουν (δηλ. ο καθένας βλέπει το φίλο, τον πατέρα, τον αδελφό, τα παιδιά και τους συγγενείς του, μα ούτε θα τους μιλήσει, ούτε θα τους ζητήσει βοήθεια, αφού κανείς από αυτούς δε θα μπορέσει να ωφεληθεί τον

يَصْرُوفَهُمْ يَوْمَ الْمَجْرَمِ لَوْ يَقْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِ يَلْمِ بَيْنِهِ ﴿١١﴾
وَصَحْبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُتَوَكَّلُ ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّمَا تَلْفُظُ ﴿١٥﴾ نَزَاعَةً لِلنَّسْوَى ﴿١٦﴾ تَدْعُوا
مَنْ أَدْبَرَ وُكُوفَ ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَأَوْعَى ﴿١٨﴾ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ خَلُوعًا ﴿١٩﴾
﴿٢٠﴾ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢١﴾ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا
الْمُصَلِّينَ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٤﴾ وَالَّذِينَ فِي
أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ﴿٢٥﴾ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ
بِيَوْمِ الْآلِينَ ﴿٢٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ عَذَابَ
رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٩﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا عَلَى
أَزْوَاجِهِمْ مَا وَعَدَ وَآلَتُهُمْ وَأَمَّا بَيْنَهُمْ فَأَيْمَنُوهُمْ ﴿٣١﴾ فَمَنْ أَمْنُوهُمْ
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ﴿٣٣﴾
وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يَحْظَظُونَ ﴿٣٥﴾
﴿٣٦﴾ أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَّمُونَ ﴿٣٧﴾ تَالِ الْآلِ الْآلِ كَرَّمَ وَفَلَكَ مُهْطُونَ ﴿٣٨﴾
﴿٣٩﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٤٠﴾ يُطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ بِأَمْرِ رَبِّهِ
أَنْ يُدْخَلَ جَنَّاتٍ نَجِيَّةٍ ﴿٤١﴾ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

άλλον). Ο Μουτζριμ (εγκληματίας, αμαρτωλός, άπιστος) θα επιθυμούσε να εξαγοράσει τον εαυτό του από την τιμωρία εκείνης της Ημέρας με (χαρίζοντας) τα παιδιά του. ﴿١٢﴾

﴿١٣﴾ Και τη γυναίκα του, και τον αδελφό του, ﴿١٤﴾ Και το σόι του, που του προσέφεραν καταφύγιο, ﴿١٥﴾

﴿١٦﴾ Και όλους όσους βρίσκονται στη Γη, μήπως και σωθεί. ﴿١٧﴾

﴿١٨﴾ Όχι (Δεν είναι τα πράγματα όπως επιθυμείς, δηλαδή να σωθείς, ω, άπιστε)! Στ' αλήθεια, (το Πυρ) θα πυρακτώνεται, ﴿١٩﴾

﴿٢٠﴾ Που αρπάζει (ξεκολλώντας) (θα κάψει ολοκληρωτικά) το δέρμα του κεφαλιού, του σώματος και τα άκρα του σώματος! ﴿٢١﴾

﴿٢٢﴾ Καλώντας όποιον στράφηκε μακριά (από την Πίστη) και απομακρύνθηκε (από την υπακοή προς Τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του). ﴿٢٣﴾

﴿٢٤﴾ Και μάζεσε πλούτο και τον έβαζε σε δοχείο (για να τα φυλάξει χωρίς να δώσει ελεημοσύνη). ﴿٢٥﴾

﴿٢٦﴾ Στ' αλήθεια, ο άνθρωπος πλάστηκε πολύ αγυπόμονος (και ανήσυχος και φιλάργυρος). ﴿٢٧﴾

﴿٢٨﴾ Όταν το κακό (ή η φτώχεια) τον αγγίζει γίνεται αναστατωμένος (δυσσχεσσημένος,

αγυπόμονος). ﴿٢٩﴾

﴿٣٠﴾ Και όταν το καλό τον αγγίζει γίνεται φειδωλός. ﴿٣١﴾

﴿٣٢﴾ Εκτός από εκείνους που προσεύχονται. ﴿٣٣﴾

﴿٣٤﴾ Εκείνους που παραμένουν σταθεροί στην προσευχή τους (την τηρούν συνεχώς). ﴿٣٥﴾

﴿٣٦﴾ Και εκείνους που στον πλούτο τους υπάρχει αναγνωρισμένο δικαίωμα (δηλ. ένα ορισμένο μερίδιο, την υποχρεωτική ελεημοσύνη (Ζακά)). ﴿٣٧﴾

﴿٣٨﴾ Για τον επαίτη που ζητά, και για τον στερημένο (που έχει χάσει τον πλούτο του ή είναι φτωχός και ντρέπεται να ζητήσει). ﴿٣٩﴾

﴿٤٠﴾ Και κείνους που πιστεύουν στην Ημέρα της Κρίσης (Λογοδοσίας, Τιμωρίας και Αποζημίωσης). ﴿٤١﴾

﴿٤٢﴾ Και κείνους που φοβούνται το βασανιστήριο από τον Κύριό τους (και είναι επιφυλακτικοί απέναντι σ' αυτό). ﴿٤٣﴾

﴿٤٤﴾ Στ' αλήθεια, το μαρτύριο από τον Κύριο τους είναι τέτοιο που κανείς δε μπορεί να αισθάνεται ασφαλής ενώπιόν του. ﴿٤٥﴾

﴿٤٦﴾ Και κείνους που φυλάσσουν τα γεννητικά όργανά τους (από παράνομες σεξουαλικές πράξεις). ﴿٤٧﴾

﴿٤٨﴾ Εκτός από τις συζύγους τους ή εκείνες που κατέχουν τα δεξιά χέρια τους (δηλ. σκλάβες) –οπότε δε θα κατηγορηθούν. ﴿٤٩﴾

﴿٥٠﴾ Μα όποιος επιδιώκει πέρα από αυτό, τότε εκείνοι είναι οι παραβάτες. ﴿٥١﴾

﴿٥٢﴾ Και κείνους που φυλάσσουν τα καταπιστεύματα (που τους έχουν εμπιστευθεί) και τηρούν τις συμφωνίες τους. ﴿٥٣﴾

﴿٥٤﴾ Και κείνους που μένουν σταθεροί στις μαρτυρίες τους (χωρίς να ψεύδονται, να αποκυρπύουν ή να διαστρεβλώνουν γεγονότα). ﴿٥٥﴾

﴿٥٦﴾ Και κείνους που τηρούν την προσευχή τους (με το σωστό τρόπο και στις καθορισμένες ώρες). ﴿٥٧﴾

﴿٥٨﴾ Τέτοιοι θα κατοικούν στους Κήπους (Παράδεισο), τιμημένοι. ﴿٥٩﴾

﴿٦٠﴾ Τι συμβαίνει, λοιπόν μ' εκείνους που αρνήθηκαν την πίστη και σπεύδουν προς εσένα (ω, Μωχάμμαντ) (με τους λαιμούς τους σταμμένους προς εσένα και τα μάτια τους πάνω σου για να σ' ακούσουν, όχι για να ωφεληθούν, αλλά με σκοπό να σε αρνηθούν και να χλευάσουν εσένα). ﴿٦١﴾

﴿٦٢﴾ (καθισμένοι) σε ομάδες από τα δεξιά και τ' αριστερά (σου, ω, Μωχάμμαντ) (μιλώντας και αναρωτώμενοι); ﴿٦٣﴾

﴿٦٤﴾ Ελπίζει ο καθένας απ' αυτούς να μπει

στον Παράδεισο της Μακαριότητας;»

❸ «Όχι! Στ' αλήθεια, τους έχουμε πλάσει απ' αυτό που γνωρίζουν (δηλ. **ένα ασημαντό υγρό, επομένως, πώς είναι δυνατόν να πιστεύουν ότι θα μπουν στον Παράδεισο με άλλον τρόπο, παρά με τη Βούληση του Δημιουργού;!**)»

❹ «Έτσι, ορκίζομαι στον Κύριο όλων των Ανατολών και των Δύσεων, ότι, βέβαια, Είμαστε Ικανοί»

❺ «(Είμαστε Ικανοί) να τους αντικαταστήσουμε με (άλλους) καλύτερους απ' αυτούς· και Εμείς δεν πρόκειται να νικηθούμε (ούτε Είμαστε ανίκανοι).»

❻ «Και έτσι ασ' τους να βυθίζονται στο ψεύδος τους και να παιδιαρίζουν (στην εγκόσμια ζωή), μέχρι να συναντήσουν την Ημέρα, την οποία τους είχαν υποσχεθεί.»

❼ «Την Ημέρα που θα βγουν από τους τάφους τους βιαστικά, όπως (στην εγκόσμια ζωή) έσπευδαν συναγωνιζόμενοι προς ένα είδωλο (δηλ. όπως στο παρελθόν, που όποτε οριζόταν ένα νέο είδωλο, έσπευδαν να φτάσουν σ' αυτό, για να είναι από τους πρώτους που το λατρεύουν).»

❽ «Με τα μάτια τους χαμηλωμένα και καλυμμένοι με την ταπείνωση! Αυτή είναι η Ημέρα που τους έχουν υποσχεθεί!»

Σούρα 71 Νουχ

[Νώε]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελέμονο), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεσπλαχνού) ❶ «Στ' αλήθεια, στείλαμε τον Νώε στο λαό του (λέγοντας): «Προειδοποίησε το λαό σου, πριν να φτάσει σ' αυτούς ένα επώδυνο βασανιστήριο.»

❷ «Είπε: «Ω, λαέ μου! Στ' αλήθεια είμαι για σας ένας προειδοποιητής (που προειδοποιώ) με σαφήνεια.»

❸ «Να λατρεύετε τον Αλλάχ (Μόνο), να Τον φοβάστε (δηλ. την τιμωρία Του), και να με υπακούτε,»

❹ «(Και τότε ο Αλλάχ) θα σας συγχωρέσει τις αμαρτίες σας και θα σας δώσει αναβολή (για το θάνατό σας) μέχρι έναν ορισμένο χρόνο. Στ' αλήθεια, όταν έλθει ο ορισμένος χρόνος (δηλ. ο θάνατος) από τον Αλλάχ, δε θα αναβληθεί, αν μόνο το γνωρίζατε (θα σπεύδατε προς την πίστη και την υπακοή).»

❺ «Είπε: «Ω, Κύριέ μου! Στ' αλήθεια έχω καλέσει το λαό μου νόχτα και μέρα,»

❻ «Μα το κάλεσμά μου δεν τους αύξησε τίποτα, παρά τη φυγή (τους) (από την αλήθεια).»

فَلَا أَقِيمُ رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَائِدُونَ ﴿١٠﴾ عَلَى أَنْ يُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿١١﴾ فَذَرَهُمْ مَخَصُوصًا وَلْيَعْبُوا أَحَقَّ لِقَائِهِمْ يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يُخْرَجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَهُمْ إِلَى نُصُبٍ يُوفِضُونَ ﴿١٣﴾ خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٤﴾

سُورَةُ نُوحٍ ﴿٧١﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَقُولُونَ ابْنِ لَكَ دَرِيئًا مِمَّنْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَمْرَهُمْ ﴿٢﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لِيَلَا وَهْنًا ﴿٤﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَاؤِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٥﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَعًا ﴿٦﴾ فِي مَا ذُنُوبُهُمْ وَأَسْتَغْثُوا فِيهَا بَنِيَهُمْ وَأَسْرَأُوا وَأَسْتَكْبَرُوا أَسْتَجِبَارًا ﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّكُمْ كَانَتْ غَافَرًا ﴿١٠﴾

❶ «Και στ' αλήθεια κάθε φορά που τους καλούσα, για να τους συγχωρέσεις, έβαζαν τα δάχτυλά τους στ' αυτιά τους, καλύπτονταν με τα ενδύματά τους και επέμεναν (στην άρνησή τους), και συμπεριφέρονταν πολύ αλαζονικά.»

❷ «Επειτα στ' αλήθεια τους κάλεσα φανερά.»

❸ «Επειτα στ' αλήθεια τους κήρυξα (μερικές φορές) ανοιχτά (μεγαλόφωνα) και (άλλες φορές) μυστικά (ιδιαιτέρως).»

❹ «Είπα (σ' αυτούς): “Ζητήστε συγχώρεση απ' τον Κύριό σας, στ' αλήθεια, Αυτός συγχωρεί τα πάντα.”

❺ «Θα σας στείλει άφθονη βροχή,»

❻ «Και θα αυξήσει τον πλούτο και τα παιδιά σας, και θα κάνει για σας κήπους, και θα κάνει για σας ποτάμια.”»

❼ «Τι συμβαίνει με σας; Πώς δε φοβάστε το μεγαλείο του Αλλάχ (και τη δύναμή Του)!»

❽ «Ενώ σας έπλασε σε (διαφορετικά) στάδια (δηλ. πρώτα το στάδιο της Νούτρα, έπειτα της Άλακα, κι έπειτα της Μούντα).»

يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۖ وَيَمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَبْنِ وَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ۚ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۚ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۚ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ۚ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ۚ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۚ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۚ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۚ لَتَسْكُنُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ۚ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّهْمْ عَصَوْنِي وَأَتَّبَعُوا مَن لَّوْزِدُهُ مَالَهُ، وَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا ۚ وَمَكْرًا وَمَكْرًا كَبَارًا ۚ وَقَالُوا لَا تَذَرْنَهُ الْهَكَرُ وَلَا تَذَرْنَهُ وَدَا وَلَا سَوَاعَا وَلَا يَعُوثُ وَيَعُوقُ وَتَسْرًا ۚ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۚ يَمَّا خَطَّيْنِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَذْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۚ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ۚ إِنَّكَ إِن تَذَرْنَهُمْ يُفْسِدُوا عِمَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاكِجًا كَفَّارًا ۚ رَبِّ آغْفِرْ لِي وَلِوَلَدِي وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ۚ

15 «Δεν βλέπετε πώς έπλασε ο Αλλάχ εφτά (πανομοιότυπους) ουρανούς, τον ένα πάνω στον άλλο;»

16 «Κι έκανε μέσα τους το φεγγάρι ένα φώς, κι έκανε τον ήλιο έναν λαμπτήρα (πηγή φωτός και θερμότητας);»

17 «Κι ο Αλλάχ σας έκανε να ξεφυτρώσετε από τη Γη.»

18 «Έπειτα θα σας επιστρέψει σ' αυτή (τη γη), και θα σας κάνει να βγείτε (πάλι, κατά την Ημέρα της Ανάστασης).»

19 «Κι ο Αλλάχ έκανε για σας τη Γη (στρωμένη) χαλί (μια ευρεία έκταση για να εγκατασταθείτε).»

20 «Για να περιπλανιέστε εκεί, σε πλατείς δρόμους. (καθώς, αν ο Αλλάχ δεν έκανε τη γη στρωμένη έκταση, δε θα μπορούσατε ούτε να χτίσετε δρόμους, ούτε σταθερά σπίτια, ούτε να καλλιεργήσετε τη γη).»

21 «Ο Νώε είπε: «Κυρίε μου! Στ' αλήθεια (ο λαός μου) με παράκουσαν, κι (οι αδύναμοι εζ' αυτών) ακολούθησαν αυτόν (τους επικεφαλής της πλάνης), στον οποίο ο πλούτος και τα παιδιά του δεν αύξησαν

τίποτε, παρά μόνο απώλεια.»

22 «Κι (οι επικεφαλής της πλάνης) έχουν μηχανευθεί (εναντίον των αδύναμων) μία ισχυρή μηχανορραφία.»

23 «Και (τους) είπαν: «Να μην εγκαταλείψετε τους θεούς σας: να μην εγκαταλείψετε ούτε τον Ουάντ, ούτε τον Σουά', ούτε τον Γιαγούθ, ούτε τον Για'ούκ, ούτε τον Νάσρ (Αυτά ήταν ονόματα ειδώλων που λάτρευαν αντί του Αλλάχ, τα οποία προέρχονταν από ονόματα ευσεβών ανθρώπων, τους οποίους όταν πέθαναν, οι λαοί τους τους έκαναν εικόνες και αγάλματα, ώστε να τους ενθαρρύνουν προς την υπακοή στον Αλλάχ. Με το πέρασμα των χρόνων, οι άνθρωποι άρχισαν να λατρεύουν αυτά τα αγάλματα και τις εικόνες).»

24 «Και πράγματι έχουν παραπλανήσει πολλούς. Και (ω, Αλλάχ): Μην αυξήσεις τους αδίκους, παρά μόνο στην πλάνη.»

25 «Λόγω των αμαρτιών τους πνίγηκαν, και εισάχθηκαν στο Πυρ. Και δεν βρήκαν υποστηρικτές αντί του Αλλάχ.»

26 «Και ο Νώε είπε: «Κυρίε μου! Μην αφήσεις στη Γη κανέναν άπιστο ζωντανό (να κυκλοφορεί)!»

27 «Αν τους αφήσεις, θα παραπλανήσουν τους δούλους Σου, και δεν θα γεννήσουν κανέναν, παρά μόνο άπιστους κακοποιούς.»

28 «Κυρίε μου! Συγχώρεσε εμένα, και τους γονείς μου, κι όποιον μπαίνει στο σπίτι μου ως πιστός, κι όλους τους πιστούς και τις πιστές. Και μην αυξήσεις τους άδικους, παρά μόνο στην καταστροφή!»

Σούρα 72 Αλ-Τζινν

[Τα Τζινν]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεύσπλαχνου)

1 «Πες (ω, Μωχάμμαντ): «Μου έχει αποκαλυφθεί ότι μία ομάδα τζινν άκουσαν (το Κοράνιο). Και είπαν: “Στ' αλήθεια, ακούσαμε ένα θαυμάσιο Κοράνιο!”

2 «Καθοδηγεί στην Αλήθεια, και έχουμε πιστέψει σ' αυτό, και δε θα προσεταιρισουμε κανέναν (στη λατρεία) στον Κύριό μας (τον Αλλάχ).»

3 «Και —ύψιστο είναι το Μεγαλείο του Κυρίου μας —δεν έχει πάρει ούτε σύζυγο ούτε γιο.»

4 «Και ότι ο ανόητος ανάμεσά μας (δηλ. ο Σατανάς) ξεστόμιζε εναντίον του Αλλάχ κάτι που ήταν τεράστιο ψεύδος (ότι ο Αλλάχ έχει σύζυγο και υιό).»

❸ «Και στ' αλήθεια, νομίζαμε ότι οι άνθρωποι και τα τζινν δε θα ξεστομίζαν ψέμα εναντίον του Αλλάχ.»

❹ «Και στ' αλήθεια, υπήρχαν άνδρες από τους ανθρώπους που κατέφυγαν σε μερικά αρσενικά από τα τζινν, μα αυτά τους αύξησαν στην παράβαση (και στην αμαρτία και την ανοησία).»

❺ «Και νόμιζαν (οι άπιστοι από τους ανθρώπους) αυτό που κι εσείς νομίζατε (ω, τζινν), ότι ο Αλλάχ δε θα αναστήσει κανέναν.»

❻ «Και επιζητούσαμε να φτάσουμε στον ουρανό· μα τον βρήκαμε γεμάτο με πολλούς αυστηρούς φρουρούς και μετεωρίτες.»

❼ «Και στ' αλήθεια, καθόμασταν (πριν την αποστολή του Μωχάμμαντ) σε σημεία εκεί (στον ουρανό), για να ακούσουμε (κλεφτά τους αγγέλους, και έπειτα όσα άκουσουμε να τα μεταφέρουμε σε μάντιες), μα οποιοσδήποτε (προσπαθήσει να) κρυφακούσει τώρα θα βρει έναν μετεωρίτη να τον ακολουθεί (για να τον κάψει).»

❽ «Και δε γνωρίζουμε αν είναι το κακό αυτό που προορίζεται για αυτούς που βρίσκονται στη Γη, ή αν ο Κύριός τους επιθυμεί γι' αυτούς την Καθοδήγηση (αφού το να αποτραπούν από το να κρυφακούσουν, με μετεωρίτες και αγγέλους, δεν γίνεται παρά μόνο όταν υπάρχει μεγάλη τιμωρία για τους ανθρώπους ή όταν υπάρχει ένας Απόστολος που έρχεται με καθοδήγηση και αποκάλυψη για τους ανθρώπους.).»

❾ «Υπάρχουν ανάμεσά μας κάποιοι που είναι ενάρετοι, και κάποιοι που δεν είναι· ήμασταν σε διαφορετικές αιρέσεις (δηλ. ήμασταν διαφορετικές ομάδες που ακολουθούσαμε διαφορετικές θρησκευτικές δοξασίες).»

❿ «Και πιστεύουμε ότι δε μπορούμε να εμποδίσουμε τη θέληση του Αλλάχ στη γη (αν θέλει να μας τιμωρήσει), ούτε μπορούμε να ξεφύγουμε από τη θέλησή Του (αν ήθελε να παρουσιαστούμε ή αν θέλει να μας τιμωρήσει δε μπορούμε να ξεφύγουμε από αυτό).»

⓫ «Και πράγματι, όταν ακούσαμε την Καθοδήγηση (το Κοράνιο), πιστέψαμε σ' αυτό, και όποιος πιστεύει στον Κύριό του δεν θα πρέπει να φοβηθεί ούτε για μείωση στην αμοιβή των καλών του πράξεων, ούτε για αδικία (αόζηση της τιμωρίας για τις αμαρτίες του).»

⓬ «Και από μας κάποιοι είναι Μουσουλμάνοι (υποταγμένοι στη βούληση του Αλλάχ), και

سُورَةُ الْحَجَرِ

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا

قُلْ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرَيْنِ الْفَجَاءَ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا ۝١ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۖ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۝٢ وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۝٣ وَأَنَّهُ كَانَ يَفْقُلُ سَمِيحًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۝٤ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسُ وَالْإِنِ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝٥ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْإِنِ فَرَادَوْهُمْ رَهَقًا ۝٦ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ۝٧ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَثَمَتٍ حَرَسًا شَدِيدًا وَشَدْبًا ۝٨ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلسَّمْعِ ۖ فَمَنْ يَسْمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ سَهَابًا رَّصَدًا ۝٩ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أَرِيدَ يَمْنُ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝١٠ وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا ۝١١ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَعْمَرَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نَعْمَرَ ۖ هَرَبًا ۝١٢ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْمَدَىٰ ءَامَنَّا بِهِ ۖ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ۖ فَلَا يَحْافُ بِحَسَا وَلَا رَهَقًا ۝١٣

κάποιοι είναι άδικοι (αποκλίνοντες απ' τον Ισιο Δρόμο)'. Και όποιος έχει ασπαστεί το Ισλάμ, (δηλαδή έχει γίνει Μουσουλμάνος, με την υποταγή του στον Αλλάχ), τέτοιοι είναι όσοι επιζήτησαν τον Ισιο Δρόμο.»

⓫ «Κι όσο για τους άδικους, θα γίνουν καυσόξυλα για την Κόλαση,»

⓬ «Και αν (οι άπιστοι από τους ανθρώπους και τα τζινν) είχαν ακολουθήσει τη μέθοδο (το Ισλάμ), Εμείς σίγουρα θα τους παραχωρούσαμε νερό (βροχή) σε αφθονία (δηλ. πολύ πλούτο και πολλά αγαθά).»

⓭ «Ωστε να τους δοκιμάσουμε μ' αυτό (τον πλούτο, αν θα ευχαριστήσουν τον Αλλάχ για ό,τι τους Παρέχει). Και όποιος στρέφεται μακριά από την Υπενθύμιση του Κυρίου του (δηλ. το Ιερό Κοράνιο), Αυτός θα τον εισάγει σε ένα σκληρό μαρτύριο (δηλ. την Κόλαση).»

⓮ «Και τα Τζαμιά είναι για τον Αλλάχ (Μόνο): έτσι, να μην επικαλείστε κανέναν, μαζί με τον Αλλάχ.»

⓯ «Κι όταν ο δούλος του Αλλάχ (ο Μωχάμμαντ) άρχισε να Τον επικαλείται (τον

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَمِنَ الْقَاسِطِينَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ
تَحَرَّوْا رِسْدًا ﴿١٤﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾
وَأُولُو الْأَرْشَامِ أَعْلَى الطَّرِيقِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً عَذْبًا ﴿١٦﴾ لِنَفْسِهِمْ
فِيهِ وَمَنْ يَعْرُضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ
الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ
يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ
بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّي
لِنَجْمِ بَيْتِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا
مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَةً وَمِنْ عِصْيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنْ لَهُ نَارُ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْأَلُونَ
مَنْ أضعف ناصرًا وَأَقَلَّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ إِنْ أَدْرَيْتُمْ أَقْرَبُ
مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَنِ الْقَيْسِ فَلَا
يُظْهَرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ
يَسْأَلُكَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ وَخَلْفَهُمْ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا
رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

Αλλάχ -στην προσευχή), αυτά (τα τζινν) μαζεύτηκαν (σε ομάδες πυκνού πλήθους, και σχεδόν έπεσαν) πάνω του (ώστε να ακούσουν την Απαγγελία του Προφήτη).

﴿١٤﴾ Πες (ω, Μωχάμμαντ): «Στ' αλήθεια, επικαλούμαι (Μόνο) τον Κύριό μου (τον Αλλάχ), και δεν αποδίδω κανέναν εταίρο σ' Αυτόν.»

﴿١٥﴾ Πες: «Δεν κατέχω για σας ούτε βλάβη (δεν είναι στο χέρι μου ούτε να σας βλάψω, ούτε να εμποδίσω καμία βλάβη αν ο Αλλάχ την όρισε για σας), ούτε κατέχω (για σας) όφελος (επειδή τα πάντα είναι στο Χέρι του Αλλάχ).»

﴿١٦﴾ Πες: «Κανείς δε μπορεί να με προστατέψει απ' την τιμωρία του Αλλάχ (αν δεν Τον υπάκουγα), ούτε μπορώ να καταφύγω σε κανέναν, παρά μόνο σ' Αυτόν.»

﴿١٧﴾ (Στ' αλήθεια, δεν κατέχω για σας) παρά μόνο τη Γνωστοποίηση από τον Αλλάχ (δηλ. να μεταφέρω σε σας ό,τι με διέταξε ο Αλλάχ) και τα Μηνύματά Του (Ισλαμικό Μονοθεισμό), και όποιος παρακούσει τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του, τότε στ' αλήθεια, γι' αυτόν προορίζεται το Πυρ της Κολάσεως,

θα κατοικήσει εκεί μέσα για πάντα.»

﴿١٨﴾ Μέχρι που, όταν δουν αυτό που τους είχαν υποσχεθεί, τότε θα μάθουν ποιος έχει τον πιο αδύναμο υποστηρικτή (οι άπιστοι, που δεν έχουν κανέναν υποστηρικτή, ή οι πιστοι, Υποστηρικτής των οποίων είναι ο Αλλάχ;) και ποιος κατέχει μικρότερο αριθμό (δηλ. οι άπιστοι, που είναι λίγοι, ή οι άγγελοι, οι στρατιώτες του Αλλάχ;).

﴿١٩﴾ Πες (ω, Μωχάμμαντ): «Δεν γνωρίζω αν (η τιμωρία) που σας είχε υποσχεθεί βρίσκεται κοντά ή αν ο Κύριός μου θα την ορίσει στο μακρινό μέλλον.»

﴿٢٠﴾ (Αυτός είναι) ο Παντογνώστης των Γάιμπ (Αοράτων), και δεν αποκαλύπτει σε κανέναν τα Γάιμπ Του.»

﴿٢١﴾ Εκτός σε όποιον επέλεξε (ο Αλλάχ) (από την ανθρωπότητα) ως Αγγελιαφόρο (τον ενημερώνει για τα Αόρατα στο βαθμό που επιθυμεί ο Αλλάχ), και στον οποίον έπειτα έρχονται (άγγελοι) από μπροστά του και από πίσω του ως φύλακες (για να τον προστατεύουν).

﴿٢٢﴾ Ωστε να ξέρει (ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ) ότι στ' αλήθεια (οι Αγγελιαφόροι πριν από αυτόν) μετέδιδαν (όπως και αυτός) τα Μηνύματα του Κυρίου τους (με αλήθεια και ειλικρίνεια), και (ο Αλλάχ) περιβάλλει (με τη Γνώση Του) ό,τι κατέχουν (είτε φανερό είτε κρυφό), και (ο Αλλάχ) καταμέτρησε (γνωρίζει) όλα τα πράγματα με τους ακριβείς αριθμούς τους (δηλ. δεν υπάρχει τίποτε που είναι κρυφό από τον Αλλάχ).

Σούρα 73 Αλ-Μουζζάμιλ

[Ο Τυλιγμένος]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεύσπλαχνου)

﴿١﴾ Ω, εσύ (Προφήτη), ο τυλιγμένος (με τα μιάτιά σου).

﴿٢﴾ Να σηκώνεσαι (για προσευχή) τη νύχτα, (όλη) εκτός από λίγο.

﴿٣﴾ Τη μισή (νύχτα) ή λίγο λιγότερο απ' αυτό (ώστε να είναι το ένα τρίτο της νύχτας).

﴿٤﴾ Ή λίγο περισσότερο (από τη μισή, ώστε να είναι τα δύο τρίτα της νύχτας) (και ο Προφήτης έχει αυτές τις επιλογές). Και να απαγγέλεις το Κοράνιο (φωναχτά) μ' έναν αργό, ευχάριστο, σαφή τρόπο και με ρυθμικό τόνο.

﴿٥﴾ Στ' αλήθεια, θα στείλουμε κάτω σε σένα ένα βαρύ Λόγο (το Ιερό Κοράνιο που περιέχει οδηγίες, υποχρεώσεις και απαγορεύσεις).

﴿٦﴾ Στ' αλήθεια, το να σηκώνεται κανείς

τη νύχτα (από τον ύπνο του για την νυχτερινή προσευχή [Ταχάτζουντ]) έχει την πιο ισχυρή επιρροή στην καρδιά, και πιο κατάλληλη για την απαγγελία (τον Ιερού Κορανίου με τον πιο σαφή και πιο κατανοητό τρόπο, αφού η καρδιά τη νύχτα είναι άδεια από τα υλιστικά θέματα της μέρας, όπως δουλειά κτλ.).

❶ « Στ' αλήθεια, υπάρχει για σένα, την ημέρα, παρατεταμένη απασχόληση (με τη μετάδοση του Μηνύματος του Αλλάχ και με τις ιδιωτικές υποθέσεις της ζωής σου, για αυτό τέλεσε τη νυχτερινή προσευχή αφοσιώνοντας την καρδιά σου προς τον Αλλάχ). »

❷ « Και να μνημονεύεις το Όνομα του Κυρίου σου, και να αφοσιώνεσαι στη λατρεία σου προς Αυτόν με πλήρη αφοσίωση (ολόψυχα, αποκόπτοντας τις κοσμικές σκέψεις από την καρδιά και το μυαλό σου κατά τη λατρεία σου). »

❸ « (Αυτός είναι) ο Κύριος της ανατολής και της δύσης· δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός από Αυτόν. Έτσι να παίρνεις μόνο Αυτόν ως Ουακεΐλ (Διαχειριστή των υποθέσεών σου, δηλ. εμπιστευθείτε τον Αλλάχ και βασιστείτε σ' Αυτόν). »

❹ « Και να είσαι υπομονετικός (ω, Μωχάμμαντ) με ό,τι λένε (οι άπιστοι), και να απομακρύνεσαι απ' αυτούς με καλό τρόπο (χωρίς να τους επιπλήξεις ή να τους εκδικηθείς). »

❺ « Και άφησε Εμένα Μόνο να ασχοληθώ με αυτούς που διαψεύδουν (τα Εδάφιά Μου), που έχουν πολυτελή ζωή (στην εγκόσμια ζωή). Και δώσ' τους αναβολή (στην τιμωρία) για λίγο (καιρό, μέχρι να έρθει η ορισμένη ώρα για την τιμωρία τους). »

❻ « Στ' αλήθεια, Εμείς έχουμε (στην Έσχατη Ημέρα) δεσμά (για να τους αλυσοδέσουμε), κι ένα μαινόμενο Πυρ. »

❼ « Και μια τροφή που πνίγει, κι ένα επώδυνο βασανιστήριο. »

❽ « Την Ημέρα που η γη και τα βουνά θα σείονται βίαια, και τα βουνά θα γίνουν ένας σωρός άμμου σκορπισμένος. »

❾ « Στ' αλήθεια, στείλαμε σε σας (ω, άνθρωποι) έναν Αγγελιαφόρο (τον Μωχάμμαντ) που θα είναι μάρτυρας σε σας, όπως στείλαμε έναν Αγγελιαφόρο (τον Μωυσή) στον Φαραώ. »

❿ « Μα ο Φαραώ παράκουσε τον Αγγελιαφόρο (τον Μωυσή): έτσι τον αρπάξαμε με μία αυστηρή τιμωρία. »

⓫ « Πώς, λοιπόν, αν αρνείστε την πίστη

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ

الْمُرْسَلَاتِ ٢٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١﴾ قُلْ أَلَيْسَ بِالْقِيلِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾ يَصْفَهُ وَأَوَّلُ غَمْسٍ مِّنْهُ قَلِيلًا ﴿٣﴾ أَوْرَدَ عَلَيْهِ وَرَقًا لِّقُرْآنٍ تَرْتِيلًا ﴿٤﴾ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ﴿٥﴾ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٦﴾ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾ وَاذْكُرْ أَتَمَّ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ﴿٨﴾ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿٩﴾ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَهْرِجْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٠﴾ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولَى النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ﴿١١﴾ إِنَّ لَدَيْنَا أَنكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَيْبًا مَّهِيلًا ﴿١٤﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكَ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا وَبِيلًا ﴿١٦﴾ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٧﴾ السَّمَاءُ مُنْفِطِرَةٌ بِدْءٌ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ﴿١٨﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَتَذَكَّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اخْذِلْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿١٩﴾

θα φυλάξετε τον εαυτό σας (από την τιμωρία), σε μία Ημέρα (την Ημέρα της Ανάστασης), που θα κάνει τα παιδιά γερασμένα (από τα τρομακτικά πράγματα που θα δουν την Ημέρα της Ανάστασης),

❶ « Όπου ο ουρανός θα διασπαστεί; Βέβαια, η Υπόσχεσή Του σπουδαίως θα εκπληρωθεί. »

❷ « Στ' αλήθεια αυτή (όλα τα προαναφερθέντα τρομακτικά πράγματα) είναι μία νουθεσία: και όποιος θέλει (να τη λάβει υπόψη), ας ακολουθήσει ένα Δρόμο (υπακοής και ευσέβειας) προς τον Κύριό του! »

❸ « Στ' αλήθεια, ο Κύριός σου γνωρίζει ότι προσεύχεσαι για λίγο λιγότερο από τα δύο τρίτα της νύχτας, άλλοτε τη μισή νύχτα, και άλλοτε το ένα τρίτο της νύχτας, κι επίσης μια ομάδα από αυτούς που βρίσκονται μαζί σου (τους σπαδούς σου). Κι ο Αλλάχ ορίζει τη νύχτα και τη μέρα. Γνωρίζει ότι δε θα μπορούσατε να προσευχηθείτε ολόκληρη τη νύχτα, γι' αυτό σας ανακουφίζει. Και έτσι να απαγγέλλετε από το Κοράνιο όσο σας διευκολύνει (κατά τη νυχτερινή προσευχή). Γνωρίζει ότι θα υπάρχουν

﴿إِنْ رَيْكَ يَطْلُرُكَ نَعْمُ أَذِّنُ مِنْ لُثْفِي الْإِيلِ وَيَضَعُهُ وَلُثْفُهُ وَطَائِفُهُ
مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُعَذِّرُ الْإِيلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ فَتَابَ
عَلَيْكَ فَاقْرَأْ وَمَا يَنْسَرُ مِنَ الْقُرْءَانِ عَلِمَ أَنْ سَبَّحُونَ مِنْكَ مَرَجَى
وَمَا آخِرُونَ يَصْرِيُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخِرُونَ
يُقْنِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَأْ وَمَا يَنْسَرُ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
الزَّكَاةَ وَاقْرَأُوا اللَّهَ قُرْءَانًا حَسَنًا وَمَا يَقْدِمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ يَحْمَدُوهُ
عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

سُورَةُ الْمَائِدَةِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنِيُّ ﴿١﴾ قَرْنَا ذَرِّئًا ﴿٢﴾ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَيَا أَيُّهَا فَطَرُ ﴿٤﴾
وَالرَّحْزَاقُ فَاجْزِ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْبِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾
فَإِذَا نَقَرْنَا النَّاقُورَ ﴿٨﴾ فَذَلِكَ يَوْمٌ يَوْمُ عِسِيرٍ ﴿٩﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ
عَسِيرٌ ﴿١٠﴾ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَجِدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا
مَمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهْدَتْ لَهُ تُهْمِيدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ
أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتِنَاعِهِدَا ﴿١٦﴾ سَارِقَهُ صَعُودًا ﴿١٧﴾

μερικοί από σας που είναι ασθενείς, άλλοι που ταξιδεύουν στη γη, επιδιώκοντας τα αγαθά του Αλλάχ, κι άλλοι που πολεμούν στο Δρόμο του Αλλάχ. Έτσι απαγγείτε από το Κοράνιο (κατά τις προσευχές σας) όσο σας διευκολύνει, και εκτελείτε τις προσευχές και να δίνετε τη Ζακά (υποχρεωτική ελεημοσύνη) και να δανείτε στον Αλλάχ ένα αξιόλογο δάνειο (δηλ. να ξοδεύετε τα χρήματά σας σε καλό σκοπό, βοηθώντας τους ανθρώπους, επιδιώκοντας έτσι την ευχαρίστηση του Αλλάχ). Κι ό,τι καλό κάνετε (καλές πράξεις στην εγκόσμια ζωή), σίγουρα θα το βρείτε με τον Αλλάχ, καλύτερο και μεγαλύτερο, ως αμοιβή. Και αναζητήστε Συγχώρεση απ' τον Αλλάχ. Στ' αλήθεια, ο Αλλάχ είναι Γαφορ (Συγχωρεί τα πάντα), Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνος).

Σούρα 74 Αλ-Μουντάθθιρ

[Ο Σκεπασμένος με το Μανδύα]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνος)

﴿Ω, εσύ (Προφήτη), ο σκεπασμένος (με ένα μανδύα)!﴾

﴿Σήκω και προειδοποίησε (τους ανθρώπους για την τιμωρία από τον Αλλάχ)!﴾

﴿Και δόξασε τον Κύριό σου (Αλλάχ)!﴾

﴿Και εξάγγισε τα ενδύματά σου!﴾

﴿Και απομακρύνσου από το Αρ-Ρούτς (τα είδωλα και την ειδωλολατρία) (όπως ήδη κάνεις)!﴾

﴿Και μη δίνεις, με σκοπό να αποκτήσεις περισσότερα (Η μην θεωρείς τις πράξεις υπακοής σου προς τον Αλλάχ, ως χάρη σ' Αυτόν).﴾

﴿Και να είσαι υπομονετικός για χάρη του Κυρίου σου (δηλ. να εκτελείς το καθήκον σου προς τον Αλλάχ)!﴾

﴿Και όταν (ο Άγγελος Ισαφείλ) φυσήξει το Κέρας (Σάλπινγα) (δηλ. το δεύτερο φύσημα).﴾

﴿Στ' αλήθεια, αυτή η Ημέρα θα είναι μία πολύ Δύσκολη Ημέρα –﴾

﴿Που για τους απίστους δεν θα είναι καθόλου εύκολη.﴾

﴿Άφησε Εμένα Μόνο (ω, Προφήτη) (να ασχοληθώ) με όποιον δημιουργήσα μονάχο (στη μήτρα της μητέρας του, χωρίς να έχει ούτε πλούτο ούτε παιδιά) (Αναφέρεται στον Αλ-Ουαλίν, υιό του Αλ-Μουεϊρά Αλ-Μαχζούμι).﴾

﴿Κι έπειτα, του χορήγησα άφθονα πλούτη.﴾

﴿Και παιδιά για να τον συντροφεύουν.﴾

﴿Και του διευκόλυνα (τα μέσα βιοπορισμού) με κάθε ευκολία.﴾

﴿Κι έπειτα, (μετά απ' όλα αυτά) εποφθαλμιούσε με απληστία να του έδινα περισσότερα (παρ' όλο που αρνήθηκε την πίστη).﴾

﴿Όχι! Στ' αλήθεια, ήταν αντίθετος - πείσματικά - με τα Αγιάτ (εδάφια, αποδείξεις) Μας.﴾

﴿Θα τον εξαναγκάσω να αντιμετωπίσει ένα σκληρό μαρτύριο (χωρίς ανάπαυση)!﴾

﴿Στ' αλήθεια, σκέφτηκε και σχεδίασε (συνωμοτικά) (πώς θα δυσφημούσε τον Προφήτη και το Κοράνιο).﴾

﴿Και καταραμένος να 'ναι: για το πώς σχεδίασε!﴾

﴿Και πάλι καταραμένος να 'ναι: για το πώς σχεδίασε!﴾

﴿Έπειτα κοίταξε (σκέφτηκε ξανά με την ησυχία του).﴾

﴿Έπειτα συνοφρυώθηκε και το πρόσωπό του σκοτείνιασε.﴾

﴿Έπειτα έστρεψε την πλάτη του (στην αλήθεια) αλαζονικά.﴾

﴿Έπειτα είπε: 'Αυτό δεν είναι παρά μόνο μαγεία, από τους προγόνους.﴾

﴿Αυτά δεν είναι παρά τα λόγια ενός ανθρώπου!﴾

26 «Θα τον εισάγω στη Σάκαρ (μία από τις ονομασίες της Κολάσεως) για να καεί μέσα. »

27 « Και δεν ξέρεις (ω, Μωχάμμαντ) πώς είναι (τρομερή) η Σάκαρ! »

28 « Δεν αφήνει τίποτε (ούτε τη σάρκα ούτε τα οστά του απίστου) χωρίς να το κάψει! »

29 « Καίγοντας και μαυρίζοντας τα δέρματα! »

30 « Πάνω της βρίσκονται δέκα εννέα (ισχυροί άγγελοι ως φύλακες και φρουροί της Κολάσεως). »

31 « Και δεν θέσαμε κανέναν, παρά αγγέλους ως φύλακες του Πυρός. Κι δεν έχουμε ορίσει τον αριθμό τους (των αγγέλων ως 19), παρά μόνο για να είναι ως δοκιμασία για τους

απίστους, ώστε αυτοί που έλαβαν το Βιβλίο (της Γραφής) (Εβραίοι και Χριστιανοί που έλαβαν δύο Θεϊκά Βιβλία, Τορά και Ιν-τζίλ) να

σιγουρευτούν [ότι το Κοράνιο είναι η αλήθεια, καθώς συμφωνεί με τα Βιβλία τους αναφορικά με τον αριθμό (19)] και ώστε να αυξηθούν οι

πιστοί στην Πίστη (καθώς το Κοράνιο είναι η αλήθεια), και για να μην αμφισβητούν αυτοί που έλαβαν το Βιβλίο (Εβραίοι και Χριστιανοί),

ούτε οι πιστοί, και για να πουν εκείνοι που στις καρδιές τους βρίσκεται μια ασθένεια (της υποκρισίας) και οι άπιστοι: «Τι ήθελε ο Αλλάχ μ' αυτήν την παραβολή (αυτόν τον αριθμό);»

Έτσι ο Αλλάχ οδηγεί όποιον θέλει στο να παραστρατήσει και καθοδηγεί όποιον θέλει. Και κανείς δε γνωρίζει τις στρατιές του Κυρίου σου, παρά Μόνο Αυτός. Και αυτή (η Κόλαση) δεν είναι, παρά μια (προειδοποιητική)

υπενθύμιση για την ανθρωπότητα. »

32 « Όχι! Και (Ορκίζομαι) μα το φεγγάρι. »

33 « Και (Ορκίζομαι) μα τη νύχτα καθώς υποχωρεί. »

34 « Και (Ορκίζομαι) μα την αυγή καθώς φέγγει. »

35 « Στ' αλήθεια, αυτή (η Κόλαση) είναι ένα από τα Φοβερά (Σημεία). »

36 « Μια προειδοποίηση για την ανθρωπότητα - »

37 « Σε όποιον από σας επιθυμεί να προχωρήσει (προς τον Αλλάχ μέσω της υπακοής και των καλών πράξεων), ή να μείνει πίσω (μέσω της παρακοής και των αμαρτιών). »

38 « Κάθε ψυχή θα είναι υποθηκευμένη (θα κρατηθεί σε ομηρεία) για ό,τι κέρδισε (δηλ. δεν θα προχωρήσει μέχρι να πληρώσει ό,τι χρωστάει από δικαιώματα των άλλων και τις τιμωρίες για τις κακές πράξεις της), »

39 « Εκτός αυτοί στα Δεξιά (δηλ. οι ευσεβείς, ειλικρινείς πιστοί στον Ισλαμικό Μονοθεϊσμό,

إِنَّمَا ذَكَرَ وَقَدَّرَ ۚ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۚ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۚ ثُمَّ نَظَرَ ۚ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۚ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۚ فَفَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا أَيْحَرٌ يُؤْتَمِرُ ۚ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۚ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ۚ لَا يَقِي وَلَا نَذَرٌ ۚ لَوَاحُةٌ لِلْبَشَرِ ۚ عَلَيْهَا تِسْعَةُ عَشْرَ ۚ وَمَا جَعَلْنَا أَحْسَبَ النَّارِ إِلَّا الْمَلَائِكَةَ ۚ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً ۚ لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَفِينَ الَّذِينَ أَوْفُوا الْكِتَابَ وَزَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا ۚ وَلَا يَرْوَابَ الَّذِينَ أَوْفُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۚ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۚ وَمَا يَعْلَمُ خُشُودَ رِيكٍ إِلَّا هُوَ ۚ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ۚ كَلَّا وَالْعَمِيرِ ۚ أَزِيلُ إِذَا دُبِرَ ۚ وَالشُّجْبَ إِذَا أَسْفَرَ ۚ إِنَّهَا لَا تَأْخُذُ الْكِبَرِ ۚ نَذِيرٌ لِلْبَشَرِ ۚ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۚ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهينَةٌ ۚ إِلَّا آلَ أَحْسَبَ الَّذِينَ فِي جَنَّتٍ يَسْأَلُونَ ۚ عَنِ الْمُعْجِرِينَ ۚ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۚ قَالُوا لَوْ أَنَا لَمَعْنَا لَمُصَّيْنٌ ۚ وَلَوْ أَنَّكَ تَطْلِعُ الْمُسْكِينَ ۚ وَكُنَّا نَحْوُ مَعِ الْخَافِضِينَ ۚ وَكَانَ كَذِبَ يَوْمِ الَّذِينَ ۚ حَتَّى أَتَيْنَا آلِ الْيَقِينِ ۚ

26 «Θα τον εισάγω στη Σάκαρ (μία από τις ονομασίες της Κολάσεως) για να καεί μέσα. »

27 « Και δεν ξέρεις (ω, Μωχάμμαντ) πώς είναι (τρομερή) η Σάκαρ! »

28 « Δεν αφήνει τίποτε (ούτε τη σάρκα ούτε τα οστά του απίστου) χωρίς να το κάψει! »

29 « Καίγοντας και μαυρίζοντας τα δέρματα! »

30 « Πάνω της βρίσκονται δέκα εννέα (ισχυροί άγγελοι ως φύλακες και φρουροί της Κολάσεως). »

31 « Και δεν θέσαμε κανέναν, παρά αγγέλους ως φύλακες του Πυρός. Κι δεν έχουμε ορίσει τον αριθμό τους (των αγγέλων ως 19), παρά μόνο για να είναι ως δοκιμασία για τους

απίστους, ώστε αυτοί που έλαβαν το Βιβλίο (της Γραφής) (Εβραίοι και Χριστιανοί που έλαβαν δύο Θεϊκά Βιβλία, Τορά και Ιν-τζίλ) να

σιγουρευτούν [ότι το Κοράνιο είναι η αλήθεια, καθώς συμφωνεί με τα Βιβλία τους αναφορικά με τον αριθμό (19)] και ώστε να αυξηθούν οι

πιστοί στην Πίστη (καθώς το Κοράνιο είναι η αλήθεια), και για να μην αμφισβητούν αυτοί που έλαβαν το Βιβλίο (Εβραίοι και Χριστιανοί),

ούτε οι πιστοί, και για να πουν εκείνοι που στις καρδιές τους βρίσκεται μια ασθένεια (της υποκρισίας) και οι άπιστοι: «Τι ήθελε ο Αλλάχ μ' αυτήν την παραβολή (αυτόν τον αριθμό);»

Έτσι ο Αλλάχ οδηγεί όποιον θέλει στο να παραστρατήσει και καθοδηγεί όποιον θέλει. Και κανείς δε γνωρίζει τις στρατιές του Κυρίου σου, παρά Μόνο Αυτός. Και αυτή (η Κόλαση) δεν είναι, παρά μια (προειδοποιητική)

υπενθύμιση για την ανθρωπότητα. »

32 « Όχι! Και (Ορκίζομαι) μα το φεγγάρι. »

33 « Και (Ορκίζομαι) μα τη νύχτα καθώς υποχωρεί. »

34 « Και (Ορκίζομαι) μα την αυγή καθώς φέγγει. »

35 « Στ' αλήθεια, αυτή (η Κόλαση) είναι ένα από τα Φοβερά (Σημεία). »

36 « Μια προειδοποίηση για την ανθρωπότητα - »

37 « Σε όποιον από σας επιθυμεί να προχωρήσει (προς τον Αλλάχ μέσω της υπακοής και των καλών πράξεων), ή να μείνει πίσω (μέσω της παρακοής και των αμαρτιών). »

38 « Κάθε ψυχή θα είναι υποθηκευμένη (θα κρατηθεί σε ομηρεία) για ό,τι κέρδισε (δηλ. δεν θα προχωρήσει μέχρι να πληρώσει ό,τι χρωστάει από δικαιώματα των άλλων και τις τιμωρίες για τις κακές πράξεις της), »

39 « Εκτός αυτοί στα Δεξιά (δηλ. οι ευσεβείς, ειλικρινείς πιστοί στον Ισλαμικό Μονοθεϊσμό,

إِنَّمَا ذَكَرَ وَقَدَّرَ ۚ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۚ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۚ ثُمَّ نَظَرَ ۚ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۚ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۚ فَفَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا أَيْحَرٌ يُؤْتَمِرُ ۚ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۚ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ۚ لَا يَقِي وَلَا نَذَرٌ ۚ لَوَاحُةٌ لِلْبَشَرِ ۚ عَلَيْهَا تِسْعَةُ عَشْرَ ۚ وَمَا جَعَلْنَا أَحْسَبَ النَّارِ إِلَّا الْمَلَائِكَةَ ۚ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً ۚ لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَفِينَ الَّذِينَ أَوْفُوا الْكِتَابَ وَزَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا ۚ وَلَا يَرْوَابَ الَّذِينَ أَوْفُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۚ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۚ وَمَا يَعْلَمُ خُشُودَ رِيكٍ إِلَّا هُوَ ۚ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ۚ كَلَّا وَالْعَمِيرِ ۚ أَزِيلُ إِذَا دُبِرَ ۚ وَالشُّجْبَ إِذَا أَسْفَرَ ۚ إِنَّهَا لَا تَأْخُذُ الْكِبَرِ ۚ نَذِيرٌ لِلْبَشَرِ ۚ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۚ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهينَةٌ ۚ إِلَّا آلَ أَحْسَبَ الَّذِينَ فِي جَنَّتٍ يَسْأَلُونَ ۚ عَنِ الْمُعْجِرِينَ ۚ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۚ قَالُوا لَوْ أَنَا لَمَعْنَا لَمُصَّيْنٌ ۚ وَلَوْ أَنَّكَ تَطْلِعُ الْمُسْكِينَ ۚ وَكُنَّا نَحْوُ مَعِ الْخَافِضِينَ ۚ وَكَانَ كَذِبَ يَوْمِ الَّذِينَ ۚ حَتَّى أَتَيْنَا آلِ الْيَقِينِ ۚ

40 « Σε Κήπους (Παράδεισο) θα ρωτούν ο ένας τον άλλον, »

41 « Σχετικά με τους Αλ-Μοντζριμείν (πολυθεϊστές, εγκληματίες, απίστους), (και θα τους λένε): »

42 « «Τι σας εισήγαγε στη Σάκαρ (Κόλαση);» »

43 « Εκείνοι θα πουν: «Δεν ήμασταν από τους προσευχητές. »

44 « Ούτε ταΐζαμε τους ενδεείς. »

45 « Και μιλούσαμε με πλάνη (και με ψεύδη, και για όλα όσα ο Αλλάχ μισούσε) με τους ανθρώπους που μιλάνε και αυτοί με πλάνη και ψεύδη. »

46 « Και διαψεύδαμε την Ημέρα του Απολογισμού (την Έσχατη Ημέρα), »

47 « Μέχρι που ήρθε σε μας το βέβαιο (ο θάνατος). » »

48 « Κι έτσι δεν θα τους ωφελήσει καμία μεσολάβηση από μεσολαβητές. »

49 « Τότε τι συμβαίνει μ' αυτούς (δηλ. τους απίστους), (πώς) απομακρύνονται από τη

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿١٨﴾ فَمَا لَكُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿١٩﴾ كَانَهُمْ حُرُمٌ مُسْتَفِيرَةٌ ﴿٢٠﴾ فَزَتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٢١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤَفِّيَ صُحُفًا مُنْشَرَةً ﴿٢٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ ﴿٢٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٢٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّنْزِيلِ وَأَهْلُ الْغَفْوَةِ ﴿٢٦﴾

سُورَةُ الْقِيَامَةِ ﴿٧٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴿١﴾ وَلَا أَقِيمُ بِالتَّقْوَى الْوَأَمَةَ ﴿٢﴾ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلْ قَدَرِينَ عَلَى أَنْ تُسَوَّى بَنَانُهُ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْتَلْ أَبَا نَوْمٍ لِيَقْدِمَ ﴿٦﴾ فَإِنَّا بِرَأْيِ الْبَصَرِ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ ﴿١٠﴾ أَأَنْ أَلْفَرُّ ﴿١١﴾ إِنَّا لَنَرِيكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرَّ ﴿١٢﴾ يَتَّبِعُوا الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلْ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ عَنِ تَقْوَاهُ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْفَى مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تَحْزَنْ لَوْ بَدَّ لِسَانُكَ لَتَعَجَّلَ بِدُوءٍ ﴿١٦﴾ إِنَّا عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَلْوَعَ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّا عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾

νουθέτησης; ﴿

﴿٥٠﴾ (Απομακρύνονται) σαν να ήταν (τρομαγμένα), άγρια γαϊδούρια. ﴿

﴿٥١﴾ Που τρέχουν να ξεφύγουν από ένα λιοντάρι. ﴿

﴿٥٢﴾ Μα την αλήθεια, καθένας απ' αυτούς επιθυμεί να του δοθούν ξεδιπλωμένες γραφές (δηλ. **ξεκάθαρο βιβλίο που προέρχεται απ' τον Αλλάχ και γράφει ότι το Ισλάμ είναι η σωστή θρησκεία και ότι ο Μωχάμμαντ έχει έρθει με την Αλήθεια από τον Αλλάχ**). ﴿

﴿٥٣﴾ Όχι! Μα δεν φοβούνται τη Μέλλουσα Ζωή (την τιμωρία του Αλλάχ σ' αυτήν). ﴿

﴿٥٤﴾ Όχι! Στ' αλήθεια, αυτό (το Κοράνιο) είναι μια νουθεσία, ﴿

﴿٥٥﴾ Κι όποιος θέλει ας νουθετηθεί (διαβαζόντάς το)! ﴿

﴿٥٦﴾ Και δεν θα νουθετηθούν, εκτός αν θέλει ο Αλλάχ: Αυτός είναι που Του αρμόζει η ευσέβεια και η υπακοή της ανθρωπότητας, κι Αυτός είναι ο Αρμόδιος να συγχωρεί (τις αμαρτίες των σκλάβων Του). ﴿

Σούρα 75 Αλ-Κιγιάμα

[Η Ανάσταση]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεσπλαχνου)

﴿١﴾ Ορκίζομαι, στην Ημέρα της Ανάστασης. ﴿

﴿٢﴾ Και ορκίζομαι στην αυτο-κατηγορούμενη ψυχή (δηλ. **την ψυχή του πιστού, που τον κατηγορεί όταν διαπράττει αμαρτία ή κάποιο σφάλμα**). ﴿

﴿٣﴾ Νομίζει ο άνθρωπος (άπιστος) ότι Εμείς δεν θα συλλέξουμε (ζαναδημιουργήσουμε) τα οστά του (την Ημέρα της Ανάστασης); ﴿

﴿٤﴾ Ναι, είμαστε Ικανοί να ανασχηματίσουμε τέλεια τα ακροδάχτυλά του (δακτυλικά αποτυπώματα). ﴿

﴿٥﴾ Αλλά! Ο άνθρωπος (αρνείται την Ανάσταση και την Απολογία, επομένως) θέλει να συνεχίσει να διαπράττει αμαρτίες για την υπόλοιπη ζωή του. ﴿

﴿٦﴾ Ρωτά (διαψεύδοντας): «Πότε θα είναι αυτή η Ημέρα της Ανάστασης;» ﴿

﴿٧﴾ Μα όταν η όραση θα είναι αμύχανη, φοβισμένη και κατάπληκτη (από όσα τρομακτικά πράγματα θα βλέπει κατά την Ημέρα της Ανάστασης). ﴿

﴿٨﴾ Και (όταν) το φεγγάρι συσκοτιστεί. ﴿

﴿٩﴾ Και (όταν) ο ήλιος και το φεγγάρι ενωθούν (είτε μπαίνουντας το ένα στο άλλο, ή με το να διπλωθούν, ή θα τους αφαιρεθεί το φως τους). ﴿

﴿١٠﴾ (Τότε) Εκείνην την Ημέρα ο άνθρωπος θα πει: «Πού είναι το καταφύγιο (για να ξεφύγω από αυτήν την τιμωρία);» ﴿

﴿١١﴾ Όχι! Δεν υπάρχει καταφύγιο! ﴿

﴿١٢﴾ Στον Κύριό σου (Μόνο) θα βρίσκεται ο τόπος του τελικού περιορισμού εκείνην την Ημέρα. ﴿

﴿١٣﴾ Εκείνη την Ημέρα ο άνθρωπος θα ενημερωθεί για ό,τι παρουσίασε (από καλές ή κακές πράξεις κατά τη διάρκεια της ζωής του), και για ό,τι ανέβαλε (από καλές ή κακές πράξεις, τις οποίες οι άνθρωποι ακολούθησαν ως πρότυπο μετά από το θάνατό του). ﴿

﴿١٤﴾ Και όμως! Ο άνθρωπος θα γίνει μάρτυρας (επιχείρημα) εναντίον του εαυτού του (καθώς τα μέρη του σώματός του (δέρμα, χέρια, πόδια, μάτια, αυτιά κλπ.) θα μιλήσουν για τις πράξεις του). ﴿

﴿١٥﴾ Ακόμη κι αν θέσει τις δικαιολογίες του (για να καλύψει τις κακές πράξεις του δεν θα τον ωφελήσουν). ﴿

﴿١٦﴾ (Ω, Μωχάμμαντ) Μην κουνάς τη γλώσσα σου (επαναλαμβάνοντας τα λόγια του Κορανίου που ακούς από τον άγγελο Γαβριήλ την ώρα που λαμβάνεις την Αποκάλυψη)

για να βιαστείς να το απομνημονεύσεις (φοβούμενος μην το ξεχάσεις). »

17 «Εμείς είμαστε που θα το συλλέξουμε (στο στήθος σου) και (θα σου δώσουμε την ικανότητα της) απαγγελίας του (όποτε θες να διασηρύξεις). »

18 «Κι όταν Εμείς το απαγγέλλουμε (δηλ. όταν ο άγγελος Γαβριήλ το απαγγέλλει σε σένα), τότε ακολούθα την απαγγελία του (και έπειτα να το διαβάσεις όπως το άκουσες). »

19 «Επειτα είναι δική Μας αρμοδιότητα να το κάνουμε σαφές (σε σένα, δηλ. να κατανοήσεις τις ερμηνείες και τις εντολές του). »

20 « Όχι! (δεν είναι όπως ισχυρίζεστε ω, ειδωλολάτρες, ότι δε θα αναστηθείτε και δε θα λογοδοτήσετε για τις πράξεις σας), μα στ' αλήθεια εσείς αγαπάτε την εγκόσμια ζωή (και τα στολίδιά της). »

21 « Και παραμελείτε τη Μέλλουσα Ζωή (και την ευδαιμονία της). »

22 « Κάποια πρόσωπα εκείνη την Ημέρα θα είναι λαμπερά και φωτεινά. »

23 « Ατενίζοντας τον Κύριό τους. »

24 «Και κάποια πρόσωπα εκείνη τη Ημέρα θα είναι συνοφρυωμένα και σκοτεινιασμένα, »

25 «Πιστεύοντας (και αναμένοντας) ότι κάποια συμφορά πρόκειται να πέσει πάνω τους, η οποία θα σπάσει τη σπονδυλική στήλη τους. »

26 «Όχι, όταν (η ψυχή) φτάσει στις κλειδές (δηλ. στο λαμό κατά την έξοδό της από το σώμα, όταν αυτός θα βρίσκεται στο χέλος του θανάτου). »

27 « Και θα ειπωθεί (από τους παριστάμενους): «Ποιος μπορεί να του κάνει ξόρκι (ώστε να τον θεραπεύσει και να τον σώσει από το θάνατο);» »

28 «Και αυτός (ο ετοιμοθάνατος) θα καταλάβει ότι έφτασε (η ώρα) του χωρισμού (ο θάνατος) (αφού βλέπει τους αγγέλους του θανάτου που εργούνται για να συνοδεύσουν τη ψυχή του). »

29 «Και το ένα πόδι θα τυλιχθεί με το άλλο. »

30 « Η πορεία θα ανήκει, εκείνη την Ημέρα, στον Κύριό σου (τον Αλλάχ)! »

31 « Ούτε (αυτός ο άπιστος) πίστευε (στο Κοράνιο και στο Μήνυμα του Αγγελιαφόρου), ούτε προσευχόταν! »

32 « Μα, (αντιθέτως), διέψευδε (το Κοράνιο και το Μήνυμα του Αγγελιαφόρου) και απομακρυνόταν! »

33 «Επειτα πήγε στην οικογένειά του περπατώντας με έπαρση (θαυμάζοντας τον εαυτό του)! »

34 « Αλίμονο σε σένα (ω, άπιστε)! Και (πάλι) αλίμονο σε σένα! »

كَلَّا لَيَحْبُوتَنَّ الْعَامِلَةُ ﴿٢٠﴾ وَتَذُرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بِآسِرَةٍ ﴿٢٤﴾ تَطَّوَّنُ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ الرَّافِقِ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنْ رَافِقِ ﴿٢٧﴾ وَقُلْنَا أَنَا الْفِرَاقِ ﴿٢٨﴾ وَالنَّفْسِ

السَّائِقِ بِالسَّائِقِ ﴿٢٩﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ النَّسَاقِ ﴿٣٠﴾ فَلَا صَلَفَ وَلَا حِلَافَ ﴿٣١﴾

وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ بِتَكْطِفٍ ﴿٣٣﴾ أَوَلَيْكَ

فَأُولَٰئِكَ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أُولَٰئِكَ فَأُولَٰئِكَ ﴿٣٥﴾ ائْتَحَسِبَ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾

أَلَمْ يَكُنْ لَطْفَةً مِنِّي يَتَوَكَّلُ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ فَخْلَقٍ فَنَسَوْنِ ﴿٣٨﴾ فَعَلَّامِنَهُ

الْزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَيْنَا نَحْنُ الْحَقُّ ﴿٤٠﴾

سُورَةُ الْاِنشِرَاقِ ﴿٤١﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾

إِنَّا خَلَقْنَاهُ الْإِنْسَانَ مِّنْ نَّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا

بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَلَآ وَسُجُورًا ﴿٤﴾ إِنَّ

الْأَبْرَارَ يَشْرَوْنَ مِن كَأْسٍ كَاتٍ مِّزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

35 « Πάλι, αλίμονο σε σένα (ω, άπιστε)! Και (πάλι), αλίμονο σε σένα! »

36 « Νομίζει ο άνθρωπος ότι θα παραμεληθεί (χωρίς να λάβει διαταγές ούτε απαγορεύσεις, και ούτε να τιμωρηθεί ή να αμειφθεί για ό,τι έκανε); »

37 « Δεν ήταν μια Νούτφα (αναμειγμένης εκκρίσεις των δύο φύλων), από σπέρμα που χύνεται; »

38 « Έπειτα έγινε Άλακα (κρεμάμενος θρόμβος αίματος)- έπειτα (ο Αλλάχ) (τον) έπλασε και έπειτα (τον) διαμόρφωσε (στην καλύτερη μορφή). »

39 « Και έκανε από αυτόν τα δύο φύλα, αρσενικό και θηλυκό. »

40 « Δεν είναι λοιπόν Αυτός (ο Αλλάχ, που κάνει όλα αυτά) Ικανός να δώσει ζωή στους νεκρούς; (Ναι! Είναι Ικανός να κάνει τα πάντα). »

Σούρα 76 Αλ-Ινσάν

[Ο Άνθρωπος]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεύσπλαχνο)

1 «Δεν έχει περάσει μια (μεγάλη) χρονική

عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُؤْتُونَ بِهَا زَكَاةً وَسَائِغًا مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧﴾
وَيُطْعَمُونَ سَائِغًا مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٨﴾ وَإِنَّمَا تَطْعَمُهُمْ لِيُشْكِرَ اللَّهُ لَا تَزِيدُهُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا
﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطًا ﴿١٠﴾ فَوَقَّعْنَاهُم مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ شُرَكَاءَ
الْيَوْمِ وَلَقَّعْنَاهُمْ نَصْرَهُ وَشُمُورَهُ ﴿١١﴾ وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةَ وَحَرِيرٍ ﴿١٢﴾
فَمُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾
وَدَائِبَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ أَوْدَانُهَا نَدِيمًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِذَاتِ
الْعَرْشِ ﴿١٥﴾ قَوَارِيرَ مِن فِضَّةٍ قَدْرُهَا قَدْرُهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾
وَسُقُونَ فِيهَا كُؤُوسًا كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٧﴾ عَيْنَا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسِلًا ﴿١٨﴾
وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ لَدُنْ عَرْشِ اللَّهِ إِذَا رَأَوْهُمُ حَسِبْنَاهُمْ لَوْ أَنَّ أَشْجُرًا
﴿١٩﴾ وَلَوْ أَنَّ رَأَيْتُمُ رَأَيْتُمْ نَبِيًّا وَمَلَكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ مِّنْ سُندُسٍ
خُضْرٍ وَأَسَافِرٍ وَهَلْوَ أَسَاوِرٌ مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقْنَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا
طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُم جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا
نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعِ
نُهْمٌ إِنَّمَا أَوْفَكَوْا ﴿٢٤﴾ وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

περίοδος πριν την ύπαρξη του ανθρώπου (πριν να φουσηχτεί μέσα του η ψυχή), κατά την οποία δεν ήταν τίποτε που να μπορεί να αναφερθεί; ﴿٦﴾

﴿٧﴾ Στ' αλήθεια, πλάσαμε τον άνθρωπο από αναμεμιγμένη Νούτφα (δηλ. σταγόνες αναμεμιγμένων εκκρίσεων των δύο φύλων, μέσα στη μήτρα), για να τον δοκιμάσουμε (με τις διαταγές και τις απαγορεύσεις που του Θέσαμε): έτσι, τον κάναμε (ικανό) να ακούει (τα Εδάφια Μας) και να βλέπει (τα Σημεία και τις Αποδείξεις Μας). ﴿٨﴾

﴿٩﴾ Στ' αλήθεια, του δείξαμε (με σαφήνεια) το δρόμο (της Αλήθειας και της πλάνης, του καλού και του κακού), και έτσι είτε θα είναι (πιστός και) ευγνώμων (αν διαλέξει το δρόμο του καλού), είτε (άπιστος και) αγνώμων (αν διαλέξει το δρόμο του κακού). ﴿١٠﴾

﴿١١﴾ Στ' αλήθεια, έχουμε ετοιμάσει για τους άπιστους σιδερένιες αλυσίδες (για να δένονται τα πόδια τους με αυτές), αλυσίδες με τις οποίες θα δεθούν τα χέρια τους στο λαιμό τους κι ένα φλεγόμενο Πυρ. ﴿١٢﴾

﴿١٣﴾ Στ' αλήθεια, οι Αλ-Αμπράρ (οι ευσεβείς πιστοί) θα πιουν από ένα δισκοπότηρο (με

κρασί), αναμεμιγμένο με Καφούρ (δηλ. νερό από μια πηγή με γλυκιά οσμή στον Παράδεισο). ﴿١٤﴾

﴿١٥﴾ Μια πηγή από την οποία θα πίνουν οι δούλοι του Αλλάχ, κάνοντάς τη να αναβλύσει σε αφθονία (όπου και να βρίσκονται). ﴿١٦﴾

﴿١٧﴾ Αυτοί (είναι εκείνοι που) εκπληρώνουν τα τάματά (τους), και φοβούνται μία Ημέρα, της οποίας το κακό θα σκορπιστεί ευρέως. ﴿١٨﴾

﴿١٩﴾ Και δίνουν φαγητό, παρά (την ανάγκη και) την αγάπη τους γι' αυτό, στον Μισκίν (τον ενδεή), στο ορφανό και στον αιχμάλωτο. ﴿٢٠﴾

﴿٢١﴾ (Λέγοντας): «Σας τρέφουμε μόνο για τη Χάρη του Αλλάχ. Δεν θέλουμε από σας ούτε αμοιβή, ούτε ευχαριστίες. ﴿٢٢﴾

﴿٢٣﴾ Στ' αλήθεια, φοβόμαστε από τον Κύριό μας μία Ημέρα, κατά την οποία τα πρόσωπα θα σκοτεινιάσουν και θα συνοφρυωθούν» ﴿٢٤﴾

﴿٢٥﴾ Έτσι ο Αλλάχ τους έσωσε από το κακό εκείνης της Ημέρας, και τους έδωσε λαμπρότητα και ομορφιά (στα πρόσωπά τους) και ευχαρίστηση (στις καρδιές τους). ﴿٢٦﴾

﴿٢٧﴾ Και τους αντάμειψε για ό,τι υπέμειναν καρτερικά (δηλ. την υποταγή τους στον Αλλάχ κατά την εγκόσμια ζωή), με τον Παράδεισο και με μετάξι. ﴿٢٨﴾

﴿٢٩﴾ Πλαγιασμένοι εκεί, πάνω στα κρεβάτια (στολισμένα με τα ομορφότερα καλύμματα), χωρίς να βλέπουν ούτε ήλιο (δηλ. δε θα νιώθουν τη ζέση του ήλιου), ούτε (να νιώθουν) το υπερβολικό κρύο. ﴿٣٠﴾

﴿٣١﴾ Και η σκιά (των δέντρων εκεί θα) πέφτει πάνω τους, και οι καρποί των (δέντρων) θα υποταχθούν (και θα τους πλησιάζουν, ώστε να φτάνουν τους καρπούς) με κάθε ευκολία. ﴿٣٢﴾

﴿٣٣﴾ Και θα περιφέρονται (οι υπηρέτες) ανάμεσά τους με δίσκους από άργυρο (με φαγητό) και ποτήρια από γυαλί (σαν κρύσταλλο) - ﴿٣٤﴾

﴿٣٥﴾ Γυαλί που είναι φτιαγμένο από άργυρο (και θα έχει τη λευκότητα του αργύρου και τη διαφάνεια του γυαλιού), (Οι υπηρέτες) καθορίζουν την ποσότητα (του ποτού στα ποτήρια) ακριβώς (στην ποσότητα που επιθυμούν οι κάτοικοι του Παραδείσου). ﴿٣٦﴾

﴿٣٧﴾ Και θα τους δοθεί να πιουν ένα δισκοπότηρο (με κρασί), αναμεμιγμένο με πιπερόριζα, ﴿٣٨﴾

﴿٣٩﴾ Μια πηγή εκεί, που ονομάζεται Σαλσαμπίλ (δηλ. γάργαρο νερό). ﴿٤٠﴾

﴿٤١﴾ Και περιφέρονται ανάμεσά τους (τους υπηρέτούν) έφηβοι με αιώνια νεότητα. Αν τους δεις θα τους περάσεις για σκορπισμένα (φαντισμένα) μαργαριτάρια. ﴿٤٢﴾

❷❹ «Κι όταν κοιτάξεις εκεί (στον Παράδεισο), θα δεις μια ευδαιμονία (που δεν μπορεί κανείς να φανταστεί) και ένα τεράστιο βασίλειο. »

❷❺ «Θα φορούν πράσινα ιμάτια από πρώτης ποιότητας λεπτό και παχύ μετάξι. Και θα είναι στολισμένοι με βραχιόλια από άργυρο, κι ο Κύριός τους θα τους δώσει να πουν ένα αγνό ποτό. »

❷❻ «(Και θα ειπωθεί σ' αυτούς): «Στ' αλήθεια, αυτή είναι μια αμοιβή για σας (για ό,τι κάνατε στην εγκόσμια ζωή) κι η προσπάθειά σας (τα καλά έργα σας) έγινε αποδεκτή.» »

❷❼ «Στ' αλήθεια, Εμείς Είμαστε που στείλαμε το Κοράνιο σε σένα (ω, Μωχάμμαντ) σταδιακά. »

❷❽ «Έτσι να υπομένεις καρτερικά (ω, Μωχάμμαντ) στην Εντολή του Κυρίου σου (τηρώντας το καθήκον σου προς Αυτόν και μεταφέροντας το Μήνυμά Του στην ανθρωπότητα), και να μην υπακούς ούτε κανέναν αμαρτωλό, ούτε κανέναν άπιστο από αυτούς. »

❷❾ «Και να μνημονεύεις το όνομα του Κυρίου σου (πολύ) κάθε πρωί και απόγευμα. »

❷❿ «Και κατά ένα μέρος της νύχτας να εκτελείς Σιγκούντ (πρηνή στάση, δηλ. να προσεύχεσαι) προς Αυτόν, και να Τον δοξάζεις (εξυμνώντας το Όνομα Του) για μεγάλη διάρκεια στη νύχτα (δηλ. κατά την προσευχή Ταχάτζουντ). »

❷⓫ «Στ' αλήθεια, αυτοί (οι άπιστοι) αγαπούν την (μικρή) εγκόσμια ζωή και αφήνουν πίσω τους (αμελούν) μια βαριά (δύσκολη) Ημέρα (την Ημέρα της Ανάστασης). »

❷⓬ «Είμαστε Εμείς που τους δημιουργήσαμε, και τους έχουμε πλάσει σε γερή τέλεια δομή. Κι όταν θελήσουμε, μπορούμε να τους (καταστρέφουμε και να τους) αντικαταστήσουμε πλήρως με άλλους σαν αυτούς (δηλ. ανθρώπους σαν αυτούς, αλλά υπάκουους και υποταγμένους στη Θέληση του Αλλάχ). »

❷⓭ «Στ' αλήθεια αυτό (το Εδάφιο του Κορανίου) είναι μια νουθεσία, κι έτσι όποιος θέλει, ας πάρει ένα δρόμο (το δρόμο της πίστης και ευσέβειας) προς τον Κύριό του. »

❷⓮ «Και δε μπορείτε να θέλετε να κάνετε κάτι εκτός αν θέλει ο Αλλάχ (να το κάνετε, αλλιώς δεν θα το κάνετε = Θεία μοίρα). Στ' αλήθεια ο Αλλάχ είναι 'Αλειμ (Παντογνώστης), Χακείμ (Πάνσοφος). »

❷⓯ «Θα εισάγει στο Έλεός Του όποιον θέλει (ο Αλλάχ), και όσο για τους αδίκους, έχει ετοιμάσει γι' αυτούς ένα επώδυνο βασανιστήριο. »

وَمَنْ أَيْلٍ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ❶

هَؤُلَاءِ يَجْعَلُونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ❷
خَلَقْتَهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا ❸

❹ إِنْ هَٰذَا مِنْ ذِكْرَةٍ فَمَنْ شَاءَ اتَّخِذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ❺

❻ وَمَا نَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ❼

❽ يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ❾

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ ❶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ❶

❷ وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ❸ فَأَلْقَيْنَا فِيهَا صَفًّا ❹ وَالنَّشْرَاتِ نَشْرًا ❺

❻ فَأَلْقَيْنَا فِيهَا قُرْآنًا ❼ فَأَلْقَيْنَا فِيهَا ذِكْرًا ❽ عَذْرًا أَوْ تَنْذِيرًا ❾ إِنَّمَا

❿ نُوَعِّدُونَ لَوْفٍ ❶ فَإِذَا الْتَجُمْتُ طُمَسَتْ ❷ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ❸

❹ وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ ❺ وَإِذَا الرَّسُلُ أُنْفِتَ ❻ لِأَيِّ يَوْمٍ أُتْبِلَتْ

❷ ❶ يَوْمَ الْفَصْلِ ❷ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ ❸ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ

❹ لِلْمُكَذِّبِينَ ❺ أَلَمْ تَنْهَ الْآوَلِينَ ❻ ثُمَّ نُنْعِمُهُمُ الْآخِرِينَ ❷

❸ كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ❹ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ❺

Σούρα 77 Αλ-Μουρσαλάτ

[Αυτοί που έχουν Σταλεί]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεσπλαχνου)

❶ «Μα τους σταλμένους (ανέμους) που έχουν σταλεί ο ένας μετά τον άλλον. »

❷ «Και μα τους δυνατούς ανέμους που φυσούν βίαια. »

❸ «Και μα αυτούς (τους ανέμους) που σκορπίζουν (τα σύννεφα και τη βροχή). »

❹ «Και μα αυτά (τα Εδάφια του Κορανίου) που διαχωρίζουν (το καλό από το κακό). »

❺ «Και μα αυτούς (τους αγγέλους) που φέρνουν (από τον Αλλάχ) τις αποκαλύψεις (στους αγγελιαφόρους του Αλλάχ). »

❻ «Για να είναι (το Κοράνιο) επιχείρημα (για τον Αλλάχ αν θα βασανίσει τους ανθρώπους που δεν το ακολούθησαν, και για να μην έχουν καμία δικαιολογία αφού τους έστειλε το Κοράνιο και δεν το ακολούθησαν), ή προειδοποίηση (προς τους ανθρώπους). »

❷ «Ότι στ' αλήθεια, αυτό που σας έχουν υποσχεθεί θα συμβεί. »

أَلَمْ تَخْلُقْنَا مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْتَنِي فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢١﴾ إِنَّ قَدْرَ
مَعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدِيرُونَ ﴿٢٣﴾ وَبَلَّيْتُ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾
أَلَمْ تَجْعَلِ الْآرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رُوسَ
شِدَاحَتٍ وَأَسْقَيْنَاكُم مَّاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَبَلَّيْتُ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾
أَنطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾ أَنطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي تِلْكَ
شُعْبٍ ﴿٣٠﴾ لَا ظِلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَبِ ﴿٣١﴾ إِنَّمَا تَرْمُونَ بِشَرِّ
كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُ جُمُلٌ صَفَرٌ ﴿٣٣﴾ وَبَلَّيْتُ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾
هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذِنُ لَهُمْ قِيَمٌ رَّوْنٌ ﴿٣٦﴾ وَبَلَّيْتُ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْتُمْكُمْ وَالْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ فَإِنْ كَانَ
لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ ﴿٣٩﴾ وَبَلَّيْتُ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ السَّاعِقِينَ فِي
ظِلِّلٍ وَغُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَفُوكَهُمْ بِمَا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كَلُّوا وَأَسْرُوا هَيْتًا
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَّلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ وَبَلَّيْتُ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كَلُّوا وَتَمَنَّوْا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تُجْزَوْنَ ﴿٤٦﴾ وَبَلَّيْتُ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾ وَبَلَّيْتُ
يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَيَأْتِي حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

- ﴿١﴾ Μα όταν τα άστρα σβήσουν. ﴿٢﴾
﴿٣﴾ Κι όταν ο ουρανός σχιστεί. ﴿٤﴾
﴿٥﴾ Κι όταν τα βουνά εκραγούν (και
σκορπιστούν στους ανέμους). ﴿٦﴾
﴿٧﴾ Κι όταν οι αγγελιαφόροι
συγκεντρωθούν την προκαθορισμένη ώρα
(για να μαρτυρήσουν κατά τον λαό τους). ﴿٨﴾
﴿٩﴾ Για ποια Ημέρα αναβάλλονται; ﴿١٠﴾
﴿١١﴾ Για την Ημέρα της Κρίσεως (μεταξύ
των ανθρώπων). ﴿١٢﴾
﴿١٣﴾ Και πώς να ξέρεις (ω, άνθρωπε) τι είναι
(και πώς θα είναι) η Ημέρα της Κρίσεως; ﴿١٤﴾
﴿١٥﴾ Αλίμονο, εκείνη την Ημέρα σε όσους
διαψεύδουν (την Ημέρα της Ανάστασης)! ﴿١٦﴾
﴿١٧﴾ Δεν καταστρέψαμε τους αρχαίους
(από τα προηγούμενα έθνη, για το ότι
διέψευδαν τους αγγελιαφόρους, όπως τον λαό
του Νώε, του Άντ και του Θαμούντ); ﴿١٨﴾
﴿١٩﴾ Έπειτα θα κάνουμε τις μετέπειτα
γενιές (δηλ. τους άπιστους της Μέκκας) να
τους ακολουθήσουν (στην καταστροφή για το
ότι διέψευδαν τον Προφήτη). ﴿٢٠﴾
﴿٢١﴾ Έτσι κάνουμε στους εγκληματίες
(πολυθεϊστές, άπιστους, αμαρτωλούς). ﴿٢٢﴾

- ﴿٢٣﴾ Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους
διαψεύδουν (την Ημέρα της Ανάστασης)! ﴿٢٤﴾
﴿٢٥﴾ Μήπως (ω! άπιστοι) δεν σας Έχουμε
πλάσει από ασήμαντο νερό (σπέρμα); ﴿٢٦﴾
﴿٢٧﴾ Έπειτα το κάναμε να τοποθετηθεί σε
έναν τόπο ασφαλή (τη μήτρα), ﴿٢٨﴾
﴿٢٩﴾ Για μια ορισμένη περίοδο (της κοφορίας); ﴿٣٠﴾
﴿٣١﴾ Και Εμείς μπορέσαμε (να το
δημιουργήσουμε, να του δώσουμε μορφή και
να το βγάλουμε ζωντανό από τη μητέρα του),
και Εμείς Είμαστε οι Ικανότεροι σε αυτό. ﴿٣٢﴾
﴿٣٣﴾ Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους
διαψεύδουν (τη Δύναμή Μας)! ﴿٣٤﴾
﴿٣٥﴾ Μήπως δεν κάναμε τη Γη δοχείο (τόπο)
υποδοχής. ﴿٣٦﴾
﴿٣٧﴾ ((Που να περικλείει) τους ζωντανούς (στα
σπίτια τους) και τους νεκρούς (στον τάφο τους); ﴿٣٨﴾
﴿٣٩﴾ Και (μήπως) δεν έχουμε τοποθετήσει
εκεί, σταθερά και ψηλά βουνά, και δεν σας
δώσαμε να πιείτε γλυκό νερό; ﴿٤٠﴾
﴿٤١﴾ Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους
διαψεύδουν (όλα αυτά τα αγαθά και τις
εύνοιες)! ﴿٤٢﴾
﴿٤٣﴾ ((Θα ειπωθεί στους άπιστους):
«Αναχωρήστε προς (το Πυρ της Κολάσεως)
εκείνο που διαψεύδατε (στην εγκόσμια ζωή)»! ﴿٤٤﴾
﴿٤٥﴾ Αναχωρήστε προς μια σκιά (του καπνού
από το Πυρ της Κολάσεως που ανεβαίνει και
διαχωρίζεται) σε τρεις κλάδους (καπνού), ﴿٤٦﴾
﴿٤٧﴾ Ούτε είναι σκιερός (τόπος), ούτε
προστατεύει από την άγρια φλόγα του Πυρός.» ﴿٤٨﴾
﴿٤٩﴾ Στ' αλήθεια αυτή (η Κόλαση) πετά
σπίθες (τεράστιες) σαν τα κάστρα, ﴿٥٠﴾
﴿٥١﴾ Σαν να ήταν μαύρες καμήλες που το
χρώμα τους τείνει προς το κίτρινο (οι
Αραβες παλιά παρομοίαζαν τις καμήλες με τα
κάστρα στα ποιήματά τους). ﴿٥٢﴾
﴿٥٣﴾ Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους
διαψεύδουν (την Ημέρα της Ανάστασης)! ﴿٥٤﴾
﴿٥٥﴾ Αυτήν την Ημέρα κατά την οποία δεν
θα μιλούν (οι άπιστοι), ﴿٥٦﴾
﴿٥٧﴾ Και ούτε θα τους επιτραπεί να
δικαιολογηθούν. ﴿٥٨﴾
﴿٥٩﴾ Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους
διαψεύδουν (την Ημέρα της Ανάστασης)! ﴿٦٠﴾
﴿٦١﴾ Αυτή θα είναι η Ημέρα της Κρίσεως!
Συγκεντρώσαμε εσάς και τους αρχαίους
μαζί (κατά την Ημέρα που θα δικάζει ο
Αλλάχ μεταξύ όλων των ανθρώπων)! ﴿٦٢﴾
﴿٦٣﴾ Έτσι λοιπόν, αν έχετε κανένα σχέδιο

(συνωμοσία, για να αποφύγετε την τιμωρία του Αλλάχ), τότε χρησιμοποιήστε το εναντίον Μου (αν αλήθεια μπορείτε)! »

40 « Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους διαψεύδουν (την Ημέρα της Ανάστασης)! »

41 « Στ' αλήθεια, οι ευσεβείς (που φοβόντουσαν τον Αλλάχ κατά την εγκόσμια ζωή εκτελώντας τις Εντολές Του και αποφεύγοντας τις απαγορεύσεις Του) θα βρίσκονται ανάμεσα σε σκιές (δέντρων) και πηγές (νερού). »

42 « Και φρούτα, από αυτά που επιθυμούν. »

43 « (Και θα ειπωθεί σε αυτούς): «Φάτε και πιείτε με άνεση γι' αυτά που κάνατε (από ενάρετες πράξεις κατά την εγκόσμια ζωή).» »

44 « Στ' αλήθεια, έτσι (με τέτοια γενναιοδωρη αμοιβή) Ανταμείβουμε τους ενάρετους. »

45 « Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους διαψεύδουν (την Ημέρα της Ανάστασης)! »

46 « (Ω, άπιστοι)! Φάτε και απολαύστε (σ' αυτήν την εγκόσμια ζωή) για λίγο. Στ' αλήθεια είστε εγκληματίες (αμαρτωλοί). »

47 « Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους διαψεύδουν (την Ημέρα της Ανάστασης)! »

48 « Κι όταν ειπώθηκε σ' αυτούς (κατά την εγκόσμια ζωή): «Υποκλιθείτε (για προσευχή)!» Δεν υποκλίθηκαν (αντιθέτως, επέμειναν στην αλαζονεία και το πείσμα τους). »

49 « Αλίμονο εκείνη την Ημέρα σε όσους διαψεύδουν (τα Εδάφια και το Κοράνιο του Αλλάχ)! »

50 « Έτσι, (αν δεν πίστεψαν σε αυτό το Κοράνιο,) σε ποια άλλα λόγια (βιβλίο) μετά από αυτό (το Κοράνιο) θα πιστέψουν; »

Σούρα (78) Αν-Νάμπα'

[Η Σπουδαία Είδηση]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν'

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυευσπλαχνο)

1 « Για ποιο πράγμα ρωτούν (οι άπιστοι, ο ένας τον άλλο); »

2 « Για τη Σπουδαία Είδηση (δηλ. το Κοράνιο που αναφέρει την είδηση της Ανάστασης, την οποία διαψεύδουν οι άπιστοι). »

3 « Για την οποία (οι άπιστοι) διαφωνούν. »

4 « Όχι (δεν είναι όπως νομίζουν οι άπιστοι)! Στ' αλήθεια θα μάθουν (το αποτέλεσμα της διάψευσής τους για την Ημέρα της Ανάστασης). »

5 « Και πάλι όχι! Στ' αλήθεια θα μάθουν (και θα επιβεβαιώσουν, αφού λάβουν τα βάσανά τους, ότι ο Μωχάμμαντ ήταν ελκρινής στην προεδοποίησή του προς αυτούς). »

سُورَةُ النَّبَاِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَسْأَلُونَ ۚ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ۚ الَّذِي هُوَ فِيهِ تُخْلَفُونَ ۚ

كَلَّا سِعَامُونَ ۚ قَدْ كَلَّ سِعَامُونَ ۚ أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ۚ

وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ۚ وَخَلَقْتُمْ أَزْوَاجًا ۙ وَجَعَلْنَا قَوْمَكُمُ سِبْأًا

ۙ وَجَعَلْنَا أَلِيلَ لِبَاسًا ۙ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۙ وَبَنَيْنَا

فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۙ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۙ وَأَنْزَلْنَا

مِنْ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۙ لَنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۙ وَجَعَلْنَا

أَلْفَافًا ۙ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ۙ يَوْمَ يُفْعَلُ فِي الصُّورِ

فَنُتَوَّنُ أَقْوَامًا ۙ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۙ وَسُيِّرَتِ

الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۙ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۙ لِلطَّاغِينَ

مَنَابًا ۙ يُثَبِّتُ فِيهَا أَحْقَابًا ۙ لَا يَذُقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا

ۙ إِلَّا أَحْمِيمًا وَعَسَاقًا ۙ جَزَاءً وَفَاقًا ۙ إِنَّهُمْ كَانُوا

لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۙ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ۙ وَكُلُّ شَيْءٍ

أَخْصَيْنَاهُ كَنَبًا ۙ قَدْ وَفَّوْا فَلَنْ نَرِيْدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ۙ

6 « Μήπως δεν κάναμε τη Γη έτοιμη (σαν ένα κρεβάτι) για να την κατοικήσετε; »

7 « Και (μήπως δεν κάναμε) τα βουνά πασσάλους (ώστε να σταθεροποιούν τη Γη και να μην τρέμει κάτω από τα πόδια σας από τη μεγάλη ταχύτητα της κίνησής της); »

8 « Και (μήπως δε) σας δημιουργήσαμε σε ζευγάρια (αρσενικά και θηλυκά); »

9 « Και (μήπως δεν) κάναμε τον ύπνο σας (για την) ξεκούραση (για τα σώματά σας, μέσω της παύσης των εργασιών σας); »

10 « Και (μήπως δεν) κάναμε τη νύχτα ένα (σκεπάσμα ή) φόρεμα (για να σας καλύπτει και να σας κρύβει με το σκοτάδι της όπως καλύπτει το φόρεμα το σώμα); »

11 « Και (μήπως δεν) κάναμε την ημέρα (ένα μίσο) για να αποκτήσατε τα μέσα βιοπορισμού; »

12 « Και (μήπως δεν) χτίσαμε πάνω σας επτά γερούς (ουρανοούς); »

13 « Και (μήπως δεν) κάναμε (τον ήλιο) φωτισμένο Σιράτζ (λαμπτήρα, πηγή φωτός και θερμότητας); »

14 « Και (μήπως δεν) στείλαμε από τα σύννεφα

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا (٣١) حُدُودًا وَأَعْنَابًا (٣٢) وَكَوْاعِبَ آثَابًا (٣٣) وَأَسَا
وَهَاكَ (٣٤) لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدًّا (٣٥) جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاةً
حِسَابًا (٣٦) رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ
مِنَهُ خِطَابًا (٣٧) يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَن أَمَرَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا (٣٨) ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ فَمَن
شَاءَ أَخَذْنَا إِلَىٰ رَبِّهِ مَثَابًا (٣٩) إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ ثَرِيًّا (٤٠)

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا (١) وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا (٢) وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا (٣)
فَالسَّيِّدَاتِ سَبْعًا (٤) فَالْمُدِيرَاتِ أَمْرًا (٥) يَوْمَ تُرْجَفُ الرَّاغِفَةُ (٦)
تَتَّبِعُهَا الرَّاادَةُ (٧) قُلُوبٌ يَوْمِيذٍ وَاجِفَةٌ (٨) أَنْصَرُهَا
خَشِيعَةً (٩) يَقُولُونَ أَوْنَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَاوِرَةِ (١٠) أَوْ ذَا كُنَّا
عِظْمًا نَّخْرَةً (١١) قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ (١٢) فَلَمَّا هِيَ زَجْرَةٌ
وَاحِدَةٌ (١٣) فَإِذَا هُم بِالسَّاهِرَةِ (١٤) هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى (١٥)

(που είναι έτοιμα να βρέξουν) άφθονο νερό, ﴿
15﴾ Για να παράγουμε με αυτό σιτάρι και
φυτά, ﴿
16﴾ Και κήπους που έχουν πολλά φυτά που
διακλαδώνονται (δηλ. ανθηρούς κήπους); ﴿
17﴾ Στ' Αλήθεια, η Ημέρα της Κρίσεως
είναι προκαθορισμένη! ﴿
18﴾ Την Ημέρα κατά την οποία θα
φουσηχτεί το Κέρας και θα έρθετε
εσπευσμένα κατά πλήθη (ομάδες, κάθε
προφήτης με τους οπαδούς του), ﴿
19﴾ Και ο ουρανός θα ανοίξει και θα γίνει με
πολλές πόρτες (για να κατέβουν οι άγγελοι), ﴿
20﴾ Και τα βουνά θα μετακινηθούν (θα
ανατιναχτούν) και θα γίνουν (σαν)
οφθαλμαπάτη. ﴿
21﴾ Στ' Αλήθεια, η Κόλαση παραμονεύει
(για τους άπιστους), ﴿
22﴾ Για τους παραβάτες θα είναι (η
Κόλαση) ένας τόπος προορισμού, ﴿
23﴾ Στην οποία (στην Κόλαση) θα μείνουν
για εποχές (τη μια μετά από την άλλη, δηλ.
για πάντα), ﴿

24﴾ Εκεί δε θα γευτούν τίποτα δροσερό
(για να ανακουφιστεί η ζέστη του Πυρός),
ούτε ποτό (για να σβηστεί η δίψα τους), ﴿
25﴾ Παρά μόνο καυτό νερό και πύο (που θα
βγαίνει από το δέρμα των κατοίκων του Πυρός). ﴿
26﴾ (Έτσι θα λάβουν) μια (δίκαιη,
κατάλληλη και) ανάλογη αμοιβή (ανάλογη με
τα εγκλήματά τους). ﴿
27﴾ (Γιατί) στ' αλήθεια, δεν περίμεναν να
απολογηθούν (για τις αμαρτίες τους). ﴿
28﴾ Και διέψευδαν τα Αγία (Εδάφια, Σημάδια,
Αποδείξεις) Μας, με κάθε δυνατό τρόπο. ﴿
29﴾ Και Εμείς έχουμε καταγράψει το
κάθε πράγμα (στο Αλ-λάουχ Αλ-Μαχφούδ
που περιέχει τη μοίρα και τα αόρατα). ﴿
30﴾ Γευτείτε, λοιπόν (τα αποτελέσματα
των κακών σας πράξεων)! Σε σας δεν θα
συνήσουμε τίποτα άλλο, παρά την τιμωρία. ﴿
31﴾ Στ' αλήθεια, θα υπάρξει για τους
ευσεβείς (και ενάρετους) ένα μεγάλο κέρδος
(ο Παράδεισος): ﴿
32﴾ (Επίσης και μεγάλοι) κήποι και
αμπελώνες (οι αμπελώνες αναφέρονται εδώ
λόγω της τιμημένης θέσης τους μεταξύ των
φρούτων και λόγω της άφθονης ποσότητας
που παράγουν), ﴿
33﴾ Και (Σόζυγοι) με ώριμα στήθη και
συννομήλικες, ﴿
34﴾ Και γεμάτο δισκοπότηρο (από
θαυμάσιο κρασί που δεν μεθάει). ﴿
35﴾ Δεν θα ακούσουν εκεί ούτε Λάγον (μάταια,
κακά ή βρόμικα λόγια) ούτε ψέματα, ﴿
36﴾ (Όλα αυτά είναι) Αμοιβή από τον
Κύριό σου, επαρκής άφθονη χορήγηση, ﴿
37﴾ (Από) τον Κύριο των ουρανών και της
γης και ό,τι υπάρχει ανάμεσά τους, (από) τον
Αρ-Ραχμάν (Παντελήμονα), (οι άνθρωποι)
δεν θα έχουν την άδεια να Του απευθύνουν το
λόγο (εκαός από αυτόν που του επιτρέπει ο Αλλάχ). ﴿
38﴾ Την ημέρα που το Αρ-Ρουχ (ο άγγελος
Γαβριήλ) και οι άγγελοι θα στέκονται σε
σειρά, κανένας δε θα μιλήσει, εκτός από
εκείνον στον οποίο ο Αρ-Ραχμάν (Παντελήμονας)
θα το επιτρέπει, και θα πει αλήθειες. ﴿
39﴾ Εκείνη είναι η Αληθινή Ημέρα (δηλ. που
σιγοφυα θα έρθει). Έτσι, όποιος θέλει ας βρει
καταφύγιο στον Κύριό του (μέσω της επιστροφής
στον Αλλάχ με υπακοή και μεταμέλεια). ﴿
40﴾ Στ' αλήθεια, σας προειδοποιήσαμε για
μια επικείμενη τιμωρία, την Ημέρα που ο
άνθρωπος θα δει (το αποτέλεσμα για) ό,τι

έκανε και θα πει ο άπιστος: «Μακάρι να 'μουννα σκόνη (και να μην είχα αναστηθεί για να μην συναντήσω αυτά τα βάσανα)!»

Σούρα (79) Αν-Ναζι'άτ

[Αυτοί που Αρπάζουν]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχείμ (Πολυευσπλαχνου)

❶ «Μα (ορκίζομαι σε) εκείνους (τους αγγέλους) που αρπάζουν με δύναμη και βία (τις ψυχές των άπιστων κατά τη στιγμή του θανάτου),»

❷ «Και μα εκείνους (τους αγγέλους) που μαλακά βγάζουν (τις ψυχές των ενάρετων πιστών τη στιγμή του θανάτου),»

❸ «Και μα εκείνους (τους αγγέλους) που κολυμπούν (κατεβαίνοντας από τους αιθέρες προς τη γη, και ανεβαίνοντας από τη γη προς τους αιθέρες),»

❹ «Και μα εκείνους (τους αγγέλους) που σπείδουν (για να εκτελέσουν τις Εντολές του Αλλάχ),»

❺ «Και μα εκείνους (τους αγγέλους) που διευθετούν τις Εντολές του Κυρίου τους (σχετικά με τις υποθέσεις του κόσμου)!»

❻ «(Ότι, θα αναστηθείτε όλοι σας και θα απολογηθείτε) Την Ημέρα που η γη θα σείεται (μετά από το πρώτο φύσημα του Κέρατος -το φύσημα του θανάτου-, κατά το οποίο όλοι θα πεθάνουν),»

❼ «Θα το ακολουθήσει το δεύτερο φύσημα (κατά το οποίο όλοι θα αναστηθούν),»

❽ «Εκείνη την Ημέρα θα τρέμουν οι καρδιές (των άπιστων από πανικό),»

❾ «Με ταπεινωμένα, χαμηλωμένα τα μάτια.»

❿ «Λένε (οι άπιστοι κατά την εγκόσμια ζωή): «Μα είναι δυνατό να επανέλθουμε ξανά στην πρότερή μας κατάσταση πάνω στη γη (δηλ. ζωντανοί);»

⓫ «Πώς! Αφού έχουμε γίνει (μετά από το θανατό μας) αποσυντεθημένα οστά (πώς λοιπόν είναι δυνατόν να επανέλθουμε στη ζωή);»

⓬ «Λένε: «(Αν αλήθεια επιστρέψουμε στη ζωή, τότε, σε αυτή την περίπτωση) Αυτή (η επιστροφή) θα ήταν μια χαμένη (καταστροφική) επιστροφή (αφού δε θα μπορούσαμε να αποφύγουμε την τιμωρία)!»

⓭ «Κι όμως -στ' αλήθεια-, θα είναι μία μονάχα κραυγή (στο δεύτερο φύσημα του Κέρατος),»

⓮ «Και τότε - να τοι - βρίσκονται (ζωντανοί ξανά) πάνω στη γη (αφού ήταν στα σπλάχνα της),»

⓯ «Δεν σου έφτασε (ω Μωχάμμαντ) η

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِأَلْوَادِ الْمَقْدِسِ طُوًى ۝ (1) أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۝ (2) فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَٰهٌ إِلَّا أَن تَرْكَ ۝ (3) وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رِبِّكَ فَخَشَىٰ ۝ (4) فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ۝ (5) فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ۝ (6) ثُمَّ أَذْبَرَ نَجْوَىٰ ۝ (7) فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ۝ (8) فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْآخِرُ ۝ (9) فَأَغْدَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخْزَىٰ وَالْأُولَىٰ ۝ (10) إِنِّي ذُو ذَلِكْ لَعَبْرَةٌ لِّمَن يَشَىٰ ۝ (11) مَا نَمُتُ أَشَدَّ حَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا ۝ (12) رَفَعَ سَمْعَهَا فَسَوَّاهَا ۝ (13) وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۝ (14) وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ۝ (15) أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۝ (16) وَالْجِبَالُ أَرْسَاهَا ۝ (17) مَتْنًا لِّكُرْوَانٍ مِّنْهَا ۝ (18) فَإِذَا جَاءَتِ الطَّائِفَةُ الْكُبْرَىٰ ۝ (19) يَوْمَ يَبْدَأُ الْإِنْسَنُ مَاسَعَىٰ ۝ (20) وَتُرْزَقُ الْحَجِيمُ ۝ (21) لِّمَن يَرَىٰ ۝ (22) فَأَمَّا مَن طَغَىٰ ۝ (23) وَآثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۝ (24) فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۝ (25) وَأَمَّا مَن خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۝ (26) فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۝ (27) يَسْتَوْفُونَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۝ (28) فِيمَ أَنتَ مِن ذِكْرِنَاهَا ۝ (29) إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ۝ (30) إِنَّمَا أَنتَ مُنذِرٌ مَّن يَخْشَاهَا ۝ (31) كَانَتْ يَوْمَ رَوْحَاتٍ لُّوْلُبُشًا ۝ (32) إِلَّا عِشِيَّةً أَوْ حَبْلًا ۝ (33)

سُوْرَةُ النَّازِعَاتِ
أَرْبَعُونَ آيَةً

ιστορία του Μωσή;

❶ «Όταν του φώναξε ο Κύριός του στην Ιερή Κοιλάδα της Τούα:»

❷ «(Ω, Μωσή) «Πήγαινε στον Φαραώ, γιατί στ' αλήθεια παραβίασε όλα τα όρια (εγκλήματα, αμαρτίες, πολυθεϊσμό και απιστία).»

❸ «Και πες του: «Μήπως θα ήθελες να εξαγνιστείς (από τις αμαρτίες, και να πιστεύεις στον Παντοδύναμο Αλλάχ);»

❹ «Και να σε οδηγήσω στον Κύριό σου για να (τον) φοβάσαι (δηλ. να γίνεις ευσεβής και να σταματήσεις τις αμαρτίες και την παράβασή σου, και η σκληρή καρδιά σου να γίνει μαλακή);»

❺ «Και του έδειξε το μεγαλύτερο Σημείο (το θαύμα της ράβδου του Μωσή).»

❻ «Μα εκείνος (ο Φαραώ) το διέψευσε και παράκουσε.»

❼ «Μετά στράφηκε μακριά επιδιώκοντας να αντισταχθεί (στον Μωσή).»

❽ «Έπειτα συγκέντρωσε (το λαό του) και φώναξε δυνατά:»

❾ «Εγώ είμαι ο κύριός σας, ο ύψιστος.»

❿ «Και έτσι ο Αλλάχ τον άρπαξε μέσω της

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّى (١) أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى (٢) وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّاهُ يَنْزِكُ (٣) أَوْ
يَذْكُرُ فَتَنَّهُ الذِّكْرَى (٤) أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَى (٥) فَأَن ت لَهُ تَصَدَّى (٦)
وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزْكَى (٧) وَأَمَّا مَنِ جَاءَكَ يُسْعَى (٨) وَهُوَ يَخْشَى (٩) فَأَن
عِنْدَ اللَّهِ (١٠) كَلَّا إِنَّا نَذْكُرُ (١١) فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ (١٢) فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ
(١٣) رَفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ (١٤) بِأَيْدِي سَفَرَةٍ (١٥) كِرَامٍ بَرَرَةٍ (١٦) قِيلَ لِلْإِنْسَانِ
مَا أَكْفَرُهُ (١٧) مِنْ أَي شَيْءٍ خَلَقَهُ (١٨) مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ (١٩) ثُمَّ
السَّبِيلَ يَسْرُهُ (٢٠) ثُمَّ أَمَانَهُ وَأَقْبَرَهُ (٢١) ثُمَّ إِذَا نَسَاهُ أَنْشَرَهُ (٢٢) كَلَّا لَئِنَّا
بِفُضِّ مَا أَمَرَهُ (٢٣) فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ (٢٤) أَنَا صَبَّبْنَا إِلَاءَ صَبًّا
(٢٥) ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا (٢٦) فَأَبْنَا فِيهَا حَبًّا (٢٧) وَعَبْنَا وَغَضَبًا (٢٨)
وَزَيَّوْنَا وَفَلَّاحًا (٢٩) وَحَدَّيْنِ غُلَبًا (٣٠) وَلَقِكُهُمْ أَبًّا (٣١) فَتَنَعَالَكُ
وَلَا تَعْلَمُكُ (٣٢) فَإِذَا جَاءَتْ الصَّلَاةُ (٣٣) يَوْمَ يَفِرُّ الْآزِفُ مِنْ أَجْوِ (٣٤)
وَأُمِّهِ وَأَبْوِ (٣٥) وَصَحْبِيْهِ وَيَبْوِ (٣٦) لِكُلِّ أَمْرٍ يَوْمَ يَوْمٍ شَأْنٌ
يُعْزِيْهِ (٣٧) وَجُوْهُ يَوْمَ يَوْمٍ مُّسْفَرَةٍ (٣٨) ضَاحِكَةٍ مُّسْتَبْشِرَةٍ (٣٩) وَوُجُوْهُ
يَوْمَ يَوْمٍ عَلِيَّهَا عِبْرَةٌ (٤٠) تَرْهَقُهَا قَفَرَةٌ (٤١) أَوَّلَتْكَ هُمُ الْكُفْرُ وَالْفَجْرُ (٤٢)

τιμωρίας (στη Φωτιά) στην Έσχατη Ημέρα, επίσης και στην εγκόσμια ζωή (μέσω του πνιγμού του στην Ερυθρά Θάλασσα).

﴿٢٦﴾ Στ' αλήθεια σε αυτό υπάρχει μάθημα (παράδειγμα, νουθεσία, προειδοποίηση) για όποιον φοβάται (τον Αλλάχ).

﴿٢٧﴾ (Ω, άπιστοι που διαψεύδατε την Ανάσταση) Η δημιουργία σας (μετά από το θάνατο) είναι πιο δύσκολη ή (η δημιουργία) του ουρανού; Που (ο Αλλάχ) τον έκτισε (από πάνω σας χωρίς κολώνες).

﴿٢٨﴾ Ύψωσε τη στέγη του (ουρανού) και τον έστρωσε (με τάξη και τελειότητα, χωρίς σχισμές ή ρωγμές).

﴿٢٩﴾ Σκέπασε με σκοτάδι τη νύχτα του (ουρανού) (δηλ. έκανε όλο το σύμπαν να βοθίζεται σε σκοτάδι) και έβγαλε (από αυτό το σκοτάδι) τη μέρα του (μέσω της Ατμόσφαιρας που εμφανίζει τις ακτίνες του ηλίου, οι οποίες είναι αόρατες μέχρι να φτάσουν στην ατμόσφαιρα, και γι' αυτό έξω από την ατμόσφαιρα, ο ήλιος φαίνεται ως ένας σκοτεινός μπλέ δίσκος.).

﴿٣٠﴾ Μετά από αυτά έστρωσε τη γη (και την

έκανε στη μορφή σαν το αυγό στρουθοκαμήλου), ﴿٣١﴾ Έβγαλε από μέσα της (της γης) το νερό της (που βγήκε από τα αέρια του Ηφαιστείου, τα οποία σχηματίζουν τα σύννεφα λόγω της μείωσης της θερμότητας στα υψηλότερα στρώματα της ατμόσφαιρας) και τα βοσκοτόπια της (δηλ. τη γεωργική καλλιέργεια που προέρχεται από το ηφαιστειακό έδαφος).

﴿٣٢﴾ Και τα βουνά τα τοποθέτησε (στη γη ως σφήνες για να την σταθεροποιήσουν),

﴿٣٣﴾ (Όλα αυτά τα έκανε ο Αλλάχ) για να είναι εφοδία και όφελος για σας και τα κοπάδια σας.

﴿٣٤﴾ Μετά, όταν θα 'ρθει η Μεγάλη Συμφορά (δηλ. το δεύτερο φύσημα, και η Ημέρα της Ανάστασης),

﴿٣٥﴾ Την Ημέρα που ο άνθρωπος θα θυμηθεί για τι πράγματα μόχθησε (κατά την εγκόσμια ζωή),

﴿٣٦﴾ Και το Πυρ της Κολάσεως θα φανεί με σαφήνεια σε όποιον βλέπει (δηλ. σε όλους),

﴿٣٧﴾ Μα, όσο για όποιον παραβίασε τα όρια (απιστία, αδικία και αμαρτίες),

﴿٣٨﴾ Και προτιμούσε την εγκόσμια ζωή (ακολουθώντας τους πόθους του και αδιαφορώντας για τη Μέλλουσα ζωή),

﴿٣٩﴾ Τότε το Πυρ της Κολάσεως θα είναι η κατοικία (του).

﴿٤٠﴾ (Μα, όσο για όποιον φοβόταν το να σταθεί (ως κατηγορούμενος) ενώπιον του Κυρίου του και (γι' αυτό) απέτρεψε τη ψυχή του από τους πόθους,

﴿٤١﴾ Τότε ο Παράδεισος θα είναι η κατοικία (του).

﴿٤٢﴾ (Οι άπιστοι) σε ρωτούν (ω, Μωχάμμαντ) για την Ωρα (της Έσχατης Ημέρας) (χλευάζοντας): «Πότε θα έρθει;»

﴿٤٣﴾ Για την οποία δεν έχεις καθόλου Γνώση,

﴿٤٤﴾ (Μόνο) Στον Κύριό σου ανήκει (η γνώση της).

﴿٤٥﴾ Στ' αλήθεια εσύ δεν είσαι παρά ένας προειδοποιητής για όποιον την φοβάται.

﴿٤٦﴾ Την Ημέρα που θα τη δουν (την Ωρα της Ανάστασης), θα είναι (γι' αυτούς) σαν να μην είχαν μείνει (στην εγκόσμια ζωή) παρά μόνο ένα βράδυ ή ένα πρωί.

Σούρα (80) 'Αμπασα

[Συνοφρυώθηκε]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεύσπλαχνου)

﴿١﴾ Συνοφρυώθηκε (ο Μωχάμμαντ) και απομακρύνθηκε,

❶ «Όταν ο τυφλός (ο 'Αμντ Αλλάχ μπν Ουμ Μακτούμ) ήρθε σε αυτόν (ζητώντας συμβουλή από τον Προφήτη, ενώ ο Προφήτης ήταν πολύ απασχολημένος εκείνη τη στιγμή καλώντας τους ηγέτες των Κουράις στο Ισλάμ).»

❷ «Και πώς να ξέρεις, ίσως να εξαγνιστεί (με τις συμβουλές σου),»

❸ «Ή να λάβει νουθεσία και να τον ωφελήσει η Νουθεσία.»

❹ «Όσο για εκείνον (τους ηγέτες των Κουράις) που αδιαφορεί (να λάβει καθοδήγηση από εσένα) νομίζοντας ότι είναι αυτάρκης,»

❺ «Αυτόν τον προσέχεις περισσότερο (ακούγοντάς τον);»

❻ «Και δεν θα κατηγορηθείς αν δεν εξαγνιστεί (αφού δεν είσαι παρά μόνο ένας Αγγελιαφόρος που μεταφέρει το Μήνυμα του Αλλάχ, ενώ η καθοδήγηση των ανθρώπων ανήκει μόνο στον Αλλάχ).»

❼ «Όσο για εκείνον που ήρθε σε σένα τρέχοντας (με αληθινό ζήλο),»

❽ «Με θεοφοβία (στην καρδιά του) (δηλ. ελπίζοντας για το έλεος του Αλλάχ και φοβούμενος την τιμωρία του Αλλάχ),»

❾ «Τον παραμελείς και στρέφεις την προσοχή σου (σε άλλον)!»

❿ «Όχι (ω, Προφήτη του Αλλάχ)! Στ' αλήθεια αυτή (η Σούρα - Κεφάλαιο) είναι μια Νουθεσία (για σένα και για όποιον θέλει να νουθετηθεί),»

⓫ «Και έτσι όποιος επιθυμεί ας το μνημονεύει (δηλ. το Όνομα του Αλλάχ, πράττοντας σύμφωνα με αυτήν τη Νουθεσία που αναφέρεται σε αυτή τη Σούρα του Κορανίου).»

⓬ «(Αυτή η Σούρα - επίσης όλο το Κοράνιο) βρίσκεται σε τιμημένες Γραφές,»

⓭ «Υψιστες (δοξασμένες) και αγνές (πέρα από κάθε αλλοίωση και διαστρέβλωση),»

⓮ «Στα χέρια (γραφέων αγγέλων) πρέσβων (του Αλλάχ, που μεταφέρουν την Αποκάλυψη Του στην ανθρωπότητα, στη γη),»

⓯ «Τιμημένων (ευγενών) και ευσεβών (υπάκουων).»

⓰ «Καταραμένος να είναι ο (άπιστος) άνθρωπος! Πόσο άπιστος (και αγνώμων) είναι (πόσο άβηλα είναι η απιστία του στον Αλλάχ, τον Κύριό του) (και τι τον έκανε να είναι άπιστος;).»

⓱ «(Μα δεν είδε) από τι τον δημιούργησε (ο Αλλάχ);»

⓲ «Από μία Νούτφα (σταγόνα σπέρματος) τον δημιούργησε και τον όρισε (σε στάδια: από τη σταγόνα σπέρματος σε Άλακα, έπειτα

σε Μούντγκα, έπειτα σε κόκαλα, έπειτα έντυσε τα κόκαλα με σάρκα, έπειτα σχημάτισε ένα νέο πλάσμα, δηλ. του εμφύσησε το πνεύμα),»

⓳ «Έστερα, του διευκόλυνε το δρόμο (δηλ. διευκόλυνε τη διέξοδο από τη μήτρα της μητέρας του),»

⓴ «Έστερα τον νέκρωσε και τον έθαψε.»

⓵ «Και όταν θα θελήσει (ο Αλλάχ) θα τον αναστήσει!»

⓶ «Όχι (δεν είναι όπως ισχυρίζεται ο άπιστος, ότι εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν από τον Αλλάχ)! (Στ' αλήθεια) δεν εκπλήρωσε ό,τι τον διέταξε (ο Αλλάχ, δηλ. το να πιστέψει στον Αλλάχ και να Τον υπακούει ακολουθώντας τη θρησκεία Του).»

⓷ «Ας κοιτάξει λοιπόν ο άνθρωπος την τροφή του (ας συλλογιστεί πώς τη δημιούργησε ο Αλλάχ):»

⓸ «Εμείς χίναμε (πάνω στη γη) άφθονο νερό,»

⓹ «Έπειτα σχίσαμε τη γη σε σχισμές (από τα φυτά που βγαίνουν από τα σπλάχνα της γης προς την επιφάνειά της),»

⓺ «Έπειτα κάναμε να φυτρώσουν σε αυτή σιτηρά,»

⓻ «Αμπελώνες και αλφάλφα (Ζωοτροφές για τα ζώα),»

⓼ «Ελιές και φοίνικες,»

⓽ «Ανθηρούς κήπους (με πυκνά δέντρα),»

⓿ «Φρούτα και χορτάρια,»

⓫⓪ «(Για να είναι) εφόδιο για σας και τα κοπάδια σας.»

⓫⓱ «Αλλά όταν θα έρθει η εκκωφαντική κραυγή (το δεύτερο φύσημα του Κέρατος, το φύσημα της Αγάστασης),»

⓫⓲ «Την ημέρα που ο άνθρωπος θα ξεφύγει από τον αδελφό του,»

⓫⓳ «Τη μητέρα και τον πατέρα του,»

⓫⓴ «Τη γυναίκα και τα παιδιά του,»

⓫⓵ «Ο καθένας τους, εκείνη την Ημέρα, θα έχει αρκετά (για να φροντίσει για τον εαυτό του) που θα τον κάνουν να αδιαφορεί για τους άλλους.»

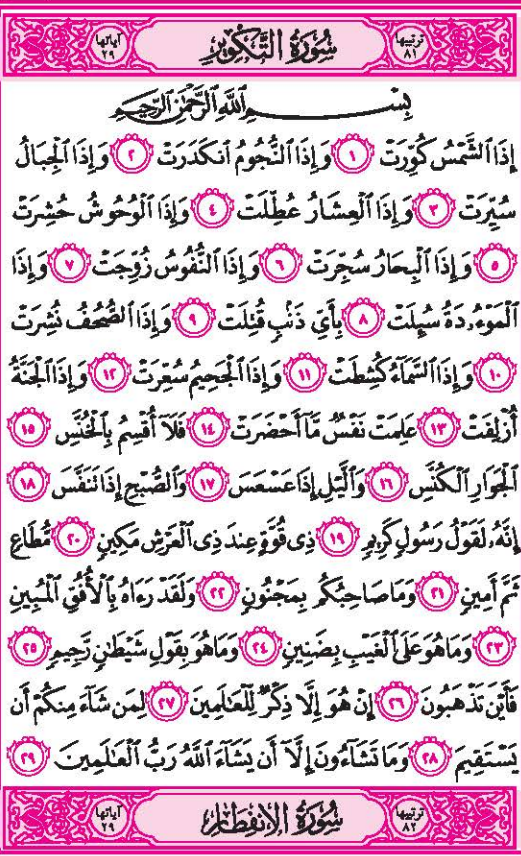
⓫⓶ «Μερικά πρόσωπα, εκείνη την Ημέρα, θα είναι λαμπερά,»

⓫⓷ «Γελαστά και χαρούμενα για τις καλές ειδήσεις (τον Παράδεισο),»

⓫⓸ «Και μερικά (άλλα) πρόσωπα, εκείνη την Ημέρα, θα είναι καλυμμένα με σκόνη,»

⓫⓹ «(Επίσης) τα καλύπτει το σκότος και η ταπείνωση (δηλ. σκοτεινιασμένα).»

⓫⓺ «Εκείνοι θα είναι οι άπιστοι, οι κακοποιοί.»

Σούρα (81) Ατ-Τακουίρ [Το Τύλιγμα]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελέημονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεύσπλαχνου)

- 1 Όταν ο ήλιος τυλιχτεί και πεταχτεί και το φως του σβηστεί. »
- 2 Και όταν τα αστέρια πέσουν διασκορπισμένα και το φως τους σβηστεί. »
- 3 Και όταν τα βουνά μετακινηθούν και εκραγούν. »
- 4 Και όταν οι έγκυες καμήλες (που είναι έτοιμες να γενήσουν) παραμεληθούν (Αυτός ο στίχος αναφέρεται στην αδιαφορία που θα υπάρχει ακόμη και για τα πιο σημαντικά πράγματα, όπως ήταν μία έγκυος καμήλα για την αραβική κοινωνία της εποχής). »
- 5 Και όταν τα θηρία συγκεντρωθούν. »
- 6 Και όταν οι θάλασσες γίνουν φλογερό πυρ. »
- 7 Και όταν οι ψυχές ενωθούν σε ομάδες (οι καλές μαζί και οι κακές μαζί, οι πιστοί μαζί και οι άπιστοι μαζί, οι μουσουλμάνοι μαζί, οι εβραίοι μαζί, και οι χριστιανοί μαζί κτλ.) »
- 8 Και όταν το θηλυκό (μωρό) που θάφτηκε

ζωντανό (όπως έκαναν οι ειδωλολάτρες Άραβες πριν το Ισλάμ) ρωτηθεί. »

9 Για ποια αμαρτία δολοφονήθηκε (η ερώτηση εδώ είναι ως κατηγορία και επίπληξη γι' αυτόν που την έθαψε). »

10 Και όταν οι γραφές (των καταγεγραμμένων καλών και κακών πράξεων κάθε ατόμου) γνωστοποιηθούν (σε κάθε έναν). »

11 Και όταν ο ουρανός αφαιρεθεί από τη θέση του (και διπλωθεί). »

12 Και όταν το Πυρ της Κολάσεως αναζωπυρωθεί (για τους κατοίκους της Κολάσεως). »

13 Και όταν ο Παράδεισος πλησιάσει (στους κατοίκους του). »

14 Η (κάθε) ψυχή θα μάθει τι έφερε (μαζί της, από καλές και κακές πράξεις, και θα βρει την αμοιβή της αναλόγως). »

15 (Ορκίζομαι) Μα τα αστέρια που αποτραβιούνται (δηλ. εξαφανίζονται την ημέρα και εμφανίζονται τη νύχτα). »

16 Που τρέχουν (στη κυκλική τους πορεία) και (έπειτα) κρύβονται στους αστερισμούς τους (όπως κρύβονται τα ελαφάκια στο καταφύγιό τους). »

17 Και μα τη νύχτα όταν πλησιάζει με το σκοτάδι της. »

18 Και μα την αυγή όταν λάμπει. »

19 (Ότι) στ' αλήθεια, αυτό (δηλ. το Κοράνιο) είναι Λόγος ενός ευγενέστατου Αγγελιοφόρου (του Γαβριήλ, δηλ. ο λόγος του Αλλάχ που μεταφέρει στον Προφήτη Μωχάμμαντ). »

20 (Που) κατέχει μεγάλη δύναμη, και κατέχει υψηλή θέση (κοντά) στον Κύριο του Θρόνου. »

21 (Που) τον υπακούν (οι άγγελοι), και (επίσης) είναι αξιόπιστος (στην μεταφορά της αποκάλυψης από τον Αλλάχ στον Προφήτη Τον, τον Μωχάμμαντ). »

22 Και (Ότι) ο σύντροφός σας (δηλ. ο Μωχάμμαντ, που τον ξέρετε) δεν είναι τρελός. »

23 Και, πράγματι, (ο Μωχάμμαντ) τον είδε (τον Γαβριήλ) στον μεγάλο ορίζοντα. »

24 Και στ' αλήθεια, (ο Μωχάμμαντ) δεν είναι φειδωλός με τα αόρατα (την Αποκάλυψη από τον Αλλάχ, δηλ. δεν κρατά τη γνώση όπως κάνουν οι μάντεις που αποκαλύπτουν τη γνώση τους μόνο σε όποιον θέλουν και για να λάβουν χρήματα για αυτό, αλλά αντιθέτως ο Μωχάμμαντ μετέφερε το Μήνυμα του Αλλάχ σε όλους, πλούσιους και άπορους, ευγενείς και φτωχούς, δυνατούς και αδύναμους, και δεν απαίτησε καμία αμοιβή για αυτό). »

25 Και στ' αλήθεια, αυτό (το Κοράνιο)

δεν είναι ο λόγος ενός καταραμένου Σατανά (που εκδιώχθηκε από το έλεος Του Αλλάχ). »

26 « Λουπόν, πού πάτε (αντί για αυτό το Κοράνιο, που περιέχει για σας καθοδήγηση και έλεος); »

27 « Στ' αλήθεια, αυτό (το Κοράνιο) δεν είναι παρά μια Υπενθύμιση (και νουθεσία) για όλους τους κόσμους, »

28 « Για οποιονδήποτε από σας θελήσει να καθοδηγηθεί στον ίδιο δρόμο. »

29 « Και δε μπορείτε να το θελήσετε (δηλ. την καθοδήγηση), παρά μόνο αν το θέλει ο Αλλάχ, ο Κύριος των Κόσμων. »

Σούρα (82) Αλ-Ινφιτάρ

[Το Σχίσσιμο]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεσπλαχνου)

1 « Όταν ο ουρανός σχιστεί στα δύο, »

2 « Και όταν τα αστέρια πέσουν, διασκορπισμένα, »

3 « Και όταν οι θάλασσες εκραγούν, »

4 « Και όταν οι τάφοι αναποδογυρίσουν (δηλ. οι νεκροί θα αναστηθούν), »

5 « (Τότε) Κάθε νυχτή θα μάθει τι έχει παρουσιάσει (από καλές ή κακές πράξεις κατά τη διάρκεια της ζωής του ατόμου), και τι άφησε πίσω (από καλές ή κακές πράξεις, τα αποτελέσματα των οποίων ωφελούν ή βλάπτουν τους ανθρώπους ακόμα και μετά το θάνατό του, π.χ. γνώση, ελεημοσύνη ή κάποια αγήθηκη καινοτομία). »

6 « Ω, άνθρωπε! Τι σε αποπλάνησε από τον Γενναϊόδωρο Κύριό σου (και σε έκανε να τολμήσεις να Τον παρακούσεις); »

7 « Που σε Δημιούργησε, έπειτα σε διαμόρφωσε τέλεια, έπειτα σε όρθωσε με αρμονικές αναλογίες, »

8 « Σε όποια μορφή (Αυτός) θέλει σε «συναρμολόγησε» (δημιούργησε) (δηλ. σε ανθρώπινη μορφή ή σε μορφή ζώου), »

9 « Όχι (δεν είστε στον ορθό δρόμο και στην αληθινή θρησκεία όπως ισχυρίζεστε)! Και όμως διαψεύδετε την Ημέρα του Απολογισμού. »

10 « Και στ' αλήθεια υπάρχουν πάνω σας (αγγελοι) παρατηρητές, »

11 « Ευγενείς γραφείς (που καταγράφουν τις καλές και τις κακές πράξεις των ανθρώπων), »

12 « Που γνωρίζουν (πλήρως) ό,τι κάνετε. »

13 « Στ' αλήθεια, οι ευσεβείς θα είναι σε ευδαιμονία (Παράδεισο), »

14 « Και οι κακοποιοί στο Πυρ της Κολάσεως. »

15 « Όπου θα εισέλθουν, και θα γευτούν την

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۝ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انشَطَرَتْ ۝ وَإِذَا الْبِحَارُ

فُجِرَتْ ۝ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ۝ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ

وَأَخَّرَتْ ۝ يٰٓأَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۝

خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ۝ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ ۝ وَإِنِّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝

كِرَامًا كَثِيرِينَ ۝ يَتْلُونَ مَا تُفْعَلُونَ ۝ إِنَّا لَأَنزَارُ لِفِئَةٍ مِّنْكُمْ ۝ وَإِنَّا

لَنُفَجِّرَنَّ لِفِئَةٍ مِّنْكُمْ ۝ وَنُصَلِّوْنَ يَوْمَ الْإِذِينَ ۝ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۝

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْإِذِينَ ۝ ثُمَّ مَّا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْإِذِينَ ۝

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ سِتًّا ۝ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۝

سُوْرَةُ الْمُطَفِّفِيْنَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِيْنَ ۝ الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا ذُرًّا مِّنَ النَّاسِ سَتَوَفُّوْنَ ۝

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُوْنَ ۝ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ

مَبْعُوثُونَ ۝ لِّيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِيْنَ ۝

καυτή φλόγα του την Ημέρα του Απολογισμού. »

16 « Και από αυτό (το Πυρ) δεν πρόκειται να απουσιάσουν (ούτε θα βγουν έξω, ούτε θα πεθάνουν). »

17 « Και πώς να ξέρεις πόσο μεγαλειώδης είναι η Ημέρα του Απολογισμού; »

18 « Και πάλι, πώς να ξέρεις πόσο μεγαλειώδης είναι η Ημέρα του Απολογισμού; »

19 « Η Ημέρα που καμία ψυχή δεν θα μπορεί να ωφεληθεί σε τίποτε μια άλλη ψυχή. Και η απόφαση, εκείνη την Ημέρα θα ανήκει (αποκλειστικά) στον Αλλάχ. »

Σούρα 83 Αλ-Μουταφφιίν

[Οι Απατεώνες]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεσπλαχνου)

1 « Αλίμονο στους απατεώνες (τους πωλητές που πουλούν με πειραγμένες ζυγαριές ώστε να εξαπατούν τους πολίτες), »

2 « Αυτούς που όταν αγοράζουν με το κιλό από τους άλλους ανθρώπους θέλουν το ακριβές ποσό, »

3 « Αλλά όταν αυτοί (πωλούν σε άλλους και)

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿٧﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٨﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٩﴾ وَإِلَى يَوْمِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الَّذِينَ ﴿١١﴾ وَمَا يَكْذِبُ بِذَلِكَ كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ إِذَا نُتِلَّى عَلَيْهِ لَيْسَ قَالَ أَسْطِطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَذٍ لَّحَجُورُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِمُشْكِكُونَكُمْ ﴿١٧﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَنْبَارِ لَفِي عِلِّيَّينَ ﴿١٨﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾ شَهِدَهُ الْمَعْرُورُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ الْأَنْبَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْأَرْكَامِ يُنْظَرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ ﴿٢٥﴾ خِتَمُهُمُ مِن مَّسْكٍ وَفِي ذَٰلِكَ فَلَيْتَنَا فِيسَ الْمُتَنَفِّسُونَ ﴿٢٦﴾ وَفَرَاخُهُمْ مِنْ قَسِينٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُعْرِضُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ﴿٣٣﴾ قَالُوا لَئِمَّا ءَامَنُوا مِن الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾

μετρούν ή ζυγίζουν, τότε τους δίνουν λιγότερα από αυτό που δικαιούνται. ﴿

﴿٤﴾ Μα δε νομίζουν αυτοί ότι θα αναστηθούν, ﴿

﴿٥﴾ Σε μια μεγάλη (τρομερή) Ημέρα; ﴿

﴿٦﴾ Την Ημέρα που οι άνθρωποι θα στέκονται όρθιοι απέναντι στον Κύριο των Κόσμων (και θα τους δικάζει). ﴿

﴿٧﴾ Όχι! Στ' αλήθεια, το βιβλίο (καταγεγραμμένων πράξεων) των άπιστων θα είναι στη Σιτζίν (αιώνια φυλακή και αιώνιο μαρτύριο, που λέγεται ότι βρίσκεται στο κατώτερο μέρος στη φωτιά, ή κάτω από το έβδομο στρώμα της γης). ﴿

﴿٨﴾ Και πώς να ξέρεις τι είναι η σιτζίν; ﴿

﴿٩﴾ Είναι (το βιβλίο καταγεγραμμένων πράξεων των άπιστων) ένα βιβλίο Μαρκούμ (δηλ. αριθμημένο, γραμμένο με ξεκάθαρες γραμμές, γράμματα και σημάδια, στο οποίο δεν θα προστεθεί και δεν θα αφαιρεθεί κάτι). ﴿

﴿١٠﴾ Αλίμονο εκείνη την Ημέρα στους διαψευστές, ﴿

﴿١١﴾ Εκείνους που διεψεύδουν την Ημέρα του Απολογισμού. ﴿

﴿١٢﴾ Και στ' αλήθεια κανείς δεν την διαψεύδει (την Ημέρα του Απολογισμού) παρά κάθε παραβάτης αμαρτωλός, ﴿

﴿١٣﴾ Όταν τα Εδάφια Μας απαγγέλλονται σε αυτόν, λέει: «Μύθοι αρχαίων λαών». ﴿

﴿١٤﴾ Όχι! Στ' αλήθεια σκέπασε τις καρδιές τους (από το να πιστέψουν στο Κοράνιο) αυτό που έκαναν (από αμαρτίες και αισχρές πράξεις). ﴿

﴿١٥﴾ Όχι! Στ' αλήθεια, εκείνη την Ημέρα θα αποκλειστούν από τον Κύριό τους (δε θα μπορέσουν να Τον δουν). ﴿

﴿١٦﴾ Και μετά θα εισέλθουν στο Πυρ της Κολάσεως για να καούν εκεί μέσα, ﴿

﴿١٧﴾ Έπειτα θα τους ειπωθεί: «Αυτό είναι που διαψεύδατε». ﴿

﴿١٨﴾ Όχι! Στ' αλήθεια, το βιβλίο (καταγεγραμμένων πράξεων) των ευσεβών θα είναι στην Ίλλιγόν (υψηλά στρώματα του Παραδείσου). ﴿

﴿١٩﴾ Και πώς να ξέρεις τι είναι η Ίλλιγόν; ﴿

﴿٢٠﴾ Είναι (το βιβλίο καταγεγραμμένων πράξεων των ευσεβών) ένα βιβλίο Μαρκούμ (δηλ. αριθμημένο, γραμμένο με ξεκάθαρες γραμμές, γράμματα και σημάδια, στο οποίο δεν θα προστεθεί και δεν θα αφαιρεθεί κάτι). ﴿

﴿٢١﴾ Που το βλέπουν εκείνοι που είναι κοντά (στον Αλλάχ, δηλ. οι άγγελοι). ﴿

﴿٢٢﴾ Στ' αλήθεια οι ευσεβείς θα είναι σε ευδαιμονεία, ﴿

﴿٢٣﴾ (Πλαγιασμένοι) πάνω στα κρεβάτια (στολισμένα με τα ομορφότερα καλύμματα) κοιτάζοντας (ό,τι έχει ετοιμαστεί γι' αυτούς), ﴿

﴿٢٤﴾ (Και) θα αναγνωρίσεις στα πρόσωπά τους τη λάμψη της ευδαιμονίας. ﴿

﴿٢٥﴾ Θα τους δίνεται να πίνουν (καθαρό) σφραγισμένο κρασί, ﴿

﴿٢٦﴾ Στο τέλος του (κρασιού) θα είναι η μυρωδιά του μόσχου, και για όλες αυτές (τις εύνοιες) ας συναγωνίζονται οι αγωνιστές (δηλ. ας συναγωνίζονται οι άνθρωποι κατά την εγκόσμια ζωή στις καλές πράξεις και στην υπακοή προς τον Αλλάχ ώστε να λάβουν όλες αυτές τις εύνοιες στη Μέλλουσα ζωή), ﴿

﴿٢٧﴾ Ανακατεμένο με Τασνίμ ﴿

﴿٢٨﴾ Μια (υψηλή) πηγή από την οποία θα πίνουν όσοι είναι κοντά (στον Αλλάχ). ﴿

﴿٢٩﴾ Στ' αλήθεια, (κατά την εγκόσμια ζωή) αυτοί που διέπρατταν εγκλήματα (δηλ. οι άπιστοι) γελούσαν με αυτούς που πίστευαν, ﴿

﴿٣٠﴾ Και, όποτε περνούσαν δίπλα τους, έκλειναν το μάτι ο ένας στον άλλον (κοροϊδεύοντας). ﴿

﴿٣١﴾ Και όταν επέστρεφαν στους δικούς τους, επέστρεφαν αστεϊζόμενοι (μαζί με τους

δικούς τους, χλευάζοντας τους πιστούς). »

32 «Και όταν τους έβλεπαν, έλεγαν: «Στ' αλήθεια, αυτοί είναι πράγματι παραστρατημένοι!». »

33 «Μα εκείνοι (οι άπιστοι, οι αμαρτωλοί) δεν εστάλησαν ως επιτηρητές πάνω τους (στους πιστούς). »

34 «Αλλά σήμερα (την Ημέρα της Κρίσεως) οι πιστοί θα γελούν με τους απίστους, »

35 «(Πλαγιασμένοι) πάνω στα κρεβάτια (στολισμένα με τα ομορφότερα καλύμματα) κοιτάζοντας (την κατάσταση των απίστων). »

36 «Έλαβαν οι άπιστοι την αμοιβή (τιμωρία) τους για ό,τι έκαναν (στους πιστούς); »

Σούρα (84) Αλ-Ινσικάκ

[Το Σχίσμο]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυέσπλαχνου)

1 «Όταν ο ουρανός σχιστεί. »

2 «Και υπακούσει στον Κύριό του και πρέπει (να Τον υπακούσει). »

3 «Και όταν η γη επεκταθεί (και ισοπεδωθεί), »

4 «Και αποβάλλει ό,τι υπάρχει μέσα της (τους νεκρούς) και αδειάζει. »

5 «Και υπακούσει στον Κύριό της και πρέπει (να Τον υπακούσει). »

6 «Ω, άνθρωπε! Στ' αλήθεια εσύ δουλεύεις με μόχθο (κάνοντας καλές και κακές πράξεις) και επιστρέφεις προς τον Κύριό σου (με αυτά που έκανες) και θα Τον συναντήσεις (για να λάβεις την αμοιβή σου που προέρχεται από την Ελεημοσύνη του Αλλάχ, ή να λάβεις την τιμωρία σου που προέρχεται από τη Δικαιοσύνη του Αλλάχ). »

7 «Όσο για εκείνον που θα λάβει το βιβλίο (της καταγραφής των πράξεων) του στο δεξί του χέρι, »

8 «Αυτός θα λογαριαστεί με έναν εύκολο λογαριασμό »

9 «Και θα επιστρέψει στην οικογένειά του (στο Παράδεισο) ευχαριστημένος. »

10 «Όσο δε για εκείνον που θα λάβει το βιβλίο (της καταγραφής των πράξεων) του πίσω από την πλάτη του, »

11 «Αυτός θα φωνάζει για την καταστροφή (λέγοντας ω, αλίμονό μου, ω, καταστροφή μου), »

12 «Και θα εισαχθεί στο φλογερό Πυρ για να καεί μέσα. »

13 «Στ' αλήθεια, ήταν ανάμεσα στην οικογένειά του (κατά την εγκόσμια ζωή), ευχαριστημένος (με αλαζονεία, και δε σκεφτόταν για τις συνέπειες των κακών πράξεών του), »

عَلَى الْأَرْأْيِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٦﴾ هَلْ تُؤِيبُكَ أَلْعَنَّا مَا كَانُوا يَقْعُلُونَ ﴿٣٧﴾

سُورَةُ الْاِنْشِقَاقِ ﴿٨٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَخُلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾ يَتَأْتِيهَا

الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ أَوْفَى

كَيْبَهُ، يَسْمِينَهُ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يَحْسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَنَقَلَهُ

إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أَوْفَى كَيْبَهُ، وَرَأَى ظَهْرَهُ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ

يَدْعُو نُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَى سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَى إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أَقْسِمُ

بِالسَّافِقِ ﴿١٦﴾ وَالْأَيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ

عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ﴿٢٢﴾

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تُوعُونَ ﴿٢٣﴾ يَبْشِرُهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

14 «Νομίζοντας ότι ποτέ δε θα επιστρέψει (στον Κύριό του για να λογαριαστεί). »

15 «Και όμως, ναι (θα τον αναστήσει ο Αλλάχ για να τον δικάσει)! Στ' αλήθεια ο Κύριός του πάντα τον έβλεπε (δηλ. ο Αλλάχ έβλεπε ό,τι έκανε αυτός ο άνθρωπος κατά την εγκόσμια ζωή). »

16 «(Ορκίζομαι) Μα το σούρουπο, »

17 «Και (ορκίζομαι) μα τη νύχτα και ό,τι τυλίγει στο σκοτάδι της (από τα όντα που ήταν σκορπισμένα κατά τη μέρα, μα όταν έρχεται η νύχτα κάθε ένα πηγαίνει στη στέγη του), »

18 «Και (ορκίζομαι) μα το φεγγάρι όταν γεμίζει (και γίνεται πανσέληνος): »

19 «Ότι θα περάσετε από διαδοχικές φάσεις (στάδια ή καταστάσεις, η μία μετά από την άλλη). »

20 «Τι συμβαίνει, λοιπόν, μ' αυτούς, και δεν πιστεύουν; »

21 «Και όταν τους απαγγέλλεται το Κοράνιο δεν πέφτουν πρηνείς; »

22 «Αλλά αντίθετα, αυτοί που απέρριψαν την πίστη διαφεύδουν (την Αλήθεια). »

23 «Και ο Αλλάχ γνωρίζει καλά αυτά που κρύβουν (στις καρδιές τους). »

شركة البروج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءَ ذَاتَ الْارْجِ (١) وَالْيَوْمَ الْمَوْعُودِ (٢) وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ (٣) قِيلَ أَتَسْحَبُ الْأَعْدُو (٤) النَّارِ ذَاتَ الْوَقُودِ (٥) إِذْ هُتِرَتْ كَتَا (٦) فَعُودٌ (٧) وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ (٨) وَمَا نَقَمُوا (٩) مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ (١٠) الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (١١) إِنَّ الَّذِينَ فَنَوْا الْمُؤْمِنِينَ وَتُؤْمِنَتْ ثُمَّ لَفَتْهُمْ قُلُوبُهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ (١٢) إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ (١٣) إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ (١٤) إِنَّهُ هُوَ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ (١٥) ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ (١٦) فَاعْلَمْ لَا يُرِيدُ (١٧) هَلْ أَنْتَ حَبِثُ الْجُنُودِ (١٨) فَرْعَوْنَ وَتَمُودَ (١٩) بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ (٢٠) وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ (٢١) بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ (٢٢) فِي لَوْحٍ مُخَفًّوٍ (٢٣)

سُورَةُ الطَّارِقِ

24) Ανάγγειλέ τους ένα επώδυνο μαρτύριο (που τους περιμένει),

23 Εκτός εκείνους που πιστεύουν και πράττουν ενάρετες πράξεις: αυτοί θα λαμβάνουν αδιάλειπτη αμοιβή. »

Σούρα 85 Αλ-Μπουρούτζ

[Οι Τροχιές των Αστεριών]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνου)

 (Ὁρκίζομαι) Μα τον ουρανό που κατέχει τις τροχιές των αστεριών! »

Και μα την Υποσχεμένη Ημέρα (δηλ. της Ανάστασης)!

❖ ﴿ Μα το μάρτυρα και αυτόν για τον
οποίον θα είναι η μαρτυρία! ﴾

Καταραμένοι οι άνθρωποι (που έφτιαξαν) το χαντάκι, »

(Που άναψαν) δυνατή φωτιά, που
 ταιΐζεται με καύσιμα,

6 Και κάθισαν δίπλα της (της φωτιάς).
7 Παρακολουθώντας αυτά που έκαναν στους πιστούς. »

❖ (Και δεν είχαν εναντίον τους κάτι, παρά μόνο και μόνο, ότι πίστευαν στον Αλλάχ τον Αλ-‘Αζείζ (τον Ανίκητο, τον Παντοδύναμο), τον Αλ-Χαμείν (Αζιέπεινο),)

9 Ἀυτὸν στον Ὁποῖον ἀνήκει ἡ Κυριαρχία
τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς. Καὶ (στ' ἀλήθεια)
ὁ Ἀλλάχ εἶναι Μάρτυρας τῶν πάντων. ▶

10 ¶ Στ' αλήθεια, εκείνοι που έβαζαν σε δοκιμασία τους πιστούς και τις πιστές (βασανίζοντας και καίγοντάς τους, ώστε να τους απομακρύνουν από τη θρησκεία του Αλλάχ) και έπειτα δεν μετάνιωσαν, θα λάβουν το μαρτύριο της Κόλασης, και θα λάβουν το μαρτύριο της πυρκαγιάς. ¶

❖ « Στ' αλήθεια, αυτοί που πίστεψαν και έκαναν καλές, ενάρετες πράξεις θα έχουν κήπους (Παράδεισο) κάτω από τους οποίους ρέουν ποτάμια. Αυτή είναι η μεγάλη επιτυχία (και το μεγάλο κέρδος). »

12 « Στ' αλήθεια (ω, Μωχάμμαντ), η εκδίκηση του Κυρίου σου (για τους εχθρούς Τζου) είναι αυστηρή. »

13 « Στ' αλήθεια, Αυτός είναι που αρχίζει
(τη δημιουργία) και την επαναλαμβάνει. »

14 «Και Αυτός είναι ο Αλ-Γαφούρ (*Εκείνος που Συγχωρεί τα πάντα*) (για όποιον μετανιώσει), ο Αλ-Θουαντούντ (*Γεμάτος αγάπη και στοργή για τους ενάρετους δούλους Του*),»

19 ﴿ Ο Κύριος του Θρόνου, ο Ἐνδοξος. ﴾

16 «Αυτός που κάνει ό,τι θέλει (και δεν υπάρχει τίποτα που μπορεί να εμποδίσει τη θέλησή Του).»

17 «Δε σου ἔφτασε ἡ ἱστορία τῶν στρατιωτῶν,»

19 ﴿ Του Φαραώ και των Θαμούντ (και τι
τιμωρία έλαβαν); ﴾

19 Μα' οι άπιστοι στ' αλήθεια
εξοκολασθούν να διαψεύδουν (το Θείο Μήνυμα,
όπως ακριβώς οι προηγούμενες γενιές),

20 ¶ Και ο Αλλάχ από πίσω τούς περικλείει (δηλ. τους περικλείει με τη Γνώση

και τη Δύναμή Του, και δεν υπάρχει τίποτε κρυφό σ' Αυτόν από τις πράξεις τους, και θα τους τις ανταποδώσει).

❖ Όχι (δεν είναι το Κοράνιο όπως ισχυρίζεστε ω, ειδωλολάτρες της Μέκκας, ότι είναι μαγεία και ποίηση)! Στ' αλήθεια είναι ένα δοξασμένο Κοράνιο, ❖

22 (Το οποίο είναι) διατηρημένο στο
Αλ-Λάουχ Αλ-Μαχφούδ (από την αλλοίωση
και τη φθορά).

Σούρα (86) Ατ-Τάρικ

[Το Αστέρι που Έρχεται τη Νύχτα]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεύσπλαχνου)

❶ «Μα τον ουρανό και το Ατ-Τάρικ (το αστέρι που έρχεται τη νύχτα ή που προκαλεί ήχο όπως όταν κάποιος χτυπά την πόρτα)!»

❷ «Και πώς να ήξερες τι είναι το Ατ-Τάρικ!»

❸ «Είναι το διαπεραστικό αστέρι. (βλ. Αστέρας Νετρονίων).»

❹ «Ότι δεν υπάρχει ψυχή που να μην έχει πάνω της (άγγελο) παρατηρητή (που παρατηρεί τα έργα του ατόμου, και καταγράφει τις καλές και τις κακές πράξεις του).»

❺ «Ας δει λοιπόν ο άνθρωπος (που διαψεύδει την Ανάσταση) από τι δημιουργήθηκε! (ώστε να καταλάβει ότι η Ανάσταση δεν είναι πιο δύσκολη από την πρώτη δημιουργία).»

❻ «Δημιουργήθηκε από νερό (σπέρμα) που σπεύδει (προς τη μήτρα).»

❼ «Που εκρέει από τη σπονδυλική στήλη (του άντρα) και τα πλευρά (της γυναίκας).»

❽ «Στ' αλήθεια (ο Αλλάχ) Είναι Ικανός να τον γυρίσει πίσω (στη ζωή).»

❾ «Την Ημέρα που θα εξεταστούν τα μυστικά των καρδιών (και θα φανερωθούν, και οι άνθρωποι θα δικαστούν για αυτά).»

❿ «Τότε (ο άνθρωπος) δε θα έχει ούτε δύναμη, ούτε υποστηρικτική (που θα τον προστατέψει από την τιμωρία Του Αλλάχ).»

⓫ «Μα τον ουρανό που είναι από τις ιδιότητές του να επιστρέφει (δηλ. όπως η τροπόσφαιρα επιστρέφει τον ατμό ως βροχή, η οζονόσφαιρα επιστρέφει τις βλαβερές κοσμικές ακτίνες έτσι ώστε να μην φτάσουν στη γη, η ιονόσφαιρα επιστρέφει τα ραδιοφωνικά κύματα ξανά στη γη).»

⓬ «Και μα τη γη που έχει ρωγμές!»

⓭ «Στ' αλήθεια αυτός (το Κοράνιο) είναι ένας Λόγος που διαχωρίζει (την αλήθεια από το ψεύδος).»

⓮ «Και δεν είναι κάτι φαιδρό.»

⓯ «Στ' αλήθεια, αυτοί σχεδιάζουν συνωμοτικά ένα σχέδιο (εναντίον σου, ω, Μωχάμμαντ).»

⓰ «Αλλά κι Εγώ σχεδιάζω το σχέδιό (Μου, ώστε να φανεί η αλήθεια).»

⓱ «Γι' αυτό, δώσε αναβολή στους απίστευτους, μια μικρή αναβολή.»

Σούρα (87) Αλ-'Α'λα

[Ο Ύψιστος]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεύσπλαχνου)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ❶ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ❷ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ❸ إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلِمَتْ حَافِظًا ❹ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ سِمَ خُلُقٍ ❺ خُلُقٍ مِنْ مَلَكٍ ❻ دَافِقٍ ❼ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ❽ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ❾ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ❿ فَأَلْهَمُونِ قُوَّةً وَلَا نَاصِرَ ⓫ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْوَرَقِ ⓬ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصُّلْعِ ⓭ إِنَّهُمْ لَقَوْلٌ فَصَل ⓮ وَمَا هُوَ بِهَزْلٍ ⓯ وَهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ⓰ وَأَكِيدُ كَيْدًا ⓱ فَمَهْلِكُ الْكَافِرِينَ أَهْوَالَهُمْ رُودًا ⓲

يُؤْتِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ اسْمُ رَبِّكَ الْأَعْلَى ❶ الَّذِي خَلَقَ سُبُوحِ ❷ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ❸ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ❹ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ❺ سَتَقَرْبُكَ فَلَا تَسْئَلُ ❻ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ❼ وَيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى ❽ فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى ❾ سَيَذَكِّرْ مَنْ يَخْشَى ⓫ وَنَجْنِبُهَا الْآسَفَى ⓬ الَّذِي يَصْلَى اتَّارُ الْكِبْرَى ⓭ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ⓮ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ⓯ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ⓰

❶ Δόξαζε το Όνομα του Κυρίου σου, του Υψίστου,

❷ Αυτού που δημιούργησε (τα πάντα) σε τέλεια μορφή,

❸ Αυτού που όρισε (τα πάντα) και έπειτα καθοδήγησε (κάθε δημιούργημα για το τι του ταιριάζει, καθοδήγησε τον άνθρωπο ώστε να ξεχωρίζει τον καλό από τον κακό δρόμο, καθοδήγησε τα ζώα στα βοσκοτόπια κτλ.),

❹ Αυτού που έκανε να βγουν οι (πράσινοι) βοσκοτόποι,

❺ Και έπειτα το έκανε να είναι ξερό σκούρο άχυρο.

❻ (Ω, Προφήτη) θα σου διδάξουμε να απαγγέλλεις (το Κοράνιο) ώστε τίποτε να μην ξεχνάς.

❼ Εκτός ό,τι θέλει ο Αλλάχ. Στ' αλήθεια Αυτός γνωρίζει τα φανερά και όσα είναι κρυφά.

❽ Και θα σε διευκολύνουμε προς τον εύκολο δρόμο (των καλών πράξεων).

❾ Γι' αυτό, νουθέτησε (ω, Μωχάμμαντ τους ανθρώπους), αν η νουθεσία θα είναι ωφέλιμη (δηλ. νουθέτησε αυτόν που θέλει και μην

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٧﴾ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٨﴾ صُحُفٍ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ ﴿٨٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصَلَّى نَارًا كَاسِيَةً ﴿٤﴾ تَشْفَى مِنْ عَيْنٍ أَدِيمٍ ﴿٥﴾ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ ﴿٦﴾ لَا يُسَمِّنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ﴿٧﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْمَرَةٌ ﴿٨﴾ لَسَعِيَهَا رَاصِبَةٌ ﴿٩﴾ فِي جَهَنَّمَ خَالِدَةٌ ﴿١٠﴾ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَفِيَةً ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُورٌ مُرْتَوِعَةٌ ﴿١٣﴾ وَأَكْوَابٌ مُرْوَصَةٌ ﴿١٤﴾ وَغَارُوقٌ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزُرَّاقِي مُبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿٢٢﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

κουράζεις τον εαυτό σου με αυτόν που δεν του αυξάνει η νουθεσία, παρά μόνο την αλαζονεία και την απιστία! ﴿10﴾

﴿10﴾ Θα νουθετηθεί αυτός που φοβάται (τον Αλλάχ).

﴿11﴾ (Και θα την αποφύγει (την νουθεσία σου) ο άθλιος, ﴿12﴾

﴿12﴾ Αυτός που θα εισαχθεί και θα καεί στη Μεγαλύτερη Φωτιά, ﴿13﴾

﴿13﴾ Έπειτα ούτε θα πεθάνει εκεί (για να αναπαυθεί) ούτε θα ζήσει. ﴿14﴾

﴿14﴾ Στ' αλήθεια, θα επιτύχει όποιος εξαγνίζεται (αποφεύγοντας τον πολυθεϊσμό και αποδεχόμενος τον Ισλαμικό μονοθεϊσμό). ﴿15﴾

﴿15﴾ Και μνημονεύει το όνομα του Κυρίου του και προσεύχεται. ﴿16﴾

﴿16﴾ Στ' αλήθεια, προτιμάτε (ω, άνθρωποι) την εγκόσμια ζωή, ﴿17﴾

﴿17﴾ Ενώ η Μέλλουσα είναι καλύτερη και πιο διαρκής. ﴿18﴾

﴿18﴾ Στ' αλήθεια, αυτές (οι προεδοποιήσεις) είναι (γραμμένες επίσης) στις πρώτες γραφές, ﴿19﴾

﴿19﴾ Στις γραφές του Αβραάμ και του Μωυσή. ﴿20﴾

Σούρα 88 Αλ-Γάσιγια

[Η Ημέρας της Ανάστασης, που περικαλύπτει με τα τρομερά της] Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυευσπλαχνο)

﴿1﴾ (Σου ήρθε η είδηση της Αλ-Γάσιγια (δηλ. της Ημέρας της Ανάστασης, που περικαλύπτει τους ανθρώπους με τα τρομερά της); ﴿2﴾

﴿2﴾ Κάποια πρόσωπα, εκείνη την Ημέρα, θα είναι ταπεινωμένα. ﴿3﴾

﴿3﴾ Δουλεύοντας (σκληρά) εξαντλημένα (από τη δουλειά), ﴿4﴾

﴿4﴾ Μπαίνοντας για να καούν σε πυρακτωμένη Φωτιά, ﴿5﴾

﴿5﴾ Θα τους δοθεί να πιουν από μια πηγή που βράζει δυνατά. ﴿6﴾

﴿6﴾ Δε θα έχουν τροφή παρά από Νταρεί' (αγκαθωτό πικρό φυτό, με άσχημη μυρωδιά και εμφάνιση), ﴿7﴾

﴿7﴾ (Που ούτε τρέφει, ούτε ικανοποιεί την πείνα. ﴿8﴾

﴿8﴾ (Αλλά) πρόσωπα εκείνη την Ημέρα θα είναι χαρούμενα (με την ευδαιμονία που έλαβαν), ﴿9﴾

﴿9﴾ Για τις προσπάθειές τους (για τις καλές πράξεις που έκαναν στην εγκόσμια ζωή) θα είναι ικανοποιημένα (στη Μέλλουσα Ζωή, με την αμοιβή που έλαβαν), ﴿10﴾

﴿10﴾ Σε υψηλό Παράδεισο, ﴿11﴾

﴿11﴾ Όπου δε θα ακούν Λάγου (κακά, μάταια, βλαβερά λόγια). ﴿12﴾

﴿12﴾ Όπου υπάρχει μια τρεχούμενη πηγή. ﴿13﴾

﴿13﴾ Και υπερυψωμένοι θρόνοι. ﴿14﴾

﴿14﴾ Και ποτήρια τοποθετημένα (δηλ. προετοιμασμένα για όποιον θέλει), ﴿15﴾

﴿15﴾ Και μαξιλάρια τακτοποιημένα σε σειρές (η μία δίπλα από την άλλη). ﴿16﴾

﴿16﴾ (Και πολυτελή χαλιά στρωμένα παντού). ﴿17﴾

﴿17﴾ Μα δεν κοιτούν (συλλογίζονται) λοιπόν (οι άπιστοι) τις καμήλες· πώς αυτές έχουν δημιουργηθεί; ﴿18﴾

﴿18﴾ Και τον ουρανό· πώς έχει ανυψωθεί; ﴿19﴾

﴿19﴾ Και τα βουνά· πώς ανεγέρθηκαν (και φτιάχτηκαν σταθερά); ﴿20﴾

﴿20﴾ Και τη γη· πώς έχει απλωθεί; ﴿21﴾

﴿21﴾ (Νουθέτησέ τους, λοιπόν (ω, Μωχάμμαντ), στ' αλήθεια εσύ είσαι μόνο ένας νουθετητής, ﴿22﴾

﴿22﴾ Και δεν είσαι κυρίαρχος πάνω τους. ﴿23﴾

﴿23﴾ Μα όσο για εκείνον που απομακρύνθηκε και αρνήθηκε την πίστη (επέμεινε στην απιστία του), ﴿24﴾

﴿24﴾ Ο Αλλάχ θα τον τιμωρήσει με το μέγιστο μαρτύριο. ﴿25﴾

❶ Στ' αλήθεια, σε Εμάς θα είναι η επιστροφή τους. ❷

❸ «Έπειτα, στ' αλήθεια, σε Μας ανήκει ο απολογισμός τους. ❹

Σούρα 89 Αλ-Φατζρ

[Η Αυγή]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεύσπλαχνου)

❶ (Ορκίζομαι) Μα την αυγή! ❷

❸ «Και μα τις δέκα νύχτες (τις πρώτες δέκα νύχτες του σεληνιακού μήνα Δη Ελ-Χιτζα), ❹

❺ «Και μα το Ασ-Σάφ' (ζυγό) και το Αλ-Ουάτρ (μιονό) (δηλ. τις προσευχές που αποτελούνται από τέσσερις ή δύο Ράκ'α - υποκλίσεις, και τις άλλες που αποτελούνται από τρεις ή μια) (μπορεί επίσης να σημαίνει τη μέρα του 'Αραφα, που είναι η ένατη μέρα του Δη Ελ-Χιτζα, και τη μέρα του Αλ-Άντα που είναι η δέκατη μέρα του ίδιου μήνα και είναι η μέρα της θυσίας), ❻

❼ Και μα τη νύχτα όταν περνά. ❽

❾ «Είναι οι παραπάνω όρκοι επαρκείς γι' αυτόν που έχει μυαλό (έτσι ώστε να πειστεί); ❿

⓫ Δεν είδες πώς ο Κύριός σου αντιμετώπισε (και κατέστρεψε) τους 'Ααντ (τον λαό του Προφήτη Χουντ); ❻

⓭ «(Οι οποίοι ήταν από τη Φυλή ή από τη πόλη) Ίραμ που είχαν τους (ψηλούς) πυλώνες (κτίρια, και ο Αλλάχ τους έκανε γίγαντες, που κατείχαν τεράστια δύναμη), ❽

⓮ «Σαν την οποία (φυλή και ανθρώπους ή πόλη) δε δημιουργήθηκε ποτέ τίποτε στη γη! ❿

⓯ «(Επίσης, δεν είδες πώς ο Κύριός σου αντιμετώπισε και κατέστρεψε) Και τους Θαμούντ (τον λαό του Προφήτη Σάλιχ) που έκοβαν και έσκαβαν τις πέτρες (τα βουνά) στην κοιλάδα (για να φτιάξουν κατοικίες μέσα στα βουνά)! ❻

⓰ «(Επίσης, δεν είδες πώς ο Κύριός σου αντιμετώπισε και κατέστρεψε) Και τον Φαραώ, αυτόν που είχε τους πασσάλους (πάνω στους οποίους βασιάνιζε τους ανθρώπους); ❽

⓱ «Εκείνους (δηλ. 'Ααντ, Θαμούντ και Φαραώ) που τυραννούσαν στις χώρες (τους), ❽

⓲ «Και αύξησαν μέσα τους (στις χώρες) τη διαφθορά (το κακό), ❽

⓳ «Και έτσι, ο Κύριός σου έριξε πάνω τους πολύ αυστηρό και επώδυνο μαρτύριο. ❽

⓴ «Στ' αλήθεια, ο Κύριός σου τους παρακολουθεί (βλέποντας και ακούγοντας ό,τι κάνουν και αναβάλλοντας την τιμωρία τους, μα όταν τους αρπάζει τους τιμωρεί πολύ σκληρά). ❽

سُورَةُ الْفَجْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ❶
وَالْيَلِ الْإِشْرِ ❷
وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ❸
وَالْأَيْلِ إِذَا يَسْرِ ❹
هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حَمِيرٍ ❺
أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ❻
إِرمَ ذَاتِ الْأَعْمَادِ ❼
الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ فِيهَا فِي الْإِنْسَانِ ❽
وَتَعْمَدُ الَّذِينَ جَاءُوا الْأَصْحَرَ بِالْأَوَادِ ❾
وَفَرَعُونَ ذِي الْأَوْنَادِ ❿
الَّذِينَ طَعَنُوا فِي الْإِنْسَانِ ⓫
فَاكْفُرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ⓬
فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ⓭
إِنَّ رَبَّكَ لَبِاْلْمُرْصَادِ ⓮
فَإِنَّمَا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا أَبْلَاهُ رَبُّهُ ❶
فَأَكْرَمَهُ ❷
وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ❸
وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ❹
كَلَّا بَلْ لَا تَكْفُرُونَ الْيَوْمَ ❺
وَلَا تَخْشَوْنَ عَلَى طَعَامِ
الْيَسِينِ ❶
وَتَأْكُلُونَ الثَّرَاتِ أَكْثَرًا ❷
وَتُحْشَرُونَ أَلْمَالِحًا جَمًّا ❸
كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا ❹
وَدُكًّا ❺
وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ❶
وَجِئَتْ يَوْمَئِذٍ بِمُؤْمِنٍ ❷
يَجْمَعُهُمُ يَوْمَئِذٍ بِندِ كَرُّ الْإِنْسَانِ وَأَنَّهُ لَهُ الذِّكْرُ ❸

❶ «Όσο για τον άνθρωπο, όταν ο Κύριός του τον δοκιμάζει, δίνοντάς του τιμή και χάρες, τότε αυτός λέει: «Ο Κύριός μου με τίμησε.» ❷

❸ «Όταν όμως τον δοκιμάζει, στενεύοντας τα βιοποριστικά μέσα του, τότε ο άνθρωπος λέει: «Ο Κύριός μου με ταπεινώσε.» (δηλ. ο άνθρωπος είναι περισσότερο υπερφίλος παρά ευγνώμων, θεωρώντας πως αυτός αξίζει την εύνοια του Θεού.) ❹

❺ «Οχι (δεν είναι όπως φαντάζεστε)! Στ' αλήθεια (η τιμή είναι μέσα στην υπακοή προς τον Αλλάχ, και η ταπεινώση είναι μέσα στην παρακοή προς Αυτόν, αλλά) εσείς δεν τιμάτε το ορφανό, ❽

❾ «Και ούτε ενθαρρύνετε ο ένας τον άλλο στο να τρέφετε τον φτωχό, ❽

❿ «Και καταβροχθίζετε την κληρονομιά με μεγάλη απληστία (αδιαφορώντας αν είναι νόμιμο ή όχι, δηλ. παίρνοντας το μερίδιό σας και το μερίδιο των άλλων, όπως των γυναικών, των αδύναμων και των μικρών παιδιών, στερώντας τους το δικαίωμά τους στην κληρονομιά). ❽

⓫ «Και αγαπάτε τα πλούτη με υπερβολική αγάπη. ❽

يَقُولُ يَلَيْسَ لِي قَدَمٌ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ قَوْمٌ مِثْلُكَ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ﴿٢٥﴾
وَلَا يُؤْتِي وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَتَأَيَّبُنَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ أَرْجُو
إِلَى رَبِّكَ رَاضِيَةً مَُرْضِيَةً ﴿٢٨﴾ فَأَدْخِلْنِي فِي عَبْدِي ﴿٢٩﴾ وَأَدْخِلْنِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْبَقَرَةِ ﴿١﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْكَلْبِ ﴿١﴾ وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْكَلْبِ ﴿٢﴾ وَوَالِدِ الرَّحْمَةِ وَوَالِدِ
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾ أَلَيْسَ أَنْ يَنْقُذَ رَحْمَتَهُ
أَحَدٌ ﴿٥﴾ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأُ ﴿٦﴾ أَلَيْسَ أَنْ لَمْ يَرَوْهُ أَحَدٌ
أَلَوْ جَعَلْنَاهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنَاهُ
النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾ فَلَا أَقْنَعُ الْعُقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعُقَبَةُ ﴿١٢﴾
فَلَكْ رَقَبَةً ﴿١٣﴾ أَوْ إِطْعَمْنِي يَوْمَ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾ يَتِيمًا إِذَا مَقَرَّبْتَهُ
﴿١٥﴾ أَوْ سَكِنَا إِذَا مَتَرْتَهُ ﴿١٦﴾ تَذَكَّرْنَا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا
بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمُنَنَّى ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا يَتَائِبُنَا لَهُمُ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارُ مُؤَصَّدَةٍ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الْبَقَرَةِ ﴿١١﴾

- ﴿٢١﴾ Όχι! Μα όταν η γη σπάσει (από τους σεισμούς) σε σπασίματα το ένα μετά από το άλλο (και γίνει με τα βουνά μια έκταση πλατιά), ﴿٢٢﴾ Και ο Κύριός σου έρθει (για να κρίνει μεταξύ των δημιουργημάτων), και οι άγγελοι κατά τάξεις, σειρά - σειρά, ﴿٢٣﴾ Και εκείνη την Ημέρα η Κόλαση θα μεταφερθεί κοντά (παρουσιάζεται), εκείνη την Ημέρα ο άνθρωπος θα θυμηθεί (ό,τι έκανε κατά την εγκόσμια ζωή), αλλά πώς θα τον ωφελήσει η θύμηση; ﴿٢٤﴾ Θα πει: «Οϊμέ! Αν είχα παρουσιάσει (κατά την εγκόσμια ζωή καλές πράξεις, ώστε να με ωφελήσουν) για τη ζωή μου (στη Μέλλονσα Ζωή)». ﴿٢٥﴾ Εκείνη την Ημέρα δε θα υπάρχει κανείς που μπορεί να τιμωρήσει, όπως θα τιμωρήσει (ο Αλλάχ) (τόσο αυστηρά). ﴿٢٦﴾ Και δε θα υπάρχει κανείς που μπορεί να αλυσοδέσει (τόσο δυνατά) όπως Αυτός αλυσοδένει (δηλ. οι άγγελοι θα αλυσοδέσουν τους άπιστους πολύ δυνατά). ﴿٢٧﴾ (Στους δίκαιους θα ειπωθεί: «Ω,

εφησυχασμένη ψυχή,

- ﴿٢٨﴾ Επίστρεψε στον Κύριό σου ικανοποιημένη και λαμβάνοντας την ευαρέστηση (του Αλλάχ), ﴿٢٩﴾ Είσελθε έπειτα ανάμεσα στους (εγάρετους) δούλους Μου, ﴿٣٠﴾ (Και είσελθε στον Παράδεισό Μου).»

Σούρα 90 Αλ-Μπάλαντ

[Η Χώρα]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεσπλαχνου)

- ﴿١﴾ Ορκίζομαι σε αυτήν την πόλη (δηλ. τη Μέκκα) - ﴿٢﴾ (Όπου εσύ (ω, Μωχάμμαντ) διαμένεις, ﴿٣﴾ (Ορκίζομαι) και στον πατέρα (τον Αδάμ) και σε ό,τι απέκτησε (από απογόνους). ﴿٤﴾ (Στ' αλήθεια δημιουργήσαμε τον άνθρωπο σε μόχθο (δηλ. θα αντιμετωπίσει δυσκολίες στην εγκόσμια ζωή, από δουλειές και δοκιμασίες κτλ.). ﴿٥﴾ Μήπως νομίζει πως κανείς δεν μπορεί να τον νικήσει (να τον ελέγχει και να έχει δύναμη πάνω του); ﴿٦﴾ Λέει (καυχώμενος): «Σπατάλησα άφθονα πλούτη». ﴿٧﴾ Μήπως νομίζει πως κανείς δεν τον είδε; ﴿٨﴾ Μα δεν κάναμε γι' αυτόν δύο μάτια, ﴿٩﴾ Και μία γλώσσα και δύο χείλη; ﴿١٠﴾ Και δεν του δείξαμε τους δύο (φανερούς) δρόμους (τον καλού και τον κακού, ώστε να διαλέξει σε ποιον δρόμο θα πάει); ﴿١١﴾ Όμως αυτός δεν ξεπέρασε το εμπόδιο. ﴿١٢﴾ Και πώς να ξέρεις τι είναι (αυτό) το εμπόδιο (αραβική έκφραση που χρησιμοποιείται για να τονίσει κάτι το πολύ σημαντικό); ﴿١٣﴾ Είναι η απελευθέρωση ενός σκλάβου, ﴿١٤﴾ Η το ταΐσμα, σε μέρα μεγάλης πείνας, ﴿١٥﴾ Ενός ορφανού (και ειδικά αυτού) που είναι συγγενής, ﴿١٦﴾ Ή ενός φτωχού που βρίσκεται στο χώμα (δηλ. σε πολύ μεγάλη ανάγκη), ﴿١٧﴾ Έπειτα έγινε (αυτός που κάνει τα παραπάνω) ένας από εκείνους που πιστεύουν και συστήνουν ο ένας στον άλλο να είναι υπομονετικοί, και συστήνουν ο ένας στον άλλον να δείχνουν έλεος και συμπόνια. ﴿١٨﴾ Αυτοί είναι οι σύντροφοι της δεξιάς (δηλ. είναι οι κάτοικοι του Παραδείσου), ﴿١٩﴾ Ενώ εκείνοι που απέρριψαν το να πιστεύουν στα Αγιάτ (Εδάφια, Σημάδια, Ενδείξεις) Μας είναι οι σύντροφοι της αριστεράς (δηλ. είναι οι κάτοικοι της Κολάσεως). ﴿٢٠﴾

20 ﴿ Πάνω τους θα υπάρχει Φωτιά που θα είναι κλειδωμένη (δηλ. θα τους περικλύει η Φωτιά ολόγυρα, και δε θα έχει ούτε φως, ούτε δροσερό ποτό, ούτε παράθυρο, και θα μένουν εκεί για πάντα χωρίς καμία ανάπαυση, ούτε θα βγουν έξω από αυτή). ﴾

Σούρα 91 Ασ-Σαμς

[Ο Ήλιος]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεσπλαχνου)

1 ﴿ (Ορκίζομαι) Μα τον ήλιο και τη λαμπρότητά του, ﴾

2 ﴿ Και μα το φεγγάρι καθώς τον ακολουθεί (τον ήλιο), ﴾

3 ﴿ Και μα τη μέρα καθώς εμφανίζει τη λαμπρότητά του (ήλιου) (δηλ. το φως που υπάρχει στη Γη, μπορούμε να το βλέπουμε μόνο για διακόσια χιλιόμετρα· πέραν αυτού του ορίου ο Ήλιος φαίνεται σαν ένας γαλάζιος δίσκος, και έτσι όταν οι ακτίνες του ηλίου έρθουν σε επαφή με την ατμόσφαιρα τότε η ατμόσφαιρα μετατρέπει τις ακτίνες σε φως που διασκορπίζεται όπως το βλέπουμε). ﴾

4 ﴿ Και μα τη νύχτα όταν τον σκεπάζει (αφού φεύγει ο ήλιος για το άλλο μέρος της γης, τότε η νύχτα σκεπάζει με το σκοτάδι της το μέρος της γης από το οποίο έφυγε ο ήλιος). ﴾

5 ﴿ Και μα τον ουρανό και Αυτόν που τον οικοδόμησε, ﴾

6 ﴿ (Και μα τη γη και Αυτόν που την έστρωσε), ﴾

7 ﴿ Και μα την ψυχή (άνθρωπο) και Αυτόν που την έπλασε και την τελειοποίησε σε αναλογίες, ﴾

8 ﴿ (Και ενέπνευσε σε αυτήν τι είναι ασέβεια για αυτήν, και τι είναι ευσέβεια για αυτήν (ώστε να ξεχωρίζει τον κακό δρόμο από τον καλό δρόμο και να διαλέξει ποιον δρόμο θα πάρει). ﴾

9 ﴿ Πράγματι, πετυχημένος είναι αυτός που την εξαγνίζει (την ψυχή του, τον εαυτό του μέσω του καλού), ﴾

10 ﴿ (Και αποτυχημένος είναι αυτός που την διαφθείρει. ﴾

11 ﴿ Οι Θαμούντ διέψευσαν (τον Προφήτη τους, τον Σάλιχ) μέσω της παραβίασής (αδικίας, παρακοής και αλαζονείας) τους, ﴾

12 ﴿ Όταν ο πιο άθλιος από αυτούς έσπευσε (για να σκοτώσει την καμήλα, την οποία ο Αλλάχ έβγαλε από την πέτρα ως θαύμα γι' αυτούς, αφού ζήτησαν από τον Προφήτη Σάλιχ απόδειξη ότι είναι απεσταλμένος από τον Αλλάχ, μα ο Αλλάχ όρισε για αυτή μια μέρα να πει, ενώ ο

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسُ وَنُجُجَهَا ۝ وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا ۝ وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا ۝ وَاللَّيْلُ إِذَا بَغَّسَهَا ۝ وَالسَّمَاءُ وَمَا بَدَّلَهَا ۝ وَالْأَرْضُ وَمَا خَلَّهَا ۝ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّيْنَهَا ۝ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ رَزَقَهَا ۝ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّسَهَا ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۝ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ۝ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۝ فَكَذَّبُوهُ فَفَعَلُوا مَا قَدَّمْ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ يَذُنُّهُمْ فُسُونَهَا ۝ وَلَا يَخَافُ عِقَابَهَا ۝

سُورَةُ اللَّيْلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلُ إِذَا بَغَّسَتْ ۝ وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّى ۝ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ۝ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَى ۝ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ۝ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ۝ فَسَنِّيْهِ لِلْيُسْرَى ۝ وَأَمَّا مَنْ يُخْلِ وَأَسْتَفْتَى ۝ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ۝ فَسَنِّيْهِ لِلْعُسْرَى ۝ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ۝ إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى ۝ وَإِنَّ لَنَا الْآخِرَةَ وَالْأُولَى ۝ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ۝

λαός να μην πει εκείνη την μέρα, και άλλη μέρα να πουν ενώ εκείνη όχι, και αυτό τους ενόχλησε και ήθελαν να την σκοτώσουν). ﴾

13 ﴿ Μα ο Απεσταλμένος του Αλλάχ (ο Σάλιχ) τούς είπε: «(Προσέξτε μην σκοτώσετε) την καμήλα του Αλλάχ, και (ούτε να την αποτρέψετε από) το μερίδιό της από το νερό (στην ημέρα της)». ﴾

14 ﴿ Αλλά αυτοί τον διέψευσαν και τη σκότωσαν. Έτσι, εξαιτίας της αμαρτίας τους, ο Κύριός τους οργίστηκε μαζί τους και έφερε την καταστροφή πάνω τους, πάνω σε όλους τους. ﴾

15 ﴿ Και δε φοβάται (ο Αλλάχ) τη συνέπεια αυτού που έκανε (δηλ. δεν μπορούν να βλάψουν τον Αλλάχ σε τίποτε, μα η κακή τους πράξη τους κατέστρεψε). ﴾

Σούρα 92 Αλ-Λαίλ

[Η Νύχτα]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεσπλαχνου)

1 ﴿ (Ορκίζομαι) Μα τη νύχτα καθώς καλύπτει (την ημέρα με το σκοτάδι της), ﴾

2 ﴿ (Και μα την ημέρα καθώς εμφανίζεται (με το φως της), ﴾

لَا يَسْأَلُهَا إِلَّا الْأَشَقَى ﴿١٥﴾ الَّذِي كَذَبَ وَتَوَلَّى ﴿١٦﴾ وَسَيَجْزِيهَا
الْأَفْقَى ﴿١٧﴾ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ رِيَقَتِي ﴿١٨﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ
نِعْمَةٍ تُجْزَى ﴿١٩﴾ إِلَّا ابْتِغَاءً وَجُورِيهَ الْأَعْلَى ﴿٢٠﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ﴿٢١﴾

سُورَةُ الضُّحَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَى ﴿١﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ﴿٢﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَاقَلَى ﴿٣﴾
وَلَا آخِرَةَ حَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولَى ﴿٤﴾ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
فَتَرْضَى ﴿٥﴾ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَالًّا
فَهَدَى ﴿٧﴾ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ﴿٨﴾ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَهْجُرْ
﴿٩﴾ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿١٠﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾

سُورَةُ الشُّرَحِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿١﴾ وَوَضَعْنَا عَنكَ وَزْرَكَ ﴿٢﴾
أَلَمْ نُقْضِ ظَهْرَكَ ﴿٣﴾ وَوَعَدْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٤﴾ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٥﴾ إِنَّ
مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ﴿٧﴾ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٨﴾

﴿٣﴾ Και μα Εκείνον που δημιούργησε το αρσενικό και το θηλυκό. ﴿٤﴾

﴿٤﴾ Πράγματι, οι επιδιώξεις σας και οι πράξεις σας διαφέρουν (στους στόχους τους, κάποιοι από σας επιδιώκουν την αμοιβή της Μέλλουσας Ζωής, και πράττουν καλές πράξεις σύμφωνα με αυτό, και άλλοι επιδιώκουν την εγκόσμια ζωή αδιαφορώντας για την αμοιβή της Μέλλουσας Ζωής, και πράττουν σύμφωνα με αυτό). ﴿٥﴾

﴿٥﴾ Μα, όσον αφορά αυτόν που δίνει (από τον πλούτο του σε φιλανθρωπία) και φοβάται τον Αλλάχ (εφαρμόζοντας τις Εντολές Του, και απέχοντας από τις απαγορεύσεις Του), ﴿٦﴾

﴿٦﴾ Και πιστεύει στην Αλ-Χούσνα (δηλ. πιστεύει στη Μοναδικότητα του Αλλάχ, και στο ότι δεν υπάρχει άλλος θεός που αξίζει να λατρεύεται παρά μόνο ο Αλλάχ, και πιστεύει επίσης ότι ο Αλλάχ θα τον αποζημιώσει για ό,τι ξοδέψει σε φιλανθρωπία, θα τον ανταμοίψει για τα καλά έργα του όπως υποσχέθηκε ότι θα ανταμοίψει τους ενάρετους), ﴿٧﴾

﴿٧﴾ Θα του διευκολύνουμε (το δρόμο) προς

το καλό (δηλ. θα τον καθοδηγήσουμε προς τον καλό δρόμο και τις καλές πράξεις). ﴿٨﴾

﴿٨﴾ Αλλά, όσον αφορά εκείνον που είναι φιλάργυρος και νομίζει ότι είναι αντάρκης (και δεν έχει ανάγκη τον Αλλάχ, ούτε την αμοιβή Του, και έτσι άφησε τη λατρεία προς Αυτόν), ﴿٩﴾

﴿٩﴾ Και διέψευδε την Αλ-Χούσνα (δηλ. διέψευδε τη Μοναδικότητα του Αλλάχ, και το ότι ο Αλλάχ θα τον αποζημιώσει αν ξοδέψει από τον πλούτο του σε φιλανθρωπία), ﴿١٠﴾

﴿١٠﴾ Θα του διευκολύνουμε (το δρόμο) προς τη δυσκολία (δηλ. θα του διευκολύνουμε τον δρόμο του κακού για τον άθλιο ώστε να αξίζει την τιμωρία από τον Αλλάχ κατά την Μέλλουσα ζωή, και ο Αλλάχ ποτέ δεν καθοδηγεί τους άδικους). ﴿١١﴾

﴿١١﴾ Και δε θα τον ωφελήσουν τα πλούτη του όταν θα πέσει (στην Κόλαση). ﴿١٢﴾

﴿١٢﴾ Στ' αλήθεια, σε Μας ανήκει η αρμοδιότητα της καθοδήγησης (δηλ. διασαφηνίζουμε για τον άνθρωπο τον καλό από τον κακό δρόμο). ﴿١٣﴾

﴿١٣﴾ Και στ' αλήθεια, σε Μας ανήκουν η τελευταία (Μέλλουσα Ζωή) και η πρώτη (η ζωή αυτού του κόσμου). ﴿١٤﴾

﴿١٤﴾ Γι' αυτό σας προειδοποίησα για μια πυρακτωμένη φωτιά, ﴿١٥﴾

﴿١٥﴾ Στην οποία δεν θα πέσει για να καεί, παρά μόνο ο πιο άθλιος, ﴿١٦﴾

﴿١٦﴾ Που διέψευσε (τον Προφήτη Μωχάμμαντ) και απομακρύνθηκε (από την πίστη). ﴿١٧﴾

﴿١٧﴾ Και θα την αποφύγει (τη Φωτιά) ο πιο ευσεβής, ﴿١٨﴾

﴿١٨﴾ Που δίνει από τα πλούτη του (στους φτωχούς) για να εξαγνίζει τον εαυτό του (και τα πλούτη του), ﴿١٩﴾

﴿١٩﴾ Και δεν οφείλει σε κανέναν καμία χάρη που θα πρέπει να την ανταποδώσει (δηλ. ξοδεύει από τον πλούτο του για την Χάρη του Αλλάχ, και όχι για να ανταποδώσει μια χάρη που οφείλει σε κάποιον άνθρωπο), ﴿٢٠﴾

﴿٢٠﴾ Παρά μόνο για να αναζητήσει την ευαρέστηση του Κυρίου του, του Υψίστου. ﴿٢١﴾

﴿٢١﴾ Και σίγουρα θα ευχαριστηθεί (μόλις μπει στον Παράδεισο). ﴿٢٢﴾

Σούρα 93 Αντ-Ντούχα

[Η Προμεσημβρία]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεσπλαχνου)

﴿١﴾ (Ορκίζομαι) Μα το Αντ-Ντούχα (δηλ. την ώρα που ο ήλιος αρχίζει να φαίνεται ψηλά και το φως του να διαχέεται), ﴿٢﴾

❶ «Μα τη νύχτα όταν το σκοτάδι της πακνώνει!»
 ❷ «Στ' αλήθεια, ο Κύριός σου ούτε σε εγκατέλειψε (ω, *Μωχάμμαντ*) ούτε σε μισεί (όπως είπαν οι άπιστοι της Μέκκας, όταν ο άγγελος Γαβριήλ δεν ήρθε με την αποκάλυψη από τον Αλλάχ στον Προφήτη για κάποιες μέρες, και τότε οι άπιστοι είπαν: «Ω, *Μωχάμμαντ* ο Κύριός σου σε εγκατέλειψε.»).»

❸ «Και πράγματι η Μέλλουσα ζωή θα είναι καλύτερη για σένα από την εγκόσμια ζωή.»

❹ «Και ο Κύριός σου θα σου δώσει (με αφθονία, κατά τη Μέλλουσα ζωή) μέχρι να ευχαριστηθείς.»

❺ «Μα δε σε βρήκε (ο Αλλάχ) (ω, *Μωχάμμαντ*) ορφανό και σου έδωσε καταφύγιο (και φροντίδα);»

❻ «Και δε σε βρήκε περιπλανώμενο (δηλ. δεν ήξερες ούτε τι είναι η πίστη, ούτε γραφή και ανάγνωση) και σε καθοδήγησε (και σου δίδαξε ό,τι δεν ήξερες πριν, και σε καθοδήγησε στην πιο υψηλή ηθική και στις πιο ενάρετες πράξεις);»

❼ «Και δε σε βρήκε φτωχό και σε έκανε πλούσιο (αυτάρκη και ικανοποιημένο με τον εαυτό σου);»

❽ «Γι' αυτό, λοιπόν, τον ορφανό μην τον καταπιέξεις (μην τον μεταχειρίζεσαι με τραχύτητα).»

❾ «Και τον επαίτη μην τον απωθείς (αλλά φρόντισε την ανάγκη του, και δώσε του φαγητό).»

❿ «Και για τις Χάρες (την Προφητική Αποστολή και τις άλλες Χάρες) του Κυρίου σου (που σου έδωσε) μίλα.»

Σούρα 94 Ασ-Σαρχ

[Το Άνοιγμα]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(*Παντελεήμονα*), του Αρ-Ραχίμ (*Πολυεσπλαχνου*)

❶ «Μήπως δε σου ανοίξαμε (ω *Μωχάμμαντ*) το στήθος (φωτίζοντας και δυναμώνοντας την καρδιά σου με τη Θεία Καθοδήγηση, την πίστη και τη σοφία);»

❷ «Και δε σου αφαιρέσαμε το φορτίο σου;»

❸ «Που βάραινε την πλάτη σου;»

❹ «Και δεν ανυψώσαμε την υπόληψή σου;»

❺ «Πράγματι, μαζί με κάθε δυσκολία έρχεται ανακούφιση (γι' αυτό μην αφήνεις τη βλάβη που λαμβάνεις από τους άπιστους να σε σταματήσει από το κάλεσμα προς τον Αλλάχ και τη θρησκεία Του).»

❻ «Ναι! Μαζί με κάθε δυσκολία έρχεται ανακούφιση.»

سُورَةُ التَّيْنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ ❶ وَطُورِ سِينِينَ ❷ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ❸
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ❹ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ❺
 إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ❻
 فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ بِالذِّنِّ ❷ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ❸

سُورَةُ الْجَلْقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ❶ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ❷ أَقْرَأْ وَرَبُّكَ
 الْأَكْرَمُ ❸ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ❹ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ❺
 الْإِنْسَانَ لَطِيفٌ ❶ إِنَّ رَبَّهُ مَا اسْتَفْتَى ❷ إِنْ كُنْ لِلَّهِ رِجْعٌ ❸ أَرَيْتَ
 الَّذِي يَنْهَى ❹ عَبْدًا إِذَا صَلَّى ❺ أَرَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى ❻ أَوْ أَمَرَ
 بِالْتَّقَى ❷ أَرَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ❸ أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى ❹
 لَئِنْ شِئْنَا لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ❺ نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ❻ فليدع ناديه
 سَنَدْعُ الزَّبَابِيَةَ ❷ كَلَّا لَا تَطْلَعُ بَاسْجَدٍ وَأَقْرَبَ ❸

❶ «Και όταν λοιπόν τελειώσεις (από τις καθημερινές ασχολίες σου), αποσιώσου στη λατρεία προς τον Αλλάχ σθεναρά.»

❷ «Και στον Κύριό σου απεύθυνε όλες τις προθέσεις και τις ελπίδες σου!»

Σούρα 95 Ατ-Τιν

[Το Σύκο]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(*Παντελεήμονα*), του Αρ-Ραχίμ (*Πολυεσπλαχνου*)

❶ «(*Ορκίζομαι*) Μα το σύκο και την ελιά (εδώ μια αναφορά στον τόπο όπου ξεκίνησε η αποστολή του Ιησού, αυτός ο τόπος είναι γνωστός για την παραγωγή αυτών των δύο δέντρων).»

❷ «Και μα το Όρος Σινά (εδώ μια αναφορά στον τόπο όπου ξεκίνησε η αποστολή του Μωυσή).»

❸ «Και μα αυτήν την ασφαλή Πόλη (δηλ. τη Μέκκα) (εδώ μια αναφορά στον τόπο όπου ξεκίνησε η αποστολή του *Μωχάμμαντ*)!»

❹ «Πράγματι, δημιουργήσαμε τον άνθρωπο στην καλύτερη μορφή (*όρθιο, ίσιο και ισορροπημένο στη μορφή και στη φύση του*).»

سُورَةُ الْقَدَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدَرِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدَرِ ۝
لَيْلَةُ الْقَدَرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۝ نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ
فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ۝ سَلَّمَ هُوَ عَلَىٰ مَظْلَعِ الْفَجْرِ ۝

سُورَةُ الْبَيِّنَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ
حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝ رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يُلْقِي حُجَّتًا مُطَهَّرَةً ۝
فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ۝ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ۝ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَكَرَ دِينَ
الْقِيمَةِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۝ إِنَّ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝

❶ «Και μετά τον Στρέψαμε στο κατώτερο των κατωτέρων (δηλ. στο κατώτερο βάθος της Κόλασης, αν δεν πιστεύει στον Αλλάχ και δεν Τον ευγνωμονεί για το ότι τον δημιούργησε στην καλυπτική μορφή και για όλες τις Χάρες Του).»

❷ «Εκτός από εκείνους που πιστεύουν και κάνουν ενάρετες πράξεις. Αυτοί θα έχουν ατέλειωτη και αδιάκοπη αμοιβή (τον Παράδεισο).»

❸ «Τι λοιπόν, σε κάνει (ω, άπιστε) να διαφεύσεις την Ημέρα του Απολογισμού (αφού είδες από τα Σημάδια του Αλλάχ, που δείχνουν τη Δύναμη του Αλλάχ σε όλο το σύμπαν);»

❹ «Μα δεν είναι ο Αλλάχ ο Δικαιότερος (ο Σοφότερος) των δικαστών; (βεβαίως, Είναι!).»

Σούρα 96 Αλ-‘Άλακ

[Κρεμάμενος Θρόμβος Αίματος]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεσπλαχνο)

❶ «Διάβασε! Στο όνομα του Κυρίου σου, που δημιούργησε.»

❷ «Έπλασε τον άνθρωπο από ‘Αλακ (κρεμάμενο θρόμβο αίματος).»

❸ «Διάβασε! Και ο Κύριός σου είναι ο πλέον Γενναϊόδωρος.»

❹ «Αυτός που δίδαξε την Πένα (τη χρήση της).»

❺ «Δίδαξε τον άνθρωπο (ένα μέρος από) ό,τι δε γνώριζε (ο άνθρωπος).»

❻ «Όχι! Στ’ αλήθεια, ο άνθρωπος παραβιάζει (τα όρια σε απιστία και κακές πράξεις),»

❼ «Αφού βλέπει τον εαυτό του πλούσιο (νομίζει ότι έτσι είναι αυτάρκης, και αρχίζει να παραβιάζει όπως προαναφέραμε στο προηγούμενο εδάφιο).»

❽ «Στ’ αλήθεια, στον Κύριό σου θα είναι η επιστροφή (όλων των ανθρώπων, μα ξεχασε ο άνθρωπος ότι στον Αλλάχ θα επιστρέψει κατά τη Μέλλουσα Ζωή και έτσι δε φοβάται αν θα τον Τιμωρήσει;).»

❾ «Είδες εσύ (ω, Μωχάμμαντ) εκείνον (τον Άμπου Τζαχλ) που αποτρέπει,»

❿ «Τον δούλο (τον Μωχάμμαντ) από το να προσεύχεται; (δηλ. δεν απομακρύνεται μόνο ο ίδιος από την καθοδήγηση, αλλά θέλει να αποτρέπει και έσένα και τους άλλους από την καθοδήγηση!).»

⓫ «Βλέπεις (ω, Μωχάμμαντ) αν (ο δούλος που προσεύχεται, δηλ. ο ίδιος ο Μωχάμμαντ) ήταν στην καθοδήγηση (του Αλλάχ);»

⓬ «Και αν διατάζει την ευσέβεια; (τότε, πώς λοιπόν να τον αποτρέπει ο Άμπου Τζαχλ από το να προσεύχεται;).»

⓭ «Βλέπεις (ω, Μωχάμμαντ) αν (ο άδικος ο Άμπου Τζαχλ) διέψευσε (το Κοράνιο) και απομακρύνθηκε (από τη πίστη);»

⓮ «Μα δε ξέρει (αυτός ο άδικος), ότι ο Αλλάχ βλέπει (ό,τι κάνει);»

⓯ «Όχι! Αν δεν πάψει, θα τον αρπάξουμε και θα τον σύρουμε από το μέτωπο,»

⓰ «Αυτό το μέτωπο που είναι ψεύτη και αμαρτωλό (εδό χαρακτηρίζεται το μέτωπο ότι είναι ψεύτη και αμαρτωλό επειδή ο Μετωπιαίος Λόβος ελέγχει τη συνείδηση που έχουμε για τις πράξεις μας, την κρίση μας για ό,τι συμβαίνει στις καθημερινές μας δραστηριότητες, τις συνασθηματικές μας αναδράσεις, τη γλώσσα που χρησιμοποιούμε, καθώς και τη γνώση του νήματος των λέξεων που επιλέγουμε, επίσης διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στην επεξεργασία των πληροφοριών, άρα και στη νόηση. βλ. el.wikipedia.org: ‘Μετωπιαίος Λόβος’).»

⓱ «Ας φωνάξει τους υποστηρικτές του από το λαό του (όπως είπε σε σένα, ω, Μωχάμμαντ: «Έχω τους περισσότερους υποστηρικτές στη φυλή»).»

18 «Εμείς, όμως, θα φωνάξουμε τους αγγέλους φύλακες της Κόλασης (για να τον σύρουν στη Φωτιά, κατά τη Μέλλουσα ζωή).»

19 «Οχι! Μην τον υπακούς (σε αυτό που σε αποτρέπει), αλλά εκτέλεσε Σιτζούντ (πληνής στάση προς τον Κύριό σου) και πλησίασε (τον Κύριό σου μέσω της υπακοής προς τις Εντολές Του).»

Σούρα 97 Αλ-Καντρ

[Η Νύχτα του Θείου Πεπρωμένου]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεσπλαχνου)

1 «Στ' αλήθεια, Εμείς το στείλαμε (το Κοράνιο) τη Νύχτα του Αλ-Καντρ (που είναι από τις δέκα τελευταίες νύχτες του μήνα του Ραμαζανιού, η οποία είναι η νύχτα της Τιμής και του Πεπρωμένου, κατά την οποία ο Αλλάχ ορίζει το Πεπρωμένο των σκλάβων Του για τον επόμενο χρόνο).»

2 «Και πώς να ξέρεις (ω, Προφήτη) τι είναι η Νύχτα του Αλ-Καντρ; (είναι έκραση που δείχνει πόσο σημαντική νύχτα είναι),»

3 «Η Νύχτα του Αλ-Καντρ είναι καλύτερη από χίλιους μήνες (δηλ. η λατρεία προς τον Αλλάχ εκείνη τη νύχτα είναι καλύτερη από χίλιους μήνες λατρείας προς Αυτόν, δηλαδή 83 χρόνια και 4 μήνες).»

4 «Οι άγγελοι και το Αρ-Ρούχ (το Πνεύμα, δηλ. ο Γαβριήλ) κατεβαίνουν αυτήν τη νύχτα με την άδεια του Κυρίου τους με όλα τα διατάγματα (για όλες τις υποθέσεις αυτής της χρονιάς).»

5 «Και ειρήνη είναι (ολόκληρη αυτήν τη νύχτα) μέχρι την έναρξη της αυγής.»

Σούρα 98 Αλ-Μπαϊγένα

[Η Σαφής Ένδειξη]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεσπλαχνου)

1 «Εκείνοι που απίστησαν από το λαό της Βίβλου (που βγήκαν από την ορθή πίστη στον Αλλάχ μέσω των καινοτομιών τους) επίσης και οι πολυθεϊστές, ποτέ δε θα σταματούσαν (την απιστία τους), αν δεν ερχόταν σε αυτούς η Σαφής Απόδειξη (δηλ. με το πέρασμα του χρόνου δεν θα αυξανόντουσαν, παρά μόνο στην απιστία τους και στις καινοτομίες τους, αν δεν τους έσπευτε ο Αλλάχ τον Προφήτη Μωχάμμαντ).»

2 «(Αυτή η Σαφής Απόδειξη είναι) ένας Απεσταλμένος από τον Αλλάχ που απαγγέλλει αγνότατες γραφές (το Ιερό Κοράνιο),»

3 «Που μέσα τους υπάρχουν αξιόλογα Βιβλία (ορθά Βιβλία που περιέχουν αμερόληπτους

جزاؤهم عند ربهم جنت عدن تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها أبدا رضي الله عنهم ورضوا عنه ذلك لمن خشي ربه. ٨

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ ٩٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ١ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَفْعَالَهَا ٢

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ٣ يَوْمَئِذٍ تُخْبِرُهَا ٤

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ٥ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا ٦

يُسْرُوا أَعْمَالَهُمْ ٧ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا ٨

يَرَهُ ٩ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ١٠

سُورَةُ الْجِنِّ ٩٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَنِيَّتِ صَبِيحًا ١ فَأَلْمُورِيَّتِ قَدَحًا ٢ فَالْمُغِيرَتِ صَبِيحًا ٣

فَأَنْزَلْنَاهُ نَفْعًا ٤ فَوْسَطْنَاهُ جَمْعًا ٥ إِنَّ الْإِنْسَانَ ٦

لِرَبِّهِ لَكُونٌ ٧ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ٨ وَإِنَّهُ لَكَبِ ٩

الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ١٠ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ رَمًا فِي الْقُبُورِ ١١

Νόμους).»

1 «Και στ' αλήθεια, εκείνοι στους οποίους δόθηκαν οι Γραφές (Εβραίους και Χριστιανούς) δεν διέφεραν μεταξύ τους (συμφωνούσαν όλοι για τον ερχομό ενός Προφήτη) μέχρι που ήρθε σε αυτούς η Σαφής Απόδειξη (δηλ. ο Προφήτης Μωχάμμαντ) (πριν από τον ερχομό του Μωχάμμαντ, περίμεναν τον ερχομό ενός Προφήτη, όπως αναφερόταν στις Γραφές τους, αλλά όταν ήρθε ο Μωχάμμαντ σε αυτούς με τις ξεκάθαρες αποδείξεις, διαφώνησαν μεταξύ τους και διασπάστηκαν, κάποιοι τον αρνήθηκαν και άλλοι τον πίστεψαν και τον ακολούθησαν).»

2 «Και στην πραγματικότητα, δεν διατάχθηκαν, παρά να λατρεύουν (μόνο) τον Αλλάχ, και να είναι αφοσιωμένοι προς Αυτόν στη θρησκεία και να είναι Χουναφά' (να απέχουν από τον πολυθεϊσμό και να κλίνουν προς το Μονοθεϊσμό), και να εκτελούν τις προσευχές και να δίνουν τη Ζακά (ελεημοσύνη): και αυτή είναι η ορθή θρησκεία.»

3 «Στ' αλήθεια, οι άπιστοι από το λαό της Βίβλου (από τους Χριστιανούς και τους Εβραίους

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ (١٠) إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ (١١)

سُورَةُ الْقِنَاقَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلْقَارِعَةُ (١) مَا أَلْقَارِعَةُ (٢) وَمَا أَذْرَكَ مَا أَلْقَارِعَةُ (٣)
يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ (٤)
وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ (٥) فَأَمَّا
مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ (٦) فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ
(٧) وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ (٨) فَأُمَّهُ مُكَادِرَةٌ
(٩) وَمَا أَذْرَكَ مَا هِيَ (١٠) نَارُ حَامِيَةٍ (١١)

سُورَةُ الْبَقَارَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَكُنْ مِنَ الْكَافِرِينَ (١) حَتَّى دُرِّمَ الْمَقَابِرَ (٢) كَلَّا سَوْفَ
تَعْلَمُونَ (٣) ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ (٤) كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ
عِلْمَ الْيَقِينِ (٥) لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ (٦) ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا
عَيْنَ الْيَقِينِ (٧) ثُمَّ لَتَسْتَأْذِنَ يَوْمَئِذٍ النَّاسُ

που δεν ακολούθησαν τις πρωτότυπες διδασκαλίες του Μωυσή και του Ιησού, ούτε αυτές του Μωχάμμαντ) και οι πολυθεϊστές θα κατοικήσουν στο Πυρ της Κολάσεως, όπου θα μένουν εκεί μέσα για πάντα. Αυτοί είναι οι χειρότεροι των πλασμάτων. »

« Στ' αλήθεια, αυτοί που πιστεύουν και κάνουν ενάρετες πράξεις, είναι οι καλύτεροι των πλασμάτων. »

« Η αμοιβή τους θα είναι από τον Κύριο τους οι κήποι του Άντι, κάτω από τους οποίους ρέουν ποτάμια, όπου θα μένουν εκεί μέσα για πάντα. Ο Αλλάχ θα είναι Ευχαριστημένος απ' αυτούς, κι αυτοί θα είναι ευχαριστημένοι απ' Αυτόν. Αυτό θα είναι (η αμοιβή) για όποιον φοβάται τον Κύριο του (απέχοντας από τις απαγορεύσεις Του). »

Σούρα 99 Αζ-Ζάλζαλα

[Ο Σεισμός]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεδοσπλαχνού)
« Όταν η γη σειστεί από τον (τελικό) σεισμό της, »

« Και όταν η γη αποβάλει τα βάρη της (τους νεκρούς), »

« Και ο άνθρωπος (τρομαγμένος και εκπληκτος) θα πει «Τι συμβαίνει μ' αυτή;». »

« Εκείνη την Ημέρα (η γη) θα πει τις ιστορίες της (τι καλό και τι κακό έγινε πάνω της), »

« Επειδή ο Κύριός σου θα την εμπνεύσει. »

« Εκείνη την ημέρα οι άνθρωποι θα προχωρήσουν χωρισμένοι (σε ομάδες) (από τον τόπο της Κρίσης προς τον τελικό προορισμό τους), για να τους δειχθούν οι πράξεις τους (δηλ. την αμοιβή τους). »

« Όποιος έχει κάνει καλό (έστω και) ίσο με το βάρος ενός ατόμου θα δει (την αμοιβή του), »

« Και όποιος έχει κάνει κακό (έστω και) ίσο με το βάρος ενός ατόμου θα δει (την τιμωρία του). »

Σούρα 100 Αλ-Άντιγιάτ

[Τα Άλογα που Τρέχουν Δυνατά]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεδοσπλαχνού)
« Μα τα (άλογα) που τρέχουν δυνατά (στο δρόμο του Αλλάχ) λαχανιασμένα, »

« Και (από τις σπλές τους) βγάζουν σπίθες (από το τρέξιμό τους, όταν οι σπλές τους χτυπούν τις πέτρες), »

« Και επιτίθενται (στους εχθρούς) το πρωί, »

« Και σηκώνουν από το τρέξιμό τους σκόνη. »

« Και διεισδύουν αμέσως ως ένα στη μέση της παράταξης (του εχθρού). »

« Στ' αλήθεια, ο (άπιστος) άνθρωπος είναι αγνώμων προς τον Κύριό του. »

« Και ο ίδιος είναι ο μάρτυρας σε αυτό (στην αχαριστία του προς τον Κύριό του). »

« Και στ' αλήθεια, διακατέχεται από υπερβολική αγάπη για τα πλούτη. »

« Μα δεν ξέρει (ο άνθρωπος τι τον περιμένει) όταν βγουν και σκορπιστούν αυτά που βρίσκονται στους τάφους (όταν οι άνθρωποι αναστηθούν), »

« Και θα φανερωθούν αυτά που βρίσκονται μέσα στα στήθη (των ανθρώπων); »

« Στ' αλήθεια, ο Κύριός τους, εκείνη την Ημέρα, είναι Χαμπείρ (Γνωρίζει πλήρως) γι' αυτούς (όλες τις πράξεις και τις υποθέσεις τους). »

Σούρα 101 Αλ-Κάρι'α

[Η Ημέρα της Κρίσεως, που Χτυπά τις Καρδιές]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεδοσπλαχνού)

❶ « Η Αλ-Κάρι'α (δηλ. η Ημέρα της Κρίσεως που κτυπά τις καρδιές των ανθρώπων με τα τρομακτικά γεγονότα που θα γίνουν εκείνη την Ημέρα). »

❷ « Τι είναι λοιπόν η Αλ-Κάρι'α; »

❸ « Και πώς να ξέρεις τι είναι η Αλ-Κάρι'α (έκφραση που δείχνει πόσο σημαντική είναι); »

❹ « Είναι η Ημέρα κατά την οποία οι άνθρωποι θα είναι σαν τις σκορπισμένες πεταλούδες. »

❺ « Και τα βουνά θα είναι σαν το ξασμένο μαλλί. »

❻ « Όσο γι' αυτόν που η ζυγαριά (με τις καλές και τις κακές πράξεις) του θα είναι πιο βαριά (από τη μεριά των καλών πράξεων), »

❼ « Θα έχει μια ευχάριστη ζωή (στον Παράδεισο), »

❶ « Μα όσο γι' αυτόν που η ζυγαριά (με τις καλές και τις κακές πράξεις) του θα είναι πιο ελαφριά (από τη μεριά των καλών πράξεων), »

❷ « Θα έχει ως κατοικία του την Αλ-Χάουγια. »

❸ « Και πώς να ξέρεις τι είναι (η Αλ-Χάουγια); (έκφραση που δείχνει πόσο σημαντική είναι), »

❹ « Είναι μία πυρακτωμένη Φωτιά. »

Σούρα 102 Ατ-Τακάθουρ

[Ο Πόθος για την Αύξηση]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνου)

❶ « Σας απασχόλησε (από τη λατρεία του Αλλάχ) ο πόθος για την αύξηση (των παιδιών, του πλούτου, της εξουσίας κτλ.), »

❷ « Μέχρι που θα επισκεφτείτε τους τάφους (δηλ. μέχρι που θα πεθάνετε). »

❸ « Όχι! Στ' αλήθεια θα μάθετε (την πραγματικότητα, και ότι η Μέλλουσα ζωή θα ήταν καλύτερη για σας αν λατρεύατε τον Αλλάχ, όπως έπρεπε, κατά την εγκόσμια ζωή). »

❹ « Και πάλι όχι! Στ' αλήθεια θα μάθετε (την κατάληξή σας, λόγω του πόθου σας για τα υλιστικά πράγματα, που σας απασχολούσαν από την λατρεία προς τον Αλλάχ κατά την εγκόσμια ζωή). »

❺ « Όχι! Αν γνωρίζατε με βεβαιότητα (την κατάληξή σας, δε θα απασχολούσαταν με τα εγκόσμια) »

❻ « Στ' αλήθεια, θα δείτε το Πυρ της Κολάσεως. »

❼ « Έπειτα, θα το δείτε με βεβαιότητα (χωρίς καμία αμφιβολία), »

سُورَةُ الْحَجَرِ
الْحَجَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ❶ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ ❷ إِلَّا الْإِنْسَانَ ❸ أَسْفَهًا ❹ وَكَانَ الْإِنْسَانُ ❺ أَعْدُوًّا ❻ لِلرَّحْمَنِ ❼ وَكَانَ الْإِنْسَانُ ❽ كَفِيرًا ❾

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ
الْفَاتِحَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَلِّغْ لِكُلِّ هُمْزٍ لَمَزَةً ❶ الَّتِي جَمَعَ مَا لَا وَعَدَدَ ❷ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ❸ كَلَّا لَيُبَدِّلَنَّ فِي الْخُطْمِ ❹ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْخُطْمُ ❺ نَارُ اللَّهِ الْمَوْقُودَةُ ❻ الَّتِي تَطْلُعُ ❼ عَلَى الْأَفْعَادِ ❽ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ❾ فِي عَمْدٍ مُّتَدَدَةٍ ❿

سُورَةُ الْوَنَائِكَ
الْوَنَائِكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ❶ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ ❷ فِي تَضَلُّلٍ ❸ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ❹ تَرْمِيهِمْ ❺ بِحِجَارٍ مِّنْ سِجِّيلٍ ❻ جَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ❼

❶ « Και έπειτα, εκείνη την Ημέρα θα ρωτηθείτε για τις απολαύσεις (στις οποίες επιδιώδασταν κατά την εγκόσμια ζωή). »

Σούρα 103 Αλ-'Ασρ

[Ο Χρόνος]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνου)

❶ « (Ορκίζομαι) Μα το Αλ-'Ασρ (το Χρόνο, ή την τρίτη ημερήσια προσευχή που λέγεται Αλ-'Ασρ)! »

❷ « Ότι ο άνθρωπος βρίσκεται σε απώλεια, »

❸ « Εκτός από εκείνους που πιστεύουν, και κάνουν ενάρετες πράξεις, συνιστούν ο ένας στον άλλο την αλήθεια (την αληθινή πίστη και το να πράττουν καλές πράξεις) και συνιστούν ο ένας στον άλλο την υπομονή. »

Σούρα 104 Αλ-Χούμαζα

[Η Συκοφαντία πίσω από την Πλάτη]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχέιμ (Πολυεύσπλαχνου)

❶ « Αλίμονο σε αυτόν που κακολογεί τους άλλους, που μιλά για τα ελαττώματά

سُورَةُ قُرَيْشٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا يَلْفُ قُرَيْشٍ ① إِلَّا لَيْفُهُمْ رِحْلَةَ الْإِشْتَاءِ وَالصَّيْفِ
② فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ③ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ
مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ④

سُورَةُ الْمَاعُونِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَرْأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّنِّ ① فَذَلِكَ الَّذِي
يَدْعُ الْآلِهَةَ ② وَلَا يَخْصُ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ ③
فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ④ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ
⑤ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ⑥ وَيَسْمَعُونَ أَلْمَاعُونَ ⑦

سُورَةُ الْبَكْرَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكِتَابَ ① فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ②
إِنَّكَ شَانِئُكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ③

τους πίσω από την πλάτη τους, »

② «Που μάζευε πλούτη και τα μετρούσε. »

③ « Νομίζοντας ότι τα πλούτη του θα τον κάνουν να ζήσει αιώνια. »

④ « Όχι! Σίγουρα θα ριχτεί στην Αλ-Χούταμα (Σπαστήρα, η Φωτιά που σπάει ό,τι ριχτεί μέσα της). »

⑤ « Και πώς να ξέρεις τι είναι η Αλ-Χούταμα (Σπαστήρας); (έκφραση που δείχνει πόσο σημαντική είναι), »

⑥ « (Είναι) Η Φωτιά του Αλλάχ που είναι (αιώνια) φουντωμένη. »

⑦ « Που διεισδύει (μέσα στα σώματα και φτάνει) έως τις καρδιές. »

⑧ « Είναι κλειδωμένη περικλύοντάς τους (απιστους) μέσα της. »

⑨ « Με μακριές μπάρκες (ώστε να μην μπορέσουν να βγούν από αυτή). »

Σούρα 105 Αλ-Φιλ

[Ο Ελέφαντας]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν
(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολνεύσπλαχνου)

① «Δεν είδες (ω Μωχάμμαντ) τι έκανε ο Κύριός σου με τους ανθρώπους που κατείχαν τον ελέφαντα; (Αναφέρεται στο στρατό του Αμπράχα Αλ-'Άσραμ, ο οποίος προσπάθησε να καταλάβει τη Μέκκα και να καταστρέψει τον Αλ-Κά'μπα και στον οποίο υπήρχε και ένας τεράστιος ελέφαντας), »

② « Και δεν οδήγησε (ο Αλλάχ) το σχέδιό τους σε αποτυχία; »

③ « Και Έστειλε καταπάνω τους σμήνη από πουλιά. »

④ « Χτυπώντας τους με πέτρες από ψημένο πηλό. »

⑤ « Και τους έκανε (ο Αλλάχ) σαν φαγωμένο σάνο (που το έφαγαν τα ζώα και έπειτα το αφόδευσαν). »

Σούρα 106 Κουράις

[Η Φυλή των Κουράις]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολνεύσπλαχνου)

① «(Πόσες εόνιες παραχώρησε ο Αλλάχ στους Κουράις, πώς τους προστάτευσε από τον στρατό με τον ελέφαντα, και μια από αυτές τις εόνιές Του είναι) Η συνήθεια των Κουράις (να ταξιδεύουν με ασφάλεια). »

② «Η συνήθειά τους να ταξιδεύουν (τα εμπορικά καραβάνια) το χειμώνα (προς την Υεμένη) και το καλοκαίρι (προς την παλιά Σρρία). »

③ «Ας λατρεύουν λοιπόν τον Κύριο αυτού του Οίκου (τον Ιερό Οίκον στη Μέκκα), »

④ «Αυτόν που τους τάιζε (σώζοντάς τους) από την πείνα και τους έκανε να αισθάνονται ασφαλείς από το φόβο. »

Σούρα 107 Αλ-Μα'ούν

[Οι Ανάγκες των Γειτονικών Σχέσεων]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολνεύσπλαχνου)

① « Είδες εκείνον που διαψεύδει το Αντ-Ντείν (την Ανάσταση, Απολογισμό, Αμοιβή και Τιμωρία από τον Αλλάχ για τους σκλάβους Του αναλόγως με τα έργα τους, και έτσι δεν υπακούει τον Αλλάχ στις Εντολές Του και στις Απαγορεύσεις Του); »

② « Είναι ο ίδιος που διώχνει τον ορφανό (από τα δικαιώματά του) με σκληράδα, »

③ « Και δεν προτρέπει στο τάισμα του ενδεή (δηλ. ούτε αυτός ταΐζει τους φτωχούς, ούτε προτρέπει τους άλλους να το κάνουν). »

❖ Αλίμονο σε εκείνους που προσεύχονται *(τους υποκριτές)*,

❖ Που καθυστερούν τις προσευχές τους *(από τις ώρες που πρέπει να γίνουν από αδιαφορία ή αμέλεια)*.

❖ Που κάνουν *(καλές πράξεις μόνο και μόνο)* για επίδειξη,

❖ Και εμποδίζουν το Αλ-Μα'ούν *(δηλ. αρνούνται να δανείζουν τα οικιακά σκεύη που μπορεί να τους ζητήσει ο γείτονας)*.

Σούρα 108 Αλ-Κάουθαρ

[Ένα Ποτάμι στον Παράδεισο]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ *(Πολυευσπλαχνου)*

❖ Στ' αλήθεια, Εμείς σου δώσαμε *(ω, Μωχάμμαντ)* το Αλ-Κάουθαρ *(ένα ποτάμι στον Παράδεισο)*.

❖ Γι' αυτό προσευχήσου στον Κύριο σου *(αφοσιωμένος προς Αυτόν και μόνο)* και πρόσφερε θυσία *(για τους φτωχούς, για Χάρη του Αλλάχ και μόνο)*.

❖ Πράγματι, εκείνος που σε μισεί είναι ο αποκομμένος *(από την ευημερία και από κάθε καλό, σ' αυτόν τον κόσμο και στη Μέλλουσα Ζωή)* *(αναφέρεται σε έναν άντρα που μίλησε για τον Προφήτη χλευάζοντας ότι ο Προφήτης είναι άκληρος από γιους, και το όνομά του δε θα συνεχιστεί μετά από το θάνατό του, αλλά ο Αλλάχ του απάντησε ότι αυτός είναι ο αποκομμένος και όχι ο Προφήτης)*.

Σούρα 109 Αλ-Κάφιρουν

[Οι Άπιστοι]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ *(Πολυευσπλαχνου)*

❖ Πες *(ω, Μωχάμμαντ)*: «Ω, άπιστοι!

❖ Εγώ δεν λατρεύω αυτά που εσείς λατρεύετε,

❖ Ούτε εσείς λατρεύετε Όποιον εγώ λατρεύω.

❖ Και ούτε εγώ θα λατρεύω αυτά που εσείς λατρεύετε,

❖ Και ούτε εσείς θα λατρεύετε Όποιον εγώ λατρεύω.

❖ Εσείς έχετε τη θρησκεία σας και εγώ έχω τη θρησκεία μου.

Σούρα 110 Αν-Νασρ

[Η Νίκη]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ *(Πολυευσπλαχνου)*

❖ Όταν έρθει η Νίκη από τον Αλλάχ και η κατάκτηση *(της Μέκκας)*,

سُورَةُ الْكَافُرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ يَتَّيِبُهَا لَكُمْ فَتَرْكُونَ ❶ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ❷
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ❸ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ❹
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ❺ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ❻

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ❶ وَرَأَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ❷ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَأَسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ❸

سُورَةُ الْمُنَافِقِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ❶ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
كَسَبَ ❷ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ❸ وَامْرَأَتُهُ
حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ❹ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ❺

❖ Και βλέπεις τους ανθρώπους να εισέρχονται στη θρησκεία του Αλλάχ σε πλήθη.

❖ Τότε δόξαζε τον Κύριο σου ευγνωμονώντας Τον, και να ζητάς τη Συγχωρεσή Του. Στ' αλήθεια, Είναι Εκείνος που πάντα αποδέχεται τη μεταμέλεια και συγχωρεί.

Σούρα 111 Αλ-Μάσαντ

[Οι Ίνες από Φοινικόδεντρο]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ *(Πολυευσπλαχνου)*

❖ Ας χάσουν τα χέρια του Αμπού Λάχαμπ *(αραβική έκφραση που σημαίνει "ας χαθεί και ταλαιπωρηθεί ο ίδιος ο Αμπού Λάχαμπ!")*, και *(στ' αλήθεια)* ο ίδιος έχασε και ταλαιπωρήθηκε. *(Ο Αμπού Λάχαμπ, ένας από τους θείους του Προφήτη και άσπονδος εχθρός του)* *(στο Κοράνιο πολλές φορές χρησιμοποιείται παρελθοντικός χρόνος για κάτι που θα γίνει στο μέλλον, για να δείξει ότι αυτό θα γίνει οπωσδήποτε και τίποτα δε μπορεί να το αλλάξει!)*

سُورَةُ الْإِنشَاءِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ① اللَّهُ الصَّمَدُ ② لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ③ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ④

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ① مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ② وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ③ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ④ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ⑤

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ① مَلِكِ النَّاسِ ② إِلَهِ النَّاسِ ③ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَفِيِّ ④ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ⑤ مِنْ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ⑥

④ Δεν τον προστάτεψαν (από την τιμωρία, ούτε τον ωφέλησαν απέναντι στον Αλλάχ) τα πλούτη του ούτε ό,τι απέκτησε (από παιδιά).»

⑤ Θα εισαχθεί στη Φωτιά που έχει (αγριές) φλόγες για να καεί μέσα της,»

⑥ Επίσης και η γυναίκα του, αυτή που κουβαλάει καυσόξυλα (δηλ. τα αγκάθια που κουβαλούσε για να τα βάλει στο δρόμο του Μωχάμμαντ ώστε να τον βλάψει),»

⑦ Θα έχει γύρω από το λαιμό της ένα σχοινί από Μάσαντ (πλεγμένες πολύ σκληρές ίνες από φοινικόδεντρο, με το οποίο θα υψωθεί στην Κόλαση και έπειτα θα πεταχτεί προς τα κάτω).»

Σούρα 112 Αλ-Ιχλās

[Η Αφοσίωση – Η Ειλικρίνεια]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολνεύσπλαχνο)

① ﴿Πες (ω, Μωχάμμαντ): Αυτός είναι ο Αλλάχ, ο Άχαντ (Ένας, Μοναδικός και Αδιαίρετος)﴾

② ﴿Ο Αλλάχ Ασ-Σάμαντ (ο Αυτάρκης, που δεν έχει ανάγκη τίποτα από τα πλάσματά του, αλλά αυτά έχουν ανάγκη από Αυτόν, και Αυτός ούτε τρώει, ούτε πίνει, ούτε πεθαίνει)﴾

③ ﴿Δε γέννησε, ούτε γεννήθηκε﴾

④ ﴿Και κανένας δεν είναι ίσος ή συγκρίσιμος με Αυτόν.﴾

Σούρα 113 Αλ-Φάλακ

[Η Χαραυγή]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολνεύσπλαχνο)

① ﴿Πες (ω, Μωχάμμαντ): «Αναζητώ καταφύγιο στον Κύριο της Χαραυγής,﴾

② ﴿Από το κακό (που προέρχεται από) τα δημιουργήματα που έπλασε,﴾

③ ﴿Και το κακό της νύχτας με το βαθύ σκοτάδι της όταν διαχέεται (και καλύπτει τα πάντα και ό,τι κακό περιέχει η νύχτα),﴾

④ ﴿Και το κακό εκείνων (των μαγισσών όταν) φυσούν στους κόμπους,﴾

⑤ ﴿Και το κακό του ζηλόφθονου όταν ματιάζει».﴾

Σούρα 114 Αν-Ναs

[Οι Άνθρωποι]

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν

(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολνεύσπλαχνο)

① ﴿Πες (ω, Μωχάμμαντ): «Αναζητώ καταφύγιο στον Κύριο των ανθρώπων,﴾

② ﴿Τον Βασιλιά των ανθρώπων,﴾

③ ﴿Το Θεό των ανθρώπων,﴾

④ ﴿Από το κακό του ύπουλου ψιθυριστή (του διαβόλου, που ψιθυρίζει το κακό στις καρδιές των ανθρώπων), που αποσύρεται (από τον ψιθυρό του, μόλις κάποιος μνημονεύσει τον Αλλάχ),﴾

⑤ ﴿Που ψιθυρίζει (το κακό) στα στήθη (στις καρδιές) των ανθρώπων,﴾

⑥ ﴿Και από (το κακό) των τζιν και των ανθρώπων.﴾

Κρίσιμα Ερωτήματα στη Ζωή ενός Μουσουλμάνου

1. **Από πού αντλεί ένας Μουσουλμάνος την πίστη και το δόγμα του;** Ο Μουσουλμάνος αντλεί την πίστη και το δόγμα του απ' το Βιβλίο του Αλλάχ (το Ιερό Κοράνιο) και την αυθεντική Σούννα του Προφήτη Του (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} 'Αλλάχι σουά Σάλαμ), ο οποίος δεν μιλά αυθαίρετα και με δική του επιθυμία, αλλά (όπως λέει ο Αλλάχ): «Στ' αλήθεια πρόκειται μόνο για μία αποκάλυψη που αποκαλύφθηκε.» [53:4]. Αυτές οι δύο πηγές πρέπει να γίνουν κατανοητές σύμφωνα με την τότε αντίληψη των συντρόφων του, και των ενάρετων προγόνων (Ασ-Σάλαφ Ασ-Σάλιχ).
2. **Πού θα πρέπει να προστρέχουν οι Μουσουλμάνοι σε περίπτωση που διαφωνούν;** Οι Μουσουλμάνοι πρέπει να προστρέχουν στον Ισλαμικό Νόμο, καθώς αυτό είναι που αναφέρθηκε στο Βιβλίο του Αλλάχ και τη Σούννα του Προφήτη (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} 'Αλλάχι σουά Σάλαμ) Του. Ο Αλλάχ είπε: «*κι αν διαφωνείτε σε κάτι, στρέψτε αυτό στον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο (δηλ. αναζητήστε τη λύση της διαφωνίας σας στο βιβλίο του Αλλάχ και τη Σούννα του Προφήτη Του).*» [4:59]
Ο Προφήτης (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} 'Αλλάχι σουά Σάλαμ) είπε: «*Άφησα ανάμεσά σας δύο πράγματα, τα οποία αν τα ακολουθήσετε, δεν θα παραστρατήσετε ποτέ: το Βιβλίο του Αλλάχ και τη Σούννα του Προφήτη Του.*» (Αλ-Μουάτα')
3. **Ποια από τις αιρέσεις θα είναι αυτή που θα σωθεί την Ημέρα της Ανάστασης;** Ο Προφήτης (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} 'Αλλάχι σουά Σάλαμ) είπε: «*Η Ούμμα (οι οπαδοί) μου θα διαιρεθεί σε εβδομήντα τρεις αιρέσεις, όλες εκ των οποίων θα καταλήξουν στο Πυρ της Κολάσεως, εκτός από μία.*». Οι σύντροφοί του ρώτησαν: «*Ποια είναι αυτή, ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ.*». Αυτός απάντησε: «*Αυτή που ακολουθεί το δρόμο μου και το δρόμο των συντρόφων μου.*» (Αχμαντ)
Και έτσι όποιος θέλει να σωθεί και τα έργα του να γίνουν αποδεκτά από τον Αλλάχ, θα πρέπει να ακολουθεί το δρόμο του Προφήτη (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} 'Αλλάχι σουά Σάλαμ) και των συντρόφων του, αποφεύγοντας να επινοήσει ο ίδιος κάποια καινοτομία ή να ακολουθήσει κάποια καινοτομία που την επινόησε κάποιος άλλος στο Ισλάμ.
4. **Ποιες είναι οι προϋποθέσεις για να γίνουν αποδεκτές οι ενάρετες πράξεις;** Οι προϋποθέσεις για να γίνουν αποδεκτές οι ενάρετες πράξεις είναι οι ακόλουθες:
1) Ορθή πίστη στον Αλλάχ και στη Μοναδικότητά Του, καθώς ο Αλλάχ δεν αποδέχεται καμία πράξη από κάποιον που διαπράττει Σιρκ (πολυθεϊσμό). 2) Αγνότητα προθέσεων: πράττοντας καλές πράξεις για χάρη του Αλλάχ και μόνο. 3) Το να ακολουθεί κανείς το παράδειγμα του Προφήτη (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} 'Αλλάχι σουά Σάλαμ): το άτομο θα πρέπει να κάνει την πράξη με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που εξηγείται απ' τον Προφήτη (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} 'Αλλάχι σουά Σάλαμ), και να μην επινοεί καινούριο τρόπο λατρείας, τον οποίο δεν το έκανε ο Προφήτης (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} 'Αλλάχι σουά Σάλαμ).
Εάν κάποια απ' τις τρεις αυτές προϋποθέσεις δεν πληρείται, τότε η πράξη δεν γίνεται αποδεκτή. Ο Αλλάχ είπε: «*Και θα Στραφούμε σε όσες πράξεις έκαναν αυτοί (σε αυτή τη ζωή), και θα τις Κάνουμε σκορπισμένους κόκκους σκόνης.*» [25:23]
5. **Πόσα στάδια υπάρχουν στη θρησκεία του Ισλάμ;** Υπάρχουν τρία στάδια στη θρησκεία του Ισλάμ. Το Ισλάμ, το Ιμάν και το Ιχσάν.
6. **Τι σημαίνει 'Ισλάμ', και πόσους πυλώνες διαθέτει;** 'Ισλάμ' σημαίνει: Υποταγή στον Αλλάχ, με πίστη στον Ταουχίντ (Μονοθεϊσμό), συμμόρφωση στις εντολές Του, με υπακοή προς Αυτόν, με αποφυγή και απαλλαγή από κάθε μορφή πολυθεϊσμού και ειδωλολατρίας, καθώς επίσης και αποφυγή αυτών που τα διαπράττουν.

Οι πυλώνες του Ισλάμ είναι πέντε, όπως αναφέρθηκε στο χαντίθ του Προφήτη (Σάλα ^{Αλλάχου} ^{Αλλάχ} ^{Αλλάχ}): «**Το Ισλάμ είναι χτισμένο πάνω σε πέντε [πυλώνες]: Η μαρτυρία του ότι δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός από τον Αλλάχ και ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο Αγγελιαφόρος Του (Ασχάντο αλά ιλάχα ιλα Αλλάχ, ουά ασχάντο άνα Μωχάμμανταν ρασούλο Αλλάχ), η εκτέλεση της Σάλα (προσευχής), η προσφορά της Ζακά (υποχρεωτική ετήσια ελεημοσύνη), η εκτέλεση του Χατζ (προσκύνημα στη Μέκκα) και η νηστεία κατά το μήνα του Ραμαζανιού.**» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ).

7. Τι σημαίνει 'Ιμάν' και πόσους πυλώνες διαθέτει; 'Ιμάν' σημαίνει: Πίστη και πεποίθηση στην καρδιά, ομιλία της γλώσσας και πράξεις των άκρων του σώματος.

Το Ιμάν αυξάνεται όταν κανείς πράττει καλές πράξεις και μειώνεται όταν κανείς διαπράττει αμαρτίες.

Ο Αλλάχ (^{Σουμπχάνου} ^{ουά} ^{Τα'άλα}) είπε: «**Στ' αλήθεια, σε Στείλαμε (ω, Μωχάμμαντ) ως μάρτυρα, ως αγγελιαφόρο χαρμόσυνων ειδήσεων, και ως προειδοποιητή.**» [48:8]. Ο Προφήτης (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^{Αλλάχ} ^{Αλλάχ}) είπε: «**Το Ιμάν έχει εβδομήντα και κάτι κλαδιά: Το ψηλότερο είναι να λέει κανείς ότι δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός απ' τον Αλλάχ, το χαμηλότερο είναι να αφαιρέσει κανείς οτιδήποτε βλαβερό ή εμπόδιο απ' το μονοπάτι και το να ντρέπεται (σεμνότητα) κανείς είναι ένα κλαδί του Ιμάν.**» (Μόσλεμ).

Η αύξηση του Ιμάν μπορεί να παρατηρηθεί, όταν ο άνθρωπος βλέπει την αύξηση του ενθουσιασμού που νιώθει όταν πράττει καλές πράξεις, και το αντίστροφο.

Το Ιμάν έχει έξι πυλώνες, όπως αναφέρθηκε στο χαντίθ του Προφήτη (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^{Αλλάχ} ^{Αλλάχ}): «**Το Ιμάν είναι το να πιστεύει κανείς στον Αλλάχ, τους αγγέλους Του, τα Βιβλία Του, τους Αγγελιαφόρους Του, την Ημέρα της Κρίσης, και το Αλ-Κάνταρ (Θείο Πεπρωμένο) και στις συνέπειες που επιφέρει (το Αλ-Κάνταρ) τόσο τις καλές όσο και τις κακές.**» (Αλ-Μπουχάρι)

8. Τι σημαίνει 'Λα ιλάχα ιλα Αλλάχ'; Αυτή η φράση σημαίνει ότι δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός απ' τον Αλλάχ, και ότι ο Αλλάχ και μόνο αξίζει να λατρεύεται.

9. Είναι ο Αλλάχ μαζί μας; Ναι, ο Αλλάχ είναι μαζί μας με την τέλεια γνώση Του, την ακοή Του, την όρασή Του, την προστασία Του, την παντοδυναμία Του και τη Θεία Βούλησή Του. Ωστόσο, ο Ίδιος ο Αλλάχ, δεν αποτελεί μέρος της δημιουργίας Του, και τίποτα από αυτή δεν μπορεί να Τον περικλείσει.

10. Μπορεί ο Αλλάχ να γίνει αντιληπτός από την όραση του ματιού; Κανείς δεν μπορεί να δει τον Αλλάχ κατά την εγκόσμια ζωή, αλλά οι πιστοί θα Τον δουν την Ημέρα της Ανάστασης, καθώς επίσης και στον Παράδεισο. Ο Αλλάχ (^{Σουμπχάνου} ^{ουά} ^{Τα'άλα}) είπε: «**Κάποια πρόσωπα εκείνη την Ημέρα θα είναι λαμπερά και φωτεινά ☞ Ατενίζοντας Τον Κύριό τους.**» [75:2223-]

11. Ποιο είναι το όφελος της γνώσης των Ονομάτων και των Ιδιοτήτων του Αλλάχ; Η πρώτη υποχρέωση που επέβαλε ο Αλλάχ στα δημιουργήματά Του, ήταν το να γνωρίζουν τον Αλλάχ (^{Σουμπχάνου} ^{ουά} ^{Τα'άλα}). Αν πραγματικά γνωρίσουν τον Αλλάχ, θα Τον λατρεύουν όπως Του αρμόζει. Ο Αλλάχ (^{Σουμπχάνου} ^{ουά} ^{Τα'άλα}) είπε: «**Και μάθε ότι δεν υπάρχει άλλος θεός, εκτός απ' τον Αλλάχ.**» [47:190]

Η λατρεία του Αλλάχ μέσω των Ονομάτων και των Ιδιοτήτων Του, σημαίνει ουσιαστικά ότι κάποιος τα μαθαίνει όπως πρέπει, κατανοεί τη σημασία τους, και πράττει ανάλογα.

Υπάρχουν μερικά Ονόματα και Ιδιότητες του Αλλάχ που θεωρούνται αξιόπαινα, αν βρεθούν σε έναν άνθρωπο, όπως η γνώση, το έλεος, και η

δικαιοσύνη, ενώ υπάρχουν άλλα που είναι επιλήψιμα, όπως η απόδοση θείας φύσης σε κάποιον. Υπάρχουν επίσης κι άλλα αξιέπαινα χαρακτηριστικά, τα οποία έχει ζητηθεί από τους ανθρώπους να τα αναζητήσουν και να τα αποκτήσουν, αλλά δεν αποδίδονται σε καμία περίπτωση στον Αλλάχ (Σουμπχάνου ουά Τα'άλα), όπως η υποτέλεια προς τον Αλλάχ, το να βρίσκεται κανείς σε κατάσταση ανάγκης, ταπεινότητας, παράκλησης προς τον Αλλάχ και άλλα παρόμοια. Ο πιο αγαπητός άνθρωπος για τον Αλλάχ, είναι αυτός που έχει χαρακτηριστικά που Αυτός αγαπά, και ο πιο μισητός σ' Αυτόν, είναι αυτός που έχει χαρακτηριστικά που Αυτός μισεί.

12. Ποια είναι τα πιο Όμορφα Ονόματα του Αλλάχ; Ο Αλλάχ λέει: «*Και σ' Αυτόν ανήκουν τα πιο Όμορφα Ονόματα, και έτσι με Αυτά κάνε επίκληση προς Αυτόν.*» [7:180]

Ο Προφήτης (Σάα Αλλάχου 'Αλλάχι ουά Σάωαμ) είπε: «*Ο Αλλάχ έχει 99 Ονόματα, εκατό μείον ένα, και όποιος τα απαριθμήσει θα πάει στον Παράδεισο.*» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

Η έννοια της απαρίθμησής τους σημαίνει: 1) Το να γνωρίζει κανείς τα Ονόματα και το πλήθος τους. 2) Το να κατανοεί τη σημασία τους και τι υποδεικνύουν. Για παράδειγμα, το ότι κάποιος Μουσουλμάνος γνωρίζει ότι ο Αλλάχ είναι *Αλ-Χακείμ* (ο Πάνσοφος), συνεπάγεται ότι καταλαβαίνει πως όλα γίνονται σύμφωνα με τη Σοφία Του. Παρομοίως, το ότι κάποιος Μουσουλμάνος γνωρίζει ότι ο Αλλάχ είναι *Αλ-Κουντούς* (ο Ιερός), συνεπάγεται ότι πιστεύει πως ο Αλλάχ είναι απαλλαγμένος από κάθε ατέλεια. 3) Το να κάνει επίκληση προς τον Αλλάχ με αυτά, και η επίκληση είναι δύο ειδών: α) Το να δοξάζει και να λατρεύει τον Αλλάχ μ' αυτά τα Ονόματα. β) Το να προσεύχεται στον Αλλάχ, ζητώντας από τον Αλλάχ ό,τι επιθυμεί με αυτά.

Τα Ονόματα του Αλλάχ είναι τα εξής:

Όνομα	Σημασία του Ονόματος
Αλλάχ	Ο Θεός: Είναι Εκείνος στον Οποίον ανήκει όλη η θειότητα και η Κυριαρχία, και Αυτός είναι ο Μόνος που Αξίζει να λατρεύεται από όλη τη δημιουργία Του. Προς Αυτόν και μόνο θα πρέπει όλη η δημιουργία να υποτάσσεται με υπακοή, να υποκλίνονται και να πέφτουν πρηνείς. Και προς Αυτόν και μόνο θα πρέπει όλα τα είδη λατρείας να απευθύνονται.
Αρ-Ραχμάν	Ο Παντελεήμων: Ένα όνομα που υποδεικνύει την τεράστια έκταση του Ελέους Του, που περικλείει ολόκληρη τη δημιουργία Του. Πρόκειται για ένα όνομα που απευθύνεται συγκεκριμένα σ' Αυτόν, και απαγορεύεται να χρησιμοποιηθεί για οποιονδήποτε άλλον.
Αρ-Ραχίμ	Ο Πολυευσπλαγχνός: Ο Ελεήμων, που Ελεεί τους πιστούς σε αυτήν τη ζωή μέσω της Καθοδήγησής Του, και τους Ελεεί και στη Μέλλουσα Ζωή μέσω του ότι θα τους Τιμήσει με τον Παράδεισο.
Αλ-΄Αφδού	Αυτός που σβήνει τις αμαρτίες των δούλων Του: Συγχωρεί τους δούλους Του και δεν τους Τιμωρεί, ενώ αξίζουν την τιμωρία.
Αλ-Γαφούρ	Αυτός που Συγχωρεί τα πάντα: Αυτός που Κρύβει τις αμαρτίες των δούλων Του, χωρίς να τις Εκθέτει, ούτε Τιμωρεί τους δούλους Του γι' αυτές.
Αλ-Γαφφάρ	Αυτός που Συγχωρεί συνεχώς στο μέγιστο βαθμό: Ένα Όνομα που υποδεικνύει τη συνεχόμενη Συγχώρεση του Αλλάχ για τους δούλους Του, που ζητούν συγχώρεση.
Αρ-Ρα'ούφ	Ο Πολυεπιεικής: Το όνομα αυτό προέρχεται από την Αραβική λέξη <i>Αρ-Ρά'φα</i> που αποτελεί τον ύψιστο βαθμό ελέους. Απευθύνεται σε όλη τη δημιουργία σε αυτήν τη ζωή, και μόνο στους πιστούς στη Μέλλουσα.

Αλ-Χαλείμ	Ο Μακρόθυμος: Αυτός που δεν σπεύδει να τιμωρήσει τους δούλους Του, παρόλο που είναι Ικανός να το κάνει. Τους Δίνει χάρη και τους Συγχωρεί για τις αμαρτίες τους αν ζητήσουν συγχώρεση.
Ατ-Ταουάμπ	Αυτός που Δέχεται τη μεταμέλεια αυτών που μετανοούν: Αυτός που Καθοδηγεί όσους από τους δούλους Του Θέλει στη μετάνοια και την Δέχεται από αυτούς.
Ασ-Σιττεϊρ	Αυτός που Καλύπτει τα σφάλματα των δούλων Του: Αυτός που Καλύπτει τις αμαρτίες των δούλων Του και δεν τους Εκθέτει μπροστά στη δημιουργία Του. Αγαπά το να κρύβουν οι δούλοι Του τα σφάλματά τους και τα σφάλματα των άλλων. Του αρέσει επίσης να κρύβουν τα απόκρυφα μέρη του σώματός τους.
Αλ-Γανεί	Ο Πάμπλουτος, ο Εντελός Ανεξάρτητος, ο Αυτάρκης: Αυτός που δεν έχει ανάγκη από καμία από τις δημιουργίες Του. Και αυτό γιατί οι Ιδιότητές Του είναι τέλειες. Όλη η δημιουργία Του έχει ανάγκη Αυτόν, τις Χάρες και τη βοήθειά Του.
Αλ-Καρεϊμ	Ο Γενναιόδωρος: Αυτός που Παρέχει τα αγαθά με γενναιοδωρία. Παρέχει σε όποιον Θέλει και ό,τι Θέλει και όπως Θέλει είτε αυτός το ζητήσει, είτε όχι. Συγχωρεί τους ανθρώπους και Καλύπτει τα σφάλματά τους.
Αλ-Άκραμ	Ο πιο Γενναιόδωρος: Αυτού του Οποίου η Γενναιοδωρία είναι στο μέγιστο βαθμό, που δεν υπάρχει αντάξιάς Του σ' αυτό και όλα τα αγαθά προέρχονται από Αυτόν. Ανταμείβει τους πιστούς με την Εύνοιά Του. Δε Σπεύδει να Τιμωρήσει αυτούς που απομακρύνονται και τους Κρίνει με τη Δικαιοσύνη Του.
Αλ-Ουαχάμπ	Αυτός που Χαρίζει: Αυτός που Χαρίζει με γενναιοδωρία χωρίς κανένα αντάλλαγμα. Και παρέχει χωρίς να Του ζητηθεί.
Αλ-Τζαουάντ	Αυτός που Παραχωρεί αγαθά και χάρες με γενναιοδωρία στα δημιουργήματά Του: Οι πιστοί σε Αυτόν θα λάβουν το μεγαλύτερο μερίδιο από τις χάρες και τη γενναιοδωρία Του.
Αλ-Ουαντούντ	Ο Στοργικός που πλησιάζει τους δούλους Του με αγάπη: Αυτός που αγαπά τους Αουλιά' (ευσεβείς δούλους) Του και Έρχεται πιο κοντά σ' αυτούς μέσω της Συγχώρεσης και της Χάρης Του. Είναι Ευχαριστημένος μαζί τους, Δέχεται τις πράξεις τους και Σκορπίζει στις καρδιές όλων των ανθρώπων την αγάπη προς τους ευσεβείς δούλους Του.
Αλ-Μού'τι	Αυτός που Δίνει, που Παραχωρεί: Αυτός που Δίνει ό,τι Επιθυμεί από τους θησαυρούς Του σε όποιον Αυτός Επιθυμεί. Οι Αουλιά' (ευσεβείς δούλοι) Του θα λάβουν το καλύτερο μερίδιο από τη Γενναιοδωρία Του. Και είναι Αυτός που Έδωσε στα πάντα τη μορφή και την εικόνα τους.
Αλ-Ουάσει'	Ο Απέραντος: Αυτός που είναι Απέραντος αναφορικά με τις Ιδιότητές Του, όπως το Μεγαλείο, το Κύρος, το Έλεος και τη Συγχώρεσή Του και είναι επίσης Απέραντος στην καλοσύνη και τις χάρες Του.
Αλ-Μούχσιν	Ο Αγαθοεργός: Αυτός στον Οποϊόν ανήκει η τελειότητα αναφορικά με την Ουσία, τα Ονόματα, τις Ιδιότητες και τις Πράξεις Του. Έπλασε τα πάντα στην καλύτερη μορφή και είναι Αγαθοεργός απέναντι στη δημιουργία Του.
Αρ-Ράζικ	Αυτός που Παρέχει, που Συντηρεί: Αυτός που Παρέχει για όλα τα δημιουργήματά Του. Θέσπισε το βιοπορισμό τους προτού Δημιουργήσει τον κόσμο.
Αρ-Ραζάκ	Αυτός που Παρέχει, που Συντηρεί: Ένα Όνομα που υποδεικνύει την αφθονία της παροχής του Αλλάχ για τους δούλους Του. Τους Παρέχει πριν Του ζητήσουν και τους Παρέχει ακόμη και αν Τον παρακούν.
Αλ-Λατεϊφ	Ο Ευγενής: Αυτός που γνωρίζει ακόμη και τα πιο ασήμαντα και τα πιο ισχνά θέματα. Τίποτα δεν είναι κρυφό απ' Αυτόν. Προσφέρει στους δούλους Του αγαθά και ωφέλιμα πράγματα από όπου δεν τα περιμένουν.
Αλ-Χαμπεϊρ	Αυτός που έχει απεριόριστη Γνώση: Αυτός, οι γνώσεις του Οποίου περικλείουν τα κρυφά και ενδόμυχα πράγματα, όπως βέβαια και τα φανερά.

Αλ-Φαττάχ	Αυτός που Ανοίγει ό,τι Επιθυμεί από τους θησαυρούς της κυριαρχίας, του ελέους και της πρόνοιάς Του, και τα Παραχωρεί σύμφωνα με ό,τι Έκρινε η Σοφία και η Γνώση Του.
Αλ-΄Αλείμ	Ο Παντογνώστης: Αυτός του Οποίου οι γνώσεις περιλαμβάνουν τα έκδηλα και τα κρυφά θέματα, τα φανερά και τα μυστικά, το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον. Τίποτε δεν είναι κρυφό από Αυτόν.
Αλ-Μπαρρ	Αυτός που είναι Απέραντος στην αγαθοεργία Του προς τη δημιουργία Του: Αυτός Δίνει, κανείς δεν μπορεί να απαριθμήσει τις χάρες Του. Εκπληρώνει τις υποσχέσεις Του, Συγχωρεί τους δούλους Του, τους Προστατεύει και τους Υποστηρίζει. Δέχεται από αυτούς το λίγο και το Μεγαλώνει.
Αλ-Χακείμ	Ο Σοφός: Αυτός που Βάζει τα πράγματα στη σωστή θέση. Δεν υπάρχουν λάθη ή ατέλειες στον τρόπο με τον οποίο Διευθετεί τις υποθέσεις.
Αλ-Χάκαμ	Ο Κριτής: Αυτός που Κρίνει ανάμεσα στη δημιουργία Του με δικαιοσύνη και δεν Αδικεί κανέναν. Έστειλε στη γη το βιβλίο Του ως κριτή μεταξύ των ανθρώπων.
Ασ-Σάκιρ (Ash-Shakir)	Αυτός που Ευχαριστεί τους δούλους Του για τις καλές πράξεις τους Ανταμειβοντάς τους: Αυτός που Επαινεί αυτούς που Τον υπακούν. Τους Ανταμειβεί όταν κάνουν καλές πράξεις, ακόμα κι αν ήταν λίγες. Ανταμειβεί τους ευγνώμονες για τις χάρες Του Δίνοντάς τους περισσότερες σε αυτή τη ζωή και Ανταμειβοντάς τους και στη Μέλλουσα.
Ασ-Σακούρ	Αυτός που συνεχώς Ευχαριστεί τους δούλους Του για τις καλές πράξεις τους Ανταμειβοντάς τους: Αυτός που Κάνει τις λίγες καλές πράξεις να αυξάνονται, και Πολλαπλασιάζει την ανταμοιβή των δούλων Του. Όταν ο Αλλάχ Θέλει να ευχαριστήσει τον δούλο Του για τις καλές πράξεις του, τότε τον Ανταμειβεί, Αποδεχόμενος τις καλές του πράξεις.
Αλ-Τζαμείλ	Ο Όμορφος: Αυτός που είναι Όμορφος ο Ίδιος, τα Ονόματα, οι Ιδιότητες και οι πράξεις Του. Και κάθε ομορφιά στη δημιουργία Του προέρχεται από Αυτόν.
Αλ-Ματζείντ	Ο Ένδοξος· ο Μεγαλοπρεπής: Σε Αυτόν ανήκει η Περηφάνια, η Τιμή, η Δύναμη, η Δόξα και η Ύψιστη θέση στους ουρανούς και τη γη.
Αλ-Ουαλέι	Ο Προστατευτικός· Προστάτης, και Βοηθός: Αυτός που είναι Αρμόδιος να Διευθετεί όλα τα θέματα της δημιουργίας Του και του βασιλείου Του. Είναι ο Βοηθός και ο Υποστηρικτής όλων των ενάρετων δούλων Του.
Αλ-Χαμείντ	Ο Υπερ-Αξιέπαινος: Αυτός που επαινείται για τα Ονόματα, τις Ιδιότητες και τις πράξεις Του. Είναι Αυτός στον Οποίον είμαστε ευγνώμονες σε περιόδους ευκολίας, αλλά και δυσκολίας. Είναι Αυτός που πάντα Αξίζει να Τον ευχαριστούμε εξαιτίας των τέλειων Ιδιοτήτων Του.
Αλ-Μάουλα	Ο Κύριος, Προστάτης, Βοηθός: Αυτός που είναι Κύριος, Βασιλεύς, Αφέντης, Υποστηρικτής και Βοηθός των ενάρετων δούλων Του.
Αν-Νασείρ	Αυτός που Υποστηρίζει με Νίκη, όποιον ο Ίδιος επιθυμεί. Κανείς δεν μπορεί να νικήσει αυτόν τον οποίο Βοηθά, και κανείς δεν μπορεί να βοηθήσει αυτόν τον οποίο Εγκαταλείπει.
Ασ-Σαμεί΄	Αυτός που Ακούει τα πάντα: Αυτός, Του Οποίου η ακοή Περικλείει όλα όσα είναι μυστικά και φανερά, και όλους τους ήχους ανεξάρτητα απ’ το πόσο χαμηλοί ή δυνατοί είναι. Και είναι Αυτός που Αποκρίνεται σε όσους Τον καλούν.
Αλ-Μπασείρ	Αυτός που Βλέπει τα πάντα: Αυτός, του Οποίου η όραση Περικλείει τα πάντα στον ορατό και τον αόρατο κόσμο, είτε είναι κρυμμένα, είτε φανερά, και είτε είναι μεγάλα είτε είναι μικρά.
Ασ-Σαχέιντ (Ash-Shaheed)	Ο Μάρτυρας: Αυτός που επιβλέπει τη δημιουργία Του. Μαρτύρησε για τον Εαυτό Του, ότι κανείς δεν έχει το δικαίωμα να λατρεύεται εκτός από τον Ίδιο και ότι Αυτός Συντηρεί (τη δημιουργία Του) με δικαιοσύνη. Μαρτυρά για

	τους πιστούς, τους αγγέλους Του και τους αγγελιαφόρους ότι είναι Ειλικρινείς αναφορικά με την πίστη τους.
Αρ-Ρακείμπ	Ο Επιβλέπων: Αυτός που Επιβλέπει τους δούλους Του, Απαριθμεί τις πράξεις τους. Ούτε μια ματιά ή σκέψη δεν περνά χωρίς να το γνωρίζει Εκείνος.
Αρ-Ραφείκ	Ο Επεικής: Ο Φιλεύσπλαχνος σχετικά με τις πράξεις Του. Αυτός, ο Ύψιστος, είναι Υπομονετικός με τους δούλους Του και τους Διατάζει σταδιακά. Συμπεριφέρεται στους δούλους Του με Ευγένεια και Επείκεια, καθώς δεν τους Επιβαρύνει με βάρος που δεν μπορούν να αντέξουν. Αυτός, ο Ύψιστος, αγαπά τους ευγενείς δούλους Του που συμπεριφέρονται στους άλλους με επιείκεια.
Αλ-Καρείμπ	Αυτός που Βρίσκεται Κοντά: Αυτός που βρίσκεται κοντά σε όλους αναφορικά με τη Γνώση και τη Δύναμή Του. Βρίσκεται κοντά στους πιστούς δούλους Του αναφορικά με την Καλοσύνη, την Υποστήριξη και το Έλεός Του. Με όλα αυτά Βρίσκεται ακόμη πάνω στο Θρόνο Του και δεν αναμειγνύεται με τη δημιουργία Του.
Αλ-Μουτζέμπ	Αυτός που Απαντά: Αυτός που Απαντά στις επικλήσεις αυτών που Τον καλούν, σύμφωνα με τη Γνώση και τη Σοφία Του.
Αλ-Μουκεϊτ	Ο Αρμόδιος να Παραχωρεί την Τροφή: Αυτός που Δημιούργησε τα τρόφιμα και Ανέλαβε την ευθύνη της παράδοσής τους στη δημιουργία Του.
Αλ-Χασείμπ	Ο Επαρκής για τους δούλους Του, για ό,τι τους απασχολεί, από τα ζητήματα αυτού του κόσμου ή της Μέλλουσας Ζωής. Οι πιστοί θα λάβουν στο έπακρο την υποστήριξή Του. Και Αυτός είναι που θα Καλέσει όλους τους δούλους Του για να λογοδοτήσουν για τις πράξεις τους σε αυτόν τον κόσμο.
Αλ-Μού'μιν	Αυτός που Επιβεβαιώνει τους Προφήτες Του με θαύματα και σημάδια - και Παρέχει ασφάλεια: Είναι Αυτός που Επιβεβαίωσε την ειλικρίνεια των αγγελιαφόρων Του και των ακολούθων τους, μέσω της μαρτυρίας Του για την ειλικρίνειά τους, Δίνοντας αποδείξεις γι' αυτή. Κάθε ασφάλεια σε αυτήν και τη Μέλλουσα Ζωή προέρχεται από Αυτόν. Θα Προστατεύσει τους πιστούς από το να καταπιεστούν, να τιμωρηθούν ή να τρομοκρατηθούν την Ημέρα της Κρίσης.
Αλ-Μαννάν	Ο Πολύ Γενναιόδωρος· ο Αγαθοεργός: Αυτός που Δίνει και Παρέχει πολλά. Δίνει τόσα πολλά αγαθά και χάρες από την Αγαθοεργία Του στη δημιουργία Του.
Ατ-Τάγιμπ	Ο Καλός· ο Αγνός: Αυτός που είναι Αγνός και Ελεύτερος από όλες τις ατέλειες. Είναι Τέλειος από κάθε άποψη και Προσφέρει τόσο μεγάλο καλό στη δημιουργία Του. Δέχεται από τις καλές πράξεις και τις φιλανθρωπίες των δούλων Του μόνο ό,τι είναι καλό, επιτρεπτό που το έκαναν για τη Χάρη Αυτού και μόνο.
Ασ-Σάφει (Ash-Shafi)	Ο Θεραπευτής: Αυτός που Θεραπεύει τις καρδιές και τα σώματα από τις ασθένειες. Δεν υπάρχουν φάρμακα στα χέρια των δούλων Του, εκτός από όσα έχει Καταστήσει δυνατά γι' αυτούς. Όσο για τη θεραπεία, αυτή βρίσκεται μόνο στα δικά Του Χέρια.
Αλ-Χαφείζ	Ο Προστάτης· ο Σωτήρας· ο Φύλακας: Αυτός που Προστατεύει και Διαφυλάσσει τους πιστούς και τις πράξεις τους χάρη στην καλοσύνη Του. Προστατεύει και Φροντίζει τα πλάσματά Του με τη Δύναμή Του.
Αλ-Ουακεϊλ	Ο Εμπιστευσιμος· ο Αρμόδιος για τη διαχείριση των υποθέσεων των κόσμων: Είναι Υπεύθυνος να φέρει στο φως τη δημιουργία Του και να μεριμνήσει γι' αυτή. Οι πιστοί βασίζονται σ' Αυτόν πριν κάνουν το οτιδήποτε. Ζητούν τη βοήθειά Του όταν χρειάζονται κάτι, και Τον ευχαριστούν όταν επιτύχουν. Και είναι ικανοποιημένοι με αυτά που τους Δίνει, αφού τους Δοκιμάσει.
Αλ-Χαλλάκ	Αυτός που Δημιουργεί: Ένα Όνομα που υποδεικνύει πως ο Αλλάχ συνεχώς δημιουργεί σε αφθονία. Αυτός, ο Ύψιστος, Συνεχίζει να Δημιουργεί και Διατηρεί ακόμα αυτόν το σημαντικό χαρακτηρισμό.

Αλ-Χάλικ	Ο Δημιουργός: Αυτός που Δημιούργησε όλη τη δημιουργία με τρόπο που δεν έχει προηγούμενο.
Αλ-Μπάρι'	Ο Δημιουργός' ο Πλάστης: Αυτός που Έφερε στο φως, αυτά που Θέσπισε και Αποφάσισε να δημιουργήσει.
Αλ-Μουσάουρι	Αυτός που Δίνει Μορφή σε όλα: Αυτός που δίνει σε κάθε δημιούργημά Του τη μορφή που Επέλεξε σύμφωνα με τη Γνώση, τη Σοφία και το Έλεός Του.
Αρ-Ραμπ	Ο Κύριος: Αυτός που ανατρέφει τα πλάσματά Του σιγά-σιγά με τις Χάρες Του. Ανατρέφει τους ευσεβείς δούλους Του με ό,τι διορθώνει τις καρδιές τους. Αυτός είναι ο Δημιουργός, ο Ιδιοκτήτης και ο Κύριος.
Αλ-΄Αδείμ	Ο Μέγας: Ο Μέγας στην Ουσία, τα Ονόματα και τις Ιδιότητες Του. Γι' αυτό όλη η δημιουργία έχει την υποχρέωση να Τον εξυψώνει και να Τον δοξάζει. Πρέπει να δοξάζουν τις Εντολές και τις Απαγορεύσεις Του.
Αλ- Κάχιρ	Αυτός που Υποτάσσει' ο Ακαταμάχητος: Ο Ακαταμάχητος, στον Οποίον όλοι οι άνθρωποι υποτάσσονται, όλα τα πρόσωπα στρέφονται με ταπείνωση ενώπιόν Του και βρίσκεται Υπεράνω όλων.
Αλ-Καχάρ	Αυτός που Υποτάσσει' ο Πιο Επιτακτικός Όλων: έχει παρόμοια, αλλά πιο ισχυρή σημασία από το <i>Αλ-Κάχιρ</i> .
Αλ-Μουχάμιν	Αυτός που Παρακολουθεί, Ελέγχει και Διατηρεί τα πάντα.
Αλ-΄Αζειζ	Ο Ανίκητος' ο Παντοδύναμος: Κάθε είδος Δόξας ανήκει σ' Αυτόν. Δόξα στη Δύναμη, κανείς δεν μπορεί να Τον ξεπεράσει. Δόξα στην Αυτάρκεια, δεν Χρειάζεται κανέναν. Δόξα στην κυριαρχία, τίποτα δεν κινείται χωρίς την άδεια Του.
Αλ-Τζαμπάρ	Ο Επιβλητικός: Αυτός Του οποίου η Βούληση εφαρμόζεται πάντα. Όλη η δημιουργία βρίσκεται υπό την εξουσία Του, υποταγμένη στο Μεγαλείο Του και ακολουθεί τους Νόμους Του. Θεραπεύει τις ραγισμένες καρδιές, Κάνει τους φτωχούς πλούσιους, Καθιστά τις δυσκολίες εύκολες και Θεραπεύει την αρρώστια.
Αλ-Μουτακάμ πιρ	Ο Υπερήφανος: Ο Μέγας, Αυτός που είναι Υπεράνω κάθε ατέλειας και αδικίας για τους δούλους Του. Επιβάλλεται στους περήφανους και αλαζόνες δούλους Του. Περιγράφεται ως Υπέρτατος, και όποιος ισχυριστεί ότι είναι κι αυτός, θα τιμωρηθεί και θα καταστραφεί.
Αλ-Καμπίρ	Ο Μέγας: Αυτός που είναι Μέγας στην Ουσία, τις Ιδιότητες και τις Πράξεις Του. Τίποτα δεν είναι μεγαλύτερο από Αυτόν και οτιδήποτε εκτός από Αυτόν είναι μικρό απέναντι στο μεγαλείο και τη μεγαλοπρέπειά Του.
Αλ-Χαϊέι	Ο Σεμνός: Η σεμνότητά Του ταιριάζει με τη Μεγαλοπρέπειά Του και την Κυριαρχία Του. Η σεμνότητά Του φαίνεται από τη γενναιοδωρία, την αγαθοεργία και την καλοσύνη Του.
Αλ-Χάι	Αυτός που Ζει Αιώνια: Αυτός που έχει συνεχή ζωή, η οποία δεν έχει ούτε αρχή ούτε τέλος. Κάθε μορφή ζωής προέρχεται από Αυτόν.
Αλ-Καγιούμ	Ο Αυτοσυντηρούμενος' Αυτός που Συντηρεί τα Πάντα: Αυτός που Αυτοσυντηρείται και δεν έχει καμία ανάγκη από τη δημιουργία Του. Συντηρεί όλα όσα βρίσκονται στους ουρανούς και τη γη, και όλα αυτά Τον έχουν ανάγκη.
Αλ-Ουάριθ	Ο Κληρονόμος των Πάντων: Αυτός που Παραμένει μετά τον αφανισμό των πλασμάτων. Όλα επιστρέφουν σ' Αυτόν μετά τον αφανισμό των ιδιοκτητών τους. Όλα όσα βρίσκονται στα χέρια μας αποτελούν καταπίστευμα που θα επιστρέψει μια μέρα στον Αλλάχ, τον Αληθινό Ιδιοκτήτη τους.
Αντ-Νταϊγιάν	Αυτός που κρίνει, καταδικάζει και ανταμοιβεί τους δούλους Του: Αυτός στον Οποίον η δημιουργία έχει παραδοθεί και υποταχθεί. Ανταμοιβεί τους δούλους Του για τις πράξεις τους. Αν είναι καλές, Πολλαπλασιάζει την αμοιβή τους,

	αν είναι κακές, τους Τιμωρεί ή τους Συγχωρεί.
Αλ-Μάλικ	Ο Βασιλεύς: Σ' Αυτόν ανήκει η Εντολή, η Απαγόρευση και η Κυριαρχία. Διευθετεί τις υποθέσεις της δημιουργίας Του μέσω των εντολών και των πράξεών Του.
Αλ-Μάαλικ	Ο Ιδιοκτήτης· Ο Άρχων: Σ' Αυτόν ανήκει δικαιοματικά όλη η ιδιοκτησία εξ' αρχής, γιατί δεν υπήρχε κανείς άλλος εκτός απ' Αυτόν όταν Δημιούργησε τα πάντα. Και όλη η ιδιοκτησία στο τέλος θα ανήκει σ' Αυτόν, καθώς όλα θα αφανιστούν.
Αλ-Μαλείκ	Ο Ιδιοκτήτης· Ο Άρχων: Ένα Όνομα που υποδεικνύει την απεριόριστη ιδιοκτησία Του. Η σημασία Του είναι ισχυρότερη από το <i>Αλ-Μάαλικ</i> .
Ασ-Σουμπούχ	Ο Ένδοξος, πέρα από κάθε ατέλεια: Αυτός που απέχει από κάθε ατέλεια, αφού σε Αυτόν ανήκουν όλες οι Ιδιότητες της τελειότητας και της ομορφιάς.
Αλ-Κουντούς	Ο Ιερότατος και Ύψιστος: Αυτός που είναι Απαλλαγμένος και Αγνός από κάθε ατέλεια και ελάττωμα, από κάθε άποψη, καθώς είναι ο Μόνος στον Οποίον αποδίδονται οι τελειότερες περιγραφές. Τίποτα δεν μπορεί να παρομοιαστεί μ' Αυτόν.
Ασ-Σαλάμ	Η Ειρήνη· ο Απελευθερωμένος από κάθε ατέλεια: Αυτός που είναι απαλλαγμένος από κάθε ελάττωμα αναφορικά με την Ουσία, τα Ονόματα, τις Ιδιότητες και τις Πράξεις Του. Κάθε ειρήνη σε αυτήν και τη Μέλλουσα Ζωή προέρχεται απ' Αυτόν.
Αλ-Χακκ	Η Αλήθεια: Αυτός για τον Οποίο δεν υπάρχει καμία αμφιβολία, ούτε για τα Ονόματα και τις Ιδιότητες, ούτε για τη Θειότητα και τη Μοναδικότητά Του. Είναι ο Αληθινός Θεός, και δεν υπάρχει κανείς που να αξίζει να λατρεύεται, εκτός από Αυτόν.
Αλ-Μουμείν	Ο Σαφής: Αυτός, του Οποίου η Μοναδικότητα, η Σοφία και το Έλεος είναι σαφή και ολοφάνερα και δεν υπάρχει καμία αμφιβολία γι' αυτά. Κατέστησε το δρόμο της καθοδήγησης φανερό, ώστε να τον ακολουθήσουν οι δούλοι Του, και το ίδιο έκανε και με τα σκοτεινά μονοπάτια, ώστε να τα αποφεύγουν.
Αλ-Καουέι	Ο Πιο Ισχυρός· Ο Δυνατός: Αυτός που έχει τη μεγαλύτερη δύναμη με απόλυτη βούληση.
Αλ-Ματείν	Ο Πανίσχυρος στη Δύναμη και τις Ικανότητες: Κάνει ότι επιθυμεί χωρίς κανένα αίσθημα κόπωσης ή δυσκολίας να τον αγγίζει.
Αλ-Κάντιρ	Ο Ικανός για τα Πάντα: Αυτός που είναι Ικανός να κάνει τα πάντα. Τίποτα στον ουρανό ή τη γη δεν είναι δύσκολο γι' Αυτόν, και Αυτός θέσπισε τα πάντα.
Αλ-Καντείρ:	Ο Ικανός για τα Πάντα: Έχει σημασία παρόμοια με το 'Αλ-Κάντιρ', αλλά είναι πιο επαινετικό για τον Αλλάχ.
Αλ-Μουκτάντιρ	Ο Ικανότατος: Ένα Όνομα που υποδηλώνει την υπέρτατη Ικανότητα του Αλλάχ για την εκτέλεση όλων όσων όρισε σε συμφωνία με την προηγούμενη Γνώση Του.
Αλ-Άλέι	Ο Ύψιστος: Αυτός στον Οποίον ανήκει η υψηλότητα στο Κύρος, τη Δύναμη και την Ουσία. Όλα βρίσκονται υπό τον έλεγχο και την εξουσία Του, και τίποτα ποτέ δεν τίθεται Υπεράνω Αυτού.
Αλ-Μουτα'άλ	Αυτός στον Οποίο την Υψηλότητα και την Υπεροχή υποτάσσονται όλοι: Τίποτα απολύτως δεν βρίσκεται Υπεράνω Αυτού. Αντίθετα, όλα βρίσκονται κάτω από τη Δύναμη και την Κυριαρχία Του.
Αλ-Μουκάντιμ	Αυτός που Επισπεύδει: Αυτός που επισπεύδει τα πράγματα και τα Τοποθετεί στη σωστή θέση σύμφωνα με τη Βούληση και τη Σοφία Του. Κάνει κάποια δημιουργήματά Του να προηγούνται άλλων, Προτιμώντας τα σύμφωνα με τη Γνώση Του και λόγω της χάρης Του.
Αλ-	Αυτός Που Καθυστερεί: Αυτός που Τοποθετεί τα πράγματα στη σωστή θέση.

Μου'άχιρ	Καθυστερεί ό,τι Επιθυμεί σύμφωνα με τη Σοφία Του. Καθυστερεί την τιμωρία των δούλων Του που ίσως επιστρέψουν σ' Αυτόν και μετανοήσουν.
Αλ-Μουσά'ιρ	Αυτός που Καθορίζει τις Αξίες: Αυτός που Αυξάνει την αξία των πραγμάτων, το κύρος και τις συνέπειες τους, ή τη μειώνει. Η αξία των πραγμάτων μπορεί να αυξηθεί ή να μειωθεί σύμφωνα με τη Σοφία και τη Γνώση Του.
Αλ-Κάμπιντ	Αυτός που Εμποδίζει, Περιορίζει τα αγαθά Του και Παίρνει τις ψυχές των δούλων Του: Αυτός που Παίρνει τις ψυχές και Περιορίζει για κάποιο διάστημα την πρόνοια Του από όσους Επιθυμεί ως δοκιμασία σε συμφωνία με τη Σοφία Του.
Αλ-Μπάσιτ	Ο Απλόχερος: Αυτός που Επεκτείνει τα αγαθά για τους δούλους Του, από τη Γενναιοδωρία και το Έλεός Του. Απλώνει τα χέρια Του στους δούλους Του, ώστε να μετανοήσουν.
Αλ-'Αουαλ	Ο Πρώτος: Αυτός πριν από τον Οποίο δεν υπήρχε τίποτα. Όλη η δημιουργία ήρθε στο φως όταν Εκείνος την έπλασε. Δεν υπάρχει αφετηρία στην ύπαρξή Του.
Αλ-'Άχιρ	Ο Τελευταίος· ο Έσχατος: Αυτός μετά απ' τον Οποίο δεν υπάρχει τίποτα. Αυτός θα Παραμείνει και όλα στη γη θα αφανιστούν κι έπειτα θα επιστέψουν σ' Αυτόν. Δεν υπάρχει τέλος στην ύπαρξή Του.
Αδ-Λάχιρ	Ο Ολοφάνερος· ο Ολοφάνερος Νικητής: Αυτός που Βρίσκεται Ψηλά, πάνω απ' όλα. Τίποτα δε βρίσκεται σε υψηλότερη θέση από Αυτόν. Υποτάσσει και Περιστοιχίζει τα πάντα.
Αλ-Μπάτιν	Αυτός που Γνωρίζει τα ενδόμυχα μυστικά· Αυτός που Βρίσκεται κοντά, Περικλείει τα πάντα, ενώ είναι Αόρατος από τη δημιουργία Του σ' αυτόν τον κόσμο.
Αλ-Ουίτρ	Ο Ένας: Ο Ένας που δεν Έχει κανέναν εταίρο και είναι ο Μοναδικός, δεν υπάρχει παρόμοιος μ' Αυτόν.
Ασ-Σάγιτ	Ο Άρχοντας: Αυτός που Κατέχει την πλήρη Κυριαρχία για τα πλάσματά Του. Αυτός είναι ο Κύριος και Ιδιοκτήτης τους, και αυτοί τα δημιουργήματα και οι δούλοι Του.
Ασ-Σάμαντ	Ο Αυτάρκης, που δεν έχει ανάγκη τίποτα από τα πλάσματά Του, αλλά αυτά έχουν ανάγκη από Αυτόν. Ο Τελειότατος σε όλες τις πτυχές Του που ούτε τρώει, ούτε πίνει, ούτε πεθαίνει.
Αλ-Ουάχιτ	Ο Ένας· ο Μοναδικός· ο Αδιαίρετος: Αυτός που Ξεχωρίζει σε κάθε μορφή τελειότητας, καθώς τίποτα άλλο δεν μετέχει σ' αυτή μαζί με Αυτόν, και κανείς δεν είναι όμοιός Του. Αυτό καθιστά αναγκαίο το να λατρεύεται Μόνος, χωρίς κανέναν εταίρο.
Αλ-Ιλάχ	Ο Θεός: Αυτός, ο Οποίος πραγματικά πρέπει να λατρεύεται Μόνος, χωρίς κανέναν εταίρο.

13. Ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στα Ονόματα και τις Ιδιότητες του Αλλάχ;
Τα Ονόματα του Αλλάχ και οι Ιδιότητές Του μοιράζονται το χαρακτηριστικό του ότι επιτρέπεται να αναζητά κανείς καταφύγιο σ' Αυτά, καθώς επίσης και να παίρνει όρκους επικαλούμενός Αυτά, αλλά υπάρχουν ανάμεσά τους αρκετές σημαντικές διαφορές,

μερικές εκ των οποίων είναι οι εξής: Α. Επιτρέπεται να επικαλείται κανείς τον Αλλάχ, χρησιμοποιώντας ένα από τα Ονόματά Του, ή να αυτοαποκαλείται 'ο δούλος Του... (ενός απ' τα Ονόματά Του)', αλλά αυτό δεν επιτρέπεται με τις Ιδιότητές Του. Επομένως, μπορεί κάποιος να αποκαλέσει τον εαυτό του 'Αμπντ Αλ-Καρείμ (ο δούλος Του πιο Γενναιοδώρου), αλλά όχι 'Αμπντ Αλ-Κάραμ (δούλος της Γενναιοδωρίας), και μπορεί κάποιος να κάνει επίκληση λέγοντας, "Ω, Πιο Γενναιοδώρε (Καρείμ)!", αλλά όχι "Ω, Κάραμ (Γενναιοδωρία) Του Αλλάχ!"

Β. Μπορεί κάποιος να παράγει Ιδιότητες απ' τα Ονόματα του Αλλάχ, αλλά όχι

Ονόματα απ' τις Ιδιότητες Του. Επομένως, μπορεί κάποιος να παράγει την Ιδιότητα του 'Ράχμα' (ελέους) από το Όνομά Του, 'Αρ-Ραχμάν' (Ο Παντελεήμων), αλλά όχι το Όνομα 'Αλ-Μουστάουι' (Αυτός Που Εγκαταστάθηκε πάνω από τον Θρόνο Του), από την Ιδιότητά Του 'Αλ-Ισιουά' (Η Εγκατάστασή Του πάνω από τον Θρόνο Του). **Γ.** Δεν μπορεί κάποιος να παράγει Ονόματα απ' τις ενέργειες του Αλλάχ. Έτσι, δεν μπορεί κάποιος να πει ότι ένα απ' τα Ονόματα του Αλλάχ είναι Αλ-Γάντιμπ (Ο Οργισμένος), βασιζόμενος στο γεγονός ότι ο Αλλάχ οργίζεται. Μπορεί, όμως, κανείς να παράγει Ιδιότητες από τις ενέργειές Του, και έτσι να επιβεβαιώσει ότι μία απ' τις Ιδιότητες του Αλλάχ είναι το Αλ-Γάνταμπ (οργή), εξαιτίας του ότι Οργίζεται.

14. Τι είναι η πίστη στους Αγγέλους; Πίστη στους αγγέλους σημαίνει να πιστεύεις με σταθερή πεποίθηση ότι υπάρχουν, κι ότι ο Αλλάχ ^(Σουμπχάνου Ουά Τα'άλα) τους έπλασε προκειμένου να Τον λατρεύουν και να εκτελούν τις εντολές Του, όπως είπε: «...δεν είναι παρά τιμημένοι δούλοι [Του]. *Δεν μιλούν ποτέ πριν Εκείνος μιλήσει, και ενεργούν μόνο έπειτα από διαταγή Του.». [21:2627-]

Η πίστη στους αγγέλους περιλαμβάνει: **1)** πίστη στην ύπαρξή τους· **2)** πίστη σε όλους αυτούς των οποίων τα ονόματα μάς έχουν αποκαλυφθεί, όπως στον Τζιμπρεϊλ (Γαβριήλ)· **3)** πίστη σε όλα όσα μας έχουν ειπωθεί σχετικά με τις ιδιότητές τους, όπως η δύναμή τους· **4)** πίστη σε όλα όσα μας έχουν ειπωθεί σχετικά με τα ιδιαίτερα καθήκοντα και τις δραστηριότητές τους (όπως σχετικά με τον Άγγελο του θανάτου).

15. Τι είναι το Κοράνιο; Το Κοράνιο είναι ο Λόγος του Αλλάχ ^(Σουμπχάνου Ουά Τα'άλα), η απαγγελία του οποίου είναι πράξη λατρείας. Στην πραγματικότητα ο Αλλάχ το απήγγειλε όπως είναι, με τα γράμματα και τον ήχο Του, που ο Τζιμπρεϊλ (Γαβριήλ) ^(Σάλα Αλλάχου 'Αλάχι σού Σάλαμ) άκουσε απ' Αυτόν και ύστερα μετέφερε στον Προφήτη Μωχάμμαντ ^(Σάλα Αλλάχου 'Αλάχι σού Σάλαμ). Παρομοίως, όλα τα θεϊκά αποκαλυμμένα βιβλία, αποτελούν τα Λόγια του Αλλάχ.

16. Μπορούμε να αρκεστούμε στο Κοράνιο, χωρίς να έχουμε ανάγκη τη Σούννα του Προφήτη Μωχάμμαντ ^(Σάλα Αλλάχου 'Αλάχι σού Σάλαμ); Αυτό δεν επιτρέπεται, καθώς στο Κοράνιο έχουμε διαταχθεί να ακολουθούμε τη Σούννα του Προφήτη ^(Σάλα Αλλάχου 'Αλάχι σού Σάλαμ). Ο Αλλάχ είπε: «**Και ό,τι σας δίνει ο Αγγελιαφόρος (ό,τι σας διατάζει) να το λάβετε (να το κάνετε)· και οτιδήποτε σας απαγορεύει, να σταματήσετε (να μην το κάνετε).**» [59:7].

Η Σούννα αποκαλύφθηκε στον Αγγελιαφόρο ως επεξήγηση του Κορανίου, και κανείς δεν μπορεί να ξέρει τις λεπτομέρειες της θρησκείας, όπως τη μέθοδο της προσευχής και της νηστείας, χωρίς τη Σούννα. Ο Προφήτης ^(Σάλα Αλλάχου 'Αλάχι σού Σάλαμ) είπε: **“Πράγματι, μου δόθηκε το Κοράνιο και μαζί του κάτι παρόμοιο (η Σούννα). Παράλγω ένας χορτασμένος άνδρας, ενώ αναπαύεται στον καναπέ του, να πει: ‘Πάρτε αυτό το Κοράνιο μόνο. Κάντε νόμιμο ό,τι βρίσκετε νόμιμο μέσα σ’ αυτό, και απαγορεύστε ό,τι βρίσκετε απαγορευμένο σ’ αυτό (εννοεί να παραμελήσουν τη Σούννα).”** (Αχμαντ και Άμπου Νταούουντ)

¹ Με αυτό εννοούμε φυσικά τα πραγματικά Βιβλία που αποκαλύφθηκαν απ' τον Αλλάχ, όπως η αυθεντική Τορά, οι Ζαμπούρ (Ψαλμοί), το Ινζίλ (Ευαγγέλιο) και όχι οι διεφθαρμένες γραφές που υπάρχουν σήμερα. Το Κοράνιο έχει προστατευθεί από κάθε διαφθορά, και παραμένει στην αρχική, αγνή μορφή του, όπως αποκαλύφθηκε από τον Άγγελο Τζιμπρεϊλ (Γαβριήλ) ^(Σάλα Αλλάχου 'Αλάχι σού Σάλαμ), ο οποίος το μετέδωσε στον Προφήτη Μωχάμμαντ ^(Σάλα Αλλάχου 'Αλάχι σού Σάλαμ).

17. Τι είναι η πίστη στους Αγγελιαφόρους; Πίστη στους Αγγελιαφόρους είναι να έχεις τη σθεναρή πεποίθηση ότι ο Αλλάχ έστειλε Αγγελιαφόρους σε όλους τους ανθρώπους του είδους τους [φυλή, έθνος, κλπ...], καλώντας τους να λατρέψουν τον Αλλάχ Μόνο, χωρίς να Του αποδίδουν εταίρους στη λατρεία, και να αρνηθούν την ειδωλολατρία και τη λατρεία άλλων.

Είναι, επίσης, η πίστη ότι όλοι τους είναι ειλικρινείς, αξιόπιστοι, σωστά καθοδηγημένοι, ευγενείς, ενάρετοι, ευσυνειδητοι, ευσεβείς, τίμιοι και ότι καθοδηγούν τους άλλους στον ίδιο δρόμο.

Πρέπει, ακόμη, κανείς να πιστεύει ότι όλοι οι Αγγελιαφόροι του Αλλάχ εκπλήρωσαν την αποστολή της μετάδοσης του μηνύματός τους, ότι είναι οι καλύτεροι της δημιουργίας, και ότι ποτέ δεν διέπραξαν *Σιρκ* (πολυθεϊσμό), από την ημέρα της γέννησης τους μέχρι και το θάνατό τους.

18. Ποια είναι τα είδη διαμεσολάβησης που θα λάβουν χώρα την Ημέρα της Ανάστασης; Υπάρχουν πολλά είδη διαμεσολάβησης την Ημέρα της Ανάστασης, με σπουδαιότερο αυτό της Μεγάλης Διαμεσολάβησης, οπότε όλοι οι άνθρωποι θα σταθούν για πενήντα χιλιάδες χρόνια, περιμένοντας την κρίση.

Σε αυτό το είδος διαμεσολάβησης, ο Προφήτης Μωχάμμαντ (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} 'Αλλάχι ουά Σάλαμ) θα μεσολαβήσει γι' αυτούς και θα ζητήσει από τον Αλλάχ να ξεκινήσει την κρίση. Αυτή η διαμεσολάβηση είναι ένα προνόμιο που χορηγείται αποκλειστικά στον ηγέτη μας, τον Προφήτη Μωχάμμαντ (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} 'Αλλάχι ουά Σάλαμ), και αυτό σημαίνει την τιμημένη θέση '(Αλ-Μάκαμ Αλ-Μαχμούντ)', που του έχει Υποσχεθεί.

Ένα δεύτερο είδος διαμεσολάβησης είναι το άνοιγμα της πύλης του Παραδείσου. Το πρώτο άτομο στο οποίο θα ζητηθεί να την ανοίξει, είναι ο Προφήτης Μωχάμμαντ (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} 'Αλλάχι ουά Σάλαμ) [ο οποίος θα εισέλθει πρώτος], και το πρώτο έθνος που θα εισέλθει, θα είναι το δικό του.

Ένα τρίτο είδος είναι η διαμεσολάβηση για λογαριασμό ορισμένων ομάδων ανθρώπων, οι οποίοι διατάχθηκαν να οδηγηθούν στο Πυρ της Κολάσεως, ώστε να μην εισαχθούν εκεί.

Ένα τέταρτο είδος είναι η διαμεσολάβηση για λογαριασμό των ανυπάκουων μονοθεϊστών (Μουγουαχιντείν), οι οποίοι εισήλθαν στο Πυρ της Κολάσεως, για να απομακρυνθούν απ' αυτό.

Ένα πέμπτο είδος είναι η διαμεσολάβηση για την άνοδο ορισμένων ανθρώπων σε κατάταξη στον Παράδεισο.

Το τρίτο, το τέταρτο και το πέμπτο είδος δεν ανήκουν αποκλειστικά στον Προφήτη μας (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} 'Αλλάχι ουά Σάλαμ), μα αυτός είναι ο πρώτος στον οποίο θα δοθεί το δικαίωμα. Έπειτα απ' αυτόν θα δοθεί σε άλλους Προφήτες, Αγγέλους, ενάρετους και ευσεβείς πιστούς και μάρτυρες.

Ένα έκτο είδος είναι η διαμεσολάβηση για ορισμένες ομάδες ανθρώπων να εισαχθούν στον Παράδεισο χωρίς να δικαστούν.

Ένα έβδομο είδος θα είναι η διαμεσολάβηση για τη μείωση της τιμωρίας [στην Κόλαση] για ορισμένους άπιστους. Συγκεκριμένα, πρόκειται για τη διαμεσολάβηση του Προφήτη (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} 'Αλλάχι ουά Σάλαμ) για το θείο του, Άμπου Τάλιμπ.

Έπειτα, με τη Χάρη και το Έλεος Του Αλλάχ και χωρίς καμία διαμεσολάβηση, αναρίθμητοι άνθρωποι, ο αριθμός των οποίων είναι γνωστός μόνο στον Αλλάχ, και

οι οποίοι πέθαναν πιστεύοντας στο μονοθεϊσμό (Ταουχίντ) θα διαταχθούν να βγουν από την Κόλαση και θα τοποθετηθούν στον Παράδεισο.

19. Επιτρέπεται να ζητήσει κανείς τη βοήθεια και τη διαμεσολάβηση εκείνων που είναι ακόμα ζωντανοί; Ναι, επιτρέπεται, κι το Ισλάμ ενθαρρύνει τους Μουσουλμάνους να βοηθούν τους άλλους, όπως είπε ο Αλλάχ ^(Σουμπχάνου Ουά Τα'άλα): **“Και να συνεργάζεστε στην αρετή και στη ευσέβεια”** [6:2]

Ο Προφήτης ^(Σάλα Αλλάχου 'Αλάχι ουά Σάλαμ) είπε: **“Ο Αλλάχ βοηθά τον Μουσουλμάνο, όσο εκείνος βοηθά τους αδελφούς του.”** (Μόσλεμ).

Όσο για τη διαμεσολάβηση, η αμοιβή γι' αυτήν είναι σπουδαία. Με τον όρο αυτόν, εννοείται το να δρα κανείς ως μεσάζων. Ο Αλλάχ είπε: **“Όποιος μεσολαβεί για καλό σκοπό θα λάβει μερίδιο ως αμοιβή απ' αυτήν...”** [4:85]

Ο Προφήτης ^(Σάλα Αλλάχου 'Αλάχι ουά Σάλαμ) είπε: **“Μεσολαβήσετε και θα λάβετε αμοιβή.”** (Αλ-Μπουχάρι)

Ωστόσο, πρέπει να τηρούνται κάποιες προϋποθέσεις για να επιτραπεί αυτό το είδος διαμεσολάβησης: **1)** Το άτομο από το οποίο ζητείται η διαμεσολάβηση πρέπει να είναι ζωντανό, καθώς η αναζήτησή της από τους νεκρούς συνεπάγεται επίκληση προς αυτούς, και εκείνοι δεν μπορούν να ακούσουν την επίκληση κάποιου. Ο Αλλάχ ^(Σουμπχάνου Ουά Τα'άλα) είπε: **«Και εκείνοι τους οποίους επικαλείστε αντ' Αυτού, δεν έχουν στη κατοχή τους ούτε ένα Κιτμίρ (η λεπτή φλούδα που καλύπτει το κουκούτσι ενός χουρμά). ✨ Αν τους επικαλείστε, δεν ακούνε την επίκλησή σας, και αν (σε περίπτωση που) άκουγαν, δε θα μπορούσαν να σας εκπληρώσουν (την επιθυμία).»** [35:1314-]. Πώς είναι δυνατόν κάποιος να επικαλείται τους νεκρούς, όταν οι νεκροί είναι αυτοί που έχουν ανάγκη τις επικλήσεις των ζωντανών; Οι νεκροί δεν έχουν πλέον την ευκαιρία να κάνουν πράξεις, ούτε να αμειφθούν, εκτός από την αμοιβή που συνεχίζει να φτάνει σ' αυτούς λόγω της επίκλησης των ζωντανών προς τον Αλλάχ αναζητώντας το Έλεός Του γι' αυτούς.

Ο Προφήτης ^(Σάλα Αλλάχου 'Αλάχι ουά Σάλαμ) είπε: **«Όταν κάποιος πεθαίνει οι πράξεις του αποκόπτονται, εκτός από τρεις: συνεχιζόμενη ελεημοσύνη, γνώση που συνεχίζει να ωφελεί, και ένα ενάρετο τέκνο που προσεύχεται γι' αυτόν»** (Μόσλεμ). **2)** Η γλώσσα που χρησιμοποιείται στην επίκληση πρέπει να είναι κατανοητή. **3)** Το άτομο του οποίου η διαμεσολάβηση αναζητείται πρέπει να είναι παρών. **4)** Αυτό που ζητείται πρέπει να είναι στα όρια των δυνατοτήτων του μεσάζοντα. **5)** Πρέπει να περιορίζεται στα εγκόσμια ζητήματα. **6)** Πρέπει να περιορίζεται στα επιτρεπτά όρια, ώστε να μην προκαλεί βλάβη.

20. Πόσα είδη “Ταουάσσουλ” (αναζήτηση προσέγγισης του Αλλάχ) υπάρχουν; Υπάρχουν δύο είδη Ταουάσσουλ, το επιτρεπτό και το μη επιτρεπτό. Το επιτρεπτό είδος

Ταουάσσουλ αποτελείται από τρεις μορφές: **1)** Επίκληση στον Αλλάχ με αναφορά στα Ονόματα και τις Ιδιότητές Του. **2)** Επίκληση στον Αλλάχ με αναφορά στις καλές πράξεις κάποιου, όπως έκαναν οι τρεις άνθρωποι που παγιδεύτηκαν στο σπήλαιο. **3)** Το να ζητήσει κάποιος από έναν ευσεβή Μουσουλμάνο που είναι ζωντανός και παρών, να κάνει επίκληση προς τον Αλλάχ για λογαριασμό του, από τον οποίο υπάρχει ελπίδα να γίνει αποδεκτή η επίκληση του.

Το μη επιτρεπτό είδος Ταουάσσουλ διακρίνεται σε δύο κατηγορίες: **1)** Να ζητά κανείς από Τον Αλλάχ επικαλούμενος το βαθμό και το κύρος του Προφήτη

(^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^{‘Αλλάχ σουά Σάλαμ}), ή από κάποιον *Ουαλέι* (ευσεβές άτομο), όπως όταν λέγεται: “Ω, *Αλλάχ*, σου ζητώ, για χάρη του Προφήτη (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^{‘Αλλάχ σουά Σάλαμ}), ή για χάρη του Χουσσέιν (^{η ευσεβήσση του} ^{‘Αλλάχ επ’ αυτού})”, και άλλες παρόμοιες επικλήσεις. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η θέση του Προφήτη (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^{‘Αλλάχ σουά Σάλαμ}) με τον *Αλλάχ* είναι πράγματι σπουδαία, όπως είναι και αυτή των ευσεβών. Παρ’ όλα αυτά, οι σύντροφοι του Προφήτη, δεν έκαναν *Ταουάσσουλ* κατά την προσευχή τους στον *Αλλάχ*, με μέσο την χάρη του Προφήτη (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^{‘Αλλάχ σουά Σάλαμ}) όταν υπέφεραν από ξηρασία, παρόλο που ο τάφος του βρισκόταν κοντά τους. Αντίθετα, έκαναν *Ταουάσσουλ* αναζητώντας την προσευχή του Αλ-‘Αμπάς (^{η ευσεβήσση του} ^{‘Αλλάχ επ’ αυτού}) [ενώ ήταν ζωντανός]. **2)** Να ζητά κανείς από τον *Αλλάχ* να ικανοποιήσει τις ανάγκες του, παίρνοντας όρκο στο όνομα του Προφήτη (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^{‘Αλλάχ σουά Σάλαμ}) ή ενός *Ουαλέι* (ευσεβούς ατόμου), όπως για παράδειγμα να πει: “Ω, *Αλλάχ*! Σου ζητώ στο όνομα του (τάδε)”, ή “στο όνομα του Προφήτη Μωχάμμαντ (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^{‘Αλλάχ σουά Σάλαμ})”. Αυτό δεν επιτρέπεται. Απαγορεύεται ακόμα περισσότερο, εάν ο όρκος γίνεται στο όνομα μιας δημιουργίας προς ικεσία στον *Αλλάχ*, όπως για παράδειγμα όταν λέει κανείς: “Στο όνομα της μητέρα μου!”. Επιπλέον, η υπακοή των ανθρώπων στον *Αλλάχ*, δεν παραχωρεί σ’ αυτούς κανένα δικαίωμα πάνω στον *Αλλάχ*.

21. Τι είναι η πίστη στην Τελική Ημέρα; Πίστη στην Τελική Ημέρα είναι να έχει κανείς την αυστηρή πεποίθηση ότι η τελική ημέρα θα έρθει σίγουρα, καθώς επίσης και το να έχει πίστη στο θάνατο και σε όλα όσα συμβαίνουν μετά από αυτόν, όπως: η δοκιμασία στον τάφο, η ευδαιμονία και η τιμωρία σ’ αυτόν· το φύσημα της σάλπιγγας· η ανάσταση ολόκληρης της ανθρωπότητας, που θα σταθεί μπροστά στον Κύριο, η διανομή των βιβλίων που είναι καταγεγραμμένες οι καλές και οι κακές πράξεις των ανθρώπων· η τοποθέτηση της ζυγαριάς [που μετράει τις πράξεις]· η γέφυρα [πάνω απ’ το Πυρ της Κολάσεως, που όλοι πρέπει να διασχίσουν]· η πηγή [από την οποία όλοι οι οπαδοί του Προφήτη (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^{‘Αλλάχ σουά Σάλαμ}) θα πιουν από τα χέρια του]· η διαμεσολάβηση [του Προφήτη (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^{‘Αλλάχ σουά Σάλαμ}) για τη δημιουργία και το έθνος του]· και στη συνέχεια η είσοδος είτε στον Παράδεισο, είτε στην Κόλαση.

22. Ποια είναι τα καίρια Σημεία της Μεγάλης Ώρας (ακριβώς πριν την Ημέρα της Ανάστασης); Ο Προφήτης (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^{‘Αλλάχ σουά Σάλαμ}) είπε: «Δεν θα έρθει μέχρι να δείτε δέκα Σημεία, και έπειτα ανέφερε: 1) τον καπνό, 2) τον Ντατζάλ (Αντίχριστο), 3) το Κτήνος, 4) την ανατολή του ηλίου από τη δύση, 5) τη Δευτέρα Παρουσία του Ιησού (ﷺ), υιού της Μαρίας, 6) τους Γωγ και Μαγώγ, 7) την υποχώρηση της γης σε τρία μέρη: ένα στην ανατολή, ένα στη δύση και ένα στην Αραβική Χερσόνησο, 8) και το τελευταίο θα είναι μια φωτιά που θα ξεκινά απ’ την Υεμένη, και θα οδηγεί τους ανθρώπους στον τόπο συγκέντρωσής τους.» (Μόσελεμ).

23. Ποια είναι η μεγαλύτερη δοκιμασία για την ανθρωπότητα; Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «Από την εποχή της δημιουργίας του Αδάμ, μέχρι να έλθει η Ώρα, δεν θα υπάρξει ποτέ μεγαλύτερη δοκιμασία από αυτή του Αντ-Ντατζάλ (Αντίχριστου).» (Μόσελεμ).

Είναι ένας θνητός που θα εμφανιστεί στο τέλος του χρόνου. Η λέξη “Κάφιρ” (άπιστος) είναι γραμμένη ανάμεσα στα μάτια του και θα είναι ευανάγνωστη σε κάθε πιστό. Είναι μονόφθαλμος και το δεξί του μάτι μοιάζει με πλωτό σταφύλι. Πρώτα θα ισχυριστεί ότι διαθέτει ηθική, στη συνέχεια προφητική ιδιότητα και τέλος θειότητα. Θα παρουσιαστεί σε ορισμένους ανθρώπους και θα τους καλέσει να πιστέψουν σε

αυτόν, και αυτοί θα τον αρνηθούν και θα απορρίψουν τους ισχυρισμούς του. Ο πλούτος τους θα τον ακολουθήσει, και το πρωί θα ξυπνήσουν και δεν θα βρουν τίποτα γύρω τους. Θα καλέσει κι άλλους, οι οποίοι θα ανταποκριθούν στο κάλεσμά του και θα πουν ότι είναι ειλικρινής. Θα προστάξει τον ουρανό να βρέξει και το έδαφος να παράγει βλάστηση, και έτσι θα γίνει. Θα έρθει στους ανθρώπους με νερό και φωτιά: το νερό του είναι φωτιά και η φωτιά του νερό.

Ο πιστός πρέπει να αναζητά καταφύγιο στον Αλλάχ από αυτή τη δοκιμασία στο τέλος κάθε προσευχής, και να διαβάσει σε αυτόν τα αρχικά Εδάφια της Σούρας Αλ-Καχφ, εάν είναι ζωντανός για να δει αυτή τη δοκιμασία. Πρέπει να προσπαθεί να αποφεύγει τη συνάντηση μαζί του, έτσι ώστε να αποφύγει αυτή τη δοκιμασία. Ο Προφήτης ^(Σάλα Αλλάχου) ^(Αλλάχι σού Σάλαμ) είπε: **«Όποιος ακούει για τον Αντ-Ντατζάλ, ας αποφύγει τη συνάντηση μαζί του. Μα τον Αλλάχ, ένας άνδρας θα έρθει σ' αυτόν, θεωρώντας τον εαυτό του πιστό, αλλά θα καταλήξει να τον ακολουθεί λόγω των μεγάλων αμφιβολιών που θα του δημιουργήσει.»** (Αμπου Νταούντ)

Ο Ντατζάλ θα παραμείνει στη γη για σαράντα ημέρες: μια ημέρα που θα είναι σαν ένα έτος, μια ημέρα που θα είναι σαν ένας μήνας, μια ημέρα που θα είναι σαν μια εβδομάδα, και οι υπόλοιπες ημέρες θα είναι σαν κανονικές ημέρες. Θα περιπλανηθεί επίσης σε κάθε μέρος της γης, εκτός από τη Μέκκα και τη Μεντίνα, τότε ο Ιησούς ^(Σάλα Αλλάχου) ^(Αλλάχι σού Σάλαμ), θα κατέλθει και θα τον σκοτώσει.

24. Υπάρχουν επί του παρόντος ο Παράδεισος και το Πυρ της Κολάσεως; Ναι υπάρχουν. Ο Παράδεισος και η Κόλαση δημιουργήθηκαν και τα δύο από Τον Αλλάχ πριν την ανθρωπότητα. Ο Παράδεισος και η Κόλαση υπάρχουν αιώνια και δεν θα πάνσουν ποτέ να υπάρχουν.

25. Τι σημαίνει να έχει κανείς πίστη στο Αλ-Κάνταρ (Θεία Μοίρα); Το να πιστεύει κανείς ότι όλο το καλό και το κακό υπάρχει σύμφωνα με την Κρίση του Αλλάχ και με τη Θεία Μοίρα, και ότι ο Αλλάχ κάνει ό,τι επιθυμεί. Ο Προφήτης ^(Σάλα Αλλάχου) ^(Αλλάχι σού Σάλαμ) είπε: **«Εάν ο Αλλάχ ήταν να Τιμωρήσει τους κατοίκους των ουρανών και της γης, θα το Έκανε και δεν θα Ήταν άδικος απέναντί τους, και αν Ήταν να Δείξει σ' αυτούς έλεος, το έλεός Του θα ήταν γι' αυτούς καλύτερο από τις πράξεις τους. Εάν ξοδέψεις για χάρη του Αλλάχ το μέγεθος του όρους Ούχουντ σε χρυσό, δεν θα το Δεχτεί ο Αλλάχ από σένα, εκτός κι αν πιστεύεις στο Αλ-Κάνταρ, και πιστεύεις πως ό,τι σου τυχαίνει δεν θα μπορούσε ποτέ να σε προσπεράσει, και ότι σε προσπερνά δεν θα μπορούσε ποτέ να σου τύχει. Αν ήταν να πεθάνεις πιστεύοντας κάτι διαφορετικό από αυτό, θα εισερχόσουν στο Πυρ της Κολάσεως.»** (Αχμαντ)

Η πίστη στο Κάνταρ περιλαμβάνει πίστη σε τέσσερα πράγματα:

- 1) Να πιστεύει κανείς ότι ο Αλλάχ Γνωρίζει τα πάντα, την παραμικρή λεπτομέρεια.
- 2) Να πιστεύει ότι ο Αλλάχ έγραψε όλα αυτά στο Βιβλίο των Αποφάσεων (Αλ-Λάουχ Αλ-Μαχφούδ), όπως είπε ο Προφήτης ^(Σάλα Αλλάχου) ^(Αλλάχι σού Σάλαμ): **«Ο Αλλάχ έγραψε τη μοίρα όλων των δημιουργημάτων πενήντα χιλιάδες έτη προτού δημιουργήσει τους ουρανούς και τη γη.»** (Μόσλεμ)
- 3) Να πιστεύει ότι η Βούληση του Αλλάχ έρχεται για να περάσει και τίποτα δεν μπορεί να την εμποδίσει, και να πιστεύει στην Απόλυτη Ικανότητά Του. Ό,τι επιθυμεί ο Αλλάχ θα γίνει, και ό,τι δεν επιθυμεί, δεν θα γίνει.

4) Να πιστεύει ότι ο Αλλάχ είναι ο Δημιουργός των πάντων, και ότι όλα εκτός απ' τον Αλλάχ είναι δημιουργία Του.

26. Έχουν στ' αλήθεια οι άνθρωποι ελεύθερη ικανότητα, επιθυμία και βούληση; Ναι, οι άνθρωποι έχουν πράγματι βούληση, επιθυμία και επιλογή, ωστόσο αυτά δεν υπερβαίνουν τη Βούληση του Αλλάχ, όπως είπε ο Αλλάχ: *«Και δεν επιθυμείτε, παρά ό,τι επιθυμεί ο Αλλάχ.»* [81:29]

Ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχι σουά Σάλαμ) είπε: *«Κάντε καλές πράξεις, γιατί όλοι διευκολύνονται για αυτό για το οποίο δημιουργήθηκαν.»* (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

Ο Αλλάχ μας παραχώρησε ευφυΐα, καθώς επίσης και την ικανότητα της ακοής και της όρασης, ώστε να διακρίνουμε μεταξύ καλού και κακού. Θα έκλεβε ποτέ ένα ευφυές άτομο και στη συνέχεια να πει ότι έκλεψε μόνο και μόνο επειδή ο Αλλάχ όρισε κάτι τέτοιο γι' αυτόν; Εάν ισχυριζόταν αυτό, κανείς δεν θα τον δικαιολογούσε. Αντίθετα, θα τον τιμωρούσαν και θα έλεγαν: «Ο Αλλάχ όρισε επίσης για σένα και αυτήν την τιμωρία.». Δεν επιτρέπεται να βασίζεται κανείς στο Αλ-Κάνταρ ως δικαιολογία, αφού κάτι τέτοιο αποτελεί διάψευση του Αλ-Κάνταρ. Ο Αλλάχ είπε: *«Αυτοί που αποδίδουν εταίρους στον Αλλάχ, θα πουν ‘Αν ο Αλλάχ το ήθελε, δεν θα αποδίδαμε τίποτα (στον Αλλάχ) και το ίδιο και οι πατέρες μας, ούτε θα απαγορεύαμε τίποτα.’ Παρομοίως αρνήθηκαν αυτά πριν από αυτούς...»* [6:48]

27. Τι είναι το Αλ-Ιχσάν; Όταν ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχι σουά Σάλαμ) ρωτήθηκε για το Αλ-Ιχσάν, είπε: *«Είναι το να λατρεύεις Τον Αλλάχ σαν να Τον βλέπεις, και αν δεν μπορείς να Τον δεις, τότε να ξέρεις σίγουρα ότι Εκείνος βλέπει εσένα.»* (Μόσλεμ) Το Ιχσάν είναι το υψηλότερο από τα τρία επίπεδα της θρησκείας.

28. Πόσα είδη Ταουχείντ υπάρχουν; Υπάρχουν τρία είδη Ταουχείντ: **1) Ταουχείντ Αρ-Ρουμπουμπίγια:** Αυτό το είδος είναι η επιβεβαίωση ότι ο Αλλάχ είναι Ένας και Μοναδικός στις πράξεις Του, όπως τη δημιουργία, την πρόνοια, το να Δίνει ζωή και θάνατο, και άλλα. Οι άπιστοι κατά την περίοδο του Προφήτη (ﷺ), επιβεβαίωσαν αυτή την πλευρά του Ταουχείντ, ακόμα και πριν αναλάβει την αποστολή του ως προφήτης. **2) Ταουχείντ Αλ-’Ουλουχίγια:** Αυτό το είδος είναι να ξεχωρίζει κανείς Τον Αλλάχ σε όλα τα είδη λατρείας, όπως τις προσευχές, τη λήψη όρκων, τη φιλανθρωπία, και άλλα. Χάρη στην καθιέρωση αυτού του Ταουχείντ, ο Αλλάχ Έστειλε προφήτες και Αποκάλυψε βιβλία. **3) Ταουχείντ Αλ-Ασμά’ ονα Ασ-Σιφάατ:** Αυτό το είδος είναι η επιβεβαίωση όσων ανέφερε ο Αλλάχ και ο Προφήτης Του, σχετικά με τα Όμορφα Ονόματα Του Αλλάχ και τις Ύψιστες Ιδιότητές Του, χωρίς να διαστρεβλώνει τη σημασία τους ή να τα καθιστά μη έγκυρα στη σημασία, και χωρίς να αναζητά το «πώς» προέκυψαν αυτά τα Ονόματα και οι Ιδιότητες ή να τον παρομοιάζει με κάποια από τις δημιουργίες Του.

29. Ποιος είναι ‘Αλ-Ουαλέι’; Ο Αλ-Ουαλέι είναι ο ενάρετος και ευσεβής πιστός. Ο Αλλάχ είπε: *«Ιδού! Πράγματι για τους Αουλιά’ (πληθ. του Ουαλέι) του Αλλάχ δεν υπάρχει φόβος, ούτε θα θλιβόνται. Αυτοί που πιστεύουν και φοβούνται τον Αλλάχ (απέχουν από τις απαγορεύσεις Του).»* [10:62-63]

Επίσης Ουαλέι μπορεί να σημαίνει προστάτης, κηδεμόνας, φίλος, κυρίαρχος κτλ. Ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχι σουά Σάλαμ) είπε: *«Πράγματι, ο ουαλέι’ μου είναι ο Αλλάχ και οι ενάρετοι πιστοί.»* (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

30. Ποια είναι η υποχρέωσή μας απέναντι στους Συντρόφους του Προφήτη ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^(‘Αλάχι ονά Σάλαμ); Η υποχρέωσή μας απέναντι στους Συντρόφους του Προφήτη είναι να τους αγαπάμε, να ζητάμε την ευαρέστηση Του Αλλάχ γι’ αυτούς, να έχουμε αγνή καρδιά απέναντί τους και να μιλάμε ευγενικά γι’ αυτούς. Πρέπει να προβάλλουμε τις χάρες και τις αρετές τους, και δεν πρέπει να αναφερόμαστε στις διαμάχες που προέκυψαν ανάμεσά τους.

Οι Σύντροφοι δεν ήταν αλάνθαστοι· ωστόσο, όποιος από αυτούς αποφάσισε και μόχθησε στο μέγιστο των δυνατοτήτων του για να καταλήξει στην ορθή κρίση, και ήταν σωστός, θα έχει δύο αμοιβές, και αν αποφάσισε και μόχθησε στο μέγιστο των δυνατοτήτων του για να καταλήξει στην ορθή κρίση, αλλά δεν ήταν σωστός, θα έχει μία αμοιβή. Κατέβαλλαν προσπάθεια για να κρίνουν ορθά, και επομένως τα σφάλματά τους έχουν συγχωρεθεί.

Οι πολλές αρετές τους αναιρούν κάθε σφάλμα που τυχόν διέπραξαν. Οι καλύτεροι από αυτούς είναι δέκα (στους οποίους δόθηκαν οι χαρμόσυνες ειδήσεις του Παραδείσου): ο Άμπου Μπακρ, μετά ο Όυμάρ, έπειτα ο Όυθμάν και μετά ο Άλι. Αυτούς ακολουθούν ο Τάλχα, ο Αζ-Ζουμπάιρ μπιν Αλ-‘Αουάμ, ο Άμπντ Αρ-Ραχμάν μπιν ‘Αουφ, ο Σα΄ντ μπιν Άμπι Ουακκάς, ο Σα΄ίντ μπιν Ζάιντ και ο Άμπου Όμπάινα μπιν Αλ-Τζαρράχ. Στη συνέχεια οι υπόλοιποι Μετανάστες (Μουχατζιρίν) και στη συνέχεια αυτοί που πολέμησαν στο Μπαντρ από τους Μετανάστες (Μουχατζιρίν) και οι Βοηθοί (Αλ-Ανσάρ). Έπειτα οι υπόλοιποι Αλ-Ανσάρ και μετά οι υπόλοιποι από τους συντρόφους. Ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^(‘Αλάχι ονά Σάλαμ) είπε: **«Μην προσβάλλετε τους συντρόφους μου γιατί, μα Τον Ένα, στον Οποίο τα Χέρια βρίσκεται η ψυχή μου, εάν κάποιος από σας ξόδευε τόσο χρυσάφι, όσο το Ούχουντ, αυτό δεν θα ισοδυναμούσε με μία χούφτα από αυτούς, ή μάλλον ούτε καν με μισή.»** (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

Και επίσης είπε: **«Όποιος προσβάλλει τους συντρόφους μου, ας είναι η κατάρα Του Αλλάχ, των αγγέλων και όλων των ανθρώπων πάνω του.»** [Ατ-Ταμπαράνι]

31. Μπορούμε να θέσουμε τον Προφήτη ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^(‘Αλάχι ονά Σάλαμ) **σε μία θέση, πάνω από τη θέση που ο Αλλάχ όρισε γι’ αυτόν;** Ο Προφήτης Μωχάμμαντ ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^(‘Αλάχι ονά Σάλαμ) είναι αναμφίβολα το τελειότερο και το πιο ευγενές από όλα τα πλάσματα. Ωστόσο, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουμε τα όρια επαίνου του, όπως έκαναν οι Χριστιανοί με τον Ιησού ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^(‘Αλάχι ονά Σάλαμ), τον υιό της Μαρίας, καθώς ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^(‘Αλάχι ονά Σάλαμ) μας το απαγόρευσε. Είπε: **«Μην υπερβάλλετε όταν με επαινείτε, όπως έκαναν οι Χριστιανοί με [τον Ιησού], τον υιό της Μαρίας, γιατί είμαι μόνο δούλος Του Αλλάχ, οπότε να λέτε: ‘Ο δούλος Του Αλλάχ και Αγγελιαφόρος Του.’»** (Αλ-Μπουχάρι)

32. Επιτρέπεται να αδικούμε κάποιον μη-Μουσουλμάνο; Η αδικία απαγορεύεται. Ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^(‘Αλάχι ονά Σάλαμ) αφηγήθηκε σε κάποιο Χαντίθ Κούντισι, ότι ο Αλλάχ είπε: **«Πράγματι, έχω καταστήσει την αδικία απαγορευμένη για τον Εαυτό Μου, και την έχω Απαγορεύσει επίσης ανάμεσα σας, οπότε ας μην αδικήσετε ο ένας τον άλλον.»** (Μόσλεμ)

Ο Προφήτης επίσης είπε: **«‘Ξέρετε ποιος είναι ο χρεωκοπημένος;’. Και αυτοί είπαν: ‘ο χρεωκοπημένος είναι αυτός που δεν έχει ούτε ντίρχαμ (χρήματα), ούτε περιουσία’. Τότε τους είπε: ‘Πράγματι, ο χρεωκοπημένος από τους οπαδούς μου, είναι αυτός που θα έρθει κατά την Ημέρα της Κρίσεως με (πολλές καλές πράξεις,**

όπως) πολλή προσευχή, πολλή νηστεία και πολλή ζακά, αλλά έχει κακολογήσει, συκοφαντήσει, κλέψει, σκοτώσει και χτυπήσει κάποιους. Και έτσι θα δώσει σε έναν (από αυτούς που τους αδίκησε) από τα Χασσανάτ (πόντους καλών πράξεων) του, και σε συνέχεια σε άλλον (δηλ. σε όλους όσους αδίκησε). Μα αν τα Χασσανάτ του εξαντληθούν πριν να ξεπληρώσει όλους όσους τους αδίκησε, τότε θα πάρει από τα Σαϊ'άτ (πόντους κακών πράξεων) τους και έτσι θα ριχτεί στο Πύρ της Κολάσεως.» (Μόσλεμ)

33. Τι είναι Μπίντ'α (καινοτομία); Ο Ιμπν Ράτζαμπ είπε: «Μπίντ'α (με την κακή έννοια) είναι κάθε τι που δημιουργήθηκε και δεν έχει καμία ρίζα στον Ισλαμικό Νόμο που να αποδεικνύει την εγκυρότητά του. Κάθε τι που έχει ρίζα στον Ισλαμικό Νόμο που αποδεικνύει την εγκυρότητά του, δεν αποτελεί Μπίντ'α (καινοτομία) στη θρησκεία (με την κακή έννοια της λέξης), παρόλο που γλωσσολογικά ονομάζεται μπίντ'α (καλή καινοτομία).»

34. Υπάρχει στη θρησκεία αυτό που λέμε καλό Μπίντ'α και κακό Μπίντ'α; Το Κοράνιο και η Σούννα έχουν απορρίψει τη θρησκευτική καινοτομία (Μπίντ'α), που είναι όλα όσα έχουν ξεκινήσει στη θρησκεία και δεν έχουν κανένα έγκυρο αποδεικτικό στοιχείο στον Ισλαμικό Νόμο.

Ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (Αλλάχ ουά Σάλαμ) είπε: «Όποιος προβαίνει σε πράξη λατρείας, που δεν υπάρχει στη θρησκεία μας, η πράξη του αυτή θα απορριφθεί.» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

Δήλωσε επίσης: «Κάθε καινοτομία στο Ισλάμ αποτελεί μπίντ'α, κάθε μπίντ'α αποτελεί πλάνη.» (Αμπου Νταούντ)

Ο Ιμάμ Μάλικ ^{ή ευαρέστηση του} (Αλλάχ επ' αυτού) είπε για τη σημασία της θρησκευτικής καινοτομίας: «Το άτομο που ξεκινά μια θρησκευτική καινοτομία, την οποία θεωρεί σωστή, ξεκάθαρα ισχυρίζεται ότι ο Μωχάμμαντ ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (Αλλάχ ουά Σάλαμ) πρόδωσε το Μήνυμα (του Ισλάμ), αφού Ο Αλλάχ είπε: «Σήμερα, τελειοποίησα τη θρησκεία σας για εσάς και ολοκλήρωσα σε σας τις ευλογίες μου...» [5:3]

Υπάρχουν ορισμένα χαντίθ που εξυμνούν την καινοτομία στη γλωσσολογική σημασία της λέξης Μπίντ'α. Η καινοτομία σ' αυτές τις αφηγήσεις, αναφέρεται σε μια πράξη λατρείας που αρχικά αποτελούσε Ισλαμική πρακτική, αλλά αργότερα εγκαταλείφθηκε από τους Μουσουλμάνους. Ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (Αλλάχ ουά Σάλαμ) μας ενθάρρυνε να υπενθυμίζουμε ο ένας τον άλλον τέτοιες έγκυρες πράξεις λατρείας, όπως αναφέρεται στο χαντίθ: «Αυτός, που αναβιώνει στο Ισλάμ μια καλή παράδοση, θα λάβει την αμοιβή του και την αμοιβή αυτών που τον ακολούθησαν σε αυτή την πρακτική, χωρίς να μειώσει στο ελάχιστο τη δική τους αμοιβή.» (Μόσλεμ)

Αυτό είναι το νόημα της ρήσης του 'Ουμάρ ^{ή ευαρέστηση του} (Αλλάχ επ' αυτού) «Πόσο καλή είναι αυτή η καινοτομία!»

Η καινοτομία που ο 'Ουμάρ εννοούσε σ' αυτή την περίπτωση, ήταν οι προσευχές Ταραουείχ (δηλ. οι νυχτερινές προσευχές κατά το μήνα Ραμαζάνι, οι οποίες γίνονται σε πλήθη αντί να προσεύχεται κάθε ένας μόνος του). Είχαν νομοθετηθεί από πριν, καθώς ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (Αλλάχ ουά Σάλαμ) ενθάρρυνε τους ανθρώπους να προσεύχονται, όπως και ο ίδιος τις προσευχόταν για τρεις ημέρες, σε πλήθη. Στη συνέχεια, ωστόσο, απέφυγε να το κάνει, καθώς φοβήθηκε ότι μπορεί κανείς να εκλάβει ως υποχρέωση το να τις προσεύχεται σε πλήθη. Αργότερα, στην εποχή του 'Ούμαρ, εκείνος συγκέντρωσε το λαό ώστε να προσεύχονται σε πλήθη.

35. Πόσα είδη Νιφάακ (υποκρισίας) υπάρχουν; Υπάρχουν δύο είδη υποκρισίας:

1) Υποκρισία στην πίστη (μεγάλη υποκρισία): Πρόκειται για μια επιφανειακή επίδειξη πίστης, ενώ το άτομο στην πραγματικότητα δεν πιστεύει και προσπαθεί να συγκαλύψει την απιστία του. Αν κάποιος πεθάνει εμμένοντας σε αυτή την υποκρισία, πεθαίνει σε κατάσταση απιστίας. Ο Αλλάχ είπε: **«Στ' αλήθεια, οι υποκριτές θα βρίσκονται στο χαμηλότερο βάθος (βαθμίδα) του πυρός της Κολάσεως.»** [4:145].

Μερικά από τα χαρακτηριστικά αυτής της κατηγορίας των υποκριτών είναι: ότι προσπαθούν να εξαπατήσουν Τον Αλλάχ και τους πιστούς· τους χλευάζουν και τους περιγελούν· βοηθούν τον εχθρό να νικήσει τους πιστούς· και αναζητούν με τις καλές πράξεις τους και την επίδειξη, τις αμοιβές αυτού του κόσμου, και όχι αυτές της Μέλλουσας Ζωής.

2) Υποκρισία στις πράξεις (μικρότερη υποκρισία): δεν είναι μορφή απιστίας, μα είναι και αυτή επικίνδυνη, εφ' όσον μπορεί να οδηγήσει σε μεγάλη υποκρισία αν κάποιος δεν καταφέρει να μετανιώσει.

Μερικά από τα χαρακτηριστικά αυτής της κατηγορίας των υποκριτών είναι: ότι όταν μιλούν ψεύδονται· όταν υπόσχονται αθετούν τις υποσχέσεις τους· όταν διαφωνούν είναι σε έντονο τόνο πέρα από τα αποδεκτά όρια· όταν κάνουν συμφωνίες τις προδίδουν· και όταν κάποιος τους εμπιστευθεί κάτι, το προδίδουν.

Γι' αυτούς τους λόγους οι Σύντροφοι του Προφήτη (Σάλα Αλλάχου) φοβούνταν την μικρή υποκρισία. Έχει αναφερθεί από τον Ιμπν Άμπι Μολάικα: «Έχω συναντήσει τριάντα από τους Συντρόφους του Προφήτη (Σάλα Αλλάχου), και όλοι τους φοβούνταν από την υποκρισία για τον εαυτό τους.»

Ο Ιμπραχίμ Ατ-Τάιμι είπε: «Ποτέ δεν έβαλα τα λόγια μου πάνω από τα έργα μου, χωρίς να φοβάμαι να είμαι ψεύτης (δηλ. το να διατάξω τους άλλους με τα λόγια μου να κάνουν το καλό χωρίς να το κάνω εγώ, και έτσι τα έργα μου να διαψεύσουν τα λόγια μου.)». Ο Αλ-Χάσσαν Αλ-Μπάρι είπε: «Κανείς δε φοβάται την υποκρισία παρά ένας πιστός, και κανείς δεν αισθάνεται ασφαλής απ' αυτήν, παρά ένας υποκριτής.» Ο 'Ούμαρ είπε στον Χουδάιφα¹: «Σε ικετεύω, μα τον Αλλάχ, με ανέφερε ανάμεσα σ' αυτούς ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ;» -εννοώντας τους υποκριτές. Ο Χουδάιφα είπε: «Όχι, και δεν θα ενημερώσω ξανά κανέναν γι' αυτό μετά από σένα.»

36. Ποια είναι η μεγαλύτερη και πιο σοβαρή αμαρτία στα μάτια του Αλλάχ; Είναι το Σιρκ: η απόδοση εταίρων στον Αλλάχ στη λατρεία. Ο Αλλάχ (Σουμπχάνου Ουά Τά'άλα) είπε: **«Πράγματι, το Σιρκ (η ειδωλολατρία) είναι μεγάλη αδικία.»** [31:11]

Όταν ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχου) ρωτήθηκε ποια είναι η μεγαλύτερη αμαρτία, απάντησε: **«Το να αποδίδεις εταίρους στον Αλλάχ, ενώ Αυτός είναι που σε δημιούργησε.»** (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

37. Πόσα είδη Σιρκ υπάρχουν; Υπάρχουν δύο μορφές Σιρκ, το μεγάλο Σιρκ και το μικρότερο Σιρκ:

1) Το μεγαλύτερο Σιρκ. Η διάπραξη αυτής της μορφής Σιρκ οδηγεί κάποιον έξω από το πέπλο του Ισλάμ, και ο Αλλάχ δεν θα το συγχωρήσει ποτέ², όπως είπε ο

¹ Ο Χουδάιφα ήταν εκείνος που κατείχε τα μυστικά του Προφήτη (Σάλα Αλλάχου). Ήταν επίσης ο μόνος άνθρωπος που είχε ενημερωθεί απ' τον Προφήτη (Σάλα Αλλάχου) ποιοι ήταν οι υποκριτές στη Μεδίνα.

² Εννοείται, αν πεθάνει σε αυτήν τη κατάσταση. Αν μετανιώσει στ' αλήθεια, ωστόσο ο Αλλάχ θα

Αλλάχ: «Πράγματι, ο Αλλάχ δε συγχωρεί κάποιον που Του αποδίδει εταίρους, και συγχωρεί εκτός αυτού, όποιον Θέλει.» [4:48]

Αυτός ο τύπος Σιρκ διακρίνεται σε τέσσερις υποκατηγορίες: **α. Σιρκ στην επίκληση:** Με το να απευθύνει κανείς τις επικλήσεις του σε άλλον εκτός από τον Αλλάχ. **β. Σιρκ στις προθέσεις, στις επιθυμίες και στους στόχους:** Με το να πράττει καλές πράξεις για χάρη άλλου εκτός από τον Αλλάχ. **γ. Σιρκ στην υπακοή:** Με το να υπακούει άλλους εκτός από τον Αλλάχ, σε θέματα που τα κατέστησαν επιτρεπτά ενώ ο Αλλάχ τα κατέστησε απαγορευμένα, και το αντίθετο.

δ. Σιρκ στην αγάπη: δηλαδή το να αγαπά κανείς κάποιον όσο αγαπά τον Αλλάχ.

2) Το μικρότερο Σιρκ. Το να διαπράττει κανείς αυτήν τη μορφή Σιρκ δεν τον οδηγεί έξω από το πέπλο του Ισλάμ. Το μικρότερο Σιρκ διακρίνεται σε δύο υποκατηγορίες: **α. το φανερό Σιρκ,** που μπορεί να **σχετίζεται με λεγόμενα**, όπως ένας όρκος στο όνομα κάποιου ανθρώπου ή πράγματος εκτός του Αλλάχ, **ή με πράξεις**, όπως το να φοράει κανείς φυλαχτά για να διώξει το κακό μάτι, ή να πιστεύει σε οiwονούς. Οiwονός σημαίνει να πιστεύει κανείς ότι κάποια συμφορά θα επέλθει, βασιζόμενος στην παρακολούθηση κάποιων πουλιών [ή άλλων πραγμάτων], ή στην ακοή κάποιων συγκεκριμένων λέξεων ή ονομάτων, τόπων και άλλων αντικειμένων. **β. κρυφό Σιρκ,** που είναι στις προθέσεις, όπως όταν κάποιος επιδεικνύει¹ τη λατρεία του, ώστε να αποκτήσει φήμη μεταξύ των ανθρώπων.

38. Ποια είναι η διαφορά μεταξύ μεγάλου και μικρότερου Σιρκ; Υπάρχουν αρκετές διαφορές μεταξύ του μεγάλου και του μικρότερου Σιρκ. Ανάμεσα στις διαφορές είναι ότι όποιος διαπράττει μεγάλο Σιρκ κρίνεται ως άπιστος και θα κατοικήσει στο Πυρ της Κολάσεως για πάντα, ενώ όποιος διαπράττει μικρότερο Σιρκ δεν κρίνεται ως άπιστος και δεν θα κατοικήσει στο Πυρ της Κολάσεως για πάντα.

Μια ακόμη διαφορά είναι ότι το μεγάλο Σιρκ καταργεί όλες τις καλές πράξεις, ενώ το μικρότερο Σιρκ καταργεί μόνο την συγκεκριμένη καλή πράξη με την οποία συνδέεται.

Υπάρχει διχογνωμία για το αν η (μεγάλη) μεταμέλεια αποτελεί προϋπόθεση για τη συγχώρεση του μικρότερου Σιρκ όπως στο μεγαλύτερο Σιρκ, ή αν είναι παρόμοιο με άλλες σοβαρές αμαρτίες, τις οποίες ο Αλλάχ ίσως συγχωρήσει, αν το επιθυμεί, χωρίς (τη μεγάλη) μεταμέλεια. Όποιο από τα δύο και αν είναι σωστό, το μικρότερο Σιρκ δεν παύει να αποτελεί σοβαρό γεγονός και αμαρτία.

39. Υπάρχει κάποιος τρόπος να προστατευθεί κάποιος από το μικρότερο Σιρκ πριν το διαπράξει, και υπάρχει κάποιος τρόπος να εξιλεωθεί από αυτήν την αμαρτία, αν τη διαπράξει; Ναι, το να προστατεύει τον εαυτό του από το να επιδεικνύει τις καλές πράξεις του· θα πρέπει να τις κάνει μόνο και μόνο για χάρη του Αλλάχ.

Για να προστατευθεί έστω και λίγο από το να επιδεικνύεται, πρέπει κανείς να επικαλείται τον Αλλάχ, όπως είπε ο Προφήτης ^{Σάλα} (Αλλάχ σου Σάλαμ). ^{Αλλάχου} «Ω, άνθρωποι, αποφύγετε αυτό το Σιρκ, γιατί είναι στ' αλήθεια ακόμα πιο κρυφό από τα βήματα των μυρμηγκιών!». Οι Σύντροφοι ρώτησαν, «Πώς είναι δυνατό να το

¹ τον συγχωρέσει.

¹ Αν κάποιος εκτελεί όλες τις πράξεις λατρείας μόνο και μόνο για τους άλλους, αυτό θεωρείται μεγάλο Σιρκ.

αποφύγουμε, όταν είναι ακόμα πιο κρυφό από τα βήματα των μυρμηγκιών;». Εκείνος απάντησε: «Πείτε: “Ω, Αλλάχ, αναζητούμε καταφύγιο σε Σένα από το να αποδίδουμε σε Σένα (ως εταίρο) κάτι που το ξέρουμε, και ζητάμε συγχώρεση από Σένα για κάτι το οποίο δεν ξέρουμε.”» (Αχμαντ)

Η εξιλέωση της αμαρτίας του όρκου στο όνομα κάποιου ανθρώπου ή πράγματος έχει αναφερθεί από τον Προφήτη (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^{‘Αλλάχ} σουά ^{Σάλαμ}) στο χαντίθ του: «Όποιος ορκίζεται (κατά λάθος) στο όνομα του Αλ-Λάατ και του Αλ-‘Ούζζα¹, ας πει **Λα ιλλάχα ύλα Αλλάχ**» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

Η εξιλέωση της αμαρτίας τού να πιστεύει κανείς σε οiwονούς έχει αναφερθεί από τον Προφήτη (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^{‘Αλλάχ} σουά ^{Σάλαμ}) στο χαντίθ του: «Όποιος αποστρέφεται από την ανάγκη του λόγω ενός οiwονού (προκατάληψη) έχει διαπράξει Σικκ.». Οι Σύντροφοι ρώτησαν: «Ποια είναι η εξιλέωση απ’ αυτό;». Εκείνος απάντησε: «Να λες: “Ω, Αλλάχ, δεν υπάρχει καλό παρά αυτό που προέρχεται από Σένα, δεν υπάρχει κακό παρά αυτό που προκύπτει απ’ τη Βούλησή Σου (δηλ. καμία βλάβη δεν μπορεί να προέλθει από προκατάληψη), και δεν υπάρχει κανείς που να έχει το δικαίωμα να λατρεύεται, παρά μόνο Εσύ.”» (Αχμαντ)

40. Πόσες μορφές απιστίας (Κουφρ) υπάρχουν; Η απιστία είναι δύο ειδών: Το μεγαλύτερο Κουφρ και το μικρότερο Κουφρ:

A. Το μεγαλύτερο Κουφρ οδηγεί εκείνον που το διαπράττει έξω από το πέπλο του Ισλάμ, και διακρίνεται σε πέντε κατηγορίες: **1)** Το Κουφρ της διάψευσης· **2)** Το Κουφρ της αλαζονείας (μετά την επιβεβαίωση της αλήθειας)· **3)** το Κουφρ της αμφιβολίας· **4)** το Κουφρ της αποστροφής· **5)** το Κουφρ της υποκρισίας

B. Το μικρότερο Κουφρ, που θεωρείται αμαρτία, μα δεν οδηγεί εκείνον που το διαπράττει έξω από το πέπλο του Ισλάμ. Ένα παράδειγμα είναι το να σκοτώσει κανείς έναν Μουσουλμάνο.

41. Ποια είναι η αρχή σχετικά με το τάμα; Ο Προφήτης (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^{‘Αλλάχ} σουά ^{Σάλαμ}) μισούσε το τάμα, και έλεγε: «**Πράγματι δεν επιφέρει κανένα καλό**». (Αλ-Μπουχάρι)

Ο Προφήτης ανέφερε ότι το τάμα δεν επιφέρει καλό ακόμα και αν γίνεται καθαρά στο Όνομα του Αλλάχ. Αν, ωστόσο το τάμα γίνει στο όνομα κάποιου άλλου, εκτός από τον Αλλάχ, όπως ενός νεκρού ατόμου ή ενός Ουαλέι, τότε θεωρείται απαγορευμένο, και δεν πρέπει να πραγματοποιείται.

42. Ποια είναι η αρχή σχετικά με την επίσκεψη σε κάποιον μάντη; Απαγορεύεται να πηγαίνει κανείς σε μάντεις, ακόμη και αν το κάνει, ζητώντας να τον ωφεληθούν, παρόλο που πιστεύει ότι δεν βλέπουν τα αόρατα, τότε η προσευχή του δεν θα γίνει αποδεκτή για σαράντα ημέρες, όπως έχει πει ο Προφήτης (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^{‘Αλλάχ} σουά ^{Σάλαμ}): «**Όποιος πήγε σε μάντη και τον ρώτησε σχετικά με κάτι, η προσευχή του δεν θα γίνει αποδεκτή για σαράντα ημέρες**.» (Μόσλεμ)

Εάν κάποιος πηγαίνει σε κάποιο μάντη, πιστεύοντας στον ισχυρισμό του ότι γνωρίζει τα αόρατα, τότε θεωρείται άπιστος, καθώς ο Προφήτης είχε πει: «**Όποιος πήγε σε μάντη και πίστεψε αυτά που τού είπε, τότε απίστησε σε ό,τι έχει αποκαλυφθεί στον Μωχάμμαντ**.» (Αμπου Νταούντ)

¹ Πρόκειται για τα ονόματα δύο ειδώλων που λατρεύονταν πριν τον ερχομό του Ισλάμ.

43. Ποια είναι η αρχή του να αναζητάει κανείς τη βροχή απ' τα αστέρια; Όποιος πιστεύει ότι τα άστρα έχουν επιρροή στη βροχή, χωρίς τη Βούληση του Αλλάχ και αποδίδει τη μοναδική αιτία για βροχή σ' αυτά, έχει διαπράξει μεγάλο *Σιρκ*. Εάν κάποιος πιστεύει ότι τα άστρα έχουν επιρροή υπό τη Βούληση του Αλλάχ στο να φέρουν βροχή, και ότι ο Αλλάχ τους έκανε αιτία για τον ερχομό της βροχής, καθώς επίσης και πως ο Αλλάχ καθιέρωσε τον ερχομό αυτό κάθε φορά που εμφανίζεται ένα συγκεκριμένο άστρο, έχει διαπράξει μικρότερο *Σιρκ*. Και αυτό, εξαιτίας του γεγονότος ότι αυτό το άτομο θεωρεί τα άστρα αιτία για βροχή, χωρίς κάποια απόδειξη, βάση θρησκείας ή λογικής. (Αστρολογία)
Ωστόσο, επιτρέπεται να μελετά κανείς τα άστρα για να καθορίσει τις εποχές και συνεπώς τις περιόδους του έτους που ενδέχεται να βρέξει. (Αστρονομία)

44. Ποιες είναι οι υποχρεώσεις που οφείλουν οι Μουσουλμάνοι στους ηγέτες τους; Οι Μουσουλμάνοι πρέπει να υπακούν τους ηγέτες τους, είτε είναι ευχαριστημένοι μαζί τους, είτε όχι. Είναι απαγορευμένο να επαναστατούν εναντίον τους έτσι ώστε να τους βγάλουν με δύναμη από την κυριαρχία τους, ακόμη κι αν αυτοί είναι άδικοι. Δεν είναι επίσης αποδεκτό το να κάνουν επίκληση προς τον Αλλάχ εναντίον τους ώστε να τους συμβεί κάποιο κακό.

Αντίθετα, οι μουσουλμάνοι πρέπει να κάνουν επικλήσεις προς τον Αλλάχ ζητώντας για τους ηγέτες τους την καθοδήγησή τους στον ορθό δρόμο. Πρέπει επίσης να τους υπακούν αρκεί να μην διατάζουν κάτι που αποτελεί αμαρτία. Αν όμως διατάζουν κάτι τέτοιο, τότε δεν πρέπει να τους υπακούει κανείς σ' αυτό το θέμα. Πρέπει, ωστόσο, να τους υπακούν σε ό,τι καλό διατάζουν. Ο λόγος όμως της απαγόρευσης του να επαναστατούν οι μουσουλμάνοι εναντίον των ηγετών τους, ακόμα και αν είναι άδικοι, είναι ότι μπορεί με αυτόν τον τρόπο να αφαιρεθεί κάποια μικρή αδικία, αλλά από την άλλη πλευρά μπορεί να φέρει τέτοια συμφορά που να καταστρέψει ολόκληρη την κοινωνία.

45. Επιτρέπεται να ρωτάμε σχετικά με τη σοφία των αρχών του Αλλάχ στις προσταγές και τις απαγορεύσεις Του; Ναι, με τον όρο ότι κάποιος δεν βασιζέται την πίστη και την υπακοή του στη γνώση της σοφίας και της ικανοποίησης από αυτή, δηλαδή να μην αναβάλει την υπακοή του στις Εντολές του Αλλάχ, μέχρι να κατανοήσει τη Σοφία πίσω από αυτές. Αλλά η γνώση της σοφίας που κρύβεται πίσω από τις εντολές και τις απαγορεύσεις, σταθεροποιεί την πίστη του ατόμου στην αλήθεια, αλλά η απόλυτη υποταγή, χωρίς καμιά αμφισβήτηση, αποτελεί απόδειξη ότι κάποιος έχει απόλυτη πίστη και αφοσίωση στον Αλλάχ και την τέλεια Σοφία Του, και αυτό εφάρμοζαν οι Σύντροφοι.

46. Ποια είναι η σημασία αυτού που είπε ο Αλλάχ ^(Σουμπχάνου Ουά Τσάλα): «Οτιδήποτε επέρχεται από καλό είναι από τον Αλλάχ, και οτιδήποτε επέρχεται σε σας από κακό είναι από τον εαυτό σας.»; Το καλό στο παραπάνω εδάφιο σημαίνει *Χάρη*, και το κακό σημαίνει *Δοκιμασία*, και προέρχονται και τα δύο από το *Κάνταρ* του Αλλάχ. Ωστόσο, το καλό αποδίδεται στον Αλλάχ, καθώς Αυτός είναι που το παραχώρησε στους ανθρώπους.

Όσο για το κακό, κι αυτό δημιουργήθηκε από τον Αλλάχ, όχι μάταια, μα για ένα σοφό σκοπό. Λαμβάνοντας υπ' όψη αυτόν τον σοφό σκοπό, το κακό θεωρείται

Πράξεις της καρδιάς

Ο Αλλάχ δημιούργησε την καρδιά και την έκανε βασιλιά, και έκανε το σώμα τα στρατεύματά της. Αν ο βασιλιάς είναι καλός, τότε και οι στρατιώτες του θα είναι καλοί. Ο Προφήτης ^(Σάλα Αλλάχου) ^(Αλλάχι ουά Σάλαμ) είπε: **«Πράγματι, υπάρχει ένα κομμάτι σάρκας στο σώμα, αν αυτό είναι καλό, ολόκληρο το σώμα είναι καλό, κι αν είναι διεφθαρμένο, ολόκληρο το σώμα είναι διεφθαρμένο. Στ' αλήθεια είναι η καρδιά.»** (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

Η καρδιά είναι ο τόπος της πίστης και της ευσεβείας, ή της απιστίας, της υποκρισίας και του πολυθεϊσμού. Ο Προφήτης ^(Σάλα Αλλάχου) ^(Αλλάχι ουά Σάλαμ) είπε: **«Η ευσεβεία βρίσκεται ακριβώς εδώ –και έδειξε με το δαχτυλό του το στήθος του (από τη μεριά της καρδιάς) τρεις φορές.»** (Μόσλεμ)

Το Ιμάν (η Πίστη) αποτελείται από Πεποίθηση, Λόγο και Πράξεις. Η πεποίθηση της καρδιάς, ο Λόγος της γλώσσας, και οι Πράξεις της καρδιάς και του σώματος. Η καρδιά πιστεύει και εγκρίνει, κάτι που παράγει το λόγο της Σαχάντα (μαρτυρία της πίστεως) στη γλώσσα. Έπειτα η καρδιά πράττει τα έργα της, που είναι αγάπη, φόβος και ελπίδα. Έπειτα η γλώσσα κινείται με το να μνημονεύει τον Αλλάχ και να απαγγέλλει το Κοράνιο, και το σώμα υποκλίνεται και κάνει ενάρετες πράξεις που φέρνουν το άτομο πιο κοντά στον Αλλάχ. Επομένως το σώμα ακολουθεί την καρδιά· και άρα τίποτα δεν μπαίνει στην καρδιά, χωρίς να εμφανίζεται στο σώμα με κάποιον τρόπο.

Ποιες είναι οι πράξεις της Καρδιάς; Είναι οι πράξεις, που προέρχονται απ' την καρδιά και συνδέονται μ' αυτή. Η σπουδαιότερη από αυτές είναι η πίστη στον Αλλάχ. Από αυτές τις πράξεις προέρχεται το να έχει κανείς πίστη με υποταγή και βεβαιότητα, σε συνδυασμό με ό,τι βρίσκεται στην καρδιά από φόβο, ελπίδα, μεταμέλεια, εμπιστοσύνη, υπομονή, βεβαιότητα, ταπεινότητα και αγάπη προς τον Αλλάχ κ.ο.κ.

Για κάθε πράξη της καρδιάς, υπάρχει μια ασθένεια που αντιτίθεται σ' αυτήν. Το να επιδεικνύεται κανείς όταν κάνει καλές πράξεις αντιτίθεται στο να τις κάνει για Χάρη του Αλλάχ, η αμφιβολία αντιτίθεται στη βεβαιότητα, το μίσος αντιτίθεται στην αγάπη κ.ο.κ. Αν αποφύγουμε το να εξαγνίσουμε την καρδιά μας, τότε οι αμαρτίες μας θα συσσωρευτούν μέσα σ' αυτήν και θα την καταστρέψουν. Ο Προφήτης ^(Σάλα Αλλάχου) ^(Αλλάχι ουά Σάλαμ) είπε: **«Όταν κάποιος δούλος διαπράττει αμαρτία, ένα σημάδι αποτυπώνεται στην καρδιά του. Αν πάψει και ζητήσει συγχώρεση (από τον Αλλάχ) και μετανιώσει, τότε αυτό (το σημάδι) καθαρίζεται και αφαιρείται. Αν τη διαπράξει ξανά, τότε εκείνο το σημάδι θα αποτυπωθεί ξανά και θα διογκωθεί, κι αν την διαπράξει ξανά, θα διογκωθεί περισσότερο, μέχρι να καλύψει την καρδιά του. Αυτό είναι το Ραν (κάλυμμα) που ανέφερε ο Αλλάχ: “Όχι! Στ' αλήθεια σκέπασε τις καρδιές τους (από το να πιστέψουν στο Κοράνιο) αυτό που έκαναν (από αμαρτίες και αισχρές πράξεις).”** [83:14] » (Ατ-Τίρμιζι). Ο Προφήτης ^(Σάλα Αλλάχου) ^(Αλλάχι ουά Σάλαμ) είπε επίσης: **«Η καρδιά θα εκτεθεί σε πειρασμούς, όπως ένα χαλάκι που φτιάχτηκε από ψάθα κομμάτι-κομμάτι (ψάθας), και όποια καρδιά τους αποδέχεται, θα αποτυπωθεί μέσα της ένα μαύρο σημάδι, μα όποια καρδιά τους απορρίπτει, θα αποτυπωθεί μέσα της ένα λευκό σημάδι. Μέχρι που θα υπάρχουν δύο είδη καρδιών: μία λευκή, σαν μία λευκή λίθο που δεν θα φθαρεί από κανέναν πειρασμό, για όσο διαρκούν οι ουρανοί και η γη· και η άλλη μαύρη, στο χρώμα του χώματος, σαν ένα αναποδογυρισμένο δοχείο, που δεν θα**

αναγνωρίζει ποιο είναι το καλό, ούτε θα απορρίπτει αυτό που είναι κακό, εκτός αυτού που συμφωνεί με τους πόθους της.» (Μόσλεμ)

Το να γνωρίζει κανείς τις πράξεις της καρδιάς είναι πιο σημαντικό και αποτελεί μεγαλύτερη υποχρέωση για το δούλο, από το να γνωρίζει τις πράξεις του σώματος. Επειδή αυτή αποτελεί τον κορμό, ενώ οι πράξεις του σώματος αποτελούν τα κλαδιά και τους καρπούς της, που την ολοκληρώνουν. Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: **«Ο Αλλάχ δεν κοιτάζει την μορφή σας και τον πλούτο σας, αλλά κοιτάζει τις καρδιές και τις πράξεις σας.»** (Μόσλεμ). Η καρδιά είναι ο τόπος της γνώσης, του συλλογισμού, του προβληματισμού και του στοχασμού. Γι' αυτό η διαφοροποίηση ανάμεσα στους ανθρώπους για τον Αλλάχ εξαρτάται από το ό,τι βρίσκεται στις καρδιές τους από πίστη, βεβαιότητα, ειλικρίνεια κ.ο.κ. Ο Αλ-Χάσαν Αλ-Μπάσρι είπε: «Μα τον Αλλάχ, ο Άμπου Μπακρ δεν τους ξεπέρασε με προσευχή ή νηστεία, αλλά με ό,τι βρίσκεται στην καρδιά του από πίστη.»

Οι πράξεις της καρδιάς είναι πιο σημαντικές από τις πράξεις του σώματος με πολλούς τρόπους: **1)** Κάθε ελάττωμα στη λατρεία της καρδιάς θα μπορούσε να καταστρέψει την πράξη λατρείας του σώματος, όπως η επίδειξη στη λατρεία. **2)** Οι πράξεις της καρδιάς είναι η βάση, κι έτσι κανείς δεν κατηγορείται για καμία αθέλητη δήλωση ή κίνηση, που δεν εκτελείται σκόπιμα από την καρδιά. **3)** Είναι ο λόγος για την κατάκτηση των υψηλότερων στρωμάτων του Παραδείσου. **4)** Είναι πιο σκληρές και δύσκολες από τις πράξεις του σώματος. Ο Ιμπν Αλ-Μουνκάντιρ είπε: «Πάλεψα με τον εαυτό μου για σαράντα χρόνια, μέχρι που υπέκυψε σε μένα.» **5)** Έχουν ένα πολύ πιο όμορφο αποτέλεσμα, όπως την αγάπη μεταξύ δύο ανθρώπων για χάρη του Αλλάχ και όχι για κάποια υλιστικά συμφέροντα. **6)** Θα λάβουν μεγαλύτερη αμοιβή. Ο Άμπου Αντ-Νταρντά' ^(η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτός) είπε: «Το να διαλογίζεσαι (σχετικά με τα Σημάδια του Αλλάχ στο σύμπαν) για μια ώρα είναι καλύτερο απ' το να προσεύχεσαι όλη τη νύχτα.» **7)** Παρακινούν το σώμα. **8)** Είναι ο λόγος που κάνει την αμοιβή για τις πράξεις του σώματος μεγαλύτερη ή μικρότερη, ή τελείως ανάξια, όπως η Χουσσού' (υποταγή και ταπεινότητα) στην προσευχή. **9)** Θα μπορούσαν να αντικαταστήσουν τις πράξεις του σώματος, όπως για παράδειγμα το να έχει κανείς την πρόθεση για να δώσει ελεημοσύνη, αλλά να μην έχει τα χρήματα για να το κάνει. **10)** Η αμοιβή τους δεν έχει όριο, όπως η υπομονή. **11)** Η αμοιβή τους συνεχίζεται ακόμα κι αν το σώμα πάψει ή καταστεί ανίκανο να πράξει. **12)** Προηγούνται και συμβαδίζουν με τις πράξεις του σώματος, όπως η πρόθεση για προσευχή προηγείται της πράξης της προσευχής, και επίσης την ώρα της προσευχής η πρόθεση συμβαδίζει με την πράξη.

Η καρδιά περνά από στάδια πριν το σώμα εκτελέσει μία πράξη: **1) Αλ-Χάγκες:** Όταν μία σκέψη έρχεται πρώτα στην καρδιά. **2) Αλ-Χάτερα:** Όταν η σκέψη παραμένει σ' αυτήν. **3) Χαντίθ Αν-Ναφς:** Το να είναι κανείς αναποφάσιτος για το να κάνει ή να μην κάνει κάτι. **4) Αλ-Χαμμ:** Όταν η σκέψη του να κάνει κάτι υπερσχύει από το να μην το κάνει. **5) Αλ-Άζμ:** Το να έχει κανείς ισχυρή θέληση, και να αποφασίσει να κάνει κάτι.

Δεν υπάρχει ούτε αμοιβή, ούτε αμαρτία για τα τρία πρώτα στάδια. Όσο για το **Αλ-Χαμμ** (δηλ. το να σκέφτεται κανείς να κάνει κάτι) αν σκέφτεται να κάνει μια

καλή πράξη τότε καταγράφεται, μα αν σκέφτεται να κάνει μια κακή πράξη, τότε δεν καταγράφεται. Όσο για το **Αλ-‘Αζμ** (δηλ. το Αλ-Χαμμ μετατράπηκε σε Αλ-‘Αζμ, δηλ. ο άνθρωπος αποφάσισε να κάνει κάτι). Αν κάποιος αποφασίζει να πράξει με βάση τη σκέψη του, τότε αν είναι καλή καταγράφεται ως καλή πράξη, κι αν είναι κακή καταγράφεται ως κακή πράξη, ακόμα κι αν δεν το κάνει. Ο λόγος γι’ αυτό είναι ότι όταν συνδυάζεται η ισχυρή θέληση με την ικανότητα τότε θεωρείται σαν να το έχει κάνει. Ο Αλλάχ λέει: **«Στ’ αλήθεια, αυτοί που αγαπούν το να εξαπλωθεί η Αλ-Φάχισα (η ανηθικότητα και οι αισχρές πράξεις) μεταξύ των πιστών, θα λάβουν ένα επώδυνο μαρτύριο.»** Ο Προφήτης ^(Σάλα Αλλάχου) ^(‘Αλλάχ σού Σάλαμ) είπε: **«Όταν δυο Μουσουλμάνοι πολεμούν ο ένας τον άλλο με τα σπαθιά τους, τότε και ο δολοφόνος και αυτός που σκοτώνεται ρίχνονται στο Πυρ.»** Του είπα, **«Ω, Αγγελιαφόρε Του Αλλάχ! Εντάξει με το δολοφόνο, αλλά γιατί ο δολοφονημένος θα ριχτεί στο Πυρ;»**. Εκείνος ^(Σάλα Αλλάχου) ^(‘Αλλάχ σού Σάλαμ) απάντησε, **«Επειδή είχε την πρόθεση να σκοτώσει τον σύντροφό του.»** (Αλ-Μπουχάρι)

Αν δεν διαπράξει την αμαρτία, αφού πήρε την απόφαση να την κάνει, τότε είναι κάτι από τα ακόλουθα: **1) Κάποιος που δεν την έκανε από φόβο προς τον Αλλάχ.** Αυτός ο άνθρωπος ανταμείβεται. **2) Κάποιος που δεν την έκανε από φόβο προς τους ανθρώπους.** Αυτός ο άνθρωπος αμάρτησε, καθώς το να μην κάνει μία αμαρτία είναι πράξη λατρείας, που πρέπει να γίνεται μόνο για Χάρη του Αλλάχ. **3) Κάποιος που δεν την διαπράττει, επειδή είναι ανίκανος να την κάνει.** Και δεν αναζητά τα μέσα που οδηγούν σε αυτή. Αυτός ο άνθρωπος αμάρτησε, λόγω της κακής και αποφασιστικής πρόθεσής του. **4) Κάποιος που δεν την διαπράττει επειδή είναι ανίκανος να την κάνει, παρόλα αυτά αναζητά τα μέσα που οδηγούν σε αυτή, μα αποτυγχάνει.** Μια πλήρης αμαρτία καταγράφεται γι’ αυτό το άτομο, γιατί το να θέλει κανείς να διαπράξει μια αμαρτία, και να αναζητά τα μέσα που οδηγούν σε αυτή είναι σαν να την διαπράττει, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως στο Χαντίθ. Όταν υπάρχει η πρόθεση να διαπράξει κανείς μια κακή πράξη, τότε τιμωρείται γι’ αυτή, είτε η πρόθεση προηγείται, είτε έπεται της πράξης. Έτσι αν κάποιος διαπράττει μια αμαρτία κι έπειτα σκοπεύει να την διαπράξει ξανά όταν του δωθεί η ευκαιρία, πρόκειται για ένα άτομο που επιμένει στην αμαρτία του και τιμωρείται γι’ αυτή την πρόθεση, ακόμα κι αν δεν διαπράξει ξανά αυτή την αμαρτία. \

Μερικές από τις πράξεις της καρδιάς:

► **Πρόθεση:** περιλαμβάνει τη σημασία της «θέλησης» και του «στόχου», και η πράξη δεν γίνεται αποδεκτή, παρά μόνο μαζί με την πρόθεση. Ο Προφήτης ^(Σάλα Αλλάχου) ^(‘Αλλάχ σού Σάλαμ) είπε: **«Στ’ αλήθεια, οι πράξεις κρίνονται μόνο σύμφωνα με τις προθέσεις, και ο κάθε άνθρωπος θα λάβει μόνο αυτό το οποίο σκόπευε.»** (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

Ο Ιμπν Αλ-Μουμπάρακ είπε: «Μπορεί μια μικρή πράξη να αυξηθεί λόγω της πρόθεσης, και μπορεί μια σπουδαία πράξη να μειωθεί λόγω της πρόθεσης.»

Ο Αλ-Φουντάιλ είπε: «Ο Αλλάχ θέλει από σας μόνο την πρόθεση και τη θέλησή σας. Αν η πράξη γίνει για τη Χάρη του Αλλάχ και μόνο, τότε θεωρείται ειλικρινής πράξη. Αυτό ισχύει μόνο όταν η πράξη γίνεται για τη Χάρη του Αλλάχ και μόνο, χωρίς να αναλογεί μερίδιο σε κανέναν άλλον. Αν γίνει για χάρη κάποιου άλλου πέραν του Αλλάχ, τότε θεωρείται επίδειξη, υποκρισία κλπ.»

Μια ωφέλιμη σημείωση: Όλοι οι άνθρωποι θα καταστραφούν, εκτός από τους ανθρώπους της γνώσης. Και όλοι από αυτούς (τους ανθρώπους της γνώσης) θα καταστραφούν, εκτός από αυτούς που πράττουν (σύμφωνα με τη γνώση τους). Και όλοι από αυτούς (που πράττουν) θα καταστραφούν, εκτός από τους ειλικρινείς. Το σημαντικότερο καθήκον κάθε δούλου που θέλει να υπακούσει τον Αλλάχ, είναι να γνωρίζει την πρόθεσή του, κι έπειτα πρέπει να την διορθώσει πράττοντας σύμφωνα με αυτή, αφού γνωρίσει την πραγματικότητα της ειλικρίνειας και της αφοσίωσης. Το να πράττει χωρίς να έχει πρόθεση είναι ταλαιπωρία, το να έχει την πρόθεση χωρίς ειλικρίνεια είναι επίδειξη, και η ειλικρίνεια χωρίς πίστη είναι άσκοπη.

Οι πράξεις μπορεί να είναι τριών ειδών: 1) Αμαρτίες. Το να έχει κανείς καλή πρόθεση ενώ διαπράττει αμαρτία, δεν την καθιστά καλή πράξη. Παρόλα αυτά εάν έχει κανείς κακή πρόθεση, η αμαρτία θα είναι μεγαλύτερη. **2) Επιτρεπτές πράξεις.** Όλες οι επιτρεπτές πράξεις συνδυάζονται με την πρόθεση, και είναι πιθανόν ότι η πρόθεση μπορεί να μετατρέψει την επιτρεπτή πράξη σε καλή πράξη. **3) Καλές πράξεις.** Η αποδοχή των καλών πράξεων από τον Αλλάχ, καθώς και ο πολλαπλασιασμός της αμοιβής τους εξαρτάται από την πρόθεση κάποιου¹. Αν κάποιος σκοπεύει να κάνει επίδειξη, τότε οι πράξεις αυτές μετατρέπονται σε αμαρτίες και μικρότερο Σιρκ, που μπορεί να οδηγήσει στο μεγαλύτερο Σιρκ.

Υπάρχουν τρία είδη επίδειξης: 1) Όταν η επίδειξη είναι ο βασικός λόγος για να κάνει κανείς μία καλή πράξη· αυτό αποτελεί Σιρκ και η πράξη καταργείται. **2)** Η πράξη γίνεται για τη Χάρη του Αλλάχ, αλλά τότε η πρόθεση της επίδειξης εισήλθε στην πρόθεση για την πράξη. Αν το τέλος της πράξης δεν βασίζεται στην αρχή της, όπως για παράδειγμα στη φιλανθρωπία, τότε η αρχή της γίνεται αποδεκτή, αλλά το τέλος της απορρίπτεται. Αν το τέλος της πράξης βασίζεται στην αρχή, όπως στην προσευχή, τότε υπάρχουν δύο πιθανές καταστάσεις: **α.** Το άτομο να μάχεται ενάντια στην πρόθεση της επίδειξης και να αποστρέφεται από αυτήν· τότε η πρόθεση της επίδειξης δεν θα επηρεάζει την πράξη. **β.** Το άτομο νιώθει ασφαλής με την πρόθεσή του να επιδείξει την πράξη του· κάτι τέτοιο θα καταργήσει την καλή πράξη που εκτελεί το άτομο. **3)** Κάποιος νιώθει την πρόθεση να επιδείξει την

¹ Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: «Όποιος αποφάσισε να κάνει μια καλή πράξη αλλά δεν την έκανε, τότε ο Αλλάχ θα την καταγράψει γι' αυτόν ως μία πλήρη καλή πράξη. Αλλά αν την κάνει, τότε ο Αλλάχ θα την καταγράψει γι' αυτόν ως δέκα μέχρι εβδομήντα φορές, μέχρι και πολύ πολλαπλάσιες. Μα όποιος αποφάσισε να κάνει μια κακή πράξη αλλά δεν την έκανε, τότε ο Αλλάχ θα την καταγράψει γι' αυτόν ως μία πλήρη καλή πράξη. Μα αν την κάνει, τότε ο Αλλάχ θα την καταγράψει γι' αυτόν ως μία κακή πράξη.» (Αλ-Μουσντάφι και Μόσλεμ). **Επίσης είπε:** «Αυτό το έθνος παρομοιάζεται με τέσσερα είδη ανθρώπων. Ένας είναι εκείνος που ο Αλλάχ του έχει παραχωρήσει πλούτο και γνώση και έτσι πράττει σύμφωνα με τη γνώση του όσον αφορά τον πλούτο του και τον ξοδεύει συνετά (όπως πρέπει και στη φιλανθρωπία). Ένας άλλος είναι εκείνος στον οποίον ο Αλλάχ έχει παραχωρήσει γνώση, αλλά όχι πλούτο, (και είναι ειλικρινής στις προθέσεις του) και λέει, 'Αν κατείχα πλούτο όπως εκείνος, θα έπραττα όπως εκείνος [που έχει πλούτο και γνώση] πράττει.'» - Ο Άγγελιαφόρος του Αλλάχ (ﷺ) προσέθεσε, «Αυτοί οι δύο θα είναι ισάξιοι όσον αφορά την αμοιβή.» - «Ένας άλλος είναι εκείνος στον οποίο ο Αλλάχ έχει παραχωρήσει πλούτο, μα όχι γνώση, και σπαταλά τον πλούτο του ασήνετα. Και ένας άλλος είναι εκείνος στον οποίον ο Αλλάχ δεν έχει παραχωρήσει ούτε πλούτο, ούτε γνώση, και λέει, 'Αν κατείχα πλούτο όπως εκείνος, θα έπραττα όπως εκείνος [που έχει πλούτο, αλλά όχι γνώση] πράττει.'» Ο Άγγελιαφόρος του Αλλάχ (ﷺ) προσέθεσε στη συνέχεια: «Αυτοί οι δύο είναι ισάξιοι στην αμαρτία.» (Ατ-Τίρμινθ).

πράξη του μετά την ολοκλήρωσή της. Αυτό δεν είναι παρά μόνο ψίθυροι, που δεν έχει καμία επιρροή στην πράξη, ή σε εκείνον που την εκτελεί.

Υπάρχουν κι άλλοι κρυφοί δρόμοι, που μπορεί να οδηγήσουν κάποιον στην επίδειξη για τις πράξεις του, γι' αυτό θα πρέπει να είναι πολύ προσεκτικός.

Εάν η πρόθεση κάποιου κάνοντας μια καλή πράξη είναι να αποκτήσει οφέλη στην εγκόσμια ζωή, τότε η αμοιβή ή η αμαρτία του εξαρτάται από την πρόθεσή του.

Υπάρχουν τρία είδη προθέσεων: 1) Η πράξη γίνεται μόνο για να αποκτήσει κάποια εγκόσμια οφέλη, όπως κάποιος που ηγείται στην προσευχή μόνο και μόνο για να κερδίσει χρήματα. Αυτός έχει διαπράξει αμαρτία. Ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχ ονά Σάλαμ) είπε: **«Όποιος έχει λάβει γνώση, από τις γνώσεις που δεν τις επιδιώκει κανείς παρά μόνο για τη Χάρη του Αλλάχ, αλλά εκείνος την έμαθε μόνο για να επιτύχει κάποιο όφελος αυτού του κόσμου, δεν θα μυρίσει την ευωδία του Παραδείσου κατά την Ημέρα της Ανάστασης.»** (Αμπου Νταούντ) 2) Η πράξη γίνεται για τη Χάρη του Αλλάχ, καθώς επίσης και για να κερδίσει κάποιο όφελος στην εγκόσμια ζωή. Η πίστη και η ειλικρίνεια αυτού του ατόμου είναι μειωμένες, όπως για παράδειγμα κάποιος που τελεί το προσκύνημα και για χάρη του εμπορίου και για το ίδιο το προσκύνημα. Η αμοιβή αυτού του ατόμου βασίζεται στην ειλικρίνειά του. 3) Η πράξη γίνεται για τη Χάρη του Αλλάχ και μόνο, μα το άτομο λαμβάνει κάποια χρήματα ή κάτι άλλο για να βοηθηθεί να εκτελέσει την πράξη. Η αμοιβή αυτού του ατόμου είναι πλήρης και δε μειώνεται λόγω αυτών που έλαβε.

Οι άνθρωποι που είναι ειλικρινείς στις πράξεις τους ανήκουν σε ένα από τα τρία επίπεδα: 1) Στο χαμηλότερο επίπεδο: Είναι εκείνοι που κάνουν καλές πράξεις για να λάβουν αμοιβή ή από φόβο για την τιμωρία. 2) Στο μεσαίο επίπεδο: Είναι εκείνοι που τις κάνουν από ευγνωμοσύνη προς τον Αλλάχ και από υπακοή προς Αυτόν. 3) Στο υψηλότερο επίπεδο: Είναι εκείνοι που τις κάνουν από αγάπη προς τον Αλλάχ και για να Τον δοξάσουν. Αυτό είναι το επίπεδο των Σιντικίν (των ειλικρινών).

► **Μεταμέλεια:** Αποτελεί συνεχή υποχρέωση του ανθρώπου, αφού αποτελεί μέρος της ανθρώπινης φύσης, η διάπραξη αμαρτίας. Ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχ ονά Σάλαμ) είπε: **«Κάθε υιός του Αδάμ αμαρτάνει συνεχώς, και οι καλύτεροι από εκείνους που αμαρτάνουν συνεχώς είναι εκείνοι που μετανοούν συχνά.»** (Ατ-Τίρμιδι).

Επίσης είπε: **«Αν δεν αμαρτάνατε, ο Αλλάχ θα σας έσβηνε την ύπαρξη και θα σας αντικαθιστούσε με άλλους ανθρώπους που αμαρτάνουν, και έπειτα ζητούν συγχώρεση από τον Αλλάχ και στη συνέχεια ο Αλλάχ θα τους συγχωρούσε.»** (Μόσλεμ)

Το να επιμένει κανείς πεισματικά στην αμαρτία και το να καθυστερεί να ζητήσει συγχώρεση γι' αυτήν αποτελεί μεγάλο σφάλμα.

Ο Σατανάς θέλει να νικήσει τον άνθρωπο με ένα από τα επτά εμπόδια, αν αποτύχει με το πρώτο εμπόδιο, τότε προσπαθεί με το επόμενο κ.ο.κ.. Αυτά τα εμπόδια είναι τα ακόλουθα:

1) Το εμπόδιο της ειδωλολατρίας (Σιρκ) και της απιστίας (Κουφρ). 2) Το εμπόδιο των Καινοτομιών στη θρησκεία (Μπίν'ντα) και το να σταματήσει κανείς να ακολουθεί το δρόμο του Προφήτη ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχ ονά Σάλαμ) και των Συντρόφων του. 3) Το εμπόδιο της διάπραξης των μεγάλων αμαρτιών (Καμπά'ιρ). 4) Το εμπόδιο της διάπραξης των μικρότερων αμαρτιών (Σαγά'ιρ). 5) Το εμπόδιο της εξώθησης σε

υπερβολή στα επιτρεπτά πράγματα· **6)** Το εμπόδιο του να εξωθείται κανείς στο να εκτελεί συγκεκριμένες πράξεις υπακοής, ενώ υπάρχουν άλλες πιο σπουδαίες και με μεγαλύτερη αμοιβή· **7)** Το εμπόδιο του να στέλνει ο Σατανάς κάποιους ανθρώπους που είναι δαίμονες και κάποιους δαίμονες από τα τζιν σε αυτόν τον άνθρωπο.

• **Υπάρχουν δύο είδη αμαρτιών:** **1)** Οι μεγάλες αμαρτίες (Καμπά'ιρ): περιλαμβάνουν κάθε αμαρτία για την οποία, είτε έχει θεσπιστεί κάποια προκαθορισμένη τιμωρία σε αυτήν τη ζωή, είτε κάποια τιμωρία για τη Μέλλουσα Ζωή, είτε αναφέρεται ως λόγος για την Οργή ή την Κατάρρα του Αλλάχ, είτε λέγεται ότι ακυρώνει την πίστη. **2)** Οι μικρότερες αμαρτίες (Σαγά'ιρ): είναι όλες οι αμαρτίες εκτός των προαναφερθέντων.

Υπάρχουν πολλοί λόγοι που κάνουν μια μικρότερη αμαρτία να γίνει μεγάλη. Ανάμεσα σ' αυτούς είναι: το να επιμένει κανείς πεισματικά στη διάπραξή τους, να επιμένει να τις διαπράττει ξανά και ξανά, να νομίζει ότι είναι ασήμαντες, να καυχείται γι' αυτές και να τις διαπράττει φανερά και δημοσίως.

• Η μεταμέλεια γίνεται αποδεκτή από κάθε αμαρτία. Ο Αλλάχ αποδέχεται τη μετάνοια ενός ατόμου, αρκεί εκείνο να μη βρίσκεται στα πρόθυρα του θανάτου, και ο ήλιος δεν έχει ανατείλει ακόμα από τη δύση¹.

Αν κανείς είναι ειλικρινής στη μεταμέλειά του, οι αμαρτίες του θα μετατραπούν σε καλές πράξεις, ακόμα κι αν ήταν τόσο πολλές που έφταναν μέχρι τον ουρανό.

Υπάρχουν τέσσερις προϋποθέσεις για να γίνει αποδεκτή η μεταμέλεια: **1)** το να παύει κανείς αυτήν την αμαρτία· **2)** το να αισθάνεται κανείς τύψεις και ενοχές για τη διάπραξή της· **3)** το να είναι αποφασισμένος να μην επιστρέψει σ' αυτήν την αμαρτία στο μέλλον· **4)** αν η αμαρτία σχετίζεται με τα δικαιώματα ενός άλλου ατόμου, απαιτείται η εξασφάλιση ότι τα δικαιώματα επιστρέφονται σ' εκείνους, σε βάρος των οποίων έχουν διαπραχθεί αδικίες.

Όσοι μετανοούν ανήκουν σε τέσσερις κατηγορίες:

1) Κάποιος που μετανοεί από όλες τις αμαρτίες του και διατηρεί τη μεταμέλεια μέχρι το θάνατό του, χωρίς να επιστρέψει στη διάπραξη αυτών των αμαρτιών. Πίπτει μόνο σε μικρά παραπτώματα, στα οποία οι άνθρωποι εύκολα υποπίπτουν. Αυτό αντιπροσωπεύει ευθύτητα στη μετάνοια και το άτομο αυτό είναι εκείνο που σπεύδει να πράττει καλές πράξεις. Αυτό το είδος μεταμέλειας ονομάζεται ειλικρινής μεταμέλεια και **η ψυχή αυτού του ατόμου είναι η αναπαυμένη ψυχή.**

2) Κάποιος που μετανοεί και είναι σταθερός στην υπακοή του προς τον Αλλάχ, αλλά υποπίπτει σε κάποιες αμαρτίες χωρίς να σκόπευε να τις κάνει, αλλά εμφανίζονται στο δρόμο του και αυτός τις διαπράττει χωρίς να είναι αποφασισμένος να τις κάνει. Κάθε φορά που διαπράττει αμαρτία, κατηγορεί τον εαυτό του, μετανιώνει που την διέπραξε και είναι αποφασισμένος να μείνει μακριά απ' ό,τι τον προκαλεί να την διαπράξει. Αυτή είναι η **κατηγορητέα ψυχή (που κατηγορεί τον εαυτό της).**

3) Κάποιος που μετανοεί και συνεχίζει χωρίς να διαπράττει αμαρτίες για κάποιο

¹ Ένα από τα μεγαλύτερα Σημεία της Ημέρας της Κρίσεως είναι ότι ο ήλιος θα ανατείλει από τη δύση και όχι απ' την ανατολή. Μόλις γίνει αυτό, καμιά μετάνοια δεν θα γίνει αποδεκτή, και κανένας η πίστη δεν θα γίνει αποδεκτή αν εκείνος ασπαστεί το Ισλάμ μετά το συμβάν.

διάστημα, κι έπειτα ο πόθος του τον συνεπαίρνει και διαπράττει κάποιες αμαρτίες, με τη διαφορά ότι συνεχίζει να εκτελεί καλές πράξεις. Έπαψε να διαπράττει τις περισσότερες αμαρτίες, παρόλο που ήταν ικανός να τις κάνει, και το επιθυμούσε. Τον κατέβαλαν μια-δυο από τις επιθυμίες του. Μόλις διαπράξει μια αμαρτία, μετανιώνει και υπόσχεται στον εαυτό του να μετανοήσει και να απέχει από αυτήν την αμαρτία. Αυτή είναι η **υπεύθυνη ψυχή**, και βρίσκεται σε κίνδυνο λόγω της καθυστέρησης και την αναβολή της μεταμέλειας. Αυτό γιατί ίσως ο θάνατος να επέλθει πριν τη μετάνοια.

4) Εκείνος που μετανοεί και συνεχίζει για λίγο, κι έπειτα επιστρέφει στη διάπραξη αμαρτιών, χωρίς ούτε να μετανοεί, ούτε να νιώθει τύψεις, γι' αυτό που έκανε. Αυτή είναι η **ψυχή που διατάζει τον εαυτό της για το κακό**, και υπάρχει φόβος ότι μπορεί να έχει άσχημη κατάληξη.

► **Ειλικρίνεια:** Είναι η βάση όλων των πράξεων της καρδιάς. Ο όρος (Σιντκ) ειλικρίνεια καλύπτει διάφορες πτυχές: **1)** ειλικρίνεια στο λόγο. **2)** ειλικρίνεια στις προθέσεις και τις επιθυμίες. **3)** ειλικρίνεια στην αποφασιστικότητα. **4)** ειλικρίνεια στην εκπλήρωση της απόφασης. **5)** ειλικρίνεια στις πράξεις, όπου η εξωτερική να συμβαδίζει με την εσωτερική, όπως για παράδειγμα η ταπεινότητα στην προσευχή. **6)** ειλικρίνεια στην εκπλήρωση όλων των πτυχών της θρησκείας. Πρόκειται για το υψηλότερο επίπεδο, όπως το να είναι κανείς ειλικρινής όσον αφορά το φόβο, την ελπίδα, τον ασκητισμό, την ικανοποίηση, την εμπιστοσύνη, την αγάπη και όλες τις υπόλοιπες πράξεις της καρδιάς. Όποιος είναι ειλικρινής στα προαναφερθέντα, τότε χαρακτηρίζεται «ειλικρινής», καθώς έχει πράγματι φτάσει το επίπεδο του ειλικρινούς. Ο Προφήτης ^{Σάλα} (Αλλάχου σουά Σάλαμ) ^{Αλλάχου} είπε: **«Να είστε ειλικρινείς, γιατί η ειλικρίνεια οδηγεί στην αρετή, και η αρετή οδηγεί στον Παράδεισο. Και ο άνθρωπος συνεχίζει να λέει την αλήθεια, μέχρι να καταγραφεί ενώπιον του Αλλάχ ως ειλικρινής άνθρωπος. Το ψεύδος οδηγεί στο Αλ-Φετζούρ (δηλ. κακοβουλία, αισχρές πράξεις), και το Αλ-Φετζούρ οδηγεί στο Πυρ (της Κολάσεως). Και ο άνθρωπος συνεχίζει να λέει ψέματα, μέχρι να καταγραφεί ενώπιον του Αλλάχ, ως ψεύτης.»** (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

Όποιος αναζητά την αλήθεια και είναι ειλικρινής όσον αφορά την αναζήτηση της αλήθειας, τότε είναι πολύ πιθανό να καταλήξει επιτυχής στην αναζήτησή του. Αν όχι, τότε ο Αλλάχ θα τον συγχωρήσει.

Το ψεύδος αντιτίθεται στην ειλικρίνεια. Το πρώτο πράγμα στο οποίο το ψεύδος φθάνει και το οποίο διαφθείρει είναι η γλώσσα, έπειτα το υπόλοιπο σώμα, όπου κάνει το ίδιο όπως στη γλώσσα. Έπειτα, εξαπλώνεται και γίνεται μέρος όλων των λεγομένων, των πράξεων και των υποθέσεων του ατόμου, μέχρι που εκείνο περικυκλώνεται απ' αυτό και από τη διαφθορά.

► **Αγάπη:** Η γλυκύτητα της πίστης κερδίζεται μέσα από την αγάπη για τον Αλλάχ, τον Αγγελιαφόρο Του ^{Σάλα} (Αλλάχου σουά Σάλαμ) ^{Αλλάχου} και τους πιστούς. Ο Προφήτης ^{Σάλα} (Αλλάχου σουά Σάλαμ) ^{Αλλάχου} είπε: **«Τρία πράγματα, τα οποία όποιος τα κατέχει, θα βρεί μέσα του τη γλυκύτητα της πίστης: Το να είναι ο Αλλάχ κι ο Αγγελιαφόρος Του οι πιο αγαπητοί σε αυτόν από οτιδήποτε άλλο· το να αγαπά έναν άνθρωπο και να τον αγαπά μόνο για χάρη του Αλλάχ, και το να μισεί να επιστρέψει στην απιστία, αφού ο Αλλάχ τον έχει σώσει από αυτή, καθώς μισεί το να ριχτεί στο Πυρ.»** (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ).

Αν το δέντρο της αγάπης φυτευτεί στην καρδιά και ποτιστεί με ειλικρίνεια και με το να ακολουθεί κανείς το δρόμο του Προφήτη (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχ σου Σάλαμ), τότε θα παράγει συνεχώς κάθε είδος καρπών με την άδεια του Αλλάχ.

Υπάρχουν τέσσερα είδη αγάπης: 1) **Αγάπη προς τον Αλλάχ**, που είναι η βάση της πίστης· 2) **Αγάπη για Χάρη του Αλλάχ, και μίσος για Χάρη Εκείνου**. Αυτό το είδος αγάπης είναι υποχρεωτικό για κάθε Μουσουλμάνο. 3) **Αγάπη μαζί με τον Αλλάχ**, το να περιλαμβάνει κανείς στην αγάπη του προς τον Αλλάχ άλλους, η οποία πρέπει να προορίζεται μόνο για τον Αλλάχ, όπως η αγάπη των πολυθεϊστών για τους θεούς τους. Αυτό το είδος αγάπης αποτελεί τη βάση του Σιρκ· 4) **Φυσική αγάπη**, όπως η αγάπη κάποιου για τους γονείς και τα παιδιά του, η αγάπη για το φαγητό κ.α. Αυτό το είδος αγάπης είναι επιτρεπτό.

► **Εμπιστοσύνη:** Σημαίνει το να έχει κανείς εμπιστοσύνη στον Αλλάχ, λαμβάνοντας τα επιτρεπτά μέσα ώστε να αποκτήσει κάτι επιτρεπτό ή να απομακρύνει κάτι κακό, αφήνοντας το αποτέλεσμα στα Χέρια του Αλλάχ. Το να μην έχει κανείς εμπιστοσύνη στον Αλλάχ σημαίνει ότι υπάρχει κάποιο ελάττωμα στο *Ταουχίντ* (μονοθεϊσμό) του. Και το να μην λάβει κανείς τα μέσα ώστε να επιτύχει το στόχο του, σημαίνει ότι υπάρχει κάποιο ελάττωμα με τη λογική του. Έτσι θα πρέπει κανείς να έχει εμπιστοσύνη στον Αλλάχ, αλλά ταυτόχρονα να λάβει τα επιτρεπτά μέσα, ώστε να επιτύχει κάτι επιτρεπτό ή να απομακρύνει κάτι κακό.

Υπάρχουν τρία είδη εμπιστοσύνης: 1) **Το υποχρεωτικό:** που είναι η εμπιστοσύνη στον Αλλάχ, σε όσα μόνο Αυτός είναι Ικανός να κάνει, όπως η θεραπεία ενός αρρώστου. 2) **Το απαγορευμένο:** το οποίο διακρίνεται σε δύο κατηγορίες: α. το μεγαλύτερο Σιρκ. Είναι η περίπτωση όπου κάποιος βασίζεται πλήρως σε πράγματα που ο Αλλάχ έχει δημιουργήσει ως μέσα, και πιστεύει πως αυτά τα μέσα φέρνουν από μόνα τους όφελος ή βλάβη (χωρίς τη δύναμη του Αλλάχ)· β. Το μικρότερο Σιρκ. Στην περίπτωση αυτή κάποιος βασίζεται σε κάποιο άλλο άτομο για τον βιοπορισμό του, παρόλο που δεν πιστεύει ότι αυτό το άτομο είναι αυτός που του παραχωρεί το βιοπορισμό, αλλά τον εκλαμβάνει ως κάτι περισσότερο από μια απλή αιτία. 3) **Το επιτρεπτό είδος:** το οποίο αφορά το να εμπιστεύεται κανείς κάποιον άλλον ή να βασίζεται πάνω του σε κάτι που βρίσκεται μέσα στις δυνατότητές του, όπως η αγορά και η πώληση. Δεν είναι επιτρεπτό να πει: «Βασίζομαι στον Αλλάχ κι έπειτα σε σένα», αντίθετα θα πρέπει να πει: «Σε εξουσιοδοτώ να κάνεις αυτό για λογαριασμό μου».

► **Ευγνωμοσύνη:** Αποτελεί ευγνωμοσύνη για την εμφάνιση των αποτελεσμάτων της Εύνοιας του Αλλάχ στο δούλο, δηλαδή την εμφάνιση στην καρδιά του με τη μορφή πίστης, στη γλώσσα του με τη μορφή λόγων ευχαριστίας και δοξασίας προς τον Αλλάχ, και στο σώμα του με τη μορφή λατρείας προς τον Αλλάχ. Δηλαδή η ευγνωμοσύνη προέρχεται από την καρδιά, τη γλώσσα και το σώμα. Η υπομονή είναι ένα μέσο για να δείξει κανείς την ευγνωμοσύνη του. Η σημασία της ευγνωμοσύνης είναι να χρησιμοποιεί κανείς τις χάρες του Αλλάχ ως μέσα υπακοής προς Αυτόν.

► **Υπομονή:** Είναι το να μην απευθύνει κανείς τα παράπονά του για κάποια δοκιμασία που έλαβε σε άλλους, εκτός του Αλλάχ, ούτε να περιμένει από οποιονδήποτε άλλον εκτός του Αλλάχ να λύσει τη δοκιμασία του. Παράδειγμα

δοκιμασίας είναι οι αρρώστιες.

Ο Αλλάχ είπε: **«Πράγματι, οι υπομονετικοί θα λάβουν την αμοιβή τους χωρίς απολογισμό [δηλ. όριο]»** [39:10] Ο Προφήτης ^(Σάλε Αλλάχου σά Σάλαμ) ^(Αλλάχ) είπε: **«Όποιος παραμένει υπομονετικός, ο Αλλάχ θα τον υποστηρίξει στην υπομονή του, και σε κανέναν δεν έχει δοθεί τίποτα καλύτερο και πιο γενναίοδωρο από την υπομονή.»** (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ).

Ο Όυμαρ είπε: «Δεν γεύτηκα καμιά δοκιμασία, χωρίς ο Αλλάχ να μου παραχωρήσει μέσα της τέσσερις χάρες: το ότι δεν ήταν στη θρησκεία μου, το ότι δεν ήταν μεγαλύτερη από όσο είναι, το ότι δεν στερήθηκα από το να την δέχομαι με πιστή καρδιά και ότι ευελπίστως θα αμειφθώ γι' αυτή.»

Υπάρχουν τρία επίπεδα υπομονής: 1) Το χαμηλότερο: το να μην παραπονιέσαι, παρόλο που είσαι δυσαρεστημένος. 2) Το μεσαίο: το να μην παραπονιέσαι, αλλά ταυτόχρονα το να δέχεσαι τη δοκιμασία με πιστή καρδιά. 3) Το υψηλότερο: το να ευχαριστείς τον Αλλάχ για το ότι δοκιμάζεσαι.

Η υπομονή διακρίνεται σε δύο κατηγορίες: 1) Σωματική υπομονή. Εν προκειμένω δεν εννοείται αυτή η κατηγορία. 2) Ψυχολογική υπομονή, που αφορά την αντίσταση στους φυσικούς πόθους και επιθυμίες.

Οτιδήποτε αντιμετωπίζει ένας δούλος σε αυτόν τον κόσμο ανήκει σε ένα απ' τα δυο: 1) Αυτό το οποίο βρίσκεται σε συμφωνία με τους πόθους του. Έτσι, πρέπει να είναι υπομονετικός στην εκπλήρωση του δικαιώματος του Αλλάχ, ευχαριστώντας Τον και μην χρησιμοποιώντας το προς την ανυπακοή προς Αυτόν.

2) Αυτό που αντιτίθεται στους πόθους του, το οποίο χωρίζεται σε τρία είδη: α. Το να είναι κανείς υπομονετικός ως προς την υπακοή προς τον Αλλάχ. Αποτελεί υποχρέωση το να κάνει κανείς ό,τι είναι υποχρεωτικό από τις λατρείες (Φαρντ), και είναι αξιέπαινο το να κάνει οτιδήποτε υπερβαίνει τις υποχρεωτικές λατρείες του (Ναουάφιλ). β. Να είναι υπομονετικός στην αποχή από την ανυπακοή στον Αλλάχ. Αποτελεί αναγκαιότητα το να απέχει κανείς από οτιδήποτε απαγορευμένο (Χαράμ) και είναι αξιέπαινο το να απέχει από αυτό που είναι μη επιθυμητό (Μακρούχ). γ. Το να είναι υπομονετικός κατά τις δοκιμασίες του Αλλάχ. Αποτελεί αναγκαιότητα να αποτρέπει κανείς τη γλώσσα του απ' το να παραπονιέται, και την καρδιά του από το να ενίσταται σε αυτά που ο Αλλάχ έχει ορίσει, καθώς και το να αποτρέπει το σώμα του να κάνει αυτό που είναι ανεπιθύμητο για τον Αλλάχ, όπως το να θρηνεί, να χαστουκίζει τα μάγουλά του και να σχίζει τα ρούχα του. Είναι αξιέπαινο η καρδιά να ευχαριστιέται με την απόφαση του Αλλάχ.

Ποιος είναι καλύτερος: ο πλούσιος που είναι ευγνώμων ή ο φτωχός που είναι υπομονετικός; Εάν ο πλούσιος ξοδεύει τα χρήματά του στην υπακοή του Αλλάχ (ως φιλανθρωπία) ή τα φυλάσσει γι' αυτό, τότε είναι καλύτερος από το φτωχό. Ωστόσο, αν ξοδεύει τα περισσότερα απ' τα χρήματά του σε ό,τι είναι επιτρεπτό, τότε ο φτωχός είναι καλύτερος. Ο Προφήτης (ﷺ) είπε: **«Αυτός που τρώει και είναι ευγνώμων, είναι στη ίδια θέση με εκείνον που νηστεύει και είναι υπομονετικός.»** (Αχμαντ)

► **Ικανοποίηση:** Σημαίνει το να είναι κανείς ευχαριστημένος και ικανοποιημένος με κάτι, αφού συμβεί. Το να είναι κανείς ικανοποιημένος με την απόφαση του Αλλάχ, τον κατατάσσει στα υψηλότερα επίπεδα κοντά στον Αλλάχ,

και προέρχεται από τους καρπούς της αγάπης και της εμπιστοσύνης. Το να επικαλείται κανείς τον Αλλάχ για να αφαιρέσει κάτι το βλαβερό, δεν αντιφάσκει με το να είναι ικανοποιημένος μαζί Του.

► **Υποταγή και ταπεινότητα (Χουσου'): Ε**ίναι το να δοξάζει κανείς τον Αλλάχ, και να είναι ταπεινός ενώπιόν Του. Ο Χουδάιφα είπε: «Να προσέχετε την ταπεινότητα της υποκρισίας». Τού είπαν: «Ποια είναι η ταπεινότητα της υποκρισίας;». Απάντησε: «Το να δείτε το σώμα σε κατάσταση υποταγής και ταπεινότητας (Χουσου'), ενώ η καρδιά δεν βρίσκεται στην ίδια κατάσταση.». Επίσης είπε: «Το πρώτο που πρόκειται να χάσετε από τη θρησκεία σας είναι το Χουσου' (υποταγή και ταπεινότητα)».

Για κάθε πράξη λατρείας, η οποία συνδυάζεται με Χουσου' (υποταγή και ταπεινότητα), η αμοιβή καθορίζεται σύμφωνα με το Χουσου' (υποταγή και ταπεινότητα) του ατόμου, όπως για παράδειγμα την προσευχή. Ο Προφήτης (ﷺ) είπε γι' αυτόν που προσεύχεται ότι ίσως να λάβει μόνο τη μισή αμοιβή, ή το ένα τέταρτο, πέμπτο...δέκατο από την προσευχή του. Αντίθετα, κάποιος μπορεί να μην λάβει καθόλου αμοιβή από την προσευχή του, λόγω της ενδεχόμενης απόλυτης έλλειψης Χουσου' (υποταγής και ταπεινότητας).

► **Ελπίδα:** Αφορά το να κοιτάζει κανείς την απεραντοσύνη του ελέους του Αλλάχ. Αυτό που την αντιβαίνει είναι το να είναι απελπισμένος. Το να κάνει κανείς μια πράξη με ελπίδα ότι θα λάβει αμοιβή από τον Αλλάχ είναι καλύτερο και ψηλότερο από το να την κάνει φοβούμενος ότι ο Αλλάχ δε θα τη δεχτεί από αυτόν. Επειδή το πρώτο τον κάνει να σκέφτεται καλά για τον Αλλάχ.

Χωρίζεται σε δύο επίπεδα: 1) Το υψηλότερο επίπεδο: Το να κάνει κανείς μια καλή πράξη ελπίζοντας στην αμοιβή από τον Αλλάχ. Η Αϊσα (ἡ ευαρέστηση του Αλλάχ ἐπ' αὐτῆς) είπε: «Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, “Και εκείνοι που δίνουν, ὅ,τι δίνουν (την ελεημοσύνη τους), ενώ οι καρδιές τους είναι φοβισμένες” [Κοράνιο 23:60] *είναι εκείνοι που κλέβουν, συνουσιάζονται παράνομα και πίνουν αλκοόλ, ενώ φοβούνται τον Αλλάχ;». Εκείνος (Ἐλά Αλλάχου Ἄλλάχ σου Ἐλάμ) απάντησε: «Όχι, Ω κόρη του Ασ-Σιντείκ. Είναι οι άνθρωποι που προσεύχονται, νηστεύουν και δίνουν ελεημοσύνη, ενώ φοβούνται ότι οι πράξεις τους δεν θα γίνουν αποδεκτές “Είναι εκείνοι που σπεύδουν στο να κάνουν καλές πράξεις” [23:61].» (Ατ-Τίρμιθι).*

2) Το υψηλότερο επίπεδο: Είναι το επίπεδο εκείνων που διαπράττουν αμαρτία και έπειτα μετανοούν και ελπίζουν για τη συγχώρεση του Αλλάχ. Όσο για τον αμαρτωλό που παραμένει ανυπάκουος και δε μετανοεί καθώς ελπίζει για το έλεος του Αλλάχ, αυτό που κάνει αποτελεί μόνο ευχή και όχι ελπίδα στον Αλλάχ. Ο πιστός συνδυάζει το να κάνει καλό με το φόβο. Ο υποκριτής συνδυάζει το να κάνει κακό με το αίσθημα ασφάλειας.

► **Φόβος:** Είναι η θλίψη που καταβάλλει ένα άτομο λόγω της προσδοκίας ότι θα συμβεί κάποιο κακό. Αν το κακό αυτό είναι βέβαιο, τότε αποκαλείται *Χάσγια*. Το αντίθετο του φόβου είναι η ασφάλεια. Ο φόβος δεν αντιφάσκει με την ελπίδα, επειδή ο φόβος αποτελεί κίνητρο ενώ βρίσκεται κανείς σε κατάσταση φόβου, ενώ η ελπίδα είναι ένα κίνητρο ενώ κανείς βρίσκεται σε κατάσταση επιθυμίας. Πρέπει κανείς να συνδυάζει αγάπη, φόβο και ελπίδα. Ο Ιμπν Αλ-Κάγιμ είπε: «Η καρδιά, καθ' οδόν προς

τον Αλλάχ μοιάζει με ένα πουλί· το κεφάλι του είναι η αγάπη, η ελπίδα και ο φόβος είναι τα φτερά του. Αν ο φόβος κατοικεί στην καρδιά, τότε θα κάψει όλους τους πόθους του και θα αφαιρέσει την αγάπη προς όλα τα εγκόσμια πράγματα απ' αυτό.»

Ο **υποχρεωτικός φόβος** είναι ο φόβος που ενθαρρύνει κάποιον προς τις θρησκευτικές υποχρεώσεις (Φαρντ) και τον αποτρέπει από τις απαγορεύσεις (Μουχαρραμάτ). Ο **αξιέπαινος φόβος** είναι αυτός που ενθαρρύνει κάποιον προς αυτό που είναι αξιέπαινο (Μούσταχαμπ) και τον αποτρέπει από κάτι το μη επιθυμητό (Μακρούχ).

Υπάρχουν τρία είδη φόβων: 1) **Φόβος προς τον Αλλάχ:** Είναι το να φοβάται κανείς τον Αλλάχ, τον Έναν και Μοναδικό Θεό, πιστεύοντας ότι μόνο Αυτός μπορεί να ωφελήσει και να βλάψει. Δεν επιτρέπεται να φοβάται κανείς οποιονδήποτε άλλον εκτός του Αλλάχ, όπως έκαναν οι ειδωλολάτρες που φοβόντουσαν τα είδωλά τους, και πίστευαν ότι μπορούσαν να τους ωφελήσουν και να τους βλάψουν. 2) **Φόβος προς τους ανθρώπους σχετικά με τη θρησκεία:** Είναι το να οδηγεί ο φόβος προς τους ανθρώπους κάποιον στο να διαπράξει αμαρτία ή να μην κάνει κάτι το υποχρεωτικό. Και αυτός ο φόβος είναι απαγορευμένος. 3) **Ο επιτρεπτός φόβος:** Όπως ο φυσιολογικός φόβος που νιώθει κάποιος για τους λύκους και τα άγρια θηρία.

► **Ασκητισμός:** Είναι η απομάκρυνση του ανθρώπου από την αγάπη προς το υλικό, στρεφόμενος προς κάτι καλύτερο. Η απομάκρυνση από τα υλικά αγαθά αυτού του κόσμου απαλύνει και ανακουφίζει την καρδιά και το σώμα του καθενός, μα η λαχτάρα για τις απολαύσεις τού αυξάνει το άγχος, τη θλίψη και την ανησυχία. Η αγάπη γι' αυτόν τον κόσμο είναι η πηγή όλων των αμαρτιών, και η απομάκρυνση από τις απολαύσεις του είναι η αιτία για κάθε καλή πράξη. Η αποκήρυξη αυτού του κόσμου σημαίνει να τον αφαιρέσει κανείς από την καρδιά του, και όχι να τον αφαιρέσει από τα χέρια του ενώ η καρδιά του είναι ακόμη προσκολλημένη σ' αυτόν, κάτι που είναι ο ασκητισμός των αδαών. Ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχι ουά Σάλαμ) είπε: **«Πόσο σπουδαίος είναι ο καλός πλούτος, όταν βρίσκεται στα χέρια ενός ενάρετου άνδρα!».** (Αχμαντ)

Υπάρχουν πέντε κατηγορίες ενδεών ανθρώπων, όσον αφορά τον πλούτο:

1) Κάποιος που στρέφεται μακριά από τον πλούτο, επειδή τον απεχθάνεται και μένει μακριά από τη βλάβη και τον περισπασμό που μπορεί να προκαλέσει. Αυτός είναι ο **ασκητής**. 2) Κάποιος που ούτε αγαπάει τον πλούτο, ούτε τον μισεί. Πρόκειται για ένα **ευχαριστημένο** άτομο. 3) Κάποιος που προτιμά να έχει πλούτο λόγω της αγάπης του γι' αυτόν, μα δεν τον κυνηγά. Αν έλθει σ' αυτόν τυχαία, τον δέχεται και είναι ευχαριστημένος μ' αυτόν, μα αν υπάρχει κόπος στο να τον κερδίσει, κάτι τέτοιο δεν το θέλει. Αυτός είναι ένας **ικανοποιημένος** άνθρωπος. 4) Κάποιος που δεν τον αναζητά, γιατί δεν έχει τη δυνατότητα, ειδικά θα είχε την επιθυμία να τον αποκτήσει. Αν έβρισκε έναν τρόπο να τον κερδίσει, ακόμα και με κόπο, θα προσπαθούσε. Αυτός είναι ένας **ανήσυχος** άνθρωπος. 5) Κάποιος που τον αναζητά από ανάγκη, όπως κάποιος πεινασμένος ή γυμνός, που δεν έχει φαγητό ή ρουχισμό. Πρόκειται για έναν **Αναγκασμένο** άνθρωπο.

Ένας Ήρεμος Διάλογος

Κάποιος με το όνομα Άμπντ Αλλάχ (αυτό το όνομα σημαίνει δούλος του Αλλάχ) συνάντησε έναν άνδρα με το όνομα Άμπντ Αν-Ναμπέι (που σημαίνει δούλος του Προφήτη) και σκέφθηκε γι' αυτό το όνομα, αρνούμενος την έννοια του, και αναρωτήθηκε: «Πώς είναι δυνατόν ένας μουσουλμάνος να έχει όνομα που σημαίνει ότι λατρεύει άλλον εκτός του Αλλάχ;!». Έτσι, ο Άμπντ Αλλάχ απευθύνθηκε στον Άμπντ Αν-Ναμπέι, λέγοντας: «Λατρεύεις κάποιον άλλον εκτός του Αλλάχ;». Ο Άμπντ Αν-Ναμπέι απάντησε: «Όχι! Δεν λατρεύω κανέναν άλλον εκτός του Αλλάχ. Είμαι Μουσουλμάνος και λατρεύω τον Αλλάχ Μόνο.».

Άμπντ Αλλάχ: Τότε γιατί το όνομά σου μοιάζει με κάποια χριστιανικά ονόματα, όπως Άμπντ Αλ-Μασείχ (που σημαίνει ο δούλος του Μεσσία, δηλ. του Ιησού. Πρόκειται για ένα κοινό όνομα ανάμεσα στους Άραβες Χριστιανούς); Το να ακούς το όνομα αυτό μεταξύ των Χριστιανών δεν είναι παράξενο, εφ' όσον λατρεύουν τον Ιησού (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχ σου Σάλαμ). Και έτσι όποιος ακούσει το όνομα σου θα σκεφτεί ότι λατρεύεις τον Προφήτη Μωχάμμαντ (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχ σου Σάλαμ), και αυτό δεν είναι η αντίληψη του μουσουλμάνου για τον Προφήτη. Ο κάθε μουσουλμάνος πρέπει να πιστεύει ότι ο Προφήτης Μωχάμμαντ (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχ σου Σάλαμ) ήταν απλά δούλος του Αλλάχ και ο αγγελιαφόρος Του και τίποτε άλλο.

Άμπντ Αν-Ναμπέι: Μα ο Μωχάμμαντ (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχ σου Σάλαμ) είναι ο σπουδαιότερος άνθρωπος που έχει ζήσει, και είναι ο ηγέτης όλων των Αγγελιαφόρων. Παίρνουμε το όνομά του στα ονόματά μας αναζητώντας τις ευλογίες του, καθώς επίσης και να πλησιάσουμε τον Αλλάχ μέσω της υψηλής θέσης του Προφήτη κοντά Του. Πέρα απ' αυτό, ο αδελφός μου ονομάζεται **Άμπντ Αλ-Χουσεϊν** (Ο δούλος του Χουσεϊν, εγγονός του Προφήτη και υιός του Άλι.) και ο πατέρας μου **Άμπντ Αρ-Ρασούλ** (Ο δούλος/λάτρης του Αγγελιαφόρου). Το να παίρνουμε αυτά τα ονόματα είναι μια παλιά και ευρέως διαδεδομένη συνήθεια που ήταν εξαπλωμένη και στους προγόνους μας. Και έτσι το ζήτημα είναι απλό, για αυτό μην είσαι υπερβολικός, αφού η θρησκεία είναι εύκολα κατανοητή και δεν είναι φανατική.

Άμπντ Αλλάχ: Αυτό είναι ένα διαφορετικό θέμα, ακόμη χειρότερο και αποτελεί μεγαλύτερη αμαρτία από το πρώτο: το να ζητά κανείς από κάποιον άλλον εκτός του Αλλάχ ό,τι Εκείνος Μόνο είναι Ικανός να δώσει. Είτε αυτός από τον οποίο ζητάς είναι ο Προφήτης, είτε ένας από τους ενάρετους ανθρώπους, όπως ο Αλ-Χουσεϊν (η ευερέσθησή του 'Αλλάχ επ' αυτό), κάτι που αποτελεί πλήρη αντίφαση με τον **Ταουχίντ** (Μονοθεϊσμό), τον οποίο έχουμε διαταχθεί να εφαρμόζουμε. Έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τη σημασία της έκφρασης **Λα ιλλάχ ιλλά Αλλάχ**.

Θα σου παρουσιάσω κάποια παραδείγματα που θα σε κάνουν να κατανοήσεις τη σημασία αυτού του ζητήματος, καθώς και το ότι υπάρχουν τρομερές συνέπειες για κάποιον που χρησιμοποιεί αυτά τα ονόματα. Δεν έχω κανέναν άλλον στόχο και καμία άλλη πρόθεση, εκτός από το να διασαφηνίσω την αλήθεια από το ψεύδος, και το να διατάσω την καλοσύνη και την αρετή και να απαγορεύω το κακό. Μόνο ο Αλλάχ είναι ο Ένας και μοναδικός που βοηθά, και εναποθέτουμε την εμπιστοσύνη μας σ' Αυτόν. Δεν υπάρχει καμία δύναμη, εκτός αυτή που προέρχεται από τον Αλλάχ. Πριν το κάνω, ας σου υπενθυμίσω το Λόγο του Αλλάχ: **«Στ' αλήθεια, ο λόγος των πιστών, όταν κλήθηκαν στον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του, ώστε Εκείνος να**

δικάσει μεταξύ τους ήταν το να πουν, “Ακούμε και υπακούμε”.» [24:51]

Και ο Αλλάχ είπε: «Και αν διαφωνείτε για οτιδήποτε, τότε αναφέρετέ το στον Αλλάχ (δηλ. στο Κοράνιο) και στον Αγγελιαφόρο Του (δηλ. στη Σούννα) αν στ’ αλήθεια πιστεύετε στον Αλλάχ και στην Έσχατη Ημέρα.» [4:59]

Τώρα... είπες ότι μαρτυράς πως ο Αλλάχ είναι Ένας, και ότι καταθέτεις ότι Λα ιλλάχ ιλλα Αλλάχ. Μπορείς να εξηγήσεις το νόημα της φράσης;

‘Αμπντ Αν-Ναμπεί: Ταουχίντ σημαίνει να πιστεύει κανείς ότι ο Αλλάχ υπάρχει, ότι δημιούργησε τους ουρανούς και τη Γη, ότι Αυτός δίνει ζωή και θάνατο, ότι Αυτός ελέγχει ολόκληρη την ύπαρξη, και ότι είναι Αυτός που Παρέχει, ο Υποστηρικτής, ο Παντογνώστης, ο Ύψιστος, ο Ικανός για τα πάντα...

‘Αμπντ Αλλάχ: Αν σημαίνει μόνο αυτό, τότε ο Φαραώ και ο λαός του, ο Άμπου Τζάαλ και άλλοι θα θεωρούνταν κι εκείνοι μονοθεϊστές. Δεν είχαν άγνοια για το γεγονός ότι ο Αλλάχ υπάρχει, όπως και η πλειοψηφία των πολυθεϊστών. Ο Φαραώ, ο οποίος ισχυριζόταν ότι κατείχε ο ίδιος τη Θεία Κυριότητα, πίστευε στο βάθος της καρδιάς του ότι ο Αλλάχ υπάρχει και πως Μόνον Αυτός έχει τη δημιουργία υπό τον έλεγχό Του. Η απόδειξη γι’ αυτό είναι ότι ο Αλλάχ είπε: «Και εκείνοι (ο Φαραώ και ο λαός του) το διέψευσαν από αλαζονεία κι αδικία, ενώ μέσα τους το γνώριζαν με βεβαιότητα.» [27:14]

Αυτή η παραδοχή έγινε σαφής όταν ήταν έτοιμος να πνιγεί.

Στ’ αλήθεια, ο Ταουχίντ για τον οποίον ο Αλλάχ έστειλε τους Αγγελιαφόρους, για τον οποίον αποκάλυψε τις ιερές γραφές, και για τον οποίο πολεμήθηκαν οι Κουράις¹, είναι το να απευθύνει κανείς τη λατρεία του προς τον Αλλάχ και μόνο.

Ξέρεις γιατί ο Αλλάχ έστειλε Αγγελιαφόρους στη Γη, ο πρώτος από τους οποίους ήταν ο Νουχ (Νώε) ^(Σάλα Αλλάχου) ^(‘Αλλάχ σου Σάλαμ);

‘Αμπντ Αν-Ναμπεί: Για να καλέσουν τους ειδωλολάτρες στη λατρεία του Αλλάχ και Μόνον, και να εγκαταλείψουν όλους τους εταίρους που Του απέδιδαν.

‘Αμπντ Αλλάχ: Ναι, σωστά. Αλλά ποιος είναι ο λόγος που οδήγησε το λαό του Νώε, στο να διαπράττει Σιρκ (πολυθεϊσμό);

‘Αμπντ Αν-Ναμπεί: Δεν ξέρω.

‘Αμπντ Αλλάχ: Ο Αλλάχ έστειλε το Νώε στο λαό του, όταν εκείνοι υπερέβαλλαν όσον αφορά κάποιους ενάρετους άνδρες: τον Ουάντ, τον Σουά’, τον Γιαγούθ, τον Για’ούκ, και τον Νεσρ (βλ. Σούρα Νουχ [71:23] του Ιερού Κορανίου).

‘Αμπντ Αν-Ναμπεί: Εννοείς ότι ο Ουάντ, ο Σουά’, ο Γιαγούθ, ο Για’ούκ, και ο Νεσρ ήταν ενάρετοι άνθρωποι και όχι κάποιοι κακόβουλοι ηγέτες των απίστων;

‘Αμπντ Αλλάχ: Ναι, πράγματι. Ήταν ενάρετοι άνθρωποι, τους οποίους ο λαός του Νώε εξέλαβε ως θεούς. Και μετέπειτα, οι Άραβες τους ακολούθησαν σε αυτό.

‘Αμπντ Αν-Ναμπεί: Αυτό που λες είναι στ’ αλήθεια παράξενο!

‘Αμπντ Αλλάχ: Να σου πω κάτι ακόμα πιο παράξενο; Ο τελευταίος Προφήτης, ο ηγέτης μας, ο Μωχάμμαντ ^(Σάλα Αλλάχου) ^(‘Αλλάχ σου Σάλαμ), εστάλη από τον Αλλάχ σε έναν λαό που αναζητούσε συγχώρεση από τον Αλλάχ όταν αμάρτανε, έναν λαό που λάτρευε τον Αλλάχ, τελούσε Ταουάφ (περιφορά) γύρω από τον Ιερό Οίκο στη Μέκκα, τελούσε

¹ Η Αραβική φυλή που καταδιώξε τους πρώτους Μουσουλμάνους τον καιρό του Προφήτη ^(Σάλα Αλλάχου) ^(‘Αλλάχ σου Σάλαμ).

Σά'ι ανάμεσα στον Ασ-Σάφα και τον Αλ-Μάρουα, τελούσε το Χατζ (προσκύνημα), και έδινε ελεημοσύνη. Παρόλο που εκτελούσαν όλες αυτές τις πράξεις λατρείας, ταυτόχρονα έπαιρναν δημιουργήματα, όπως αγγέλους και αγίους, ως διαμεσολαβητές μεταξύ εκείνων και του Αλλάχ. Προσπαθούσαν να πλησιάσουν τον Αλλάχ μέσω εκείνων και αναζητούσαν τη διαμεσολάβησή τους.

Ο Μωχάμμαντ (Σάλα Αλλάχου) στάλθηκε σ' αυτούς για να ανανεώσει τη θρησκεία του πατέρα τους, του Ιμπραχήμ (Αβραάμ), και να τούς ενημερώσει ότι οι πεποιθήσεις τους και οι πράξεις λατρείας τους πρέπει να απευθύνονται απευθείας προς τον Αλλάχ· δεν πρέπει να απευθύνονται προς κανέναν άλλον, εκτός από Αυτόν. Αυτός Μόνος είναι ο Δημιουργός, ο Μόνος Πάροχος και Υποστηρικτής. Οι επτά ουρανοί και οι επτά γαίες, και οτιδήποτε εμπεριέχεται σ' αυτά, όλα βρίσκονται κάτω από τον έλεγχο του και την Κυριαρχία Του. Ακόμα και εκείνοι οι αποκαλούμενοι 'θεοί' που λάτρευαν, αναγνωρίζουν ότι βρίσκονται υπό τον έλεγχο και την κυριαρχία Του.

Άμπντ Αν-Ναμπί: Έχεις καμία απόδειξη για αυτά που λες;

Άμπντ Αλλάχ: Υπάρχουν πολλές αποδείξεις. Μια από αυτές είναι ο Λόγος Του Αλλάχ: «Πες, *“Ποιος παρέχει για σας από τον ουρανό και τη Γη; Ή, Ποιος ελέγχει την ακοή και την όραση; Και Ποιος βγάζει τον ζωντανό από τον νεκρό και Ποιος βγάζει τον νεκρό από τον ζωντανό; Και Ποιος διευθετεί κάθε ζήτημα;”* Θα πουν *“Ο Αλλάχ”*, κι έτσι να πεις, *“Μα, δεν Τον φοβάστε (κι έτσι να απέχετε από τον πολυθεϊσμό και τις απαγορεύσεις Του);”*» [10:31]

Ακόμη μια είναι ο Λόγος του Αλλάχ: «Πες: *“Σε ποιον ανήκει η Γη και ό,τι βρίσκεται σ' αυτήν, αν το γνωρίζετε;”* ☞ Θα πουν, *“Στον Αλλάχ.”* Πες, *“Τότε δε θα νουθετηθείτε;”* ☞ Πες, *“Ποιος είναι ο Κύριος των επτά ουρανών και Κύριος του Μεγαλοπρεπούς Θρόνου;”* ☞ Θα πουν, *“(Ανήκουν) στον Αλλάχ.”* Πες, *“Μα, δεν Τον φοβάστε (κι έτσι να απέχετε από τον πολυθεϊσμό και τις απαγορεύσεις Του);”* ☞ Πες, *“Σε τίνος τα χέρια βρίσκεται η βασιλεία όλων των πραγμάτων – και Αυτός προστατεύει, ενώ κανείς δεν μπορεί να προστατέψει εναντίον Του, αν το γνωρίζετε;”* ☞ Θα πουν *“(Ανήκει) στον Αλλάχ.”* Πες, *“Πώς, λοιπόν, εξαπατάστε (και απομακρύνεστε από το Μονοθεϊσμό και από την υπακοή στον Αλλάχ);”* ☞ Μα, *τούς φέραμε την αλήθεια, και ακόμα, πράγματι, είναι ψεύτες.*» [23:8491-]

Αυτοί οι πολυθεϊστές έλεγαν επικαλούμενοι τον Αλλάχ κατά το Χατζ: «(Ιδού εγώ, έρχομαι με υπακοή προς Εσένα, απαντώντας στο Κάλεσμά σου, ω, Αλλάχ. Έρχομαι με υπακοή προς Εσένα, απαντώντας στο Κάλεσμά σου πιστεύοντας ότι δεν υπάρχει εταίρος με Σένα στην Κυριαρχία Σου ούτε στη λατρεία προς Εσένα, εκτός από έναν εταίρο, ο οποίος Σου Ανήκει καθώς και ό,τι αυτός κατέχει.»

Έτσι, οι Άραβες ειδωλολάτρες αναγνώριζαν ότι ο Αλλάχ Μόνος διευθετεί όλες τις υποθέσεις του σύμπαντος, μια πεποίθηση γνωστή ως Ταουχίντ Αρ-Ρουμπουμπίγια, μα αυτή η αναγνώριση δεν τους καθιστά Μουσουλμάνους.

Αυτό που καθιστούσε αυτούς τους ανθρώπους απίστευτους ήταν το γεγονός ότι προσεύχονταν στους αγγέλους, στους προφήτες, και σε άλλους ενάρετους άνδρες (αγίους) με την πρόθεση να μεσολαβήσουν, ώστε να πλησιάσουν τον Αλλάχ. Επομένως, είναι απαραίτητο να απευθύνει κανείς όλες τις επικλήσεις, τους όρκους, τις θυσίες, την αναζήτηση βοήθειας, και όλες τις υπόλοιπες πράξεις λατρείας στον Αλλάχ και Μόνο.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Αν ο *Ταουχίντ* (Μονοθεϊσμός) δε σημαίνει μόνο, όπως λες, την παραδοχή της ύπαρξης του Αλλάχ και τον πλήρη έλεγχό Του σε όλα στο σύμπαν, τότε τι είναι;

‘Αμπντ Αλλάχ: Ο *Ταουχίντ* για τον οποίον ο Αλλάχ έστειλε τους Αγγελιαφόρους και αποκάλυψε τις Ιερές Γραφές, και εκείνο το οποίο αρνήθηκαν οι πολυθεϊστές να δεχτούν ήταν το να λατρεύουν μόνο τον Αλλάχ, και κανέναν άλλον εκτός από αυτόν. Αυτός ο *Ταουχίντ* συνεπάγεται να μην απευθύνει καμιά πράξη λατρεία σε κανέναν εκτός του Αλλάχ, είτε πρόκειται για επίκληση, είτε για όρκο, είτε για θυσία, είτε για αναζήτηση βοήθειας, είτε για οτιδήποτε άλλο. Αυτός ο *Ταουχίντ* εννοείται με τη φράση *Λα ιλλάχα ιλλα Αλλάχ*.

Οι πολυθεϊστές κατανοούσαν ότι η λέξη ιλλάχ (θεός) σήμαινε τα αντικείμενα στα οποία απηύθυναν λατρεία, είτε αυτά ήταν άγγελοι, είτε προφήτες, είτε άγιοι, είτε δέντρα, είτε τάφοι, είτε τζινν. Δεν αντιλαμβάνονταν τη λέξη ιλλάχ ως τον Δημιουργό, τον Πάροχο, ή Εκείνον που Διευθετεί, καθώς γνώριζαν ότι ήταν Μόνον ο Αλλάχ που διέθετε αυτές τις Ιδιότητες, όπως προαναφέρθηκε. Ο Προφήτης (ﷺ) ήλθε για να τους καλέσει σ’ αυτήν τη φράση του *Ταουχίντ*: τη *Σαχάντα* (μαρτυρία της πίστεως) *Λα ιλλάχα ιλλα Αλλάχ* και την πρακτική εφαρμογή της, όχι την αποκλειστική προφορά της με το στόμα.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Είναι σα να λες ότι οι ειδωλολάτρες Άραβες της φυλής των Κουράις είχαν περισσότερη γνώση για τη σημασία αυτής της φράσης από πολλούς Μουσουλμάνους σήμερα!

‘Αμπντ Αλλάχ: Ναι, αυτή είναι η θλιβερή πραγματικότητα. Οι αδαείς άπιστοι γνώριζαν ότι ο Προφήτης (ﷺ) ^(Εδώ Αλλάχου) ^(‘Αλλάχ σου Σάλαμ) εννοούσε με αυτήν τη φράση ότι πρέπει κανείς να απομονώνει τον Αλλάχ στην λατρεία και να αρνείται όλα τα υπόλοιπα που λατρεύονται εκτός του Αλλάχ, και να τα απορρίπτει.

Όταν τούς έλεγε, πείτε: «*Λα ιλλάχα ιλλα Αλλάχ!*» έλεγαν: «*Μα κάνει όλους τους θεούς να είναι ένας Θεός – αυτό είναι πράγματι κάτι το εντοπωσιακό!*» [38:5]

Πίστευαν, ωστόσο, ότι ο Αλλάχ είναι ο Μόνος που ελέγχει ολόκληρο το σύμπαν. Αν ο πιο αδαής από τους άπιστους γνώριζε αυτό, τότε είναι πραγματικά εκπληκτικό το ότι πολλοί που ισχυρίζονται ότι είναι Μουσουλμάνοι στην εποχή μας δε γνωρίζουν τη σημασία αυτής της φράσης, κάτι που ακόμα και οι αδαείς ειδωλολάτρες γνώριζαν!

Πολλοί Μουσουλμάνοι πιστεύουν ότι Ισλάμ σημαίνει απλά την προφορική αναφορά της φράσης του Μονοθεϊσμού, χωρίς την πίστη στη σημασία της. Τι καλό μπορεί να βρεθεί σ’ εκείνους που ισχυρίζονται ότι ακολουθούν το Ισλάμ, όταν οι ειδωλολάτρες των Κουράις γνώριζαν καλύτερα τη σημασία του *Λα Ιλλάχα Ιλλα Αλλάχ*;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Μα δεν αποδίδω κανέναν εταίρο στον Αλλάχ. Αντίθετα, μαρτυρώ ότι δεν υπάρχει Δημιουργός, Πάροχος ή Υποστηρικτής εκτός του Αλλάχ, και ότι κανείς δεν έχει καμία δύναμη να ωφελήσει ή να βλάψει εκτός του Αλλάχ και Μόνο, χωρίς κανέναν εταίρο. Επίσης μαρτυρώ ότι ούτε καν ο Μωχάμμαντ ^(Εδώ Αλλάχου) ^(‘Αλλάχ σου Σάλαμ) δεν έχει τη δύναμη να ωφελήσει ή να βλάψει, ακόμη και τον ίδιο του τον εαυτό, πόσο μάλλον αυτούς που έχουν μικρότερο αξίωμα απ’ αυτόν, όπως ο ‘Αλι, ο Χουσεϊν (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ’ αυτών), ο ‘Αμπντ Αλ-Κάντιρ

Αλ-Τζιλάνι και άλλοι. Μα είμαι αμαρτωλός, κι εκείνοι οι ενάρετοι άνθρωποι κατέχουν υψηλή θέση κοντά στον Αλλάχ. Έτσι, τούς ζητώ να μεσολαβήσουν για μένα μέσω της υψηλής θέσης τους.

‘Αμπντ Αλλάχ: Όπως προανέφερα, το Ιερό Κοράνιο αφηγείται πως όλοι εναντίον των οποίων πολέμησε ο Προφήτης ^{Σάλα Αλλάχου} (‘Αλλάχι ουά Σάλαμ) αναγνώριζαν αυτό που αναγνωρίζεις κι εσύ. Πίστευαν ότι τα είδωλά τους δεν είχαν έλεγχο πάνω σε καμία πτυχή του σύμπαντος, αλλά αναζητούσαν από αυτούς τη διαμεσολάβησή τους, μέσα από την υψηλή θέση τους. Σου έχω ήδη παράσχει αποδείξεις γι’ αυτό από το Ιερό Κοράνιο.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Μα αυτά τα Εδάφια αποκαλύφθηκαν σχετικά με εκείνους που λάτρευαν είδωλα! Πώς γίνεται να εξισώσει κανείς τους Προφήτες και τους ενάρετους ανθρώπους (αγίους) με τα είδωλα;

‘Αμπντ Αλλάχ: Κάποια από αυτά τα είδωλα, όπως προαναφέρθηκε, έπαιρναν τα ονόματα συγκεκριμένων ενάρετων ανθρώπων (αγίων), όπως ακριβώς τον καιρό του Νουχ (Νώε) ^{Σάλα Αλλάχου} (‘Αλλάχι ουά Σάλαμ). Οι άπιστοι αναζητούν τη διαμεσολάβησή τους μόνο και μόνο λόγω της ξεχωριστής θέσης που κατείχαν δίπλα στον Αλλάχ. Η απόδειξη αυτού είναι ο Λόγος του Αλλάχ: *«Και αυτοί που έπαιρναν άλλους εκτός από Αυτόν ως Αουλιά’ (κηδεμόνες, προστάτες κτλ.) (λένε), “Δεν τους λατρεύουμε, παρά μόνο για να μας φέρουν πιο κοντά στον Αλλάχ σε κατάταξη.”»* [39:3]

Όσο γι’ αυτό που είπες, «Πώς είναι δυνατό να εξισώσεις τους προφήτες και τους αγίους με τα είδωλα;» Η αλήθεια είναι ότι κάποιοι από εκείνους στους οποίους εστάλη ο Προφήτης ^{Σάλα Αλλάχου} (‘Αλλάχι ουά Σάλαμ), επικαλούνταν τους αγίους, όπως είπε ο Αλλάχ: *«Εκείνοι τους οποίους επικαλούνται (άγιοι, Προφήτες κλπ.), αναζητούν μέσα προσέγγισης προς τον Κύριό τους, αγωνιζόμενοι για το ποιος από αυτούς θα είναι κοντότερα, και ελπίζουν για το έλεός Του και φοβούνται την τιμωρία Του. Πράγματι, η τιμωρία του Κυρίου σου είναι άξια φόβου και αποχής.»* [17:57]

Άλλοι επικαλούνταν τον Ιησού ^{Σάλα Αλλάχου} (‘Αλλάχι ουά Σάλαμ) και την μητέρα του, τη Μαρία ^(η ευαρέστηση του Αλλάχ επ’ αυτής), όπως είπε ο Αλλάχ: *«...Και όταν ο Αλλάχ θα πει, “Ω, Ιησού, υιέ της Μαρίας, είπες εσύ στους ανθρώπους: ‘Λάβετε εμένα και τη μητέρα μου ως θεότητες πέραν του Αλλάχ.’;” Εκείνος θα πει: “Δόξα σε Σένα! Δεν θα έλεγα αυτό για το οποίο δεν έχω δικαίωμα...”»* [5:116]

Κάποιοι από τους ειδωλολάτρες επικαλούνταν τους αγγέλους, όπως είπε Ο Αλλάχ: *«Και την Ημέρα που Αυτός θα τους συγκεντρώσει όλους μαζί και μετά θα πει στους αγγέλους: “Αυτοί οι άνθρωποι λάτρευαν εσάς;”»* [34:40]

Αυτά τα Εδάφια αποδεικνύουν ότι ο Αλλάχ θεωρεί εξίσου ως απίστους εκείνους που απευθύνουν λατρεία στα είδωλα, και εκείνους που απευθύνουν λατρεία στους αγγέλους, τους προφήτες και τους αγίους. Ο Προφήτης ^{Σάλα Αλλάχου} (‘Αλλάχι ουά Σάλαμ) πολέμησε εναντίον όλων τους χωρίς διάκριση.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Οι άπιστοι αναζητούσαν όφελος απ’ αυτούς, μα εγώ όχι. Μαρτυρώ ότι ο Αλλάχ είναι εκείνος που φέρνει όφελος και βλάβη, και ελέγχει όλα τα πράγματα, και αυτό δεν το αναζητώ σε κανέναν εκτός Αυτού. Οι άγιοι δεν έχουν καμία δύναμη να κάνουν όλα αυτά. Απευθύνομαι σ’ αυτούς μόνο για να μεσολαβήσουν εκ μέρους μου ενώπιον του Αλλάχ.

‘Αμπντ Αλλάχ: Αυτό που μόλις είπες είναι αυτό που έλεγαν οι άπιστοι. Η απόδειξη είναι ο Λόγος του Αλλάχ: *«Και λατρεύουν εκτός από τον Αλλάχ αυτά (τα είδωλα)*

που ούτε τους βλάπτουν ούτε και τους ωφελούν. Και λένε: 'αυτοί είναι οι μεσολαβητές μας με τον Αλλάχ.'» [10:18]

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Μα δεν λατρεύω κανέναν εκτός του Αλλάχ. Το να καταλύω σ’ αυτούς και να τούς επικαλούμαι δεν είναι λατρεία!

‘Αμπντ Αλλάχ! Σε ρωτώ, παραδέχεσαι ότι ο Αλλάχ έχει καταστήσει υποχρεωτικό για σένα το να αφοσιώσεις τη λατρεία σου προς τον Αλλάχ και μόνο, και ότι αυτό είναι δικαίωμα του Αλλάχ πάνω σου; Όπως είπε ο Αλλάχ: *«Και δεν διατάχθηκαν παρά να λατρεύουν τον Αλλάχ αφοσιώνοντας προς Αυτόν τη θρησκεία, κλίνοντας προς την αλήθεια και μένοντας μακριά από το ψεύδος.»* [98:5]

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Ναι, βέβαια. Ο Αλλάχ το κατέστησε καθήκον για μένα.

‘Αμπντ Αλλάχ: Σου ζητώ λοιπόν, να μου εξηγήσεις τι σημαίνει το να αφοσιώσεις τη λατρεία σου προς τον Αλλάχ;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Τι ακριβώς εννοείς με αυτήν την ερώτηση;

‘Αμπντ Αλλάχ: Δώσε μεγάλη προσοχή σε αυτά που θα σου πω, ώστε να καταλάβεις. Ο Αλλάχ είπε: *«Να επικαλείστε τον Κύριό σας ταπεινά και ιδιαιτέρως· πράγματι, δεν Αγαπά τους παραβάτες.»* [7:55]

Αποτελεί η επίκληση πράξη λατρείας προς τον Αλλάχ;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Ναι, είναι η βάση της λατρείας, όπως στο χαντίθ: *«Η επίκληση είναι η λατρεία.»* (Αμπου Νταούντ)

‘Αμπντ Αλλάχ: Από τη στιγμή που αναγνωρίζεις ότι είναι λατρεία, αν έκανες επίκληση προς τον Αλλάχ μέρα-νύχτα από φόβο και ελπίδα για κάποιες ανάγκες σου, και έπειτα έκανες επίκληση σε κάποιον προφήτη, άγγελο ή άγιο πάνω από τον τάφο του, για τις ίδιες πάλι ανάγκες, θα είχες έτσι αποδώσει στον Αλλάχ εταίρους σε αυτήν τη λατρεία;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Ναι, θα είχα αποδώσει στον Αλλάχ εταίρους σε αυτήν τη λατρεία. Σωστά. Είναι ξεκάθαρο.

‘Αμπντ Αλλάχ: Θα σου δώσω ένα ακόμη παράδειγμα, τη ρήση του Αλλάχ: *«Γι’ αυτό προσευχήσου στον Κύριό σου (αφοσιωμένος προς Αυτόν και μόνο) και πρόσφερε θυσία (για τους φτωχούς, για Χάρη του Αλλάχ και μόνο).»* [108:2]

Εάν αντιληφθείς τη σημασία αυτής της ρήσης, και υπακούσεις την εντολή του Αλλάχ, σφαγιάζοντας κάποιο ζώο για χάρη Του, αποτελεί η σφαγή σου πράξη λατρείας που απευθύνεται στον Αλλάχ;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Ναι, αποτελεί λατρεία.

‘Αμπντ Αλλάχ: Τώρα, αν ήταν να σφαγιάσεις ένα ζώο για χάρη κάποιου δημιουργήματος, όπως για κάποιον προφήτη, κάποιο τζιν ή κάποιον άλλο μαζί με τον Αλλάχ, δεν θα είχες έτσι αποδώσει στον Αλλάχ εταίρους σε αυτήν τη λατρεία;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Ναι, αυτό συνιστά αναμφίβολα *Σίρκ*.

‘Αμπντ Αλλάχ: Σου έδωσα αυτά τα δύο παραδείγματα, την προσευχή και την προσφορά θυσίας, γιατί η προσευχή αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά λεκτικά είδη λατρείας, ενώ η προσφορά θυσίας μία από τις πιο σημαντικές πρακτικές λατρείας.

Ωστόσο, η λατρεία δεν περιορίζεται σε αυτά τα δύο είδη· αντίθετα, περιλαμβάνει πολλά ακόμη είδη, όπως τάματα, όρκους, αναζήτηση καταφυγίου και βοήθειας, κ.ο.κ.

Και κάτι ακόμα, λάτρευαν οι πολυθεϊστές αγγέλους, αγίους, το είδωλο του Αλ-Λατ και άλλα;

‘Αμνντ Αν-Ναμπέι: Ναι, λάτρευαν.

‘Αμνντ Αλλάχ: Μήπως λοιπόν, οι ειδωλολάτρες έκαναν κάποια άλλη πράξη λατρείας, εκτός από προσευχή, προσφορά θυσιών, αναζήτηση καταφυγίου και βοήθειας σε αυτούς; Αναγνώριζαν ότι ήταν οι δούλοι του Αλλάχ και βρίσκονταν υπό την πλήρη κυριαρχία Του, και ότι ο Αλλάχ ήλεγχε τα πάντα, και όμως προσεύχονταν και προσέτρεχαν σ’ αυτούς, αναζητώντας τη διαμεσολάβησή τους. Αυτό το γεγονός είναι τόσο ξεκάθαρο, όσο και το φως της ημέρας.

‘Αμνντ Αν-Ναμπέι: Αρνείσαι ότι ο Προφήτης ^(Σάλα Αλλάχου) ^(‘Αλάχι ονά Σάλαμ) θα μεσολαβήσει;

‘Αμνντ Αλλάχ: Όχι, δεν το αρνούμαι καθόλου. Πράγματι, είναι εκείνος που θα μεσολαβήσει, και η διαμεσολάβησή του θα γίνει αποδεκτή.

Προσμένω τη διαμεσολάβησή του. Αλλά το θέμα της διαμεσολάβησης, βρίσκεται εντελώς υπό τις εντολές του Αλλάχ, καθώς Εκείνος είπε: **«Πες: Στον Αλλάχ ανήκει κάθε διαμεσολάβηση...»** [39:34]

Η διαμεσολάβηση μπορεί να χορηγηθεί μόνο με την άδεια του Αλλάχ, καθώς Εκείνος είπε: **«Ποιος είναι αυτός που μπορεί να μεσολαβήσει (για λογαριασμό κάποιου άλλου) μπροστά Του, εκτός με την Άδειά Του;»** [2:255]

Κανείς δεν μπορεί να μεσολαβήσει εκ μέρους κάποιου, τον οποίον δεν δέχεται ο Αλλάχ, αφού η μεσολάβηση κάποιου προς τον Αλλάχ ωφελεί μόνο αυτούς που θέλει ο Αλλάχ, όπως είπε κι Εκείνος: **«Και δεν μεσολαβούν, παρά εκ μέρους κάποιου που δέχεται Αυτός.»** [21:28]

Ο Αλλάχ δεν δέχεται παρά μόνο τον Ταουχίντ, όπως ο Ίδιος είπε: **«Και όποιος αναζητά, εκτός του Ισλάμ, άλλη θρησκεία, αυτό δεν θα γίνει αποδεκτό από εκείνον, και στη Μέλλουσα Ζωή θα είναι από τους ηττημένους.»** [3:85]

Εάν συμφωνήσουμε ότι όλη η διαμεσολάβηση βασίζεται αποκλειστικά στην εντολή του Αλλάχ και αποκτάται μόνο με την άδειά Του, και ότι ούτε ο ίδιος ο Προφήτης ^(Σάλα Αλλάχου) ^(‘Αλάχι ονά Σάλαμ), ούτε κανένας άλλος μπορεί να μεσολαβήσει εκ μέρους κάποιου, τον οποίον δεν δέχεται ο Αλλάχ, και ότι ο Αλλάχ δέχεται να γίνει η μεσολάβηση μόνο εκ μέρους αυτών που πιστεύουν στη Μοναδικότητά Του, πρέπει να είναι ξεκάθαρο ότι η διαμεσολάβηση είναι ένα δικαίωμα που ανήκει αποκλειστικά στον Αλλάχ.

Γι’ αυτό το λόγο, ζητώ από τον Αλλάχ την διαμεσολάβηση του Προφήτη Του ^(Σάλα Αλλάχου) ^(‘Αλάχι ονά Σάλαμ) λέγοντας: «Ω, Αλλάχ, μη μου στερήσεις τη διαμεσολάβηση του Προφήτη,», «Ω, Αλλάχ, σου ζητώ να του επιτρέψεις να μεσολαβήσει για μένα,» και άλλες παρόμοιες επικλήσεις.

‘Αμνντ Αν-Ναμπέι: Έχουμε συμφωνήσει ότι δεν επιτρέπεται να ζητάμε από κάποιον κάτι για το οποίο δεν έχει δικαίωμα, αλλά ο Αλλάχ έχει δώσει στον Προφήτη ^(Σάλα Αλλάχου) ^(‘Αλάχι ονά Σάλαμ) το δικαίωμα να μεσολαβεί. Επομένως, κατά τον ίδιο τρόπο, επιτρέπεται να του ζητήσω κάτι για το οποίο έχει δικαίωμα (μεσολάβησης), και έτσι αυτό δεν αποτελεί Σιρκ.

‘Αμνντ Αλλάχ: Αν ο Αλλάχ σου είχε επιτρέψει να το κάνεις, αυτό θα ήταν πράγματι αλήθεια. Αλλά ο Αλλάχ έχει πει: **«Και να μην επικαλείστε με τον Αλλάχ κανέναν.»** [72:18]

Η αναζήτηση διαμεσολάβησης είναι ένα είδος επίκλησης. Ο Αλλάχ που έδωσε στον Προφήτη ^(Σάλα Αλλάχου) ^(‘Αλάχι ονά Σάλαμ) το δικαίωμα να μεσολαβεί, είναι ο Ίδιος που σου

απαγόρευσε να επικαλείσαι οποιονδήποτε άλλον, εκτός απ' Αυτόν, ανεξάρτητα του τι είναι αυτό που αναζητάς.

Ένα ακόμη σημαντικό σημείο είναι ότι η διαμεσολάβηση θα δοθεί επίσης και σε άλλους εκτός του Προφήτη (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^{Αλλάχ} σου ^{Σάλαμ}), όπως στους αγγέλους, στα παιδιά που πέθαναν πριν την εφηβεία, και στους ενάρετους. Επιτρέπεται τότε να πούμε ότι ο Αλλάχ τούς έδωσε το δικαίωμα για να μεσολαβήσουν, και έτσι επιτρέπεται να ζητήσουμε τη μεσολάβησή τους;

Αν πεις ναι, τότε θα επιστρέψεις πάλι στη λατρεία των ενάρετων, την οποία ο Αλλάχ ανέφερε στο Ιερό Κοράνιο. Και αν πεις όχι, τότε ο προηγούμενος ισχυρισμός σου –το ότι ζητάς από τον Προφήτη (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^{Αλλάχ} σου ^{Σάλαμ}) τη διαμεσολάβησή του, αφού ο Αλλάχ του έδωσε το δικαίωμα –δεν είναι έγκυρος.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Μα δεν αποδίδω άλλους στη λατρεία προς τον Αλλάχ. Η καταφυγή στους ενάρετους, δεν συνιστά *Σιρκ*.

‘Αμπντ Αλλάχ: Παραδέχεσαι και αναγνωρίζεις ότι η απαγόρευση του *Σιρκ* στη λατρεία προς τον Αλλάχ, είναι σημαντικότερη από την απαγόρευση της μοιχείας, και ότι ο Αλλάχ δεν συγχωρεί την αμαρτία του *Σιρκ*;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Μάλιστα. Αυτό ορίζεται σαφέστατα στο Ιερό Κοράνιο.

‘Αμπντ Αλλάχ: Μόλις αρνήθηκες ότι διέπραξες *Σιρκ*, μια αμαρτία την οποία ο Αλλάχ έχει απαγορεύσει. Μπορείς, μα τον Αλλάχ, να μου διευκρινίσεις για ποιο είδος *Σιρκ* μιλάς και ισχυρίζεσαι ότι δεν έχεις διαπράξει;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: *Σιρκ* συνιστά το να λατρεύει κανείς είδωλα, να απευθύνεται σε αυτά, να ζητά πράγματα απ' αυτά και να τα φοβάται.

‘Αμπντ Αλλάχ: Και τι είναι η λατρεία ειδώλων; Νομίζεις ότι οι άπιστοι από τους Κουράις πίστευαν ότι αυτά τα κομμάτια ξύλου και λίθου θα μπορούσαν να δημιουργήσουν, να παρέχουν αγαθά ή ελέγχουν τις υποθέσεις εκείνων που τα επικαλούνταν; Όχι, δεν πίστευαν κάτι τέτοιο, όπως σου εξήγησα προηγουμένως.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Ούτε εγώ το πιστεύω. Αντίθετα, πιστεύω πως η λατρεία ειδώλων είναι το να απευθύνεται κανείς σε ένα κομμάτι ξύλου ή λίθου, σε έναν τάφο ή οτιδήποτε άλλο, να κάνει επίκληση σ' αυτό ή να του προσφέρει θυσίες, και να λέει ότι το κάνει αυτό για να φτάσει κοντά στον Αλλάχ, και να κρατήσει μακριά το κακό μέσα από τις ευλογίες αυτών των πράξεων.

‘Αμπντ Αλλάχ: Αυτό είναι αλήθεια. Αλλά αυτό ακριβώς είναι που κάνετε με αυτούς τους λίθους, τα μνημεία, τους τάφους κλπ.. Επιπλέον, όταν αναφέρεις ότι *Σιρκ* είναι η λατρεία ειδώλων, εννοείς ότι περιορίζεται αποκλειστικά σε τέτοιου είδους ενέργειες, και ότι το να βασίζεσαι στους ενάρετους και να κάνεις επίκληση σ' αυτούς δεν χαρακτηρίζεται ως *Σιρκ*;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Μάλιστα, αυτό εννοώ.

‘Αμπντ Αλλάχ: Τότε πώς ερμηνεύεις όλα αυτά τα Εδάφια του Κορανίου που αναφέραμε πριν, τα οποία ξεκάθαρα δηλώνουν το ότι απαγορεύεται να βασίζεσαι στους προφήτες, τους ενάρετους και τους αγγέλους, και υποδεικνύουν την απιστία αυτών που προβαίνουν σε τέτοιες πράξεις.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Αλλά αυτοί που έκαναν επικλήσεις στους αγγέλους και τους προφήτες, δεν θεωρήθηκαν άπιστοι γι' αυτόν το λόγο. Έγιναν άπιστοι μόνο αφού είπαν ότι οι άγγελοι είναι οι κόρες Του Αλλάχ και ο Ιησούς Χριστός υιός Του. Όσο για εμάς,

δε λέμε ότι ο 'Αμπντ Αλ-Κάντιρ είναι υιός Του Αλλάχ ή ότι η Ζαϊνάμπ είναι κόρη Του.
'Αμπντ Αλλάχ: Το να δηλώνει κανείς ότι ο Αλλάχ έχει κάποιον υιό ή κόρη, αποτελεί εντελώς διαφορετικό είδος απιστίας από αυτό για το οποίο μιλάμε. Ο Αλλάχ είπε: «Πες (ω, Μωχάμμαντ): Αυτός είναι ο Αλλάχ, ο Αλ-Άχαντ (Ένας, Μοναδικός και Αδιαίρετος) ﴿Ο Αλλάχ Ασ-Σάμαντ (ο Αυτάρκης, που δεν έχει ανάγκη τίποτα από τα πλάσματά του, αλλά αυτά έχουν ανάγκη από Αυτόν, και Αυτός ούτε τρώει, ούτε πίνει, ούτε πεθαίνει)﴾ ﴿Δε γέννησε, ούτε γεννήθηκε.﴾ [112:13-]

Όποιος το αρνείται αυτό, έχει γίνει άπιστος, ακόμη κι αν δεν αρνείται το τέλος του κεφαλαίου: «Και κανένας δεν είναι ίσος ή συγκρίσιμος με Αυτόν.» [112:4]

Ο Αλλάχ είπε επίσης: «Ο Αλλάχ δεν απέκτησε κανένα γιο, ούτε ήταν ποτέ μαζί Του κανένας θεός—τότε, κάθε θεός θα έπαιρνε ό,τι δημιουργήσε και θα ανταγωνίζονταν ο ένας τον άλλον. Δόξα στον Αλλάχ είναι Ανώτερος απ' όσα περιγράφουν.» [23:91]

Επομένως, ο Αλλάχ έχει διακρίνει ανάμεσα σε αυτά τα δύο είδη απιστίας. Μια ακόμη απόδειξη είναι ότι οι άνθρωποι που έκαναν επικλήσεις στον Αλ-Λατ (ένα γνωστό είδωλο των πολυθεϊστών) έγιναν άπιστοι λόγω αυτών των επικλήσεων, παρόλο που ο Αλ-Λατ ήταν ενάρετος, αλλά δεν τον αποκαλούσαν υιό του Αλλάχ. Παρομοίως, αυτοί που έγιναν άπιστοι λόγω του ότι λάτρευαν τα τζινν, δεν τα αποκαλούσαν ως παιδιά του Αλλάχ.

'Αμπντ Αν-Ναμπέ: Αλλά ο Αλλάχ λέει: «Ιδού! Πράγματι για τους Αουλιά' (πληθ. του Ουαλί) του Αλλάχ δεν υπάρχει φόβος, ούτε θα θλίβονται.» [10:62]

'Αμπντ Αλλάχ: Πιστεύουμε πως αυτό είναι αλήθεια, αλλά πιστεύουμε ακόμη πως οι ενάρετοι άνθρωποι δεν προορίζονται για λατρεία. Απορρίπτουμε το να τους λατρεύει κανείς ή να τους αποδίδει κανείς στον Αλλάχ ως εταίρους στη λατρεία. Ωστόσο, είναι για μας υποχρεωτικό να αγαπάμε τους ενάρετους και να ακολουθούμε το καλό τους παράδειγμα.

'Αμπντ Αν-Ναμπέ: Οι άπιστοι δεν μαρτυρούν ότι *La ilaha illa Allah* (δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός τον Αλλάχ). Διέψευσαν επίσης τον Προφήτη Μωχάμμαντ (Σάλα Αλλάχου 'Αλάχι ουά Σάλαμ). Και διέψευσαν την Ημέρα της Κρίσης και το Κοράνιο, περιγράφοντάς το σαν κάποιο είδος μαγείας.

Εμείς, από την άλλη, μαρτυρούμε ότι δεν υπάρχει κανείς που να έχει το δικαίωμα να λατρεύεται εκτός από τον Αλλάχ. Πιστεύουμε στο Κοράνιο, τη Μέλλουσα Ζωή και την Ανάσταση, και επίσης προσευχόμαστε και νηστεύουμε. Πώς, λοιπόν, εξισώνεις εμάς με αυτούς τους άπιστους;

'Αμπντ Αλλάχ: Όλοι οι λόγιοι συμφωνούν ότι εάν κάποιος πιστεύει στον Προφήτη (Σάλα Αλλάχου 'Αλάχι ουά Σάλαμ) σε κάτι και τον διαψεύδει σε κάτι άλλο, τότε είναι άπιστος και δεν έχει εισέλθει στο Ισλάμ. Επίσης αν πιστεύει κανείς σε ορισμένα Εδάφια του Κορανίου και αρνείται άλλα Εδάφια, τότε είναι άπιστος, όπως επίσης και αν αναγνωρίζει τον *Ταουχίντ* (Μονοθεϊσμό), αλλά αρνείται την υποχρέωση της προσευχής, ή αναγνωρίζει τον *Ταουχίντ* και τις προσευχές, αλλά αρνείται την υποχρέωση της νηστείας του Ραμαζανιού, ή αναγνωρίζει όλα τα προηγούμενα, αλλά αρνείται την υποχρέωση της Ζακά, ή αναγνωρίζει όλα τα προηγούμενα, αλλά αρνείται την υποχρέωση του Χατζ (προσκύνημα).

Όταν, στην εποχή του Προφήτη (Σάλα Αλλάχου 'Αλάχι ουά Σάλαμ), κάποιοι άνθρωποι δεν συμμορφώθηκαν με το καθήκον του Χατζ, ο Αλλάχ αποκάλυψε σχετικά με αυτούς:

«Και για τον Αλλάχ οφείλουν όλοι οι άνθρωποι να εκτελούν το Χατζ (προσκύνημα) στον Ιερό Οίκο (Κά'μπα, Μέκκα), όποιος μπορεί να το κάνει. Και όσο για αυτούς που δεν πιστεύουν (δηλ. αυτούς που αρνιούνται το προσκύνημα, δεν πιστεύουν στον Αλλάχ), ο Αλλάχ δεν έχει ανάγκη από τα δημιουργήματά Του.» [3:97]

Όποιος αρνείται την ανάσταση είναι άπιστος, κάτι στο οποίο όλοι οι Μουσουλμάνοι λόγιοι συμφωνούν. Επομένως, ο Αλλάχ, κατέστησε σαφές στο Βιβλίο Του, ότι όποιος πιστεύει σε μερικούς από τους κανόνες του Ισλάμ και όχι στους υπόλοιπους, είναι αναμφίβολα άπιστος.

Αντίθετα, στους Μουσουλμάνους επιβάλλεται να υπακούν σε όλους τους κανόνες του Ισλάμ. Επομένως, αναγνωρίζεις ότι αυτοί που πιστεύουν σε μερικούς κανόνες του Ισλάμ, και όχι στους υπόλοιπους, είναι άπιστοι;

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Μάλιστα, το αναγνωρίζω. Δηλώνεται σαφέστατα στο Κοράνι.

‘Αμπντ Αλλάχ: Επομένως, αν αναγνωρίζεις ότι αυτός που πιστεύει στον Προφήτη Μωχάμμαντ (Σάλα Αλλάχου ‘Αλάχι ουά Σάλαμ) ως Αγγελιαφόρο του Αλλάχ, κι έπειτα αρνείται την υποχρέωση της προσευχής, ή αν αναγνωρίζει τα πάντα στο Ισλάμ, αλλά αρνείται την ανάσταση, τότε είναι άπιστος και αυτό έχει γίνει σαφές στο Κοράνιο. Αν αναγνωρίζεις όλα αυτά, τότε θα πρέπει να ξέρεις ότι ο Ταουχίντ (Μονοθεϊσμός) είναι η μεγαλύτερη υποχρέωση, με την οποία ήρθε ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχου ‘Αλάχι ουά Σάλαμ), σημαντικότερη από την προσευχή, τη φιλανθρωπία, τη νηστεία και το προσκύνημα. Πώς μπορεί η άρνηση οποιασδήποτε από αυτές τις πράξεις να θεωρηθεί απιστία, ακόμη και αν κάποιος ακολουθεί τον Προφήτη στα υπόλοιπα Ισλαμικά καθήκοντα, ενώ η άρνηση του Ταουχίντ, που αποτελεί τη θρησκεία όλων των Προφητών, να μην θεωρείται απιστία;! Δόξα στον Αλλάχ! Πόση έκπληξη προκαλεί αυτή η άγνοια!

Αναλογίσου το γεγονός ότι οι σύντροφοι του Προφήτη (Σάλα Αλλάχου ‘Αλάχι ουά Σάλαμ) πολέμησαν ενάντια των Μπάνι Χανείφα στην Γιαμάμα¹, ενώ είχαν αποδεχτεί το Ισλάμ με τον Προφήτη (Σάλα Αλλάχου ‘Αλάχι ουά Σάλαμ) και κατέθεσαν ότι δεν υπάρχει κανείς που να έχει το δικαίωμα να λατρεύεται, εκτός από Τον Αλλάχ, και ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ, και προσεύχονταν και καλούσαν κι άλλους να προσευχηθούν.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Μα αυτοί οι άνθρωποι κατέθεσαν ότι ο Μουσάιλαμα (ο ψεύτης) ήταν προφήτης του Αλλάχ, αλλά εμείς δεν λέμε κάτι τέτοιο, αντιθέτως εμείς πιστεύουμε και λέμε ότι δεν υπάρχει κανένας προφήτης που θα έλθει μετά το Μωχάμμαντ (Σάλα Αλλάχου ‘Αλάχι ουά Σάλαμ).

‘Αμπντ Αλλάχ: Μα εσείς παίρνετε κάποιους προφήτες, συντρόφους του προφήτη, αγγέλους, ενάρετους και άλλους όπως τον ‘Αμπντ Αλ-Κάντιρ και τους τοποθετείτε σε θέση ισάξια με του Αλλάχ.

Αν το να παίρνει κανείς κάποιον και να τον τοποθετεί σε ισάξια θέση με τον Προφήτη (Σάλα Αλλάχου ‘Αλάχι ουά Σάλαμ) θεωρείται απιστία και καθιστά το άτομο αποστάτη, σε σημείο που ούτε καν η μαρτυρία της πίστεώς του ή η προσευχή του δεν τον βοηθούν, τότε είναι σαφές ότι το να αποδίδει κανείς σε ένα άτομο θεία φύση είναι ακόμα χειρότερο.

¹ Μια φυλή που είχε μαρτυρήσει τον Ταουχίντ και επίσης το ότι ο Μωχάμμαντ (Σάλα Αλλάχου ‘Αλάχι ουά Σάλαμ) ήταν ο Προφήτης του Αλλάχ, μα επίσης άκουσαν και το κάλεσμα ενός άλλου, του Μουσάιλαμα, ότι ο ίδιος δέχτηκε αποκάλυψη από τον Αλλάχ.

Επίσης είναι γεγονός ότι ο 'Αλι μπιν Άμπι Τάλιμπ καταπολέμησε την παραπλανημένη αίρεση παρόλο που αποκαλούσαν τον εαυτό τους μουσουλμάνους, και παρόλο που ήταν από τους οπαδούς του, αλλά ο 'Αλι τους καταπολέμησε, αφού πίστευαν στον ίδιο τον 'Αλι όπως εσείς πιστεύετε στον 'Αμπντ Αλ-Κάντιρ και τους άλλους ενάρκτους ανθρώπους. Ο 'Αλι αρνήθηκε με όλη τη δύναμή του το να εξυψώνει κανείς τη θέση του πάνω από την πραγματική θέση του ως ένας δούλος του Αλλάχ.

Επίσης όλοι οι λόγιοι συμφώνησαν ότι μπορεί να θεωρείται κάποιος άπιστος παρόλο που αποκαλεί τον εαυτό του μουσουλμάνο, ακόμα και για λόγους που ο ίδιος τους θεωρεί ασήμαντους, αλλά στην παραγματικότητα μπορούν να οδηγήσουν στο να πέσει αυτός στην οργή του Αλλάχ, ακόμα και αν τα έκανε αστειευόμενος ή χλευάζοντας, όπως το να προσβάλλει κανείς τον Αλλάχ αστειευόμενος, και στη συνέχεια να ισχυρίζεται ότι δεν είπε ό,τι είπε στα σοβαρά, αλλά απλά αστειευόταν. Ο Αλλάχ δήλωσε με σαφήνεια ότι όποιος το κάνει αυτό, έχει διαπράξει απιστία. Ο Αλλάχ λέει στο Ιερό Κοράνιο σχετικά με αυτό το θέμα: **«Πες: «Πες, “Μα, τον Αλλάχ και τα Αγιάτ (Σημεία, αποδείξεις, Εδάφια) Του και τον Αγγελιαφόρο Του χλευάζατε;» ~ Μη δικαιολογείστε! Στ’ αλήθεια, απιστήσατε, αφού είχατε πιστέψει.»** [9:65-66-]

Αμπντ-ουν-Ναμπί: Τι έχεις να πεις, λοιπόν, για το Χαντίθ του Προφήτη (^{Σάλα} ^{Αλλάχου}), που αναφέρει ότι οι άνθρωποι κατά την Έσχατη Ημέρα, λόγω του φόβου τους, θα τρέξουν αναζητώντας βοήθεια από τον Αδάμ, το Νώε, τον Αβραάμ, το Μωυσή και έπειτα από τον Ιησού (ειρήνη σ' αυτούς), μα όλοι τους θα δικαιολογηθούν για το ότι δεν μπορούν να τους βοηθήσουν, και τελικά οι άνθρωποι θα αναζητήσουν τη βοήθεια του Μωχάμμαντ (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^{‘Αλλάχου σού Σάλαμ}) ώστε να μεσολαβήσει για λογαριασμό τους προς τον Αλλάχ. Αυτό δείχνει ότι το να αναζητά κανείς βοήθεια από κάποιον εκτός του Αλλάχ δεν αποτελεί *Σιρκ*.

Αμπντουλλάχ: Συγχέεις τα πράγματα. Αναγνωρίζουμε ότι το να αναζητά κανείς τη βοήθεια ενός ζωντανού ατόμου, που είναι παρών δεν αποτελεί σφάλμα αν το άτομο δύναται να βοηθήσει.

Πρόκειται για κάτι παρόμοιο με αυτό που ανέφερε ο Αλλάχ για το Μωυσή (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} ^{‘Αλλάχου σού Σάλαμ}): **«Και αυτός από το λαό του (Μωυσή) ζήτησε τη βοήθειά του (Μωυσή), ενάντια σ’ εκείνον από τους εχθρούς του...»** [28:15]

Είναι επίσης παρόμοιο με το να ζητά κάποιος βοήθεια από άλλους κατά τη διάρκεια πολεμικών επιχειρήσεων και άλλων ζητημάτων, ενώ η βοήθεια βρίσκεται στα πλαίσια των δυνατοτήτων τους.

Το μεμπτό είναι αυτό το είδος αναζήτησης βοήθειας που θεωρείται μια πράξη λατρείας, όταν αναζητά κανείς βοήθεια από τους ενάρκτους όταν εκείνοι βρίσκονται στους τάφους τους, ή όταν δεν είναι παρόντες, ή όταν τούς ζητά κανείς πράγματα που μόνο ο Αλλάχ μπορεί να χορηγήσει.

Την Ημέρα της Ανάστασης, ωστόσο, οι άνθρωποι θα ζητήσουν τη βοήθεια των προφητών για να παρακαλέσουν τον Αλλάχ να αρχίσει να δικάζει τους ανθρώπους, ώστε οι κάτοικοι του Παραδείσου να ξεκουραστούν από τα τρομακτικά πράγματα της Ημέρας της Ανάστασης. Αυτό το είδος της αναζήτησης βοήθειας επιτρέπεται και σε αυτήν τη ζωή, και στη Μέλλουσα: το να πλησιάζει κανείς έναν ενάρκτο άνθρωπο που γνωρίζει προσωπικά και ακούει τα λόγια του,

και να του πει: «Κάνε επίκληση στον Αλλάχ για λογαριασμό μου.»

Αυτό έκαναν οι Σύντροφοι του Προφήτη (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχι σουά Σάλαμ) όσο εκείνος ζούσε. Μα όταν πέθανε, έπαψαν να το κάνουν. Δεν ζήτησαν ποτέ τη βοήθειά του στον τάφο του. Αντίθετα, οι σύντροφοι απαγόρευσαν στους ανθρώπους το να κάνουν επίκληση προς τον Αλλάχ πάνω από οποιονδήποτε τάφο.

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Τι έχεις να πεις για τον Ιμπραχείμ (Αβραάμ) (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχι σουά Σάλαμ) όταν ρίχτηκε στη φωτιά, και ο Τζιμπρεΐλ (Γαβριήλ) ήλθε σ’ αυτόν και τον ρώτησε: «Χρειάζεσαι βοήθεια;» Εκείνος απάντησε, «Από σένα όχι (δηλ. μόνο από τον Αλλάχ).»

Αν η αναζήτηση βοήθειας ήταν *Σιρκ*, τότε ο Τζιμπρεΐλ δεν θα την προσέφερε στον Αβραάμ!

‘Αμπντ Αλλάχ: Αυτός ο αμφιλεγόμενος ισχυρισμός δε διαφέρει από τον προηγούμενο. Επιπλέον, η αφήγηση δεν είναι καν αυθεντική.

Μα, ακόμα κι αν υποθέσουμε ότι ήταν αυθεντική, ο Τζιμπρεΐλ προσέφερε στον Προφήτη Αβράαμ κάτι που είναι στη δυνατότητά του, ο Αλλάχ έχει περιγράψει τον Τζιμπρεΐλ πολύ δυνατό στο Ιερό Κοράνιο. Αν ο Αλλάχ είχε επιτρέψει στον Τζιμπρεΐλ να πάρει τη φωτιά, και όλα τα βουνά που ήταν γύρω της, και να τα πετάξει σε κάποιο μέρος στην ανατολή ή τη δύση, θα μπορούσε να το κάνει. Η περίπτωση αυτή μοιάζει με αυτήν ενός πλουσίου που προσφέρεται να δανείσει έναν φτωχό που έχει ανάγκη, μα ο φτωχός το αρνείται και προτιμά να περιμένει τη βοήθεια του Αλλάχ, ώστε να χρωστά χάρη μόνο σ’ Εκείνον. Δε συγκρίνεται σε καμία περίπτωση με το είδος αναζήτησης βοήθειας που αποτελεί λατρεία και *Σιρκ* στις μέρες μας.

Αδελφέ μου, θα πρέπει επίσης να γνωρίζεις ότι οι ειδωλολάτρες κατά την εποχή του Προφήτη Μωχάμμαντ (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχι σουά Σάλαμ) διέπρατταν μικρότερο είδος *Σιρκ* από αυτό που διαπράττεται σήμερα, και αυτό μπορούμε να το αποδώσουμε σε τρεις λόγους:

1. Οι πολυθεϊστές του παρελθόντος λάτρευαν και άλλους θεούς πέραν του Αλλάχ μόνο σε περιόδους ευκολιών. Σε περιόδους δυσκολιών, επικαλούνταν μόνο τον Αλλάχ αφοσιώνοντας προς Αυτόν τη θρησκεία τους, όπως αποδεικνύεται από το Εδάφιο: *«Και όταν πλέουν με ένα πλοίο (στη θάλασσα, φοβούμενοι τον πνιγμό) επικαλούνται τον Αλλάχ, ειλικρινείς προς Αυτόν στη θρησκεία, μα όταν Εκείνος τούς σώζει στέλνοντάς τους στην ξηρά – Ιδού! Του αποδίδουν εταίρους.»* [29:65]

Ο Αλλάχ, επίσης, είπε: *«Και όταν κύματα τους σκεπάζουν σαν σκιές, επικαλούνται τον Αλλάχ, ειλικρινείς προς Αυτόν στη θρησκεία, μα όταν Εκείνος τούς σώζει στέλνοντάς τους στην ξηρά – Ιδού! υπάρχουν μερικοί απ’ αυτούς που είναι μετριοπαθείς (δηλ. δεν ευχαριστούν τον Αλλάχ όπως Του αρμόζει, ενώ οι υπόλοιποι δεν Τον ευχαριστούν καθόλου). Και δεν απορρίπτει τα Σημεία μας, παρά μόνο ο προδότης και ο αγνώμων.»* [31:32]

Οι πολυθεϊστές τους οποίους ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχι σουά Σάλαμ) πολέμησε, επικαλούνταν τον Αλλάχ και άλλους μόνο σε περιόδους ευκολιών. Σε καιρούς δυσκολιών, επικαλούνταν μόνο τον Αλλάχ, και εγκατέλειπαν τους ψεύτικους θεούς τους. Μα οι πολυθεϊστές της εποχής μας επικαλούνται άλλους εκτός του Αλλάχ και σε καιρούς άνεσης και σε καιρούς κρίσης. Αν προκύψει κάποια δυσκολία, τους βλέπεις να φωνάζουν: «Για Ρασούλ Αλλάχ (Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ)», «Για Χουσσεϊν» κ.ά..

2. Οι πολυθεϊστές του παρελθόντος απευθύνονταν σε πραγματικά ενάρκτους ανθρώπους, οι οποίοι στ' αλήθεια κατείχαν υψηλή θέση κοντά στον Αλλάχ, όπως οι προφήτες, οι άγγελοι, ή τουλάχιστον σε πέτρες και ξύλο, που είναι υπάκουα δημιουργήματα Του Αλλάχ. Οι πολυθεϊστές του σήμερα, ωστόσο, επικαλούνται τους πιο κακούς και κακόβουλους ανθρώπους (ακόμη και κάποιους από τους τυράννους τους και τους κακούς ηγέτες τους.).

Εκείνοι που έχουν αυτές τις πεποιθήσεις για ανθρώπους γνωστούς για την κακία τους και για τη διαφθορά τους, βρίσκονται σε χειρότερη θέση για τον Αλλάχ από εκείνους που έχουν αυτές τις πεποιθήσεις για τους ευσεβείς, ή για το ξύλο και την πέτρα.

3. Ως επί το πλείστον, το Σιρκ που διαπραττόταν τον καιρό του Προφήτη (Σάα Αλλάχου 'Αλλάχι σά Σάαμ) παραβίαζε το δικαίωμα Του Αλλάχ να λατρεύεται Μόνος (*Ταουχίντ Αλ-Ουλουχίγια*), και όχι τις αποκλειστικές δυνάμεις και την κυριαρχία Του (*Ταουχίντ Αρ-Ρουμπουμπίγια*). Σήμερα, ωστόσο, οι άνθρωποι διαπράττουν *Σιρκ* και όσον αφορά τη δύναμη και την κυριαρχία του Αλλάχ, όσο και στο αποκλειστικό δικαίωμά Του στη λατρεία. Για παράδειγμα, ορίζουν τη 'φύση' ως την οντότητα που ελέγχει τα γεγονότα στο σύμπαν και φέρνει τη ζωή και το θάνατο κλπ..

Θα καταλήξω με την αναφορά ενός σπουδαίου ζητήματος με το οποίο θα κατανοήσεις τα προηγούμενα.

Δεν υπάρχει αμφιβολία για το γεγονός ότι ο *Ταουχίντ* (Μονοθεϊσμός) πρέπει να είναι μια πεποίθηση που πηγάζει από την καρδιά, που εκφράζεται από το λόγο και από τις πράξεις. Αν οποιαδήποτε από αυτές της προϋποθέσεις δεν τηρείται, το άτομο δεν είναι Μουσουλμάνος. Αν το άτομο παραδέχεται τον *Ταουχίντ*, μα δεν πράττει ανάλογα, είναι πεισματάρης άπιστος όπως ακριβώς ο Φαραώ και ο Σατανάς (που γνώριζαν την αλήθεια μα αντιτίθεντο με περιφρόνηση).

Πολλοί άνθρωποι πάνω σ' αυτό το θέμα κάνουν το λάθος να λένε πως ό,τι προαναφέραμε είναι σωστό και αληθές, μα δε μπορούν να το εφαρμόσουν, καθώς δεν επιτρέπεται να το εφαρμόσουν στον τόπο τους και ανάμεσα στο λαό τους. Λένε ότι πρέπει να συμφωνούν μαζί τους και να μην τους προκαλούν, ειδάλλως θα πάθαιναν κακό.

Ωστόσο, το άτομο που χρησιμοποιεί αυτό το επιχείρημα δε συνειδητοποιεί ότι οι πιο πολλοί από τους ηγέτες της απιστίας γνωρίζουν την αλήθεια, μα δεν την εφαρμόζουν, χρησιμοποιώντας κάποια ποταπή δικαιολογία, όπως είπε ο Αλλάχ: **«Έχουν ανταλλάξει τα Αγιάτ (Εδάφια) Του Αλλάχ για κάποιο πενιχρό αντίτιμο, και έτσι εμπόδισαν (τον εαυτό τους και τους άλλους) από το Δρόμο Του. Πράγματι, άθλιο είναι αυτό που έκαναν.»** [9:9]

Παρομοίως, όποιος ισχυρίζεται ανοικτά ότι διατείνεται στον *Ταουχίντ*, μα δεν τον πιστεύει από καρδιάς, είναι υποκριτής. Και είναι χειρότερος από τον άπιστο, όπως αποδεικνύει ο Λόγος του Αλλάχ: **«Στ' αλήθεια, οι υποκριτές θα βρεθούν στο χαμηλότερο σημείο του Πυρός της Κολάσεως. Και δεν θα βρεις γι' αυτούς κανέναν υποστηρικτή.»** [4:145]

Το ζήτημα γίνεται ξεκάθαρο αν συλλογιστείς τα λόγια των ανθρώπων. Τότε θα δεις κάποιους που γνωρίζουν την αλήθεια, μα δεν την εφαρμόζουν, φοβούμενοι μήπως χάσουν τα εγκόσμια αγαθά που κατέχουν, όπως ο *Καρούν* (Κορέ), ή μήπως χάσουν την εγκόσμια κοινωνική θέση τους, όπως ο *Χαμάαν* (Haman), ή μήπως

χάσουν την εξουσία τους, όπως ο Φαραώ.

Επίσης θα δεις, εκείνους που δείχνουν επιφανειακά ότι εφαρμόζουν τον *Ταουχίντ*, μα μέσα τους δεν πιστεύουν σ' αυτόν, όπως οι υποκριτές. Αν τους ρωτούσες τι πιστεύουν πραγματικά στις καρδιές τους, δεν θα ήξεραν να απαντήσουν.

Είναι πολύ σημαντικό εδώ να καταλάβεις δύο Εδάφια από το Βιβλίο του Αλλάχ:
Το πρώτο είναι το εξής: «Πες, “Μα, τον Αλλάχ και τα Αγιάτ (Σημεία, αποδείξεις, Εδάφια) Του και τον Αγγελιαφόρο Του χλευάζατε;» ❖ *Μη δικαιολογείστε! Στ’ αλήθεια, απιστήσατε, αφού είχατε πιστέψει.*» [9:6566-]

Αν ξέρεις ότι κάποιοι μουσουλμάνοι κατά την εποχή του Προφήτη (Σάλα Αλλάχου) (‘Αλλάχ σού Σάλαμ) έγιναν άπιστοι λόγω μιας λέξης που την ξεστομίσαν όχι σοβαρά αλλά αστειευόμενοι, τότε θα γίνει ξεκάθαρο σε σένα ότι αυτός που λέει λόγια απιστίας ή πράττει σύμφωνα μ’ αυτά υπό το φόβο ότι θα χάσει κάποια εγκόσμια αγαθά, ή την κοινωνική του θέση, ή την εξουσία του, είναι χειρότερος και αμαρτάνει περισσότερο από αυτόν που τα λέει χάριν αστεϊσμού!!

Ο λόγος είναι ότι κάποιος που λέει κάτι χάριν αστεϊσμού, συνήθως δεν το πιστεύει, μα το λέει μόνο για να διασκεδάσει κάποιους ανθρώπους. Από την άλλη, εκείνος που λέει τέτοια λόγια ή διαπράττει απιστία λόγω επιθυμίας ή φόβου για κάποιο δημιουργημένο ον ή πράγμα, έχει πιστέψει πλήρως στην υπόσχεση του Σατανά, όπως μας πληροφορεί ο Αλλάχ: «*Ο Σατανάς (ο διάβολος) σας φοβίζει με φτώχεια και σας διατάζει να (διαπράξετε) την Αλ-Φαχσά’ (σατανικές πράξεις, παράνομη σεξουαλική δραστηριότητα, αμαρτίες, κλπ.)*» [2:268]

...και φοβάται την τιμωρία του Σατανά, όπως μας πληροφορεί ο Αλλάχ: «*Αυτός είναι ο Σατανάς (που σας αποθαρρύνει) που σας φοβίζει μέσω των υποστηρικτών του, μην τους φοβάστε, λοιπόν, και Εμένα μόνο να φοβάστε, αν είστε πιστοί.*» [3:175]

Ο άνθρωπος αυτός δεν πιστεύει και δε φοβάται την υπόσχεση του Αλλάχ: «*ενώ ο Αλλάχ σας υπόσχεται Συγχώρεση από τον Ίδιο και τη Γενναιοδωρία (Του)*» [2:268]
 «...*μην τους φοβάστε, λοιπόν, και Εμένα μόνο να φοβάστε, αν είστε πιστοί.*» [3:175]

Το δεύτερο Εδάφιο είναι το εξής: «*Όποιος αρνήθηκε τον Αλλάχ αφού πίστεψε, εκτός από αυτόν που αναγκάστηκε (βρέθηκε κάτω από πίεση) ενώ η καρδιά του παραμένει καθησυχασμένη στην Πίστη. Μα εκείνοι που ανοίγουν τα στήθη τους στην απιστία, πάνω σ’ αυτούς βρίσκεται η οργή από τον Αλλάχ και θα έχουν ένα τρομερό μαρτύριο.* ❖ *Αυτό γιατί προτίμησαν την εγκόσμια από τη Μέλλουσα Ζωή και ο Αλλάχ δεν καθοδηγεί τους άπιστους.*» [16:106107-]

Ο Αλλάχ δε δίνει δικαιολογία σε κανέναν για τα λόγια ή τις πράξεις της απιστίας, εκτός από εκείνους που το έκαναν κατόπιν εξαναγκασμού, ενώ οι καρδιές τους παρέμεναν σταθερές και αποφασισμένες στο δρόμο της πίστης.

Κανείς άλλος δε δικαιολογείται. Είναι άπιστοι, όποια κι αν είναι η δικαιολογία τους, όπως ο φόβος, ο πόθος, ή λόγω της αγάπης κάποιου για την πατρίδα του, τη οικογένεια, τη φυλή του ή την ιδιοκτησία του, ή ακόμα κι αν το κάνουν αστειευόμενοι κλπ.. Ο μόνος που δικαιολογείται, σύμφωνα μ’ αυτό το Εδάφιο, είναι εκείνος που εξαναγκάζεται να ξεστομίσει ή να διαπράξει απιστία.

Ωστόσο, το Εδάφιο υποδεικνύει ότι κάποιος μπορεί να εξαναγκαστεί μόνο να πει λόγια ή να κάνει κάποια πράξη απιστίας, αλλά όσον αφορά το δόγμα ή την

πεποίθηση της καρδιάς, δεν μπορεί κανείς να εξαναγκαστεί να τα αλλάξει. Ο Αλλάχ λέει: **«Αυτό γιατί προτίμησαν την εγκόσμια από τη Μέλλουσα Ζωή και ο Αλλάχ δεν καθοδηγεί τους απίστευτους.»** [16:107]

Σ' αυτό το Εδάφιο καθιστά κατανοητό ότι η τιμωρία που έλαβαν αυτά τα άτομα ήταν εξ' αιτίας της αγάπης τους για τις εγκόσμιες απολαύσεις και του ότι τις προτίμησαν από τη θρησκεία.

Μετά απ' όλα αυτά, δεν είναι καιρός να μετανοήσεις προς τον Κύριό σου, να επιστρέψεις σ' Αυτόν, και να αφήσεις αυτά που κάνεις; Άκουσες πόσο σημαντικό, και συνάμα επικίνδυνο είναι αυτό το ζήτημα!

‘Αμπντ Αν-Ναμπέι: Ζητώ συγχώρεση από τον Αλλάχ και επιστρέφω σ' Αυτόν με μεταμέλεια. Μαρτυρώ ότι κανείς δεν έχει το δικαίωμα να λατρεύεται εκτός από τον Αλλάχ, και ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ. Απορρίπτω όλα όσα λάτρευα μαζί με τον Αλλάχ στο παρελθόν.

Επίσης, ζητώ από τον Αλλάχ να με συγχωρέσει για το παρελθόν μου και να μου δώσει χάρη, και να είναι Επικλής μαζί μου με τη συγχώρεση και το έλεός Του, και να με σταθεροποιήσει στον *Ταουχίντ* και στο σωστό δόγμα και τη σωστή πίστη μέχρι να Τον συναντήσω την Ημέρα της Ανάστασης. Ζητώ από τον Αλλάχ να σου δώσει καλή αμοιβή – αδελφέ μου, ‘Αμπντ Αλλάχ – επειδή μου παρουσίασες αυτήν την ειλικρινή συμβουλή, γιατί στ' αλήθεια η θρησκεία είναι αληθινή συμβουλή, και επειδή απέρριψες το όνομά μου, **‘Αμπντ Αν-Ναμπέι.**

Σε ενημερώνω ότι από δω και στο εξής θα καλούμαι **‘Αμπντ Αρ-Ραχμάν** (Δούλος του Παντελεήμονα). Σ' ευχαριστώ που έκανες νύξη για την εσφαλμένη πίστη μου, την οποία αν είχα όταν συναντούσα τον Αλλάχ, δε θα σωζόμουν ποτέ από το Πυρ της Κολάσεως.

Κάτι τελευταίο, θα μπορούσες να μου πεις για τα μεμπτά πράγματα που κάνουν οι άνθρωποι στις μέρες μας;

‘Αμπντ Αλλάχ: Φυσικά θα το κάνω, άκουσέ με, λοιπόν.

• Μην προσπαθείς να ερμηνεύσεις κάθε ζήτημα για το οποίο διαφωνούν οι λόγιοι με τον τρόπο που επιθυμείς. Στην πραγματικότητα, μόνο ο Αλλάχ γνωρίζει τη σωστή ερμηνεία αυτών των ζητημάτων.

Ακολούθησε το δρόμο εκείνων που έχουν τις σωστές βάσεις της γνώσης, που λένε για τα Εδάφια του Ιερού Κορανίου: **«Πιστεύουμε σε αυτό (στο Κοράνιο)· ολόκληρο προέρχεται από Τον Κύριό μας.»** [3:7]

Σε αμφιλεγόμενα ζητήματα, να είσαι σαν εκείνους που ακολουθούν τα λόγια του Προφήτη ^(Σάλα Αλλάχου) ^(‘Αλλάχ σού Σάλαμ): **«Αφήστε εκείνο για το οποίο αμφιβάλλετε, για εκείνο για το οποίο δεν αμφιβάλλετε.»** (Αχμντ και Ατ-Τίρμιθι) Επίσης ο Προφήτης ^(Σάλα Αλλάχου) ^(‘Αλλάχ σού Σάλαμ) είπε: **«Κάποιος που αποφεύγει τα αμφιλεγόμενα θέματα εξαγνίζει τον εαυτό του αναφορικά με τη θρησκεία του και την τιμή του, και όποιος πέφτει σε αμφιλεγόμενα (σε ζητήματα στα οποία οι λόγιοι διαφωνούν για το αν είναι επιτρεπτά ή απαγορευμένα) πέφτει σε Χαράμ (σε απαγορευμένα).»** (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ) Επίσης ο Προφήτης ^(Σάλα Αλλάχου) ^(‘Αλλάχ σού Σάλαμ) είπε: **«Η αμαρτία είναι αυτή που βρίσκεται στο στήθος σου, προκαλώντας τον ανησυχία και αίσθημα στενότητας, και δεν επιθυμείς κανείς άλλος να την μάθει.»** (Μόσλεμ) Επίσης ο Προφήτης

• Να φυλάγεις από το να πιστεύεις σε μάγους, αστρολόγους, ή αυτούς που ισχυρίζονται ότι βλέπουν τα Αόρατα (όπως τους μάντεις). Πολλά περιοδικά και εφημερίδες έχουν ειδικές στήλες αφιερωμένες στις προγνώσεις τους. Το να επιβεβαιώνεις την αλήθεια αυτών των πραγμάτων συνιστά *Σιρκ*, καθώς κανείς δεν

γνωρίζει τα Αόρατα εκτός από τον Αλλάχ.

- Να φυλάγεσαι από τον ισχυρισμό ότι η βροχή πέφτει λόγω συγκεκριμένων κινήσεων των άστρων, καθώς κάτι τέτοιο συνιστά *Σιρκ*. Μόνον ο Αλλάχ ελέγχει τη βροχόπτωση.
- Να φυλάγεσαι από το να ορκίζεσαι σε κάποιον άλλον, εκτός από τον Αλλάχ, ανεξάρτητα του ποιος ή του τι είναι αυτό, καθώς αυτό αποτελεί μορφή *Σιρκ*. Ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχι ουά Σάλαμ) είπε: **«Όποιος ορκίζεται σε κάποιον άλλον εκτός απ’ τον Αλλάχ, διαπράττει απιστία ή έχει διαπράξει Σιρκ.»** (Αχμαντ και Αμπου Νταούντ). Αυτό περιλαμβάνει το να παίρνει κανείς όρκο στο όνομα του Προφήτη, ή στο όνομα κάποιου, ή στη ζωή κάποιου, ή στη τιμή κάποιου κλπ.
- Να φυλάγεσαι από το να καταριέσαι το χρόνο, τον άνεμο, τον ήλιο, την υπερβολική ζέστη ή το κρύο, γιατί πράγματι αποτελεί προσβολή προς τον Αλλάχ, ο οποίος τα δημιούργησε και όρισε τις συνέπειές τους.
- Να φυλάγεσαι απ’ το να λες ‘ΑΝ’ όταν συμβαίνουν κάποια δυσάρεστα πράγματα, αφού αυτό ανοίγει την πόρτα για τα έργα του Σαϊτάν (Σατανά) και συνιστά αναπόφευκτα αντίθεση στο Θείο Πεπρωμένο Του Αλλάχ (Κάνταρ). **Όταν κάτι συμβαίνει να λες:** «Ο Αλλάχ έχει ορίσει, και ό,τι Αυτός επιθυμεί το κάνει.»
- Να φυλάγεσαι από το να κάνεις τους τάφους τόπους λατρείας, όπως το να χτίζεις τζαμί πάνω από έναν τάφο, επίσης δεν επιτρέπεται να προσεύχεσαι σε Τζαμί στο οποίο υπάρχει κάποιος τάφος. Ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχι ουά Σάλαμ) είπε: **«Στ’ αλήθεια, αυτοί που προηγήθηκαν (Εβραίοι και Χριστιανοί) κατέστησαν τους τάφους των προφητών και των αγίων τους, τόπους λατρείας. Μην κάνετε τους τάφους τζαμιά, γιατί πράγματι σας το απαγορεύω.»** (Μόσλεμ)
- Να προσέχεις όταν ακούς ένα Χαντίθ του Προφήτη ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχι ουά Σάλαμ), και να επιβεβαιώνεις αν είναι αυθεντικό ή όχι, και πάντα να επιβεβαιώνεις αν αυτό το Χαντίθ προέρχεται από κάποια αυθεντική πηγή, όπως αν αναφέρεται στο βιβλίο του Σαχίχ Αλ-Μπουχάρι ή Σαχίχ Μόσλεμ ή τα άλλα αυθεντικά βιβλία που κατέχουν τα αυθεντικά Χαντίθ του Προφήτη ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχι ουά Σάλαμ). Επίσης να προσέχεις από εκείνους τους ανθρώπους που μεταδίδουν ψεύτικα Χαντίθ και τα αποδίδουν στον Προφήτη ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχι ουά Σάλαμ).
- Να φυλάγεσαι από το να γιορτάζεις διάφορες θρησκευτικές περιστάσεις, όπως τα Γενέθλια του Προφήτη, τη Νύχτα του *Αλ-Ισρά’* και *Αλ-Μι’ράτζ* (Το Νυχτερινό Ταξίδι και την Ανάβαση), καθώς και άλλες εορτές που επινοήθηκαν από ανθρώπους. Δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να αποδείξει την εγκυρότητα αυτών των εορτασμών, ούτε από τον Προφήτη ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχι ουά Σάλαμ), ούτε από τους Συντρόφους του, οι οποίοι τον αγαπούσαν περισσότερο από ό,τι εμείς και ήταν οι πιο ενθουσιώδεις με στιδήποτε καλό. Εάν υπήρχε το παραμικρό καλό σε αυτούς τους εορτασμούς, τότε οι σύντροφοί του θα αγωνίζονταν για να τους τελέσουν.

Η Μαρτυρία της Πίστεως Λα Ιλλάχα Ίλλα Αλλάχ

Η φράση αποτελείται από δύο μέρη: **1) «Λα Ιλλάχα»**: Αυτό σημαίνει κυριολεκτικά ότι «δεν υπάρχει θεός» και αυτό απορρίπτει τη θειότητα από οποιονδήποτε άλλο εκτός του Αλλάχ. **2) «Ίλλα Αλλάχ»**: Αυτό σημαίνει κυριολεκτικά «εκτός από τον Αλλάχ» και επιβεβαιώνει ότι ο Αλλάχ μόνο είναι ο αληθινός Θεός. Ο Αλλάχ είπε: **«Και όταν ο Ιμπραήμ (Αβραάμ) είπε στον πατέρα και το λαό του: “Στ’ αλήθεια, είμαι αθώος απ’ ό,τι λατρεύετε. ☪ (Δε λατρεύω άλλον) εκτός από Αυτόν (τον Αλλάχ Μόνο) ο Οποίος με δημιούργησε και, στ’ αλήθεια, Αυτός θα με καθοδηγήσει.”»** [43:26-27] Επομένως, δεν επαρκεί να λατρεύει κανείς τον Αλλάχ, μα πρέπει να Τον Λατρεύει Μόνο. Ο Ταουχίντ του κάθε ανθρώπου δεν είναι ορθός, παρά μόνο αν λατρεύει μόνο τον Αλλάχ και ελευθερωθεί από τον πολυθεϊσμό (Σιρκ) και απ’ όσους τον εφαρμόζουν. Έχει αναφερθεί σε μια αφήγηση ότι το «Λα ιλλάχα ιλλα Αλλάχ» είναι το κλειδί για τον Παράδεισο. Μα αξίζει ο καθένας που το λέει να ανοιχθεί γι’ αυτόν η πόρτα του Παραδείσου; Ο Ουάχμπ μπιν Μουνάμπιχ ρωτήθηκε: «Δεν είναι η δήλωση “Λα ιλλάχα ιλλα Αλλάχ” το κλειδί για τον Παράδεισο;» Απάντησε, «Ναι, μα κάθε κλειδί έχει μια σειρά από δόντια. Αν έρθεις με το κλειδί που έχει τη σωστή σειρά δοντιών, η πόρτα θα ανοίξει για σένα. Αν έρθεις με το κλειδί που δεν έχει τη σωστή σειρά δοντιών, η πόρτα δε θα ανοίξει για σένα.»

Υπάρχουν πολλά Χαντίθ του Προφήτη (Σάλα Αλλάχου), που εξηγούν ποια πρέπει να είναι τα σωστά δόντια. Για παράδειγμα, είπε: **«Όποιος λέει “Λα ιλλάχα ιλλα Αλλάχ” ειλικρινά»,** και είτε επίσης **«με βεβαιότητα στην καρδιά του»,** και ακόμα είτε: **«τη λέει αληθινά από την καρδιά του»** και ούτω καθ’ εξής. Αυτές οι αφηγήσεις διασαφηνίζουν ότι για να ανοίξει αυτό το κλειδί τις πόρτες του Παραδείσου, η φράση **«Λα ιλλάχα ιλλα Αλλάχ»** πρέπει να γίνεται κατανοητή στην έννοια της, και να λέγεται με υποταγή σε ό,τι εμπεριέχει η σημασία της, με σταθερότητα δια βίου στην πεποίθηση αυτή και με άλλα χαρακτηριστικά.

Βασισμένοι σε αποδείξεις και στοιχεία από το Ιερό Κοράνιο και τη Σούννα, οι λόγιοι του Ισλάμ κατέληξαν πως πρέπει να πληρούνται κάποιες προϋποθέσεις, και ορισμένοι παράγοντες πρέπει να απουσιάζουν για να λειτουργήσει αυτή η φράση ως κλειδί για τον Παράδεισο και να ωφεληθεί το άτομο που την προφέρει.

Οι προϋποθέσεις έχουν ως εξής:

❶ Γνώση: Το αντίθετό της είναι η άγνοια. Εφ’ όσον κάθε πρόταση έχει μια σημασία, πρέπει κανείς να γνωρίζει τη σημασία του **Λα Ιλλάχα Ίλλα Αλλάχ**. Η σημασία αυτής της φράσης είναι ότι κανείς απορρίπτει τη θειότητα από οποιονδήποτε άλλον εκτός του Αλλάχ, καθώς επιβεβαιώνει τη θειότητα για τον Αλλάχ και Μόνο. Έτσι, η φράση σημαίνει «Κανείς δεν αξίζει να λατρεύεται εκτός του Αλλάχ». Η απόδειξη του ότι πρέπει κανείς να γνωρίζει τη σημασία της φράσης είναι ο Λόγος του Αλλάχ: **«...εκτός εκείνων που μαρτυρά την αλήθεια και τη γνωρίζει.»** [43:86] Επίσης, ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχου) είπε: **«Όποιος πεθάνει γνωρίζοντας ότι δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός από τον Αλλάχ (Λα Ιλλάχα Ίλλα Αλλάχ) θα μπει στον Παράδεισο»** (Μόσλεμ)

❷ Βεβαιότητα: Το αντίθετο της οποίας είναι η αμφιβολία. Σημαίνει το να πιστεύει κανείς με βεβαιότητα στη σημασία του **(Λα Ιλλάχα Ίλλα Αλλάχ)**, χωρίς καμία απολύτως αμφιβολία. Ο Αλλάχ είπε, περιγράφοντας τους αληθινούς πιστούς: **«Οι (αληθινοί) πιστοί είναι μόνο εκείνοι που πιστεύουν στον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του και δεν αμφιβάλλουν, και αγωνίζονται σκληρά για χάρη**

του Αλλάχ με τις κτήσεις τους και τους εαυτούς τους...» [49:15]

Δεν αρκεί κάποιος να προσφέρει απλώς τη φράση, μα πρέπει να το κάνει με απόλυτη βεβαιότητα για τη σημασία της, ειδύλλως πρόκειται για ολοφάνερη υποκρισία. Ο Προφήτης ^(Σάλα Αλλάχου) (‘Αλλάχ σου Σάλαμ) είπε: «**Μαρτυρώ ότι κανείς δεν έχει το δικαίωμα να λατρεύεται εκτός από τον Αλλάχ (Λα ιλλάχα ιλα Αλλάχ) και ότι είμαι ο Αγγελιαφόρος Του. Κανένας δούλος (του Αλλάχ) δε θα συναντήσει τον Αλλάχ με αυτές τις δύο [μαρτυρίες], χωρίς να έχει καμία αμφιβολία γι’ αυτές, χωρίς να εισέλθει στον Παράδεισο.**» (Μόσλεμ)

③ Αποδοχή: Αν έχει κανείς γνώση για τη σημασία της φράσης και βεβαιότητα γι’ αυτήν, κάτι τέτοιο συνεπάγεται μια συγκεκριμένη επίδραση πάνω του: να αποδεχτεί αυτό που η φράση υπαγορεύει με την καρδιά και τη γλώσσα του [ασπαζόμενος το Ισλάμ]. Όποιος απορρίπτει το κάλεσμα του Ταουχίντ και δεν το αποδέχεται, είναι άπιστος, είτε αυτή η απόρριψη πηγάζει από αλαζονεία, πείσμα ή ζήλεια. Ο Αλλάχ ανέφερε για τους άπιστους που απέρριψαν τον Ταουχίντ από αλαζονεία: «**Όταν τούς λεγόταν “Δεν υπάρχει θεός εκτός από τον Αλλάχ (Λα ιλλάχα ιλα Αλλάχ) υπερηφανεύονταν [και το αρνούσαν]. * Και έλεγαν: “Τι! Θα εγκαταλείψουμε τους θεούς μας για έναν παράφρονα ποιητή;”**» [37:3536-]

④ Συμμόρφωση: απόλυτη συμμόρφωση στον Ταουχίντ. Είναι η πραγματική δοκιμασία και η έκδηλη απόδειξη της πίστης. Είναι το να συμμορφώνεται κανείς με ό,τι έχει θεσμοθετήσει ο Αλλάχ και να απέχει απ’ όσα Εκείνος έχει απαγορεύσει. Ο Αλλάχ είπε: «**Και όποιος αφιερώνει το πρόσωπό του (τον εαυτό του) στην υπακοή του Αλλάχ ενώ είναι αγαθοεργός, έχει πιάσει την πιο αξιόπιστη χειρολαβή (δηλ. την αξιόπιστη συμφωνία που δε σπάει, το αξιόπιστο δόγμα)...**» [31:22]. Αυτή είναι η απόλυτη συμμόρφωση.

⑤ Ειλικρίνεια: το αντίθετό της είναι το ψεύδος. Δηλαδή το να λέει κανείς τη μαρτυρία ειλικρινά, αφού το να την προσφέρει με τη γλώσσα του ενώ η καρδιά του την διανεύδει, τον καθιστά υποκριτή. Η απόδειξη αυτού είναι ο Λόγος του Αλλάχ: «**...λένε με τις γλώσσες τους αυτό που δεν είναι στις καρδιές τους...**» [48:11]

⑥ Αγάπη: Ο πιστός πρέπει να αγαπά αυτήν τη φράση, να πράττει σύμφωνα με αυτή, και επίσης να αγαπά εκείνους που πράττουν σύμφωνα μ’ αυτή. Αυτό που αποδεικνύει την αγάπη κανενός δούλου προς τον Αλλάχ είναι το να προτιμά κανείς αυτά που ο Αλλάχ αγαπά, ακόμα κι αν είναι αντίθετα με τις επιθυμίες του, το να αγαπά εκείνους που αγαπούν τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του ^(Σάλα Αλλάχου) (‘Αλλάχ σου Σάλαμ), το να μισεί τους εχθρούς του Αλλάχ και του Αγγελιαφόρου Του ^(Σάλα Αλλάχου) (‘Αλλάχ σου Σάλαμ), και το να ακολουθεί τα βήματα και την καθοδήγησή του Αγγελιαφόρου Του ^(Σάλα Αλλάχου) (‘Αλλάχ σου Σάλαμ).

⑦ Αγνότητα προθέσεων: Αυτό σημαίνει το να λέει κανείς τη φράση για Χάρη του Αλλάχ, και όχι για οποιουδήποτε άλλου, απευθυνόμενος με τη καρδιά του προς τον Αλλάχ και αναζητώντας την ευαρέστησή Του, όπως είπε ο Αλλάχ: «**Και στην πραγματικότητα, δεν διατάχθηκαν, παρά να λατρεύουν (μόνο) τον Αλλάχ, και να είναι αφοσιωμένοι προς Αυτόν στη θρησκεία και να είναι Χουναφά’ (να απέχουν από τον πολυθεϊσμό και να κλίνουν προς το Μονοθεϊσμό), και να εκτελούν τις προσευχές και να δίνουν τη Ζακά (ελεημοσύνη): και αυτή είναι η ορθή θρησκεία.**» [98:5] Ο Προφήτης ^(Σάλα Αλλάχου) (‘Αλλάχ σου Σάλαμ) είπε επίσης: «**Ο Αλλάχ έχει απαγορεύσει το Πυρ της Κολάσεως για όποιον λέει “Λα ιλλάχα ιλα Αλλάχ” επιδιώκοντας μέσω αυτού τη Χάρη του Αλλάχ.**» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

Η Μαρτυρία ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ

Στον τάφο, οι αποθανόντες θα δοκιμαστούν με τρεις ερωτήσεις. Αν τις απαντήσουν σωστά, θα σωθούν, κι αν όχι, είναι καταδικασμένοι. Μια από αυτές τις ερωτήσεις είναι «Ποιος είναι ο Προφήτης σου¹;» Κανείς δεν θα μπορέσει να απαντήσει σωστά, παρά μόνον εκείνοι που έχουν εκπληρώσει τις προϋποθέσεις της μαρτυρίας, και εκείνοι τους οποίους ο Αλλάχ εμπνέει με τις απαντήσεις και στους οποίους Παραχωρεί σταθερότητα στην αντιμετώπιση αυτής της αυστηρής δοκιμασίας.

Αυτοί είναι οι άνθρωποι που θα ωφεληθούν την ημέρα εκείνη, όταν τα χρήματα ή οι συγγενείς κάποιου δεν θα μπορούν να τον ωφελήσουν. Οι προϋποθέσεις για τη μαρτυρία ότι «ο Μωχάμμαντ (Σάλα Αλλάχου) είναι ο Αγγελιαφόρος Του Αλλάχ (Ασχάντο αν Μωχάμμανταν Ρασούλο Αλλάχ)» έχουν ως εξής:

❶ **Υπακοή σε αυτά που έχει προστάξει ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχου):** Ο Αλλάχ μάς προστάζει να υπακούμε τον Προφήτη Του, ο Αλλάχ λέει: «Όποιος υπακούει στον Αγγελιαφόρο, έχει υπακούσει στον Αλλάχ.» [4:80]

Ο Αλλάχ είπε επίσης: «Πες: “Αν αγαπάτε τον Αλλάχ, ακολουθήστε με: Ο Αλλάχ θα σας αγαπήσει και θα συγχωρήσει τις αμαρτίες σας. Στ’ αλήθεια, ο Αλλάχ είναι Γαφούρ (Συγχωρεί τα πάντα) και Ραχίμ (Πολυεσπλαχνος).”» [3:31]

Επιπλέον, η είσοδος στον Παράδεισο εξαρτάται από την υπακοή στον Προφήτη (ﷺ), καθώς είπε: «Ολόκληρη η κοινότητα των οπαδών μου θα εισέλθει στον Παράδεισο, εκτός απ’ αυτούς που αρνούνται.» Εκείνοι είπαν: «Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, και ποιος αρνείται;» Εκείνος είπε: «Αυτοί που με υπακούν θα εισέλθουν στον Παράδεισο, ενώ αυτοί που με παρακούν αρνούνται.» (Αλ-Μπουχάρι).

Αυτοί που ειλικρινά αγαπούν τον Προφήτη (ﷺ), πρέπει να τον υπακούν, καθώς η υπακοή είναι το φυσικό επακόλουθο της αγάπης. Αυτοί που ισχυρίζονται ότι αγαπούν τον Προφήτη (ﷺ) και δεν τον ακολουθούν, ούτε τον υπακούν, δεν είναι ειλικρινείς στον ισχυρισμό τους.

❷ **Πίστη σε όλα αυτά, για τα οποία ο Προφήτης (ﷺ) μας ενημέρωσε:** Όποιος διαψεύσει οποιοδήποτε αυθεντικό Χαντίθ του Προφήτη (ﷺ) (παρόλο που αυτό το Χαντίθ έχει επιβεβαιωθεί ότι είναι αυθεντικό) εξ’ αιτίας των πόθων του ή της αυθαίρετης βούλησής του, θεωρείται ότι διαψεύδει τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο Του. Αφού ο Αλλάχ είπε: «Και δεν μιλά από τη δική του επιθυμία. Είναι πράγματι μια αποκάλυψη που αποκαλύφθηκε (σ’ αυτόν από τον Αλλάχ).» [53:34]

❸ **Αποφυγή όλων όσα απαγόρευσε και κατηγόρησε:** Το πρώτο και κύριο πράγμα που πρέπει να αποφεύγεται είναι το Σιρκ, έπειτα οι μεγάλες αμαρτίες, στο τέλος οι μικρότερες αμαρτίες, καθώς επίσης και αυτά που είναι μακρούχ (ανεπιθύμητα). Όσο περισσότερο αγαπά ο πιστός τον Προφήτη (Σάλα Αλλάχου), τόσο περισσότερο αυξάνεται η πίστη του. Όταν αυξάνεται η πίστη ενός πιστού, ο Αλλάχ τού παραχωρεί την αγάπη για να τελεί καλές πράξεις και το μίσος για την απιστία, τις αισχρές πράξεις και την ανυπακοή.

❹ **Να μην λατρεύει κανείς τον Αλλάχ, παρά μόνο με τον τρόπο που μας έδειξε ο Προφήτης Του (Σάλα Αλλάχου):** Αυτό το θέμα είναι καίριας σημασίας, αφού καμία καινοτομία δεν επιτρέπεται στο Ισλάμ. Ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχου) είπε: «Όποιος πράττει κάποια νέα πράξη λατρείας που δεν υπάρχει στη θρησκεία μας, αυτή

¹ Οι άλλες δύο: «Ποιος είναι ο Θεός σου;» και «Ποια είναι η θρησκεία σου;»

απορρίπτεται και επιστρέφει σε αυτόν (ως καινοτομία και αμαρτία).» (Μόσλεμ)

Σημείωση: Να είσαι βέβαιος ότι η αγάπη για τον Προφήτη (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχι σουά Σάλαμ) αποτελεί υποχρέωση. Όμως, δεν είναι αρκετό για κάποιον να τον αγαπά απλώς· πρέπει κανείς να τον αγαπά περισσότερο από όλα τα άλλα, ακόμη και τον εαυτό του. Όταν κάποιος αγαπά κάτι, το προτιμά από τον ίδιο τον εαυτό του και προτιμά να έρθει σε συμφωνία με αυτό. Επομένως, αυτός που πραγματικά αγαπά τον Προφήτη (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχι σουά Σάλαμ), είναι αυτός στον οποίο μπορούμε να διακρίνουμε αυτή την αγάπη. Υπακούει σ' αυτόν, εφαρμόζει τη Σούννα του, εκτελεί τις εντολές του. Απέχει από όσα απαγόρευσε, προσπαθεί να συμπεριφέρεται σαν αυτόν σε περιόδους ευκολίας αλλά και δυσχέρειας. Η υπακοή είναι ο καρπός της αγάπης, και χωρίς αυτή, η αγάπη δεν μπορεί ποτέ να είναι αληθινή.

Υπάρχουν σημάδια που δείχνουν ότι κάποιος αγαπά τον Προφήτη (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχι σουά Σάλαμ). Μερικά από αυτά είναι τα εξής:

- 1) Η συχνή αναφορά σ' αυτόν και η εξύμνησή του. Όταν κάποιος αγαπά κάτι, το αναφέρει συχνά.
- 2) Η λαχτάρα να τον συναντήσει. Οποιοσδήποτε αγαπά κάποιον, λαχταρά να συναντήσει τον αγαπημένο του.
- 3) Ο σεβασμός όταν γίνεται αναφορά σ' αυτόν. Ο Ισχάκ είπε: «Οι Σύντροφοι του Προφήτη (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχι σουά Σάλαμ) δεν τον ανέφεραν μετά από το θάνατό του, χωρίς οι τρίχες του δέρματός τους να εγείρονται, και να δακρύζουν.»
- 4) Το μίσος για αυτούς που ο Αλλάχ και ο Αγγελιαφόρος Του (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχι σουά Σάλαμ) μισούν, και η εχθρότητα για αυτούς που δείχνουν εχθρικοί στον Αλλάχ και στον Αγγελιαφόρο Του (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχι σουά Σάλαμ). Πρέπει κανείς να αποφεύγει αυτούς που αντιτίθενται στη Σούννα και εισάγουν καινοτομίες (Μπίντ'ά) στη θρησκεία, όπως οι άνθρωποι της καινοτομίας και οι υποκριτές.
- 5) Η αγάπη γι' αυτούς που αγαπούσε ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχι σουά Σάλαμ), όπως τα μέλη της οικογένειάς του, τις συζύγους του, και τους συντρόφους του. Πρέπει κανείς να μισεί αυτούς που τους μισούν, και να θεωρεί εχθρούς του αυτούς που είναι εχθρικοί μ' αυτούς ή τους προσβάλουν, όπως κάνουν οι Σιίτες.
- 6) **Το να προσπαθεί κανείς το να ακολουθεί τους ευγενείς τρόπους και τις αρετές του:** Ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχι σουά Σάλαμ) ήταν ο πιο ευγενής άνθρωπος στους τρόπους του. Η Αϊσα (η ευαρέστηση του 'Αλλάχ επ' αυτής) είπε γι' αυτόν: «Οι τρόποι του Προφήτη (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχι σουά Σάλαμ) ήταν το Κοράνιο (δηλ. δεν έκανε παρά μόνο αυτά που τον διέταζε το Ιερό Κοράνιο).» (Μόσλεμ). Ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχι σουά Σάλαμ) ήταν ο γενναιότερος άνθρωπος, και ήταν ακόμη πιο γενναίος σε περιόδους μαχών. Ήταν ο πιο γενναιόδωρος άνθρωπος, και ακόμη πιο γενναιόδωρος στο Ραμαζάνι. Ήταν ο πιο ειλικρινής απέναντι στους άλλους και ο πιο μακρόθυμος άνθρωπος. Ποτέ δεν αναζήτησε εκδίκηση για τον εαυτό του. Ήταν ο πιο ταπεινός και ήρεμος άνθρωπος. Ήταν πιο συνεσταλμένος άνθρωπος. Ήταν ο καλύτερος άνθρωπος απέναντι στην οικογένειά του, και ο πιο ελεήμων απέναντι στους ανθρώπους, και ενθάρρυνε τους άλλους να δείχνουν κι αυτοί έλεος. Ω, Αλλάχ! Επαίνεσε αυτόν, την οικογένειά του, τις συζύγους του, τους συντρόφους του και αυτούς που τους ακολούθησαν στην ηθική μέχρι και την Ημέρα της Ανάστασης, και Κράτησέ τους μακριά από κάθε κακό.

Εξαγνισμός (Ταχάρα)

Η προσευχή είναι ο δεύτερος πυλώνας του Ισλάμ, και δεν είναι έγκυρη εκτός κι αν τελείται σε κατάσταση εξαγνισμού. Ο εξαγνισμός επιτυγχάνεται μέσω είτε του νερού, είτε της άμμου.

► **Είδη Νερού: 1) Τάχιρ (Καθαρό):** Είναι το καθαρό νερό που δεν περιέχει οτιδήποτε ακάθαρμο, και εξαγνίζει επίσης κι άλλα πράγματα. Αυτό το νερό χρησιμοποιείται στο νίψιμο ώστε να μπορεί κανείς να προσεύχεται σε κατάσταση καθαρότητας.

2) Νάγκις (ακάθαρο): Δύο είδη νερού θεωρούνται νάγκις. **α)** Μια μικρή ποσότητα νερού που έχει μολυνθεί με κάτι ακάθαρμο [έστω και σε μικρή ποσότητα].

β) Μια μεγαλύτερη ποσότητα νερού που έχει μολυνθεί με κάτι ακάθαρμο, και αυτή η μόλυνση έχει επιφέρει αλλαγή στη γεύση, το χρώμα ή την οσμή του.

Σημείωση: Μια μεγάλη ποσότητα νερού δεν ρυπαίνεται αν μολυνθεί με ακαθαρσίες, εκτός κι αν κάποιο από τα χαρακτηριστικά του – το χρώμα, η γεύση ή η οσμή του – αλλάξουν. Μια μικρή, ωστόσο, ποσότητα θεωρείται ότι έχει ρυπανθεί, αμέσως μόλις μολυνθεί [είτε τα χαρακτηριστικά του αλλάξουν, είτε όχι]. Μια ποσότητα που ξεπερνά τα **210 λίτρα** θεωρείται μεγάλη, ενώ οποιαδήποτε λιγότερη θεωρείται μικρή.

► **Σκεύη:** Επιτρέπεται να χρησιμοποιεί κανείς δοχεία και σκεύη που είναι κατασκευασμένα από οποιοδήποτε υλικό, εκτός από χρυσό και ασήμι. Είναι αμαρτία να χρησιμοποιεί κανείς χρυσά ή ασημένια σκεύη για να βάλει μέσα τους νερό για να εκτελέσει νίψιμο, αλλά η διαδικασία του εξαγνισμού παραμένει έγκυρη. Επιτρέπεται επίσης να χρησιμοποιεί τα σκεύη και τα ενδύματα των απίστων, εκτός κι αν είναι βέβαιος ότι είναι ακάθαρτα.

► **Δέρματα νεκρών ζώων:** Είναι πάντα ακάθαρτα για να τα χρησιμοποιήσει κανείς. Υπάρχουν δύο είδη νεκρών ζώων: **1)** τα ζώα που είναι απαγορευμένα για τον μουσουλμάνο να τα φάει. **2)** τα ζώα που μπορεί γενικά ένας μουσουλμάνος να τα φάει, αλλά δεν σφαγιάστηκαν σύμφωνα με τον Ισλαμικό τρόπο (και έτσι θεωρούνται νεκρά και όχι σφαγιασμένα, και άρα θεωρούνται μη επιτρεπτά για να τα φάει).

Ωστόσο, τα δέρματα του δεύτερου είδους μπορούν να χρησιμοποιηθούν, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν δέψει το δέρμα.

► **Ο καθαρισμός μετά από την αφόδευση ή ούρηση: 1)** Αλ-Ιστινγκά': είναι το να καθαρίζει κανείς την περιοχή της ουρήθρας και του πρωκτού, με καθαρό νερό για να αφαιρέσει τα ούρα, τα περιττώματα κλπ. **2)** Αλ-Ιστιγγμάρ: είναι το να χρησιμοποιεί κανείς κάποια πέτρα, φύλλο ή χαρτί κλπ. αντί του νερού.

Μπορεί το Ιστιγγμάρ να αρκεί από μόνο του στη διαδικασία του καθαρισμού χωρίς την προσθήκη νερού, με τις ακόλουθες προϋποθέσεις: **1)** το υλικό που χρησιμοποιείται πρέπει να είναι επιτρεπτό και αγνό, και να μπορεί να καθαρίσει την περιοχή επαρκώς. **2)** το να μην είναι φαγώσιμο. **3)** το να χρησιμοποιούνται τρεις ή περισσότερες πέτρες [ή κάτι παρόμοιο].

Ο καθαρισμός μετά από την αφόδευση ή ούρηση είτε μέσω του Αλ-Ιστινγκά' είτε μέσω Αλ-Ιστιγγμάρ είναι υποχρεωτικός για κάθε μουσουλμάνο.

Όταν κανείς απαντά στο κάλεσμα της φύσης, απαγορεύεται να παραμείνει σ' εκείνο το μέρος για περισσότερο από το απαραίτητο, ή να ουρεί ή να αφοδεύει σε νερό που χρησιμοποιείται από ανθρώπους, σε δρόμους, σε μέρη όπου οι άνθρωποι ζητούν σκιά, ή κάτω από ένα καρποφόρο δέντρο. Απαγορεύεται, επίσης, να στρέφεται κανείς προς την κατεύθυνση της Κά'μπα κατά τη διαδικασία.

Είναι ανεπιθύμητο να πάρει κανείς κάτι που έχει γραμμένο μέσα του το Όνομα του Αλλάχ, εκεί όπου απαντά στο κάλεσμα της φύσης, να μιλά κατά τη διαδικασία, ή να ουρεί [ή να αφοδεύει] σε μια ρωγμή ή σε τρύπα (καθώς υπάρχει περίπτωση να ζουν εκεί κάποια ή ζωόφια). Επίσης, είναι ανεπιθύμητο να αγγίζει τα ιδιωτικά του μέρη με το δεξί του χέρι ή να στρέφεται προς την κατεύθυνση της Κά'μπα (Κέμπλα), όταν η τουαλέτα βρίσκεται μέσα σε κτίρια. Ωστόσο, όλα τα παραπάνω επιτρέπονται όταν δεν υπάρχει άλλη επιλογή.

Είναι προτιμότερο και επιθυμητό να πλένεται ή να σκουπίζεται κανείς μονό αριθμό φορών, και να χρησιμοποιεί και πέτρες [ή κάτι παρόμοιο όπως χαρτί] και μετά νερό κατά τη διαδικασία του καθαρισμού, ώστε ο καθαρισμός να έχει γίνει με τον καλύτερο τρόπο.

► **Αλ-Σιουάκ:** Προέρχεται από τη Σούννα του Προφήτη (Σάλα 'Αλλάχ σουά Σάλαμ) το να χρησιμοποιούμε Σιουάκ για να καθαρίσουμε τα δόντια και το στόμα μας. Κάτι τέτοιο είναι προτιμότερο και επιθυμητό κυρίως πριν από κάθε προσευχή, πριν την απαγγελία του Ιερού Κορανίου, πριν το πλύσιμο του στόματος κατά την Ουντού', πριν την είσοδό του στο Τζαμί ή στο σπίτι του και κάθε φορά που η οσμή του στόματος αλλάζει.

Προτιμάται να ξεκινά κανείς από την δεξιά μεριά του στόματος όταν χρησιμοποιεί Σιουάκ, καθώς και όταν εκτελεί Ουντού', και να χρησιμοποιεί το αριστερό του χέρι για να αφαιρέσει ό,τι είναι ανεπιθύμητο.

► **Νίψη (Ουντού'):** Τα βασικά στοιχεία της Ουντού' έχουν ως εξής:

- 1) Το πλύσιμο του προσώπου (μια φορά), μαζί με το ξέπλυμα του στόματος (μαντμάντα) και της μύτης (ιστινσάκ) εισπνέοντας νερό στα ρουθούνια κι έπειτα εκπνέοντάς το·
- 2) Το πλύσιμο των χεριών και, από τα δάχτυλα μέχρι τους αγκώνες (μια φορά)·
- 3) Το τρίψιμο ολόκληρου του κεφαλιού, μαζί με τα αυτιά (μια φορά)·
- 4) Το πλύσιμο των πατουσών, από τα δάχτυλα μέχρι τους αστραγάλους (μια φορά)·
- 5) Το να εκτελεί κάποιος την Ουντού' με τη σωστή σειρά (όπως προαναφέρθηκε)·
- 6) Ακολουθία, στο να πλένει κανείς το ένα μέρος μετά το άλλο χωρίς μακρά παύση.

Οι υποχρεωτικές πράξεις της Ουντού': 1) το να πει κάποιος «Μπισμι Ελλάχ (στο Όνομα του Αλλάχ)» πριν αρχίσει. 2) αν κάποιος ξυπνήσει από το νυχτερινό ύπνο, τότε θα πρέπει να πλύνει τα χέρια του τρεις φορές πριν τα βάλει σε κάποιο δοχείο νερού.

Οι αξιόπαινες πράξεις της Ουντού' έχουν ως εξής: *Χρήση του σίουακ. *Η πλύση πρώτα των χεριών μέχρι τους καρπούς. *Το ξέπλυμα του στόματος και της μύτης πριν από το πρόσωπο [και όχι μετά]. *Το να υπερβάλλει κανείς με το πλύσιμο του στόματος και της μύτης, αν δε νηστεύει (για να μην το καταπιεί). *Το να περάσει τα βρεγμένα χέρια του μέσα από το μούσι του, αν το μούσι είναι παχύ. *Το να πλένει τις περιοχές ανάμεσα στα δάχτυλα των χεριών και των ποδιών. *Το να ξεκινά με το δεξί του χέρι πριν το αριστερό χέρι, καθώς και το δεξί του πόδι πριν το αριστερό πόδι. *Το να πλένει κάθε μέρος δύο ή τρεις φορές. *Το να εισπνέει νερό στα ρουθούνια με το δεξί χέρι και να το εκπνέει με το αριστερό. *Το να τρίβει τα μέρη του σώματος κατά την πλύση. *Το να πλένει τα μέρη του σώματος διεξοδικά. *Το να απαγγέλλει τις επικλήσεις που έχουν αναφερθεί στα Χαντίθ μετά την ολοκλήρωση.

Οι ανεπιθύμητες πράξεις της Ουντού': 1) το να την κάνει κανείς με υπερβολικά κρύο ή ζεστό νερό. 2) το να πλένει ένα μέρος για περισσότερες από τρεις φορές.

3) το να τινάζει το νερό από κάθε μέρος. **4)** το να πλένει το εσωτερικό του ματιού. Όσο για το να σκουπίζεται με πετσέτα μετά την Ουντού', αυτό επιτρέπεται.

Σημείωση: Δεν αρκεί να βάζει κανείς απλά νερό στο στόμα του ή μια χούφτα νερό στη μύτη του, όταν τα ξεπλένει. Αντίθετα, το νερό πρέπει να γυρίζει στο στόμα και να εισπνέεται (με την ανάσα του) στα ρουθούνια (χωρίς να εισέλθει στους πνεύμονες). Επίσης, το νερό πρέπει να εξέρχεται από τη μύτη (με την εκπνοή). Αυτή είναι η μοναδική έγκυρη μέθοδος.

Η Μέθοδος Ουντού': *Να έχεις πρόθεση (Νίγια) στην καρδιά σου. *Να λες 'Μπισμι Ελλάχ' (στο Όνομα του Αλλάχ). *Να πλένεις και τα δύο σου χέρια. *Να ξεπλένεις το στόμα σου. *Να ξεπλένεις τη μύτη σου εισπνέοντας και εκπνέοντας νερό. *Να πλένεις το πρόσωπό σου (η έκταση του προσώπου ξεκινά από τη γραμμή των μαλλιών, μέχρι και το πηγούνι, και από το ένα αυτί στο άλλο). *Να πλένεις τα χέρια σου [από τις άκρες των δαχτύλων σου] μέχρι και τους αγκώνες. *Να τρίβεις το κεφάλι σου, ξεκινώντας από το μπροστινό τμήμα και συνεχίζοντας στο πίσω. *Να εισάγεις την άκρη των βρεγμένων δεικτών σου μέσα στα αυτιά σου και να σκουπίζεις και το εμπρόσθιο τμήμα, και να σκουπίζεις το οπίσθιο τμήμα του αυτιού με τους αντίχειρες. *Να πλένεις τα πόδια σου [από τις άκρες των δαχτύλων] μέχρι και τους αστραγάλους.

Σημείωση: Εάν το μούσι ενός άνδρα δεν είναι πυκνό, το δέρμα κάτω απ' αυτό πρέπει να πλυθεί, αλλά αν είναι πυκνό, πρέπει να πλύνει μόνο το εξωτερικό τμήμα.

Σκούπισμα πάνω απ' τα Χουφ ή τις Κάλτσες: Τα Χουφ είναι ένα κάλυμμα του ποδιού από δέρμα ή κάποιο παρόμοιο υλικό, ενώ αν είναι από μαλλί ή παρόμοιο ύφασμα, ονομάζεται κάλτσα (Τζάουραμπ).

Επιτρέπεται να σκουπίζεται κανείς πάνω απ' τα Χουφ ή τις κάλτσες όταν κάνει Ουντού', προκειμένου να εξαγνιστεί από το Αλ-Χάνταθ Αλ-Άσχαρ (τη μικρότερη ακαθαρσία, που σημαίνει ότι κάποιος έσπασε την κατάσταση καθαρότητάς του [Ουντού'] λόγω της απάντησής του στο κάλεσμα της φύσης, ή όταν αερίζεται, καθώς και από το Αλ-Χάνταθ Αλ-Άκμπαρ, που σημαίνει τη μεγαλύτερη ακαθαρσία όταν κάποιος σπάσει την κατάσταση καθαρότητάς του λόγω συνουσίας).

Το σκούπισμα πάνω απ' τα Χουφ ή τις κάλτσες εξαρτάται από τα παρακάτω:

- 1)** Πρέπει να έχουν φορεθεί όταν το άτομο βρισκόταν σε κατάσταση καθαρότητας, μετά την ολοκλήρωση της Ουντού' με νερό (και όχι Ταγιάμμουμ).
- 2)** Πρέπει να καλύπτουν πλήρως την περιοχή που συνήθως πλένεται.
- 3)** Πρέπει να είναι επιτρεπτά [όχι κλεμμένα, ή φτιαγμένα από απαγορευμένα υλικά κλπ.].
- 4)** Να είναι ελεύθερα από όποια ακαθαρσία.

Σκούπισμα του Σαρικιού: Επιτρέπεται να σκουπίζει κανείς το σαρίκι υπό τους εξής όρους: **1)** Το άτομο να είναι άνδρας. **2)** Να καλύπτει το μέρος του κεφαλιού που υπό κανονικές συνθήκες καλύπτει ένα σαρίκι. **3)** Να γίνεται μόνο κατά την Ουντού' (και όχι το Γούσλ). **4)** Πρέπει να γίνεται μόνο αν κάποιος το έχει φορέσει καθαρός, αφού τέλεσε Ουντού' (και όχι Ταγιάμμουμ).

Σκούπισμα πάνω από την Μαντίλα (Χιμάρ): Επιτρέπεται για τη γυναίκα να σκουπίζει το κεφάλι που καλύπτεται με βρεγμένα χέρια, υπό τους εξής όρους: **1)** Το άτομο να είναι γυναίκα. **2)** Πρέπει να είναι το είδος μαντίλας που τυλίγεται κάτω από τη γνάθο. **3)** Πρέπει να γίνεται μόνο στην Ουντού' (όχι το Γούσλ). **4)** Πρέπει να γίνεται

μόνο αν κάποιος το φορά καθαρό, αφού έχει τελέσει *Ουντού'* (και όχι *Ταγιάμμουμ*).
5) Να καλύπτει το μέρος του κεφαλιού που υπό κανονικές συνθήκες καλύπτει μία μαντίλα.

Το χρονικό όριο του σκουπίσματος πάνω απ' τα Χουφ, τις κάλτσες, το σαρίκι και τη μαντίλα για κάποιον που βρίσκεται στον τόπο κατοικίας του, είναι 24 ώρες, ενώ για τον ταξιδευτή είναι 72 ώρες (για κάποιο ταξίδι που υπερβαίνει τα 85 χλμ., κατά το οποίο επιτρέπεται να μειώσει τις προσευχές του).

Ως έναρξη του χρόνου σκουπίσματος για τον κάτοικο, θεωρούμε την πρώτη φορά που σπάει την κατάσταση καθαρότητάς του λόγω του ότι απάντησε το κάλεσμα της φύσης ή αερίστηκε, αφού έχει φορέσει το ένδυμα, μέχρι την ίδια ώρα την επόμενη ημέρα (24 ώρες).

Η έκταση του Σκουπίσματος: Όταν σκουπίζεται κανείς πάνω απ' το Χουφ, πρέπει να περάσει τα βρεγμένα του χέρια μόνο από το πάνω μέρος του ποδιού του ξεκινώντας από τις άκρες των δαχτύλων του μέχρι στους αστραγάλους του, με τα δάχτυλά του ελαφρώς ανοιχτά.

Σημείωση: Αν κάποιος σκουπιστεί πρώτα ενώ θεωρείται ακόμη ταξιδευτής, και στη συνέχεια γίνει κάτοικος, ή το αντίστροφο, ή έχει κάποιες αμφιβολίες σχετικά με το πότε σκουπίστηκε πρώτη φορά, πρέπει να θεωρήσει τον εαυτό του κάτοικο.

Γύψοι και Επίδεσμοι: Οι γύψοι και οι επίδεσμοι που χρησιμοποιούνται για να καλύψουν τα τραύματα, μπορούν να σκουπιστούν με βρεγμένα χέρια υπό τους εξής όρους: **1)** Να υπάρχει πραγματική ανάγκη για το γύψο ή τον επίδεσμο· **2)** Να μην υπερβαίνει την περιοχή που απαιτείται για να καλυφθεί επαρκώς το τραύμα· **3)** Ο γύψος ή ο επίδεσμος πρέπει να σκουπίζονται, ενώ τα υπόλοιπα μέρη να πλένονται κανονικά. Πρέπει κανείς να αφαιρέσει τον περιττό γύψο ή τον επίδεσμο, που υπερβαίνει την αναγκαία για κάλυψη περιοχή, αν όμως φοβάται ότι αν το βγάλει μπορεί να προκαλεί βλάβη, τότε μπορεί να το σκουπίσει.

Σημείωση: ► Είναι καλύτερο να σκουπίζει κανείς και τα δύο Χουφ ταυτόχρονα, και όχι να ξεκινά πρώτα με το δεξί Χουφ. ► Δεν επιτρέπεται να σκουπίζει το κάτω ή το πίσω μέρος του Χουφ ή της κάλτσας. ► Δεν είναι επιθυμητό να πλένει κανείς τα Χουφ, αντί να σκουπίζει το πάνω μέρος τους, ή να τα σκουπίζει πάνω από μία φορά. ► Όσο για το σαρίκι ή τη μαντίλα, πρέπει κανείς να σκουπίζει το μεγαλύτερο μέρος τους.

Ενέργειες που ακυρώνουν την Ουντού': **1)** το να ουρήσει, να αφοδεύσει, να αεριστεί κανείς ή να βγει από αυτόν σπέρμα ή προ-σπερματικά υγρά· **2)** η απώλεια αισθήσεων, κατά τον ύπνο, τη λιποθυμία, κλπ. –εκτός από όταν «αποκοιμίζεται» κανείς, ενώ είναι καθιστός ή όρθιος· **3)** έξοδος μεγάλων ποσοτήτων άλλων μορφών ακαθαρσιών από το σώμα, διαφορετικών από τα ούρα ή τα περιττώματα, όπως μεγάλες ποσότητες αίματος· **4)** το να τρώει κανείς τη σάρκα καμήλας· **5)** το να αγγίζει άμεσα τα ιδιωτικά του σημεία, χωρίς να υπάρχει κάποιο φράγμα (όπως ρούχα κλπ.)· **6)** το να αγγίζει τα ιδιωτικά σημεία άλλων, με σεξουαλικές επιθυμίες· **7)** η αποστασία από τη θρησκεία του Ισλάμ.

Αν κάποιος είναι βέβαιος ότι είναι σε κατάσταση καθαριότητας, αλλά ταυτόχρονα αμφιβάλλει για το αν την παραβίασε, ή το αντίθετο, πρέπει να ενεργήσει σύμφωνα μ' αυτό για το οποίο είναι βέβαιος.

Το Γούσλ (Μπάνιο): Οι πράξεις που προϋποθέτουν μετά από αυτές ένα πλήρες μπάνιο είναι οι εξής: **1)** η εκσπερμάτηση όταν κάποιος είναι ξύπνιος λόγω του

πόθου, ή εκσπερμάτηση κατά τη διάρκεια του ύπνου, με ή χωρίς πόθο· **2)** η εισχώρηση του πέους στο αιδοίο, ακόμη και χωρίς εκσπερμάτηση· **3)** ο ασπασμός του Ισλάμ από κάποιον, είτε είναι για πρώτη φορά, είτε μετά την αποστασία· **4)** η εμμηνόρροια· **5)** η αιμορραγία μετά τον τοκετό· **6)** ο θάνατος ενός Μουσουλμάνου.

Οι Υποχρεωτικές Πράξεις του Γούσλ: Είναι υποχρεωτικό να έχει κανείς την πρόθεση να τελέσει Γούσλ προκειμένου να εξαγνιστεί από μια κατάσταση μεγάλης ακαθαρσίας. Έπειτα, αρκεί το νερό να περάσει από ολόκληρο το σώμα, ξεπλένοντας βέβαια το στόμα και τα ρουθούνια.

Για να τελειοποιηθεί το Γούσλ θα πρέπει να επιτυγχάνονται οκτώ πράγματα:

1) να έχει κανείς την πρόθεση· **2)** να λέει στην αρχή 'Μπισμι Ελλάχ'· **3)** να πλένει τα χέρια πριν να τα τοποθετήσει σε οποιοδήποτε δοχείο· **4)** να καθαρίζει τις ακαθαρσίες από τα ιδιωτικά σημεία· **5)** να κάνει *Ουντού'*· **6)** να ρίχνει νερό στο κεφάλι του τρεις φορές· **7)** να ρίχνει νερό σε ολόκληρο το σώμα του και να τρίβει το σώμα του με τα χέρια του· **8)** να ξεκινά απ' την δεξιά πλευρά του σώματος.

Απαγορευμένες πράξεις κατά την κατάσταση μικρής ακαθαρσίας: **1)** άγγιγμα του Κορανίου· **2)** προσευχή· **3)** τέλεση του Ταουάφ (Περιφορά) γύρω από τον Κά'μπα.

Απαγορευμένες πράξεις κατά την κατάσταση μεγάλης ακαθαρσίας, συμπληρωματικά σε όσα αναφέρθηκαν: **1)** απαγγελία του Κορανίου· **2)** παρέυρεση στο Τζαμί (*Μάσζιντ*) χωρίς την τέλεση *Ουντού'*.

Ανεπιθύμητες πράξεις κατά την κατάσταση μεγάλης ακαθαρσίας:

1) Είναι ανεπιθύμητο να κοιμάται κάποιος μετά τη σεξουαλική επαφή ή την έκκριση σπέρματος, χωρίς να κάνει *Ουντού'*.

2) είναι ανεπιθύμητο να σπαταλά το νερό, όταν κάνει μπάνιο.

Ταγιάμμουμ (Στεγνό Πλύσιμο): Οι προϋποθέσεις για *Ταγιάμμουμ* είναι οι εξής:

1) Πρέπει να πραγματοποιείται μόνο όταν κάποιος δεν έχει τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει νερό ή δεν βρίσκει νερό·

2) Πρέπει να γίνεται με καθαρό χώμα που έχει σκόνη, που δεν καίγεται.

Τα Απαραίτητα Στοιχεία του Ταγιάμμουμ: **1)** Σκούπισμα ολόκληρου του προσώπου. **2)** Σκούπισμα των χεριών μέχρι τους καρπούς. **3)** Σειρά. **4)** Διαδοχή.

Οι πράξεις που ακυρώνουν το Ταγιάμμουμ: **1)** Οι ίδιες πράξεις που ακυρώνουν την *Ουντού'*· **2)** Η διαθεσιμότητα του νερού, αν το *Ταγιάμμουμ* πραγματοποιήθηκε λόγω της μη διαθεσιμότητάς του· **3)** Εξαφάνιση της αιτίας που κατέστησε το *Ταγιάμμουμ* επιτρεπτό, π.χ. αν κάποιο άτομο έκανε *Ταγιάμμουμ* εξαιτίας κάποιας ασθένειας, και αυτή θεραπεύτηκε.

Οι Αξέπαινες Πράξεις του Ταγιάμμουμ: ► η διαδοχή· ► η αναβολή του για την τελευταία στιγμή που χρειάζεται· ► το να πει κανείς αφού το τέλεσε τις ίδιες επικλήσεις που λέγονται κατά την ολοκλήρωση της *Ουντού'*.

Μέθοδος για την Τέλεση Ταγιάμμουμ: * πριν να ξεκινήσει το άτομο θα πρέπει να έχει την πρόθεση (*Νίγια*) μέσα στην καρδιά του· * στη συνέχεια λέει 'Μπισμι Ελλάχ' (στο Όνομα Του Αλλάχ)· * έπειτα χτυπά το χώμα μία φορά με τα δυο του χέρια· * μετά σκουπίζει το πρόσωπό του, περνώντας τις παλάμες του πάνω από το πρόσωπο και το μούσι του· * ύστερα, σκουπίζει τα χέρια του, την κορυφή του δεξιού χεριού του με την αριστερή του παλάμη, και την κορυφή του αριστερού χεριού, με την παλάμη του δεξιού.

Αφαίρεση των Ακαθαρσιών: Υπάρχουν τρία είδη όντων: **1)** Τα έμβια όντα, τα

οποία διακρίνονται σε δύο είδη: **A) Αυτά που είναι ακάθαρτα (Νάτζας):** όπως οι σκύλοι και οι χοίροι, και τα πουλιά και τα ζώα που δεν είναι θεμιτό να τρώγονται, και είναι μεγαλύτερα από την γάτα στη σωματική τους διάπλαση. Τα ούρα, τα κόπρανα, ο ιδρώτας, το σπέρμα, το γάλα, η βλέννα, το σάλιο και ο εμετός αυτής της κατηγορίας έμψυχων όντων, θεωρούνται ακάθαρτα. **B) Εξαγνισμένα και καθαρά (Τάχρ):** υπάρχουν τρία είδη έμβιων όντων που θεωρούνται εξαγνισμένα και καθαρά: **α.** Οι άνθρωποι και όλα τα μέλη του σώματός τους είναι καθαρά, συμπεριλαμβανομένων του σπέρματος, του ιδρώτα, του σάλιου, της βλέννας και του γάλατος. Όσο για τα ούρα, τα περιττώματα, το προ-σπερματικό υγρό, και το αίμα, αυτά είναι ακάθαρτα. **β.** Ζώα που είναι επιτρεπτό να φαγωθούν. Τα ούρα, τα περιττώματα, ο ιδρώτας, το σπέρμα, το γάλα, η βλέννα, το σάλιο, ο εμετός και το προ-σπερματικό υγρό, θεωρούνται καθαρά. **γ.** Ζώα που είναι δύσκολο για τον άνθρωπο να αποφύγει την επαφή μαζί τους, και δεν επιτρέπεται να τρώγονται, όπως τα γαϊδουράκια, οι γάτες και τα ποντίκια: μόνο το σάλιο και ο ιδρώτας τους θεωρούνται καθαρά.

2) Τα νεκρά όντα: όλα τα νεκρά όντα είναι ακάθαρτα, εκτός από τους νεκρούς ανθρώπους, τα ψάρια, τις ακρίδες, και τα έντομα εκείνα που δεν έχουν αίμα να ρέει, όπως οι σκορπιοί, τα μυρμήγκια και τα κουνούπια. **3) Τα άψυχα όντα:** Όλα τα άψυχα πράγματα είναι αγνά, όπως η γη, οι πέτρες και τα όμοιά τους.

Σημείωση: ► Το αίμα και το πύον είναι ακάθαρτα, μα μια μικρή ποσότητα δικαιολογείται κατά την προσευχή, αν προέρχεται από κάποιο ον που θεωρείται αγνό.

► **Το αγνό αίμα είναι δύο ειδών:** το αίμα των ψαριών και το αίμα που παραμένει στο κρέας μετά τη σφαγή ενός ζώου, από αυτά που είναι επιτρεπτά. ► Κάθε κομμάτι που κόβεται από ζωντανό ζώο, καθώς και τα έμβρυά τους, είναι ακάθαρτα. ► Η αφαίρεση των ακαθαρσιών δε χρειάζεται να γίνει με συγκεκριμένη πρόθεση. Έτσι, αν η βροχή την καθαρίσει [χωρίς κάποιος να το έχει σκοπό], γίνεται καθαρή. ► Το να αγγίξει κανείς κάτι ακάθαρτο, ή να περπατήσει πάνω του δεν ακυρώνει την Ουντού', μα πρέπει κανείς να αφαιρέσει την ακαθαρσία από το σώμα, τα παπούτσια ή τα ρούχα πριν την προσευχή.

Ο εξαγνισμός από την Ακαθαρσία πρέπει να συμβαίνει υπό τις εξής προϋποθέσεις: * Πρέπει να γίνεται με καθαρό νερό. * Το πλυμένο ένδυμα πρέπει να στραγγίζεται και να στύβεται έξω από το νερό αν είναι τέτοιο που στύβεται και στραγγίζεται. * Η Ακαθαρσία πρέπει να αφαιρείται με τρίψιμο κλπ. αν είναι απαραίτητο για να αφαιρεθεί. * Αν οι ακαθαρσίες προέρχονται από σκύλο, το λερωμένο αντικείμενο πρέπει να πλυθεί επτά φορές με νερό, και την όγδοη με χώμα ή σαπούνι.

Χρήσιμες σημειώσεις: ► Αν στη γη υπάρχουν υγρές ακαθαρσίες, όπως ούρα, πρέπει να καθαριστεί χύνοντας νερό πάνω της μέχρι η ακαθαρσία, το χρώμα της και η οσμή της να εξαφανιστούν. Αν στη γη υπάρχουν στερεές ακαθαρσίες, όπως περιττώματα, τότε αυτά και τα απομεινάρια τους πρέπει να αφαιρεθούν. ► Αν η αφαίρεση της Ακαθαρσίας είναι αδύνατη με άλλον τρόπο, παρά μόνο με νερό, τότε πρέπει να χρησιμοποιηθεί νερό. ► Αν το σημείο όπου βρίσκεται η ακαθαρσία δεν είναι επακριβώς γνωστό, τότε ολόκληρη η περιοχή ή το αντικείμενο πρέπει να καθαρίζονται μέχρι να είναι βέβαιο ότι η ακαθαρσία θα αφαιρεθεί. ► Κάποιος που κοιμάται ή αφήνει αέρια δε χρειάζεται να κάνει Ιστιγγά', καθώς τα αέρια είναι καθαρά. Πρέπει όμως να κάνει Ουντού' πριν από την προσευχή και άλλες πράξεις λατρείας.

Κανόνες για τις γυναίκες

Κανονισμοί για το Φυσικό Αίμα των Γυναικών:

Στην ακόλουθη συζήτηση, 'Χάιντ' είναι η εμμηνόρροια του αίματος από τη μήτρα, ενώ 'Ιστιχάντα' είναι η ροή αίματος από τη μήτρα εκτός περιόδου, λόγω ασθένειας¹.

Περίπτωση	Κανόνας
Ποια είναι η μικρότερη και η μεγαλύτερη ηλικία για την έμμηνο ρύση;	Η μικρότερη ηλικία είναι τα 9 έτη, αλλά αν υπάρξει αίμα πριν από αυτή την ηλικία, αποτελεί <i>Ιστιχάντα</i> και όχι έμμηνο ρύση και δεν υπάρχει συγκεκριμένη ηλικία που μία γυναίκα να σταματάει να έχει έμμηνο ρύση.
Πόσο είναι το μικρότερο διάστημα που μπορεί να κρατήσει η εμμηνόρροια;	Μπορεί να κρατήσει και 24 ώρες. Αν κρατήσει λιγότερο, τότε θεωρείται <i>Ιστιχάντα</i> .
Πόσο είναι το μεγαλύτερο διάστημα που μπορεί να κρατήσει η εμμηνόρροια;	Μέχρι και 15 μέρες. Αν κρατήσει περισσότερο, θεωρείται <i>Ιστιχάντα</i> .
Ποιο είναι το μικρότερο διάστημα μεταξύ δύο εμμηνορροιών;	Το μικρότερο χρονικό διάστημα είναι 13 ημέρες. Αν το αίμα εμφανιστεί πριν από αυτό το διάστημα, τότε θεωρείται <i>Ιστιχάντα</i> .
Πόσο διαρκεί η εμμηνόρροια για την πλειοψηφία των γυναικών;	6-7 ημέρες.
Πόσο διάστημα περνά ανάμεσα στις δύο περιόδους για την πλειοψηφία των γυναικών;	23-24 ημέρες.
Είναι το αίμα που ρέει κατά την εγκυμοσύνη ένα είδος εμμηνορροίας;	Κάθε είδους αίμα, είτε σκούρο καφέ, είτε κιτρινωπό που εμφανίζεται κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης θεωρείται <i>Ιστιχάντα</i> .
Πώς γνωρίζει μια γυναίκα ότι η εμμηνόρροιά της έληξε;	Αυτό μπορεί να γίνει γνωστό με δύο τρόπους: 1) με την παρατήρηση έκκρισης λευκού υγρού κατά το τέλος της εμμηνόρροιας. 2) με το σταμάτημα της αιμορραγίας και την εξαφάνιση του αίματος, ή του καφέ ή του κίτρινου, για όσες δεν βλέπουν συχνά αυτό το λευκό υγρό.
Ποιος είναι ο κανόνας σχετικά με τις εκκρίσεις της γυναίκας ενώ είναι καθαρή;	Κάθε διαυγής ή λευκή έκκριση δεν θεωρείται ακαθαρσία, ενώ το αίμα είτε καφέ είτε κίτρινο θεωρούνται. Ωστόσο, και τα δύο αυτά είδη ακυρώνουν την <i>συνταύ</i> , και αν η ροή συνεχίσει, θεωρείται <i>Ιστιχάντα</i> .
Ποιος είναι ο κανόνας σχετικά με τις κίτρινες ή καφέ εκκρίσεις που προέρχονται από τον κόλπο;	Αν εκκρίνονται ακριβώς πριν ή μετά την εμμηνόρροια, προέρχονται από αυτήν, ενώ αν είναι άλλες στιγμές θεωρούνται <i>Ιστιχάντα</i> .
Τι συμβαίνει στην περίπτωση που η εμμηνόρροια ξεκινήσει πριν ή μετά τη φυσιολογική στιγμή;	Όποτε εμφανίζονται τα σημάδια της περιόδου, πρέπει να θεωρηθεί περίοδος, με την προϋπόθεση να έχουν περάσει 13 ημέρες από την τελευταία περίοδο, ειδάλλως θεωρείται <i>Ιστιχάντα</i> .
Τι συμβαίνει στην περίπτωση που η εμμηνόρροια διαρκέσει λιγότερο ή περισσότερο από το φυσιολογικό;	Θεωρείται περίοδος, εκτός αν ξεπεραστεί το ανώτατο χρονικό όριο για την περίοδο, που είναι 15 ημέρες.

¹ Μερικές από τις διαφορές ανάμεσα στην εμμηνόρροια (*Χάιντ*) και την *ιστιχάντα* είναι:

1) Το αίμα της περιόδου έχει σκούρο κόκκινο χρώμα που πλησιάζει το μαύρο, ενώ το αίμα από την *ιστιχάντα* είναι φωτεινό κόκκινο, όπως αυτό της ρινορραγίας. 2) το αίμα της περιόδου είναι πυκνό και μπορεί να είναι αναμεμιγμένο με στερεά κομμάτια, ενώ το αίμα της *ιστιχάντα* είναι αραιό, και ρέει ακατάσχετα όπως το αίμα της πληγής. 3) το αίμα της περιόδου έχει συνήθως άσχημη οσμή, ενώ η οσμή της *ιστιχάντα* είναι σαν αυτή του κανονικού αίματος.

Υπάρχουν πράγματα που απαγορεύονται κατά την εμμηνόρροια, όπως η προσευχή, η νηστεία, η συνουσία, η απαγγελία του Κορανίου, η παραμονή σε τζαμί, το άγγιγμα του Κορανίου και η περιφορά (Ταουάφ).

Τι πρέπει να κάνει μια γυναίκα αν το αίμα ρέει συνεχώς για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, για παράδειγμα για ένα μήνα ή παραπάνω;

Σε αυτήν την περίπτωση, συμβαίνει ένα από τα ακόλουθα σενάρια:

- 1) Αν μια γυναίκα γνωρίζει την ακριβή στιγμή του μήνα που η περίοδός της ξεκινά την κανονική ροή της, και την ακριβή διάρκεια της περιόδου της, είτε μπορεί να ξεχωρίσει το είδος του αίματος (περίοδου ή *Ιστιχάντα*) είτε όχι, πρέπει να θεωρήσει ότι βρίσκεται σε περίοδο αυτές τις συγκεκριμένες ημέρες και για αυτό το συγκεκριμένο διάστημα. Αν η περίοδός της ξεπεράσει αυτές τις μέρες, τότε θεωρείται *Ιστιχάντα*.
- 2) Αν μια γυναίκα γνωρίζει την ακριβή στιγμή του μήνα που η περίοδος ξεκινά, μα όχι τη διάρκεια, πρέπει να θεωρήσει φυσιολογικό διάστημα τις 6-7 μέρες (το διάστημα που διαρκεί η περίοδος των περισσότερων γυναικών), από την ημέρα που συνήθως αρχίζει. [Αν το ξεπεράσει, τότε θεωρείται *Ιστιχάντα*].
- 3) Αν μια γυναίκα γνωρίζει τη διάρκεια της περιόδου της, μα όχι την ακριβή στιγμή του μήνα που αυτή αρχίζει, θεωρεί ως φυσιολογικό τον αριθμό ημερών για τον οποίο είναι σίγουρη από την αρχή του σεληνιακού μήνα. [Αν τον ξεπεράσει, τότε θεωρείται *Ιστιχάντα*].

Αιμορραγία μετά τη γέννα (Νιφάς)

Ερώτηση	Απάντηση
Τι συμβαίνει αν μια γυναίκα γεννήσει, αλλά δε δει αίμα;	Τότε το <i>νιφάς</i> (το διάστημα κατά το οποίο η γυναίκα έχει αιμορραγία μετά την γέννα) δεν ισχύει γι' αυτήν, δε χρειάζεται να πάρει υποχρεωτικό λουτρό, και δε σπάει η νηστεία της.
Τι συμβαίνει αν δει τα σημάδια που αρχίζει ο τοκετός;	Το αίμα και το αμνιακό υγρό που συνοδεύονται με πόνο πριν τον τοκετό δεν θεωρείται <i>νιφάς</i> , αλλά <i>Ιστιχάντα</i> .
Τι συμβαίνει με το αίμα που ρέει κατά τη διάρκεια του τοκετού;	Αυτό είναι <i>νιφάς</i> , ακόμα κι όταν το μωρό δεν έχει βγει πλήρως ή καθόλου.
Πότε ξεκινά η στιγμή της <i>νιφάς</i>;	Οι μέρες πρέπει να αρχίσουν να μετρώνται από τη στιγμή που το μωρό εξέλθει εντελώς από τη μήτρα.
Ποια είναι η μικρότερη περίοδος <i>νιφάς</i>;	Δεν υπάρχει μικρότερη περίοδος. Ακόμη και αν το αίμα σταματήσει να ρέει μετά τη γέννα, είναι υποχρεωτικό για τη γυναίκα να κάνει <i>Γούσλ</i> (λουτρό) και να αρχίσει να εκτελεί προσευχές, και δεν πρέπει να περιμένει να περάσουν ακριβώς σαράντα ημέρες.
Ποιο είναι το μεγαλύτερο διάστημα που μπορεί να διαρκέσει το <i>νιφάς</i>;	Το μεγαλύτερο διάστημα είναι 40 μέρες, και αν το αίμα συνεχίσει μετά απ' αυτό, δεν θεωρείται <i>νιφάς</i> και καθίσταται τότε υποχρεωτικό (μετά τις 40 ημέρες) για μια γυναίκα να κάνει <i>Γούσλ</i> (λουτρό) και να αρχίσει να εκτελεί προσευχές, εκτός και αν εκείνη τη στιγμή συμπίπτει με τη στιγμή που θα περίμενε συνήθως την εμμηνορροϊά της πριν την εγκυμοσύνη [κατά την οποία το αίμα της θεωρείται περίοδος].
Τι συμβαίνει με το αίμα μετά από αποβολή;	Αν το έμβρυο που χάθηκε ήταν ογδόντα ημερών ή λιγότερο, το αίμα θεωρείται <i>Ιστιχάντα</i> , και αν ήταν ενενήντα ημερών ή περισσότερο, θεωρείται <i>νιφάς</i> . Αν το έμβρυο ήταν από 80 μέχρι 90 ημερών, τότε αν είχε το σχήμα ανθρώπου, το αίμα θεωρείται <i>νιφάς</i> , και αν όχι, θεωρείται <i>Ιστιχάντα</i> .
Τι συμβαίνει όταν το αίμα σταματήσει πριν τις σαράντα μέρες, κι έπειτα επιστρέψει;	Αν το αίμα σταματήσει πριν την ολοκλήρωση των σαράντα ημερών, η γυναίκα θεωρείται καθαρή, και πρέπει να κάνει μπάνιο και να προσευχηθεί. Αν η ροή του αίματος επιστρέψει πριν την ολοκλήρωση των σαράντα ημερών, πρέπει να σταματήσει πάλι να προσεύχεται και να το θεωρήσει <i>νιφάς</i> , [μέχρι να καθαριστεί ξανά]. Συνεχίζει έτσι μέχρι να συμπληρωθούν οι σαράντα ημέρες.

Σημειώσεις:

- Η γυναίκα που βρίσκεται στην κατάσταση *Ιστιχάντα* πρέπει να προσεύχεται, κάνοντας *ουντού'* πριν από κάθε προσευχή.
- Αν η έμμηνο ρύση της ή το *νιφάς* σταματήσει πριν την δύση του ηλίου, πρέπει να τελέσει τις προσευχές Αδ-Δούχρ και Αλ-΄Ασρ της ημέρας εκείνης, και αν σταματήσει πριν φτάσει η ώρα της προσευχής Αλ-Φάτζρ, πρέπει να τελέσει τις προσευχές Αλ-Μάγριμπ και Αλ-΄Ισα της προηγούμενης ημέρας.
- Αν η στιγμή της προσευχής φτάσει και η γυναίκα αρχίσει να έχει περίοδο ή *νιφάς* πριν τελέσει αυτήν την προσευχή, δε χρειάζεται να επανορθώσει για αυτή την προσευχή αφού εξαγνιστεί.
- Η γυναίκα πρέπει να έχει τα μαλλιά της ελεύθερα (χωρίς π.χ. κοτσίδα) όταν τελεί την Γούσλ μετά την εμμηνόρροια και το *νιφάς*, μα δεν υποχρεούται όταν τελεί την Γούσλ μετά τη συνουσία.
- Είναι ανεπιθύμητο για τον άνδρα να συνουσιαστεί με τη σύζυγό του όταν αυτή βρίσκεται σε κατάσταση *Ιστιχάντα*, επιτρέπεται όμως αν υπάρχει σοβαρός λόγος.
- Είναι υποχρεωτικό για μια γυναίκα σε κατάσταση *Ιστιχάντα* να κάνει *ουντού'* πριν από κάθε προσευχή.
- Επιτρέπεται για μια γυναίκα να πάρει φαρμακευτική αγωγή για να καθυστερήσει την εμμηνόρροια για να ολοκληρώσει το *Χατζ* και την *Όύμρα*, ή για να ολοκληρώσει τη νηστεία του Ραμαντάν, με την προϋπόθεση ότι το φάρμακο δεν θα την βλάψει με κανέναν τρόπο.

Οι Γυναίκες στο Ισλάμ

Οι γυναίκες είναι ισάξιας με τους άνδρες απέναντι στον Αλλάχ, όσον αφορά την αμοιβή και τη θέση τους, σύμφωνα με την πίστη και τις πράξεις τους. Ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχι σού Σάλαμ) είπε: **«Στ' αλήθεια, οι γυναίκες είναι τα δίδυμα των ανδρών.»** (Αμπου Νταούντ).

Έχουν το δικαίωμα να επιζητήσουν τα δικαιώματά τους ή να διώξουν κάποια μορφή καταπίεσης. Καμία διάκριση δεν υπάρχει ανάμεσα στους άντρες και στις γυναίκες, εκτός από περιορισμένες περιπτώσεις που αναφέρονται ξεκάθαρα στο Ισλάμ. Ο λόγος για αυτές τις περιπτώσεις είναι ότι το Ισλάμ προσέχει τις διαφορετικές ιδιότητες των ανδρών και των γυναικών. Ο Αλλάχ είπε: **«Μα δε Γνωρίζει Αυτός που Δημιούργησε, ενώ Αυτός είναι ο Αλ-Λατέφ (Ευγενής), ο Αλ-Χαμπίρ (Έχει απεριόριστη Γνώση);»** [14:67]. Οι γυναίκες έχουν τις ευθύνες τους, και το ίδιο και οι άνδρες, και κάθε εμπλοκή του ενός στις υποθέσεις του άλλου θα βλάψει την ισορροπία της ζωής. Στις γυναίκες δίδεται η ίδια αμοιβή με τους άνδρες. «Η Ασμά' μπινετ Γιαζίντ πήγε στον Προφήτη (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχι σού Σάλαμ), ενώ εκείνος καθόταν με μερικούς από τους συντρόφους του, και είπε: **«Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ. Είμαι η εκπρόσωπος των γυναικών που στάλθηκε σε σένα. Δεν υπάρχει γυναίκα από την ανατολή ως τη δύση, που είτε άκουσε για τον ερχομό μου σε σένα, είτε δεν άκουσε, που δεν έχει την ίδια άποψη με εμένα. Ο Αλλάχ σε έστειλε με την Αλήθεια ως Αγγελιαφόρο και στους άνδρες και στις γυναίκες. Πιστεύουμε σε σένα και στον Θεό σου που σε έστειλε. Κι όμως εμείς, οι γυναίκες, περιοριζόμαστε στο σπίτι. Μένουμε στα σπίτια σας (δηλ. των ανδρών), σας προσφέρουμε ευχαρίστηση, κυφορούμε τα παιδιά σας. Εσείς, οι άνδρες, είστε ευνοημένοι σε σχέση με μας, στο ότι συμμετέχετε στην προσευχή της Παρασκευής και στις συλλογικές προσευχές στα τζαμιά, στο ότι επισκέπτεστε τους ασθενείς, στο ότι παρευρίσκεστε στις κηδείες, στο ότι προσφέρετε το ένα Χατζ' μετά από το άλλο, και καλύτερα από όλα αυτά στο ότι συμμετέχετε στο Τζιχάντ στο Δρόμο του Αλλάχ. Όταν εσείς οι άνδρες πηγαίνετε για προσκύνημα, για 'Ούμρα ή για τζιχάντ, προσέχουμε την ιδιοκτησία σας, ράβουμε τα ρούχα σας, και ανατρέφουμε τα παιδιά σας για σας. Και έτσι δεν συμμετέχουμε μαζί σας στην αμοιβή, ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ.»** Ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχι σού Σάλαμ) στράφηκε στους Συντρόφους του, ρωτώντας τους: **«Έχετε ακούσει ποτέ μια δήλωση μιας γυναίκας καλύτερη από την ερώτηση αυτής της γυναίκας σχετικά με την θρησκεία της;»** Είπαν: **«Δεν σκεφτήκαμε ότι μια γυναίκα θα καθοδηγηθεί σε κάτι τέτοιο.»** Ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχι σού Σάλαμ) στράφηκε σ' αυτήν και είπε: **«Πήγαινε, ω, γυναίκα, και ενημέρωσε τις υπόλοιπες γυναίκες, πως μια γυναίκα που είναι καλή σύζυγος, της αρέσει να ευχαριστεί τον άνδρα της και να κάνει ό,τι του αρέσει, έχει ισάξια αμοιβή με την αμοιβή όλων των παραπάνω (του συζύγου της).»** Τότε η γυναίκα έφυγε πολύ ευχαριστημένη λέγοντας Ταχλίλ και Τακμίρ. **«(Αλ-Μπάνιχαϊφ) Μια ομάδα γυναικών πήγαν στον Προφήτη (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχι σού Σάλαμ) και είπαν: «Ω, Αγγελιαφόρε Του Αλλάχ, στους άνδρες έχει δοθεί η εύνοια του να συμμετέχουν στο Τζιχάντ στο Δρόμο του Αλλάχ. Δεν υπάρχει κάτι που μπορούμε εμείς να κάνουμε, ώστε να λάβουμε την ίδια αμοιβή;»** Ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχι σού Σάλαμ) είπε: **«Η εργασία που κάνει κάθε μία από σας στο σπίτι της είναι ισάξια με αυτό που κάνει ο πολεμιστής για χάρη του Αλλάχ»** (Αλ-Μπάνιχαϊφ) Επίσης, ο Προφήτης (Σάλα Αλλάχου 'Αλλάχι σού Σάλαμ) υποσχέθηκε σ' εκείνους που είναι καλοί απέναντι στις γυναίκες συγγενείς τους μια σπουδαία αμοιβή. Είπε: **«Όποιος ξοδεύει σε δύο κόρες, ή δύο αδελφές, ή τις συγγενείς του ζητώντας την αμοιβή του Αλλάχ μέχρι να τους Παραχωρήσει ο Αλλάχ επαρκή αγαθά, ή να τους Εμπλουτίσει από τη χάρη Του, αυτές θα είναι ασπίδα γι' αυτόν ενάντια στο Πυρ της Κολάσεως.»** (Αχμαντ)

Μερικοί Κανονισμοί για τις Γυναίκες

► Απαγορεύεται ένας άνδρας να απομονώνεται με μία γυναίκα, χωρίς τον Μάχραμ¹. Ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχ ^{Σάλα} σουά ^{Σάλαμ}) είπε: «Ένας άνδρας δεν πρέπει να απομονώνεται με μία γυναίκα, παρά μόνο μαζί με Μάχραμ.» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

► Επιτρέπεται σε μία γυναίκα να προσευχεται στο Μάστζιντ (τζαμί), αλλά αυτό δεν είναι επιθυμητό όταν φοβάται κάποιον πειρασμό. Η Αϊσα ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχ ^{Σάλα} σουά ^{Σάλαμ} ^{ή ευαρέστηση του}) είπε: «Αν ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχ ^{Σάλα} σουά ^{Σάλαμ}) ζούσε ώστε να δει πώς έχουν αρχίσει να συμπεριφέρονται οι γυναίκες, θα τις εμπόδιζε απ’ το να πάνε στο τζαμί, όπως εμποδίζονταν και οι γυναίκες των Παιδιών του Ισραήλ (οι Εβραίες).» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ). Η αμοιβή μιας γυναίκας για την προσευχή στον οίκο της, πολλαπλασιάζεται, όπως ακριβώς και η αμοιβή ενός άνδρα όταν προσεύχεται στο τζαμί. Μια γυναίκα ήρθε στον Προφήτη ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχ ^{Σάλα} σουά ^{Σάλαμ}) και είπε: «Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, λατρεύω το να προσεύχομαι μαζί σου (δηλ. στο τζαμί σου όταν είσαι ο Ιμάμης στην προσευχή).» Αυτός είπε: «Γνωρίζω ότι λατρεύεις το να προσεύχεσαι μαζί μου, αλλά η προσευχή σου στην πιο απομονωμένη περιοχή του οίκου σου, είναι καλύτερη από την προσευχή σου στο δωμάτιό σου. Η προσευχή στο δωμάτιό σου, είναι καλύτερη απ’ την προσευχή στον οίκο σου. Η προσευχή στον οίκο σου, είναι καλύτερη από την προσευχή στο Τζαμί του λαού σου. Η προσευχή στο Τζαμί του λαού σου, είναι καλύτερη από την προσευχή στο Τζαμί μου.» (Αχμαντ). Είπε ακόμα: «Τα καλύτερα Τζαμιά (μέρη προσευχής) για τις γυναίκες, είναι οι κατοικίες τους.» (Αχμαντ).

► Το Χατζ και το Όυμρα δεν είναι υποχρεωτικά για μία γυναίκα, εκτός κι αν βρει κάποιον Μάχραμ να την συνοδέψει, και δεν επιτρέπεται να ταξιδεύει χωρίς τη συνοδεία αυτού. Ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχ ^{Σάλα} σουά ^{Σάλαμ}) είπε: «Μια γυναίκα δεν πρέπει να ταξιδεύει για παραπάνω από τρεις ημέρες, παρά μόνο μαζί με Μάχραμ.» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ).

► Δεν επιτρέπεται στις γυναίκες να επισκέπτονται τάφους, ούτε να ακολουθούν τη σωρό του νεκρού (τζανάζα). Ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχ ^{Σάλα} σουά ^{Σάλαμ}) είπε: «Ο Αλλάχ ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} καταριέται τις γυναίκες που επισκέπτονται συχνά τους τάφους.» Η Ουμ ‘Ατίγια ^{ή ευαρέστηση του} (‘Αλλάχ ^{Σάλα} σουά ^{Σάλαμ}) είπε: «Μας απαγορεύτηκε να ακολουθούμε την επικήδεια τελετή, και δεν επιβλήθηκε σε μας.» (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ).

► Επιτρέπεται σε μία γυναίκα να βάφει τα μαλλιά της οποιοδήποτε χρώμα, με την προϋπόθεση να μην έχει ως στόχο να εξαπατήσει τον άντρα που επιθυμεί να την παντρευτεί.

► Είναι υποχρεωτικό να δίνεται σε μια γυναίκα το μερίδιό της από την κληρονομιά, την οποία ο Αλλάχ όρισε γι’ αυτή, και απαγορεύεται να της το στερεί κανείς. Αναφέρθηκε σε ένα χαντίθ: «Όποιος αποκόπτει (στερεί) την κληρονομιά στους κληρονόμους του, ο Αλλάχ θα του αποκόψει (στερήσει) την κληρονομιά του στον Παράδεισο την Ημέρα της Ανάστασης.» (Ιμπν Μάτζα).

► Είναι υποχρεωτικό για τον σύζυγο να πληρώνει τα έξοδα της συζύγου του (και των παιδιών), συμπεριλαμβανομένων των αναγκών φαγητού, ποτού, ενδυμασίας

¹ Μάχραμ: Είναι είτε ο σύζυγός της ή κάποιος στενός άνδρας συγγενής, τον οποίο απαγορεύεται από τον Ισλαμικό νόμο να παντρευτεί, όπως αδερφός, πατέρας, θείος, ανιψιός κλπ.

και στέγασης, σύμφωνα με τα αναγνωρισμένα ήθη και έθιμα. Ο Αλλάχ είπε: *«Ας ξοδεύει ο ευκατάστατος άνδρας ανάλογα με τα μέσα που διαθέτει και αυτός που τα μέσα του είναι περιορισμένα, ας ξοδεύει από ό,τι τού έχει δώσει ο Αλλάχ. Ο Αλλάχ δεν τοποθετεί βάρος σε κανέναν, περισσότερο απ' ό,τι (αγαθά) τού έχει δώσει. Ο Αλλάχ θα φέρει μετά από τη δυσκολία διευκόλυνση.»* [65:7].

Αν μια γυναίκα, δεν έχει σύζυγο, τότε αυτά είναι υποχρεωτικό να τα αναλάβει ο πατέρας της, ο αδερφός της, ή ο γιος της. Αν δεν έχει κανένα στενό συγγενή, τότε είναι αξιέπαινο να το αναλάβουν άλλοι άνθρωποι. Ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχι σού Σάλαμ) είπε: *«Αυτός που σπεύδει να φροντίζει τη χήρα ή το φτωχό, είναι σαν έναν πολεμιστή που μάχεται στο Δρόμο του Αλλάχ, ή σαν αυτόν που προσεύχεται όλη νύχτα και νηστεύει όλη μέρα.»* (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

► Μια γυναίκα δικαιούται την κηδεμονία του νεαρού παιδιού της, εφόσον δεν παντρευτεί με άλλον, και εναπόκεινται στον πατέρα τα έξοδα, τα οποία δίνει στη μητέρα για όσο διάστημα έχει την κηδεμονία του παιδιού.

► Δεν είναι αξιέπαινο για μια γυναίκα να χαιρετά πρώτη κάποιον άνδρα, ειδικά αν είναι νέα ή φοβάται κάποιον πειρασμό.

► Είναι αξιέπαινο (Μούσταχαμπ) για μια γυναίκα να ξυρίζει το εφηβαίο, να κάνει αποτρίχωση στην περιοχή της μασχάλης, και να κόβει τα νύχια της κάθε Παρασκευή, και είναι ανεπιθύμητο να τα αφήνει για περισσότερες από σαράντα ημέρες.

► Απαγορεύεται σε μία γυναίκα να αφαιρεί τα φρύδια της, είτε ολόκληρα είτε μέρος τους. Ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχι σού Σάλαμ) είπε: *«Ο Αλλάχ έχει καταραστεί τη γυναίκα που αφαιρεί τα φρύδια της, και αυτήν που της τα αφαιρεί.»* (Αμπου Νταούντ)

Το πένθος για τους νεκρούς (Αλ-Ιχντάντ): Δεν επιτρέπεται μία γυναίκα να πενθεί για κάποιο νεκρό για περισσότερες από τρεις μέρες, εκτός του συζύγου της. Ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχι σού Σάλαμ) είπε: *«Δεν επιτρέπεται σε μία γυναίκα, που πιστεύει στον Αλλάχ και την Τελική Ημέρα να πενθεί για κάποιον νεκρό για περισσότερες από τρεις ημέρες –εκτός από το σύζυγό της.»* (Μόσλεμ)

Καθώς για τον σύζυγό της, είναι υποχρεωτικό γι’ αυτή να τον πενθεί για τέσσερις μήνες και δέκα ημέρες. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, δεν επιτρέπεται η γυναίκα να φορά οποιοδήποτε είδος μακιγιάζ, όπως ρουζ, μακιγιάζ ματιών, ή να φορά κοσμήματα, ακόμη κι αν πρόκειται για δαχτυλίδι, να φορά άρωμα, και να φορά ελκυστικά φωτεινά χρώματα στα ρούχα, όπως κόκκινο ή κίτρινο.

Ωστόσο, επιτρέπεται να κόψει τα νύχια της, να καθαρίσει το σώμα και τα μαλλιά της, να κάνει αποτρίχωση και να κάνει μπάνιο. Δεν υπάρχει συγκεκριμένο χρώμα ρούχων (όπως το μαύρο), το οποίο πρέπει να φορά η πενθούσα, κατά την περίοδο του πένθους.

Η σύζυγος πρέπει να συνεχίσει να κατοικεί στο σπίτι του συζύγου της, και απαγορεύεται να το εγκαταλείψει για να μείνει σε άλλο σπίτι, και δεν επιτρέπεται ούτε να βγει από αυτό το σπίτι εκτός κι αν είναι ανάγκη.

► Απαγορεύεται μία γυναίκα να ξυρίσει τα μαλλιά της, εκτός κι αν είναι ανάγκη, και επιτρέπεται να τα κοντύνει, με τον όρο ότι δεν μιμείται τους άνδρες. Ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχι σού Σάλαμ) είπε: *«Ο Αλλάχ καταριέται τις γυναίκες που μιμούνται τους άνδρες.»* (Αλ-Μπουχάρι).

Επίσης δεν πρέπει να μιμείται τις άπιστες. Ο Προφήτης ^(Σάλα Αλλάχου) ^(Αλλάχ σου Σάλαμ) είπε: **«Όποιος μιμείται κάποιο λαό, είναι ένας απ' αυτόν.»** (Αμπου Νταούντ).

► Οι γυναίκες πρέπει να καλύπτουν το σώμα τους όταν εγκαταλείπουν τις κατοικίες τους με ένδυμα (τζιλμπάμπ) που πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις: **1)** Πρέπει να καλύπτει ολόκληρο το σώμα της· **2)** Δεν πρέπει να γίνει πόλος έλξης και μέσο στολισμού· **3)** Δεν πρέπει να είναι διαφανές· **4)** Πρέπει να είναι φαρδύ, και όχι στενό· **5)** Δεν πρέπει να είναι αρωματισμένο· **6)** Δεν πρέπει να μοιάζει με τα ανδρικά ενδύματα· **7)** Δεν πρέπει να μοιάζει με τα ενδύματα των απίστων· **8)** Δεν πρέπει να είναι λιμπάς Ουλ-Σούχρα (πολυτελής ένδυμα, ή επιδεικτικό, ή να φοριέται ως σύμβολο της κοινωνική της θέσης).

Τα Άουρα (μέλη του σώματος που απαγορεύεται να εκτεθούν σε κοινή θέα) μιας γυναίκας, διακρίνονται ανάλογα με το ποιος θα τα δει σε τρία είδη: **1)** Ο άνδρας της μπορεί να δει ό,τι θέλει· **2)** Οι υπόλοιπες γυναίκες και οι Μάχραμ μπορούν να δουν αυτά που συνήθως φαίνονται, όπως το πρόσωπο, τα μαλλιά, ο λαιμός, τα χέρια, οι πατούσες και οι καρποί της. **3)** Οι άλλοι άνδρες δεν επιτρέπεται να δουν τίποτα, εκτός κι αν τύχει κάποια ανάγκη, όπως για παράδειγμα μια θεραπεία. Αυτό οφείλεται στο γεγονός πως ο πειρασμός μιας γυναίκας βρίσκεται στο πρόσωπό της. Η Φάτιμα μπινετ Αλ-Μούντιρ ^(η ευαρέστηση του) ^(Αλλάχ επ' αυτής) είπε:

«Καλύπταμε συνήθως τα πρόσωπά μας από τους άνδρες.» (Αλ-Χάκιμ).

Η Αϊσα ^(η ευαρέστηση του) ^(Αλλάχ επ' αυτής) είπε: **«Οι ιππείς περνούσαν όταν ήμασταν με τον Αγγελιαφόρο του Αλλάχ ^(Σάλα Αλλάχου) ^(Αλλάχ σου Σάλαμ) στην κατάσταση Ιχράμ (τελετουργικές προετοιμασίες για προσκύνημα). Κάθε φορά που μας πλησίαζαν, χαμηλώναμε τα ενδύματα (τζιλμπάμπ) από το κεφάλι μέχρι και το πρόσωπο, και αφού είχαν περάσει τα ξεσκεπάζαμε (τα πρόσωπά μας).»** (Αμπου Νταούντ)

► Είδη καθορισμένης περιόδου αναμονής (Ίντα):

Υπάρχουν διάφορα είδη Ίντα: 1) Η Ίντα της εγκύου διαζευγμένης ή εγκύου χήρας γυναίκας διαρκεί μέχρι και τη γέννα· **2)** Η Ίντα της χήρας διαρκεί για τέσσερις μήνες και δέκα ημέρες· **3)** Η Ίντα της διαζευγμένης γυναίκας κατά τη διάρκεια της εμμηνόρροιάς της διαρκεί για τρεις εμμηνορροϊκούς κύκλους μετά το διαζύγιο· **4)** Η Ίντα της γυναίκας που δεν έχει εμμηνόρροια διαρκεί για τρεις μήνες.

Κατά την περίοδο της Ίντα, είναι υποχρεωτικό για μια γυναίκα, για την οποία υπάρχει πιθανότητα ο σύζυγός της να την επιστρέψει στο γάμο, να παραμείνει στην κατοικία της με τον σύζυγό της, και εκείνος επιτρέπεται να βλέπει το σώμα της και να μένει μόνος μαζί της (δηλ. χωρίς Μάχραμ), μέχρι να λήξει η περίοδος Ίντα – ίσως ο Αλλάχ να τους οδηγήσει στη συμφιλίωση.

Η επιστροφή (Ράτζ'α) της γυναίκας στο σύζυγό της και η ακύρωση του διαζυγίου, επιτυγχάνεται είτε με την ξεκάθαρη δήλωση του συζύγου, ο οποίος λέει: «Ρατζά'τουκι» (σε επέστρεψα σε μένα, δηλαδή στο γάμο) ή με τη σεξουαλική επαφή. Η επιστροφή της στον έγγαμο βίο δεν απαιτεί της συναίνεσή της¹.

¹ Αν διαθέτει κάποιον έγκυρο λόγο που δεν θέλει να παραμείνει με το σύζυγό της μετά απ' αυτό, μπορεί να υποβάλλει «Χουλ'» (ακύρωση γάμου από την πλευρά της συζύγου).

► Απαγορεύεται μία γυναίκα να παντρευτεί χωρίς τη συγκατάθεση του κηδεμόνα της. Ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχι ουά Σάλαμ) είπε: **«Όποια γυναίκα παντρεύεται χωρίς τη συναίνεση του κηδεμόνα (Ουαλέι) της, τότε ο γάμος της είναι άκυρος, ο γάμος της είναι άκυρος, ο γάμος της είναι άκυρος.»** (Αμπον Νταούντ)

► Απαγορεύεται μία γυναίκα να μακρύνει τα μαλλιά της με άλλα μαλλιά είτε πρόκειται για ψεύτικα μαλλιά είτε μαλλιά κάποιου άλλου, ή να κάνει τατουάζ σε οποιοδήποτε μέρος του σώματός της. Αυτές οι δύο πράξεις συνιστούν μεγάλες αμαρτίες. Ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχι ουά Σάλαμ) είπε: **«Ο Αλλάχ έχει καταραστεί τις γυναίκες που συνδιάζουν τα μαλλιά τους με άλλα μαλλιά και αυτές που βάζουν μαλλιά σε άλλες, και αυτές που κάνουν τατουάζ ή αυτές που κάνουν τα τατουάζ σε άλλες.»** (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ)

► Απαγορεύεται να ζητήσει μια γυναίκα διαζύγιο από τον άνδρα της χωρίς λόγο. Ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχι ουά Σάλαμ) είπε: **«Όποια γυναίκα ζητά από τον σύζυγό της διαζύγιο, χωρίς σοβαρό λόγο, η ευωδία του Παραδείσου θα απαγορευτεί γι’ αυτήν.»** (Αμπον Νταούντ και Ιμπν Μάτζα)

► Είναι υποχρεωτικό μία γυναίκα να υπακούει το σύζυγό της σε όσα επιτρέπονται, ειδικά όταν την καλεί στο κρεβάτι. Ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχι ουά Σάλαμ) είπε: **«Όταν ένας άνδρας καλεί τη σύζυγό του στο κρεβάτι του κι εκείνη αρνείται, και περνά τη νύχτα θυμωμένος μαζί της, οι άγγελοι την καταριούνται μέχρι το πρωί.»** (Αλ-Μπουχάρι και Μόσλεμ).

► Απαγορεύεται μία γυναίκα να φορά άρωμα αν γνωρίζει ότι πρόκειται να περάσει δίπλα από άνδρες. Ο Προφήτης ^{Σάλα} ^{Αλλάχου} (‘Αλλάχι ουά Σάλαμ) είπε: **«Όποια γυναίκα φορά άρωμα και μετά περνάει δίπλα από ανθρώπους, ώστε να μυρίσουν την ευωδία της, τότε είναι τάδε και τάδε (δηλ. μοιχαλίδα).»** (Αμπον Νταούντ)

Η Προσευχή (Σαλά)

Το Αδάν (Κάλεσμα για την Προσευχή) και η Ικάμα (Ανακοίνωση της Αρχής της Προσευχής):

Τόσο το Αδάν, όσο και η Ικάμα αποτελούν υποχρεώσεις (Φαρντ Κιφάγια) για τους άνδρες που δεν ταξιδεύουν (βρίσκονται σε φάση κατοικίας), ενώ αποτελεί Σούννα γι' αυτόν που προσεύχεται μόνος του και για τον ταξιδευτή. Όσο για τις γυναίκες, αυτά είναι ανεπιθύμητα (Μακρούχ).

Ούτε το Αδάν, ούτε η Ικάμα επιτρέπεται να γίνονται πριν την καθορισμένη ώρα, εκτός από το Αδάν της Εωθινής Προσευχής (Φατζρ), για την οποία το πρώτο Αδάν επιτρέπεται να γίνει οποιαδήποτε στιγμή μετά το μέσο της νύχτας.

Οι Προϋποθέσεις για την Προσευχή: 1) Ισλάμ. 2) διανοητική υγεία. 3) η δυνατότητα του να διακρίνει μεταξύ των πραγμάτων και του σωστού από το λάθος κτλ. 4) Καθαριότητα. 5) Η είσοδος την ώρα της προσευχής. Οι ώρες είναι οι εξής: **Η ώρα της προσευχής Δουχρ (Μεσημεριανή)** ξεκινά όταν ο ήλιος, αφού φτάσει στο υψηλότερο σημείο του στον ουρανό, αρχίσει να πέφτει, μέχρι που η σκιά των αντικειμένων ισούται με το μήκος τους. **Η ώρα της προσευχής 'Ασρ (Απογευματινή)** ξεκινά από τη στιγμή που τελειώνει η Δουχρ, μέχρι που η σκιά ενός αντικειμένου είναι διπλάσια του μήκους του· αυτό είναι που προτιμάται, αλλά λόγω ανάγκης μπορεί να επεκταθεί μέχρι να δύσει ο ήλιος. **Η ώρα της προσευχής Μάγριμπ (Ηλιοβασίλεματος)** ξεκινά μετά τη δύση του ηλίου, μέχρι και την εξαφάνιση της ερυθρότητας ή του λυκόφωτος απ' τον ουρανό. **Η ώρα της προσευχής 'Ισά' (Νυχτερινής)** ξεκινά από τη στιγμή που τελειώνει η Μάγριμπ μέχρι το μέσο της νύχτας¹, και μπορεί να συνεχιστεί μέχρι και την αυγή αν είναι απαραίτητο. **Η ώρα της προσευχής Φατζρ (Εωθινή)** ξεκινά το ξημέρωμα², μέχρι που ανατέλλει ο ήλιος. 6) Η κάλυψη των ιδιωτικών περιοχών ('Αουρα). Η ιδιωτική περιοχή ενός άνδρα που έχει φτάσει στην ηλικία των δέκα χρόνων ή περισσότερων, εκτείνεται από τον αφαλό του ως το γόνατό του, και για μια γυναίκα, που έχει εισέλθει στην εφηβεία, κατά την προσευχή πρέπει να καλύπτεται ολόκληρο το σώμα, εκτός από το πρόσωπό της εκτός κατά την παρουσία ξένων ανδρών. Αν όμως κάτι από το σώμα της φαίνεται όπως ο καρπός της ή τα πόδια της, τότε η προσευχή της είναι άκυρη. 7) Απουσία ακαθαρσιών (Νατζάσα) από το σώμα, τα ενδύματα και τον τόπο προσευχής, σύμφωνα με τις καλύτερες δυνατότητες του καθενός. 8) Στροφή του σώματος προς την Κατεύθυνση της προσευχής (Κέμπλα) σύμφωνα με τις δυνατότητες του καθενός. 9) Πρόθεση (Νίγια).

Τα Απαραίτητα Στοιχεία, ή Πυλώνες της Προσευχής (Αρκάν Αλ-Σαλά):

1) Όρθια στάση (Κιγιάμ) κατά την προσευχή για όσους μπορούν. 2) Έναρξη της προσευχής με τη φράση Αλλάχου Άκμπαρ (Τακμπίρατ-Αλ-Ιχράμ). Αυτή η φράση απαγορεύει όλες τις άλλες λέξεις και πράξεις που δεν σχετίζονται με την προσευχή. 3) Απαγγελία της Σούρα Αλ-Φάτιχα. 4) Υπόκλιση (Ρουκού') σε κάθε Ράκ'α. 5) Έγερση μετά το Ρουκού'. 6) Πλήρης ευθυγράμμιση του σώματος μετά το

¹ Προσέξτε ότι το μέσο της νύχτας δεν είναι στις 00:00, αλλά στο χρονικό σημείο μεταξύ της Μάγριμπ και Φατζρ.

² Η πρώτη εμφάνιση φωτός στον ουρανό.

Ρουκού'. **7)** Πρηνής στάση (Σογκούντ) πάνω στα επτά σημεία του σώματος (τα δάχτυλα των δύο ποδιών, δύο γόνατα, δύο παλάμες των χεριών, και το μέτωπο με τη μύτη). **8)** Έγερση μετά την πρηνή στάση και κάθισμα μεταξύ των δύο Σάτζντα. **9)** Απαγγελία της τελευταίας μαρτυρίας (Τασάχουντ). **10)** Κάθισμα για την τελευταία Τασάχουντ. **11)** Επίκληση προς τον Αλλάχ να ευλογήσει τον Προφήτη Του (ﷺ) κατά την τελευταία μαρτυρία. **12)** Λήξη της προσευχής με τη φράση «Ασ-Σαλάμο Αλάικουμ ουά Ράχματο Αλλάχ» (Τασλείμ). **13)** Ορθή εκτέλεση όλων των πυλώνων με την ορθή στάση του σώματος δίνοντας τον απαραίτητο χρόνο για κάθε πυλώνα χωρίς βιασύνη, αναφορικά με την στάση όλων στις θέσεις τους. **14)** Εκτέλεση όλων αυτών των πυλώνων με τη σειρά που αναφέρθηκε παραπάνω.

Η προσευχή δεν θεωρείται έγκυρη, εκτός κι αν αυτοί οι πυλώνες τελεστούν. Αν κάποιος παραλείψει κάποιον απ' αυτούς σε μια μονάδα (Ράκ'α) της προσευχής, τότε αυτή η Ράκ'α είναι άκυρη, είτε αυτό έγινε εσκεμμένα, είτε απλά ξεχάστηκε.

Οι Υποχρεωτικές Πράξεις (Ουατζιμπάτ)¹ της Προσευχής: **1)** Όλα τα Τακμπιράτ (οι αναφορές της φράσης «Αλλάχου Άκμπαρ», («Ο Αλλάχ είναι ο Μέγας»)), εκτός από το Τακμπίρατ Αλ-Ιχράμ. **2)** Η αναφορά της φράσης «Σάμ'α Αλλάχου λιμάν Χάμιντα», («Ο Αλλάχ ανταποκρίνεται σε όσους Τον εξυμνούν»), μετά την έγερση από τη ρουκού', την οποία πρέπει να την πει ο Ιμάμης σε μια συλλογική προσευχή, ή από το άτομο αν είναι μόνο του. **3)** Η αναφορά της φράσης «Ραμπάνα ουα λάκα Αλ-Χάμντ»), («Ω, Κύριέ μας, σε σένα ανήκει ο έπαινος»), μετά την έγερση από τη ρουκού'. **4)** Η αναφορά της φράσης «Σουμπχάνα Ραμπίγια Αλ-Αδεϊμ», («Δόξα στον Αλλάχ, τον Μέγα») μόλις υποκλίνεται ο προσευχόμενος. **5)** Η αναφορά της φράσης «Σουμπχάνα Ραμπίγια Αλ-Ά'λα», («Δόξα στον Αλλάχ, τον Ύψιστο») μόλις ο προσευχόμενος πέφτει πρηνής. **6)** Η αναφορά της φράσης «Ραμπί ίγφιρ λι», («Ω, Κύριε μου, συγχώρεσέ με») στο κάθισμα μεταξύ των δύο Σάτζντα. **7)** Το πρώτο Τασάχουντ (μαρτυρία). **8)** Το να κάθεται ο προσευχόμενος για το πρώτο Τασχούντ.

Όποιος παραλείπει οποιαδήποτε από αυτές τις οχτώ υποχρεωτικές πράξεις εσκεμμένα, η προσευχή του είναι άκυρη. Αν παραλείψει κάτι από αυτά επειδή το ξέχασε, πρέπει να πέσει πρηνής δύο φορές για την παράλειψή του αυτή.

Οι Αξιέπαινες Πράξεις (Σούναν) της Προσευχής: Είναι δύο ειδών: φράσεις και πράξεις. Η παράλειψη των πράξεων Σούναν της προσευχής δεν καθιστά την προσευχή άκυρη, ακόμη κι αν είναι σκόπιμη.

Οι Σούναν των φράσεων του προσευχόμενου περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:
 ► να απαγγέλει την εναρκτήρια δέηση (Ντου'ά' Αλ-Ιστεφτάχ)· ► να αναζητά καταφύγιο από το Σαϊτάν (Σατανά) (Αλ-Ιστί'άδα)· ► να ξεκινά την απαγγελία του Κορανίου με το Όνομα του Αλλάχ (Μπίσμι Ελλάχ Αρ-Ραχμάν Αρ-Ραχείμ)· ► να λέει τη λέξη «Αμίν» στο τέλος της Σούρα Αλ-Φάτιχα· ► Να απαγγέλει κάποια Εδάφια του Κορανίου μετά την Αλ-Φάτιχα· ► Να απαγγέλει ο Ιμάμης φωναχτά το

¹ Αυτό που εννοείται εδώ με τον όρο υποχρεωτικές πράξεις, είναι οι πράξεις τις οποίες, αν παραλείψει κανείς, πρέπει να εκτελέσει την πρηνή στάση (Σογκούντ) δύο φορές για επανόρθωση στο τέλος της προσευχής, χωρίς να χρειάζεται να τελέσει κανείς τις πράξεις που παρέλειψε.

Κοράνιο (οι ακόλουθοι ή οι μα'μούμ απαγορεύεται να απαγγέλουν φωναχτά) (ενώ ένα άτομο που προσφέρει την προσευχή μόνο του είναι ελεύθερο να επιλέξει). ► να λέει «Χάμνταν Καθείραν Ταϊγέμπαν Μουμπάρακαν φίχι Μιλ'α Ασ-Σαμαουάτι ουά Μιλ'α Αλ-Αρντι κτλ... » αφού πει «Ραμπάνα ουά λακα Αλ-Χαμντ». ► να λέει «Σουμπχάνα Ραμπίγια Αλ-΄Αδείμ», «Σουμπχάνα Ραμπίγια Αλ-΄Α'λα» και «Ράμπι ιγφιρ λι» περισσότερες από μία φορές όσο υποκλίνεται, πέφτει πρηνής ή κάθεται. ► να κάνει τις επικλήσεις πριν την τελική φράση «Ασ-Σαλάμο ΄Αλάικουμ ουά Ράχματο Αλλάχ.»

Οι Σούνναν των πράξεων του προσευχόμενου συμπεριλαμβάνουν τα εξής:

► να σηκώνει τα χέρια τη στιγμή του Τακμπίρατ Αλ-Ιχράμ, τη στιγμή πριν να σκύψει για το ρουκού', τη στιγμή μετά από την έγερση από τη ρουκού' σε όρθια στάση, και τη στιγμή μετά από την έγερση από το πρώτο Τασάχουντ. ► να τοποθετεί το δεξί του χέρι πάνω στο αριστερό, κάτω από το στήθος ενώ είναι όρθιος. ► να κρατά τα μάτια του σταθερά στο σημείο όπου πέφτει πρηνής. ► να κρατά τα πόδια χωρισμένα ενώ είναι όρθιος. ► να τοποθετεί πρώτα στο έδαφος τα γόνατα, έπειτα τα χέρια και το μέτωπο με τη μύτη για την πρηνή στάση. ► το στομάχι να μην αγγίζει τους μηρούς, και να μην αγγίζονται οι μηροί με τις κνήμες, να διατηρεί απόσταση ανάμεσα στα γόνατα, να κρατά τις φτέρνες σηκωμένες, ενώ τα δάχτυλα των ποδιών να αγγίζουν σταθερά το έδαφος με κάποια απόσταση μεταξύ των δύο ποδιών και να δείχνουν [τα δάχτυλα] προς την Κέμπλα, να τοποθετεί τα χέρια με τα δάχτυλα ενωμένα μαζί στο έδαφος, στο ύψος των ώμων όσο βρίσκεται το άτομο σε πρηνή στάση. ► να σηκώνεται βάζοντας πίεση πρώτα στα πόδια και έπειτα να στηρίζεται στα γόνατα με τα χέρια τοποθετημένα πάνω στα γόνατά του, όταν σηκώνεται. ► να κάθεται (Γκάλσιτ Αλ-Ιφτιράς) για το πρώτο Τασάχουντ, και όταν κάθεται μεταξύ των δύο πρηνών στάσεων (βλ. το διάγραμμα στο τέλος του βιβλίου, όπου περιγράφονται δύο τρόποι καθίσματος, που ονομάζονται *Ιφτιράς*). ► να κάθεται (Γκάλσιτ Ατ-Ταουάρρουκ) κατά το τελευταίο Τασάχουντ (βλ. το διάγραμμα, όπου περιγράφονται τρεις τρόποι καθίσματος, που ονομάζονται *Ταουάρρουκ*). ► να απλώνει τα χέρια στους μηρούς με τα δάχτυλα ενωμένα να δείχνουν προς την Κέμπλα, μεταξύ των δύο πρηνών στάσεων, επίσης και κατά του κάθισμα του Ατ-Τασάχουντ. ► κατά το κάθισμα του Ατ-Τασάχουντ να κάνει έναν κύκλο με τον μέσο και τον αντίχειρα του δεξιού χεριού, και να δείχνει με το δείκτη κατά τη διάρκεια της μνημόνευσης του Αλλάχ και της ικεσίας, ως σύμβολο της Μοναδικότητας του Αλλάχ. ► να στρέφει το πρόσωπό του προς τα δεξιά και στη συνέχεια προς τα αριστερά, όταν κάνει τους τελευταίους χαιρετισμούς (Τασλείμ) (λέγοντας Ασ-Σαλάμου ΄Αλάικουμ ουά Ράχματο Αλλάχ, και στη δεξιά μεριά και στη αριστερή).

(Σιτζούντ Ασ-Σάχο) Πρηνής στάση στην περίπτωση που κάποιος ξεχάσει να κάνει κάτι από τις υποχρεωτικές πράξεις (Ουατζιμπάτ) της Προσευχής: Σύμφωνα με τη Σούννα μπορεί κανείς να πέσει πρηνής (*Σιτζούντ Ασ-Σάχο*) [δύο φορές μετά από την τελευταία μαρτυρία] εάν κατά λάθος απαγγείλει κάτι σε σημείο που δεν πρέπει, όπως για παράδειγμα να απαγγείλει το Κοράνιο ενώ είναι πρηνής. Επιτρέπεται να πέσει πρηνής (*Σιτζούντ Ασ-Σάχο*) αν παραλείψει κάποια

πράξη που αποτελεί Σούννα στην προσευχή. Ωστόσο, είναι υποχρεωτικό (Ουάτζιμπ) να πέσει κανείς πρηνής αν ξέχασε μια υποχρεωτική πράξη ή αν πρόσθεσε μια έξτρα υπόκλιση ή πρηνή στάση ή όρθια στάση ή κάθισμα, επίσης και αν εκτέλεσε τους χαιρετισμούς πριν το τέλος της προσευχής, ή εάν κάνει κάποιο φανερό λάθος στην απαγγελία του Κορανίου, το οποίο διαστρεβλώνει τη σημασία του, καθώς και αν έχει κάποια αμφιβολία για κάτι που προσέθεσε κάποια χρονική στιγμή.

Η προσευχή καθίσταται άκυρη, αν κάποιος εσκεμμένα παραλείψει να πέσει πρηνής (*Σιτζούντ Ασ-Σάχο*) αφού ξεχάσει κάτι, όπως επιβάλλεται. Μπορεί κάποιος να πέσει πρηνής αυτές τις δύο φορές, πριν ή μετά τους τελευταίους χαιρετισμούς. Ωστόσο, αν κάποιος ξεχάσει να πέσει σε πρηνή στάση (*Σιτζούντ Ασ-Σάχο*) μέχρι λίγο μετά την ολοκλήρωση της προσευχής, τότε δεν είναι πια απαραίτητο.

Η Περιγραφή της Προσευχής:

► Ξεκινά κανείς στρέφοντας το σώμα του προς την κατεύθυνση της προσευχής (*Κέμπλα*) και μετά λέγοντας την Τακπίρατ Αλ-Ιχράμ: «*Αλλάχου Άκμπαρ*», σηκώνοντας τα χέρια του ταυτόχρονα στο ύψος των ώμων του, κι έπειτα τα τοποθετεί κάτω από το στήθος του, με το δεξί χέρι στην κορυφή του αριστερού.

Σημείωση: Ο Ιμάμης (ηγούμενος) λέει όλα τα Τακμπιράτ (με τη φράση «*Αλλάχου Άκμπαρ*») δυνατά, ώστε αυτοί που ακολουθούν να τον ακούσουν, ενώ τα λένε σιγά.

► Κρατά τα μάτια του προσηλωμένα στο σημείο που θα πέσει πρηνής και λέει μία εναρκτήρια δέηση, η οποία έχει αναφερθεί με αξιοπιστία σε ένα αυθεντικό χαντίθ. Για παράδειγμα, μπορεί να πει, «*Σουμπχάνακα Αλλαχούμμα ουά Μπι-Χάμντικα ουά Ταμπάρακα Τσμουκα ουά Τα'άλα Τζάντουκα ουά λα ιλάχα Γάρουκ.*»

► Έπειτα λέει «*Α'ούδου Μπι-Ελλάχι μιν Ασ-Σαϊτάν Αρ-Ρατζείμ*» (Ζητώ καταφύγιο στον Αλλάχ από τον καταραμένο Σατανά). Έπειτα λέει «*Μπισμι Ελλάχι Ερ-Ραχμάνι Ερ-Ραχείμ*» (Εις το Όνομα του Αλλάχ, του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου). Όλα αυτά λέγονται χαμηλόφωνα.

► Έπειτα απαγγέλλει τη Σούρα Αλ-Φάτιχα δυνατά αν είναι ο Ιμάμης σε μια προσευχή που διαβάζεται φωναχτά. Προτείνεται οι ακόλουθοι του Ιμάμη να απαγγέλλουν τη Σούρα Αλ-Φάτιχα χαμηλόφωνα όταν σταματήσει ο Ιμάμης την απαγγελία του αν η προσευχή απαγγέλλεται φωναχτά, ενώ είναι υποχρεωτικό αν η προσευχή απαγγέλλεται χαμηλόφωνα (*Λουχρ* και *Άσρ*).

► Έπειτα διαβάζει οτιδήποτε άλλο επιθυμεί από το Κοράνιο. Είναι καλύτερο να απαγγέλλει κανείς ό,τι επιθυμεί από τη Σούρα *Καφ* [50] έως τη Σούρα *Αν-Νάμπα* [78], κατά την προσευχή *Φατζρ*, και ό,τι επιθυμεί από τη Σούρα *Αντ-Ντούχα* [93] έως τη Σούρα *Αν-Νας* [114], κατά τη *Μάγριμπ*, και ό,τι επιθυμεί από τη Σούρα *Αν-Νάμπα* [78] έως τη Σούρα *Αντ-Ντούχα* [93] κατά τις υπόλοιπες προσευχές. Ο Ιμάμης απαγγέλλει φωναχτά κατά την προσευχή *Φατζρ* και κατά τα δύο πρώτα *Ράκ'α* των προσευχών *Μάγριμπ* και *Ίσα*. Όλες οι υπόλοιπες προσευχές απαγγέλλονται χαμηλόφωνα.

► Έπειτα σηκώνει τα χέρια του όπως στην Τακπίρατ Αλ-Ιχράμ και λέει «*Αλλάχου Άκμπαρ*», κι έπειτα υποκλίνεται. Βάζει τα χέρια του τεντωμένα στα

γόνατά του, πιάνοντάς τα με τα δάχτυλά του ανοιγμένα μεταξύ τους ενώ ισιώνει την πλάτη, ώστε το κεφάλι να βρίσκεται στην ίδια ευθεία με την πλάτη. Έπειτα λέει, **«Σουμπχάνα Ραμπίγια Αλ-΄Αδείμ»** (Δόξα στον Αλλάχ, Τον Μέγα) τρεις φορές.

► Έπειτα σηκώνει το κεφάλι του λέγοντας, **«Σάμι’α Αλλάχου λιμάν Χάμιντα»** (Ο Αλλάχ απαντά σ’ αυτόν που Τον δοξάζει). Έπειτα αφού εγέρθηκε λέει, **«Ραμπάνα ουά Λάκα Αλ-Χάμντ»** (Ω, Κύριέ μας, σε Σένα ανήκει η Δόξα), προσθέτοντας, **«Χάμνταν Καθείραν Τάιγεμπαν Μουμπάρακαν φίχι Μιλ’α Ασ-Σαμαουάτι ουά Μιλ’α Αλ-Αρντ ουά Μιλ’α μα Σί’τα μιν Σάν’ιν μπά’ντ»**.

► Έπειτα πέφτει σε πρηνή στάση λέγοντας **«Αλλάχου Ακμπαρ»**. Κρατά το στομάχι του μακριά από τους μηρούς, και τους μηρούς μακριά από τις κνήμες ενώ το έδαφος αγγίζουν: το μέτωπο, η μύτη, και οι δυο παλάμες, και τα δύο γόνατα, και τα δάχτυλα και των δύο ποδιών, με τα δάχτυλα των χεριών και των ποδιών να είναι στραμμένα προς την Κέμπλα· και λέει στη στάση αυτή τρεις φορές: **«Σουμπχάνα Ραμπίγια Αλ-΄Α’λα»** (Δόξα στον Κύριό μου, Τον Ύψιστο). Μπορεί να το πει αυτό όσες φορές επιθυμεί, ή αν επιθυμεί, να κάνει επικλήσεις για ό,τι θέλει.

► Έπειτα υψώνει το κεφάλι του, λέγοντας **«Αλλάχου Ακμπαρ»** καθήμενος (Γκάλσιτ Ατ-Ταουάρρουκ) στον αριστερό του μηρό, με την πτέρνα του δεξιού ποδιού του στραμμένη προς τα πάνω και τα δάχτυλα στο έδαφος, λυγισμένα και στραμμένα προς την Κέμπλα. Έπειτα λέει δύο φορές, **«Ράμπι Τγφιρ λι»** (Ω, Αλλάχ, συγχώρεσέ με).

► Έπειτα πέφτει πρηνής όπως και πριν λέγοντας: **«Σουμπχάνα Ραμπίγια Αλ-΄Α’λα»** και μετά σηκώνεται, λέγοντας **«Αλλάχου Ακμπαρ»** κάνοντας το δεύτερο Ράκ’α όπως το πρώτο.

► Έπειτα κάθεται στην κατάσταση Ιφτιράς για την πρώτη μαρτυρία (Ατ-Τασάχουντ Αλ-΄Αουαλ), με το δεξί του χέρι στον δεξιό του μηρό και το αριστερό χέρι στον αριστερό του μηρό, σχηματίζοντας μια γροθιά με το δεξί του χέρι, ενώ σχηματίζει έναν κύκλο με τον αντίχειρα και τον μέσο, δείχνοντας με τον δείκτη και λέγοντας: **«Ατ-Ταχτιγιάτου Λελλάχι ουά Ασ-Σαλαουάτου ουά Ατ-Ταϊγεμπάτ, Ασ-Σαλάμου ‘αλάικα αϊούχα Αν-Ναμπεί ουά Ράχματου Αλλάχι ουά Μπαρακάτου, Ασ-Σαλάμου ‘αλάινα ουά ‘αλά ‘ιμπάντι Ελλάχι Ασ-Σάλιχέιν, ασχάντου αλ-λά Ιλάχα ιλλα Αλλάχ ουά ασχάντου αν Μωχαμμάνταν ‘άμπντουχου ουά ρασούλου»** (Οι καλύτεροι χαιρετισμοί είναι για τον Αλλάχ, και οι προσευχές και κάθε αγνό και καλό. Είθε η ειρήνη, το έλεος και οι ευλογίες του Αλλάχ να είναι σε σένα, ω, Προφήτη. Είθε η ειρήνη να είναι σε μας και στους ευσεβείς δούλους του Αλλάχ. Μαρτυρώ ότι δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός από τον Αλλάχ και μαρτυρώ ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο δούλος Του και ο Αγγελιαφόρος Του).

► Έπειτα σηκώνεται και προσεύχεται το τρίτο και τέταρτο Ράκ’α. Απαγγέλει σ’ αυτά μόνο τη Σούρα-Αλ-Φάτιχα χαμηλόφωνα και κάθεται στη στάση Ταουάρρουκ για την τελευταία μαρτυρία (Ατ-Τασάχουντ Αλ-Αχείρ) και επαναλαμβάνει τα ίδια με την πρώτη, αλλά προσθέτει: **«Αλλάχουμ Σάλι ‘Αλά Μωχάμμαντ ουά ‘Αλά Άλλι Μωχάμμαντ, Κάμα Σαλάντα ‘Αλά Ιμπραχείμ ουά ‘Αλά Άλλι Ιμπραχείμ, Τνακα Χαμείντον Ματζείντ. Αλλάχουμ Μπάρικ ‘Αλά Μωχάμμαντ ουά ‘Αλά Άλλι Μωχάμμαντ, Κάμα Μπάρακτ ‘Αλά Ιμπραχείμ ουά ‘Αλά Άλλι Ιμπραχείμ, Τνακα**

Χαμείντον Ματζείντ.» (Ω, Αλλάχ, Επαίνεσε τον Μωχάμμαντ και την οικογένεια του Μωχάμμαντ, όπως ακριβώς Επαίνεσες τον Αβραάμ και την οικογένεια του Αβραάμ. Πράγματι, είσαι Αξιέπαινος και Ένδοξος. Ω, Αλλάχ, Ευλόγησε τον Μωχάμμαντ και την οικογένεια του Μωχάμμαντ, όπως ακριβώς Ευλόγησες τον Αβραάμ και την οικογένεια του Αβραάμ. Πράγματι, είσαι Αξιέπαινος και Ένδοξος.).

Σύμφωνα με τη Σούννα μπορούμε μετά να προσθέσουμε: **«'Α'ούδον Μπι-Ελλάχι μιν 'Αδάμπ Αν-Ναρ ονά 'Αδάμπ Αλ-Κάμπρ, ονά Φίτνατ Ελ-Μάχια ονά Αλ-Μαμάτ, ονά Φίτνατ Αλ-Μασείχ Αντ-Ντατζάλ»** (Ω, Αλλάχ αναζητώ καταφύγιο σε Σένα από την τιμωρία του Πυρός της Κολάσεως, και από την τιμωρία του Τάφου, και από τη δοκιμασία της ζωής και του θανάτου, και από τη δοκιμασία του Αντίχριστου). Μπορεί στη συνέχεια να πει κι άλλες επικλήσεις όπως αναφέρθηκε στη Σούννα.

► Λέει έπειτα **«Ασ-Σαλάμουν 'Αλάικουμ ονά Ραχματου Αλλάχ»** (Ειρήνη σε σας και το Έλεος του Αλλάχ σε σας), στρέφοντας το κεφάλι του στα δεξιά του και επαναλαμβάνοντας στη συνέχεια τα ίδια, στρέφοντας το κεφάλι του στ' αριστερά του. Σύμφωνα με τη Σούννα του Προφήτη (Σάλα Αλλάχου 'Αλάιχ ονά Σάλαμ) κάνουμε κάποιες από τις επικλήσεις μετά την ολοκλήρωση της προσευχής όπως αναφέρθηκε στο Χαντίθ¹.

Η Προσευχή του Ασθενή: ► Αν το να στέκεται όρθιος επιδεινώνει την ασθένεια κάποιου ή αν κάποιος δεν έχει τη δυνατότητα να σταθεί όρθιος, τότε μπορεί να προσεύχεται καθιστός. Αν κάποιος δεν είναι ικανός να προσεύχεται καθιστός, πρέπει να προσεύχεται ξαπλωμένος στο πλάι. Αν δεν μπορεί να προσευχηθεί ξαπλωμένος στο πλάι, πρέπει να προσεύχεται ανάσκελα. ► Αν κάποιος δεν μπορεί να υποκλιθεί ή να εκτελέσει την πρηνή στάση, πρέπει [με το σώμα ή το κεφάλι του] να συμβολίσει τις ενέργειες αυτές. ► Αν κάποιος παραλείψει κάποια από τις προσευχές του, πρέπει να τις αναπληρώσει καθυστερημένα. ► Αν κάποιος δεν μπορέσει να κάνει κάθε προσευχή στην ώρα που πρέπει, μπορεί να συνδυάσει τις προσευχές Δουχρ και 'Ασρ μαζί, και τις προσευχές Μάγριμπ και 'Ισα μαζί, στην καθορισμένη ώρα αντίστοιχα.

Η προσευχή του Ταξιδευτή: ► Αν η απόσταση του ταξιδιού είναι μεγαλύτερη από ογδόντα πέντε περίπου χιλιόμετρα, το άτομο μπορεί να συντομεύσει τις προσευχές Δουχρ, 'Ασρ και 'Ισα από τέσσερα Ράκ'α σε δύο την μέρα του ταξιδιού.

¹ Μερικές από αυτές είναι οι εξής: Λέει κάποιος, «'Αστάφιρουν Αλλάχ» [Ζητώ τη συγχώρεση του Αλλάχ] τρεις φορές, και έπειτα λέει, **«Αλλάχουμα 'αν-τα Ασ-Σαλάμ, ονά Μίνκα Ασ-Σαλάμ, Ταμπαράκτα για Λα Ατζ-Τζαλάλι ονά Αλ-Ικράμ, λα ιλάχα ύλα Αλλάχου Ουαχιντάχου λα σαρίκα Λαχ, Λάχου Αλ-Μουόλκον ονά Λάχου Αλ-Χάμντον ονά Χοόα 'άλα κούλλι σάι'ιν Καντείρ, λα χάουλα ονά λα κοούαταν ύλα Μπιλλάχ, λα ιλάχα ύλα Αλλάχ, ονά λα νά'μπουντον ύλα Ιγιό, Λάχον Αν-Νί'ματα ονά Αλ-Φάντλ, ονά Λάχον Αθ-Θανά'ον Αλ-Χάσσαν, λα ιλάχα ύλα Αλλάχ μοχλίσσίνα Λάχου Αντ-Ντίνα ουαλάου κάρικα Αλ-Καφιρούν, Αλλάχουμα λα μάνι'α λίμα 'Α'τάιτ, ονά λα μου'τι λίμα Μανά'τ, ονά λα γιάνφα'ον δα Αλ-Τζάντι Μίνκα Αλ-Τζάντ»**. Λέει επίσης κανείς, **«Σουμπχάνα Αλλάχ», «Αλ-Χάμντον Αλλάχ»** και **«Αλλάχου Άκμπαρ»** το καθένα τριάντα τρεις φορές, και έπειτα, για την εκατοστή να πει, **«Λα ιλάχα ύλα Αλλάχ, Ουαχιντάχου λα σαρίκα Λαχ, Λάχον Αλ-Μουόλκ, ονά Λάχον Αλ-Χάμντ, ονά Χοόα 'άλα κούλλι σάι'ιν Καντείρ»**. Έπειτα να διαβάσει το Εδάφιο Άγιατ Αλ-Κούρσι (2:255), τη Σούρα Αλ-Ιχλās (112) και τη Σούρα Αλ-Φάλακ (113) και τη Σούρα Αν-Νας (114). Μετά τη Σαλά Αλ-Φατζρ και τη Σαλά Αλ-Μάγριμπ, θα πρέπει να επαναλάβει την απαγγελία των κεφαλαίων (112, 113 και 114) τρεις φορές.

► Αν το άτομο έχει σκοπό να μείνει σε ένα ενδιαμέσο μέρος του ταξιδιού του για περισσότερες από τέσσερις ημέρες –20 υποχρεωτικές προσευχές – πρέπει να τελέσει τις προσευχές ολοκληρωμένες, και όχι να τις συντομεύσει. ► Πρέπει κανείς να τελεί τις προσευχές ολοκληρωμένες όταν προσεύχεται πίσω από κάποιον *Ιμάμη* που είναι κάτοικος. ► Αν κάποιος θυμηθεί στο ταξίδι μια προσευχή που είχε ξεχάσει ως κάτοικος (δηλ. πριν να ταξιδέψει) ή το αντίστροφο, πρέπει να την προσφέρει ολοκληρωμένη. ► Ο ταξιδευτής μπορεί να προσφέρει τις προσευχές στην ολοκληρωμένη μορφή τους αν το επιθυμεί, αλλά το να τις συντομεύσει είναι καλύτερο.

Η Προσευχή της Παρασκευής (Σαλάτ Αλ-Τζούμου'α): Αυτή η προσευχή είναι καλύτερη από τη *Δουχρ*. Είναι μια ανεξάρτητη προσευχή και όχι κάποιος συντομευμένος τύπος της *Δουχρ*. Δεν επιτρέπεται να την προσφέρει κανείς με τέσσερα *Ράκ'α*, να την κάνει με την πρόθεση της *Δουχρ*, ή να τη συνδυάσει με την προσευχή *΄Ασρ*, ακόμη κι αν υπάρχει έγκυρος λόγος γι' αυτό.

Η Προσευχή με περιττό αριθμό Ράκ'α (Σαλάτ Αλ-Ουίτρ): ► Αυτή η προσευχή συνιστά *Σούννα* και πρέπει να γίνεται μετά την *΄Ισά*, μέχρι και τη στιγμή του *Φατζρ*. ► Ο μικρότερος αριθμός *Ράκ'α* για την προσευχή *Αλ-Ουίτρ* είναι ένα, ενώ ο μεγαλύτερος έντεκα. ► Είναι προτιμότερο να κάνει κανείς το χαιρετισμό μετά από κάθε δύο *Ράκ'α*. ► Η μικρότερη ολοκληρωμένη μορφή της προσευχής *Αλ-Ουίτρ* είναι να την τελέσει κανείς με τρία *Ράκ'α* και δύο χαιρετισμούς [δηλαδή να κάνει δύο *Ράκ'α* και μετά ένα χαιρετισμό και μετά ένα *Ράκ'α* μόνο του, με έναν ακόμη χαιρετισμό στο τέλος], και είναι αξιόπαινο σύμφωνα με τη *Σούννα* να απαγγείλει στην πρώτη *Ράκ'α* τη Σούρα *Αλ-΄Α'λα* [87], στη δεύτερη *Ράκ'α* τη Σούρα *Αλ-Κάφιρον* [109] και στην τρίτη *Ράκ'α* τη Σούρα *Αλ-Ιχλās* [112]. ► Είναι αξιόπαινο να κάνει κανείς επικλήσεις φωναχτά μετά από την έγερση από τη Ρουκού' σηκώνοντας τα χέρια του μπροστά από το πρόσωπό του και να βρίσκεται σε κατάσταση υποταγής και φόβου με ελπίδα προς τον Αλλάχ, ελπίζοντας να Δεχτεί τις επικλήσεις του.

Κηδείες (Τζαννάζα): ► Το πλύσιμο της σωρού του νεκρού Μουσουλμάνου, το τύλιγμα της σωρού με το σάβανο, η προσφορά επικήδειας προσευχής, η μεταφορά και τοποθέτησή του στο τάφο, αποτελούν όλα υποχρεώσεις (*Φαρντ Κιφάγια*) ► Οι μάρτυρες στον πόλεμο δεν πρέπει να πλένονται και να τυλίγονται με σάβανο, αλλά να θάβονται στη κατάσταση στην οποία πέθαναν, και επιτρέπεται να προσφέρουμε την επικήδεια προσευχή γι' αυτούς. ► Το σάβανο του άνδρα Μουσουλμάνου, περιέχει τρία λευκά σεντόνια, ενώ της γυναίκας πέντε: ένα για το κάτω μέρος, ένα κάλυμμα κεφαλιού (*Χιμάρ*), ένα ένδυμα για το πάνω μέρος του σώματος, και δύο για να τυλίξουν όλο το σώμα. ► Σύμφωνα με τη *Σούννα*, ο *Ιμάμης* ή κάποιος που προσεύχεται μόνος για τον νεκρό, πρέπει να στέκεται στο ύψος του στήθους του άνδρα, και στο ύψος της μέσης του σώματος της γυναίκας. ► Στην προσευχή της κηδείας στέκεται κανείς και λέει: «Αλλάχου Άκμπαρ» τέσσερις φορές, σηκώνοντας κάθε φορά τα χέρια του: την πρώτη φορά λέει: «Αλλάχου Άκμπαρ» και αναζητά καταφύγιο στον Αλλάχ από το Σατανά, λέγοντας: «Α'ούδου Μπι-Ελλάχ μιν Ασ-Σαϊτάν Αρ-Ρατζείμ», μετά λέει: «Μπισμι Ελλάχι Ερ-

Ραχμάνι Ερ-Ραχέιμ» και διαβάσει σιωπηλά μόνο την **Αλ-Φάτιχα**: **τη δεύτερη λέει «Αλλάχου Άκμπαρ»** και έπειτα λέει: **«Αλλάχουμ Σάλι ‘Αλά Μωχάμμαντ ουά ‘Αλά Άλλι Μωχάμμαντ, Κάμα Σαλάιτα ‘Αλά Ιμπραχέιμ ουά ‘Αλά Άλλι Ιμπραχέιμ, Τνακα Χαμείντον Ματζέιντ. Αλλάχουμ Μπάρικ ‘Αλά Μωχάμμαντ ουά ‘Αλά Άλλι Μωχάμμαντ, Κάμα Μπάρακτ ‘Αλά Ιμπραχέιμ ουά ‘Αλά Άλλι Ιμπραχέιμ, Τνακα Χαμείντον Ματζέιντ.»** **την τρίτη λέει «Αλλάχου Άκμπαρ»** και έπειτα κάνει επικλήσεις στον Αλλάχ για το νεκρό: **την τέταρτη λέει «Αλλάχου Άκμπαρ»**, έπειτα στέκεται για λίγο και μετά λέει **«Ασ-Σαλάμου ‘Αλάικουμ»**.

► Δεν επιτρέπεται να υψώσει κανείς τον τάφο, πάνω από το επίπεδο του εδάφους, εκτός από μία παλάμη. Δεν επιτρέπεται να τον φιλήσει κανείς, ή να βάλει θυμίαμα, ή να γράψει, να καθίσει ή να περπατήσει πάνω του, ή να τοποθετήσει οποιαδήποτε μορφή φωτισμού, ή να κάνει περιφορά γύρω απ’ αυτόν, ή να χτίσει κάποιο τζαμί πάνω του. Επιπλέον, κάθε μνημείο (ή κτίριο) που είναι χτισμένο πάνω από κάποιον τάφο, πρέπει να κατεδαφίζεται.

► Δεν υπάρχει κανένας περιορισμός αναφορικά με τα λόγια της παρηγοριάς και της έκφρασης των συλλυπητηρίων για τους συγγενείς που πενθούν. Μπορεί κανείς να πει: **«‘Α‘δαμ Αλλάχου Άτζερακ ουά Άχσαν ‘Αζά‘ακ ουά Γάφαρα λι Μαϊγέτακ»** (Είθε Ο Αλλάχ να αυξήσει την αμοιβή σου και να κάνει για σένα το πένθος σου πιο εύκολο, και να συγχωρήσει το νεκρό σου). Μπορεί να πει κάποιος που παρηγορεί ένα Μουσουλμάνο για την απώλεια ενός άπιστου συγγενή, **«‘Α‘δαμ Αλλάχου Άτζερακ ουά Άχσαν ‘Αζά‘ακ»** (Είθε Ο Αλλάχ να αυξήσει την αμοιβή σου και να κάνει για σένα το πένθος σου πιο εύκολο).

► Είναι υποχρεωτικό για κάποιον που γνωρίζει ότι η οικογένειά του θα θρηνήσει σε υπερβολικό βαθμό (όπως το να σκίσει κανείς τα δικά του ρούχα, να ρίξει στο κεφάλι του σκόνη, ή να ουρλιάζει κτλ.) κατά το θάνατό του, να γράψει διαθήκη που να τους συμβουλεύει να μην το κάνουν· διαφορετικά, μπορεί ο ίδιος να τιμωρηθεί εξαιτίας του υπερβολικού θρήνου τους γι’ αυτόν.

► Ο Ιμάμ Ασ-Σάφ’ι είπε ότι δεν είναι επιθυμητό να κάθεται κανείς για να πενθήσει, αναφερόμενος στις συγκεντρώσεις κατά τις οποίες η οικογένεια του νεκρού περιμένει αυτούς που επιθυμούν να τους επισκεφτούν για να εκφράσουν τα συλλυπητηριά τους. Αντίθετα, πρέπει να συνεχίσουν την ενασχόληση με τις υποχρεώσεις τους, είτε είναι άνδρες, είτε γυναίκες.

► Ορίζεται στη Σούννα να προετοιμάζει κανείς φαγητό για την οικογένεια που πενθεί (αφού είναι απασχολημένοι με το θρήνο τους), και δεν είναι επιθυμητό να τρώει κανείς από το φαγητό τους ή να ετοιμάζει φαγητό για τους επισκέπτες που συγκεντρώνονται σπίτι τους.

► Ορίζεται στη Σούννα η επίσκεψη στους τάφους από τη στιγμή που δεν περιλαμβάνει ταξιδιωτικές μετακινήσεις. Επιτρέπεται επίσης η επίσκεψη στον τάφο κάποιου που δεν είναι Μουσουλμάνος. Σε κάποιον μη Μουσουλμάνο δεν πρέπει να απαγορεύεται η επίσκεψη στον τάφο ενός Μουσουλμάνου.

► Ορίζεται στη Σούννα να λέει κανείς όταν εισέρχεται στο νεκροταφείο των Μουσουλμάνων: **«Ασ-Σαλάμου ‘Αλάικουμ νταρ Κάουμιν Μου’μενείν, ουά Τννα ιν Σα’ Αλλάχ μπίκουμ λαλάχικούν, Γιάρχαμου Αλλάχ Αλ-Μουστακντιμείν μίννα**

ονά Αλ-Μουστά'χρειν, Νάσ'αλ Αλλάχ λάνα ονά λάκουμ Αλ-Άφια. Αλλάχουμα λα Ταχρίμνα Ατζζάχουμ ονά λα Ταφττένα μπά'νταχουμ, ονά Τγφιρ λάνα ονά λάχουμ» (Ειρήνη σε όλους εσάς, ω, κάτοικοι των τάφων, από τους πιστούς. Στ' αλήθεια, με τη Βούληση του Αλλάχ, θα ενωθούμε με σας. Ας Ελεήσει ο Αλλάχ αυτούς από μας που προχώρησαν (πέθαναν), και αυτούς που θα έλθουν έπειτα. Ζητάμε από τον Αλλάχ για μας και για σας το να μας κρατάει μακριά από οποιεσδήποτε συμφορές. Ω, Αλλάχ μην μας στερείς από την αμοιβή και μην μας βάλεις σε οποιαδήποτε δοκιμασία μετά από αυτούς, και συγχώρεσε κι εμάς κι αυτούς.)

Η Προσευχή των Δύο Έϊντ (Έϊντ Αλ-Φιτρ, Έϊντ Αλ-Αντχα): ► Αυτή η προσευχή αποτελεί υποχρέωση (Φαρντ Κιφάγια) και τελείται μετά την ανατολή του ηλίου, όπως και η Σαλάτ Αντ-Ντουχά. Αν οι άνθρωποι δε μάθουν ότι έφτασε η ημέρα του Έϊντ μέχρι και μετά το μεσημέρι, πρέπει η προσευχή να γίνεται την επόμενη ημέρα ως αναπλήρωση. ► Οι συνθήκες είναι ίδιες με αυτές της Σαλάτ Αλ-Τζούμ'α, εκτός από τα δύο κηρύγματα· τα δύο κηρύγματα της Τζούμ'α παραδίδονται πριν την προσευχή, ενώ τα δύο κηρύγματα της Έϊντ μετά από αυτήν. ► Δεν είναι επιθυμητό να κάνει κανείς εθελοντική προσευχή (Νάφιλα), πριν ή μετά από αυτή στο μέρος όπου τελείται. ► Αυτή η προσευχή αποτελείται από δύο Ράκ'α. Στην πρώτη Ράκ'α, ο προσευχόμενος λέει Τακμπίρατ Αλ-Ιχράμ, «**Αλλάχου Ακμπαρ**» για να αρχίσει την προσευχή, και στη συνέχεια λέει «**Αλλάχου Ακμπαρ**» για έξι ακόμη φορές σηκώνοντας για κάθε Τακμπίρα τα χέρια, και έπειτα να αναζητήσει καταφύγιο στον Αλλάχ από το Σατανά και να απαγγείλει δυνατά την Αλ-Φάτιχα, ακολουθούμενη από τη Σούρα Σαμπάχα [87]. Στη δεύτερη Ράκ'α λέει «**Αλλάχου Ακμπαρ**» πέντε φορές σηκώνοντας για κάθε Τακμπίρα τα χέρια. Έπειτα ο Ιμάμης αναζητά καταφύγιο στον Αλλάχ και απαγγέλλει δυνατά την Αλ-Φάτιχα, ακολουθούμενη από την Σούρα Αλ-Γάσιγια [88]. Ο Ιμάμης αφού τελειώνει την προσευχή, παραδίδει δύο κηρύγματα όπως στην προσευχή της Παρασκευής.

Η Προσευχή της Έκλειψης (Σαλάτ Αλ-Κουσουφ): ► Πρόκειται για προσευχή που ορίζεται από τη Σούννα και τελείται από την έναρξη της έκλειψης, είτε σεληνιακής, είτε ηλιακής, μέχρι και τη λήξη της. ► Δεν πρέπει να γίνεται καθυστερημένα αν τελειώσει η έκλειψη. ► Αυτή η προσευχή αποτελείται από δύο Ράκ'α, στην πρώτη Ράκ'α, πρέπει κανείς να απαγγέλει την Αλ-Φάτιχα και μια μεγάλη Σούρα, έπειτα να κάνει μια μεγάλη υπόκλιση (Ρουκού'), στη συνέχεια να σηκωθεί όρθιος και να πει, «Σάμι'α Αλλάχου λιμάν χάμιντα, Ραμπάναα ονά λάκα Αλ-Χάμιντ», όπως στις υπόλοιπες προσευχές. ► Στη συνέχεια δεν πέφτει σε πρηνή στάση όπως στις υπόλοιπες προσευχές. Αντίθετα, πρέπει να απαγγείλει ξανά την Αλ-Φάτιχα και άλλη μια μεγάλη Σούρα. Έπειτα ακολουθεί μια ακόμη μεγάλη υπόκλιση (Ρουκού'). Στη συνέχεια, σηκώνεται όρθιος. ► Πρέπει μετά να πέσει σε δύο μεγάλης διαρκείας πρηνείς στάσεις (Σογκούντ). ► Ύστερα πρέπει να προσευχηθεί τη δεύτερη Ράκ'α, όπως και την πρώτη. ► Στη συνέχεια, πρέπει να απαγγείλει το Τασχάουντ και να πει τους τελευταίους χαιρετισμούς.

Προσευχή για Βροχή (Σαλάτ Αλ-Ιστισκά'): Ορίζεται στη Σούννα η προσευχή αυτή να προσφέρεται σε περίπτωση ξηρασίας και έλλειψης βροχής. Η προσευχή

αυτή τελείται όπως η *Σαλάτ Αλ-Έϊντ*, με τη διαφορά ότι ο Ιμάμης αφού τελειώνει την προσευχή, παραδίδει μόνο ένα κήρυγμα και όχι δύο.

Εθελοντικές καθημερινές προσευχές που υπερβαίνουν τις καθορισμένες: Επιβεβαιώνεται ότι ο Προφήτης ^(Σάλατ Αλλάχου) ^(Αλλάχ σου Σάλαμ) έκανε δώδεκα *Ράκ'α* εθελοντικών προσευχών τακτικά, εκτός από τις υποχρεωτικές προσευχές, κάθε μέρα. **Η σειρά τους είναι η εξής:** δύο πριν τη *Σαλάτ Αλ-Φατζρ*, τέσσερις πριν τη *Σαλάτ Αδ-Δουχρ* και δύο μετά· δύο μετά τη *Σαλάτ Αλ-Μάγριμπ*, δύο μετά τη *Σαλάτ Αλ-Ίσα*.

Υπάρχουν επίσης κι άλλες αυθεντικές αφηγήσεις, σύμφωνα με τις οποίες τελούσε κι άλλες εθελοντικές προσευχές, όπως τέσσερα *Ράκ'α* πριν τη *Σαλάτ Αδ-Δουχρ* και τη *Σαλάτ Αλ-Άσρ*, τέσσερα μετά τη *Σαλάτ Αδ-Δουχρ* και δύο πριν τη *Σαλάτ Αλ-Μάγριμπ*.

Απαγορευμένες περιόδοι προσευχών: Απαγορεύεται να κάνει κανείς εθελοντικές προσευχές σε απαγορευμένες περιόδους. Αυτές είναι: **1)** Μετά την αυγή, μέχρι την ανατολή του ηλίου και την εμφάνισή του πάνω από τον ορίζοντα, στο ύψος μία κοντής λόγχης· **2)** Την ώρα που ο ήλιος βρίσκεται στο υψηλότερο σημείο στη μέση του ουρανού, μέχρι και την έναρξη της πτώσης του· **3)** Μετά τη *Σαλάτ Αλ-Άσρ*, μέχρι και τη δύση του ηλίου. Όσον αφορά τις προσευχές που γίνονται για συγκεκριμένους λόγους επιτρέπεται να γίνονται αυτές τις ώρες, όπως η προσευχή μετά την είσοδο στο Τζαμί που γίνεται ως χαιρετισμός για το τζαμί (*Ταχίγιατ Αλ-Μάστζιντ*), τα δύο *Ράκ'α* μετά την περιφορά (*Ταουάφ*), η εθελοντική προσευχή (Νάφιλα) της *Αλ-Φατζρ*, η επικήδεια προσευχή, τα δύο *Ράκ'α* του *Ουντού'*, η πρηνής στάση της απαγγελίας (*Σιγκούντ Ατ-Τιλάουα*) και της ευχαριστίας (*Σιγκούντ Ασ-Σούκρ*).

Κανόνες που αφορούν το Τζαμί (Μάστζιντ): Είναι υποχρεωτική η οικοδόμηση Τζαμιών για την ικανοποίηση των αναγκών της κοινότητας.

Είναι τα πιο αγαπητά μέρη στη γη για τον Αλλάχ. Δεν επιτρέπεται η ανάμειξη ανδρών και γυναικών μέσα τους, ή να τραγουδά κανείς μέσα σ' αυτά, να χειροκροτεί, να χρησιμοποιεί μουσικά όργανα, να απαγγέλει αθέμιτη ποίηση, να έχει ερωτικές επαφές, να πράττει αγοραπωλησίες.

Αν κάποιος πράττει αγοραπωλησίες μέσα στο τζαμί, τότε θα πρέπει σύμφωνα με τη Σούννα να ειπωθεί σε αυτόν: **«Λα Ράμπαχα Αλλάχου τιτζαρατάκ»** (Είθε ο Αλλάχ να μην σου δώσει κανένα κέρδος στο εμπόριό σου). Απαγορεύεται να αναγγέλλει δημοσίως κάποιος ότι έχασε κάτι στο τζαμί, και σύμφωνα με τη Σούννα, μπορούμε να πούμε για αυτόν που το κάνει **«Λα ραντάχα Αλλάχου αλάικ»** (Είθε Ο Αλλάχ να μην σου το επιστρέψει).

Επιτρέπεται τα παιδιά να διδάσκονται στο Τζαμί, να συνάπτει κανείς γάμο, να δικάζει μια υπόθεση (ως δικαστήριο), να απαγγέλει θεμιτή ποίηση, να κοιμάται κανείς εκεί μέσα.

Ορίζεται στη Σούννα το να σέβεται κανείς τα Τζαμιά και να απέχει από το να προκαλεί μέσα σε αυτά θορύβους, κραυγές, διαπληκτισμούς, άφθονες συζητήσεις ή απεχθείς δυνατές συζητήσεις. Δεν πρέπει επίσης να χρησιμοποιούνται ως μονοπάτια για άλλους δρόμους, παρά μόνο σε περίπτωση ανάγκης. Είναι ανεπιθύμητο να διεξάγει κανείς στα Τζαμιά άσκοπες συζητήσεις για την επίγεια ζωή.

Η Ελεημοσύνη (Ζακά)

Υπάρχουν τέσσερις κατηγορίες πλούτου για τις οποίες η Ζακά καθίσταται υποχρεωτική:

1) εκτρεφόμενα ζώα ελεύθερης βοσκής· **2)** οτιδήποτε παράγεται ή βρίσκεται από τη γη· **3)** αντικείμενα που λειτουργούν ως αξίες για τις συναλλαγές (δηλ. χρυσό, άργυρος, νομίσματα κλπ.)· **4)** αντικείμενα που προορίζονται για εμπόριο.

Η Ζακά είναι υποχρεωτική αν πληρούνται πέντε προϋποθέσεις:

1) Ισλάμ (δηλ. να είναι μουσουλμάνος, αυτός που θα την πληρώσει)· **2)** ελευθερία από δουλεία· **3)** ιδιοκτησία του «Νισάμπ» (κατοχή ποσού το οποίο επιβάλλει την προσφορά Ζακά)· **4)** ολοκληρωμένη και σταθερή ιδιοκτησία· **5)** συμπλήρωση ενός έτους που το αγαθό βρίσκεται στην κατοχή, εκτός από οτιδήποτε παράγεται από τη γη.

Η Ζακά των εκτρεφόμενων ζώων διακρίνεται σε τρία είδη: καμήλες· αγελάδες και πρόβατα.

Η Ζακά γι' αυτά γίνεται υποχρεωτική με δύο όρους:

1) Τα ζώα να βόσκουν ελεύθερα για ένα έτος ή παραπάνω· **2)** Να προορίζονται για την εκμετάλλευση του γάλατος και για αναπαραγωγή, και όχι για εργασία. Αν προορίζονται για πώληση ή εμπόριο, θεωρούνται τότε εμπορικά αντικείμενα.

Η Ζακά για τις Καμήλες:

Από 1 έως 4 καμήλες: δεν υπάρχει Ζακά γι' αυτές.

Από 24 ή λιγότερες καμήλες: για κάθε πέντε καμήλες, καταβάλλεται ένα πρόβατο.

Από 2535- καμήλες: καταβάλλεται μία θηλυκή καμήλα ενός έτους, και αν δεν είναι διαθέσιμη, μία αρσενική δύο ετών.

Από 3645- καμήλες: καταβάλλεται μία θηλυκή καμήλα δύο ετών.

Από 4660- καμήλες: καταβάλλεται μία θηλυκή καμήλα τριών ετών.

Από 6175- καμήλες: καταβάλλεται μία θηλυκή καμήλα τεσσάρων ετών.

Από 7690- καμήλες: καταβάλλονται δύο θηλυκές καμήλες δύο ετών.

Από 91120- καμήλες: καταβάλλονται δύο θηλυκές καμήλες τριών ετών.

Περισσότερες από 120 καμήλες: για κάθε 40, καταβάλλεται μία θηλυκή καμήλα δύο ετών· και για κάθε 50, μία καμήλα τριών ετών.

Η Ζακά για τις Αγελάδες:

Λιγότερες από 30 αγελάδες: δεν υπάρχει Ζακά γι' αυτές

Από 3039- αγελάδες: καταβάλλεται ένας μόσχος ενός έτους

Από 4059- αγελάδες: καταβάλλεται ένας μόσχος δύο ετών

Από 60 ή περισσότερες αγελάδες: για κάθε 30, καταβάλλεται ένας μόσχος ενός έτους· και για κάθε 40 ένας μόσχος δύο ετών

Η Ζακά για τα Πρόβατα

Λιγότερα από 40 πρόβατα: δεν υπάρχει Ζακά γι' αυτά

Από 40120- πρόβατα: καταβάλλεται ένα πρόβατο

Από 121200- πρόβατα: καταβάλλονται δύο πρόβατα

Από 201399- πρόβατα: καταβάλλονται τρία πρόβατα

Από 400 ή παραπάνω πρόβατα: για κάθε 100, καταβάλλεται ένα πρόβατο

Δεν μπορεί κανείς να παραχωρήσει ως Ζακά, ούτε τράγο, ούτε ηλικιωμένο πρόβατο, ούτε μονόφθαλμο, ούτε έγκυο, ούτε αυτό που ταΐζει μικρά.

Η Ζακά για την Παραγωγή της Γης: Καθίσταται υποχρεωτική σε κάθε σιτηρά ή καρπό υπό τρεις όρους: **1)** Η παραγωγή να μπορεί να μετρηθεί ποσοτικά και να αποθηκευτεί, όπως το κριθάρι και το σιτάρι, καθώς επίσης και οι σταφίδες και οι χουρμάδες. Αλλά αυτά που δεν μπορούν να μετρηθούν ποσοτικά και να αποθηκευτούν, όπως τα φρέσκα λαχανικά και τα όσπρια, δεν έχουν Ζακά·

2) Να φτάσει την κατώτερη ποσότητα (Νισάμπ), η οποία είναι **653 κιλά· 3)** Το άτομο που θα πληρώσει τη Ζακά να έχει στην κατοχή του την παραγωγή την ώρα που επιβάλλεται να καταβάλλει Ζακά, δηλαδή όταν τα σημάδια της ωριμότητας εμφανιστούν στα φρούτα και τις σοδιές και είναι έτοιμα για συγκομιδή.

► Προϊόντα που παράγονται χωρίς προσπάθειες άρδευσης, παραγόμενα συνεπώς από το νερό της βροχής ή από ρυάκια που κυλούν ελεύθερα και πηγές, έχουν Ζακά που είναι **10% (110/)**.

► Η Ζακά για τα αγροτικά προϊόντα που παράγονται με καταβολή προσπάθειας και μόχθου κατά την άρδευση, είναι **5% (120/)**.

► Αυτά που είναι εν μέρει αποτέλεσμα προσπάθειας, και εν μέρει όχι, εξετάζονται ανάλογα με το πιο μέρος της παραγωγής είναι μεγαλύτερο· το μέτρημα γίνεται σύμφωνα με τον αριθμό των ημερών που καταβάλλεται προσπάθεια και μόχθος.

Η Ζακά για τα Αντικείμενα που λειτουργούν ως αξίες για τις συναλλαγές:

1) Χρυσός: Ζακά καταβάλλεται για το χρυσό μόνο όταν φτάνει τα **85 γραμμάρια·**

2) Άργυρος: Ζακά καταβάλλεται για τον άργυρο, μόνο όταν φτάνει τα **595 γραμμάρια.**

Ζακά καταβάλλεται για **τα χρήματα σε νόμισμα** και κάθε μορφή (π.χ. τραπεζικές εντολές), όταν η αξία τους ισοδυναμεί με την ποσότητα του χρυσού ή του αργύρου που αναφέρθηκε παραπάνω. Η Ζακά στα αντικείμενα που λειτουργούν ως αξίες για τις συναλλαγές και τα χρήματα είναι **12,5) 40/ %).**

Τα χρυσαφικά και τα κοσμήματα που προορίζονται για καθημερινή χρήση δεν έχουν Ζακά. Ωστόσο, γι' αυτά που χρησιμοποιούνται για εμπόριο και αποταμίευση, πρέπει να καταβάλλεται Ζακά. Επιτρέπεται οι γυναίκες κατά παράδοση να φορούν χρυσά και ασημένια κοσμήματα. Επιτρέπεται να χρησιμοποιήσει κανείς μικρή ποσότητα αργύρου στα σκεύη, και επίσης να έχουν οι άνδρες μια μικρή ποσότητα αργύρου σε δαχτυλίδι ή γυαλιά.

Απαγορεύεται στα σκεύη να χρησιμοποιείται χρυσός, καθώς επίσης και από τους άνδρες, εκτός από μια πολύ μικρή ποσότητα σε κάτι που αποτελεί μέρος από κάτι άλλο, όπως ένα κουμπί σε ένα ένδυμα, χωρίς όμως να μοιάζουν με τις γυναίκες.

Αν κάποιος έχει πλούτο που αυξομειώνεται, αυξάνεται κάποιες φορές και μειώνεται άλλες, και είναι δύσκολο γι' αυτόν να πληρώσει τη Ζακά για κάθε μέρος του πλούτου του όταν περάσει ένας χρόνος από τη στιγμή που απέκτησε αυτό το μέρος, τότε πρέπει να καθορίσει μία συγκεκριμένη ημέρα που κάνει απογραφή και υπολογίζει τον πλούτο του, και να πληρώσει το **140/ γι' αυτόν, ακόμα κι αν για κάποια μέρη του πλούτου του δεν έχει περάσει ένα έτος.**

Αυτοί που παίρνουν μισθό ή έχουν καθορισμένα εισοδήματα, από ενοίκια ακίνητων περιουσιών για παράδειγμα, αν δεν αποταμιεύουν κάποια από αυτά τα ποσά τότε δεν καταβάλλουν Ζακά. Δεν έχει σημασία πόσο αποκτούν, σημασία έχει

αν αποταμιεύουν από αυτά ή όχι. Πρέπει να πληρώσουν τη Ζακά από το αποταμιευμένο ποσό, αν περάσει ολόκληρος χρόνος που το ποσό αυτό βρίσκεται στην κατοχή τους. Αν είναι δύσκολο να υπολογιστεί, διαλέγουν απλά μία ημέρα για να εκτιμήσουν το λογαριασμό τους, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω.

Η Ζακά για τα Χρέη: Αν κάποιος δανείζει χρήματα σε κάποιον πλούσιο, ή αν ο οφειλέτης έχει επαρκή κεφάλαια, και υπάρχει δυνατότητα να πάρει πίσω τα χρήματα που του δάνεισε, η Ζακά αυτού του δανείου πρέπει να υπολογιστεί και να πληρωθεί, όταν τα χρήματα επιστραφούν, για κάθε έτος που πέρασε, ακόμη και αν είναι πολλά.

Αλλά αν το χρέος αφορά κάποιον που έχει χρεοκοπήσει, τότε δεν καταβάλλεται Ζακά, καθώς το άτομο δεν είναι σίγουρο για την επιστροφή του χρέους και δεν έχει κανέναν έλεγχο πάνω του.

Η Ζακά για τα εμπορικά αντικείμενα καταβάλλεται υπό τέσσερις όρους:

- 1) Να ανήκουν σε αυτόν που καταβάλλει τη Ζακά·
- 2) Να έχει την πρόθεση να τα χρησιμοποιήσει ως μέσο για εμπορικές συναλλαγές·
- 3) Να αγγίζουν την ελάχιστη ποσότητα, που ισούται είτε με αυτή του χρυσού, είτε του αργύρου (όποιου είναι λιγότερο)·
- 4) Να έχει μεσολαβήσει ένα έτος από τότε που τα αντικείμενα αυτά τέθηκαν υπό την κατοχή του.

Αν πληρούνται οι τέσσερις αυτές προϋποθέσεις, πρέπει να καταβάλλει τη Ζακά, σύμφωνα με την αξία της απογραφής. Αν τα αντικείμενα δεν φτάνουν το ελάχιστο ποσό για τη Ζακά και το άτομο έχει στην κατοχή του χρυσό, ασήμι ή άλλα χρήματα, τα προσθέτει στην αξία των εμπορικών αντικειμένων, ώστε να αγγίζουν το ελάχιστο ποσό. Αν κάποιος σκοπεύει να χρησιμοποιήσει τα εμπορικά αντικείμενα για ιδιωτική χρήση, όπως ρούχα, σπίτια και αυτοκίνητα, δεν καταβάλλεται γι' αυτά Ζακά. Αν η πρόθεσή του αλλάξει (αποφασίσει να τα χρησιμοποιήσει ξανά για εμπόριο), υπολογίζει το χρόνο από τη στιγμή που αλλάζει την πρόθεσή του.

Ζακάτ Αλ-Φιτρ: Είναι υποχρεωτική για κάθε Μουσουλμάνο που έχει χρήματα που ξεπερνούν την ανάγκη του και την ανάγκη των παιδιών του για φαγητό την τελευταία νύχτα του Ραμαντάν και την ημέρα του 'Εϊντ. Η Ζακάτ Αλ-Φιτρ είναι 2,25 κιλά από το μέσο φαγητό της χώρας στην οποία δίνεται. Αυτή η ποσότητα αφορά το κάθε άτομο, άνδρα ή γυναίκα, μα για αυτούς που βρίσκονται υπό την κηδεμονία κάποιου άλλου, θα πρέπει ο κηδεμόνας να την καταβάλει και για τον ίδιο και για λογαριασμό τους.

Είναι πολύ επιθυμητό να τη δίνει κανείς την ημέρα του 'Εϊντ πριν την προσευχή του 'Εϊντ, και δεν επιτρέπεται να την καθυστερεί για μετά την προσευχή του 'Εϊντ, αλλά μπορεί να την παραχωρήσει μια ή δύο μέρες πριν την προσευχή.

Σημείωση: Είναι υποχρέωση το να καταβάλλει κανείς τη Ζακά αμέσως και χωρίς να την αναβάλλει. Είναι Σούννα το να τη διανείμει κανείς προσωπικά. Καθώς είναι προϋπόθεση το να έχει κανείς την πρόθεση όταν καταβάλλει τη Ζακά ότι καταβάλλει Ζακά και όχι εθελοντική ελεημοσύνη, αφού η εθελοντική ελεημοσύνη δεν επαρκεί για την αντικατάστασή της με την υποχρεωτική Ζακά, ακόμα κι αν το άτομο χαρίσει όλον του τον πλούτο.

Είναι προτιμότερο να δώσει κανείς τη Ζακά στους ενδεείς της χώρας που ζει, μα στην περίπτωση μεγάλης ανάγκης, επιτρέπεται και η αποστολή της σε άλλες χώρες.

Ανθρωποι και πράξεις που δικαιούνται τη Ζακά:

1) Οι πτωχοί· **2)** Οι ενδεείς· **3)** Οι άνθρωποι που είναι αρμόδιοι να τη συλλέγουν και να τη διανέμουν· **4)** Οι μη-Μουσουλμάνοι που η καρδιά τους τείνει προς το Ισλάμ· **5)** Το να απελευθερώσει κανείς σκλάβους και αιχμαλώτους· **6)** Το να βοηθάει κανείς κάποιο άτομο που βαρύνεται με χρέη· **7)** Άνθρωποι που αγωνίζονται στο Δρόμο του Αλλάχ· **8)** Οδοιπόροι που βρίσκονται σε ανάγκη.

Σε όλους πρέπει να δοθεί ανάλογα με την ανάγκη τους, εκτός των ανθρώπων που εργάζονται για να τη συλλέξουν και να τη διανείμουν, στους οποίους δίδεται μια αμοιβή γι' αυτό, ακόμη κι αν είναι πλούσιοι.

Δεν εκπληρώνει την υποχρέωση το να δίνει κανείς τη Ζακά σε έναν άπιστο (εκτός σ' εκείνους που η καρδιά τους τείνει προς το Ισλάμ), έναν σκλάβο, κάποιον πλούσιο, τα προστατευόμενα μέλη της οικογένειάς του, ή σε ένα μέλος των Μπάνι Χάσιμ [των συγγενών του Προφήτη (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} 'Αλλάχ σου Σάλαμ)].

Αν κάποιος, αφού έδωσε τη Ζακά σε ένα άτομο που δεν την άξιζε από άγνοιά του, αυτό δεν καθιστά την υποχρέωσή του εκπληρωμένη, εκτός από την περίπτωση που την έδωσε σε κάποιον πιστεύοντας ότι είναι φτωχός κι έπειτα ανακάλυψε ότι ήταν πλούσιος.

Εθελοντική ελεημοσύνη: Ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (^{Σάλα} ^{Αλλάχου} 'Αλλάχ σου Σάλαμ) είπε: «Στ' αλήθεια, εκείνο που φτάνει στον πιστό από τις καλές πράξεις του μετά το θάνατό του είναι: η γνώση που δίδαξε και διέδωσε· ένας ευσεβής γιος (που κάνει επικλήσεις προς τον Αλλάχ γι' αυτόν)· ένα Ιερό Κοράνιο (Μούσχαφ) που έδωσε σε κάποιον (ο οποίος το διαβάζει)· ένα Τζαμί που έκτισε· ένα καταφύγιο που έχτισε για τους οδοιπόρους· ένα υδάτινο κανάλι που έφτιαξε· και η ελεημοσύνη που ξόδεψε από τον πλούτο του, όταν ήταν υγιής και ζωντανός· όλα αυτά θα φτάσουν σ' αυτόν μετά το θάνατό του.» (Ιμπν Μάτζα)

Η Νηστεία του Ραμαντάν (Σάουμ)

Η νηστεία του Ραμαντάν είναι υποχρεωτική για κάθε υγιή Μουσουλμάνο, που έχει περάσει την ηλικία της εφηβείας και είναι ικανός να νηστεύει –εκτός από τις γυναίκες που έχουν εμμηνόρροια ή αιμορραγία μετά τον τοκετό. Τα παιδιά που μπορούν πρέπει να νηστεύουν για να συνηθίσουν αυτήν την πρακτική.

Η αρχή του Ραμαντάν γίνεται γνωστή από ένα από τα εξής σημεία:

- 1)** Το να δει κάποιος αξιόπιστος Μουσουλμάνος ή Μουσουλμάνα τη νέα σελήνη.
- 2)** Η ολοκλήρωση των τριάντα ημερών του μήνα Σα΄μπάν.

Ο χρόνος της υποχρεωτικής νηστείας αποτελείται από τη *Φατζρ* μέχρι τη *Μάγριμπ*. Το άτομο πρέπει να έχει την πρόθεση να νηστεύει πριν τη *Φατζρ*.

Οι ενέργειες που ακυρώνουν τη νηστεία: Η νηστεία ακυρώνεται από τα ακόλουθα: **1)** Συνουσία. Πρέπει κανείς να αναπληρώσει εκείνη τη μέρα με το να νηστεύει άλλη μια μέρα (Αλ-Καντά'), επίσης πρέπει να εξιλεωθεί με το να ελευθερώσει έναν δούλο, και αν δεν μπορεί να το κάνει, πρέπει να νηστεύει δύο συνεχόμενους μήνες. Αν δε μπορεί να κάνει κανένα από τα δύο, πρέπει να ταΐσει εξήντα φτωχούς, και όσοι δεν έχουν τη δυνατότητα να το κάνουν, δεν οφείλουν τίποτα άλλο. **2)** Εκσπερμάτιση λόγω φιλιού, αγκαλιάς ή αυνανισμού κλπ. Αλλά αν είχε ονειρώξει, δεν οφείλει τίποτα. **3)** Το να φάει ή να πιει κάτι κανείς εσκεμμένα. Αν κάποιος το κάνει επειδή έχει ξεχάσει ότι νηστεύει, η νηστεία παραμένει σωστή (και συνεχίζεται μέχρι τη δύση του ηλίου). **4)** Η απώλεια αίματος, για λόγους όπως η αιμοδοσία. Μια μικρή ποσότητα αίματος για ιατρική εξέταση και η αιμορραγία χωρίς πρόθεση, όπως μια πληγή, δεν ακυρώνει τη νηστεία. **5)** Ο εμετός με πρόθεση.

Η νηστεία δεν ακυρώνεται από τα ακόλουθα αν γίνονται χωρίς πρόθεση:

- Η είσοδος χρώματος στο λαιμό.
- Η είσοδος νερού στο λαιμό, κατά λάθος, κατά τη διάρκεια του πλυσίματος του στόματος ή της μύτης.
- Η εκσπερμάτιση λόγω μιας ποθητής σκέψης.
- Η ονειρώξη.
- Η αιμορραγία χωρίς την πρόθεση.
- Ο εμετός χωρίς την πρόθεση.

Αυτοί στους οποίους επιτρέπεται να μη νηστεύουν:

- Δεν επιτρέπεται σε κανέναν να μη νηστεύει, εκτός αν έχει κάποια σοβαρή δικαιολογία.
- Οι γυναίκες στην εμμηνόρροια και αυτές που αιμορραγούν μετά τη γέννα πρέπει να διακόψουν τη νηστεία.
- Όταν το να σωθεί η ζωή κάποιου απαιτεί το σπάσιμο της νηστείας, τότε κάτι τέτοιο καθίσταται υποχρεωτικό.
- Είναι σύμφωνο με τη *Σούννα* ένας ταξιδιώτης να σπάει τη νηστεία του αν το ταξίδι του υπερβαίνει τα 85 χλμ., και αν η νηστεία είναι δύσκολη γι' αυτόν.
- Είναι επίσης σύμφωνο με τη *Σούννα*, κάποιος άρρωστος να μη νηστεύει αν πιστεύει ότι η νηστεία θα τον βλάψει.
- Επιτρέπεται να σπάσει τη νηστεία κάποιος που είναι ακόμα κάτοικος και όχι ταξιδιώτης, αν σκοπεύει να ταξιδέψει την ίδια ημέρα.
- Επιτρέπεται σε μία γυναίκα έγκυο ή που θηλάζει να σπάσει τη νηστεία αν φοβάται ότι θα βλάψει το παιδί ή τον εαυτό της.
- Όλοι όσοι αναφέρθηκαν παραπάνω πρέπει να αναπληρώσουν όλες τις μέρες που χάθηκαν. Η γυναίκα που είναι έγκυος ή που θηλάζει πρέπει, επιπλέον, να ταΐσει έναν φτωχό για κάθε μέρα που έχασε αν φοβάται μόνο τον κίνδυνο του παιδιού.
- Αν κάποιος δε νηστεύει λόγω μεγάλης ηλικίας ή κάποιας ασθένειας από την οποία δεν αναμένεται να αναρρώσει, πρέπει να ταΐσει έναν φτωχό για κάθε μέρα που χάνεται, και δεν είναι ανάγκη να αναπληρώσει τη νηστεία γι' αυτές τις ημέρες.

Όποιος αναβάλλει την αναπλήρωση για τις χαμένες μέρες της νηστείας μέχρι τη νηστεία του επόμενου Ραμαντάν για κάποιον σοβαρό λόγο, πρέπει μόνο να αναπληρώσει αυτές. Αν η αναβολή δεν έγινε για κάποιον σοβαρό λόγο, πρέπει και να αναπληρώσει τις χαμένες μέρες της νηστείας και να ταΐσει έναν φτωχό για κάθε μέρα. ● Αν κάποιος πεθάνει χωρίς να έχει αναπληρώσει τις χαμένες μέρες επειδή είχε κάποιον σοβαρό λόγο, δεν οφείλει τίποτα. Αν δεν υπήρχε σοβαρός λόγος, θα πρέπει έναν φτωχός να τραφεί για κάθε μέρα νηστείας που δεν αναπλήρωσε και είναι επιθυμητό κάποιος από τους συγγενείς του να νηστεύει εκ μέρους του για τη νηστεία που αμέλησε, είτε πρόκειται για τη νηστεία του Ραμαντάν, είτε γι' αυτή κάποιου τάματος. ● Αν κάποιος δε νηστεύει για κάποιον σοβαρό λόγο, και ο λόγος αυτός εκλείπει κατά τη διάρκεια της νηστείας, τότε θα πρέπει να νηστεύει τις υπόλοιπες ώρες που απομένουν μέχρι το τέλος εκείνης της ημέρας. Όπως για παράδειγμα κάποιος που ασπάστηκε το Ισλάμ εκείνη την ημέρα, ή μια γυναίκα που παύει η εμμηνόρροιά της, ή ένας άρρωστος που θεραπεύτηκε, ή ένας ταξιδιώτης που επέστρεψε, ή ένα παιδί που έφτασε στην εφηβεία, ή κάποιος προσωρινά παράφρων που ανακτά τα λογικά του. Όλοι αυτοί πρέπει να αναπληρώσουν εκείνη την ημέρα, ακόμη και αν νήστεψαν την υπόλοιπη ημέρα.

Εθελοντικές νηστείες: ● Η καλύτερη μορφή εθελοντικής νηστείας είναι η νηστεία μέρα παρά μέρα. ● Η δεύτερη καλύτερη είναι η νηστεία κάθε Δευτέρα και Πέμπτη. ● Η τρίτη στη σειρά είναι η νηστεία τρεις ημέρες κάθε μήνα, κατά τις ημέρες της πανσελήνου, την 13^η, την 14^η και την 15^η [του Ισλαμικού σεληνιακού μήνα]. ● Από τη Σούννα ορίζεται η νηστεία κατά το μεγαλύτερο μέρος των μηνών Μουχάραμ και Σα'μπάν. ● Ορίζεται, επίσης, από τη Σούννα η νηστεία κατά την ημέρα του 'Ασουρά' (τη 10^η του Μουχάραμ), την ημέρα του 'Αραφάτ (την 9^η του Δούλ-Χίτζα) και έξι ημέρες του Σαουάλ. ● Είναι μη επιθυμητό το να νηστεύει κανείς ολόκληρο το μήνα Ράτζαμπ, αφού πριν το Ισλάμ οι ειδωλολάτρες τον σεβόντουσαν πάρα πολύ. Γι' αυτό το λόγο θα πρέπει κανείς, έτσι ώστε να μην πράττει όπως εκείνοι, να αφήνει μια μέρα ή μερικές μέρες από αυτό το μήνα χωρίς να τις νηστεύει. Επίσης, είναι μη επιθυμητό να νηστεύει Παρασκευές χωρίς να τις συνδυάζει με το Σάββατο ή την Πέμπτη (δηλ. μια μέρα πριν ή μια μέρα μετά), αφού ο Προφήτης ^{Σάλα} (Αλλάχι ^{Αλλάχου} σοά Σάλαμ) είπε: «**Να μην νηστεύει κανείς από σας την Παρασκευή, εκτός να την συνδιάζει με μια μέρα πριν ή μετά**». Καθώς και το Σάββατο χωρίς να το συνδιάζει με την Κυριακή ή την Παρασκευή. Και τέλος την ημέρα της αμφιβολίας (την 30^η του μήνα Σα'μπάν). ● Απαγορεύεται η νηστεία την ημέρα του 'Εϊντ Αλ-Φιτρ ή του 'Εϊντ Αλ-Αντχα. Απαγορεύεται, επίσης, η νηστεία τις ημέρες του Ατ-Τασρίκ (την 11^η, τη 12^η και τη 13^η του Δουλ-Χίτζα).

Σημειώσεις:

● Επιτρέπεται για κάποιον σε κατάσταση μεγάλης ακαθαρσίας (Χάνταθ Ακμπαρ – Τζούνουμπ), όπως για κάποιον που προέβη σε συνουσία ή για μια γυναίκα που βρίσκεται στην εμμηνόρροια ή αιμορραγεί μετά τον τοκετό, που εξαγνίζεται πριν την αυγή, να αναβάλλει το λουτρό του (Ιγτισάλ) για μετά την αυγή [όμως πριν την ανατολή του ηλίου], δίνοντας προτεραιότητα στο γέυμα του

(Σουχούρ) πριν την αυγή. (δηλ. μπορεί να κάνει το λουτρό του μετά την προσευχή Φάτζρ, αλλά πριν την ανατολή). Αυτό δεν ακυρώνει τη νηστεία.

- Επιτρέπεται για μια γυναίκα να λάβει φαρμακευτική αγωγή για να καθυστερήσει την εμμηνόρροιά της, αν με αυτό σκοπεύει να συμμετάσχει με τους υπόλοιπους Μουσουλμάνους στη νηστεία όλου του μήνα του Ραμαντάν, με τον όρο αυτό να μη την βλάψει με κανέναν τρόπο.

- Επιτρέπεται για κάποιον που νηστεύει να καταπιεί σάλιο ή βλέννα, εφ' όσον βρίσκονται στο στόμα του.

- Ο Προφήτης ^{(Σάλα Αλλάχου} ^{‘Αλλάχι ουά Σάλαμ}) είπε: **«Το έθνος (οπαδοί) μου θα παραμείνει στην καλοσύνη εφ' όσον σπεύδουν να φάνε (το Ιφτάρ) (όταν έρχεται η ώρα της λήξης της νηστείας) και καθυστερούν το Σουχούρ (το γεύμα πριν τη Φάτζρ, έτσι ώστε να είναι όσο πιο κοντά στη Φάτζρ).»** (Αχμαντ)

- Είναι μια αγαπητή πράξη το να κάνει κανείς επικλήσεις προς τον Αλλάχ τη στιγμή που λήγει τη νηστεία του, όπως είπε ο Προφήτης ^{(Σάλα Αλλάχου} ^{‘Αλλάχι ουά Σάλαμ}): **«Το άτομο που νηστεύει, κατά τη στιγμή της λήξης της νηστείας του (όταν ξεκινήσει να τρώει το Ιφτάρ), έχει μια επίκληση που δε θα απορριφθεί.»** (Ιμπν Μάτζα).

- Μια από τις επικλήσεις που έχουν καταγραφεί είναι αυτό που έλεγε ο Προφήτης ^{(Σάλα Αλλάχου} ^{‘Αλλάχι ουά Σάλαμ}), **«Δάχαμπα Αδ-Δάμα' ουά Ιμπτάλατ Αλ-‘Ουρούκ ουά Θάμπατα Αλ-Άτζρ ιν Σά'α Αλλάχ.»** (Αμπου Νταούντ). (Η δίψα εξαφανίστηκε, και οι φλέβες τράφηκαν, και η αμοιβή επιβεβαιώθηκε, με τη Βούληση του Αλλάχ).

- Προέρχεται από τη Σούννα το να λήγει κανείς τη νηστεία με φρέσκους χουρμάδες. Αν δεν μπορεί κάποιος να βρει φρέσκους χουρμάδες, τότε θα πρέπει να τρώγονται ξεροί. Αν τίποτα από τα δύο δεν είναι διαθέσιμο, πρέπει κανείς να λήξει τη νηστεία του με νερό.

- Το άτομο που νηστεύει πρέπει να αποφύγει τη χρήση Κολ (kohl - ένα είδος μολυβιού για τα μάτια), σταγόνων για τα μάτια ή τα αυτιά για να αποφύγει τα ζητήματα για τα οποία οι λόγιοι διαφωνούν. Αν κάποιος έχει ανάγκη τα παραπάνω για ιατρικούς σκοπούς, τότε η χρήση τους δεν είναι κατακριτέα, ακόμα κι αν η γεύση (των σταγόνων) έφτασε στο λαιμό του, και η νηστεία του παραμένει έγκυρη.

- Από τη Σούννα προέρχεται η χρήση Σιουάκ οποιαδήποτε στιγμή της νηστείας. Δεν υπάρχει χρόνος κατά τον οποίο κάτι τέτοιο είναι μη επιθυμητό, σύμφωνα με την ορθή κρίση των λογίων.

- Το άτομο που νηστεύει πρέπει να αποφεύγει: το να κακολογεί άλλον κατά την απουσία του ή την παρουσία του, το ψέμα κλπ. Αν κάποιος προσβάλει με άσχημα λόγια το άτομο που νηστεύει, εκείνο πρέπει να πει, «Νηστεύω» και να φυλάξει τη γλώσσα και το σώμα του απ' όλα όσα αποτελούν αμαρτία, έτσι ώστε να διατηρήσει τη νηστεία του. Ο Προφήτης ^{(Σάλα Αλλάχου} ^{‘Αλλάχι ουά Σάλαμ}) είπε: **«Όποιος δεν αφήνει τα ψεύδη - λόγια και πράξεις, τότε ο Αλλάχ δεν έχει ανάγκη από κείνον να αφήσει το φαγητό και το ποτό του.»** (Αλ-Μπουχάρι)

- Η Νύχτα του Αλ-Κάντρ (Λάιλαντ-ουλ-Κάντρ) είναι η καλύτερη νύχτα του χρόνου. Πέφτει μία από τις τελευταίες δέκα ημέρες του Ραμαντάν, δεν ξέρουμε με βεβαιότητα ποια ακριβώς μέρα είναι, αλλά το πιο πιθανόν να είναι η 27^η νύχτα. Η

εκτέλεση καλών πράξεων αυτήν τη νύχτα είναι καλύτερη από την εκτέλεση καλών πράξεων για χίλιους μήνες (περίπου 83 χρόνια).

- Η νύχτα αυτή έχει ορατά σημάδια, όπως η αυγή που έχει λευκό χρώμα, χωρίς την υπερβολική λαμπρότητα του ηλίου, και επίσης ο ήπιος καιρός.

- Τσως να περάσει χωρίς να την αντιληφθεί το άτομο. Πρέπει, λοιπόν, ο καθένας να εκφράζει όσο το δυνατόν περισσότερο τη λατρεία του κατά το Ραμαντάν, και ιδιαίτερα τις τελευταίες δέκα μέρες του, και να προσπαθεί να μην χάσει την Κιγάμ Αλ-Λάιλ (την νυχτερινή Προσευχή) σε καμία από αυτές τις νύχτες. Αν προσεύχεται την Σαλάτ Ατ-Ταραουίχ με τον Ιμάμη ας μην φύγει μέχρι ο Ιμάμης να τελειώσει ολόκληρη την προσευχή του Ατ-Ταραουίχ, ώστε να καταγραφεί γι' αυτόν μια πλήρης νύχτα προσευχής.

- Αν κάποιος νηστεύει μια εθελοντική νηστεία, τότε είναι επιθυμητό το να την ολοκληρώσει και να μην την σπάσει, όμως αυτό δεν είναι υποχρεωτικό, γι' αυτό αν σπάσει τη νηστεία του σκοπίμως, δεν είναι ανάγκη να επανορθώσει γι' αυτήν τη νηστεία.

Αλ-Ι'τικάφ:

Αλ-Ι'τικάφ σημαίνει η παραμονή ενός Μουσουλμάνου στο Τζαμί για λατρεία, αποκομμένος από τα εγκόσμια πράγματα.

Προϋπόθεση αποτελεί το να μην είναι κάποιος σε κατάσταση μεγάλης ακαθαρσίας και να μη βγαίνει από το Τζαμί παρά μόνο όταν κάτι τέτοιο είναι απολύτως απαραίτητο, όπως το φαγητό, η τουαλέτα ή ένα υποχρεωτικό Γούσλ (λουτρό).

Η Αλ-Ι'τικάφ είναι άκυρη αν κάποιος βγει από το Τζαμί χωρίς να υπάρχει πραγματική ανάγκη. Η Ι'τικάφ μπορεί να γίνει οποιαδήποτε στιγμή του έτους, μα είναι προτιμότερο να γίνει κατά το Ραμαντάν, και ιδιαίτερα τις τελευταίες δέκα ημέρες.

Το μικρότερο χρονικό διάστημα για την Ι'τικάφ είναι το να ορίζει κανείς κάποιο χρονικό διάστημα μέσα σε μια μέρα, έστω και για μια ή δύο ώρες, ενώ είναι προτιμότερο να είναι τουλάχιστον μια μέρα και μια νύχτα. Μια γυναίκα δε θα πρέπει να τελεί Ι'τικάφ, παρά μόνο με την άδεια του συζύγου της.

Προβλέπεται από τη Σούννα να αυξάνει κανείς τη λατρεία του προς τον Αλλάχ και το να αποφεύγει να υπερβάλλει σε συνήθως επιτρεπτές πράξεις, αποφεύγοντας όλα όσα δεν αφορούν το άτομό του.

Μεγάλο Προσκύνημα (Χατζ) και Μικρό Προσκύνημα (‘Ούμρα)

Το Χατζ και η ‘Ούμρα είναι υποχρεωτικά για μια φορά στη ζωή όποιου είναι:

1) Μουσουλμάνος. **2)** Εχέφρων. **3)** Έχει ξεπεράσει την εφηβεία. **4)** Ελεύθερος, και όχι δούλος. **5)** Έχει την ικανότητα να το κάνει.

Αν κάποιος καθυστερεί την τέλεση του Χατζ και πεθάνει, ενώ είχε τη δυνατότητα να το κάνει, πρέπει να δωθεί σε κάποιον μέρος του πλούτου του αποβιώσαντος που να επαρκεί για να κάνει Χατζ και ‘Ούμρα εκ μέρους του.

Το Χατζ από έναν μη Μουσουλμάνο ή από έναν παράφρονα δεν είναι έγκυρο. Μα ένα παιδί ή ένας δούλος μπορούν να το τελέσουν, αλλά δε μετρά ως το υποχρεωτικό Χατζ γι’ αυτούς. Αν κάποιος φτωχός δανειστεί χρήματα για να τελέσει το Χατζ, τότε αυτό είναι έγκυρο.

Αν κάποιος κάνει το Χατζ εκ μέρους κάποιου άλλου, και δεν έχει ακόμη τελέσει το δικό του υποχρεωτικό Χατζ, αυτό θα μετρήσει και ως το δικό του υποχρεωτικό Χατζ.

Αλ-Ιχράμ: Σημαίνει το να έλθει κανείς σε κατάσταση Ιχράμ με τις τελετουργικές διαδικασίες για την προετοιμασία του για το Χατζ. Προέρχεται από τη Σούννα, για τον άντρα, το να κάνει μπάνιο (Γούσλ και Ουντού), να βγάλει τα ραμμένα ρούχα του και να φορέσει δύο καθαρά λευκά κομμάτια υφάσματος, ένα που να καλύπτει το κάτω μέρος του σώματος κι ένα που να πέφτει από τους ώμους για να καλύπτει το πάνω μέρος του σώματος.

Κάποιος που σκοπεύει να τελέσει μόνο το ‘Ούμρα πρέπει να πει: **«Λαμπάικα Αλλάχουμα ‘Ούμρα»** (Ιδού εγώ, έρχομαι με υπακοή προς Εσένα, απαντώντας στο Κάλεσμά σου, ω, Αλλάχ για το ‘Ούμρα).

Εκείνοι που σκοπεύουν να τελέσουν το Χατζ πρέπει να πουν το ίδιο, μα πρέπει να αντικαταστήσουν τη λέξη **«‘Ούμρα»** με τη λέξη **«Χάτζαν»**, κι εκείνοι που σκοπεύουν να τελέσουν και τα δύο πρέπει να πουν: **«Χάτζαν ονά ‘Ούμρα»**.

Τύποι Χατζ: Το άτομο που έχει την πρόθεση να κάνει Χατζ έχει τρεις επιλογές: *Ταμάττου*, *Ιφράντ* ή *Κιράν*. **1)** Το καλύτερο είναι να κάνει *Ταμάττου*, μέσω του οποίου εισέρχεται κανείς στην κατάσταση *Ιχράμ* για την ‘Ούμρα κατά τους μήνες του Χατζ (*Σαουάλ, Δουλ-Κί’ντα και Δουλ-Χίτζα*), και έπειτα να βγει από την κατάσταση *Ιχράμ*. Στη συνέχεια εισέρχεται ξανά στην κατάσταση *Ιχράμ* για το Χατζ (το ίδιο έτος), και ολοκληρώνει τις τελετές του. **2)** *Ιφράντ* είναι να κάνει κανείς *Ιχράμ* μόνο για το Χατζ. **3)** *Κιράν* είναι ο συνδυασμός Χατζ και ‘Ούμρα σε ένα *Ιχράμ*, ή το να εισέλθει κανείς στο *Ιχράμ* πρώτα για την ‘Ούμρα και στη συνέχεια να προσθέσει σ’ αυτό το Χατζ, πριν ξεκινήσει την περιφορά της ‘Ούμρα.

Μόλις αυτός που σκοπεύει να κάνει Χατζ έχει επιβιβαστεί για την έναρξη του ταξιδιού του [αφού έχει εισέλθει στην κατάσταση *Ιχράμ*], πρέπει να πει: **«Λαμπάικα Αλλαχούμα Λαμπάικ. Λαμπάικα λα-Σαρίκα λάκα λαμπάικ. Τννα Αλ-Χάμντα ονά Αν-Νι’μάτα λάκα ονά Αλ-Μούλκ. Λα Σαρίκα λακ.»** (Ιδού εγώ, έρχομαι με υπακοή προς Εσένα, απαντώντας στο Κάλεσμά σου πιστεύοντας ότι δεν υπάρχει εταίρος με Σένα στην Κυριαρχία Σου ούτε στη λατρεία προς Εσένα. Στ’ αλήθεια η Δόξα, η Εύνοια και η Κυριαρχία ανήκουν σε Σένα. Στ’ αλήθεια δεν υπάρχει κανένας εταίρος με Σένα στην Κυριαρχία Σου, ούτε στη λατρεία προς Εσένα.) Αυτό ονομάζεται *Ατ-Ταλμπίγια*.

Είναι επιθυμητό η συχνή επανάληψη αυτού με υψωμένο τόνο φωνής. Ωστόσο, οι γυναίκες δεν πρέπει να υψώνουν τη φωνή τους στην *Ταλμπίγια*.

Εννιά πράγματα απαγορεύονται κατά την κατάσταση Ιχράμ: 1) Να κόβει κανείς τα μαλλιά του· 2) Να κόβει τα νύχια του· 3) Να φορά ένας άνδρας ραμμένα ενδύματα. 4) Να καλύπτει ένας άντρας το κεφάλι του· 5) Να φορά άρωμα στο σώμα ή τα ρούχα· 6) Το κυνήγι ζώων· 7) Να συνάπτει γάμο· αυτό απαγορεύεται, αλλά δεν υπάρχει ορισμένη επανόρθωση αν γίνει· 8) Να αγγίζει μια γυναίκα ως προκαταρκτικά σεξουαλικής δραστηριότητας· αν κάποιος κάνει κάτι τέτοιο, πρέπει να επανορθώσει, σφαγιάζοντας ένα πρόβατο, νηστεύοντας για τρεις ημέρες, ή ταΐζοντας έξι ενδεείς ανθρώπους. 9) Σύναψη ερωτικών επαφών· αν αυτό συμβεί ενώ βρίσκεται κανείς στην κατάσταση *Ιχράμ*, πριν την πρώτη διάλυση από το *Ιχράμ*, τότε το Χατζ είναι άκυρο. Πρέπει να ολοκληρώσει το Χατζ του και να το ξανακάνει το επόμενο έτος, μαζί με το σφαγιασμό μιας καμήλας και τη διανομή του κρέατος στους απόρους της Μέκκας. Αν κάποιος το κάνει αυτό, μετά από την πρώτη διάλυση από το *Ιχράμ* και αφού ολοκληρώσει το πρώτο τμήμα των τελετών του Χατζ, το Χατζ του δεν είναι άκυρο, αλλά πρέπει να επανορθώσει γι' αυτήν του την αμαρτία, σφαγιάζοντας μία καμήλα. Αν έχει ερωτικές επαφές κατά τη διάρκεια του 'Ούμρα, το 'Ούμρα είναι άκυρο και δεν έχει ισχύ, και πρέπει να σφαγιάσει ένα πρόβατο και να κάνει το 'Ούμρα ξανά. Μόνο η σεξουαλική επαφή καθιστά το Χατζ και το 'Ούμρα εντελώς άκυρα και χωρίς καμία ισχύ.

► Αυτό που ισχύει για τους άνδρες, ισχύει εξίσου και για τις γυναίκες αναφορικά με τις τελετές του Χατζ, με εξαίρεση το ότι οι γυναίκες μπορούν να φορούν ραμμένα ενδύματα. Ωστόσο, δεν επιτρέπεται να φορούν *Νικάμπ* (πέπλο που καλύπτει εντελώς το πρόσωπο, με ανοίγματα για τα μάτια) και γάντια, κατά το *Ιχράμ*.

Προσφορά Φίντγια (Αποζημίωσης): Η φίντγια διακρίνεται σε δύο είδη: 1) *Φίντγια* μέσω της οποίας μπορεί κανείς να επιλέξει μέσα από μια ποικιλία επιλογών: Αυτό συμπεριλαμβάνει τη φίντγια για την περίπτωση που κόψει κανείς τα μαλλιά ή τα νύχια του, φορέσει ραμμένα ενδύματα ή καλύψει το κεφάλι ή φορέσει αρώματα. Μπορεί κανείς να επιλέξει ως φίντγια κάτι από τα εξής: να νηστεύσει για τρεις ημέρες, ή να προσφέρει σε έξι απόρους ενάμιση κιλό βασικής τροφής στον καθένα, ή να σφαγιάσει ένα πρόβατο. Η φίντγια για τη θανάτωση ενός ζώου κατά το κυνήγι, είναι ο σφαγιασμός ενός αντίστοιχου ίδιου ζώου. Ή, διαφορετικά, πρέπει να πληρώσει την τιμή του ζώου, σύμφωνα με την αξία του [και αυτό θα δοθεί ως ελεημοσύνη]. 2) *Φίντγια* κατά την οποία πρέπει κανείς να ακολουθήσει μια σειρά κανόνων κατά την προφορά της: Αυτό καλύπτει την περίπτωση της φίντγια αυτού που κάνει *Ταμάττου* και *Κιράν*, ο οποίος πρέπει να σφαγιάσει ένα πρόβατο, και της φίντγια του ατόμου που είχε σεξουαλικές επαφές κατά την κατάσταση *Ιχράμ*, ο οποίος πρέπει να σφαγιάσει μία καμήλα. Εάν δεν μπορούν να βρουν το συγκεκριμένο ζώο ή δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να το αγοράσουν, πρέπει να νηστεύσουν για τρεις ημέρες την περίοδο του Χατζ και για επτά όταν επιστρέψουν στα σπίτια τους. Η φίντγια (αποζημίωση) μπορεί να διανεμηθεί μόνο στους απόρους της Μέκκας.

Η είσοδος στη Μέκκα: Όταν το άτομο που κάνει το Χατζ ή το 'Ούμρα εισέλθει στον Ιερό Οίκο της Μέκκα, λέει τις ίδιες δεήσεις, οι οποίες λέγονται όταν κάποιος εισέλθει σε οποιοδήποτε τζαμί. Στη συνέχεια, αρχίζει την περιφορά (*Ταουάφ*) του 'Ούμρα, αν κάνει το Ταμάττου' και την Ταουάφ της άφιξης, αν κάνει Ιφράντ ή Κιράν.

Ξεκινά κανείς την Ταουάφ του με το να εμφανίσει το δεξί του ώμο περνώντας το δεξί άκρο του ενδύματος κάτω από την δεξιά μασχάλη του και τοποθετώντας το πάνω από τον αριστερό του ώμο (*Ιντ-τιμπά'*), και αρχίζει την Ταουάφ από την Μαύρη λίθο (*Αλ-Χατζρ Αλ-Ασγουάντ*) και αν είναι δυνατόν να την αγγίξει και να τη φιλήσει. Διαφορετικά, απλά να τη δείξει (με την παλάμη του δεξιού χεριού να δείχνει προς τη Μαύρη Λίθο) και να πει **«Μπισμι Ελλάχ ονά Αλλάχου Άκμπαρ»**.

Επαναλαμβάνει αυτό σε κάθε γύρο. Διατηρώντας την αριστερή πλευρά του προς την Κά'μπα, περιφέρεται εφτά φορές, περπατώντας με μικρά βήματα στους τρεις πρώτους γύρους, όσο πιο γρήγορα μπορεί. Όταν περνά από τη Γωνία της Υεμένης (Η γωνία πριν τη Μαύρη Λίθο), την αγγίζει αν είναι δυνατόν με το δεξί του χέρι.

Στο χώρο μεταξύ της Γωνίας της Υεμένης και της Μαύρης Λίθου πρέπει να λέει, **«Ραμπάνα Άατινα φι Αντ-Ντούννα χάσανα ονά φι Αλ-Άαχιρα χάσανα ονά κείνα 'Αδάμπ Αν-Ναρ»** (Ω, Κύριέ μας, δώσε μας τα καλύτερα σε αυτή τη ζωή και τα καλύτερα στην επόμενη και Προστάτευσέ μας από την τιμωρία του Πυρός.).

Μπορεί να κάνει επικλήσεις για ό,τι θέλει κατά τη διάρκεια της περιφοράς. Στη συνέχεια, πρέπει να κάνει μία προσευχή δύο Ράκ'α πίσω από το *Μακάμ του Ιμπραχίμ* (Αβραάμ), αν έχει τη δυνατότητα, διαβάζοντας τη *Σούρα Αλ-Κάφιρον* [109] και τη *Σούρα Αλ-Ιχλās* [112]. Μπορεί έπειτα να πει όσο νερό μπορεί από την πηγή Ζάμζαμ.

Ύστερα, πρέπει να επιστρέψει στη Μαύρη Λίθο και να την αγγίξει με το δεξί του χέρι αν είναι δυνατόν και να κάνει επικλήσεις στο *Αλ-Μουλλάζαμ* (είναι το μέρος στην Κά'μπα ανάμεσα στη Μαύρη Λίθο και τη Θύρα). Πάει, έπειτα, για Σά'ι (κατευθύνεται με ζέση ανάμεσα στη Σάφα και τη Μάρουα), πηγαίνοντας πρώτα στο όρος Ασ-Σάφα, ανεβαίνοντας λίγο πάνω του λέει, **«Άμπντα' μπίμα Μπάντα'α Αλλάχου μπιχι»** (Αρχίζω με αυτό που Άρχισε ο Αλλάχ). Στη συνέχεια απαγγέλει αυτό το εδάφιο: **«Πράγματι, η Ασ-Σάφα και η Αλ-Μάρουα είναι από τα τελετουργικά του Αλλάχ, επομένως, όποιος κάνει Χατζ ή 'Ούμρα στον Ιερό Οίκο δεν θα κατηγορηθεί με το να προχωρήσει ανάμεσά τους (αραβική έκφραση που σημαίνει ότι θα πρέπει να το κάνει). Και όποιος πράττει το καλό εθελοντικά, τότε πράγματι ο Αλλάχ είναι Ευγνώμων για όλα, Παντογνώστης»** [2:158].

Συνεχίζει λέγοντας **«Αλλάχου Άκμπαρ»** και έπειτα **«Λα ιλλάχα ιλλα Αλλάχ»**, στρέφεται προς το Κά'μπα, υψώνει τα χέρια και κάνει επικλήσεις.

Στη συνέχεια κατεβαίνει και περπατά μέχρι που φτάνει στο πράσινο σημείο. Μόλις φτάσει σ' αυτό, σπεύδει προς το επόμενο πράσινο σημείο. Έπειτα, περπατά μέχρι να φτάσει στην Αλ-Μάρουα, όπου επαναλαμβάνει το ίδιο τελετουργικό, όπως και στη Ασ-Σάφα, χωρίς να απαγγέλει το εδάφιο .

Κατεβαίνει ύστερα και επαναλαμβάνει το ίδιο, όπως και στον πρώτο γύρο, μέχρι να ολοκληρώσει εφτά γύρους, που από το Ασ-Σάφα προς το Αλ-Μάρουα μετρά ένας γύρος και από το Αλ-Μάρουα προς το Ασ-Σάφα μετράει ένας γύρος.

Υστερα, ξυρίζει ή κουρεύει τα μαλλιά του (το ξύρισμα θεωρείται το καλύτερο), με εξαίρεση την 'Ούμρα του Ταμάττον', καθώς θα κάνει αργότερα το Χατζ.

Όσο για εκείνον που κάνει Κιράν ή Ιφράντ, δεν διαλύει την κατάσταση του Ιχράμ μετά από την Ταουάφ Αλ-Κουντούμ (Αφίξεις) μέχρι να ρίξει τα βότσαλα στον Πυλώνα του Αλ-Άκαμπα (Τζάμρατ Αλ-Άκαμπα) την Ημέρα του Έϊντ. Το ίδιο ισχύει και για μια γυναίκα, με τη διαφορά ότι δεν περπατά γρήγορα κατά το περπάτημα της περιφοράς ή ανάμεσα στη Σάφα και τη Μάρουα.¹

Η Περιγραφή του Χατζ: Την 8^η ημέρα του μήνα Δούλ-Χίτζα (Γιάουμ Ατ-Ταρουιά), ο προσκυνητής, εισέρχεται σε κατάσταση Ιχράμ από τον τόπο διαμονής του στη Μέκκα και κατευθύνεται στη Μένα για να περάσει εκεί τη νύχτα της 9^{ης} του μήνα (η Ισλαμική ημέρα ξεκινά κατά τη δύση του ηλίου).

Το επόμενο πρωί, όταν ανατείλει ο ήλιος της 9^{ης} του Δουλ-Χίτζα, συνεχίζει με κατεύθυνση την πεδιάδα 'Αραφάτ. Συνδυάζει τη Σαλάτ Αδ-Δουχρ και τη Σαλάτ Αλ-Άσρ στη συντομευμένη μορφή τους, και τις πραγματοποιεί την ώρα της Σαλάτ Αδ-Δουχρ.

Ο προσκυνητής μπορεί να μείνει σε οποιοδήποτε μέρος της κοιλάδας του Αραφάτ, εκτός από την κοιλάδα 'Ουράνα. Μπορεί να επαναλαμβάνει τα λόγια συχνά: «*Λα Ιλλάχα ιλλά Αλλάχ Ουάχνταχου Λα Σαρίκα Λαχ, Λάχου Αλ-Μούλκ ουά Λάχου Αλ-Χάμντ ουά Χούα 'Αλά Κολ Σά'ιν Καντεϊρ.*» (Δεν υπάρχει άλλος Θεός εκτός από τον Αλλάχ και μόνο, και δεν έχει κανέναν εταίρο, σ' Αυτόν ανήκει η Κυριαρχία και η δόξα και Αυτός είναι Παντοδύναμος πάνω σε όλα τα πράγματα). Πρέπει να είναι ειλικρινής σ' αυτήν την επίκληση, μετανοώντας και λαχταρώντας να βρεθεί πιο κοντά στον Αλλάχ. Όταν ο ήλιος δύσει, προχωρά προς το Μουζντάλιφα με ηρεμία και αξιοπρέπεια, λέγοντας *Ταλμπία* και μνημονεύοντας τον Αλλάχ.

Όταν φτάσει στο Μουζντάλιφα συνδυάζει τη Σαλάτ Αλ-Μάγριμπ και τη Σαλάτ Αλ-Ίσα', εκτελώντας τες μειωμένες, ώστε να είναι μόνο δύο Ράκ'α η κάθε μια. Έπειτα περνά τη νύχτα εκεί.

Τελεί την προσευχή *Φατζρ* στην ώρα της και παραμένει κάνοντας επικλήσεις μέχρι που εμφανίζεται το πρώτο φως της ημέρας, έπειτα φεύγει πριν να ανατείλει ο ήλιος, και μόλις φτάσει στην κοιλάδα *Μουχάσσαρ* πρέπει να την περάσει γρήγορα, αν είναι ικανός.

Όταν ο προσκυνητής φτάσει στη Μένα, ξεκινά με το λιθοβολισμό του Τζάμρατ Αλ-Άκαμπα, με επτά βότσαλα (μεγαλύτερα από ρεβίθια και μικρότερα από φουντούκια). Λέει «*Αλλάχου Άκαμπα*» καθώς πετά κάθε βότσαλο και σηκώνει το χέρι του.

Είναι υποχρεωτικό τα βότσαλα να πέσουν μέσα στο δακτύλιο, ακόμη κι αν δεν φτάσουν ακριβώς τον ίδιον τον κίονα. Ο προσκυνητής παύει την *Ταλμπία* με το πρώτο πέταγμα των χαλικιών. Έπειτα σφαγιάζει το ζώο του για τη θυσία. Έπειτα ξυρίζει το κεφάλι του ή κονταίνει τα μαλλιά του. Καλύτερο είναι το να τα ξυρίσει.

Μετά το λιθοβολισμό και το ξύρισμα (ή το κούρεμα) των μαλλιών του, ο προσκυνητής φεύγει από την κατάσταση *Ιχράμ* και εισέρχεται στην κατάσταση της «πρώτης διάλυσης των περιορισμών» (Ατ-Ταχάλλουλ Αλ-Άουαλ), κατά την οποία

¹ Μια γυναίκα δεν ξυρίζει το κεφάλι της κατά την ολοκλήρωση του 'Ούμρα ή του Χατζ. Αντίθετα, κόβει τα μαλλιά της σε μακρός ενός ακροδαχτύλου, κατά μήκος της κεφαλής.

όλα όσα ήταν απαγορευμένα γι' αυτόν πλέον επιτρέπονται, εκτός από τη σεξουαλική επαφή, που συνεχίζει να απαγορεύεται. Έπειτα συνεχίζει για να κάνει το *Ταουάφ Αλ-Ιφάντα*, που είναι υποχρεωτικό για την ολοκλήρωση του Χατζ.

Έπειτα τελεί το Σά'ι μεταξύ της Ασ-Σάφα και της Αλ-Μάρουα αν κάνει *Ταμάττου* ή αν δεν τέλεσε το Σά'ι όταν έκανε το *Ταουάφ* κατά την άφιξη (*Ταουάφ Αλ-Κουντούμ*).

Μόλις το ολοκληρώσει, είναι ελεύθερος από όλους τους περιορισμούς, συμπεριλαμβανομένης της σεξουαλικής επαφής (*Ατ-Ταχάλλουλ Αθ-Θάνι*). Έπειτα επιστρέφει στη Μένα και περνά τις νύχτες του Τασρείκ (την 11^η και τη 12^η του Δουλ-Χίτζα), κάτι που είναι υποχρεωτικό, πετώντας επτά βότσαλα σε κάθε έναν από τους τρεις κίονες (Τζαμαράτ) όταν ο ήλιος έχει ξεπεράσει το ανώτερο σημείο του. Ξεκινά με το πρώτο Τζάμρα, στο οποίο πετά επτά βότσαλα, και στη συνέχεια παύοντας για ένα μικρό χρονικό διάστημα κάνοντας επικλήσεις προς τον Αλλάχ, έπειτα συνεχίζει με το μεσαίο, στο οποίο επίσης πετά επτά βότσαλα, και στη συνέχεια παύοντας για ένα μικρό χρονικό διάστημα κάνοντας επικλήσεις προς τον Αλλάχ, και έπειτα συνεχίζει με το *Τζάμρατ Αλ-Άκαμπα*, στο οποίο πετά επτά βότσαλα, αλλά δεν σταματά εκεί για να κάνει επικλήσεις.

Τη δεύτερη μέρα πετά βότσαλα κατά τον ίδιο τρόπο. Αν θέλει, μπορεί τη δεύτερη μέρα, τη 12^η του Δουλ-Χίτζα, να φύγει πριν τη δύση του ηλίου. Ωστόσο, αν ο ήλιος δύσει και είναι ακόμα στη Μένα, πρέπει να μείνει και για την τρίτη μέρα, και να πετάξει πέτρες και την τρίτη μέρα. Παρά μόνο αν το πλήθος παρακωλύσει την έξοδό του από τη Μένα και ο ήλιος δύσει. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί ακόμη να φύγει, αν είχε την πρόθεση, ακόμη και αν τελικά βγει μετά από τη δύση του ηλίου.

Το άτομο που κάνει *Κιράν* είναι σαν το άτομο που κάνει *Ιφράντ*, εκτός του ότι πρέπει να σφαγιάσει ένα ζώο για θυσία, όπως ακριβώς πρέπει να κάνει και εκείνος που κάνει *Ταμμάτου*.

Όσοι επιθυμούν να ταξιδέψουν επιστρέφοντας στα σπίτια τους δεν πρέπει να φύγουν μέχρι να κάνουν το *Αποχαιρετιστήριο Ταουάφ* (*Ταουάφ Αλ-Ουαντά*), έτσι ώστε το τελευταίο τελετουργικό τους στη Μέκκα να είναι στον Ιερό Οίκο (*Αλ-Κά'μπα*), εκτός από μια γυναίκα που βρίσκεται στην εμμηνόρροια, η οποία είναι ελεύθερη από αυτήν την υποχρέωση.

Αν κάποιος απορροφηθεί από κάποια δουλειά αφού κάνει το *Ταουάφ Αλ-Ουαντά* και βρίσκεται ακόμα στη Μέκκα, πρέπει να το ξανακάνει. Όσοι φεύγουν χωρίς να κάνουν το *Ταουάφ Αλ-Ουαντά* πρέπει να επιστρέψουν στη Μέκκα αν βρίσκονται κοντά, και όσοι έχουν φύγει πολύ μακριά πρέπει να θυσιάσουν ένα ζώο ως *φίντγια*.

Οι Πυλώνες (Άρκαν) του Χατζ είναι τέσσερις: 1) Το *Ιχράμ*, που αποτελεί την πρόθεση του να τελέσει κάποιος προσκύνημα. **2)** Η στάση (*Αλ-Ουκούφ*) στο 'Αραφάτ. **3)** Η περιφορά στο Κά'μπα (*Ταουάφ Αλ-Ιφάντα*). **4)** Το περπάτημα ανάμεσα στο Ασ-Σάφα και το Αλ-Μάρουα (*Σά'ι*).

Οι Υποχρεώσεις (Ουατζιμπάτ) του Χατζ είναι οκτώ: 1) Το *Ιχράμ* να γίνεται από τα συγκεκριμένα μέρη (*Αλ-Μικάάτ*). **2)** Η παραμονή στο 'Αραφάτ μέχρι το βράδυ. **3)** Η διανυκτέρευση στο *Αλ-Μουτζάλιφα* μέχρι μετά το μέσο της νύχτας.

4) Οι διανυκτερεύσεις στη Μένα κατά τη διάρκεια των ημερών του *Τασρείκ*. 5) Η ρίψη των βότσαλων (*Τζαμαράτ*). 6) Το ξύρισμα ή το κούρεμα των μαλλιών της κεφαλής. 7) Το Αποχαιρετιστήριο *Ταουάφ* (*Ταουάφ Αλ-Ουαντά*). 8) Η προσφορά ενός ζώου για σφαγή από αυτόν που κάνει Ταμάτου' ή Κιράν.

Οι Πυλώνες (Αρκάν) της 'Ούμρα είναι τρεις: 1) Ιχράμ. 2) Περιφορά (Ταουάφ της 'Ούμρα). 3) Σά'ι της 'Ούμρα.

Οι Υποχρεώσεις της 'Ούμρα είναι δύο: 1) *Ιχράμ* από τα συγκεκριμένα μέρη (*Αλ-Μικάατ*). 2) Το ξύρισμα ή το κούρεμα των μαλλιών της κεφαλής.

Όταν κάποιος δεν τελέσει έναν πυλώνα (*Αρκάν*), το *Χατζ* ή η '*Ούμρα* του δεν είναι ολοκληρωμένα, και θεωρούνται άκυρα. Κάποιος που δεν τελεί μια Υποχρέωση πρέπει να επανορθώσει θυσιάζοντας ένα ζώο. Όταν κάποιος δεν κάνει κάτι που προέρχεται από τη Σούννα κατά το *Χατζ* ή την '*Ούμρα*, δεν υπάρχει κάτι το κατακριτέο σ' αυτό.

Οι Προϋποθέσεις του Ταουάφ είναι δεκατρείς: 1) Το Ισλάμ. 2) Το να είναι κανείς εχέφρων. 3) Σαφής πρόθεση. 4) Ο χρόνος του Ταουάφ. 5) Η κάλυψη των ιδιαίτερων σημείων του σώματος ('Αουρα). 6) Η καθαριότητα από μεγάλη και μικρότερη κατάσταση ακαθαρσίας, εκτός για τα παιδιά. 7) Η ολοκλήρωση επτά γύρων και η βεβαιότητα γι' αυτό. 8) Το να έχει ο προσκυνητής την Κά'μπα στα αριστερά του. 9) Το να μην πηγαίνει ανάποδα κατά την διάρκεια της περιφοράς. 10) Το περπάτημα, για όποιον μπορεί. 11) Το να γίνονται οι γύροι συνεχόμενα. 12) Το να γίνονται οι γύροι μέσα στο Αλ-Μάστζιντ Αλ-Χαράμ. 13) Η έναρξη της περιφοράς από το σημείο που βρίσκεται η Μαύρη Λίθος.

Στις πράξεις που προέρχονται από τη Σούννα κατά το Ταουάφ συμπεριλαμβάνονται το άγγιγμα της Μαύρης Λίθου με το δεξί χέρι, το φίλημά της, συνοδευόμενο από την επίκληση «*Αλλάχου Άκμπαρ*» κοντά της, το άγγιγμα της Γωνίας της Υεμένης με το δεξί χέρι, το να έχει κανείς τον ώμο του ακάλυπτο (*Ιντιμπα*) και το γρήγορο περπάτημα με μικρά βήματα (*Ράμαλ*) τη στιγμή που πρέπει αυτό να γίνει, οι επικλήσεις προς τον Αλλάχ και η μνημόνευσή Του, το πλησίασμα στην Κά'μπα και η τέλεση δύο *Ράκ'α* στη συνέχεια πίσω από το Αλ-Μακάμ.

Οι προϋποθέσεις (Σουρούτ) του περπατήματος μεταξύ της Ασ-Σάφα και της Αλ-Μάρουα (Σά'ι) είναι εννέα: 1) Το Ισλάμ 2) Το να είναι κανείς εχέφρων. 3) Σαφής πρόθεση. 4) Το να γίνονται οι διαδρομές συνεχόμενα. 5) Το περπάτημα, για όποιον είναι ικανός. 6) Η ολοκλήρωση επτά διαδρομών. 7) Η κάλυψη της απόστασης ανάμεσα στα δύο βουνά. 8) Το να γίνεται μετά από ένα σωστό Ταουάφ. 9) Το ξεκίνημα να γίνεται από το Ασ-Σάφα, δηλ. οι μονές διαδρομές να ξεκινάνε από το Ασ-Σάφα και οι ζυγές από το Αλ-Μάρουα.

Στις πράξεις που προέρχονται από τη Σούννα κατά το Σά'ι συμπεριλαμβάνονται η καθαριότητα από κατάσταση μικρής και μεγάλης ακαθαρσίας, η κάλυψη των ιδιαίτερων σημείων του σώματος, η αναφορά Του Αλλάχ κατά το Σά'ι και οι επικλήσεις προς Αυτόν, το να επιταχύνει το περπάτημα στα σημεία όπου απαιτείται, το να ανέβει λίγο πάνω στα βουνά, και η τέλεση του Σά'ι αμέσως μετά το Ταουάφ.

